ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நமஃ.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

அப்பு அரும்பதத்துடனும்,

மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யராலெழுதப்பட்ட

உரையுடனும்,

தர்க்க தீர்த்தரான

சிங்கப்பெருமாள்கோவில் - மாடபூசி-ராமாநுஜாசார்யராலும்,

ஸி. முத்துக்ருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்,

நாநாதேசாநீத அநேக ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்,

ப்ராங்குச திருவவதாராதி ௫௦௦௯-வது ஸம்வத்ஸரமான

விஶ்வாவஸு ஸம்வத்ஸரத்தில்,

சென்னப்பட்டணம்:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிடப்பட்டது.

விஜயதேதராம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்.)

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

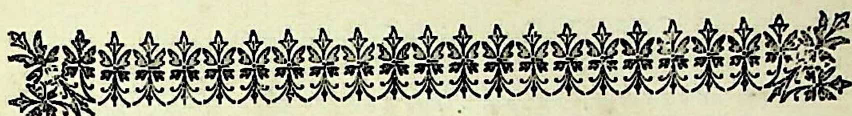
இந்தக்ரந்தம் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தில் இரண்டாவது ஆயிரமான திருமொழியில்சேர்ந்த ப்ரபந்தம். இதையருளிச்செய்தவர் மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற திருமங்கையாழ்வார். இவருடைய ப்ரபாவம் இச்சபையில் அச்சிட்ட திருவெழுகூற்றிருக்கையின் பீடிகையிலும், இதற்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளின பெரியவாச்சான்பிள்ளை ப்ரபாவம் இச்சபையிலச்சிட்ட தனிஶ்லோக பீடிகையிலும் விசதமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

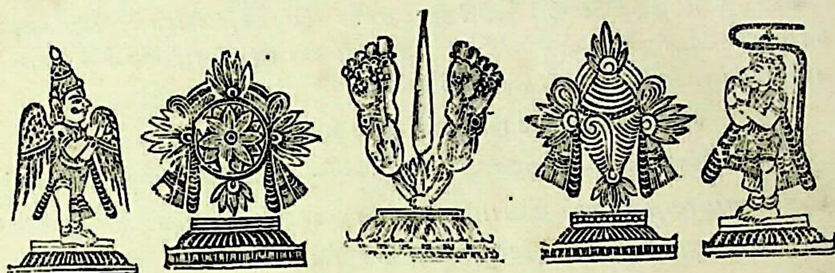
இப்படிக்கு
சிங்கப்பெருமாள்கோவில்
மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யர்.

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஶ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்				3	4	0
பாரதாதி தனிஶ்லோகம்	,,	,,		0	5	0
ராமசரமஶ்லோகம்	,,	,,		0	3	0
துஷ்கரஶ்லோகடிப்பணி	,,	,,		0	5	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்	,,	,,		1	2	0
முதல் திருவந்தாதி	,,	அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்		1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,,	,,	,,	0	12	0
மூன்றாம் திருவந்தாதி	,,	,,	,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,,	,,	,,	0	14	0
திருவிருத்தம்	,,	அரும்பதப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்		3	12	0
திருவாசிரியம்	,,	,,	,,	0	6	0
பெரிய திருவந்தாதி	,,	,,	ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,,	,,	,,	0	6	0
சிறிய திருமடல் ,,	,,	,,	,,	0	9	0
பெரிய திருமடல்	,,	,,	,,	0	10	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்		,,	,,	0	15	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்		,,	,,	0	5	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்				0	14	0
ஷண்மததர்சினி				0	3	0

இப்படிக்கு,
கராலபாடி - ஆழ்வாரய்ய,
கார்யதர்சி - தனாதிகாரி.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த பெரியதிருமொழியின்

த னி ய ன் க ள்.

(திருக்கோளூர்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

మూలమ్.—కలయామి కలిధ్వంసం కవిం లోకదివాకరమ్।
యస్య గోభిః ప్రకాశాభి రావిద్యం నిహతం తమః।

மூலம்.—கலயாமிகலித்த்வம்ஸம் கவிம்லோகதிவாகரம்।
யஸ்யகோபிஃப்ரகாசாபி ராவித்யம்நிஹதம்தம:॥

பதவுரை.—யஸ்ய - யாதொருத்தருடைய, ப்ரகாசாபி: - விளங்காநின்றுள்ள, கோபி:-கிரணங் (உக்தி)களினாலே, அவித்யம்-அஜ்ஞாநப்ரயுக்தமான;

தம:-அந்தகாரமானது, நிஹதம் - போக்கப்பட்டதோ, (தம் - அப்படிப்பட்டவராய்,) கலித்த்வம்ஸம் - கலிதோஷத்தை நசிப்பிக்குமவராய், லோகதிவாகரம் - நாட்டாருக்கு ஸூர்யனான (அர்த்தப்ரகாசகரான), கவிம் - பரகாலகவியை, கலயாமி-த்யாநம் செய்கிறேன்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.—(𑌕𑌲𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌲𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌮𑍍 - கலயாமி கலித்த்வம்ஸம்) திருமொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தோபகாரத்துக்குத் திருமங்கையாழ்வாரைத் திருவடிதொழும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யாக்யாநம்.—(𑌕𑌲𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌲𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌮𑍍 - கலயாமி கலித்த்வம்ஸம்) "கலிகன்றி" என்று நிரூபகத்தையுடையரான பரகாலகவியை, கலயாமி - "ப்ரணமாமி" என்கிறது. (𑌲𑍋𑌕𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌮𑍍 - லோகதிவாகரம்) ஆதித்யன், பாஹ்யாந்தகாரத்தைப் போக்கும்; இவர், நாட்டார்க்கு பாஹ்யாப்யந்தராந்தகாரங்களிரண்டையும் போக்குவர். (𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌃-யஸ்யகோபி:) யாதொருத்தருடைய, (க) "𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍍-யத்கோஸஹஸ்ரம்" என்கிற மறையாயிரங்களினாலே; அவைதான் (𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌭𑌿𑌃 - ப்ரகாசாபி:) என்று - (உ) * நடைவிளங்கு தமிழ்மாலையாய்(ங) * நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபமாயிருக்கும்; இப்படி ப்ரகாசகங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளினாலே, (ச) * அறிவிலாமனிசருடைய, ஆவித்யதமஸ்ஸு நிஹதமாயிற்று என்பது யாதொன்று, அத்தாலே அவரை (கலயாமி) என்கிறது. ... ... *

(எம்பெருமானாருளிச்செய்தது.)

மூ.—வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி
வாழிகுறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்
தூயோன்சுடர்மானவேல்.

ப - உ.—பரகாலன் - சத்ருக்களுக்கு ம்ருத்யுவானவர், வாழி - வாழ்ந்தருளவேணும்; கலி - கலியினால் வரும்தோஷத்தை, கன்றி - போக்குமவர், வாழி—; குறையலூர் - திருக்குறையலூரில், வாழ் - நித்யவாஸம்பண்ணும், வேந்தன் - ராஜாவானவர், வாழி—; மாயோனை - ஆஸ்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களையுடைய ஸர்வேஸ்வரன்பக்கல்,வாள்வலியால் - தன்வாளின்வலியைக் காட்டி, மந்திரம் - பெரியதிருமந்த்ரத்தை, கொள் - உபதேசிக்கப்பெற்றவராய், மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - நிர்வாஹகராய்,

(க) சடகோபாஷ்டகம்-ச. (ங) திருமொழித்தனியன்.
(உ) பெருமாள்திரு-க-கக (ச) திருமாலை-கங.

தூயோன் - (உள்ளும் புறம்புமொக்க) சுத்தியையுடையரான ஆழ்வாருடைய, சுடர் - ஒளியையுடைத்தாய், மானம் - பெரியதான, வேல் - வேலானது, வாழி - வாழ்ந்திடுக. ... ... *

அவ.—(வாழிபரகாலன்) எம்பெருமானுக்குத்திருமதிள்போலே அரணாயிருப்பதான ஆறுப்ரபந்தங்கள் செய்தருளின ஆழ்வாருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி அவரை வாழ்த்துகிறது-இதில். (க)"ப்ரத்யக்ஷகுரவஸ்ஸ்துத்யா:- ப்ரத்யக்ஷகுரவஸ்ஸ்துத்யா:" என்னக்கடவதிறே. ஆழ்வார்கள் அர்ச்சாவதாரமாய் எப்போதும் எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷராயிறே யிருப்பது.

வ்யா.—(வாழிபரகாலன்) பகவத் த்விட்டுக்களான ப்ரதிகூலர்க்குக் காலனானவர் வாழி. (வாழிகலிகன்றி) கலிதோஷநிவாரகர் வாழி. (குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழி) திருக்குறையலூரை அவதாரஸ்த்தலமாக வுடையராய், அதுவாழும்படிக்கு அத்தை நோக்குகிற ராஜாவென்னுதல்; அங்கேவாழுகிறவ ரென்னுதல். (மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன், தூயோன் சுடர்மானவேல் - வாழியரோ) என்று - ஆழ்வாரையும், அவர்திருக்கையில் வேலையும் ஒருகாலே ஆசாஸித்தபடி. (மாயோனை) (க) * அரங்கத்தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும் மாயோனையிறே வாள்வலியால் மந்திரங் கொண்டது. (உ) * தென்னரங்கன்றன்னை வழிபறித்த வாளனிறே. (௩) * கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டவரிடத்திலேயிறே மந்திரப்பொருள் கைக்கொண்டது. § மந்திரத்தைப்பற்றியிறே மந்திரங்கொண்டது. (மங்கையர்கோன்) திருமங்கைமன்னனிறே. (தூயோன்) "தூய்மை" என்னும் பாஹ்யாப்யந்தரசுத்தியையுடையவர். (ச) "அங்கமலத்தடவயல்சூழாலிநாடனருள்மாரியரட்டமுக்கி யடையார்சீயம் கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்" என்று தாமே தந்திருநாமங்களைக் கூறினாரிறே. (சுடர்மானவேல்) தேஜோரூபமான, மானவேல்-பெரியவேல். திருமங்கைமன்னனெடுக்கும்படியான வேல், (வாழியரோ). இத்தால் - ஆழ்வாரோபாதி

(க)

(க) பெரு - திரு - ௩ - எ.

(உ) இயற்சாத்து.

(௩) நா - தி - ௧௧ - ௫.

§ மந்திரத்தை - வேதப்ரதிபாத்யனான ஸர்வேச்வரனை.

(ச) திருமொ - ௩ - ச - ௧0.

ஆயுதமும் ஆசாஸ்யமென்றபடி. (க) "நின்கையில்வேல்போற்றி" என்னக்கடவதிறே. இதுதான் (உ) * கொற்றவேலாகையாலே வெற்றிவேலா யிருக்கும்; அத்தாலே-இதின் விஜயத்தை வேண்டுகிறது.

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது.)

மூ.—நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்கா நெடும் பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் தமிழ்நன்னூல்துறைகள்
அஞ்சுக் கிலக்கியம் ஆரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி பரகாலன் பனுவல்களே.

ப - உ.—பரகாலன் - ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் காலனான ஆழ்வா ரருளிச்செய்த, பனுவல்கள் - பாட்டுக்களானவை, நெஞ்சுக்கு - மநஸ்ஸிலுண்டான, இருள் - அஜ்ஞாநத்தை, கடி - போக்கவல்ல, தீபம் - விளக்காயும், அடங்கா - ஒன்றாலும் அடங்காதே, நெடு - நெடுகிப்போருகிற, பிறவி - பிறப்பாகிற, நஞ்சுக்கு - விஷத்தைமாற்றுகைக்கு, நல்ல - ஶ்லாக்யமான, அமுதம் - அம்ருதமாயும், நல் - விலக்ஷணமான, தமிழ்நூல் துறைகள் - த்ராவிடசாஸ்த்ர மார்க்கமான, அஞ்சுக்கு - (எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்கிற) பஞ்சலக்ஷணங்களுக்கும், இலக்கியம் - லக்ஷ்யமாயும், ஆரணம் - வேதத்தின், சாரம் - ஸாரமாயும், பரசமயம் - இதரமதங்களாகிற, பஞ்சுக்கு - பருத்திக்கு, அனலின் பொறி - நெருப்புப்பொறியாயும் இருக்கும் ... *

அவ.—(நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம்) இதில், ஆழ்வார்திவ்யப்ரபந்தவைபவம் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்) என்று நெஞ்சுக்கிருளாவது-மநோமாலிந்யமான அஜ்ஞாநம். (ங) * மனனகமலமிறே. (ச) * ஞானக்கலையாகையாலே அத்தை நிராகரிக்கும் (ரு) * ஞானச்சுடர்விளக்காயிருக்கும்.

(அடங்காநெடும் பிறவி நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்) ப்ரதிக்ரியையொன்றாலுமடங்காதே நெடுகிப் போருகிற ஜந்மமாகிற நஞ்சுக்கு, நல்லவமுதம் - அந்தவிஷத்தை மாற்றுகைக்கு நிர்விஷமான அம்ருதம். ஸம்ஸாரவிஷத்துக்கு அம்ருதமாயிறே (சு) * திருமால் திருநாமமிருப்பது. திருமங்கையாழ்வார் திவ்யப்ரபந்தம், ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான திருமந்த்ரார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்குமதாயிறே யிருப்பது.

(தமிழ்நன்னூல்துறைகளஞ்சுக்கிலக்கியம்) த்ராவிடசாஸ்த்ரம், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம் என்கிற விலக்ஷண

(க) திருப்பா - உச.
(உ) திருமொ-ரு-ச-கo.
(ங) திருவாய் - க - க - உ.
(ச) திருவாய் - க - கூ - அ.
(ரு) உ - தி - க.
(சு) திருமொ-சு-கo-சு.

மான பஞ்சலக்ஷணத்தோடே கூடியிறே யிருப்பது. அன்றிக்கே, தமிழுக்கு எழுத்து முதலான அஞ்சுலக்ஷணத்தையும் அறுதியிடுவதான, நன்னூலென்று - ஒரு சாஸ்த்ரமுண்டு, அத்தைச் சொல்லிற்றுதல்; ஏவம்விதமான த்ராவிட சாஸ்த்ரமார்க்க பஞ்சகத்துக்கு, (இலக்கியம்) "இலக்கணவிலக்கியம்" என்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது; அதுக்கு லக்ஷ்யமாய்ப் படிமாவாயிருக்கும். இத்தைப்பார்த்து லக்ஷணம்கட்டலாயிருக்கை.

கேவலம் தமிழுக்கு ல்க்ஷ்யமாயிருக்கை யன்றிக்கே, ஆரணசாரமுமாயிருக்கும்;-வேதஸாரமுமா யிருக்குமென்றபடி. திருமந்த்ரார்த்தமிறே இதில்ப்ரதிபாதிப்பது. (க) "நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்று உபக்ரமித்து, (உ) "பேசுமின் திருநாம மெட்டெழுத்தும்" என்றும், (ங) "நின்திரு வெட்டெழுத்துங் கற்று நானுற்றது முன்னடியார்க் கடிமை" என்றும், (ச) "இமையோர் தலைவருடைய திருநாமம் நங்கள் வினைகள் தவிர வுரைமின் நமோநாராயணம்" என்றும், (ரு) "நரநாரணனாயுலகத்தற நூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்றும், (சு) "நாட்டினாய் - என்னை - காட்டினாய்" என்றும், (எ) "மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாது" என்றும், (அ) "பேராளன் பேரோதும்" என்றும், (கூ) "நாராயணாவோ மணிவண்ணா" என்றும் திருமந்த்ரார்த்த விசாரமேயிறே முடிய நடந்து போருகிறது. ஆகையால், (ஆரணசாரம்) என்கிறது. ஸகலவேத ஸங்க்ரஹதயா தத்ஸாரமாயிறே திருமந்த்ரந்தா னிருப்பது.

(பரசமயப்பஞ்சுக்கனலின்பொறி) பரஸமயமாகிற தூலராசிக்கு காலாநலகணமாயிருக்கை. (க0) * வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவ ரோதுகின்ற கள்ள நூல்களை (கக) * செம்மைப்பனுவல் நூலாலேயிறே இவர்கழித்துத் தள்ளுவது. * பரசமயக் குறும்பறுத்தவரிறே.

இதெல்லாமாவதெதுதானென்ன (பரகாலன் பனுவல்களே). (கஉ) * மருவலர்த முடல்துணிய வாள்வீசும் பரகாலன் பனுவல்

(க) தி - மொ - க - க - க.
(உ) ,, - க - அ - கூ.
(ங) ,, - அ - க0 - ங.
(ச) ,, - சு - க0 - க.
(ரு) ,, - க0 - சு - க.
(சு) தி - மொ - க0 - சு - க.
(எ) தி - நெ - ச.
(அ) தி - மொ - எ - ச - ச.
(கூ) சிறிய திரு -
(க0) தி - மொ - கூ - எ - கூ.
(கக) ,, - க0 - ச - க0.
(கஉ) ,, - ங-கூ-க0.

களே இவற்றைச் செய்துமுடிக்கும். அவரும்வேண்டா, அவர் ஸ்ரீஸூக்திகளே யமையும் இந்தக்கார்யங்களைச் செய்கைக்கென்கை. இவரதிகரித்த கார்யத்துக்குக் கையும்வாயு மொத்திருக்கிறபடி யிது வாயிற்று... ... ...

(எம்பாரருளிச்செய்தது.)

மூ.—எங்கள்கதியே இராமாநுசமுனியே
சங்கைகெடுத்தாண்ட தவராசா - பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும்
தங்குமனம் நீயெனக்குத்தா.

ப - உ.—எங்கள் - எங்களுக்கு, கதியே - அடைக்கலமாயிருக்குமவரே! இராமாநுசமுனியே - இராமாநுசன் என்னும் திருநாமத்தையுடையராய் (ஆத்மாக்களின் ரக்ஷணத்தில்) மநநம் பண்ணுமவரே! சங்கை - வேத சாஸ்த்ரங்களில் ஸம்சயங்களை, கெடுத்து - போக்கி, ஆண்ட - எல்லாரையும் அடிமைகொண்டவராய், தவம்-தபஸ்ஸில் மிக்கோரானயதிகளுக்கு, ராசா- ராஜாவாயிருக்கு மவரே!, பொங்கு - மிகுந்த, புகழ் - யசஸ்ஸையுடைய, மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - ராஜாவான ஆழ்வார், ஈந்த - அருளிச்செய்த, மறை - வேதரூபமான, ஆயிரம் - ஆயிரம் பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமும், அனைத்தும் - மற்றுமுள்ள ப்ரபந்தமும், தங்கும் - தரித்திருக்கும்படியான, மனம் - மநஸ்ஸை, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ - தேவரீர், தா - தந்தருளவேணும். ... ...

அவ.—இனி, இவ்வாழ்வாரைப்போலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து வைதிகமார்க்கத்தை நடத்தியும், உகந்தருளின நிலங்களை உத்தரித்தும், தத்ப்ரதிபாதகமான இவர் ஸ்ரீஸூக்தியை வர்த்திப்பித்தும் போருமவரிறே உடையவர்; அத்தைப்பற்ற, இவ்வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியான திருமொழியாயிரமும் என்ஹ்ருதயத்திலேநிலைநிற்கும்படி உபகரித்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானாரை அர்த்திக்கிறது - இதில்.

வ்யா.—(எங்கள்கதியே) அகதிகளானவெங்களுக்குக் கதியாயிருக்கிறவரே! (இராமாநுசமுனியே) (க)*சதுரக்ஷரியாய், மோக்ஷைகஹேதுவான திருநாமத்தை யுடையருமாய், ஆத்மரக்ஷணத்திலே மநநம்பண்ணுமவரே!(சங்கைகெடுத்தாண்ட)(உ)"த்வதந்ய: ஸம்ஶயஸ்யாஸ்ய ச்சேத்தா நஹ்யுபபத்யதே" "த்வதந்யஸ்ஸம்சயஸ்யாஸ்ய ச்சேத்தாநஹ்யுப

(க) ஆழ்வான்முக்தகம். (உ) கீதை. ௬ - ௩௯.

பத்யதே" என்றும், (க) "தத்துவநூல் கூழற்றது" என்னும்படி வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தை நிஸ்ஸம்சயமாகப் பண்ணி மநஸ்ஸில் ஸம்சயங்களைப் போக்கி, எல்லாரையும் அடிமையாக ஆண்ட. (தவராசா) யதிராஜா! என்றபடி. அன்றிக்கே, தவம் என்று - சரணாகதி தர்மமாய், அத்தை வர்த்திப்பிக்கிறராஜா என்றுமாம். (உ) *தவநெறியிறே. (பொங்குபுகழித்யாதி) அதிஸம்ருத்தமானயசஸ்ஸையுடைய திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, வேதரூபமாய் ஆயிரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமெல்லாவற்றையும். அன்றிக்கே, (ஆயிரமனைத்தும்) என்று - ஆயிரத்தையும், மற்றும் அவர் அனைத்து ப்ரபந்தத்தையும் என்றுமாம். (தங்கும் மனம் நீ யெனக்குத்தா) (ங) "கண்ணநின்றனக்கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம்" என்கிற திவ்யஸூக்தியைத் தரிக்கும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தருளவேணும். (ச) "குறையல் பிரானடிக்கீழ்விள்ளாத வன்ப னிராமாநுசன்" என்றும் (ரு) "நீலன்றனக்குலகிலினியான்" என்றும், (சா) "கலிமிக்கசெந்நெற்கழனிக் குறையல்கலைப்பெருமா னொலிமிக்க பாடலையுண்டுதன்னுள்ளந் தடித்து" என்றும், எம்பெருமானாரைச் சொல்லக்கடவதிறே; அத்தாலே அவரை அபேக்ஷிக்கிறது. ... *

மூ.—*மாலைத்தனியே வழிபறிக்கவேணுமென்று
கோலிப்பதிவிருந்த கொற்றவனே - வேலை
அணைத்தருளுங்கையா லடியேன்வினையைத்
துணித்தருளவேணும் துணிந்து.

ப - உ.—மாலை - ஸர்வேஶ்வரனை, தனிவழியே - தனிவழியிலே, பறிக்கவேணுமென்று - கொள்ளைகொள்ள வேணுமென்று, கோலி-முயன்று, (திருவரசினடியிலே) பதிவுஇருந்த - பதுங்கிக்கொண்டிருந்த, கொற்றவனே - ராஜாவான திருமங்கை மன்னனே! வேலை - வேல் என்னும் ஆயுதத்தை, அணைத்தருளும் - அணைக்கும்படியான, கையால் - திருக்கையாலே, அடியேன் - சேஷபூதனான வென்னுடைய, வினையை - பாபங்களை, துணிந்து - துணிவையுற்று, துணித்தருளவேணும் - வெட்டிக் களைந்தருளவேணும். ... *

அவ.—(மாலைத்தனியே) இதில், ப்ரபந்தாந்வய ப்ரதிபந்தகங்களை ப்ரபந்த கர்த்தாவே (ஃ) சேதிக்கவேணு மென்கிறது.

(க) இரா - நூ - (ச) இரா - நூ - உ.
(உ) து - மொ - உ - ௫ - ௩. (ரு) ,, -
(ங) தி - மொ - (சா) ,, -

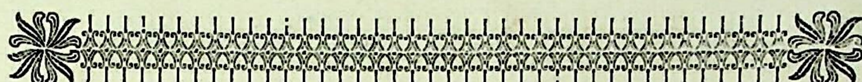
* இத்தனியன் ஸோமாசியாண்டானருளிச்செய்ததாகச் சொல்லுவர்.

வ்யா. — (மாலைத்தனியே வழிபறிக்க வேணுமென்றுகோலி) ஸர்வாதிகனைத் தனிவழியிலே வழிபறிக்க வேணுமென்று உத்யோகித்து. ததநுகுணமாகத் திருவரசினடியிலே (பதிவிருந்த) மேலே கோடிவைத்துப் பார்ப்பித்த. (கொற்றவனே) ராஜாவே! பறிகொடுக்குமவன் (க)* தெய்வத்துக்கரசு, பறிக்குமவர் ஆலிநாட்டரசு, பறிக்குமிடம் மரங்களுக்கரசிடம்; இப்படியாயிற்று பறிக்கப் பதிவிருந்தபடி. (வேலையணைத்தருளும் கையால்) * வெட்டிப்பறிக்க வெடுத்தணைத்த வேலாலே. (அடியேன் வினையை) (உ) "அடியேன் நான்" என்று அவனுக்கு அடிமையான உமக்கு அடியேனான அடியேன் வினையை. உமக்கடியோமாகைக்கும் வினைக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு? (ங) "என்பெய்வினையைக் கிட்டிக்கிழங்கொடு தன்னருளென்னு மொள்வாளுருவி வெட்டிக்களைந்த விராமாநுசன்" என்கிறபடியே. (அடியேன்வினையை - துணிந்து - துணித்தருள வேண்டும்) வழிபறிக்கத் துணிந்தாற்போலே * வினையைத்துணிக்கத் துணியவேணும். என்வினையைப் போக்கவேணும் என்று நீர் துணிந்தாலாயிற்றுப் போவது. (ச) "பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினான்" என்னும்படி பண்ணவேணும். ... ... *

தனியன் வ்யாக்யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

பிள்ளைலோகம்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) தி - மொ - எ - எ - க. (ங) இரா - நூ -
(உ) ,, - கக - அ - எ, (ச) க - சி - எ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

மூ.—நிதியினைப் பவளத்தூணை நெறிமையால்நினையவல்லார்
கதியினைக் கஞ்சன்மாளக்கண்டுமுன்னண்டமாளும்
மதியினைமாலைவாழ்த்திவணங்கியென்மனத்துவந்த
விதியினைக்கண்டுகொண்டதொண்டனேன்விடுகிலேனே. (க)

பதம்.—நிதியினை, பவளம், தூணை, நெறிமையால், நினையவல்லார், (ரு) கதியினை, கஞ்சன், முன், மாளக்கண்டு, அண்டமாளும், (க0) மதியினை, மாலை, வாழ்த்தி, வணங்கி, என்மனத்துவந்த, (கரு) விதியினை, கண்டுகொண்ட, தொண்டனேன், விடுகிலேன். (கக) (க)

உரை.—(நினைத்தபடிவிநியோகங் கொள்ளலாம்படியான) பொருளை யொத்தவனாய், பவளம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயனாய், தூண்போலே ஸர்வாதாரனா யிருப்பவனாய், க்ரமப்ராப்தியாலே, ஸ்மரிக்க வல்லவர்களுக்கு, (ரு) பரமகதியானவனாய், கம்ஸனுடைய ஆயுஸ்ஸு, அவன் நினைவுதலைக்கட்டுவதற்கு முன்னே, முடியும்படி பார்த்து, ஜகத்தை ரக்ஷிக்குமவனாய், (க0) (ஆஶ்ரிதரை)நினைக்குமவனாய் (ஆஶ்ரித) வ்யாமுக்தனாய், வாயாரப்புகழ்ந்து, வணங்கும்படிக் கீடாக, என் மநஸ்ஸிலேவந்துபுகுந்தவனாய், (கரு) ஸுக்ருதவிபாகனானவனை, கண்ணாரக்கண்டநுபவிக்கப்பெற்ற, தாஸபூதனான நான், இனி ஒருகாலும்விடமாட்டேன். (கக) (உ)

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.—முதற்பாட்டு. (நிதியினை இத்யாதி) கிழிச்சீரையோடே தநத்தைக்காட்டிக் கொடுப்பாரைப் போலே, தன் ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளைத் திருமந்த்ரமுகத்தாலே காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டு தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும், பெற்றபேற்றின்கனத்தையும் அநுஸந்தித்துத் தலைசீய்க்கிறார். பெரிய திருமொழியில்-திருப்பிரிதிதொடங்கி(க)*ஒருநற்சுற்றமளவும்,உகந்தருளினதேசங்களை யநுபவித்தார்; *ஒருநற்சுற்றத்துக்கு மேல் (உ) * மாற்ற முளவளவும்

அரும்பதவிளக்கம்.—நிதியினைப்ரவேசே; (தலைசீய்க்கிறார்) முதல்திருமொழியிலே என்று கண்டுகொள்வது. அன்றிக்கே, முதல்கார்யம் ஸங்க்ரஹமாய் திருப்பிரிதிதொடங்கி விஸ்தாரமாகவுமாம்

(க) தி - மொ - க0 - க. (உ) தி - மொ - கக - அ.

செல்ல அவதாரங்களின் குண சேஷ்டிதங்களை யநுபவித்து ஸம்ஸாரபரமபதவிபாக மின்றிக்கே இவர் ஹ்ருஷ்டரா யிருக்கிறபடியை ஸர்வேஶ்வரன் கண்டு, "ஸம்ஸாரத்தி லிருக்கிறபடியை யறிவித்தால் த்வரித் திருந்தாராகில் கொடுபோகிறோம், இல்லையாகில் க்ரமத்திலே கொடுபோகிறோம்" என்று ஸம்ஸாரத்தி லிருக்கிறவிருப்பை யறிவிக்க, (க) "ஆற்றங்கரை வாழ் மரம்போல்" என்றும், (உ) "காற்றத் திடைப்பட்ட கலவர்மனம்போல்" என்றும், (௩) "பாம்போடொருகூரையிலே பயின்றாற்போல்" என்றும், (௪) "இருபாடெரி கொள்ளியினுள் ளெறும்பேபோல்" என்றும், (௫) "வெள்ளத்திடைப்பட்ட நரியினம்போல்" என்றும், (௬) "இடைய னெறிந்த மரமே யொத்திராமே" என்றும்கூப்பிட்டு, இதில், பெருவிடாயர் உடம்பிலும் முகத்திலும் நீரை இரட்டிக்கொள்ளுமாபோலே பேசி அநுபவித்து, இதுதான் இனிதாய், இவை யெல்லாம் உகந்தருளின நிலங்களை அநுபவிக்கையால் வந்தது, உகந்தருளின நிலங்களிலே மண்டினவர்கள் பாக்யாதிக ரென்று தலைக்கட்டுகிறார்.

(நிதியினை) எய்ப்பினில்வைப்பாய் இந்நிதியுடையவனுக்கு மிடிபட வேண்டா திருக்கையும், உடையவன் காலிலே எல்லாரும் வந்து விழுகையும், உண்டென்ன உயிர்நிற்கையும், ஆபத்துக்கு உதவுகையும், உடையவன்பெருமதிப்பனாகையும், விற்றும் ஒற்றி வைத்தும் ஜீவிக்கலா யிருக்கையும், இப்படிசெய்ததென்று ஏசாதிருக்கையும், ஏவமாதிகுணங்களைப் பற்ற (நிதியினை) என்கிறார். (எ) *வைத்தமாநிதியிறே. (அ) "ரஹஸ்யம்-நிஹிதம் குஹாயாம்-நிஹிதம்" என்று பேசப்படுகிறவஸ்து. (நிதியினை) நாட்டிற்காண்கிற நிதிம்பாலல்ல, எல்லாவற்றுக்கும் மேலான நிதியாயிற்று இந்நிதி; இந்நிதி

அரு.—கூப்பிட்டு, இதில் - திருக்குறுந்தாண்டகத்திலே, விடாயறுகிறாரென்றபடி.

முதற்பாட்டு.—(விற்றும் ஒற்றிவைத்தும் ஜீவிக்கையாவது) - உபதேசாதிகளைப்பண்ணி (கூ) *போதயந்தஃபரஸ்பராதிகளாலே தரிக்கை. இந்நிதுவைக்குமிடமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரஹஸ்யம்-நிஹிதம் குஹாயாம்நிஹிதம்) என்று. குஹை-ஹ்ருதயகமலம். ஸாம்யமருளிச்செய்து ஆதிக்யமருளிச்செய்கிறார் (நாட்டிலித்யாதி)

(க) தி-மொ-கக-அ-க.
(உ) ,, ,, ,, உ.
(௩) ,, ,, ,, ௩.
(௪) ,, ,, ௪.
(௫) தி-மொ-கக-அ-௫.
(௬) ,, ,, ௬.
(எ) திருவாய்-௬-எ-கக.
(அ) தை - ஆ - க.
(கூ) கீதை-௪.

புதைத்துவைத்தாளவேண்டா; நெஞ்சிலே வைத்தாளலாம். ஓரிடத்திலே புதைத்துவைத்து தேசாந்தரத்திலே நிற்கச்செய்தே விநியோகங் கொள்ளவேண்டினால் உதவாது - அந்நிதி; இந்நிதி, நினைத்தவிடத்தே விநியோகங் கொள்ளலாம், பறித்துக்கொள்வாரில்லை, பறிக்கத்தானொண்ணாது; அந்நிதியுடையவனை அவஸரம் பார்த்துக் கொன்று பறித்துக்கொண்டு போவார்கள்; இந்நிதி யுடையவனுக்கு அப்படிப்பட்ட ப்ரமாதஸம்பாவனைகளில்லை.

(பவளத்தூணை) ஸர்வத்துக்கும் தான் தாரகனாயிருக்குமத்தைப் பற்ற (தூண்) என்கிறார். (பவளம்) என்றத்தால்-ஸ்ப்ருஹணீயதை சொல்லுகிறது. தூணாவது - தான் அநேகத்தைத் தரித்துத் தன் கீழே யொதுங்குவார்க்கு நிழல்கொடுத்து நிற்பதொன்றிறே; அப்படியே தான் எல்லார்க்கும் தாரகனாய்த் தன்னையடைந்தார்க்கு நிழல் கொடுக்கையாலே (தூண்) என்கிறார்.

(நெறிமையால் நினையவல்லார் கதியினை) (க) "நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" என்கிறபடியே அடைவுபட நினைக்க மாட்டார்களே இவர்கள், ஆகையால் (நெறிமையால் நினையவல்லார்) என்கிறார். நினைக்கவல்லார்க்கு நெற்றிக்காக்கும். (கதியினை) நினைப்பார்க்கு பரமகதியாம்-ப்ராப்யனுமென்றபடி; (உ) "பரவித் தொழுந் தொண்டர்தமக்குக் கதியே" என்னக் கடவதிறே. நிதியினையென்று-ப்ராப்யஞ் சொல்லிற்று; (கதியினை) என்று-ப்ராபகம் சொல்லிற்று; (நினைய வல்லார்) என்கையாலே - அதிகாரி விசேஷஞ் சொல்லிற்று.

இப்படி உபாயோபேயங்கள் தானேயா யிருக்கிறவன் ஆர்க்கு எங்கே உதவக்கண்டோமென்னில்; (கஞ்சன் மாளக்கண்டு) (ங) "தந்தைகாலில் பெருவிலங்கு தாளவிழ" என்றும், (ச) "தந்தைகாலில் விலங்கறவந்து தோன்றிய" என்றும், (ரு) "ஒருத்தி மகனாய்ப்பிறந்து" இத்யாதிப்படியே- தன்னைப் பிள்ளையாகப் பெற்றவர்கள் சால்கட்டறுத்து அவர்களை வாழ்வித்தானென்கிறார். (கஞ்சன் மாளக்கண்டு)

அரு.—நினைக்கப் போகாமைக்கு ஹேது வேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நினைக்கவல்லார்க் கித்யாதி). (நெற்றிக்காக்கும்)-அவனுடைய ஸ்வரூபாதிகள் நினைக்க வொண்ணாதபடி தகையு மென்றபடி. கதி - ப்ராபகமாகவுமாம்.

க) திருவாய். ரு-ரு-உ.
(உ) தி-மொ-எ-க-எ.
ங) ,, எ-ரு-க.
(ச) தி-மொ-அ-ரு-க
(ரு தி-பா-உ-ரு.

கம்ஸனுடைய ஆயுஸ்ஸு மாளும்படி பார்த்து. (முன்) அவன் நினை வை அவனுக்கு முன்னே செய்துமுடிக்கை.(அண்டமாளும்)ஜகத்து ஸநாதமாயிற்று. (அண்டமாளும்) (க) ‹‹ராமோ ராஜ்யமுபாஸித்வா- ராமோராஜ்ய முபாஸித்வா'' என்னுமாபோலே நாட்டை ஈரக் கையாலே தடவி கம்ஸன்காலத்திற்பட்ட நோவுதீர ரக்ஷித்து.

(மதியினை)கம்ஸனைக் கொன்று நாட்டுக்குக் களைபிடுங்கின பின் பும், ஆய்ச்சியும் ஐயரும் என் செய்தார்களென்று(உ)‹‹ருணம்ப்ரவ்ருத்த மிவ-ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவ'' என்று படுகிறபடி. (மதியினை) நம் மதி கேட்டை நினைத்து அஞ்சவேண்டா, (ங) ‹‹அஹம் ஸ்மராமி - அஹம்ஸ்மராமி'' என்று தான் அவ்விழவு தீரநினைக்கும்.

(மாலை)(ச)*மாலாய்ப்பிறந்த நம்பியிறே. ஆசாலேச முடையார் பக்கல் முக்தனு யிருக்கு மவனை. (வாழ்த்தி வணங்கி) வாய் படை த்த ப்ரயோஜநம்பெற வாழ்த்தி அவன் திருவடிகளிலே வணங்கி. (என் மனத்துவந்த விதியினை) (ரு) ''மனம் புகுந்தாய் புகுந்ததற் பின் வணங்கும்'' என்கிறபடியே ஆசாலேசமுமின்றிக்கே யிருக்கக் கிடக்கைப் பாயிலே வெள்ளங் கோத்தாற்போலே. (என் மனத்து வந்த) ஈழங் கனுக் காண்பா ரில்லையிறே; எல்லா வவஸ்த்தையிலும் வருவானவனிறே. அதுக்கடி (விதியினை) அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தா லும் என் கர்மத்தாலும் தவிர்க்கவொண்ணுத க்ருபை. (சு)''விதிவா ய்க்கின்று காப்பாரார்'' (எ) ''விதி சூழ்ந்ததால்'' இவ்வளவான பேற் றுக்கடியான தம்முடைய ஸுக்ருதத்தைச் சொல்லுகிறுர்.

(கண்டுகொண்ட தொண்டனேன் விடுகிலேனே) சுவடறிவிக் குந்தனையுமிறே வருத்தமுள்ளது, பின்னை அத்தலை யித்தலையா மித்தனை. (கண்டுகொண்ட) (அ) நான் கண்டுகொண்டேன்'' என்று அரசடியிலே காட்டிக்கொடுத்த காட்சி. (கூ) ''ஏது செய்தால் மற க்கேன்'' என்று மறந்து விடவொண்ணுத படியிறே மநஸ்ஸில் புகு

அரு.—கம்ஸன் போன பின்பு ஸநாதமாயிற் றென்றபடி..

மதியினை - மாதாபிதாக்களுக்காதல்; ஆஸ்ரிதர்க்காதல். வருகை அஸம் பாவிதமோவென்ன அருளிச்செய்கிறுர் (ஈழங்கனுவித்யாதி). கண்டதை யொழியக் காணுதவற்றை ஸ்வப்நங்காணுரென்றபடி. அரசு - திருவரசு. (க)

(க) ரா-பா-க-கஎ. (ச) நா-தி-கச-ரு. (எ) உ-எ-எ.
(உ) பார. (ரு) தி-மொ-ரு-ரு-க. (அ) தி-மொ-க-க-க.
(ங) வராஹசரமம். (சு) திருவாய்-ரு-க-ரு. (கூ) தி-மொ-ரு-ருகூ-ரு-ரு.

ந்து காட்டிக் கொடுத்தது. (கண்டுகொண்ட) கேட்டது கண்டாற் போலே யிருக்கிறது காணும். ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தவ ராகையா லே - பண்டே யுண்டாய் இழந்தது கண்டாற்போலே யிருக்கிறது அவன் மால், நான் தொண்டன், இனி விட உபாயமுண்டோ? அவனுக்கு என்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லை என்னவொண்ணாது, நான் அதிலீடுபட்டிலே னென்னவொண்ணாது, ஆனபின்பு எத்தைச் சொல்லிவிடுவது. ... ... (க)

மூ.—காற்றினைப்புனலைத் தீயைக் கடிமதிளிலங்கைசெற்ற
ஏற்றினை, இமயமேய வெழில்மணித்திரளை, இன்ப
ஆற்றினை யமுதந்தன்னை யவுணனாருயிரையுண்ட
கூற்றினைக், குணங்கொண்டுள்ளம் கூறுநீகூறுமாறே. ()

பதம்.—காற்றினை, புனலை, தீயை, கடி, மதிள், (ரு) இலங்கை, செற்ற, ஏற்றினை, இமயம் ஏய, எழில், (க0) மணித்திரளை, இன்பவாற்றினை, அமுதந் தன்னை, அவுணன், ஆர் உயிரை உண்ட, (கரு) கூற்றினை, உள்ளம், குணம் கொண்டு, கூறு, நீகூறுமாறே. (உ0)

உரை.—வாயு சரீரகனாய், ஜல சரீரகனாய், தேஜஶ்ஶரீரகனாய், அரணாகப்போரும்படியான, மதிளையுடைத்தான, (ரு) லங்கையை, அழித்தவனாய், (அதினாலே) ருஷபம்போலே செருக்கி யிருப்பவனாய், பொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயனாய், தேஜஸ்ஸு மிக்கிருந்துள்ள, (க0) மணித்திரள்போலே போக்ய பூதனாய், ஆநந்த ப்ரவாஹத்தை யொத்தவனாய், அம்ருதம்போலே போக்யபூதனாய், ஹிரண்யாஸுரனுடைய, அரிய ப்ராணனை முடித்துப் பொகட்டவனாய், (கரு) (ஆஶ்ரித விரோதிகளுக்கு) யமனை யொத்தவனான ஸர்வேஶ்வரனை, மநஸ்ஸே! (அவன்) திருக்கல்யாண குணங்களை மநநம்பண்ணி, அநுஸந்திக்கப் பார், (என்ன; அப்படி அநுஸந்தித்த மநஸ்ஸைப்பார்த்து,) நீ கூறும்படியே! (என்று வித்தராகிறார்.) (உ0)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (காற்றினை இத்யாதி) (க)"తిస్రో దేవతాః -திஸ்ரோதேவதா:" என்கிறபடியே பூதங்களொந்துக்கும் உபலக்ஷணமாய், காரணமே அவஸ்த்தாந்தராபந்நமான கார்யம் என்னுமத்தாலே ஜகச்சரீரியானவனை என்கை.

(கடிமதிளிலங்கை செற்றவேற்றினை) கடி-அரண். அரணாகப் போரும்படியான மதிள். (உ) "లఙ్కాం రావణపాలితామ్- லங்காம்

அரு —இரண்டாம்பாட்டு.—(காற்றினை) காரணமான பூதங்களே கார்யாவஸ்த்தமான ஜகத்தாகையாலே (ஜகச்சரீரி யென்கிறது.)

(க) சாந்தோ-சு-ரு-உ. (உ) ரா-ஸு-உ-கச.

ராவண பாலிதாம்" என்கிறபடியே மதிளின்றியிலே யிருந்தாலும் ப்ரவேசிக்க வொண்ணாத வூர்; அதுக்குமேலே ராவணனும் பரிகரமும் பல்கிப் படிந்து கிடக்கிற லங்கையை. (க) "பாழாளாகப் படைபொருதான்" என்கிறபடியே - லங்கையுடைய ஆள் பாழாம்படி செற்று அத்தால் வந்த மேனாணிப்பாலே செருக்கி யிருக்கிறவனை.

(இமயமேய வெழில்மணித் திரளை) இமயம்-பொன், எய்கை- ஒக்கை. ஆஶ்ரித விரோதியான ராவணனைக் கொன்றபடியாலே செருக்கிப் பொன்போலே புகர்த்து நல்ல மணித்திரள்போலே போக்யனானவனை. (இமயம்) இத்யாதிக்கு-அவதாரத்துக்குப் பிற்பட்டார்க்கும் அநுபவிக்கலாம்படி ஹிமவானிலே பொருந்தியிருக்கிறபடி என்று நிர்வஹித்தார்கள். (உ) *ஏலநாறு தண்தடம் பொழிலிடம்பெற விருந்தநல்லிமயமிறே.

(இன்பவாற்றினை)(ங) * மதுரவாறிறே.(ச) "ஆநந்தம் ப்ரஹ்மண:-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மண:" என்கிற ஆநந்த ப்ரவாஹம். ஆறு என்கையாலே- விடாய்த்தார்க்குப் புக்கு முழுகலா யிருக்கையும், வேண்டின விடத்தே திறந்து பாய்ச்சி விளைவித்துக் கொள்ளலா யிருக்கையும்; இவ்வாறு விளைவிப்பது (ரு)*பேரமர் காதல் கடல் புரையவிளைவிறே. (அமுதந்தன்னை) போனவுயிரை மீட்கவற்றாய் போக்யமுமா யிருக்கை.(இன்பவாற்றினை அமுதந்தன்னை) விளைவிப்பானுந் தானாய் விளைந்தால் புஜிக்கும் போகமுந் தானாயிருக்கையிறே. (சு) *அம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி-அம்ருதம்த்ருஷ்ட்வாத்ருப்யந்தி யிறே. கண்கொண்டு புஜிக்கலாம் அம்ருதமிறே.

இப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்க ளிரண்டுந் தானேயானால் இவ்வம்ருதபாநம் பண்ணுவார்க்கு வரும் விரோதி போக்குவார் ஆரென்னில்; (அவுணனுருயிரை யுண்ட கூற்றினை) ப்ரஹ்லாதன் விரோதியான ஹிரண்யன்பட்டதுபடுமென்கிறார். (கூற்றினை) (எ) "ம்ருத்யும்ருத்யும் -ம்ருத்யும்ருத்யும்" என்கிற மந்த்ரலிங்கத்தை நினைக்கிறார். (குணங்கொண்டுள்ளம்) நெஞ்சிலே குணங்களைக் கொண்டு. உள்ளம்! கூறு. (நீ கூறுமாறே) உள்ளமானது எப்போதோ வென்றிருக்க, நீ கூறும்படியே! என்கிறார். (உ)

அரு.—உள்ளம்-அண்மை விளி-ஸம்போதனை. (கூறு) என்று விதிக்க, அது கூறினவாறே (நீ கூறுமாறே!) என்று கொண்டாடுகிறார். (உ)

(க) திருப்பல்-ங.
(உ) தி-மொ-க-உ-க.
(ங) தி-மா-ஙசு.
(ச) தை-ஆ-உ-கூ.
(ரு) திருவாய்-ரு-ங-சு.
(சு)
(எ) ந்ருஸிம்ஹா நு.

மூ.—பாயிரும்பரவைதன்னுள் பருவரைதிரித்து, வானோர்க்
காயிருந்தமுதங்கொண்ட வப்பனையெம்பிரானை,
வேயிருஞ்சோலைசூழ்ந்து விரிகதிரிரியநின்ற,
மாயிருஞ்சோலைமேய மைந்தனைவணங்கினேனே. (ரு)

பதம்.—பா, இரும், பரவைதன்னுள், பருவரை, திரித்து, (ரு) வானோர்க்காய், இருந்து, அமுதம் கொண்ட, அப்பனை, எம்பிரானை, (கo) இரும், வேய் சோலை, சூழ்ந்து, விரிகதிர், இரிய நின்ற, (கரு) மாயிருஞ் சோலை, மேய, மைந்தனை, வணங்கினேன். (கசு)

உரை.—அதி விசாலமாய், ஆழத்தை யுடைத்தான, திருப்பாற்கடலிலே, பெரிதான மந்தரபர்வதத்தைக் சுழலும்படியாகக் கடைந்து, (ரு) தேவதைகளுக் காகப், பொருந்தி நின்று, அம்ருதத்தை யெடுத்து (க்கொடுத்த), உபகாரகனாய், எனக்கு ஸ்வாமியானவனாய், (கo) உயர்ந்திருந்துள்ள, மூங்கில் குழாங்களாலே, சூழப்பட்டு, விஸ்த்ருதகிரணனான ஸூர்யன், தூரத்திலே (மரங்களின்நிழலினால் தன் கிரணங்கள் திருமலைமேல் படாதபடி) ஸஞ்சரிக்கிற, (கரு) திருமாலிருஞ் சோலைமலையிலே, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, மிடுக்கனானவனை, வணங்கப் பெற்றேன். (கசு)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (பாயிரும்)சொன்ன † வணக்கத்தைச் சொல்லுகிறார். (பாயிருமித்யாதி) பா என்று-பரப்பு; இருமை-பெருமை. இவை யிரண்டாலுமாக - ஆழத்தையும் அகலத்தையுஞ் சொன்னபடி. (பருவரைதிரித்து) கடலைக் கண்செறி யிட்டாற்போலே பெரிய மந்தர பர்வதத்தை நட்டு அம்ருதங் கிளரு மளவும் தானே † திரியும்படியாக வைத்த † நொய்ப்பம். (வானோர்க்காயிருந்தமுதங்கொண்ட வப்பனை) தனக்கா யிருப்பார் அதமரிறே; நிலா தென்றல் சந்தனம் தண்ணீர்போலே தன்னைப் பரார்த்தமாக்கிவைக்கு மவனிறே. (க)†"பொதுநின்ற பொன்னங்கழல்" என்றும், (உ) "ஸர்வலோகசரண்யாய-ஸர்வலோக சரண்யாய" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே எல்லார்க்குந் தன்னைப் பொதுவாக்கியிறே வைப்பது. ஆசையில்லாதார் இழந்துவிடு மித்தனை. (அப்பனை) உபகாரகனை. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான † அந்தர ஜாதிகளுக்காகத் தன்னையழிய

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு.—(பாயிரும்) வணக்கம் முதல்பாட்டிலே சொன்னது. திரியும்படி - சுழலும்படி. நொய்ப்பம் - ஸாமர்த்த்யம். ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கும் தன்னை ஆக்கிவைக்கக் கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பொதுநின்ற வித்யாதி). அந்தரஜாதி-சாடு.

அப்பனை, மைந்தனை என்றது - (ரு) "அரும்பினை, அலரை என்னுமா போலே. ... ... (ரு)

(க) ரு-திரு-அஅ. (உ) ரா-யு-கஎ-கஎ. (ரு) தி-மொ-எ-கo-ச.

மாறி அநேகம்வடிவுகொண்டு உபகரிக்குமவனை. (எம்பிரானை) தம்முடைய அம்ருதம்.

(வேயிருமித்யாதி) மூங்கில் குழாங்களாலே சூழ்ந்து, விஸ்த்ருத கிரணனான ஆதித்யன் திருமலை யாழ்வார்மேலே தன்சாயைபடாமே அகல ஸஞ்சரிக்கிற, (மாயிருஞ் சோலைமேய) திருமாலிருஞ்சோலை என்கிற திருநாமத்தை யுடைய திருமலையிலே பொருந்தியிருக்கிற. (மைந்தனை வணங்கினேனே) தம்மை யடிமைகொண்ட பருவம். இவரை யடிமைகொள்வதாகத் திருமலையிலே எழுந்தருளி நின்ற பின்பு வடிவு இளகிப் பதித்தபடி. (அப்பனை) என்று கீழே யொரு முறைமைசொல்லி, இப்போது (மைந்தனை) என்கிறாரிறே... ... (௩)

மூ.—கேட்கயானுற்றதுண்டு கேழலாயுலகங்கொண்ட
பூக்கெழுவண்ணனாரைப் போதரக்கனவிற்கண்டு
வாக்கினால் கருமந்தன்னால் மனத்தினால்சிரத்தைதன்னால்
வேட்கைமீதூரவாங்கிவிழுங்கினேற்கினியவாறே. (௪)

பதம்.—யான், கேட்க, உற்றதுண்டு, கேழலாய், உலகம், (௫) கொண்ட, பூக்கெழுவண்ணனாரை, கனவில், போதர, கண்டு, (௧0) வாக்கினால், கருமந்தன்னால், மனத்தினால், சிரத்தைதன்னால், வேட்கை. (௧௫) மீதூர, வாங்கி, விழுங்கினேற்கு, இனியவாறே, (௧௧)

உரை.—அடியேன், (ஒருவிஷயம்) கேட்க, உற்று நின்றேன்; (அதாவது) வராஹரூபியாய், பூமிப்பிராட்டியை, (௫) எடுத்துக்கொண்டேறின, புஷ்பம்போலே ம்ருதுஸ்வபாவமான வடிவையுடைய ரானவரை, (என்) நெஞ்சில், நன்றாக, அநுபவித்து, (௧0) (இதுக்குமுன்பு) வாக்கினாலும், காயத்தினாலும், மநஸ்ஸினாலும், ஶ்ரத்தையாலும், ஆசையானது, (௧௫) அதிசயிக்க, (அத்தாலே விஷயாந்தரங்களை ஆசைசொண்ட வளவும்) ஸ்வீகரித்து, அநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கு, (பகவத் விஷயம்) இனிதாயிருந்தபடி யென்றான்! சக) (௪)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (கேட்கவித்யாதி) அடியேன் தேவரீரை ஒன்று கேட்கவுற்றேன், அத்தை யருளிச்செய்யவேணும். அதென்னன்பு தென்ன; (கேழலா யுலகங்கொண்ட வித்யாதி) புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமான வடிவை (௧) * மானமிலாப் பன்றியாக்கி (௨) *நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டது, இந்தக்கழஞ்சு மண்ணுமழிந்தால் பின்பு ஸ்ருஷ்டிக்கை அரிதாய்ச் செய்தருளிற்றோ, இத்தை எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும். ப்ரளயங்கொண்ட பூமி தன்னை எடுக்கிவிறே இவன் இதுக்கு உத்தரஞ் சொல்லுவது; (போதரக்கனவில்கண்டு) மிகவும் நெஞ்சிலே கண்டு. இந்த்ரியங்களால் வ்யவச்சேதமின்றிக்கே அவ்யவதாநேசவிசதமாகக் கண்டு.

அரு.—நாலாம்பாட்டு.—(கேட்க) போதர - மிகவும். கனவு - மாநஸாநுபவம். சிரத்தை - ஶ்ரத்தை.

---

(௧) நா-தி-௧௧-அ. (௨) திருவாய்-௧0-௧0-எ.

(வாக்கினுலித்யாதி) மநோவாக்காயங்களாலும் ஶ்ரத்தையாலும் மிக்க அபிநிவேசத்தை யுடையேனுய் விழுங்கினேனுக்கு இனிதாயிருந்தது. விழுங்குகை - அநுபவிக்கை. எவ்விஷயங்கள் அநுபவித்து ரஸித்துப்போந்தவெனக்கு எவ்விஷயம் ரஸிக்கிறது. (விழுங்கினேற் கினியவாறே) எனக்கினிதான வழி என்ருன்! எவ்வழியாலே †உகட்டிப் போந்த விஷயம் எவ்வழியாலே இனிதாயிற்று இது இனிதான வழியை யருளிச்செய்யவேணும். இதுக்கு அவன் என்ன உத்தரஞ்சொல்லுவது? ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை எடுத்தது உடைமை மங்காமைக்கன்ருே, அவ்வோபாதி மங்க வொண்ணுதென்று ஸம்ஸார ப்ரளயத்தில்நின்றும் இவரை எடுத்தானித்தனையிறே. (ச)

மூ.—இரும்பனன்றுண்டநீர்போ லெம்பெருமானுக்கு, என்றன்
அரும்பெறலன்புபுக்கிட்டடிமைபூண்டுய்ந்துபோனேன்
வரும்புயல்வண்ணனுரை மருவி யென்மனத்துவைத்துக்
கரும்பினின்சாறுபோலப்பருகினேற்கினியவாறே. ·(ரு)

பதம்.—இரும்பு, அனன்று, உண்ட, நீர்போல், எம்பெருமானுக்கு, (ரு) என்றன், பெறல்அரும், அன்பு, புக்குஇட்டு, அடிமைபூண்டு, (கo)உய்ந்துபோனேன், வரும், புயல்வண்ணனை, மருவி, என்மனத்து (கரு) வைத்து, கரும்பின், இன்சாறுபோல, பருகினேற்கு, இனியவாறே. (உo)

உரை.—இரும்பானது, காய்ந்து, (அக்காய்ச்சலடங்கும்படி) குடித்த ஜலம்போலே,வகுத்த சேஷியான ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்திலே,(ரு)என்னுல், பெறுதற்கரிய, அன்பை, (அவன்விஷயத்திலே) வைத்து, அடிமையிலே அந்வயித்து,(கo)உஜ்ஜீவித்தேன்; (அன்றியும்) (ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தே தேடி) வருகிற, மழைக்காலத்து மேகம்போன்ற திருநிறத்தையுடையவனைக், கிட்டி, என்மநஸ்ஸிலே, (கரு) பொருந்தவைத்து, கரும்பினுடைய, இனியரஸம் போலே, அநுபவிக்கப் பெற்றவெனக்கு, இனிதா யிருந்தபடி யென்ருன்! ()

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.(இரும்பு அனன்றுண்ட நீர்போலித்யாதி) இரும்பானது அக்நியாலே மிகவும் தப்தமாய் அக்காய்ச்சலடங்கப் பாநம் பண்ணப்பட்ட ஜலம்போலே. (எம்பெருமானுக்கு) வகுத்தசேஷிக்கு. (என்றனரும்பெறலன்பு) (க) * அரும்பெற லடி

அநு.—உகட்டிப்போந்த விஷயம் - எல்லாப்ரகாரத்தாலும் இதரவிஷயங்களை யநுபவித்து அருவருத்துப்போந்த பகவத்விஷயமென்றபடி. (இனியவாறு-கேட்க யானுற்றதுண்டு) என்றந்வயம், ... (ச)

அஞ்சாம்பாட்டு.—(இரும்பு) அனன்று - அனலுகை; காய்கை.

(க) திருவாய் - க - ங - க.

களைப் பற்றிலும் கிடையாத வன்பு. † எனக்கு பகவத்விஷயத்திலே அன்பு பிறக்கைபாவது-இந்தளத்தே தாமரை பூக்கையிறே. † அஹங்கார மஹாவஹ்நியிறே. இந்தளம் - கும்மட்டி. (புக்கிட்டு) அன்பை அவன் பக்கலிலே யாக்கி. (அடிமைபூண்டு) (க) "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிறபடியே (உ)*வழுவிலா வடிமையிலேஅந்வயித்து. (அடிமைபூண்டு) (ங) "தொண்டுபூண்டு" என்னுமாபோலே இவ் வாத்மாவுக்கு ஆபரணமிறே - பகவததாஸ்யம், ஆகையாலே (பூண்டு) என்கிறார். (உய்ந்துபோனேன்) முன்பு (ச) * அஸந்நேவவிறே.

(வரும் புயல்வண்ணனுரை) இருந்தவிடத்தே யிருந்து விடாய் கெடுக்கும் மேகமன்று, கடலை மணலோடே கழுத்தே கட்டளையாகப் பருகித் தவழ்ந்துவருகிற மேகம்போலே யிருக்க வரும். †(மருவி) (ரு) "மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கும் மற்றவைபோல்". (புயல்வண்ணனுரை மருவி) என்னை மறந்துகிட்டி. (என் மனத்துவைத்து) † ஸஞ்சார மற்றபடி. உத்தேஶ்யம் கைபுகுந்தால் உண்டோ ஸஞ்சாரம். (கரும்பின் இன்சாறுபோலப் பருகினேற்கு) விழுங்குகைபோய்ப் பருகலாம்படி யாயிற்று. ஆழ்வாருடனே கலக்கக்கலக்கப் பருகலாம்படி ஒருநீரானுன். (இனியவாறே) இதுவுமொரு இனிமையேதான்! இதொருநீர்மை யிருந்தபடியென்!. (ரு)

மூ.—மூவரில்முதல்வனுய வொருவனை யுலகங்கொண்ட
கோவினைக் குடந்தைமேய குருமணித்திரளை, இன்பப்
பாவினைப் பச்சைத்தேனைப் பைம்பொன்னையமரர்சென்னிப்
பூவினைப்,புகழுந்தொண்டரென்சொல்லிப்புகழ்வர்தாமே ()

அரு.—தம்முடைய விடாயாறும்படி(பருகினேன்)என்கிறார். அப்படி பக்திபிறக்கை அரிதாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி). இவன் இந்தளமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அஹங்காரமித்யாதி).

மேகத்தைக்கண்ட பயிர்போலே மருவியென்னுதல்; அவன் வர விமுகனுய்த் திரிந்த என்னை மறந்துமருவியென்னுதல். ஸஞ்சாரமற்று இவர் மனஸ்ஸிலே புகுந்தபின்பு அவனுக்குப் புறம்பு போக்கற்றபடி. இவர்மனஸ்ஸிறே அவனுக்குத்தேஶ்யம். அன்றியே, மனஸ்ஸுக்கு வேறுஸஞ்சாரமின்றிக்கே என்றாய், மனஸ்ஸு ஸஞ்சார மின்றிக்கே யிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உத்தேஶ்யமித்யாதி.). ... ... (ரு)

(க) ரா-அயோ-ங்க-உரு. (ங)
(உ) திருவாய்-ங-ங-க. (ச) தை-ஆ-உ-ரு. (ரு) பெரு-தி-ரு-எ.

பதம்.—மூவரில், முதல்வனாய, ஒருவனை, உலகம், கொண்ட, (ரு) கோவினை, குடந்தை, மேய, குருமணித்திரளை, இன்பப்பாவினை, (ச) பச்சைத்தேனை, பைம்பொன்னை, அமரர்சென்னிப் பூவினை, புகழும்தொண்டர்தாம், என்சொல்லிப் புகழ்வர். (கடு)

உரை.—(ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன் ஆகிய இம்) மூவரிலே, காரணபூதனான, அத்விதீயனாய், (மஹாபலியஜ்ஞ வாடத்திலேசென்று) லோகங்களை, (நீரேற்று) வாங்கிக்கொண்ட, (ரு) நிர்வாஹகனாய், திருக்குடந்தையிலே, பொருந்தினவனாய், ஶ்ரேஷ்ட்டமான நீலரத்நத்தின் ஸமூஹத்தை யொத்தவனாய், ஸுகரமான பாட்டுப்போலே செவிக்கினியனாய், (சo) மிக்க மாதுர்யத்தையுடைய தேன்போலே நாவுக்கு இனியனாய், பசியபொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயனாய், நித்ய ஸூரிகளுடைய, சிரஸ்ஸுக்குப்பூவான, (சிரோபூஷணமான) ஸர்வேஶ்வரனைப், புகழுகிற தாஸபூதர்கள், எத்தைச் சொல்லிப் புகழுவார்கள்? (கடு) (இப்படிப் பட்டவனென்று பாசுரமிட்டுப் புகழப்போகாதென்றபடி.) (ரு)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு.(மூவரிலித்யாதி) இந்த்ரனைக் கூட்டுதல், தன்னைக்கூட்டுதல். (க) "ஸஸம்ஜ்ஞாம் யாதிபகவாநேக ஏவ ஜநார்த்தநஃ- ஸஸம்ஜ்ஞாம் யாதிபகவாநேக ஏவ ஜநார்த்தநஃ" என்னும்படியே மூவருக்கும் காரணமாகையாலே (முதல்வன்) என்கிறார். (முதல்வனாயவொருவனை) (உ) "மூவுருவுங் கண்டபோ தொன்றாஞ்சோதி" என்கிறபடியே மூவரையும் தனித்தனியே கண்டால் இவனே காரணபூதன், இவனே காரணபூதனென்னலாய், மூவரையுஞ் சேரக்கண்டால், இருவர் கார்யகோடி நிவிஷ்டராய், இவனே இருவருக்கும் காரணமென்னும்படி பரஞ்ஜ்யோதிஸ் ஶப்தவாச்ய னிவனேயா யிருக்கையாலே (உ) "ஆஞ்சோதி" - ஒன்று" என்கிறார். (உலகங்கொண்டகோவினை) மூவருக்கும் ப்ரதாநனானால் அவர்கள்கார்யஞ் செய்துகொடுக்கவேணுமே,அவர்களிலே யொருவனுக்குக் கார்யம்செய்தபடி.(உலகங்கொண்ட) இந்த்ரனுடைய ராஜ்யத்தை மஹாபலி பறித்துக்கொள்ள அவன் பக்கலிலே தானேசென்று அபேக்ஷித்து (ங) "மூவடி" என்று இந்த்ரன் கார்யம்செய்ய முதலடியிட்டபடி. † முன்பே ஒரு

அரு.—ஆறும்பாட்டு. —(மூவரிலித்யாதி) ருத்ராதிகளுக்குச் செய்தானோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (முன்பே யொருவனுக்கித்யாதி).

(க) வி-பு. (ங) பெரி-தி-உ-கo-எ.
(உ) தி-நே-உ.

வனுக்குக் லகபோட்டைத்தீர்த்து விட்டான். (க) * முடையடர்த்த சிரபேந்தி மூவுலகும் பலிதிரிவோன் இடர்கெடுத்த திருவாளனிறே. அவன் தமப்பனுக்குத் தானே வேதப்ரதாநம் பண்ணினன். இப் படி செய்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (கோவினை) நிர்வாஹக னுகையாலே. (குடந்தைமேய) இன்னும் ஸம்ஸாரிகள் இடர்பட்டா ருண்டாகிலும் கைகழியப் போகவொண்ணாதென்று திருக்குடந் தையிலேபடுக்கைபொருந்திப்பள்ளிகொண்டவனை. (குருமணித்தி ரளை) ஸ்ரேஷ்டமான நீலரத்நஸமூஹம்போலே புகர்த்துக் குளிர் ந்த வடிவழகை யுடையவனை.

(இன்பப்பாவினை) செவிக்குத் தம்முடைய கவிபோலே தித் தித்திருக்கிறபடி. பாவென்பது - இயல். பாட்டு. (உ) * இன்கவிபா டும் பரமகவிகளான முதலாழ்வார்கள் கவிபோலே இனியனுயுள்ள வனை யென்னவுமாம். (பச்சைத்தேனை) செவிக்கே யன்றிக்கே நாக் குக்கு மிருக்கிறபடி. (பைம்பொன்னை) உடம்புக்கு அணையலாம்படி ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கை. (அமரர்சென்னிப்பூவினை) * அயர்வறு மமரர்களுக்கு சிரோபூஷணமானவனை. (ந) † "அரும்பினை யலரை" (ச) "பாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்னவேண்டாவே அவர்களுக்கு. (புகழுந் தொண்டர்) இவ்விஷயத்தைப் புகழ்ந்தார்களாகக் சொ ண்டோம், இதுக்குப் பாசுர மெங்கே தேடிச்சொன்னர்கள். கின் ணகத்திலே புக்குமுழுகுவாரைப்போலே குமிழி நீருண்டு போமித் தனைபோக்கி, (என்சொல்லிப் புகழ்வர்தாமே) (ரு) "அரும்பொரு ளாதல் - அறிந்தனர்" என்று அறிய வொண்ணாதென்று புகழும தொழியப் பாசுரமிட்டுப் புகழப்போகாது. (சு)

மூ.—இம்மையை மறுமைதன்னை யெமக்குவீடாகிநின்ற
மெய்ம்மையைவிரிந்தசோலைவியன்திருவரங்கமேய
செம்மையைக்கருமைதன்னைத்திருமலையொருமையானைத்
தன்மையைநினைவாரென்றன் தலைமிசைமன்னுவாரே. (எ)

பதம்.—இம்மையை, மறுமைதன்னை, எமக்குவீடாகிநின்ற, மெய்ம்மை யை, விரிந்த, (ரு) சோலை, வியன், திருவரங்கம், மேய, செம்மையை, (க0) கருமைதன்னை, திருமலை, ஒருமையானை, தன்மையை, நினைவார், (கரு) என் றன் தலைமிசை, மன்னுவார். (யஎ)

அரு —அவன்பூவோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அரும்பினையலரை) என்று.

(க) தி-மொ-சு-கூ-க.
(உ) திருவாய்-எ-கூ-சு.
(ந) தி-மொ-எ-க0-ச.
(ச) திருவாய்-உ-க-க.
(ரு) ,, கூ-ரு-ரு.

உரை.—ஐஹிகஸுகப்ரதனாய், ஆமுஷ்மிகஸுகப்ரதனாய், நமக்கு மோக்ஷப்ரதனாயிருக்கிற, உபாயபூதனாய், விஸ்த்ருதமான. (கு) சோலைகளாலே சூழப்பட்டு, ஆஶ்சர்யப் படத்தக்கதா யிருந்துள்ள, திருவரங்கத்திலே, நித்ய வாஸம்பண்ணுமவனாய், சிவந்தவடிவை யுடையனாய், (௯0) கரியவடிவையுடையனாய், திருவேங்கட மலையிலே, ஒருபடிப்பட்டுநின்றவனுடைய, ஸ்வபாவத்தை, நினைக்க வல்லவர்கள், (கடு) என் தலையிலே, இருக்கத் தக்கவர்கள். ()

வ்யா.—அவ.—ஏழாம்பாட்டு. (இம்மையை யித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை அநுஸந்திக்கவல்லார்க்கு ஸஞ்சாரபூமி என் உத்தமாங்கமென்கிறார்.

(இம்மையை) இஹலோகத்தில் ஸ்வவிஷயஜ்ஞாந ஸுகத்தைத் தருமவனை. (மறுமைதன்னை) ஶரீரஸமநந்தரம் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைத் தருமவனை. † ஸம்ஸாரத்தில் து:கநிவ்ருத்தியே, ஸுகமென்றுப்ரமமேயிறே. (எமக்கு வீடாகின்ற மெய்ம்மையை) நமக்கு மோக்ஷ ஸுகமா யுள்ளவனை. கீழ்ச்சொன்ன ப்ராப்யத்துக்கு அவ்யவஹிதமான உபாயமானவனை. (விரிந்தசோலை யித்யாதி) அவ்வுபாயம் ஸுலபமான விடத்தைப் பேசுகிறார். பரந்த சோலையை யுடைத்தாய் விஸ்மயநீயமாயிருந்துள்ள கோயிலிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை.

(செம்மையைக் கருமைதன்னை) யுகந்தோறும் அவ்வவ யுகங்களிலுள்ளார்க்குத தக்க வடிவுகளைக் கொண்டு அவர்களை ரக்ஷிக்குமவனை. (க) "முன்னை வண்ணம்" இத்யாதிப்படியே. செம்மையும் கருமையும் மற்ற விரண்டுக்கு முபலக்ஷணம். (திருமலையொருமையானை) (௨) "கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு" என்கிறபடியே திருமலையிலே நின்று நித்யஸூரிகளுக்கும் நித்ய ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஒக்க முகங்கொடுக்குமவனை. (தன்மையை நினைவார்) இந்த ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை நினைக்கவல்லார். (என்றன் தலைமிசை மன்னுவாரே) அவன்திருவடிகளும் இவர்கள்திருவடி

அரு.—ஏழாம்பாட்டு:—(இம்மையை) இம்மைக்கு ஸம்ஸாரது:க நிவ்ருத்தியமையாதோ, அவன் விஷயஜ்ஞாநமாக வேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்திலித்யாதி.) வீடாகின்ற - வீட்டுக்கு நிர்வாஹகனென்கையாலே அத்தைத் தருகைக்கும் அவனே உபாயமென்றபடி.

ஒருமையான்-ஒருபடிப்பட்டவனென்றும், அங்குள்ளாரோடு இங்குள்ளாரோடு வாசிபற முகங்கொடுக்கையிலே ஏகரூபனாயிருக்கிறவனென்றபடி.

(க) தி-மொ-௬-௯-௮. (௨) திருவாய் - க - ௮ - ௩.

களும் ஒக்கவன்று மன்னுவது, இவர்கள் திருவடிகளே என்தலையில் மன்னுவது. (க) "தண்சேறை யெம்பெருமான் தாள்தொழுவார் காண்மின் என் தலைமேலார்" என்கிறார். (எ)

மூ.—வானிடைப்புயலைமாலை வரையிடைப்பிரசமீன்ற
தேனிடைக்கரும்பின்சாற்றைத் திருவினை மருவிவாழார்
மானிடப்பிறவியந்தோ மதிக்கிலர்கொள்க, தந்தம்
ஊனிடைக்குரம்பைவாழ்க்கைக்குறுதியேவேண்டினாரே. (அ)

பதம்.—வானிடை, புயலை, மாலை, வரையிடை, பிரசம்ஈன்ற, (ரு) தேனிடை, கரும்பின்சாற்றை, திருவினை, மருவிவாழார், மானிடப்பிறவி, (கo) மதிக்கிலர், கொள்க, அந்தோ, தந்தம், ஊனிடைக்குரம்பை (கரு) வாழ்க்கைக்கு, உறுதியேவேண்டினார். (கஎ) (அ)

உரை.—ஆகாசத்திலே (வர்த்திக்கிற), மழைக்காலத்துமேகம் போன்ற வடிவை யுடையவனாய், ஆஶ்ரிதவ்யாமுக்தனாய், பர்வதத்திலே, தேனீக்களாலே சேர்க்கப்பட்ட, (ரு) தேன்வெள்ளத்தின்நடுவே (வளர்ந்த), கரும்பின்சாறுபோலே போக்யபூதனாய், ஸர்வ ஶ்ரேஷ்ட்டனானவனை, ஆஶ்ரயித்து வாழமாட்டார்கள்; மநுஷ்யஜந்மத்தை, (கo) (பெறுதற்கரிய ஜந்மமென்று) நினைக்கிறார்களில்லை; இதுநிஶ்சயம்; ஐயோ! தங்கள் தங்களுடைய, மாம்ஸளமான சரீரத்திலே,(கரு)வாழுகைக்கு, உறுதியையேதேடாநிற்பர்கள், (கஎ) ()

வ்யா.—அவ.—எட்டாம்பாட்டு. (வானிடைப்புயலை) இவ்விஷயம் ஸந்நிஹிதமாயிருக்க தேஹத்தைப் பூண்கட்டிக்கொள்வதே! ஸம்ஸாரிகளென்கிறார்.

(வானித்யாதி) ஆகாசமத்யே நீர் கொண்டெழுந்துவந்து தோற்றுகிற மேகம்போன்ற வடிவழகை யுடையவனை. (வானிடைப்புயல்) என்கையாலே-†நிராலம்பநனாயிருக்கிறவென்னை நிர்ஹேதுகமாக வந்து விஷயீகரித்தவனை யென்கிறார். (மாலை) அதுக்கடியான வ்யாமோஹம். (வரையிடை யித்யாதி) மலையிலே தேனீக்களாலே உத்பாதிக்கப்பட்ட தேனே நீராகவளர்ந்த கரும்பின் சாறுபோலே போக்யனானவனை. (திருவினை) உத்க்ருஷ்டமாய் நிரவதிகமான ரஸவஸ்துவுக்குப் பெரிதுபோலே; † உத்க்ருஷ்ட வஸ்துவுக்

அந.—எட்டாம்பாட்டு.—(வானிடை) நிராலம்பநமான ஆகாசத்தை மேகம்பற்றினாற்போலே அகதியானவென்னையும் விஷயீகரித்தானென்றபடி. பிரசம் - தேனீ. ரஸவஸ்து - பிராட்டி. கீழ்வாக்யவிவரணம். (உத்க்ருஷ்டவஸ்துவித்யாதி.)

(க) தி-மொ-எ-ச-க.

கும், உத்க்ருஷ்ட வஸ்துவிறே. (க) "திருவுக்குந் திருவாகிய" (உ) "ஶ்ரிய: ஶ்ரிய:-கஶ்ரீஶ்ஶ்ரிய:" என்னும்படியே. (திருவினை மருவி வாழார்) வாழுகைக்குநேர்த்தி அவன்மேல்விழ விலக்காதொழிகை. உங்களுக்கு நான் வேணுமென்ன, எங்களுக்கு நீவேண்டாவென்னு மவர்கள்.

† (மாணிடப்பிறவி) புருஷார்த்தோபயோகியான ஶரீரத்தை உதாஸீநிப்பதே! அன்றிக்கே, இச்சரீரத்தில் தோஷத்தை யுணரா தொழிவதே! என்னவுமாம். இத்தை தேவசரீரமாக நினைத்திருப்பார்க ளென்னவுமாம். (அந்தோ) ஐயோ? என்று இவர்களிழவுக்குவெறுக்கிறார். (கொள்க) நிஶ்சிதம்.

(தந்தமித்யாதி) த்ருடமின்றியே அப்போது போயிற்று இப்போது போயிற்று என்றும், மின்னிலும் நிலையற்றிருக்கிற இச்சரீரத்துக்குப் பூண்கட்ட வே தேடுவர்கள். ... ... (அ)

மூ.—உள்ளமோ வொன்றினில்லா தோசையிலெரிநின்றுண்ணும்
கொள்ளிமேலெறும்புபோலக்குழையுமாலென்றனுள்ளம்
தெள்ளியீர்தேவர்க்கெல்லாந்தேவராயுலகங்கொண்ட
ஒள்ளியீரும்மையல்லாலெழுமையுந்துணையிலோமே. (௯)

பதம்.—உள்ளமோ, ஒன்றில்நில்லாது, என்றனுள்ளம், ஓசையில், எரி, (டு) நின்று, உண்ணும், கொள்ளிமேல், எறும்புபோல, குழையும், (க0) தெள்ளியீர், தேவர்க்கெல்லாம், தேவராய், உலகம்கொண்ட, ஒள்ளியீர், (கடு) எழுமையும், உம்மையல்லால், துணையிலோம். (கஅ) (௯)

உரை.—(என்)மநஸ்ஸோ, (ஒருவிஷயத்தில்) பொருந்தியிருக்கிறதில்லை; என்மநஸ்ஸானது, சப்தத்தை யுடைத்தான, அக்நியானது, (டு) ஒருபடிப்பட நின்று, க்ரஸிக்கிற, நெருப்பின்மேலேயிருக்கிற, எறும்புபோலே, (ஜந்மத்தை நினைத்து), சிதிலமாகாநின்றது; (க0) தெளிந்த ஸ்வபாவத்தையுடையீராய், தேவர்களுக்கெல்லாம், தேவனை யிருந்துவைத்து, லோகத்தை (மஹாபலிபக்கலிலே நீரேற்று) வாங்கி, தேஜஸ்ஸையுடையவரே! (கடு) எல்லா வவஸ்த்தைகளிலும், தேவரீரையொழிய, வேறு துணையில்லாதவர்களாயிராநின்றோம். (கஅ) ஆல் என்பது விஷாதத்யோதகமான அவ்யயம். (௯)

அரு·—மானிடப்பிறவி-சாஸ்த்ராதிகாரமான தேஹமென்னுதல்; தோஷயுக்தமான தேஹமென்னுதல்; அஸ்த்திரமான தேஹமென்னுதல். மதிக்கிலர்-இம்மூன்றுகாரத்தையும் நினைக்கிறிலர், இது நிஶ்சயம். இப்படி மூன்றர்த்தமாகவன்றிக்கே கீழிரண்டர்த்தத்தாலும் பலிதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தைதேவசரீரமித்யாதி.) (அ)

(க) தி-மொ-௮-எ-க. (உ) ஸ்தோ - ௩-கஉ.

வ்யர.—அவ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (உள்ளமித்யாதி) என்ஹ்ருதயமானது ஜநநமரணங்களை நினைத்து உருகாநின்றது, எனக்கு தேவரீரையொழியத் துணையில்லையென்கிறார்.

(உள்ளமோவொன்றில் நில்லாதித்யாதி) ஹ்ருதயமானது ஓரிடத்தே தரியாதே, ஓசையையுடைத்தான எரிகின்று உண்ணாநின்ற கொள்ளியினுள்ளெறும்புபோலே (க) * உருவார் பிறவியைநினைத்து (க) * இருபாடெரி கொள்ளியினுள் ளெறும்பேபோல உருகி சிதிலமாகாநின்றது. ஒருதலை மரணம், ஒருதலை ஜந்மமிறே. (குழையுமால்) இவன் சைதந்யத்துக்கு ப்ரயோஜநம், இது பொல்லாது என்றறிகை, அவன்சைதந்யத்துக்கு ப்ரயோஜநம் அப்படி செய்கை, அதாவது - ரக்ஷிக்கையிறே.

(தெள்ளியீர்) இத்தலையில் கலக்கத்துக்கு எதிர்த்தட்டான தெளிவுடையாரைப் பற்றுகிறார். (தெள்ளியீரித்யாதி) மஹாபலி ஔதார்யத்துக்கும் குறைவு வாராமே தன்னை ஆஶ்ரயித்த இந்த்ரனுடைய கார்யத்துக்கும் குறைவுவாராமே கார்யம்பார்த்ததெளிவு. தேவர்க்கெல்லாந் தேவராயிருந்துவைத்து (உ) * அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கையைத் தாழ ஏற்று, பூமியை யளந்துகொண்ட. (ஒள்ளியீர்) இந்த்ரன் ப்ரயோஜநாந்தரபரனாகிலும் நம்கை பார்த்திருந்தானென்னுமத்தாலே வடிவில்பிறந்த புதுக்கணிப்பு. அவன் இவன் கைபார்த்திருக்கையிறே இவன் காலாவிளம்பமாகக் கார்யம்செய்தது. (உம்மையல்லா லித்யாதி) எங்களுக்கு நாங்களும் தஞ்சமல்ல, பிறரும்தஞ்சமல்ல, உம்மையேதஞ்சமாக வுடையோம்; கோல்துணையா யிருப்பார் சிலரன்றே. அவஸ்த்தாந்தரத்தை ப்ராபித்தாலும் (௩) * அரங்கத்துறையு மின்துணைவனையே துணையாகப் போமவரிறே. (கூ)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(உள்ளமோ) சேதநனுக்கு இருபாடெரிகிறதேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஒருதலையித்யாதி). அப்படிசெய்கை - அகாரப்படியே செய்கை.

(ஒள்ளியீர்) ஒண்மை - அழகு; இந்த்ரன் கைபார்த்திருந்தானென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவனிவனித்யாதி.) காலாவிளம்பம் - சடு. இவருக்கு அவனையொழியத் துணையில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கோல்துணையாயித்யாதி). ... ... (கூ)

(க) திருமொ - ௧௧ - அ - ௪. (௩) திருமொ - ௩ - ௭ - ௬.
(உ) திருநெ - ௩

மூ.—சித்தமும்செவ்வைநில்லாதென்செய்கேன் தீவினையேன்
பத்திமைக்கன்புடையேனுவதேபணியாயெந்தாய்
முத்தொளிமரதகமே முழங்கொளிமுகில்வண்ணு, என்
அத்த நின்னடிமையல்லால் யாதுமொன்றறிகிலேனே. (கO)

பதம்.—தீவினையேன், சித்தமும், செவ்வைநில்லாது,என்செய்கேன்,எந்தாய், (௫) பத்திமைக்கு, அன்புடையேனுவதே, பணியாய், முத்து, ஒளி, (கO) மரதகமே, முழங்கு, ஒளி, முகில்வண்ணு, என் அத்த, (க௫) நின்னடிமையல்லால், யாதொன்றும், அறிகிலேன். (கஅ) (கO)

உரை.—மஹாபாபியான வென்னுடைய, மநஸ்ஸு, செவ்வையாக, (தரித்து) நிற்க மாட்டுகிறதில்லை; என்னசெய்யப் புகுகிறேன்; எனக்கு உபகாரகனுனவனே! (௫) (உன் விஷயமான) பக்தியிலே, விஸ்வாஸ முடையேனும்படி, செய்ய வேணும்; முத்துப்போலே குளிர்ந்தவனுய், ஒளியையுடைத்தான, (கO) மரதகம்போலே ஸ்லாக்யமான நிறத்தையுடையவனே! முழங்காநிற்பதாய், ப்ரகாசத்தை யுடைத்தான, மேகத்தின் நிறத்தையுடையவனே! எனக்கு ஸ்வாமியானவனே! (க௫) உன் திருவடிகளில் கைங்கர்யமொழிய, வேறொன்றையும், அறியாதவனுயிராநின்றேன். (கஅ) (கO)

வ்யா.—அவ.—பத்தாம்பாட்டு. (சித்தமுமித்யாதி) ஸம்ஸாரத்தையஞ்சி உன்திருவடிகளைப் பற்றினவளவேயோ, திருவடிகளிலே பரமபக்தியுமுண்டாயிற்றென்கிறுர்.

(சித்தமும் செவ்வைநில்லாது) நீஞ்சப்புக்கு வாய்கரையிலே தெப்பமிழப்பாரைப்போலே அநுஸந்திக்கப் புக்கால் தரித்து நிற்கமாட்டுகிறதில்லை நெஞ்சு. (என்செய்கேன்தீவினையேன்) பக்திபாரவஶ்யத்தாலே அநுபவிக்கப் போகாதபடி பாபத்தைப்பண்ணினேன். என்செய்கேனென்று-செயல்மாட்சி; உத்தேஶ்யவிரோதி பாபமாமத்தைப்பற்ற (தீவினையேன்) என்கிறுர். (பத்திமைக்கன்புடையே னுவதே பணியாயெந்தாய்) † (க) "என்ற ளளவன்றுல் யானுடைய வன்பு" என்னும்படியே † நூற்பிடித்த பக்தியை † அளவாக்கவேணும். (எந்தாய்) பக்தியை யுண்டாக்கின நீயே அளவு படுத்தவேணும்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு.—(சித்தமும்) அன்புடையே னுவதே பணி - (அளவன்றுல்) என்று - அளவிறந்த பக்தியை மாற்றி; (நூல்பிடித்த) செவ்வே அநுபவிக்கும்படி பக்தியை, (அளவாக்க) - மட்டமாக்க வேணுமென்றபடி. ... ... (கO)

(க) உ - தி - கOO.

(முத்தொளி மரதகமே) பக்திஜநகமான வடிவு முத்தினுடைய குளிர்த்தியையும் மரதகத்தினுடைய ஶ்யாமதையையுமுடைத்தாயிருக்கை. (முழங்கொளி முகில்வண்ணா) மின்னி முழங்கி வில்விட்டு ஸஞ்சரிப்ப தொருமேகம்போன்ற நிறத்தை யுடையவனே! (என்அத்த) அழகுக்குத் தோற்று என்னையனென்கிறார். நீர், சித்த முஞ்செவ்வை நில்லாதென்பது, தீவினையேனென்பதாய்க் கிடந்து என்றியபடுகிறீர், இத்தைவிட்டு வேறொன்றுண்டோ போதுபோக்கினாலோவென்ன (நின்னடிமையித்யாதி) உன் திருவடிகளில் கைங்கர்யமொழிய வேறொன் றறியேன். (க) "மறந்தே னுன்னை முன்னம்" என்றது போக்கி, (உ) "ஏது செய்தால் மறக்கேன்" என்னும்படி பண்ணிவைத்தபின்பு வேறொன்றை யறிய விரகுண்டோ? (கo)

மூ.—தொண்டெல்லாம்பரவி நின்னைத் தொழுதடிபணியுமாறு
கண்டு, தான்கவலைதீர்ப்பானவதேபணியாயெந்தாய்
அண்டமாயெண்டிசைக்குமாதியாய்நீதியான
பண்டமாம்பரமசோதி நின்னையே பரவுவேனே. (கக)

பதம்.—தொண்டெல்லாம்பரவி, நின்னைத்தொழுது, அடிபணியுமாறு, கண்டு, தான் கவலைதீர்ப்பானவதே, (ஙு) எந்தாய், பணியாய், அண்டமாய், எண்டிசைக்கும், ஆதியாய், (கo) நீதியானபண்டமாம், பரமசோதி, நின்னையே, பரவுவேன். (கச) (கக)

உரை.—அடிமைகளையெல்லாம்பேசி, உன்னை ஸேவித்துத், திருவடிகளை வணங்கும் ப்ரகாரத்தை, மநோரதித்துத், தானே தன் மநோதுஃகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளப்போமோ? (ஙு) எனக்கு ஸ்வாமியானவனே! அருளிச் செய்யவேணும்; அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய், எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள தேவதைகளுக்கும், காரணபூதனாய், (கo) முறைதப்பாததநமாய், பரஞ்ஜ்யோதிஃஶப்தவாச்யனான, உன்னையே, அடைவுகெட ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவேன். (கச) (கக)

வ்யா —பதினோராம்பாட்டு.(தொண்டெல்லா மித்யாதி) செய்யுமடிமையெல்லாம் அடைவுகெட்டுப் பேசி. (ங) "అహంసర్వం కరిష్యామి-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்னும்படியே. (நின்னைத் தொழுது) உன்னைக்கண்டுவைத்து அடைவுபடத்தொழப்போமோ?

(க) தி-மொ-சு-௨-௨. (உ) தி-மொ-கூ-ங-ங.
(ங) ரா-அயோ-ஙக-௨௫.

†(அடிபணியுமாறுகண்டு) தப்பாமே மநோரதித்து.(தான்கவலைதீர்ப்பானுவதே) தன்னாலே மநோதுஃகத்தைத் †தீர்த்துக்கொள்ளலாமே? என்னாலே மனக்கவலை போக்கி அடிமைசெய்யப் போமோ? மனக்கவலை தீர்ப்பார் அவரிறே. (பணியாயெந்தாய்) நிர்வாஹகனை நீயே அருளிச்செய்யாய்.

(அண்டமாயித்யாதி) அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய், எட்டுத்திக்கிலுள்ள தேவதைகளுக்கும் காரணமாய், முறை தப்பாதபடி. (பண்டமாம்) தநமாம். பண்ட மென்பது - தநம். இவ்வாத்மாவுக்கு தநமானவனே! (பரமசோதி) பரஞ்ஜ்யோதிஸ் ஸப்தவாச்யனானவனே! (நின்னையேபரவுவேனே) உன்னையே யடைவுகெட ஸ்தோத்ரம் பண்ணுமத்தனை. ... (கக)

மூ.—ஆவியை யரங்கமாலை யழுக்குடம்பெச்சில்வாயால்
தூய்மையில்தொண்டனேன்நான் சொல்லினேன் தொல்லைநா
பாவியேன் பிழைத்தவாறென்றஞ்சினேற்கஞ்சலென்று [மம்
காவிபோல்வண்ணர்வந்தென்கண்ணுள்ளேதோன்றினாரே.

பதம்.—ஆவியை, அரங்கம், மாலை, அழுக்குடம்பு, எச்சில்வாயால், (கு) பாவியேன், தொல்லைநாமம், சொல்லினேன், தூய்மையில், தொண்டனேன் நான், (க௦) பிழைத்தவாறென்று, அஞ்சினேற்கு, அஞ்சலென்று, காவிபோல் வண்ணர் வந்து, என்கண்ணுள்ளே தோன்றினார். (கரு) (கஉ)

உரை.—ப்ராணபூதனாய், கோயிலிலே எழுந்தருளியிருக்கிற, (ஆஸ்ரித) வ்யாமுக்தனான ஸர்வேஸ்வரனை, அபரிசுத்தமான சரீரத்தையுடையனாய், (பரஸ்துதியாலே,) அபரிசுத்தமாய்க் கிடக்கிறவாயாலே, (கு) மஹாபாபியான நான்,அநாதி ஸித்தமான பெரியதிருமந்த்ரத்தைச்,சொன்னேன், அபரிசுத்தனாய், (விஷயங்களிலே) சபலனானநான், (க௦) தப்பச்செய்தேனென்று, பயப்பட்ட வெனக்கு, அஞ்சாதேகொள்ளென்று, கருநெய்தல்நிறத்தையொத்த வடிவையுடைய ஸர்வேஸ்வரன் வந்து, என் கண்ணுக்குள்ளே ப்ரகாசித்தார். (கரு) (கஉ)

வ்யா.—அவ—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (ஆவியை யித்யாதி) †உபயவிபூதியையு மழிக்கப்புக்கே னென்கிறார்.

அரு.—பதினோராம்பாட்டு.— (தொண்டெல்லாம்) அடிபணியு மாறுண்டு - திருவடிகளிலே வணங்குகிற ப்ரகாரத்தை மநோரதித்து. கொள்ளலாமே - கொள்ளப்போமோ. ... ... (கக)

†பன்னிரண்டாம்பாட்டு.—(ஆவியை) (உபயவிபூதி) ஆவியை என்கையாலே அவ்விபூதி தோற்றுகிறது.

(ஆவியை) (க) * உலகங்கட்கெல்லா மோருயிரானவனை. (அரங்கமாலை) கண்ணுக்குத் தோற்றுதபடி நின்று தாரகமாகை யன்றிக்கே, கண்ணாலேகாண வ்யாமோஹந்தான் ஒருவடிவென்ன லாம்படி யிருக்கை. (அழுக்குடம் பெச்சில்வாயால்) எத்தனைபேர் காலிலே விழுந்தது, எத்தனைபேரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணிற்று. (தூய்மையில் - நான்) தப்பச் செய்தோ மென்கிற அநுதாபமு மில்லாத நான். (தொண்டனேன் நான்) கண்டதெல்லாவற்றிலும் தொண்டுபட்டுத் திரிந்த நான். (சொல்லினேன் தொல்லைநாமம்) † நித்ய ஸூரிகள் இனிஎன்கொண்டு ஜீவிக்கக்கடவர்கள்? சொல்லியற்றது. இத்க்கு முன்பு அழிந்தறியாததொன்று, (உ)* நமோ நாராயணாய வென்று பல்லாண்டுபாடி ஜீவிக்கக்கடவர்கள், இனி என் கொண்டு ஜீவிக்கக்கடவர்கள்?

(பாவியேன் †பிழைத்தவாறென் றஞ்சினேற்கு) தொல்லைநாமத்தை நான் சொல்லி விடுகையன்றிக்கே, (ந) "நானும் சொன்னேன் நமரு முரைமின்" என்று இப்படி அழிப்பாருண்டோ? ஸாத்விகனாயிருப்பா னொருவன், ரஜஸ்ஸு தலையெடுத்து மத்யராத்ரத்திலே க்ருஹத்திலே நெருப்பைவைத்து ஸத்வம் தலை யெடுத்தவாறே அநுதபிக்குமாபோலே, பாவியேன் நான் தப்பினேனென்று அஞ்சினேனுக்கு. (அஞ்சலென்று) உன்கார்யம் உனக்கே பரமோவென்று, (ச) "மாஶுச:-மாஶுச:" என்று அஞ்சாதே யென்று. (காவிபோல் வண்ணர்வந்து) வடிவழகைக் காட்டி மருந்தை யிட்டுப் பொருந்தவிட்டார். (காவி) கருங்குவளை. இவ்வடிவை நம் கண்ணாலே நோக்கி யழிக்க வொண்ணாதென்று † கண்ணைச் செம்புளித்தேன். (கண்ணுள்ளே தோன்றினாரே) கண்ணுக்குள்ளே தோன்றினார். இவர்கண் செம்புளித்துப் பார்க்கிறதெப்போதோ வென்று பார்த்திருந்தான்போலேகாணும் அவனும். ... ... (கஉ)

அரு.—தொல்லைநாமம் என்கையாலே - நித்யஸூரிகளநுபாவ்யம் தோற்றுகிறது.

பிழை - தப்பு. கண்செம்புளிக்கை - ஸ்வயத்நமறுகை. ... (கஉ)

(க) திருவாய் - அ - க-ரு. (உ) திருப்பல்லாண்டு - கஉ.
(ந) தி - மொ - ரு - க0-ரு. (ச) கீதை - கஅ - ருரு.

மூ.—இரும்பனன்றுண்டநீரும் போதருங்கொள்க, என்றன்
அரும்பிணிபாவமெல்லாமகன்றனவென்னைவிட்டுச்
சுரும்பமர்சோலைசூழ்ந்தவரங்கமாகோயில்கொண்ட
கரும்பினைக்கண்டுகொண்டென்கண்ணிணைகளிக்குமாறே. ()

பதம்.—இரும்பு, அனன்று, உண்டநீரும், போதரும், கொள்க, (ரு) என்றன், அரும், பிணிபாவமெல்லாம், என்னைவிட்டகன்றன, சுரும்புஅமர், (கo) சோலைசூழ்ந்த, அரங்கம், மா, சோயில், கொண்ட, (கரு) கரும்பினை, கண்டுகொண்டு, என்கண்ணிணை, களிக்குமாறே. (ஈக) (கங)

உரை.—இரும்பானது, (பழுக்கக்) காய்ந்து, குடித்தஜலமும், வெளியிலேவந்துவிடும், இத்தை உறுதியாக நினையுங்கோள்; (ரு) (எத்தாலேயென்றால்) என்னாற் செய்யப்பட்டதாய், அநுபவித்தே யறவேண்டும்படியான, பலவகைப்பட்ட பாபங்களெல்லாம், என்னைவிட்டுப்போயின; வண்டுகள் பொருந்திவர்த்திக்கிற, (உo) சோலைகளாலேசூழப்பட்ட, ஸ்ரீரங்கம்என்றுசொல்லப்படுகிற, ஶ்லாக்யமான, திருப்பதியைத், தனக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டவனாய், (உரு) கரும்புபோலே ரஸாவஹனானவனை, (இடைவிடாமல்) ஸேவித்து, என்னுடைய இரண்டுகண்களும், களிக்கும்படி என்றான்! (ககூ) (கங)

வ்யா.—பதின்மூன்றாம்பாட்டு. (இரும்பு †அனன்றுண்ட நீரும் போதரும் † கொள்க) அக்நியாலே ஸந்தப்தமான அயஸ்ஸாலே பீதமான † ஜலமும் போதரும். எத்தாலே யென்னில், (என்றனரும்பிணி பாவமெல்லா மகன்றன வென்னைவிட்டு) இரும்புண்ட நீர்போதரச் சொல்ல வேணுமோ? நான் பண்ணின துஷ்கர்மங்களும் தத்பலமான து:கங்களுமன்றோ என்னை விட்டுப்போயிற்று. † ஆத்மாவுக்கு நிரூபகதர்மமானஜ்ஞாநாநந்தங்களோபாதி இதுவும் † ஸஹஜமென்னும்படி போந்த விவையுமன்றோ என்னை விட்டது. எம்பெருமானை யகலுகையால்வந்த வ்யஸநமும் அகலுகைக்கு ஹேதுக்களும் போயிற்றென்னவுமாம்.

அரு.—பதின்மூன்றாம்பாட்டு.—(இரும்பு) அனன்று - காய்ந்து. அனலுகை - காய்கை. ஜலமும் போதரும் - தம்முடையபாபத்தைப் போக்கின அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலே இருபுண்ட ஜலமும் புறப்படுமென்று, கொள்க - உங்கள் மநஸ்ஸிலே கொள்ளுங்கோளென்றபடி. பாபம்போன போதே இரும்புண்டஜலம் வரும் என்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாவுக்கித்யாதி.) (அரும்பிணி) என்கையாலே - ஸஹஜமென்னும்படி ஸ்வாபாவிகமாய்த் தோற்றுமென்றபடி.

அவை போயிற்றாகில் நீர் பின்புசெய்த தென்னென்னில், (சுரும்பமரித்யாதி) வண்டுகள் பொருந்தியிருந்துள்ள சோலையாலே சூழப்பட்ட அரங்கமாகிற பெரியகோயிலைத் தனக்குக் கோயிலாகக் கொண்ட. (கரும்பினைக்கண்டுகொண்டு) இதுகண்ணாலே தின்னுங் கரும்பு. (என்கண்ணிணைகளிக்குமாறே) † எவ்விஷயங்களைக் கண்டு களித்த கண்கள் எவ்விஷயங்களைக்கண்டு களிக்கிறது. ப்ரீதி தத்வங்களுக்கண்டறியாத கண்கள்கிடீர் இன்றுகளிக்கிறது. ... (௧௩)

மூ.—காவியைவென்றகண்ணார்கலவியேகருதி, நாளும்
பாவியேனாகவெண்ணியதனுள்ளே பழுத்தொழிந்தேன்
தூவிசேரன்னமன்னும் சூழ்புனல்குடந்தையானைப்
பாவியேன்பாவியாதுபாவியேனாயினேனே. (௧௪)

பதம்.—காவியைவென்ற, கண்ணார், கலவியேகருதி, நாளும், பாவியேனாகஎண்ணி, (ங) அதனுள்ளே, பழுத்தொழிந்தேன், தூவிசேர், அன்னம், மன்னும், (௧௦) சூழ்புனல், குடந்தையானை, பாவியேன், பாவியாது, பாவியேனாயினேன். (௧ஞ) (௧௪)

உரை.—கருநெய்தல் மலரைஜயித்த, கண்களை யுடையரானஸ்த்ரீகளுடைய, ஸம்ஸ்லேஷத்தையே, நினைத்துக்கொண்டு, அநாதிகாலமாக, மஹாபாபியாகும்படி மநோரதித்து, (ங) அந்தப் பாபப் படுகுழியிலேயே, பரிபக்வமானேன், (அழகிய) சிறகையுடைத்தான, ஹம்ஸபக்ஷிகள், பிரியாதே வர்த்திக்குமதாய், (௧௦) சுற்றிலும் ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான, திருக்குடந்தைக்கு ஸ்வாமியானவனை, பாபத்தைப் பண்ணினநான், நினையாமல், பாபியாய் விட்டேன். (௧ஞ) (௧௪)

வ்யா.—பதினாலாம்பாட்டு.—(காவியையித்யாதி) † கருங்குவளையை வென்ற கண்ணார் கலவியே கருதி. எப்போதும், (௧) "அவர் தருங்கலவியே கருதி யோடினேன்" என்னும்படியே அவர்கள் கலவியே கருதி. (௨) நினைந்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேன்" என்னும்படியே அதுக்கு எதிர்த்தட்டாக இத்தையே நினைத்து. (நாளும் பாவி

அந.—என்கண் - விஷயங்களைக்கண்டகண்ணென்னுதல்; ஸந்தோஷம் வ்யுத்பத்திபண்ணாத கண்ணென்னுதல். ... ... (௧௩)

பதினாலாம்பாட்டு.—(காவியை) கருங்குவளை - கருநெய்தல். (நாளும்) என்று - கீழும் மேலும் கூட்டுவது.

---

(௧) தி - மொ - ௧ - ௧ - ௧. (௨) பெரி-திரு-ஞ-௪-அ.

யேனுகவெண்ணி) அநாதிகாலம் ஒருஸுக்ருதலேஶமும் பண்ணுத மஹா பாபியாக மநோரதித்து. (அதனுள்ளே பழுத்தொழிந்தேன்) சக்ரவர்த்தி வெண்கொற்றக்குடைநிழலிலே பழுத்தாற்போலவும், ஆழ்வார் (க) * உனதுபாலேபோல் சீரில் பழுத்தொழிந்தாற்போலவும்.

(தூவிசேரன்னம்மன்னும்) சிறகையுடைய அன்னம் பிரியாதே வர்த்திக்கிற தேசம். †ஹம்ஸ† பரமஹம்ஸர் பிரியாதே வர்த்திக்கிற தேசம். (பாவியேன்) வகுத்த விஷயம் அஸங்கிஹிதமாயிழந்தேனே? (உ) "வாளாவிருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம்" என்றும், (௩) "பழுதே பலபகலும் போயின வென்றஞ்சியழுதேன்" என்றும் சொல்லுமாபோலவும் இழந்தநாளைக்கு துக்கங்கொண்டாடுகிறார். (பாவியாது) நினையாது. (பாவியேனுயினேனே) பாவிகளெண்ணுக்குச் † சிறுவிரலானேன். †முன்பு பண்ணின பாபம் † இதுவானல் இதுக்குமேலும் பலிப்பது இங்ஙனேயிறே. †தீயதும் நல்லதும் கார்யகாரணபாவத்தாலேயிறேவருவது. ... ... (கச)

மூ.—முன்பொலாவிராவணன்றன்முதுமதிளிலங்கைவேவித்து
அன்பினலநுமன்வந்தாங்கடியிணைபணியநின்றார்க்கு
என்பெலாமுருகியுக்கிட்டென்னுடைநெஞ்சமென்னும்
அன்பினல்ஞானநீர்கொண்டாட்டுவனடியனேனே. (கரு)

பதம்.—முன், பொலா, இராவணன்றன், முதுமதிள், இலங்கை, (௫) வேவித்து, அநுமன், அன்பினல்வந்து, ஆங்கு, இணை அடி, (க0) பணியநின்றார்க்கு, என்பெலாம், உருகி, உக்கிட்டு, என்னுடைநெஞ்சமென்னும், (கரு) அன்பினல், ஞானநீர்கொண்டு, அடியனேன், ஆட்டுவன். (கக) (கரு)

அரு.—ஹம்ஸம் (ச) * குடிச்சீர்மையிலன்னம்; - பெரியாழ்வார் போல்வார்; பரமஹம்ஸர்-நாதயாமுநர்போல்வார். சிறுவிரல்-முந்துற எண்ணப்படுமவன். நினையாவிட்டால் பாபபலமாகவேணுமோ, வேறொன்றாகாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (முன்பு பண்ணினவித்யாதி). இதுவானல் - நினையாமை பலமானல். பாபியாகையாலே நினைக்கவில்லை - நினையாமையாலே பாபியானேனென்றபடி. இப்படி ஒன்றேகார்யமும் காரணமுமாகக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தீயதுமித்யாதி.) (கச)

(க) பெரியதிருவந்-௫அ. (உ)
(௩) க-தி-௯௯. (ச) தி - வி - உக.

உரை,—முற்காலத்திலே, கொடியனுன, ராவணனுடையதாய், வலியமதி ளையுடைத்தான, லங்கையை, (டு) சுடுவித்து, சிறியதிருவடி, (பிராட்டியைக் கண்ட)ப்ரீதியாலேவந்து, அந்தருங்யமுகத்திலே,சேர்ந்திருக்கிற திருவடிகளை, (௧௦) ஸேவிக்கும்படி யெழுந்தருளியிருக்கிற சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு, எலு ம்பெல்லாம், உருகி, இற்றுப்போய், என்னுடைய, மநஸ்ஸென்றுசொல்லப்ப டுகிற, (௧டு) ப்ரேமத்தாலே, ஜ்ஞாநமாகிற தீர்த்தத்தைக்கொண்டு, தாஸபூத னுன்நான், திருமஞ்சநம் செய்வேன். (௧௧) (௧டு)

வ்யா.—அவ.—பதினஞ்சாம்பாட்டு. (முன்பொலா வித்யாதி) முன்புத்தை யிழவெல்லாந்தீர நீராட்டுகிருர்.

(முன்பொலாவித்யாதி) அதுவுமொருகாலமே! என்று வயிறு பிடிக்கிருர். ஸ்ரீராமாயணத்தில் பேசின பரப்பை யெல்லாம் ஒரு வார்த்தையாலே சொல்லுகிருர். ஏகத்ரவ்யத்தை பிந்நமாக்கி னுற்போலே தாயையும்தமப்பனையும் பிரித்தபையல். (முதுமதிள்) வலியமதிள். (இலங்கைவேவித்து) திருவடிவாலில் நெருப்பாலே சுடுவித்து. † நெருப்புங்காற்றுங்கூடினுற்போலேயிறே வாயுபுத்ரன் வாலில் நெருப்பு. (அன்பினு லநுமன்வந்து) காலாலன்றுபோலே. அநஶநம்தீக்ஷித்தும், கடல்கடந்தும், யுத்தம்பண்ணியும், இளைத்தி ருக்கச்செய்தேயும் பிராட்டியைத் திருவடிதொழுது, (க) "த்ருஷ்டா ஸீதா-த்ருஷ்டாஸீதா" என்று பெரிய ப்ரீதியோடேயிறே வந்தது. (ஆங்கடியிணை பணியநின்ருர்க்கு) பிராட்டி வ்ருத்தாந்தங்கேட்டு ஸ்தப்த்தராய் நின்றவர்க்கு.

(† என்பெலாமுருகியுக்கிட்டு) அந்நிலையை நினைத்துச் சிதிலரா னபடி. (என்னுடை நெஞ்சமென்னு மன்பினுலித்யாதி) என்னெஞ் சிலே யுண்டான அன்பன்று, நெஞ்சென்றுபேராய் பகவத்ப்ரேம மே வடிவாயிருக்கிற அன்பாலே ஜ்ஞாநமாகிற திருமஞ்சநத்தாலே நீராட்டுவன். அன்புடனே கூடின நீர். அந்நீருக்கு ஸம்ஸ்காரமிறே

அரு.—பதினஞ்சாம்பாட்டு.—(முன்பொலா) வாலிலே கொளுத்தினுல் இலங்கைவேகவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (நெருப்பும் காற்றும்) இத்யாதி.

(என்பு - எலும்பு.

(க) ரா - ஸு-டுஎ-௩௪.

அன்பு. (அடியனேனே) † அங்குத்தைக்கு யோக்யராவது அடியாராளுற்போலேகாணும் ... ... (கரு)

மூ.—மாயமான்மாயச்செற்றுமருதிறநடந்து, வையம்
தாயமாபரவைபொங்கத்தடவரைதிரித்து, வானோர்க்
கீயுமாலெம்பிரானார்க்கென்னுடைச்சொற்களென்னும்
தூயமாமாலைகொண்டுசூட்டுவன்தொண்டனேனே. (கசு)

பதம்.—மாயம், மான், மாயச்செற்று, மருதுஇற, நடந்து, (ரு) வையம், தாய், அம்மாபரவை, பொங்க, தடவரை (க0) திரித்து, வானோர்க்கீயும், மால், எம்பிரானார்க்கு, தொண்டனேன், (கரு) என்னுடைச்சொற்களென்னும், தூய, மா, மாலைகொண்டுசூட்டுவன். (கசு)

உரை.—வஞ்சனையை யுடைத்தான, (மாரீசனாகிற) மான், மாய்ந்துபோம்படிகொன்று, மருதமரங்கள் முறிந்துவிழும்படி, நடந்துபோய், (ரு) (மூன்று)லோகங்களையும், அளந்து, அந்த விசாலமான க்ஷீராப்தியானது, பொங்கும்படியாக, பெரியமந்தரபர்வதத்தை, (க0) சுழலும்படிபண்ணி (அம்ருதத்தையெடுத்து,) தேவர்களுக்குக்கொடுத்தவனாய்,ஆஸ்ரித வ்யாமுக்தனாய்,எனக்கு உபகாரகனானவனுக்கு, தாஸபூதனான நான், (கரு) அடியேனுடைய சொல்லாகிற, பரிசுத்தமாய், ஶ்லாக்யமான, மாலையாலே அலங்கரிப்பேன். (கசு)

வ்யா.—அவ.—பதினாறாம்பாட்டு. (மாயமானித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே திருமஞ்சநம்பண்ணி இப்பாட்டிலே திருமாலைசாத்துகிறார்.

(மாயமான்) (க) "பொலா விராவணன்" என்றதுக்கடியான ஜந்து விசேஷமிறே. (மாயச்செற்று) முன்புபோலே தொற்றம்பாக விடாதே † பிணத்தையும் மாய்த்து. (மருதிற நடந்து) (உ) * அடல்சேரிணைமருதிற்று வீழ நடைகற்றவனிறே. தளர்நடையிடுகிறபோதே (௩) * ஒன்றூர்தளர அடியிட்டபடி. (வையந்தாய்) முன்புத்தையது வளர்ந்தபின்பு பண்ணின வ்யாபாரம்; நடுவு தவழுகிற போதை வ்யாபாரம், இது பிறந்தவன்றே பண்ணின வ்யாபாரமிறே. பூமியை அநாயாஸேந அளந்துகொண்டு. (அம்மாபரவை பொங்க) அப் பெரியகடல் தயிர்த்தாழி பட்டது பட. (தடவரை திரித்து) கடலைக் கண்செறி யிட்டாற்போலேயான மலையைப் பிள்

அரு.—சேஷசேஷி முறையிலே அடிமைசெய்கை. ()
பதினாறாம்பாட்டு.—(மாயமான்) பிணமும் காணாதபடி நசிப்பித்து.(கசு)

(க) கரு. (௩) பெரி-திரு-க-அ-கக.
(உ) தி-மொ-கக-ச-கூ.

Funding: IKS/Tattva Heritage. Digitization: Sarayu Trust/eGangotri

ளைகள் சிறு துரும்பைத் திரிக்குமாபோலே திரித்து. (வானோர்க்கியுமால்) உடம்பு நோவக் கடல் கடைந்துகொடுத்தது ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு. (மால்) பிச்சேறினவர்கள் எண்ணியன்றிறே செய்வது. (எம்பிரானார்க்கு) எனக்கு உபகாரகரானவர்க்கு. (என்னுடையித்யாதி) தேவஜாதிகள் சொல்போலன்றிக்கே ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமான சொற்களாகிற செவ்வியழியாத மாலையைக்கொண்டு. (சூட்டுவன்தொண்டனேனே) இத்தாலல்லது செல்லாதசபலன்; ஆநஸூயை பிராட்டிக்குச் சூட்டினாற்போலே. (௧௬)

மூ.—பேசினார்பிறவிநீத்தார்பேருளான்பெருமைபேசி
ஏசினாருய்ந்துபோனாரென்பதிவ்வுலகின்வண்ணம்
பேசினேனேசமாட்டேன்பேதையேன்பிறவிநீத்தற்கு
ஆசையோபெரிதுகொள்கவலைகடல்வண்ணர்பாலே. (௧௭)

ப்தம்.—பேர்உளான், பெருமை, பேசினார், பிறவிநீத்தார், பேசியேசினார், (௫) உய்ந்துபோனார், என்பது, இவ்வுலகின்வண்ணம், பேதையேன், பேசினேன், (௧௦) ஏசமாட்டேன், பிறவிநீத்தற்கு, அலைகடல், வண்ணர்பால், ஆசை, (௧௫) ஓ! பெரிது, கொள்க. (௧௭)

உரை.—திருப்பேர்நகரி லெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய, பெருமையை, வாய்விட்டுப் புகழ்ந்தவர்கள், ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்தார்கள்; அவன்பெருமையைப்பேசியேசின சிசுபாலாதிகள், (௫) உஜ்ஜீவித்துப் போனார்கள், என்றுசொல்லுவது, இவ்வுலகத்திற்கு ஸ்வபாவம்; அறிவுகேடனான நான், (அவன் குணங்களைப்) புகழ்ந்தேன்;.(௧௦) ஏசுகைக்கு ஸமர்த்தனல்லேன்; இந்த ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு நீங்குகைக்கு, அலையெறியாநின்றுள்ள கடல்போன்ற, திருநிறத்தையுடையவன் விஷயத்தில், (அடியேனுக்குண்டான) ஆதரம், (௧௫) மிகவும் அதிசயித்திராநின்றது; இதுஉண்மை(௧௭). (௧௭)

வ்யா.—பதினேழாம்பாட்டு. (பேசினாரித்யாதி) திருப்பேர்நகரான்பெருமை பேசினார் ஸம்ஸாரத்தைக்கடந்தார்கள். (பேருளான் பெருமைபேசி யேசினா ருய்ந்துபோனார்) இவன் பெருமையை யேசின சிசுபாலாதிகளும் உய்ந்துபோனார்கள். (என்பதிவ்வுலகின்வண்ணம்) என்பது சாஸ்த்ர மர்யாதை. † ஏசுவார்க்கும் அவன்குணங்களைச் சொல்லி யேசவேணுமே. †ஆளவந்தார், "நாட்டை யழியாமைக்காக, சிசுபாலனைக் கொற்றவன் வாசலுக்குள்ளே சுழற்றி யெறிந்தா

அரு.—பதினேழாம்பாட்டு.—(பேசினார்) ஏசினார் உஜ்ஜீவிக்கக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஏசுவாரித்யாதி.) அது உஜ்ஜீவ்யமென்றமைதற்கு. ஸம்வாதமாக ஓரைதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆளவந்தாரித்யாதி.)

னத்தனை, ருசி முன்னாகப்பெறுவதிறேபேறுவது'' என்று அருளிச் செய்தார்.

(†பேசினேன்) உண்ணப்புக்கு மயிர்ப்பட்டு அழுகிறாக உண்டே னென்னுமாபோலே. (ஏசமாட்டேன்) ஏசிப்பெறும் மோக்ஷம்வே ண்டா. (பேதையேன்) அறிவுகேடன். (பிறவிநீத்தற்கு ஆசையோ பெரிதுகொள்க) ஸம்ஸாரத்தைவிட ஆசை கரைபுரண் டிராநின் றது. ஆனால் குறையென்னென்ன (அலைகடல்வண்ணர்பாலே) †அது அவன்கையதாயிற்றே. நாம் செய்வதென், க்ரமப்ராப்தி பார்த்தி ருக்க வொண்ணாத வடிவு படைத்தவர். ... ... (கஎ)

மூ.—இளைப்பினையியக்கம்நீக்கியிருந்துமுன்னிமையைக்கூட்டி
அளப்பிலைம்புலனடக்கியன்பவர்கண்ணேவைத்துத்
துளக்கமில்சிந்தைசெய்துதோன்றலுஞ்சுடர்விட்டு, ஆங்கே
விளக்கினைவிதியில்காண்பார்மெய்ம்மையேகாண்கிற்பாரே. ()

பதம்.—இளைப்பினை, இயக்கம், நீக்கி, இருந்து, முன்இமையை, (டு) கூட்டி, அளப்பில், ஐம்புலன், அடக்கி, அவர்கண், (௧௦) துளக்கமில், சிந்தை, செய்து, அன்புவைத்து, ஆங்கு, (கடு) சுடர்விட்டுத் தோன்றலும், விளக் கினை, விதியில்காண்பார், மெய்ம்மை, காண்கிற்பாரே. (௨௦)

உரை.—க்லேசங்களுடைய, ஸஞ்சாரத்தைத், தவிர்த்து, (ஓராஸநத்தி லே) இருந்து, மேலிமையை, (டு) (கீழிமையோடே) சேர்த்து, அளவிறந்த, இந்த்ரியங்களை, நிரோதித்து (ப்ரத்யக்விஷயமாக்கி), (௧௦) அந்த ஸர்வேஶ் வரன் விஷயத்திலே,விச்சேதமில்லாத, ஸ்ம்ருதிரூபமான பக்தியைப்பண்ணி, அவ்வவஸ்த்தையில், (கடு) சுடர்விட்டுத் தோன்றுகிற ஜ்ஞாநத்தாலே, ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபனாக ப்ரதிபாதிக்கப் படுமவனை, சாஸ்த்ரங்களில் விதித்த படியே உபாஸித்துக் காணுமவர்கள், நிலைநின்ற தர்மமான அவனை, காணு வார்களா? (காணமாட்டார்களென்றபடி). (௨௦) (கஅ)

வ்யா.—அவ.—பதினெட்டாம்பாட்டு. (இளைப்பினையித்யாதி) ஸ்வயத்நத்தால் காண்பார்க்குக் காணப்போகாதென்கிறது.

(இளைப்பினையியக்கம்நீக்கி) (க) "†அவித்யாஸ்மிதாராகத்வேஷாபிநிவேஶா: க்லேஶா:" - அவித்யாஸ்மிதாராகத்வேஷாபிநிவேஶா:க்லேஶா:''

அரு.—பேசினேன் - நன்றாகப்பேசினேனென்று வ்யங்க்யம். ஆசை ண்டானாலும் அவன்கை பார்த்திருக்கவேணும். (கஞ)

பதினெட்டாம்பாட்டு.—(இளைப்பினை) அவித்யை - அஹமபிமாநமாதல்;

(க) பாதஞ்சலஸூ.

என்று சொல்லுகிற க்லேசங்களுடைய ஸஞ்சாரத்தைத்தவிர்த்து. (இருந்து) † காற்றைப்பிடித்து இருத்துமாபோலேயிறே. (க) "†ஸாத்ஸ்த்யச்ருதம்-நாத்யுச்ச்ருதம்" இத்யாதியால் சொல்லுகிறபடியே ஓராஸநத்தே யிருந்து. (முன்னிமையைக்கூட்டி) (உ) "ஸம்ப்ரேக்ஷ்யநாஸிகாக்ரஸ்வம் திஶஶ்சாநவலோகயந்-ஸம்ப்ரேக்ஷ்யநாஸிகாக்ரம்ஸ்வம் திஶஶ்சாநவலோகயந்" என்னும்படியே, உள்ளே பார்க்கில் † அநுபூத விஷயங்கள் தோற்றும், புறம்பே பார்க்கில் விஷயங்கள் தானே யிருக்குமென்று நடுவேநிற்கை. (அளப்பிலைம்புலனடக்கி) அவ விறந்த இந்த்ரியங்களை ப்ரத்யக்காக்கி. (அன்பவர்கண்ணேவைத்து நுளக்கமில் சிந்தை செய்து) அவிச்சிந்ந ஸ்ம்ருதி ரூபமான பக்தியைப்பண்ணி. (சுடர்விட்டுத் தோன்றலும்) இப்படி சுடர்விட்டுத் தோன்றுகிற ஜ்ஞாநத்தாலே. (விளக்கினை) (ந) *வேதவிளக்கினை. வேதங்களாலே ஜ்யோதீரூபனாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட விளக்கை. (விதியிற் காண்பார்) ஶாஸ்த்ரங்களில் விதித்தபடியே உபாஸித்து அவனைக் காண்பார். † (மெய்ம்மையே காண்கிற்பாரோ) என்று முளனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனைக் காணவல்லரோ? காணமாட்டாரென்றபடி. அதவா, இப்படி யோக சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே உபாஸித்துக் காண்பார்க்குக் காணலாமென்றுமாம். ... (௧௮)

மூ.—பிண்டியார்மண்டையேந்திப்பிறர்மனைதிரிதந்துண்ணும்
முண்டியான்சாபந்தீர்த்தவொருவனூ ருலகமேத்தும்
கண்டியூரரங்கம்மெய்யம்கச்சிபேர்மல்லையென்று
மண்டினாருய்யலல்லால்மற்றையார்க்குய்யலாமே. (௧௯)

பதம்.—பிண்டிஆர், மண்டை, ஏந்தி, பிறர்மனை, திரிதந்துஉண்ணும், (௫) முண்டியான், சாபம்தீர்த்த, ஒருவன், ஊர், உலகமேத்தும் கண்டியூர், (௰) அரங்கம், மெய்யம், கச்சி, பேர், மல்லைஎன்று, (௧௫) மண்டினார், உய்யலல், லால், மற்றையார்க்கு, உய்யலாமே. (௧௯)

அரு.—மரணத்ராஸமாதல். மநஸ்ஸோடே யிருக்கவேண்டுகையாலே (காற்றைப்பிடித்தென்றது). நாத்யுச்ச்ருதம் - உயர்வும் தாழ்வுமின்றி ஸமமாக. அநுபூதமான விஷயத்தைக் கண்டால் பரமாத்ம த்யாநம் கூடாது, ஈடுபடுத்தும். (காண்கிற்பாரே) பிரிகிலையாதல்; தேற்றமாதல். அங்கப்ரபத்தியில்லாவிட்டால் காணமாட்டாரென்றபடி. ... ... (௧௮)

(உ) (ந) (ச) திருவாய்-ச-எ-௰

உரை.—(உளுத்த) பொடிகள் உதிருகிற, தலையோட்டைக்,கையிலே யே ந்திக்கொண்டு, அயலாருடைய வீடுகளிலே, திரிந்து (இரந்து) உண்கிற, (௫) மொட்டையாண்டியான ருத்ரனுடைய, சாபத்தைப் போக்கின, அத்விதீயனு டைய, திருப்பதிகளான, லோகத்தார் ஸ்துதிக்கிற திருக்கண்டியூரும், (௰) பெரியகோயிலும், திருமெய்யமும், திருவெஃகாவும், திருப்பேரும், திருக்க டல் மல்லையுமாகிய திருப்பதிகளில், (௧௫) நெஞ்சுமண்டினூர், உஜ்ஜீவிப்பார் களே யல்லது, மற்றவர்களுக்கு, உஜ்ஜீவிக்கவிரகுண்டோ.? (௧௯) (௧௯)

வ்யா.—பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (பிண்டியார்மண்டையேந்தி யித்யாதி) உளுத்து அளம் பற்றின சுவர்போலே பொடியுதிருகிற தலையோட்டைக் கையிலேயேந்தி. (பிறர்மனை திரிதந்துண்ணும்) (௧) "முடையடர்த்த சிரமேந்திமூவுலகும் பலிதிரிவோன்" என்கிற படியே நெடுங்காலம் கையோட்டைக்கொண்டு திரிந்து இரந்துண் டான். (முண்டியான்) தாபஸ வேஷத்தையுடைய ருத்ரன். (சாபந் தீர்த்தவொருவன்) ப்ரஹ்மசாபத்தாலே மண்டையேந்தித் திரிந்த வன் சாபம் அவனை விட்டுப் போம்படி பண்ணின அத்விதீயன். (ஊரித்யாதி) அவனூரான உலகமேத்துந் திருக்கண்டியூர், கோயில், திருமெய்யம், திருக்கச்சி, திருப்பேர், திருக்கடல்மல்லையென்றும். (மண்டினூ ருய்யலல்லால்) அவனுகந்தருளின இத்திருப்பதிகளிலே நெஞ்சு மண்டினவர்கள் உய்யலல்லது. (மற்றையார்க்குய்யலாமே) அல்லாதார்க்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகுண்டோ? ... ... (௧௯)

மூ.—வானவர்தங்கள்கோனும்மலர்மிசையயனும், நாளும்
தேமலர்தூவியேத்தும்சேவடிச்செங்கண்மாலை
மானவேல்கலியன்சொன்னவண்டமிழ்மாலைநாலைந்து
ஊனமதின்றிவல்லாரொளிவிசும்பாள்வர்தாமே. (௨0)

திருக்குறுந்தாண்டகம் முற்றிற்று.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பதம்.—வானவர் தங்கள், கோனும், மலர்மிசை, அயனும், நாளும், (௫) தேமலர், தூவி, ஏத்தும், சேவடி, செங்கண், (௰) மாலை, மானம், வேல், கலி யன், சொன்ன, (௧௫) வண், தமிழ்மாலை, நாலைந்து, ஊனமதின்றிவல்லார், ஒளிவிசும்பு தாமேஆள்வர். (௨0)

உரை.—தேவர்களுக்கு, ஸ்வாமியான இந்த்ரனும், தாமரை மலரிலிருக் கிற, ப்ரஹ்மாவும், நாள்தோறும், (௫) பரிமளிதமான புஷ்பங்களைப், பணி

(௧) தி - மொ - ௯ - ௬ - ௧.

மாறி, ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்படுமவனாய், சிவந்த திருவடிகளையுடையனாய், சிவந்த நேத்ரங்களையுடையனாய், (க௦) ஆஸ்ரித வ்யாமுக்த்தனானவனை, (குறித்து), பெருமையையுடைத்தான, வேலையுடைய, திருமங்கையாழ்வார், அருளிச்செய்த, (கரு) பரமோதாரமான, தமிழ் மாலையான, இருபதுபாட்டுக்களையும், அநந்ய ப்ரயோஜநமாகக் கற்கவல்லவர்கள், தேஜிஷ்ட்டமான பரமபதத்தைத்; தம்மதாகவே ஆளப்பெறுவர்கள். (உ௦)

வ்யா.—இருபதாம்பாட்டு. நிகமம். (வானவரித்யாதி) இந்த்ரனும் ப்ரஹ்மாவும் எப்போதும் செவ்வியையுந் தேனையு முடைத்தான புஷ்பங்களைப் பணிமாறி யேத்தும் அழகிய திருவடித்தாமரைகளையுடைய புண்டரீகாக்ஷனை.

(மானவேலித்யாதி) † பெருந்தன்மையையுடையவேலையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த பரமோதாரமான தமிழ்மாலை, நாலைந்து-இருபதையும், அநந்ய ப்ரயோஜநராய்க் கற்கவல்லவர்கள்(க) *தெளிவிசும்பான பரமபதத்தை ஆளப்பெறுவர்கள். ... (உ௦)

திருக்குறுந்தாண்டக வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு.—இருபதாம்பாட்டு.—(வானவர்) மானவேல் - பெரியஸ்வபாவத்தையுடையவேல். ... ... (உ௦)

அரும்பதம் முற்றிற்று.

(க) தி - வாய் - ௯ - எ - ௫,

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டகம்.

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

அப்பு அரும்பதத்துடனும்,

மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யராலெழுதப்பட்ட

உரையுடனும்,

தர்க்க தீர்த்தரான

சிங்கப்பெருமாள்கோவில் - மாடபூசி-ராமாநுஜாசார்யராலும்,

ஸி. முத்துக்ருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்,

நாநாதேசாநீத அநேக ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்,

பராங்குச திருவவதாராதி ௫௦௦௬-வது ஸம்வத்ஸரமான

விஶ்வாவஸு ஸம்வத்ஸரத்தில்,

சென்னப்பட்டணம்:

ப்ரெஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிடப்பட்டது.

1905.

விஜயதேதராம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்.)

திருநெடுந்தாண்டகம்.

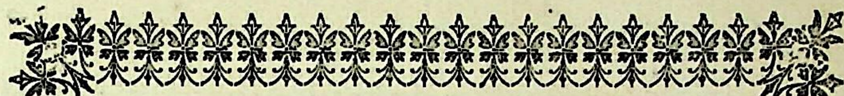
இந்தக்ரந்தம் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தில் இரண்டாவது ஆயிரமான திருமொழியில்சேர்ந்த ப்ரபந்தம். இதையருளிச்செய்தவர் மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற திருமங்கையாழ்வார். இவருடைய ப்ரபாவம் இச்சபையில் அச்சிட்ட திருவெழுகூற்றிருக்கையின் பீடிகையிலும், இதற்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளின பெரியவாச்சான்பிள்ளை ப்ரபாவம் இச்சபையிலச்சிட்ட தனிஸ்லோக பீடிகையிலும் விசதமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

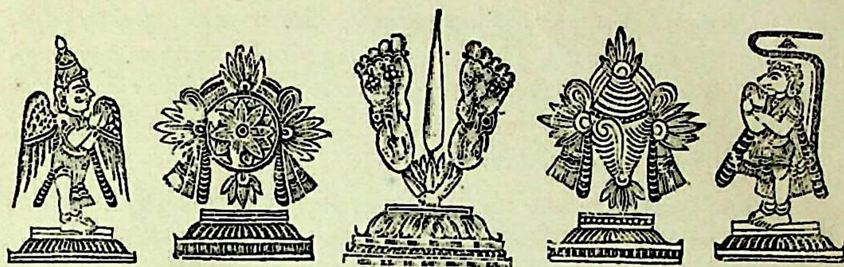
இப்படிக்கு
சிங்கப்பெருமாள்கோவில்
மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யர்.

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்			3	4	0
			0	5	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	,,	,,	0	3	0
ராமசரமஸ்லோகம்	,,	,,	0	5	0
துஷ்கரஸ்லோகடிப்பணி			1	2	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்					
முதல் திருவந்தாதி	,,	அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	0
			0	12	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,,	,, ,,	0	11	0
மூன்றும் திருவந்தாதி	,,	,, ,,	0	14	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,,	,, ,,	3	12	0
திருவிருத்தம்	,,	அரும்பதப்ரதிபத தாத்பர்யஸஹிதம்	0	6	0
திருவாசிரியம்	,,	,, ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	0
பெரிய திருவந்தாதி	,,		0	6	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,,	,,	0	9	0
சிறிய திருமடல்	,,	,,	0	10	0
பெரிய திருமடல்	,,	,,	0	5	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்	,,	,,	2	0	0
திருநெடுந்தாண்டகம்	,,	,,	0	15	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்			0	14	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்			0	3	0
ஷண்மததர்சிநி					

இப்படிக்கு,
கராலபாடி - ஆழ்வாரய்ய,
கார்யதர்சி- தனாதிகாரி.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

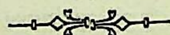
திருநெடுந்தாண்டகம்.

மூ.——மின்னுருவாய்முன்னுருவில்வேதநான்காய்
விளக்கொளியாய்முளைத்தெழுந்ததிங்கள் தானாய்
பின்னுருவாய்முன்னுருவில்பிணிமூப்பில்லாப்
பிறப்பிலியாயிறப்பதற்கேயெண்ணாது, எண்ணும்
பொன்னுருவாய்மணியுருவில்பூதமைந்தாய்
புனலுருவாயனலுருவில்திகழுஞ்சோதி
தன்னுருவாயென்னுருவில்நின்றவெந்தை
தளிர்புரையும்திருவடியென்தலைமேலவே. (க)

பதம்.—முன் உருவில், மின்னுருவாய், வேதம் நான்காய், விளக்கொளியாய், முளைத்து, (ரு) எழுந்த, திங்கள்தானாய், பின்னுருவாய், முன்னுருவில், பிணிமூப்புஇல்லா, (கo) பிறப்பிலியாய், இறப்பதற்கே யெண்ணாது, எண்ணும், பொன்னுருவாய், மணியுருவில், (கரு) பூதமைந்தாய், புனலுருவாய், அனலுருவில்திகழும், சோதிதன்னுருவாய், என் உருவில்நின்ற, (உo) எந்தை, தளிர்புரையும், திருவடி, என்தலைமேலவே. (உச)

உரை.—முன்னேயுள்ள (கண்ணாற் காணத்தக்க ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருத) பதார்த்தங்களில், மின்னினுடைய ஸ்வபாவத்தை (அஸ்த்தைர்யத்தை) ப்ரகாசிப்பித்தவனாய், நான்கு வேதங்களை (உஜ்ஜீவநார்த்தமாகத்) தந்தருளுமவனாய், விளக்கொளி இருளை நீக்குமாபோலே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கி தன்ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பவனாய், (மலையில்) தோன்றி, (ரு) (ஆகாசத்திலே) கிளம்பின, சந்த்ரனைப்போலே ஆஹ்லாத கரமான ஜ்ஞாநத்தை (எனக்குக்) கொடுத்தவனாய்,(ஶ்ரவணமநந நிதித்யாஸந ஸாக்ஷாத்கார ப்ரதனாய்) பின்னான (இருபத்தைந்தாவது) தத்வமும், முன்னே தோன்றுகிற ப்ராக்ருதங்களினுடைய து:கமும், வ்யாதியும் கிழத்தனமு மில்லாதவனும், (கo) ஜந்மமில்லாதவனுமான ஆத்மாவுக்கு நிர்வாஹகனாய், மரணத்தை (கைவல்யத்தை) ஆஶ்ரிதர்க்குக் கொடுக்க எண்ணாதவனாய், எப்போதும் மநநம் பண்ணுகைக்கு யோக்யமான, பொன்னி னுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாய், ஜலம்போலே ஸர்வஸுலபனாய், அக்நிபோலே ஒருவர்க்கும் கிட்டவொண்ணாத வடிவையுடையவனாய், ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபனாய், என்சரீரத்திலே நின்றவனாய், (உo) எனக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, தளிரையொத்த, திருவடிகள், என்தலையிலே யிராநின்றனவே (என்று ஈடுபடுகிறார்.) (உச) (௧)

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை :— † ஆழ்வார் திருமங்கை யாழ்வாராகிறார், (க) "வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி வேற்கணார் கலவியே கருதி" என்று - ஸர்வேஶ்வரன் விபூதியடைய இவர் துடைக்குக் கீழே கிடக்கிறதோவென்று சங்கிக்கவேண்டும்படி அதிசயிதாஹங்காரராய், அதுக்கடியான தேஹாத்மாபிமாநத்தை யுடையராய்,

---

அரும்பதவிளக்கம்.—மின்னுருப்ரவேசே: வக்த்ரு வைலக்ஷண்ய மருளிச்செய்வாராக ஆழ்வாருடைய பூர்வாவஸ்த்தையை யருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதி). ஆழ்வாராகிறார்-ஆழ்வார்களில் திருமங்கை யாழ்வாராகிறார் இப்படிப்பட்டவரொன்றபடி.

---

(௧) தி-மொ-க-க-ச.

அத்தாலே (க) "சாந்தேந்து மென்முலையார் தடந்தோள் புணரின்ப வெள்ளத்தாழ்ந்தேன்" என்கிறபடியே ஆத்ம விஷயமாதல், ஈஶ்வர விஷயமாதல், ஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி விஷயப்ரவணராய்ப் போந்தாரொருவர். ஸர்வேஶ்வரன் இப்படி இவர்க்குண்டானவிஷயாதி ப்ரஸக்தியைக்கண்டு இவரை இதில் நின்றும் மீட்கும் விரகு தேடிப்பார்த்து விஷயப்ரவணரான விவரை சாஸ்த்ரத்தைக்காட்டி மீட்க வொண்ணாது, நம்மழகைக் காட்டி மீட்கவேணுமென்று பார்த்து, இவர்க்கு விஷயங்களிலுண்டான ரஸிகத்வத்தையே பற்றாசாகக்கொண்டு தன்னழகைக் காட்டிக் கொடுக்கக்கண்டு, (உ) வேம்பின் புழு வேம்பன்றியுண்ணாது, அடியேன்நான் பின்னுமுன்சேவடியன்றி நயவேன்" என்று - தமக்கு ஈஶ்வரவிஷயத்திலுண்டான போக்யதை தத்விஷய வைலக்ஷண்ய ப்ரயுக்தமன்றியே † ஸத்தாப்ரயுக்தமோ என்னும்படி இவ்விஷயத்திலே யவகாஹித்தார்.

†இவர், தன்பக்கலில் ஆழங்கால்படக்கண்ட ஈஶ்வரன், "இவர்க்கு நம்பக்கலுண்டான ப்ரேமம் இதர†விஷயஸாமாந்யத்திற்போலன்றியே ஸம்பந்தஜ்ஞாநபூர்வகமாகவேணும்" என்று கிழிச்சீரையோடே தநத்தைக்கொடுப்பாரைப்போலே ஸர்வார்த்த ப்ரகாசகமான திருமந்த்ரத்தையும், ஸௌசீல்யாதி குணதிவ்யத்தையும் திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கெல்லைநிலமான திருப்பதிகளையுங் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு, (௩) * வாடினேன் வாடி தொடங்கி, (ச) * ஒருநற் சுற்றமளவும் உகந்தருளின விடமே ஆஶ்ரயணீயமும் ஸாதநமும் போக்யமுமென்று அநுபவித்தார்.

இப்படியே இவர் திருப்பதிகளிலே மண்டியநுபவிக்கிறபடியைக்கண்டு, "இவ்வநுபவம் அவிச்சின்னமாம்படி ஒருதேச விஶேஷத்தே கொடுபோகவேணும், அதுக்காக ஸம்ஸாரத்தினுடைய தண்மையை அறிவிப்போம்" என்று பார்த்து அத்தை அறிவிப்பிக்க,

---

தம்முடைய ஸத்தாப்ரயுக்தம். இதுசரமப்ரபந்த மாகையாலே வந்த வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக, இதுக்கு முன்புள்ள ஐந்து ப்ரபந்தத்துக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்தன்பக்கலிலித்யாதி). (விஷய ஸாமாந்யத்திலென்றது) - ரூபாபாஸங்களில் ஆசைபோலே அநித்யமன்றியே என்றபடி.

(க) தி - மொ - ௬ - ௩ - ௪. (௩) தி - மொ - ௧ - க.
(உ) தி - மொ - ௨க - அ - எ. (ச) தி - மொ - ௫௦ - க.

பிதபிதராய் (க) * மாற்றமுளவிலே, (உ) "இருபாடெரிகொள்ளியி னுள்ளெறும்பேபோல்" என்றும், (௩) "ஆற்றங்கரைவாழ் மரம் போல்" என்றும், (௪) "பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றாற் போல்" என்றும் - இப்படி தம்முடைய பயத்துக்கு அநேகத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிக் கூப்பிட்டார். இப்படி இவர் கூப்பி டச் செய்தேயும், ப்ரஜை கூப்பிடா நிற்கச்செய்தேயும் ஆமமற்றுப் பசிக்குந் தனையும் சோறிடாததாயைப்போலே, தன்னை அநுபவிக் கைக் கீடான விடாய் பிறக்கைக்கீடாக ஈஶ்வரன் முகங்காட்டா தொழிய, ஒருக்ஷணமும் தரிக்கமாட்டாத படியாலே, பெருவிடா ய்ப் பட்டார், நீரிலே விழுந்து நீரைக்குடிப்பது, நீரையேறிட்டுக் கொள்ளுவதாமாபோலே, இவரும் அவனை வாயாலே பேசியும், தலையாலே வணங்கியும், நெஞ்சாலே நினைத்தும் தரிப்போமென்று பார்த்து அதிலே உபக்ரமித்தார் - திருக்குறுந் தாண்டகத்திலே. பெருவிடாய்க்குக் குடித்ததண்ணீர் ஆராதேவிடாயைப்பிறப்பிக்கு மாபோலே அதுபழைய அபிநிவேசத்துக்கு†உத்தம்பகமாய்த், திரு வெழுகூற்றிருக்கையிலே "நின்னடியிணை பணிவன் வருமிட ரகல மாற்றோ வினையே" என்று ஆர்த்தராய்ச் சரணம் புக்கார்.

அநந்தரம் அபேக்ஷிதம் பெறாமையாலே கண்ணுஞ் சுழலையி ட்டுப், பெருமாள் முந்துறக் கடலைச் சரணம்புக்கு அவன் முகங்கா ட்டாவிட்டவாறே,(௫) "चापमानय सौमित्रे-சாபமாநயஸௌமித்ரே" என்று கொண்டு 'தாராய்தக்கானை' என்னுமாபோலே வழியல்லாவழி யேமடலூர்ந்து இரண்டு தலையையு மழித்தாகிலும் முகங்காட்டுவித் துக் கொள்ளுவோமென்று மடலெடுக்கையிலே உபக்ரமித்தார். அதில் சிறிய திருமடலிலே-அவ†னைஶ்வர்யத்தையும், (௬) "தேவுந் தன்னையும்" என்று தானான தன்மையாக வபிமாநித்திருக்கும் அவ தாரங்களிலு முண்டான † நீர்மையையு மழிக்கிறேனென்றார்.

உத்தம்பகம் - கிளப்புகை.

ஐஶ்வர்யம் - பரத்வம், நீர்மை - க்ருஷ்ணாவதாரநீர்மை.

(க) தி - மொ - கக - அ.
(உ) தி - மொ - சக - அ - ௪.
(௩) தி - மொ - கக - அ - க.
(௪) தி - மொ - கக - அ - ௩.
(௫) ரா - யு - உக - உஉ.
(௬) திருவாய் - உ - எ - ௪.

அதுக்கு முகங்காட்டிற்றிலன், அதுதான் பரதசையென்னும் படி நீர்மைக் கெல்லை நிலமான கோயில்களுண்டிறே யென்றிருந்தானென்றுகொண்டு அவனுக்கும் தமக்கும் வைப்பான கோயில்களில் நின்றநீர்மையையும் அழிக்கிறே னென்றார் - பெரிய திருமடலிலே. இனிமுகங்காட்டா தொழியில் ஜகத்து அநீஸ்வரமாமென்று பார்த்து, ப்ரஹ்லாதாதிகளுக்கு முகங்காட்டுமாபோலே இவருக்கு முகங்காட்டித், தானும் இவரும் * † ஜகத்திலுண்டாம்படி பண்ணினான்.

†சுகாதிகளும், முதலாழ்வார்களும், பரத்வத்திலே யூன்றியிருப்பர்கள்; ஸநகாதிகளும் திருமழிசைப்பிரானும் அந்தராத்மதையிலே ஊன்றியிருப்பர்கள்; வால்மீகாதிகளும், குலசேகரப் பெருமாளும், ராமாவதாரத்திலே யூன்றி யிருப்பர்கள்; பராசரபாராசர்யாதிகளும், நம்மாழ்வாரும், பெரியாழ்வாரும், ஆண்டாளும், க்ருஷ்ணவதாரத்திலே யூன்றியிருப்பர்கள்; நாரதாதிகளும், ஸ்ரீதொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும், திருப்பாணாழ்வாரும், †கோயிலிலே யூன்றியிருப்பர்கள்; ஸ்ரீசௌநகபகவானும், இவரும் அர்ச்சாவதாரத்திலே யூன்றி யிருப்பர்கள்.

†அல்லாத ஆழ்வார்களைப்போலேயும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப்போலேயுமன்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷாஸஹமான ஸௌகுமார்யத்தையுடையரா யிருப்பர். அதாவது - விஶ்லேஷித்தபோது, (க) "நும்மடியா ரெல்லாரோடு மொக்கவெண்ணி யிருந்தீரடியேனை" என்று, †மலையாளர் ஊட்டுப்போலே அநுபவிக்கவும் வல்லர்களாய்ப்,

---

ஜகத்திலுண்டாம்படி பண்ணுகை. திருநெடுந்தாண்டகத்திலே.

தாம்பற்றின விஷயத்துக்கும் மற்றுமுள்ளார்பற்றின விஷயத்துக்கும் வாசிகாட்டாநின்றுகொண்டு ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சுகாதிகளு மித்யாதி). கோயிலும் அர்ச்சாவதாரமா யிருக்க அத்தையும் பரத்வாதிகளோடே கூட்டினது, ஸ்வயம் வ்யக்தமாகையாலும், எல்லாவற்றுக்கும் வேர்ப்பற்றாகையாலும், அவற்றோடே கூட்டிற்று.

கீழேவக்த்ருவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறவிடத்தில்-ஸ்வயத்நலப்தஜ்ஞாநாதிகரான ருஷிகளில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்று; இங்கே - ஆழ்வார்களைப்பற்ற இவர்க்குண்டான ஸௌகுமார்யாதிக்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதவாழ்வார்களையித்யாதி).

(மலையாளரூட்டு) உண்டாலும் ஒருகாலே பத்தெட்டு நாளைக்கு உண்ணவுமாய், பட்டினி யிருந்தாலும் பத்தெட்டுநாள் இருக்கவும்வல்லராகை.

(க) தி - மொ - ச - கூ - கூ. * (பா) ஜகத்தும்.

பிரிந்தாலும், சிலநாள் தரிக்கவும் வல்லர்களான ஆழ்வார்களோடும், பத்து மாஸம் பிரிந்திருந்த ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளோடும் க்ஷண கால விஶ்லேஷாஸஹனான வென்னைக் கூட நினைக்கலாமோ வென்னும்படி யிருக்கையும், ஸம்ஶ்லேஷ தசையில் (க) "ஆழியொடும் பொன்னார் சார்ங்கமுடைய வடிகளை யின்னாரென்றறியேன்" என்று-ஸம்ஶ்லேஷரஸாநுபவத்தாலே கண்ணுஞ் சுழலையிட்டு முன்னடி தோற்றாதே அஸாதாரணலக்ஷணத்தைக்காணச்செய்தேயும் அறுதியிடமாட்டா திருக்கையும்.

†ஆக எம்பெருமான் இவர்க்கு நிர்ஹேதுகமாக சிதசிதீஶ்வர தத்வத்ரயத்தையுங்காட்டிக் கொடுக்கக்கண்டு அநுபவித்து, (உ) "அதனிற் பெரியவென்னவா" என்று - தம்முடைய அபிநிவேசத்துக்கு இவை போராமையாலே அலமந்து கூப்பிட்டுப், பின்பு, தாம் (ந) *அவாவற்று வீடுபெற்றுத்ருப்தரானபடியைப்பேசித் தலைக்கட்டுகிறார் - இப்ப்ரபந்தத்தால்.

இதில் முதற்பாட்டால்-தேஹாத்மாபிமாந நிவ்ருத்தி தொடக்கமாகத் திருவடிகளோட்டை ஸம்பந்தபர்யந்தமாக ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்த உபகார பரம்பரைகளைப் பேசுகிறார்.

(முன்னுருவில் - மின்னுருவாய்) ப்ரத்யக்ஷ பரித்ருஷ்டமான பதார்த்தங்களில் மின்னினுடைய ஸ்வபாவத்தை ப்ரகாசிப்பித்தான். அதாவது-ப்ரத்யக்ஷ பரித்ருஷ்டமான ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களின் அஸ்த்தைர்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தானென்கை.†இப்ப்ரக்ருதிக்குச் சேதநனோட்டை ஸம்பந்தத்துக்கு †ஹேதுபேத முண்டான போது, இதுக்கு ஸ்வபாவபேத முண்டாகக் கடவது. அதாவது - கர்மத்தாலேபந்தித்தபோது ஆத்ம பரமாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபத்

நிகமபூர்வகமாக இப்ப்ரபந்ததாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆக எம்பெருமானித்யாதி).

முதற்பாட்டு.—அவன் ப்ரகாசிப்பித்தாலும் திரோதாயகமானப்ரக்ருதி ஸ்வரூபாதிகளைப்ரகாசிப்பிக்கக் கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரக்ருதிக்கித்யாதி). (ஹேதுபேதம்) - கர்மத்தாலே பந்திக்கையும், க்ருபையாலே பந்திக்கையும். இவர்களுக்கு *மயர்வறமதிநல மருளுகையும், மற்றுள்ளார்க்கு ஜாயமாநகடாக்ஷம் பண்ணுகையும்.

(க) தி-மொ-௧௦-௧௦-௬. (ந) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௧.
(உ) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௦.

தூக்குத்திரோதாயகமாயிருக்கையும், தன்பக்கல் அஸ்த்தைர்யத்தையும் அபோக்யதையையும் மறைத்து, ஸ்த்தைர்யத்தையும் போக்யபுத்தியையும் பிறப்பிக்கக்கடவதுமாயிருக்கும்; பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே பந்தித்தபோது ஸ்வவிஷயத்திலும் ஸ்வகீயங்களிலும் கிடக்கிற அஸ்த்தைர்யத்தையும் அபோக்யதையையும் ப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவதுமாய், ஆத்மபரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கடவதுமாயிருக்கும்; இப்போது பகவத் ப்ரஸாதமடியாகையால் ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களில் அஸ்த்தைர்யம் ப்ரகாசித்து த்யாஜ்யதா ப்ரதிபத்தியுண்டாயிற்றென்கை. (க) "విచిత్రా దేహసమ్పత్తి రీశ్వరాయ నివేదితుమ్। పూర్వమేవ కృతా-விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஸ்வராய நிவேதிதும் । பூர்வமேவக்ருதா" என்றும், (உ) "శరీరమాద్యం ఖలు ధర్మసాధనమ్-ஶரீரமாத்யம்கலுதர்மஸாதநம்" என்றும் - புருஷார்த்த ஸாதநமான தர்மத்துக்கு ப்ரதாநோபகரணமான ப்ரக்ருத்யாதிகளை த்யாஜ்ய மென்னக் கடவதோ வென்னில்; போஜநார்த்தமாக வங்கீகரித்த கலமும் போஜநாநந்தரம் அஸ்ப்ருஶ்யமாமாபோலேயும், அவப்ருதஸ்நாநாநந்தரம் யூபாதிகள் அஸ்ப்ருஶ்ய மாமாபோலேயும், இதுவும் †கார்யாநந்தரம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது. (மின்னுருவாய்) என்ற ஸாமாநாதிகரண்யம் உபகார்யோபகாரகபாவஸம்பந்த நிபந்தநம். இப்படி இவை அஸ்த்திரமானால் அநந்தரம் ஸ்த்திரமான ஆத்மவஸ்துவே ஜ்ஞாதவ்யமாகக்கடவது.

"அஹம்" என்று - ப்ரத்யக்ஷிக்கிற ஆத்மவஸ்துவை தேஹமென்பார், இந்த்ரியமென்பார், மநஸ்ஸென்பார், ப்ராணனென்பார், புத்தியென்பார், இப்படி பண்ணுகிற விப்ரதிபத்தி சமித்து யதாஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்கு சாஸ்த்ராபேக்ஷை யுண்டாகையாலே சாஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணினனென்கிறார் மேல். (வேதம் நான்காய்) ஆத்மாவினுடைய†யாதாத்ம்யப்ரதிபாதநபரமானவேதங்கள் நாலுமாய். வெறும் ஆத்மபரமேயோ வேதங்களொன்னில்; †அல்லாத தத்வத்வயமும், இவனுக்கு த்யாஜ்யமின்னது, உபாதேயமின்னதென்கைக்

(கார்யாநந்தரம்) - ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு.

(யாதாத்ம்யம்-)ஜ்ஞாநாநந்த மாத்ரமன்றிக்கே சேஷத்வபாரதந்த்ர்ய பர்யந்தமாக ப்ரதிபாதிக்கை. வேதம்தத்வத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதியா நிற்க ஆத்மபரமென்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (அல்லாத தத்வத்வயமுமித்யாதி).

(க) அஹிர்புத்ந்யஸம். (உ)

காக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற தித்தனையொழிய ஆத்மபரமேயாகக் கட வது. ஆனல் † த்யாஜ்யோபாதேயங்களைச் சொல்லவமையாதோ, ஆத்மஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிற தென்னென்னில்; த்யாஜ்யோபாதேய ங்களுக்கு † நிர்ணயகப்ரமாணம் ஸ்வரூபமாகையாலே ஸ்வரூபாநு ரூபமானத்யாஜ்யமின்னது, ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாதேய மின்ன தென்று அறியும்போது, ஸ்வரூபத்தை யறியவேணுமிறே; † ஸ்வரூ பயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாதபோது சரீரமாத்ரம் ஆத்மாவாய் புத் ரபஸ்வந்நாதிமாத்ர முத்தேஸ்யமாதல், சரீரவ்யதிரிக்தம் ஆத்மாவா னபோது புத்ரபஸ்வந்நாதிகள் த்யாஜ்யமாய் ஸ்வர்க்கம் உத்தேஸ்ய மாதல் செய்யுமிறே.†சாஸ்த்ராபேக்ஷை சேதநனுக்கே யாகையாலே சேதநபரமாகக்கடவது, ஈஸ்வரன் ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனுகையாலும் அசித்தத்வம் ஜடமாகையாலும் §(ஸ்வார்த்தம்) சாஸ்த்ராபேக்ஷை யில்லை; இனி சாஸ்த்ரவஸ்யனுமாய் ஜ்ஞாதாவுமான சேதநனைப் ப்றறி சாஸ்த்ரம் உதிக்கக்கடவது. † இவ்விடத்தில் ஸ்வார்த்தப்ர காசகத்வத்தைப்பற்ற (வேதம்) என்கிறது. (க) † "மறையாய நால் வேதம்" என்கிறபடியே தன்னை அதிலங்கித்தார்க்கு ஸ்வார்த்த திரோதாயகமாயும் தன்பக்கலிலே † புபுத்ஸுக்களுக்கு ஸ்வார்த்த ப்ரகாசகமாயுமிருக்கும். (உ) "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிற ர்களுக் கரியவித்தகன்" என்கிற ப்ரமேயஸ்வபாவம் ப்ரமாணத்து க்கு முண்டாயிருக்குமென்கை. இங்கு (வேதம் நான்கு) என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம், (ங) "வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:-வேதைஶ்சஸர்

(த்யாஜ்யோபாதேயம்)-அசித்தும், ஈஸ்வரனும். (நிர்ணயகப்ரமாணம்) நிஸ்சயத்துக்குஹேதுவான விஷயம்; இதுக்கு அநுகுணமாகவே நிஸ்சயிக் கவேணுமென்றபடி. அப்படியானல் ஸ்வரூபமமையாதோ, யாதாத்ம்யஜ் ஞாநம் வேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபயாதாத்ம் யேத்யாதி). ஜ்ஞாத்ருத்வாயத்தமான கர்த்ருத்வத்தாலே இஹலோகத்தில் போகமாதல்; இது அல்பமாகையாலே ஸ்வர்க்கலோகத்தில் போகமாதல் அபேக்ஷிக்கு மென்றபடி. வேதம் ப்ரதிபாதிக்கிற மாத்ரமன்றியே வேதத் தை யுண்டாக்கிற்றும் இவனுக்காக வென்கிறார் சாஸ்த்ராபேக்ஷையித்யாதி). ஸ்ருதி, மறை, என்னுமல் "வேதம்" என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கி றார் (இவ்விடத்திலித்யாதி). ப்ரகாசியாதவாகார முண்டோவென்ன அருளிச் செய்கிறார் (மறையாய வித்யாதி). 'போத்தும் இச்சு: புபுத்ஸு:- போத்தும் இச்சு: புபுத்ஸு:" அறியவேணு மென்கிற இச்சையை யுடையவனென்றபடி.

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம். (க) தி - வாய் - ரு - க - கo.
(உ) தி - வாய் - க ரு - ச. (ங) கீதை - கரு - சரு.

வைரஹமேவவேத்ய:'' என்று ப்ரதிபாத்யப்ரதிபாதக பாவஸம்பந்த நிபந்தநமன்று, (க) ''𑌮𑌾𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌮𑌿𑌵𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑍋𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿-மாநம்ப்ரதீபமிவ காருணிகோததாதி'' என்கிறபடியே ப்ரதாத்ருப்ரதேயபாவஸம்பந்த நிபந்தநம்.

அநந்தரம், இந்த சாஸ்த்ரஜந்யமான ஜ்ஞாநத்தையும் எனக்கு உண்டாக்கினு னென்கிருர் (விளக்கொளியாய்) விளக்கொளியின் ஸ்வபாவத்தையுடைத்தாகையாலே, விளக்கொளியென்று-சாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாகிறது - தீபமாகிறது அந்தகாரத்தைப்போக்கிப் பதார்த்தங்களை ப்ரகாசிப்பிக்குமாபோலே அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கடவதாயிருக்கை. (உ) ''𑌅𑌨𑍍𑌧𑌂𑌤𑌮𑌇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌵𑌚𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍-அந்தம்தம இவாஜ்ஞாநம் தீபவச்சேந்த்ரியோத்பவம்'' என்றுஶ்ராவணஜ்ஞாநத்தை தீப:மாகச் சொல்லக்கடவதிறே. (க) ''𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌦𑌸𑌤𑍀𑌚𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍀𑌶𑍋𑌮𑌾𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌮𑌿𑌵𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑍋𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 - ஹார்த்தும்தமஸ்ஸதஸதீசவிவேக்துமீசோமாநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோததாதி'' என்னக்கடவதிறே. இத்தால் - (ங) ''𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃-ஶ்ரோதவ்ய:'' என்று சொல்லுகிற ஶ்ரவணத்தைச் சொல்லிற்று. (முளைத்தெழுந்த திங்கள்தானுய்) என்று - (ங) ''𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃𑌨𑌿𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃, 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃-மந்தவ்ய: நிதித்யாஸிதவ்ய:, த்ரஷ்டவ்ய:'' என்கிற மநநநிதித்யாஸந தர்சநங்களைச்சொல்லுகிறது.

(முளைத்து) பர்வதாக்ரத்திலே தோன்றின சந்த்ரனைப்போலே, தீபத்ருஷ்டாந்தத்தால் சொன்ன ஶ்ராவணஜ்ஞாநத்திற் காட்டில் ப்ரகாசரூபமான மநநதசையைச் சொன்னபடி. (எழுந்து) பர்வதாக்ரத்தைவிட்டு ஆகாசத்தேயெழுந்த சந்த்ரனைப்போலே மநநாவஸ்தைதையிற்காட்டில் அதிப்ரகாசமான அநவரத பாவநையைச் சொன்னபடி. (திங்கள்தானுய்) ஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்;-தானான திங்களென்று-†ஆகந்துகமான களங்கமின்றியே

(விளக்கொளியாய், திங்கள்தானுய்) என்கிறவித்தால்-ஶ்ரவணமாநங்களாலே பரமாத்மாவைக்காணுமாபோலே இவற்றாலே இங்கு ஜீவாத்மாவைக் காணும்படி சொல்லுகிறது. சந்த்ரனுடைய களங்கம் பூமியினுடைய சாயை ப்ரதிபலிக்கையாலே(ஆகந்துகமான களங்கமென்கிறது). சந்த்ரப்ரபாஸ்தாநத்திலே ஆத்மாவுக்குப்ரபாரூபமான தர்மபூதஜ்ஞாநம், இப்போது ஶ்ரவண

(க) ர-ஸ்த-உ-ச. (உ) (ங) ப்ரு-உ-ச-ச-ஞ.

யிருக்கின்ற சந்த்ரனைச்சொல்லுகையாலே ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்க்கம் நேராக அற்று, †நிஷ்க்ருஷ்டமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொன்னபடி. நிஷ்க்ருஷ்ட ஸ்வரூபத்தைக் கண்டாலிறே†ஸாக்ஷாத்காரம் ஸித்தித்ததாவது.

சந்த்ரத்ருஷ்டாந்தத்தாலே - ஆத்மாவினுடைய ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமும், (௧) "చద-ఆహ్లాదనే-சதி-ஆஹ்லாதநே" என்கிறபடியே-ஆஹ்லாதரூபத்வம் தோற்றுகைக்காகவும், பகவத்ப்ரஸாதலப்தமாகையாலே அநாயாஸஸித்தியால்வந்த அம்லாநதை தோற்றுகைக்காகவும் சந்த்ரனை த்ருஷ்டாந்திக்கிறார். (௨)†"యథాసూర్యస్తథాజ్ఞానమ్-யதாஸூர்யஸ்ததாஜ்ஞாநம்" என்று - ஸூர்யனை த்ருஷ்டாந்தித்தது ஸாதகனுக்கு ஸ்வயத்நத்தால்வந்த க்லிஷ்டதை தோற்றுகைக்காக.

(பின்னுருவாய்)பின்னான தத்வமாய்.(௩) †"పఞ్చవింశోయంపురుషః, పఞ్చవింశఆత్మాభవతి- பஞ்சவிம்சோயம்புருஷ:, பஞ்சவிம்ச ஆத்மாபவதி" என்கிறபடியே இருபத்தஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மா ஸாக்ஷாத்க்ருதனாகையாலே சதுர்விம்சதிதத்வாத்மிகையான ப்ரக்ருதிக்கவ்வருகாய்ப்பிரிந்துதோற்றுகிறபடி. (௪) "దేహేన్ద్రియమనఃప్రాణ ధీభ్యోஉన్యోஉనన్యసాధనః। నిత్యోవ్యాపీప్రతిక్షేత్ర మాత్మాభిన్నస్స్వతస్సుఖీ - தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராண தீப்யோந்யோநந்யஸாதந:। நித்யோவ்யாபீப்ரதிக்ஷேத்ர மாத்மாபிந்நஸ்ஸ்வதஸ்ஸுகீ" என்னக்கடவதிறே.

மநநாதிகளைச்சொல்லுகிறது. (விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள்தானாய்) ஶ்ரவணமநநநிதித்யாஸநஸாக்ஷாத்காரவிசிஷ்டாத்மாவாய். இது விதேயமன்று (பின்னுருவாய்) என்று மேலே விதேயமாகையாலே. ஸாக்ஷாத்காரவிசிஷ்ட ஆத்மா என்று-ஸாக்ஷாத்காரத்தைத் தந்தவனென்றபடி. ஶ்ரவணவிசிஷ்டாத்மா என்று கண்டுகொள்வது. நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூபத்தைக் காணவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூபேத்யாதி.) ஸாக்ஷாத்காரம் - பரமாத்மஸாக்ஷாத்காரம்.

ஸூர்யனைத்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறதென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (யதாஸூர்ய இத்யாதி).

ஆத்மாவை (பின்னுருவாய்) என்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (பஞ்சவிம்சோயமித்யாதி).

---

(௧) ப்வாதி. (௩)

(௨) (௪) வி - பு.

அநந்தரம் இப்படிப்பட்டவாத்மவஸ்து வ்யாப்யகதமான தோஷங்களால் ஸ்பர்சிக்கப்படாதென்கிறார் (முன்னுருவில் பிணிமூப்பில்லாப் பிறப்பிலியாய்) முன்னுருவாகிறது - கீழே முன்னுருவென்று கொண்டுசொன்ன ப்ரத்யக்ஷபரித்ருஷ்டமான ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களை. அதிலுண்டான பிணிமூப்புப்பிறவிகளோடு ஸ்பர்சமில்லாத ஆத்மவஸ்து. பிணி - து:க்கம். இத்தால்-அஜ்ஞாநாதிகளை உபலக்ஷிக்கிறது. மூப்புப்பிறப்பென்கையாலே - ஷட்பாவவிகாரங்களை உபலக்ஷிக்கிறது. (க) † "నిర్వాణమయఏవాయ మాత్మా జ్ఞానమయోమలః- நிர்வாணமய ஏவாயமாத்மா ஜ்ஞாநமயோமல:" என்று ஆத்மஸ்வரூபத்தை நிஷ்கர்ஷித்து, (க) "దుఃఖాజ్ఞానమలాధర్మాః ప్రకృతేస్తేనచాత్మనః- து:காஜ்ஞாநமலாதர்மா: ப்ரக்ருதேஸ்தே நசாத்மந:" என்று து:காதிகள் ப்ரக்ருதி தர்மமாய் ஆத்மாவோடு ஸம்பந்தமில்லை யென்னக் கடவதிறே. †ஸ்வதஸ்ஸுகியாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு து:காஜ்ஞாநங்கள்கூடாதவோபாதி ஜடமானப்ரக்ருதிக்கும் து:காஜ்ஞாநங்கள் கூடாதேயாகிலும், ஊமத்தங்காயினுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ப்ரமம் வருகிறாப்போலே ப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஆத்மாவுக்கு து:காதிகள் வருகையாலே து:காதிகள் ப்ரக்ருதி தர்மமேயாகக் கடவது.

(இறப்பதற்கே யெண்ணாது) இறக்கையாகிறது - மரிக்கை. மரணத்தையெண்ணாதே. கீழ் - ஷட்பாவவிகாரங்களில் தேஹாநுபந்தியான மரணத்தைச்சொல்லிற்று; இங்கு-ஸ்வரூபாநுபந்தியான மரணத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது - கைவல்யம். ஸ்வதஸ்ஸுகியான ஆத்மாவினுடைய அநுபவஸ்வரூபமாய்த் தனியே ஒரு புருஷார்த்தமாய் புநராவ்ருத்தியில்லாத கைவல்யத்தை மரணமென்னக்கடவதோ வென்னில்; மரணமாகிறது - ஆத்மவியோகமாக லோகத்திலே ப்ரத்யக்ஷியா நின்றதிறே; இதுவும் அப்படியே ஸாக்ஷாத் ஆத்மபூதனான பரமாத்ம வியோகத்தாலே மரணமாகக் கடவது. ப்ரத்யக்ஷமாக ம்ருதமான சரீரம் நஷ்டமாகிறாப்போலே இது

முந்துற ஆத்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, பின்பு ப்ரக்ருதிதர்மம் அதுக்கில்லை என்ற விடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிர்வாணமயேத்யாதி).

ஜடமானப்ரக்ருதிக்கு து:காதிகள் கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வதஸ்ஸுகீத்யாதி.)

(க) வி-பு-சு-எ-உஉ.

நசியாமையாலே இத்தை மரணமென்னலாமோ வென்னில்; ஸ்வரூபா நுரூபமான போகமில்லாமையாலே†பரஹ்ருதயத்தாலே மரணமாகக்கடவது. (க) "𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃-ம்ருதோதரித்ரப்புருஷ:" என்று போக்தாவானவன் தரித்ரனை ம்ருதனென்னுமாபோலே இந்தக்கைவல்யம் * அந்நாதனுக்கு மரணமாய்த்தோற்றுகையாலே மரணமென்கிறது. (எண்ணாது) இத்தைத்தருகைக்கு எண்ணாதே போந்தான். (உ) † "𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 - ஜராமரண மோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்தியே" என்று இத்தைப் புருஷார்த்தமாகக்கொடுக்கக்கடவ வவன்கிடீர் இப்போது என்னை இப்படுகுழியிலே விழாதபடி இத்தை எனக்கு எண்ணாதேபோந்தான். †அவனுடைய எண்ணங்கொண்டே தமக்கு ஜீவநமாகையாலே (எண்ணாது) என்கிறார்.

இவ்வாபந்நிவ்ருத்தியைப்பண்ணினதுக்கு மேலே தன்னுடைய ஸ்வரூப ரூபகுணங்களை ப்ரகாசிப்பித்தானென்கிறார்மேல். (எண்ணும்பொன்னுருவாய்) என்று-திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பித்தானென்கிறார். (எண்ணும்)† போக்யதாதிசயத்தாலே(ந) "𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿- நேதிநேதி" என்கிறபடியே "அது, அது" என்னு மித்தனைபோக்கி இதம் என்றுபரிச்சேதிக்கவொண்ணாதிருக்கை. (ச) "𑌏𑌕𑍈𑌕𑌗𑍁𑌣𑌵𑌦𑍀𑌪𑍍𑌸𑌯𑌾 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃-ஏகைககுணவதீப்ஸயாஸதாஸ்த்திதா:"என்று ஓரோகுணந்தானே அபரிச்சிந்நமாயிருக்க ஈத்ருசமாய் அஸங்க்யாதமான குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தைப் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதென்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ? (பொன்னுருவாய்) பொன்னினுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாகையாலே-ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது - ஸ்ப்ருஹணீயமா யிருக்கையும், உண்டு

(பரஹ்ருதயம்) முக்தர் ஹ்ருதயம். (எண்ணாது) என்கைக்கு, அவன்முன் கொடுக்க நினைக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஜராமரணேத்யாதி). தராது என்னாதே, (எண்ணாது) என்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய வித்யாதி).

(எண்ணும்) என்கிறவர்த்தமாநத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (போக்யதாதிசயேத்யாதி). (நேதிநேதி இதிநஇதிந) - இப்படியன்று இப்படியன்று என்று ஶ்ருதிதானே பரிச்சேதிக்க மாட்டிற்றில்லை யென்றபடி.

(க) (ந) ப்ரு - உ - ச - ந.
(உ) கீதை - ௭ - உகூ. (ச) ஸதோ - ர - சகூ.

என்ன வுயிர் நிற்கையும், இத்தைக்கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களை யும் ஸாதித்துக்கொள்ளலாயிருக்கையும், இத்தையுடையவன்காலி லே லோகமடங்க விழும்படியாயிருக்கையும்.

(மணியுருவில் †பூதமைந்தாய்) உபாதாநபூதமான பூதங்களுந் தாய். மணியுருவில் - மணியின்ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தான வடி வில் தேஜோமயமா யிருக்கையும், மாணிக்கச்செப்பிலே பொன் போலே தனக்காஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வரூபாஶ்ரயமான குணங்களுக்கும் தான் சுத்தஸத்வமயமாகையாலே ப்ரகாசகமாயிரு க்கையும், தான் ஸ்வரூபகுணங்களிற்காட்டிலும் போக்யமாயிருக் கையும். இதுக்கு உபாதாநபூதமான பூதபஞ்சகமாகிறது-பஞ்சோப நிஷத்து. ஒருதேசவிசேஷமாகப் பஞ்சோபநிஷண்மயமாயிறே யிருப் பது. (க) "பரமேஷ்டீபுமாந் விஶ்வோ நிவ்ருத்தஸ்ஸர்வ ஏவஹி - பரமேஷ்டீபுமாந் விஶ்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸர்வஏவஹி". "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்." என் று-திரோதாயகமாயிருந்துள்ள சரீரத்துக்கு உபாதாநபூதமானபூத ங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதவா, மணியுருவிலும் வர்த்திக்கக்கட வனாய் ப்ராக்ருதமான பூதங்களிலும் வர்த்திக்கக்கடவனாயிருக்கை. இத்தால் - அஸாதாரணமான விக்ரஹத்தோபாதி இவையும் விதே யமென்கை. பத்தனோடு பந்தகத்தோடு வாசியற இரண்டும் விதேய மாகவேணுமிறே விமோசகனுக்கு. (உ) "ப்ரதாநபுருஷேஶ்வர:-ப்ரதாந புருஷேஶ்வர:" என்னக்கடவதிறே.

இப்படி விலக்ஷணனா யிருக்குமவன் துர்லபனாயிருக்குமோவெ ன்னில்; (புனலுருவாய்) வஸிஷ்ட சண்டாளவிபாகமற ஒருதுறை யிலே விநியோகங்கொள்ளலாயிருக்கும் ஜலம்போலே ஸர்வஸுலப னா யிருக்குமென்கை.

இப்படி ஸர்வஸுலபனானால் "என் வருகிறதோ" என்று வயி றுபிடிக்கவேண்டாதபடி ஆஶ்ரிதஸுலபனானவோபாதி ப்ரதிகூலர் க்கு அக்நிபோலே அநபிபவநீயனா யிருக்குமென்கிறார் மேல். (அன

(பூதமைந்தாய்) என்று - பஞ்சோபநிஷத்தாதல்; பஞ்சபூதமாதல். (பரமேஷ்மடீபுமாந் விச்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸர்வஏவஹி) என்கிறது - அஞ்சு உபநிஷத்து. பஞ்ச பூதங்களும் விதேயமாக வேணுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பத்தனோடித்யாதி).

(க) பகவத்சாஸ். (உ)

னுருவில் திகழும்) (க) ''अभितप्ताक्षोपमम् - அபிதப்தாவகோபமம்'' என்று-†நினையாதபோது அந்தரங்கர்க்கும் அநபிபவநீயனு யிருக்குமவன், உகவாதார்க்கு அநபிபவநீயனு யிருக்குமென்னு மிடஞ் சொல்லவேண்டாவிறே.

(சோதிதன்னுருவாய்) †கீழே ஸ்ப்ருஹணீயதையாலே, "பொன்னுருவாய்" என்று-ஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமா யிருக்குமென்கிறது. நாட்டில் ஜ்யோதிஃபதார்த்தங்களுக்குஜ்யோதிஸ்ஸுண்டாகிறது தன்னோட்டை ஸம்பந்தத்தாலேயாம்படியிருக்கை. (உ) "तस्य भासा सर्वमिदं विभाति - தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி" என்னக்கடவதிறே. (என்னுருவில் நின்ற) என்னுடைய ஆத்மாவிலே நிற்கிலும் தனக்கு அவத்யாவஹமாயிருக்க எனக்கு த்யாஜ்யமானவடிவிலேவந்து நின்றானென்கை. (நின்ற) இவர் மடலெடுக்கையாலே தன்னுடைய ஸத்தாஹாநிபிறக்கும்படியான கலக்கம் சமித்து, தரித்து நின்றபடி.

(எந்தை) ஸத்தையோபாதிசேஷித்வமும் உதறிப்படுத்தபடி. (தளிர்புரையும் திருவடி என் தலைமேலவே) (என்தலைமேலவே - தளிர்புரையும் திருவடி) இவர் தலையிலே ஸ்பர்சித்தபின்பு தளிர் புரையும் திருவடியாயிற்று; அல்லாதபோது திருவடிகள் சருகானாற்போலே யிருக்கை. நெடுநாள் விஷயப்ராவண்யத்தாலே தம்முடைய ஸ்வரூபம் வாடினாற்போலே தம்மோட்டை ஸம்பந்தமில்லாமையாலே திருவடிகள் வாடிக்கிடந்தபடி. (என்தலைமேலவே) (ந)* †அமரர்சென்னிப்பூவானதிருவடிகள்கிடீர்எனக்குச்சிரோபூஷணமாயிற்று. ஆருடைய காலிருந்த தலையிலே ஆருடையதிருவடிகளிருக்கிறது; †இவர்தலையிலே திருவடிகளை வைத்ததுக்குப் பின்பு அவன் ஸத்தையும் சேஷித்வமும் விக்ரஹமும் பெற்றானாயிருக்கிறபடி.

(நினையாதபோது)-பரதாழ்வானுக்குக் கார்யம் செய்ய நினையாதபோது. (பொன்னுரு) என்றதே, இங்கு சோதியாவதேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கீழேஸ்ப்ருஹணீயதை யித்யாதி). அங்கு விரும்பப்படும்படி, இங்கு ஸ்வரூபஸ்வபாவம் சொல்லிற்றென்றபடி.

(தளிர்புரையும் திருவடி) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அமரரித்யாதி). அன்றிக்கே, திரு என்று - பிராட்டியாய், அத்தால் திருமார்பை உபலக்ஷித்து (அமரர் சென்னிப்பூ) என்கிற தென்னவுமாம். (நின்றவெந்தை திருவடி) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (இவர்தலையிலித்யாதி).

(க) ரா - அ - கக - உரு. (ந)
(உ)

ஆக, ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களில் அஸ்த்தைர்யத்தைப்ரகாசிப்பித்த அவ்வளவு போராதோ? ஸ்வஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பித்த வவ்வளவு போராதோ; கைவல்யத்திற் புகாதபடி நோக்கினவவ் வளவு போராதோ? அதுக்குமேலே தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூபப்ரகாசகமான விக்ரஹத்தையும் காட்டித் தந்தது போராதே? அதுக்குமேலே எனக்கு த்யாஜ்யமான சரீரத்திலே புகுந்து நிற்பதே! அதுக்குமேலே தன்னுடைய திருவடிகளை யென்தலையோடே பொருந்தவைப்பதே! என்று தமக்கு அவன்பண்ணின உபகாரபரம்பரைகளைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

ஆக இப்பாட்டால்-தத்வத்ரயங்களினுடைய நிஷ்க்ருஷ்டமான ஸ்வரூபமும், அவை†மூன்றும்புருஷார்த்தமென்னுமிடமும், அவற்றில் ஒன்றே ஸ்வரூபப்ராப்தமான முக்யபுருஷார்த்தம், அல்லாத வைநிஹீந†§(புருஷார்த்த)மென்னுமிடமும், அந்தமுக்யபுருஷார்த்தபூதனான ஈஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணங்களினுடைய வைலக்ஷண்யமும், அவற்றை ஈஸ்வரன் ஆஸ்ரிதர்க்குக் காட்டும்போது தன்பேறுகக் காட்டும்படியையுஞ் சொல்லுகிறது ... (க)

மூ.—பாருருவிநீரெரிகால்விசும்புமாகிப்
பல்வேறுசமயமுமாய்ப்பரந்துநின்ற
ஏருருவில்மூவருமேயென்னநின்ற
விமையவர்தந்திருவுருவேறெண்ணும்போது
ஓருருவம்பொன்னுருவமொன்றுசெந்தீ
யொன்றுமாகடலுருவமொத்துநின்ற
மூவுருவுங்கண்டபோதொன்றுஞ்சோதி
முகிலுருவமெம்மடிகளுருவந்தானே. (உ)

பதம்.—ஏருருவில், மூவருமே, என்னநின்ற, இமையவர்தம்திருவுரு, வேறெண்ணும்போது, (ரு) ஒருருவம், பொன்னுருவம், ஒன்று, செந்தீ, ஒன்று, (க0) மாகடலுருவம், ஒத்துநின்ற, மூவுருவும், கண்டபோது, பாருருவி நீர்எரிகால்விசும்புமாகி, (கரு) பல்வேறுசமயமுமாய், பரந்துநின்ற, ஆம்சோதி, ஒன்று, முகிலுருவம், (உ0) எம்மடிகளுருவம் (உக) (உ)

(மூன்றும் புருஷார்த்தமென்றது) - ஸாமாந்யேந தேஹாத்மாபிமாநிக்கும், கேவலனுக்கும், பகவத்பரனுக்கும் மூவர்க்கும் மூன்றுதத்வமும் புருஷார்த்தமா யிருக்குமென்றபடி. ஆத்மாவையும் (நிஹீநமென்கிறது)-கைவல்யத்துக்குறுப்பாகையாலே. (க)

§ குண்டலிதம் ப்ரக்ஷிப்தம்.

உரை.—அழகியசரீரங்க(ப்ராணிக)ளில், மூவருமே ப்ரதாநர், என்னும்படியிருக்கிற, ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களுடையரூபங்களை, வேறுகப்பிரித்துப்பார்க்கும்போது, (கு) ஒரு (ப்ரஹ்மாவின்) வடிவு, பொன்னின்ஸ்வபாவம்; ஒரு (ருத்ரனுடைய) வடிவு, சிவந்த அக்நியின் வடிவு; ஒரு (ஸ்ரியःபதியான நாராயணனுடைய) வடிவு, (கo) பெரியகடல்போலே ஶ்ரமஹரமான வடிவு; சேர்ந்துநிற்கிற, மூன்றுவடிவுகளையும், (ப்ரமாணத்தாலே) பார்க்கும்போது, கடினையான பூமி ஜலம் அக்நி காற்று ஆகாசங்களை ஸ்ருஷ்டித்தும், (கரு) பலவாய் வேறுபட்ட ஸமயத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தும், அந்தராத்மதயாவ்யாபித்து நிற்குமவனாய்,தத்வஸ்த்திநியை ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்து, பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஶப்தவாச்யனாய், ஒருவனாய்விளங்குகிற, காளமேகநிபஶ்யாமமானவடிவு, (உo) ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன்வடிவமாம். (உக) (உ)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (பாருருவி) முதற்பாட்டில் - தேஹாத்மாபிமாநராஹித்யம் தொடக்கமாக ப்ராப்தி பர்யந்தமாக ஈஶ்வரன் தமக்குப் பண்ணின உபகார பரம்பரைகளையருளிச்செய்தார்; இதில்-தமக்குத்ரிமூர்த்திஸாம்யப்ரமத்தையறு§(த்துத்தந்)தபடியை அருளிச்செய்கிறார்.(க) "எண்ணும் பொன்னுருவாய்"என்று. ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச் சொன்னபோதே இதுவும் அதிலே அர்த்தாத் உக்தமன்றேவென்னில் ; ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன உபகாரங்களை மறித்துப்பார்த்து அல்லாத உபகாரங்களையுண்டறுக்கிலும் இந்தத்ரிமூர்த்திஸாம்யக் †கூழ்ப்பையறுத்துத்தந்த உபகாரத்தை உண்டறுக்கப்போமோ வென்று அதினுடைய ஆதிக்யத்தாலே திரியட்டுஞ்சொல்லுகிறார்.† விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தில் நின்றும் மீட்ட உபகாரம்போலேயோ? கைவல்யமாகிற ஆபத்தில் நின்றும் மீட்ட உபகாரம்போலேயோ? இந்தஉபகாரமென்கிறார்.

இருவர் சேஷமாய் ஒருவன் சேஷியாய், இருவர் உத்பாத்யராய் ஒருவன் உத்பாதகனாய், இருவர் சரீரமாய் ஒருவன் சரீரியாயிருக்கிறபடியை எனக்குக்காட்டித் தந்தானென்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு. — (பாருருவி) (கூழ்ப்பு) ஸம்சயம். ஆதிக்யமேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (விஷயாந்தரேத்யாதி).
(ஏருருவில்-ஆம்சோதியொன்றே) என்றத்தைப்பற்ற திரும்பவும் ஒரவதாரிகையருளிச்செய்கிறார் (இருவர்சேஷமாயித்யாதி.) த்ரிமூர்த்திஸாம்யத்தை அறுத்தது எவ்வாகாரத்தாலே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இருவர்) என்றுமாம்

---

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

(பாருருவி) கடினையான பூமி. † ஆரியச் சிதைவாகையாலே, உர்வியை (உருவி) என்கிறது. (பார்) என்று - பூமியைச் சொல்லு கிறதன்று, காடிந்ய பரம்; உருவி என்று - பூமியைச்சொல்லுகை யாலே. இத்தால் - பூதாந்தரங்களிற் காட்டில் வ்யாவர்த்தகமான காடிந்யத்தை யுடைத்தான பூமி என்கை. †"உருவில்" என்று பாட மானபோது - அண்டகாரணமான பதார்த்தங்களில் பார், நீர், எரி, கால், விசும்புமாகி-பஞ்சபூதங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து. அல்லாத அக்ஷராவ்யக்த மஹதஹங்காரங்க ளென்கிற விவை அண்டத்துக் குக் காரணமன்றோ வென்னில்; அவற்றிற் காட்டில் ஸ்தூலமாயி ருக்கையாலும், அண்டத்துக்கு ஸாக்ஷாத் காரணமாயிருக்கையா லும், நித்ய ஸ்ருஷ்டிக்குபயுக்தமாயிருக்கையாலும், விசேஷித்துப் பஞ்சபூத ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. ருஷியும், (க) "ಭೂತೇಭ್ಯೋ ಽಣ್ಡಮ್-பூதேப்யோண்டம்" என்றானிறே. † பார்முதலாகச் சொல்லு கிறது - அப்யயக்ரமத்தைப் பற்ற. (ஆகி) என்றவிது - உண்டாக் கியென்று காட்டுமோ வென்னில்; - § வேதாந்திகளாகையாலே, (உ) "ಬಹುಸ್ಯಾಮ್- பஹுஸ்யாம்" என்கிற ஶ்ருதிச்சாயையாலே யருளிச் செய்கிறார். (௩) "ಆಕಾಶಾದ್ವಾಯುಃ, ವಾಯೋರಗ್ನಿಃ, ಅಗ್ನೇರಾಪಃ, ಅದ್ಭ್ಯಃ ಪೃಥಿವೀ-ஆகாசாத்வாயுः, வாயோரக்நி:, அக்நேராப:, அத்ப்ய:ப்ருதிவீ" என்று ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகமாகச் சொல் லச்செய்தே இவற்றுக்கெல்லாம் ஈஶ்வரனே உத்பாதகனென்னப் போமோவென்னில்; (௩) "ತೇಜ ಐಕ್ಷತ, ಅಪ ಐಕ್ಷನ್ತ-தேஜஐக்ஷத, ஆப ஐக்ஷந்த" என்கிற ஈக்ஷணக்ரியை அசேதநத்துக்குக் கூடாமையாலே தததவஸ்தாபந்நனான ஸர்வேஶ்வரனே இவற்றுக்கு உத்பாதக னெ ன்னுமிடம் தோற்றிற்றிறே. த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யப்ரம நிவர்த்தகமாகில் இப்பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம், ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுவா னென்னென்னில்; அண்டகாரணமான பூதங்களை ஸ்ருஷ்டித்தவனு க்கு அண்டத்திலே உத்பந்நரான ப்ரஹ்மாதிகளோடு ஸாம்யஸம் பாவனையு மில்லையென்கைக்காக.

(ஆரியச்சிதைவு) - ஸம்ஸ்க்ருதத்தினுடைய அபப்ரம்ஶம்; - சிதிலமான சொல்லென்றபடி. (உருவில்) என்றது - பதார்த்த பரம். "ஆகாசாத்வாயு:" என்று - ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்திலே சொல்லவேணுமே என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பார்முதலாகவித்யாதி.)

(க) வி-பு-க-உ-௫௫.　　(உ) சாந்தோ-சு-உ-௩.
§ (பா) வேதாந்தங்களிலே.　　(௩) தைத்தி-ஆந-க.

(பல்வேறுசமயமுமாய்) கீழ் - †ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லிற்று; இத்தால் - † வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. பத்தசேதநர் பூதங்களிலே ஸமஷ்டிரூபேணஸம்ஸ்லேஷிப்பித்துப் போருகையாலே ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியென்கிறது. பந்தாத்மஸமஷ்டிபூதனான ப்ரஹ்மாவின்பக்கல்நின்றும் பத்தசேதநர் பிந்நராய்ப் பிறக்கையாலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியென்கிறது. பலவாய் வேறுபட்டஸமயத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்து. ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிபோலே † ஸங்க்யாதமாயிருக்கையன்றிக்கே அஸங்க்யாதரான ஆத்மாக்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியை (பல்) என்கிறது. வேறுபட்டிருக்கையாவது - ஒன்றோடொன்று திண்டவும் துடைக்கவு மொண்ணாதபடி தேவாதிபேதத்தாலே அந்யோந்யம் அத்யந்தம் பிந்நமாயிருக்கை. சமயமாகிறது-வ்யவஸ்தை. வ்யவஸ்திதஸ்வபாவமாயிருக்கை. தேவதைகள் ஆராத்யராயும் அப்ருதபுக்குக்களாயுமிருக்கையும், மநுஷ்யர் ஆராதகராயும் அந்நாசிகளாயுமிருக்கையும், திர்யக்ஸ்தாவரங்கள் ஆராதநோபகரணங்களாயும் ஆராதகனுக்கு உஜ்ஜீவநமாயும், அல்லாதவை, அவனபிமாநத்திலேகிடந்து உஜ்ஜீவிக்கையும் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கை (க) "దాస్యసుఖైకసఙ్గినాం భవనేష్వస్త్వపి కీటజన్మ మే-தாஸ்யஸுகைகஸங்கிநாம் பவநேஷ்வஸ்த்வபி கீடஜந்மமே" என்னக்கடவதிறே.

(பரந்துநின்ற) பரக்கையாவது - ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் அநுப்ரவேசத்தாலே ஆத்மதயா வ்யாபித்திருக்கை. அநுப்ரவேசமாவது-ஸ்தூலாகாரத்துக்கு அநுகூலமாகத் தன்னை யமைக்கை; ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டனான தான் ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்டனாகையிறே. (ஏருருவில்) அழகிய சரீரங்களில். (பரந்துநின்ற) என்று - ஆத்மதயாவ்யாப்தனான ஈஸ்வரனுக்கு. (உ) "జగత్సర్వం శరీరం తే-ஜகத்ஸர்வம்சரீரம்தே" என்று ஜகத்தடைய சரீரமாயிருக்கையாலே (உரு) என்று - ஜகத்தைச்சொல்லுகிறது. த்யாஜ்யரான ஸம்ஸாரிகளை (ஏருரு) என்பானென்னென்னில்; முமுக்ஷுவுக்கு ஸம்ஸாரந்தான் பயஸ்தாநமுமாயிருக்கும், உத்தேஶ்யமுமா

தேவாதி பேதமின்றிக்கே யிருக்கை - ஸமஷ்டி; தேவாதிபேதமுண்டாகை - வ்யஷ்டி. (ஸங்க்யாதம்) (ங) "అష్టౌ ప్రకృతయః షోడశ వికారాః - அஷ்டௌப்ரக்ருதயஃ ஷோடசவிகாராஃ" என்கிற ஸங்க்யையை.

(க) ஸ்தோ-ர-௧௰. (உ) ரா-யு-௧௧௭. (ங)

யிருக்கும். கர்மபந்தநமாகப் பார்த்தால் பயஸ்தாநமா யிருக்கும்; (க) "జగత్సర్వం శరీరం తే-ஜகத்ஸர்வம்சரீரம்தே" என்கிறபடியே பக வச்சரீரத்வாகாரத்தாலே பார்த்தால் உத்தேஶ்யமா யிருக்கும். (மூவ ருமேயென்னநின்ற)பஹுநாயகம் ஜகத்து என்கிறதைத் தவிர்த்துக் † குறுகவிட்டு வைத்தார்களிறே - சிலவேதாந்திகள். ஆராத்யராய்த் தோற்றுகிறவர்க ளடைய நிஷேதிக்கவேண்டாதே நமக்கு நிஷேத் யர் இவராம்படி பண்ணித் தந்தாரென்னை. பூர்வகாண்டத்திலே (உ) "త్రింశచ్చ దేవా నవ చాసపర్యా త్రీణి శతా త్రీ సహస్రాణ్యగ్నిమ్-த்ரிம்சச்சதேவாநவசாஸபர்யந்த்ரீணிசதாத்ரீஷஹஸ்ராண்யக்நிம்" என்று - மூவாயிரத்து முந்நூற்று முப்பத்தொன்பது தேவதைகளை ஆஶ்ரயணீயராகச் சொல்லக் கடவதிறே. வேதாந்திகள், ஜகத்கா ரண வஸ்துவே ஆஶ்ரயணீயம் என்றிறே சொல்லுவது; அதில் ஸ்ரு ஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள் நக்குக்கடவார் மூவராகையாலே இவர் கள்மூவருமே ஆஶ்ரயணீயரென்பார்கள். (என்னநின்ற) என்கையா லே - ஆபாதப்ரதீதியிலே ஸாம்யம்தோற்றுகையாலே ஆஶ்ரயணீய ராய்த்தோற்றுமித்தனையொழிய நிரூபித்தால் ஸாம்ய ஸம்பாவனையு மில்லையென்கை. (ங)† "బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికాం సంజ్ఞాం యాతి భగవానేకః-ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம்ஸஞ்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாநேக:" என்று-ஆபாத ப்ரதீதியிலே ஸாம்யம் தோற்றுகையும், (ங) "జనార్దనః-ஜநார்த்தந:" என்று - விஷ்ணுசப்தத்தோடு † பர்யாயமான ஜநார்த்த நசப்தத்தைச் சொல்லுகையாலே பரிஹ்ருதமாகக் கடவதிறே.

(இமையவர்) இதுவுமொரு ப்ரமேயம். அநிமிஷத்வாகாரம் ஒத்திருக்கையாலும், தேவசப்தத்தாலே சொல்லுகையாலும், ஸாம் யப்ரமத்துக்கு ஏகாந்தமாயிருக்கை. அநிமிஷத்வம் தேவவர்க்கத் துக்கெல்லாம் பொதுவாயிருக்கையாலும், (ச) "సాక్షాద్దేవః పురాణోసౌ-ஸாக்ஷாத்தேவ: புராணோஸௌ" என்று - நிருபாதிகதேவ த்வம் ஒருவ்யக்தியிலேகிடக்கையாலும், ஸாம்ய ஸம்பாவனையில்லை.

(† குறுகவிடுகை) - மூவருமேப்ரதாநரென்கை. மேலெழ ஸாம்யமாய் விசார்யமான விஷ்ணுவொருவனுமேயாயிருக்குமோ வென்ன; அருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்ம விஷ்ணு சிவாத்மிகாமித்யாதி). ஜநார்த்தநசப்தம் ரூடி யாக விஷ்ணுவாசகமாகையாலே (பர்யாயம்)என்கிறது.

(க) பா-யு-கசஎ.
(உ) யஜு.
(ங) வி-பு-க-உ-கூசு.
(ச) வி-பு.

(தந்திருவுருவேறெண்ணும்போது) அவ்வோருடைய †ஸ்வபாவங்களைப்பிரித்து அநுஸந்திக்கும்போது ப்ரமயோக்யதை யுண்டென்கை. தமக்கு நிஷேத்யராயிருக்கிறவர்கள் சரீரங்களைப்பற்றி, (திருவுரு) என்று-ஶ்லாகித்துச் சொல்லுவானென்னென்னில்; அவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தோபாதி அவர்கள் சரீரம் ஈஶ்வர சரீரமாகையாலே தத்வாராபேசுகிறுர். (வேறெண்ணும்போது)†கூட அநுஸந்திக்கும்போதிறே இருவர்சேஷமாய் ஒருவன் சேஷியாயிருப்பது. (க)†"அரியயனரனென்னு மிவரை † ஒன்ற நும்மனத்துவைத்து" என்னக்கடவதிறே.

(ஒருருவ மித்யாதி) ப்ரமஹேதுவான அஸாதாரணஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுகிறது. (ஒருருவம் பொன்னுருவம்) ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸ்வபாவம் பொன்னின்ஸ்வபாவம். பொன்னாவது - ஸர்வாபரணங்களும் பண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிறே யிருப்பது; அப்படியே சதுர்த்தச புவநத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கைக்கு யோக்யமென்று தோற்றியிருக்கும்; பத்நாத்ம ஸமஷ்டி பூதனாகையாலே. ஸ்வசரீரத்தினின்றுமிறே ஸகலபதார்த்தங்களும் உத்பந்நமாவது. (ஒன்று செந்தீ) ஒருதத்வத்தினுடைய ஸ்வபாவம் காலாக்நியினுடைய ஸ்வபாவம். அக்நிக்கு ஸ்வபாவம் ஸர்வத்தையும் தஹிக்கையிறே; அப்படியே ருத்ரனுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பார்த்தால் ஜகத்தை உபஸம்ஹரிக்கைக் கீடாயிருக்கும். (ஒன்று மாகடலுருவம்) கண்டார்க்கு ஶ்ரமஹரமாயிருக்கையும், துஷ்டஸத்வங்களோடு அதுஷ்டஸத்வங்களோடு ரத்நாதிகளோடு வாசியற ஸகலபதார்த்தங்களையும் தன்னுள்ளேயிட்டுவைத்து ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமிறே - கடலின் ஸ்வபாவம்; அப்படியே ஈஶ்வர ஸ்வரூபத்தையும்பார்த்தால் ஆஶ்ரயித்தார்க்கு ஶ்ரமஹரமாயிருக்கையும், ஆஶ்ரயித்தாரைத் தன்னபிமாநத்திலே யிட்டுவைத்து ரக்ஷிக்கைக்கு யோக்யனென்று தோற்றியிருக்கையும். மூன்றுமுண்டானவிடத்தேயிறே - ஜகத்காரணத்வமுள்ளது; மூவர்பக்கலிலே மூன்றுஸ்வபாவமும் கிடக்கையாலே மூவரையும் ஜகத்காரணதயாப்ரமிக்கலாயிருக்கை.

(ஸ்வபாவம்). ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரம். (வேறெண்ணும்போது) - வேறு-தனித்தனியே, அவ்வவவ்யாபாரத்தையிட்டு எண்ணும்போது ப்ரமயோக்யமாய்(கூட) சரீரசரீரிபாவத்தாலே ஐக்யமாக அநுஸந்திக்கும்போது என்றபடி. ஐக்யமாக விசாரித்தால் ப்ரமமன்றிக்கே அவனேயாகத்தோற்றுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (அரியயனித்யாதி). (ஒன்ற)-ஐக்யமாக.

(ச) தி-வாய்.

(ஒத்துநின்ற) சேர்ந்துநின்ற. அதாகிறது - அவ்வோஸ்வபாவங்கள் அவ்வோருடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களோடே சேர்ந்திருக்கை. அநந்தரம் ப்ரமநிவ்ருத்திசொல்லுகிறது (மூவுருவுங்கண்டபோது) மூன்றுதத்வத்தையும் ப்ரமாணத்தாலே கண்டபோது. (ஒன்ருஞ்சோதி) அவற்றில்வைத்துக்கொண்டு ஒன்றேயாம்சோதி. உத்பாதகமாயும், சரீரியாயும், சேஷியாயு மிருக்கும் தேஜஸ்ஸூ ஒன்றே, அல்லாதவையிரண்டும் உத்பாத்யமாயும், சரீரமாயும், சேஷமாயுமிருக்கும். எங்கேகண்டோமென்னில்; (க) "ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్ -ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்" என்று - ஜகத்காரணவஸ்துவைச்சொல்லி, (க) "న బ్రహ్మా నేశానో నేమే ద్యావాపృథివీ-நப்ரஹ்மாநேசாநஃநேமேத்யாவாப்ருதிவீ" என்று அசேதநமான ப்ருதிவ்யாதிகளோபாதி ப்ரஹ்மருத்ராதிகளையும் ஸம்ஹாரத்திலே †கர்மீபவிக்கச் சொல்லுகையாலும், (உ) "స బ్రహ్మా స శివః-ஸப்ரஹ்மாஸசிவஃ" இத்யாதிகளாலே இவர்களுடைய க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வசேஷத்வத்தைச் சொல்லுகையாலும், (ங) "ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మా-ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மா" என்று - ஸர்வசப்தத்தாலே க்ரோடீக்ருதமான வ்யாப்யபதார்த்தங்களிலே அந்யதமராகையாலும், கார்யத்வமும், †க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வமும், சேஷத்வமும், சரீரத்வமும், ஸம்ப்ரதிபந்நமென்கை. (ஆம்சோதி)என்கையாலே-நிர்வாஹ்யஜ்யோதிஸ்ஸூக்களானஆத்மாக்களைவ்யாவர்த்திக்கிறது. சேதநரும்ஸ்வயம்ப்ரகாசராயிறே யிருப்பது. ஆகையாலிறே,(ச)"నారాయణపరో జ్యోతిః-நாராயணபரோஜ்யோதிஃ" என்றும், (ரு) "జ్యోతిషాం జ్యోతిః-ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதிஃ"என்றும் சொல்லவேண்டிற்று. † மூவுருவும் கண்டபோதொன்ருஞ்சோதி) என்கிறது - ஏகத்ரவ்யவாதிகளுக்குச் சேருமாபோலேயிருக்கும், அது இவர்க்கு தர்சநமல்லாமையாலே பக்ஷமல்ல. இன்னமும், (சூ) "மின்னுருவாய்" என்றும், (சூ) "பின்னுருவாய்" என்

"மூவுருவும்" என்று - மூவருடையவடிவும் தோற்றுகையாலே ஸ்வபாவாநுகுணமானவடிவுங் கொண்டானென்றபடி. கர்மீபவிக்கை - விஷயமாகை. க்ஷேத்ரஜ்ஞனை இந்த்ரனேடே ஸஹபடிக்கையாலே இவர்களுக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வம்ஸித்தம். ஒன்று ஆம்சோதி என்று பிரித்துச் சொல்லாமல், (ஒன்ருஞ்சோதி) என்று மூன்றும் ஒன்ருய் விடுமென்று ஒன்ருகச் சொன்னலோ வென்ன ; அருளிச்செய்கிருர் (மூவுருவுங்கண்ட போதித்யாதி).

(க) மஹோபநி.
(உ). புருஷஸூ.
(ங.) ஸூபாலோப.
(ச) புருஷஸூ.
(ரு)
(சூ) க.

றும், (க) "பொன்னுருவாய்" என்றும் - தத்வத்ரயங்களை அலகலகாசப் பிரித்துச் சொல்லுகையாலும், இப்பாட்டிலே, (ஏருரு) என்று - சரீராத்மபாவத்தைச் சொல்லுகையாலும், (உ) "இந்திரர்க்கும் பிரமர்க்கும் முதல்வன்றன்னை" என்று மேலேசொல்லுகையாலும் ப்ரகரணவிரோதமுமுண்டு.

(எம்மடிகளுருவம்-முகிலுருவம்) என்ஸ்வாமிகளுடைய வடிவு காளமேகநிபஶ்யாமமாயிருக்கும். அங்கு - † ரக்ஷகனென்கைக்காக, (ஒன்று மாகடலுருவம்) என்று - கடலின்ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லிற்று; இங்கு - வடிவைச் சொல்லுகிறது. இவ்வடிவிலே ‡ஸர்வாதிகத்வத்துக்கு அடையாளமாயிருப்பது. (தானே) (க) † "மணியுருவிற்பூதமைந்தாய்" என்ற வடிவுதான் காளமேக நிபஶ்யாமமாய்க்கிடேர் இருப்பது. அங்கு - "மணியுரு" என்றுசொல்லிற்று - முன்தானையில்லை முடிந்தாளலாம்படி பவ்யமாயிருக்கையாலும், ப்ரகாசகமாயிருக்கையாலும், மஹார்க்கமா யிருக்கையாலும், போக்யமா யிருக்கையாலும்.

[ஏருருவில் மூவருமே யென்னநின்ற விமையவர்தம் திருவுருவேறெண்ணும்போது - ஒருருவம்பொன்னுருவம்; ஒன்று செந்தீ; ஒன்றுமாகடலுருவம்; ஒத்துநின்ற, மூவுருவுங்கண்டபோது - பாருருவி நீரெரிகால்விசும்புமாகிப் பல்வேறுசமயமுமாய்ப் பரந்துநின்ற - ஒன்ருஞ்சோதி முகிலுருவம் எம்மடிக ளுருவந்தானே] என்றந்வயம். ... ... (உ)

மூ.—திருவடிவில்கருநெடுமால்சேயனென்றும்
திரேதைக்கண் வளையுருவாய்த்திகழ்ந்தானென்றும்
பெருவடிவில்கடலமுதங்கொண்டகாலம்
பெருமானைக்கருநீலவண்ணன்றன்னை
ஒருவடிவத்தோருருவென்றுணரலாகா
ஊழ்ந்தோறாழிநின்றேத்தலல்லால்
கருவடிவிற்செங்கண்ணவண்ணன்றன்னைக்
கட்டுரையேயாரொருவர்காண்கிற்பாரே. (ங)

---

† (ஒன்று மாகடலுருவமென்றதே யென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ரக்ஷகனித்யாதி). வடிவுதான் சொல்லவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வாதிகத்வத்துக்கித்யாதி). அதுதானும் (மணியுரு) என்றதே என்ன; அருளிச்செய்கிருர் (மணியுருவிலித்யாதி). ... ... (உ)

(க) ௧. (உ) ௪.

பதம்.—கரு, நீலவண்ணன்தன்னை, பெருமானை, திருவடிவில், கரு நெடுமால், (கு) திரேதைக்கண், சேயனென்றும், பெருவடிவில், கடல், அமு[illegible]ம் கொண்ட காலம், (ю) வளையுருவாய், திகழ்ந்தான் என்றும், வாழி தோறுநின்று[illegible]த்தலல்லால், ஒருவடிவென்று, (கடு) ஓ[illegible]வெ[illegible], உரைப லாகா, கருவடிவில், செம்பவ்வண்ணவண்ணன்தன்னை, யாரொருவர், (உக) காண்கிற்பார், கட்டுரை. (உஉ)

உரை.—வர்ணங்களில், ஸ்வாபாவிகமான நீலவர்ணத்தையுடையவனை, ஸர்வேச்வரனை, அஸாதாரணவிக்ரஹத்தில், நீலவர்ணமுடையனாய்க்கொண்டு (க்ருஷ்ணாவதாரத்தில்) பெரிய வ்யாமோஹத்தையுடையவன், (கு) த்ரேதாயுகத்தில், சிவந்த நிறத்தையுடையனாயிருப்பனென்றும், பலவடிவுகளையுடையனாய்க்கொண்டு, ஸமுத்ரத்தில் நின்றும், அம்ருதமெடுத்த காலத்திலே (க்ருதயுகத்திலே), (ю) சங்கத்தினுடைய (வெண்மையான) ரூபத்தையுடையனாய், விளங்கினானென்றும், (இப்படி) ப்ரதிகல்பங்களிலும், இருந்து ஸ்தோத்ரம் செய்வதொழிய,ஒருபடிப்பட்ட விக்ரஹத்தையுடையவனென்றும்,(கு) ஒருவிதமான நிறத்தையுடையவனென்றும், அறியப்போகாது; நீலமான திருமேனியையும், சிவந்த திருக்கண்களையுமுடைய அந்த ஸர்வேச்வரனை, யார்தான், (உக) காணவல்லார்? (ஓ! மநஸ்ஸே!) சொல்லிக்காண்·(உஉ) (ங)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (திருவடிவில்) முதற்பாட்டிலே - விஷயாந்தரப்ராவண்யநிவ்ருத்தி தொடக்கமாக ஸ்வரூபமான சேஷசேஷித்வபர்யந்தமாக ஈச்வரன் தன்பேறாக ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்த உபகாரத்தைக்கண்டு விஸ்மிதரானார்;†தாம் அபேக்ஷிக்க அவன் கார்யம் செய்யுமதின்றே ப்ராப்தமாயிருப்பது, தாம் விமுகராயிருக்க அவன்றானே மேல்விழுந்து கார்யஞ் செய்கையாலே விஸ்மயமாயிருக்குமிறே; இரண்டாம்பாட்டில் - அந்யசேஷத்வத்தை யறுத்துத் தந்தானென்றார்; †த்ரிமூர்த்திஸாம்ய ப்ரமத்தாலே ப்ரமித்தது அந்யசேஷத்வமிறே: இப்பாட்டில் - (க) "மணியுருவில் பூதமைந் தாய்" என்றும், (உ) "முகிலுருவம்" என்றும் - ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வரூபாச்ரயமான குணங்களுக்கும் ப்ரகாசகமாய் நிரதிசயபோக்

மூன்றாம்பாட்டு. (திருவடிவில்) அவன் தன்பேறாகச் செய்யாநிற்க விஸ்மயப் படவேண்டுவானென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (தாம் அபேக்ஷிக்கவித்யாதி). த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யநிவ்ருத்தியன்றோ, அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி எங்கே சொல்லிற்றென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (த்ரிமூர்த்திஇத்யாதி).

(க) க-　　　　(உ) உ-

யமாய் காளமேக நிபஶ்யாமமா யிருக்கிற வடிவை ஆசாலேசமுடையார்க்கு ருச்யநுகுணமாக அழியமாறி உபகரிக்கும்படியையும், தமக்கு ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னையே நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே காட்டித் தந்தபடியையும் கண்டு, நான் கண்டாற்போலே யார்காண வல்லாரென்கிறார். † பதிவ்ரதையானால் பர்த்ருஸம்ஶ்லேஷத்திலே இழியுமாபோலே, சேஷத்வஸித்தியுண்டாய் அநந்யார்ஹதையுண்டானால் பின்னை அநுபவத்திலே இழியுமித்தனையிறே. † ஸ்வரூபத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு பற்றவேண்டும்படி யிருக்கும் குணங்கள், உபயத்தையுங் காற்கடைக்கொண்டு பற்றவேண்டும்படியிறே வடிவின்போக்யதை யிருப்பது. † § இத்தால் - வடிவை யநுபவிக்கிறார்.

(திருவடிவில்) வடிவிடையாட்டத்தில். கீழேசேஷத்வத்தினிடையாட்டமாகவும், அந்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தியினிடையாட்டமாகவும் செய்தவைபோலே இவ்வடிவிடையாட்டத்தில் செய்தவை இவைகிடீரென்கிறார். (திருவடிவு) விலக்ஷணமான வடிவென்னுதல்; திருவினுடையவடிவென்னுதல். (வடிவு) என்ன அமைந்திருக்க, (திருவடிவு) என்கிறது - (க) "அகலகில்லேன் இறையும்" என்கிறபடியே - பிராட்டி "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னும்படியிருக்கிற துர்லபமான வடிவைக் கிடீர் நாட்டார்க்கு அழியமாறி முகங்கொடுத்தது என்று அவ்வடிவின் வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக.

அவ்வடிவை உபகரித்தபடியைச் சொல்லுகிறதுமேல். (கருநெடுமால்) காளமேகநிபஶ்யாமமான வடிவையுடையனாய் உபயவிபூதிக்கும் அவ்வருகான பெரியமேன்மையையுடையவன். இத்தால்-விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய், ஸ்வயம்நிரபேக்ஷனாய், ஸர்வாதிகனாயிருக்குமவன்கிடீர் இப்படியானானென்கிறார். அதவா, (மால்) என்று - வ்யாமோஹமாய், அதிவ்யாமுக்தனென்னவுமாம். இத்தால் - இப்படியிருக்கிறவன் தன்னையழியமாறி முகங்காட்டுகைக்குஹேது ஆஶ்ரித வ்யாமுக்தனாகையாலே என்று ஹேதுவாகவுமாம்.

சேஷத்வஜ்ஞாநமுடையவர் அத்தலைக்கு அதிசயத்தைச் சிந்தியாமல் அநுபவத்திலே யிழிவானென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (பதிவ்ரதையானாலித்யாதி). ஆனால் ஸ்வரூபகுணங்களிருக்க விக்ரஹத்திலே யிழிவானென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்தையித்யாதி). கீழ்வாக்யத்தால் பலிதமருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி).

---

§ (பா) ஆகையாலே. (க) தி-வாய்-சு-௰-௧௦.

(சேயனென்றும் திரேதைக்கண்) த்ரேதாயுகத்தில் வந்தால் சிவந்த வடிவையுடையவனா யிருக்கும். அக்காலத்திலே புருஷர்கள் ரஜஃப்ரசுரராகையாலே சிவப்பிலேயாயிற்று ருசியுண்டா யிருப்பது; அந்தருச்யநுகுணமாகச் சிவந்தவடிவைக்கொண்டு முகங்காட்டும். † ரஜஸ்ஸு சிவந்திருக்கக்கடவதாய், ஸத்வம் வெளுத்திருக்கக்கடவதாய் தமஸ்ஸு கறுத்திருக்கக்கடவதாயிறே யிருப்பது. (௧) "லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம்-லோஹிதசுக்ல க்ருஷ்ணாம்" என்றிறே - ப்ரக்ருதிக்கு அஸாதாரணமான குணத்ரயத்தையும் சொல்லிற்று. சிவந்தவடிவை ப்ரதமத்திலேசொல்லிற்று-"லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணாம்" என்கிற ஶ்ருதிச்சாயையாலே யருளிச்செய்கிறாரென்னுமிடந்தோற்ற. † சேஷியுகப்புக்கு அநுகுணமாகச் சேஷபூதன் தன்வடிவை அமைக்கையன்றிக்கே சேஷபூதனுகப்புக்கநுகுணமாகச்சேஷி தன் வடிவை யழிய மாறுகிறானிறே; (௨) "தமருகந்ததெவ்வுருவம்" என்கிறபடியே. (என்றும், என்றும்) என்கிறவிவை (ஊழிதோறூழி நின்றேத்தலல்லால்) என்கிறவிடத்திலே அந்வயிக்கக்கடவது.

(பெருவடிவில் கடலமுதங் கொண்ட காலம்) க்ருதயுகத்தில் வந்தால், "திரேதைக்கண்" என்றவோபாதி க்ருதயுகமென்னாதே, (கடலமுதங் கொண்டகாலம்) என்கிறது - (திரேதைக்கண்) என்று †மலட்டுக்காலம்போலே யிருக்கையாலே பகவத் ஸ்பர்சியான காலமென்றருளிச்செய்கிறார்; அக்காலத்தில் பண்ணின வ்யாபாரம் தமக்கு அபிமதமாயிருக்கையாலே. †பெரியதிருநாளிலே ஆதரமுடை

சிவந்தவடிவைக் காட்டுகைக்கு ரஜஸ்ஸு சிவந்திருக்குமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரஜஸ்ஸுசிவந்தித்யாதி) (சேயன்) என்று ஈடுபட வேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சேஷியுகப்புக்கித்யாதி.) சேஷியுகப்புக்கு அநுகுணமாக வமைக்கை - (௩) "நிவாஸஶய்யாஸன - நிவாஸசய்யாஸந" இத்யாதி - (மலட்டுக்காலமென்றது) - த்ரேதா யுகத்திலும் பகவத்வ்யாபாரமுண்டாயிருக்க அத்தையிட்டு நிரூபியாதே, கேவலம், (திரேதைக்கண்) என்று யுகத்தையிட்டுச் சொன்னது தமக்கு மலட்டுக்காலம்போலே தோற்றியிருக்கையாலே, இங்கு யுகத்தையிட்டுச் சொல்லாமல் பகவத் வ்யாபாரத்தை யிட்டுக் காலத்தை நிரூபிக்கிறாரென்றபடி. த்ரேதாயுகத்திலே கடல் அடைத்தது, அதுண்டா யிருக்கவும் அத்தையிட்டு நிரூபிக்கவில்லை யென்றபடி. இப்படி பகவத் ஸ்பர்ஶத்தையிட்டுச் சொன்னவிடமுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருநாளி லித்யாதி).

---

(௧) ஶ்வேதா-௪. ௫ (௨) க-திரு-௪௪. (௩) ஸ்தோ-ர-௪௦.

யார், பங்குனிமாஸத்துக்குப்பின்பு கார்யஞ்செய்கிறோமென்ன ப்ராப்தமாயிருக்கப், பெரியதிருநாளுக்குப் பின்பு கார்யம்செய்கிறோமென்னுமாபோலே. ஆனால், "கடலமுதங் கொண்டகாலம்" என்னவமையாதோ, (பெருவடிவில் கடலமுதங்கொண்டகாலம்) என்பானென்னென்னில்; பதினாலுநூறாயிரக்காதமாறு பரப்பையுடைத்தாயிறே க்ஷீராப்தியிருப்பது. இப்பரப்படங்கலும் விம்மும்படியிறே (க) "தாளும் தோளும் முடிகளும் சமனிலாத பலபரப்பி" என்கிறபடியே கண்வளர்ந்தருளுவது; அவ்வடிவோடே யெழுந்திருந்து கடைகிறபோது ஒருகடல் செவ்வேநின்று ஒருகடலைக்கடைந்தாற்போலே யிருக்கையாலே யருளிச் செய்கிறார். ஶ்ரமஹரமாய் அபரிச்சிந்நமாயிறே கடலிருப்பது; அப்படியே ஶ்ரமஹரமாய் அபரிச்சிந்நமாய் போக்யமுமா யிருக்கிறபடி.

அதவா, (பெருவடிவு) என்று - அஸங்க்யாதமான வடிவாலே என்னவுமாம். மந்தரம் அழுந்தாமைக்குக் கூர்மரூபியாயும், மேலே கொந்தளியாமைக்கு † ப்ருஹத்ரூபியாயும், தேவதைகளோடு அந்யதமமான வடிவைக்கொண்டும் அஸுரர்களோடு அந்யதமமான வடிவைக்கொண்டும்,அவர்களுடையமத்யேநின்றுவலித்தும்,வாஸுகிக்கு பலகரணாய்ப் புகுந்துநின்றும்,(உ) "యన్నదృష్టం సురాసురైః-
யந்நத்ருஷ்டம் ஸுராஸுரை:" என்று - மலையோடு தேவதைகளோடு அஸுரர்களோடு வாசியற வ்யாபித்து பலாதாநம்பண்ணுவதாயும், இப்படி அநேகம் வடிவைக்கொண்டபடி.

(கடலமுதங்கொண்டகாலம்) தூர்வாஸாவினுடைய சாபத்தாலே நஷ்டஸ்ரீகராய் அம்ருதத்தை யிழந்து தரித்ரராய், (ங) "శరణం
త్వామనుప్రాప్తాఃసమస్తాదేవతాగణాః-சரணம்த்வா மநுப்ராப்தா: ஸமஸ்தாதேவதாகணா:" என்கிறபடியே - பிறிகதிர்படாதபடி ஸகல தேவதைகளும்வந்து சரணம்புகுர அவர்களுக்குக் கடலைக்கடைந்து அம்ருதத்தைக் கொடுத்தபடி. (கொண்ட) அவர்களுக்குக் கொடுத்து தன்பேறாயிருக்கை. (கடலமுதங்கொண்டகாலம்) தேவதைகளுக்கும் தனக்கும் எனக்கும் கடலிலே யமுதத்தையுண்டாக்கின காலம். தேவதைகள் பந்தகமான அம்ருதத்தைக் கொண்டுபோனார்கள், தான் பெரியபிராட்டியாராகிற அம்ருதத்தை ஸ்வீகரித்தான்,

---

† ப்ருஹத்ரூபி - ப்ரஹ்மரூபி.

(க) தி-வாய்-அ-கo-அ.
(உ) வி-பு-
(ங) வி-பு-ஃ-கூ-கூ௫.

(க) * விண்ணவரமுதுணவமுதில்வரும் பெண்ணமுதுண்ட இவை யிரண்டுமின்று இவர்க்கு போக்யம், (உ) "நால்தோளமுது" என்கி றபடியே கையும் திருவாழியுமாய்க்கொண்டு கடல்கடைந்தானேயா யிற்று இவர்க்கு போக்யம். தேவதைகளும் தங்களபிமதத்தைப் பெ ற்ருர்கள், அவனும் தன்னபிமதம் பெற்ருன், நானும் என்னபிமதம் பெற்றேன். (ங) "పశ్యతాంసర్వదేవానాంయయౌవక్షస్థలంహరేః- பஶ்யதாம் ஸர்வதேவாநாம் யயௌவக்ஷஸ்த்தலம்ஹரே:" என்கிற படியே - ஸகலதேவதைகளும் பார்த்திருக்கத் திருநாபீகமலத்திலே அடியையிட்டுத் திருமார்பிலே யேறினளாயிற்று. இவர்களைப் பாரா தே திருமார்பிலே யேறுவானென்னென்னில்; †தன்னபிமதம் பெற் ருலிறே பிறர்க்கபிமதஞ்செய்வது; அங்ஙனன்றியே, †அவன் கடாக்ஷ மடியாகவிறே நம்முடைய கடாக்ஷமென்று அவன்முகத்தைப்பார்த் தாள். இவ்விடத்திலே ஜீயர், பட்டரை, "தேவதைகளடங்க நிரம் பிக்கிடக்கச்செய்தே திருமார்பிலேயேறுகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போருமோ" வென்று கேட்க; "பர்த்ரு ஸம்ஶ்லேஷத்திலே விழும் போது †கலசப்பானை யெடுப்பார்க்குக் கூசவேணுமோ?" என் றரு ளிச்செய்தார். †ஸகலதேவதைகளும் (ச) "ஈஶ்வரோஹம்" என்றி ருந்தாலும் இம்மிதுநத்துக்குக் கிஞ்சித்கரிக்க யோக்யமாயிறே ஸ்வ ரூபமிருப்பது. (அமுதங்கொண்டகாலம்) அதுவுமொருகாலமேயெ ன்கிருர். அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு முகங்காட்டுகையன்றியே ப்ரயோ ஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட வாழுங்காலமிறே. மேன்மையும், நீர்மை யும், போக்யதையும், ப்ரகாசிக்கிற காலமிறே. ஸகல தேவதைகளும் வந்து சரணம் புகுருகையாலே மேன்மை ப்ரகாசியா நின்றது; ப்ர யோஜநாந்தர பரர்கள், "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற துர்மாநிக

(தன்னபிமதம்) - பிராட்டிக்கு அவன் திருமார்பிலேறுகை அவளுக்கபி மதம்; அதுக்காக ஒருத்தரையும் பாராமலேறினுள் என்றபடி.

(அவன்கடாக்ஷமடியாக) - அவன் நினைவறிந்து செய்கைக்காக. அவனு க்கு இஷ்டமானல் அவர்களைப் பார்க்கிருேம், இல்லாவிட்டால் வெறுமனே யிருக்கிருேமென்று அவர்களைப் பாராமல் மார்விலேறினுள் என்று இரண் டாம் தாத்பர்யம். (கலசப்பானை யெடுப்பார்) - அந்தரங்கபரிசாரகர். அவர் கள் தாஸ்யரஸமறியார்களே யென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ஸகலதேவதை களு மித்யாதி).

(க) தி-மொ-கூ-க-உ. (ங) வி-பு-க-கூ-சOரு.
(உ) தி-வாய்-சு-கO-கூ. (ச) கீதை-கசு-கச.

ளென்று பார்த்தல் தன்பெருமை பார்த்தல் செய்யாதே கார்யஞ் செய்கையாலே நீர்மை ப்ரகாசியா நின்றது; பிராட்டியும் தானும் சேர்ந்த சேர்த்தியாலே போக்யதை ப்ரகாசியா நின்றது. (வளையுருவாய்த் திகழ்ந்தான்) என்று - க்ருதயுக புருஷர்கள் ஸத்வோத்தரராகையாலே வெளுப்பாயிற்று அவர்கள் உகப்பது; ஆகையாலே அவர்களுடைய ருச்யநுகுணமாக சுக்லவர்ணமான வடிவையுடையனாயிருக்கும். வளையுருவாய் - சங்கவர்ணனாய். (க) "ஶஶிவர்ணஂசதுர்பு ஜம்-சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்" என்னக்கடவதிறே. கடல் கடைந்த காலம் க்ருதயுகமென்னு மிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்னென்னில்; ஶ்வேதவர்ணனென்கையாலே - க்ருதயுகமென்னு மிடம் தோற்றுகிறது. (உ) † "பாலினீர்மை......நிறைந்தகாலம் நான்குமாய்" என்று நாலுயுகத்துக்கும் நாலுவர்ணமாக வருளிச்செய்தாரிறே ஒருவர். (திகழ்ந்தானென்றும்) தன்னை யழியமாறி அவர்களுக்கு முகங்கொடுத்தால் அவர்கள் உஜ்ஜ்வலராகையன்றிகே தான் உஜ்ஜ்வலனானபடி. தன்னை யழியமாறியும் முகங்கொடுக்கையாலே நீர்மைவிளங்கா நிற்குமிறே.

(பெருமானை) இப்படி ஆஶ்ரிதர்க்காகக் கொள்ளும்வடிவுக்குத் தொகையின்றிக்கே யிருக்கிறவனை. யுகங்கள் நாலானால் வடிவும் நாலாயிருக்குமத்தனையோ வென்னில்; அவ்வவயுகங்களுக்குத் தொகையில்லாமையாலே வடிவும் அஸங்க்யாதமாயிறேயிருப்பது. த்வாபரயுகத்திலுள்ளார் ரஜஸ்தமோமிஶ்ரரா யிருக்கையாலே அவர்களுடைய ருச்யநுகுணமாகச் சிவப்புமன்றியிலே நீலமுமன்றியிலே யிருக்கும்வடிவை யுடையனா யிருக்குமென்னுமிடம் அநுக்தமாகையாலே அத்தையும் † ஸமுச்சயிக்கிறது. (உ) "பாசியின்பசும்புறம் போலும் நீர்மை" என்னக்கடவதிறே.

(கருநீலவண்ணன்றன்னை) கலிகாலத்தில் தன்பக்கல் அபிமுகராய் ஒருவர்ணவிசேஷத்திலேருசிபண்ணுவாரில்லாமையாலே -

---

க்ருதயுகத்துக்கு ஶ்வேதவர்ணமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (பாலின் நீர்மை) என்று. "திகழ்ந்தானென்றும்" என்கிறவிடத்தில் - சகாரத்தாலே ஸமுச்சயிக்கிறதென்றபடி.

கலிகாலத்தில் பகவத்ருசி யுடையாரில்லையோ வென்ன ; அருளிச்

(க) த்யாநஶ்லோகம். (உ) திருச்சந்தவி-௪௪.

ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னைக்கொண்டிருக்கும். (க) †"ॱॱ ह्रौंजड्ड त्रृतीये-கலௌஜகத்பதிம்" இத்யாதி. - மைத்ரேய! பட்டபாடு பாராயென்னுதல்; † இக்காலம் தட்டாதாய் நீயொருவனுமேயிறே யென்னுதல். கருமையென்று - கறுப்புக்கும் பேர்; வர்ணஸாமாந்யத்துக்கும் பேர். நிறத்தில்வந்தால் நீலமான நிறத்தை யுடையனாயிருக்கும்.

(ஒருவடிவத்தோருருவென்று உணரலாகா) நிறத்தையழியமாறுகையன்றியே வடிவையுமழியமாறும். இப்படி ஆஶ்ரிதார்த்தமாக வடிவையும் வர்ணத்தையும் அழியமாறுகையாலே, இதுவடிவு, இது நிறமென்று ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கப்போகாது. (உ) ॱॱஸுரநரதிரஶ்சாம்- ஸுரநரதிரஶ்சாம்" என்கிறபடியே ஸர்வயோநியிலும்வந்து அவதரிக்கையாலே வடிவையுமழியமாறினனிறே. (ந) ॱॱயுவாகுமாரः-யுவாகுமாரঃ" என்கிறபருவம், காளமேகம்போலேயிருக்கிற நிறம், ஸ்வாபாவிகமாயிருக்குமென்று பரிச்சேதிக்கப்போகாதோவென்னில்; † புத்ரனாயிருக்கவுங் காண்கையாலே பருவத்தைப் பரிச்சேதிக்கப்போகாது;ஆஶ்ரிதருடைய ருச்யநுகுணமாக வர்ணத்தைப் பரிக்ரஹிக்கையாலே நிறத்தைப் பரிச்சேதிக்கப் போகாது. ஆனாலும் இவை ஆகந்துகம், நிலைநின்றவேஷமிதுவென்று பரிச்சேதிக்கைக்குக் குறையென்னென்னில்; ஆஶ்ரிதார்த்தமாகக்கொண்ட வடிவையும் நிறத்தையும் பார்த்தால் † அதுதான் ஆகந்துகமென்னும்படியாய், †அவை தன்னை யாதரித்திருக்கையாலே பொருந்தியிருக்கும்படி. (ச) * இச்சாக்ருஹீதமிறே. (உணரலாகா) பாசுரமிட்டுப் பேசிமுடியாமையன்று, நெஞ்சாலும் நினைக்கப் போகாது.

(ஊழிதோறூழிநின்றேத்தலல்லால்) செய்யலாவது இதுவென்கிறார். அவன்கொண்ட ரூபபேதங்களையும் வர்ணபேதங்களையும்

செய்கிறார் (கலௌஜகத் பதிம் இத்யாதி). பராசரனுக்கு பவிஷ்யத்தான கலியுகம் ப்ரத்யக்ஷம்போலே தோன்றுகையாலே (இக்காலம்) என்கிறார்.

ஒருவடிவு, ஒருரு. அத்ர-அசை. "உரு" என்று - அழகாய், நிறத்தைச் சொல்லுகிறது. (புத்ரன்)-ஸ்தநந்தயம். (அதுதான்) - ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதான். (அவைதன்னை) - ஆஶ்ரிதார்த்தமான வடிவையும் நிறத்தையும்.

(க) வி-பு-கூ-க. சகூ. (ந)
(உ) (ச) வி-பு-கூ-டு-அச.

பார்த்தால் காலதத்வமுள்ளதனையும் நின்றேத்து மித்தனையல்லது பரிச்சேதிக்கப்போகாது.(கருவடிவில் செங்கண்ணவண்ணன் தன்னை) தமக்குக்காட்டின வடிவை யருளிச்செய்கிறார். தமக்கு ருசியுண்டாகிலிறே ருச்யநுகுணமான வடிவைக்கொண்டு காட்டுவது. நாம் பகவத்விமுகராய் விஷயப்ரவணராயிருக்கத், தன்னுடைய ருசியாலே ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னையேபாயிற்றுக்காட்டிற்று. காளமேக நிபஸ்யாமமான வடிவையும், அதுக்குப் பரபாகமாய் உள்வாயிலே கிடக்கிற வாத்ஸல்யாம்ருதவர்ஷியான திருக்கண்களையு முடையவனை. † இவையும் ஸ்ரியஃபதித்வத்தோபாதி தனித்தனியே ஸர்வாதிகத்வலக்ஷணமாயிறேயிருப்பது.

(கட்டுரையே யாரொருவர் காண்கிற்பாரே)† நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே நான்கண்டுபேசினாற்போலே எவர்தாம் கண்டு பேசவல்லார்? நான்கண்டாற்போலே காணவல்லாருண்டோ? நான் பேசினாற்போலெ பேசவல்லாருண்டோ? அதவா, (கட்டுரையே) எல்லாரும் பேசியேபோமித்தனையொழியக் காணவல்லாருண்டோ வென்னவுமாம்.

†வேதங்களும் ஈஸ்வரனுடைய வடிவிருக்கும்படியை (க) "நீல தோயதமத்யஸ்தா-நீலதோயதமத்யஸ்த்தா" என்று கடக்கநின்று பேசிப்போமித்தனையல்லது கண்டதில்லை. (உ) "நீலமுண்டமின்னன்ன மேனிப்பெருமான்" என்றவர்களும் நான் கண்டாற்போலே கண்டார்களோ? நைஸர்க்கிகமான விரக்தியையும் நைஸர்க்கிகமான ப்ரேமத்தையுமுடையராயன்றோ அவர்கள்கண்டது; நைஸர்க்கிகமான பகவத்வைமுக்யத்தையும் விஷயப்ராவண்யத்தையுமுடைய நான் †அவ்வாறு இவ்வாறுயக்கண்ட காட்சிக்கு ஸத்ருசமுண்டோ? ஆன

ஸ்ரியஃபதி என்னுமல் நிறத்தையிட்டு நிரூபிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவையுமித்யாதி).

(கட்டுரையே) ஏகாரமாகையாலே, கட்டுரைப்பாரார், காண்கிற்பாரார் என்னுதல். அன்றியே, கட்டுரையே - கட்டுரைமாத்ரமே, காண வல்லாரில்லை யென்னுதல்.

ஆர் என்பானென், வேதங்களும் ஆழ்வார்களு மில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதி). அவ்வாறிவ்வாறு - விரக்த்யாதிகளாலன்றிக்கே அவிரக்த்யாதிகளாலே காண்கை.

(க) பு-ஸா. (உ) நி-வி-௩௦.

பின்பு நான்கண்டகாட்சியை வேதங்கள் கண்டதோ? ஆழ்வார்கள் கண்டார்களோ?

(ஆரொருவர்காண்கிற்பாரே) ஸ்வஸாமர்த்யத்தாலே எவர்கள் காணவல்லார்? *ஸாதகனைப்போலே ஸ்வயத்நத்தாலே கண்டேனோ? †ப்ரபந்நனைப்போலே ஸம்ஸாரபயபீதனாய்க் கண்டேனோ? விஷயப்ரவணனாய்த் திரியச்செய்தேயன்றோ நான்கண்டது. ... ()

மூ.—இந்திரர்க்கும்பிரமர்க்கும்முதல்வன்றன்னை
யிருநிலம்கால்தீநீர்விண்பூதமைந்தாய்ச்
செந்திறத்ததமிழோசைவடசொல்லாகித்
திசைநான்குமாய்,திங்கள்ஞாயிறாகி
அந்தரத்தில்தேவர்க்குமறியலாகா
வந்தணனையந்தணர்மாட்டந்திவைத்த
மந்திரத்தை,மந்திரத்தால்மறவாதென்றும்
வாழ்தியேல்வாழலாம்மடநெஞ்சமே. (௪)

பதம்.—இந்திரர்க்கும், பிரமர்க்கும், முதல்வன்றன்னை, இருநிலம்கால்தீநீர்விண் பூதமைந்தாய், செம்திறத்த, (௫) தமிழோசையாகி, வடசொல்லாகி, திசைநான்குமாய், திங்கள்ஞாயிறாகி, அந்தரத்தில், (௧௦) தேவர்க்கும், அறியலாகா, அந்தணனை, அந்தணர்மாட்டு, அந்திவைத்த, (௧௫) மந்திரத்தை, மந்திரத்தால்மறவாது, வாழ்தியேல், மடநெஞ்சமே, என்றும், (௨௦) வாழலாம். ()

உரை.—இந்த்ரனுக்கும், ப்ரஹ்மாவுக்கும், காரணபூதனாய், பெரிதான பூமி காற்று அக்நி ஜலம் ஆகாசம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மதயா வ்யாபித்து நிற்குமவனாய், (தன்னை உள்ளபடியே காட்டும்) செவ்வையையுடைய, (௫) த்ராவிட வேதமான ப்ரபந்தங்களுமாய், ஸம்ஸ்க்ருத வேதங்களுமாய், நான்குதிக்குக்களிலுமுள்ள பதார்த்தங்களுக்கு அந்தராத்மாவாய், சந்த்ர ஸூர்யர்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய், இப்படி அந்தராத்மதயாவ்யாபித்து நிற்குமிடத்தில், (௧௦) தேவாதிஸகல பதார்த்தங்களுக்கும், அறியக்கூடாத, சுத்தஸ்வபாவனாய், ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தநமான வேதத்தினுடைய, முடிவிலே ப்ரகாசிக்கிற, (௧௫) ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேச்வரனை, திருமந்த்ரத்தாலே, இடைவிடாமல், அநுபவிப்பாயேயாகில், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் நெஞ்சே! (௨௦) இவ்வாத்மாவுள்ளதனையும், நித்ய ஸூரிகள் நடுவேயிருந் தநுபவிக்கப்பெறுவாய். (௨௨)* ... ... (௪)

ஸாதகரென்கையாலே - ருஷிகளையும், ப்ரபந்நரென்கையாலே - ஆர்த்தப்ரபந்நரையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. இத்தால் - பரகத ஸ்வீகாரத்துக்கு முக்யாதிகாரி தாமென்றபடி. (௩)

வ்யா.—(நாலாம்பாட்டு) (இந்திரர்க்கும்) கீழ் மூன்று பாட்டாலும் - †அர்த்தமற்றதிறே. முதற்பாட்டில் - சேஷசேஷித்வம் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாயிற்று; இரண்டாம்பாட்டில் - அந்யசேஷத்வம் நிவ்ருத்தமாயிற்று; மூன்றும் பாட்டில் - போக்யதை குறைவற்றது; இனி அநுபவத்துக்கு ஸஹகாரிகளைத் தேடுமித்தனையிறே. அதில் நித்ய ஸூரிகள் தேசவிப்ரக்ருஷ்டராகையாலும், ஸம்ஸாரிகள் விஷயப்ரவணராகையாலும் துணையாகமாட்டார்கள்; இனி தமக்கு அவர்ஜ்ஜநீயமாயிருந்துள்ள திருவுள்ளமேயிறே ஸஹகாரியாவது. ஆகையாலே, நெஞ்சே! நாம் இவ்விஷயத்தை யநுபவிக்கப் பாராயென்கிறார்.

† கீழ்ச்சொன்ன விலக்ஷண விக்ரஹ விசிஷ்டனுடைய ஜகத்காரணத்வப்ரயுக்தமான வைபவத்தை ஸ்வரூபப்ரகாசகமான திருமந்த்ரமுகத்தாலே அநுபவிக்கப் பாராயென்கிறார். † இவர்தாம் திருமந்த்ரமுகத்தாலே அநுபவிக்கிறாராகில் அதுக்கு உபயவிபூதி நாதத்வமும் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமுமன்றோ †அர்த்தமென்னில்; †அதுவும் ப்ரமாண ப்ராசுர்யத்தாலே காரணத்வத்திலே யொதுங்கியிருக்கக்கடவது;

(௧) †"ఏకోహవై నారాయణఆసీత్ - ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்" என்றும், (௨) "నరాజ్ఞాతానితత్త్వాని-நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி" என்றும், (௩) "ఆపోనారాఇతిప్రోక్తాః-ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தா:" என்று மித்யாதிகளாலே ஜகத்காரணத்வத்தை நாராயண சப்தார்த்தமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. † அதுதனக்குக் கருத்தென்னென்னில்; முறையழிந்துகிடக்கிறது இத்தேசமாகையாலே ப்ரமாணாபேக்ஷையுள்ளது இத்தேசத்துக்கிறே. தன்காணியைப் பிறர் ஆளும்போதிறே ப்ரமாணங் காட்டவேண்டுவது; ஆகையாலே சொல்லுகிறது. ஆகையாலே, நெஞ்சே! ஜநகனை அநுபவிக்கப் பாராயென்கிறார்.

நாலாம்பாட்டு.—(இந்திரர்க்கும்) (அர்த்தமற்றதிறே) - திருமந்த்ரார்த்தமற்றதிறே என்றபடி.

பாட்டுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமாக மீளவும் அவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்சொன்னவித்யாதி). (அர்த்தமென்னில்) காரணத்வத்தைச் சொல்லுவானென், என்று சங்காபிப்ராயம். (அதுவும்) - திருமந்த்ரமும்.

காரணத்வத்திலே ஒதுங்கினபடியை அருளிச் செய்கிறார் (ஏகோஹவை இத்யாதி). (அது தனக்குக்கருத் தென்னென்னில்) - அதுதான் காரணத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதுக்குக் கருத் தேதென்று சங்காபிப்ராயம்.

---

(௧) மஹோப- (௨) பாத்மோத்தரம்-௪. (௩) மநுஸ்ம்ருதி-௧-௧௦.

வ்யா.—(இந்திரர்க்கும்பிரமர்க்கும் முதல்வன்றன்னை) (க)"மூவுருவும் கண்டபோ தொன்ருஞ்சோதி" என்கிறவிடத்தில் சப்தத்தை நெருக்கியிறே பொருள்சொல்லுவது; அதுவே தமக்குக் கருத்தென்னுமிடந் தோற்ற அத்தை இங்கே வ்யக்தமாக்குகிருர். ஏகனேநிர்வாஹகனென்றுகீழ்ச்சொல்லிற்றென்கிருர். ஸம்ப்ரதிபந்ந க்ஷேத்ரஜ்ஞனன இந்த்ரனுக்கும், ஈஶ்வரனென்றுசங்கிக்கைக்கு யோக்யனன ப்ரஹ்மாவுக்கும் உத்பாதகனனவனை. சங்கநீயனன ப்ரஹ்மாவை முற்படச்சொல்லி, பின்பு இவனைச்சொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க இவனை முற்படச் சொல்லிற்று, இவனேபாதி அவனும் ஸ்ருஜ்யகோடிகடிதனென்னுமிடந் தோற்றுகைக்காக.

ஆனல் ருத்ரனும் ஈஶ்வரனக சங்கநீயனு யன்றே விருப்பது, அவனைச் சொல்லாதொழிவா னென்னென்னில்; (உ) "ब्रह्मणश्चापि सम्भूतश्शिव इत्यवधार्यताम् - ப்ரஹ்மணஶ்சாபி ஸம்பூதஶ் ஶிவ இத்யவதார்யதாம்" என்று இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே அவனுக்கு ப்ரஹ்ம புத்ரத்வம் ப்ரஸித்தமாயிருக்கையாலே, எல்லாரிலும் ப்ரதாநனன ப்ரஹ்மாவையும் கீழான இந்த்ரனையும் சொன்னபோதே †ப்ரத்யாஹாரந்யாயத்தாலே மத்யே அவனையும் சொல்லிற்ருகக்கடவது. இந்திரனுக்கும் பிரமனுக்கும் என்னுதே ரேபாந்தமாகச் சொல்லிற்று - பூஜ்யதாபுத்தியாலன்று, க்ஷேபிக்கிருர். ஈஶ்வரனலே ஸ்ருஜ்யனயிருக்கச்செய்தேகிடீர் "த்ரைலோக்யாத்யக்ஷன் நான்" என்றிருக்கிறதும், "சதுர்த்தசபுவநமும்என்னலே ஸ்ருஜ்யம், இத்தனைக்கும் நிர்வாஹகன்நான்" என்றிருக்கிறதும், கும்பிடுகொள்ளுகிறதும்.

(†முதல்வன்) தனக்கு உத்பாதகனின்றியே யிருக்கிறவன். (தன்னை) வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணமான தன்னை யென்னுதல். (இருநிலமித்யாதி)-கீழ் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லிற்று; இத்

(ப்ரத்யாஹாரம்) - "அசி-அல்" என்று - அகாரத்தையும் லகாரத்தையும் எடுக்கவே நடுவுள்ள அக்ஷரங்கள் தன்னடையே ஸித்திக்குமென்கிற சப்தப்ரக்ரியாந்யாயம்; அப்படியே ஆத்யந்தங்களைச் சொல்லவே நடுவுள்ளதும் ஸித்திக்குமென்றபடி.

(முதல்வன்) - தனக்கும்தானே காரண மென்னுதல், இவ்வருகுள்ளார்க்கும் காரண மென்னுதல். (கால், தீ, நீர்) என்கிற மூன்று பூதங்களும்

(க) - உ (உ)

தால் † ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. முற்படவ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லிப் பின்பு ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது, ஈஸ்வரத்வசங்கையுள்ளது இவர்கள்பக்கலிலே யாகையாலே; பூதங்களுக்கு ஈஸ்வரத்வசங்கையில்லையிறே. பூதங்களை அப்யயக்ரமத்தைச் சொல்லுதல், ஸ்ருஷ்டி க்ரமத்தைச் சொல்லுதல் செய்யாதே அக்ரமமாகச்சொல்லிற்று ஒரு நினைவைப்பற்ற, ஸர்வாதாரமுமாய் அஸஞ்சாரியுமாய் அபாதகமுமா யிருக்கும் பெருமையைப் பற்ற,பூமியை முற்படச்சொன்னார்; அல்லாத பூதத்ரயங்களும் ஸஞ்சாரியுமாய் ரக்ஷகத்வ பாதகத்வங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கையாலே அக்ரமத்திலே சொன்னார்; இத்தனைக்கும் அவகாசப்ரதாநம் பண்ணுமேற்றத்தைப் பற்ற ஆகாசத்தைப் பின்பே யருளிச்செய்தார். இவை நினைவல்லாதபோது இதுக்குப்ரயோஜநமில்லை. "முதல்வன்தன்னை" என்றார் - கீழ்; இங்கே - (ஐந்தாய்) என்கிறார். ஆகையாலே, இந்த ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் - உத்பாத்யோத்பாதகபாவஸம்பந்தமென்கை.

(செந்திறத்தவித்யாதி) மேல்சாஸ்த்ரவஸ்யருடைய ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகைக்காக சாஸ்த்ரஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறார். த்ராமிட ஸம்ஸ்க்ருதங்களை ஸ்ருஷ்டித்து. † ஆரியத்தைச்சொல்லி அதினுடைய சிதைவாகையாலே பின்னைத் தமிழைச்சொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க இத்தைப்ரதமத்திலே உபாதாநம் பண்ணிற்று - இது ஸர்வாதிகார மாகையாலும், ஸ்வார்த்தத்தைச் செவ்வேப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவதா யிருக்கையாலும், †தம்பாழி யாகையாலும், இன்னமும் அத்தோபாதி இதுவும் ப்ரமாணமென்கைக்காக முற்படவருளிச்செய்கிறார். வேதங்கள் போலேயும், இதிஹாஸ புராணங்கள்போலேயுமன்றிறே - ஆழ்வார்கள்வார்த்தை; †அநுஷ்ட்டாதாவின் வார்த்தையிறே- இது. †ஐஸ்வர்யகைவல்யங்கள் த்யாஜ்யதயா புகுருமித்தனையிறே - இவர்கள் பக்கல். (செந்திறத்ததமிழோசை) திறம் - கூறுபாடும், ப்ரகாரமும். ஸ்வார்த்தத்தைச் செவ்விதாக ப்ரகாசிப்பிக்கையே கூறுன த்ராமிட சப்தம்; உபப்ரும்ஹணாபேக்ஷயற்றிருக்கை. வேதங்களுக்கு உபப்ரும்ஹணாபேக்ஷயுண்டிறே.

ஏகரூபமா யிருக்கையாலே ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்திலே சொல்லிற்றென்றபடி.

(ஆரியம்) - ஸம்ஸ்க்ருதம். (தம்பாழி) - தம்துறை. ஆழ்வார்வார்த்தையான த்ராவிடப்ரபந்தத்துக்கு ஆதிக்யமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநுஷ்ட்டாதாவித்யாதி). அநுஷ்ட்டாநமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ்வர்யேத்யாதி).

(ஓசை) என்று - பாட்டுக்கும் த்வநிக்கும்பேர், †லக்ஷணயா சப்தத்தைச் சொல்லுகிறது, மேல்"வடசொல்" என்கையாலே. (வடசொல்) என்று - ஸம்ஸ்க்ருதத்தைச் சொல்லுகிறது. த்ராமிட பாஷை ஸஞ்சரிக்கும் தேசத்துக்கு வடவெல்லையாகத் திருமலையைச் சொல்லக்கடவர்களிறே. அதுக்கு வடக்கெல்லாம் ஸம்ஸ்க்ருதமேயிறே ஸஞ்சரிப்பது. அத்தேசத்தில் தமிழ்ஸஞ்சரியாது; உபயமும் ஸஞ்சரிக்குமேற்றமுண்டிறே இத்தேசத்துக்கு. (ஆகில்) சாஸ்த்ரத்தை ஈச்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - ப்ரகாசிப்பிக்கை.

(திசைநான்குமாய்) நாலுதிக்கிலுமுண்டான ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து. "మఞ్చాః క్రోశన్తి - மஞ்சா:க்ரோசந்தி" இதிவத். இத்தால் - சாஸ்த்ரவச்யருடைய ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. (திங்கள்நாயிறுகி) (க)†"అగ్నౌ ప్రాస్తాహుతిస్సమ్యగాదిత్యముపతిష్ఠతే। ఆదిత్యాజ్జాయతే వృష్టిః వృష్టేరన్నం తతః ప్రజాః - அக்நௌ ப்ராஸ்தாஹுதிஸ்ஸம்யக் ஆதித்யமுபதிஷ்டதே । ஆதித்யாஜ்ஜாயதே வ்ருஷ்டி: வ்ருஷ்டேரந்நம்தத:ப்ரஜா:" என்னக்கடவதிறே. ஸ்ருஷ்டிஸமாப்திதோற்ற (ஆகி) என்கிறது.

கீழ் - நாரசப்தார்த்தஞ் சொல்லிற்று; மேல் - அயநசப்தார்த்தம் சொல்லுகிறது. (அந்தரத்தில்) அந்தரனுமிடத்தில், ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்து நிற்குமிடத்தில்.(உ)"పృథివ్యా అన్తరః, ఆత్మనో‌ఽన్తరః-ப்ருதிவ்யா அந்தர:, ஆத்மநோந்தர:" என்று - அந்தரசப்தத்தாலே வ்யாப்தியைச் சொல்லக்கடவதிறே. (தேவர்க்குமறியலாகா) ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த்தங்களுக்குமறியவொண்ணுதிருக்கை.(உ) "యమాత్మా న వేద-யமாத்மாநவேத" என்று-யாவனொருவனை ஆத்மாவறியான், அவன் அந்தரனான அந்தர்யாமியென்னக்கடவதிறே. அதுதோற்ற துர்ஜ்ஞேயனென்கிறார். ஆனால் (தேவர்க்கும்) என்று இவர்களை விசேஷித்து எடுப்பானென்னென்னில்; ஜ்ஞாநசக்திகளால் அதிகரானவர்களுக்கும் அறி

---

† லக்ஷணையாலே சப்தமாகவேணு மென்றபடி.

† சந்த்ராதித்யர்களை உண்டாக்க வேண்டுவானென்னென்ன, லோகோபகாரக ராகையாலேயென்கிறார் (அக்நௌ ப்ராஸ்தாஹுதிரித்யாதி.)

(க) (உ) ப்ருஹ-உ-ரு-உ.

யவொண்ணுதென்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார். (அந்தணனை) சுத்தனை. †ஆழ்வார்களெல்லாரும் இஸ்ஸப்தத்தாலே சுத்தியைச் சொல்லக்கடவதா யிருப்பதொரு ஏற்றமுண்டு. (க) "அறவனையாழிப் படையந்தணனை" என்றாரிறே - நம்மாழ்வார். † கையும் திருவாழியுமா யிருப்பானொரு ப்ராஹ்மண னில்லையிறே. †கேவலனுக்கு சுபாஸ்ரயமாக வருளிச்செய்கிறா ராகையாலே அங்ஙனருளிச்செய்கிறது. †பகவத்ப்ராப்திகாமன்குணவிசிஷ்டமாக உபாஸிக்கக்கடவன்; குணங்களே ப்ராப்யமாகையாலே. ஆத்ம ப்ராப்திகாமன் சுத்திவிசிஷ்டனாக உபாஸிக்கக்கடவன்; (௪) *ஜராமரணமோக்ஷமே புருஷார்த்தமாகையாலே. ஆகில், இவர்க்குசுத்தி அபேக்ஷிதமோவென்னில்; கீழ் - ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லி, ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்துநிற்குமென்கையாலே, தத்கததோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனென்கை யபேக்ஷிதம்; அத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. (௩) "ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మా ఉపహతపాప్మా -ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மாஉபஹதபாப்மா" என்று - வ்யாப்தியைச்சொன்ன ப்ரதேசங்களிலே தத்கததோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டத்வங்களையுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. †இதிறே இவர் திருவுள்ளத்தில் கிடப்பது. பரமவைதிகர்களிறே - ஆழ்வார்களாகிறார்.

(அந்தணர்மாட்டந்திவைத்தமந்திரத்தை) கீழ்உக்தமான இவ்வஸ்து வேதசிரஸ்ஸிலே குஹ்யமாயிருக்குமென்கிறார். (அந்தணர்மாடு) (௪) "బ్రాహ్మణానాం ధనం వేదః - ப்ராஹ்மணாநாம்தநம்வேதঃ" என்கிறபடியே ப்ராஹ்மணர்க்குதநம் வேதமிறே. (ரு) "ధనం మదీయం తవ పాదపఙ్కజమ్ - தநம்மதீயம்தவபாதபங்கஜம்" என்கிற ஈஶ்வரனன்று காணும் தநம், வேதமாயிற்று. † வேதைகஸமதிகம்ய

அந்தணன் - ப்ராஹ்மணனன்றோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்களித்யாதி). அங்கும் ப்ராஹ்மணனுலோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கையும்திருவாழியுமித்யாதி). அங்குசுத்தியாகக் கொள்ளவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கேவலனுக்கித்யாதி). ஆனால் குணவிசிஷ்டமாக வன்றோ உபாஸிப்பது, சுத்திவிசிஷ்டமாக வேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பகவத் ப்ராப்தீத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (இதிறே) - சொன்னவேதார்த்தமிறே திருவுள்ளத்தில் பட்டதென்றபடி.

(க) தி-வாய்-க-எ-க. (௨) கீதை-எ-௨௯.
(௩) ஸுபாலோப. (௪)
(ரு) ஸ்தோ-ர-௩௦.

னென்றிறே - வஸ்துவுக்கேற்றம். ப்ரமாணமுகத்தாலே யிறே - ப்ரமேயபூதனன ஈஶ்வரனை தநம் என்றறிவது. (அந்திவைத்தமந்திரத்தை) வேதாந்தத்திலே ப்ரகாசிக்கிறரஹஸ்யத்தை. மாட்டந்தி - வேதத்தின்முடிவிலே; வேதாந்தத்தி லென்றபடி. மந்திரம் என்றும், ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றும் - பர்யாயம்போலேகாணும். ஈஶ்வரனை ரஹஸ்யமென்கிறது - தலைக்கடையையும் புழைக்கடையையுமடைத்துக் கிழிச்சீரையை யவிழ்த்துப் பார்ப்பாரைப்போலே அஷ்டகர்ணமாக உபதேசிக்கவும் அநுஸந்திக்கவும்வேண்டி இப்படி சீரியசரக்காயிருக்கையாலே.

அதவா,(மந்த்ரம்)என்று-ஈஶ்வரனுக்குத்திருநாமமாக ஸ்ரீஸஹஸ்ர நாமத்திலே சொல்லிற்று.(க) "మన్త్రశ్చన్ద్రాంశుర్భాస్కరద్యుతిః மந்த்ரஶ்சந்த்ராம்ஶுர்ப்பாஸ்கரத்யுதிஃ" என்னக்கடவதிறே. "మన్తారం త్రాయత ఇతి మన్త్రః-மந்தாரம்த்ராயதஇதிமந்த்ரஃ" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, மந்த்ரமென்று - ஈஶ்வரனுக்குத் திருநாமமாகிறது. (அந்தணர்மாடு) என்கிறூர்காணும் தாம் அதுக்கு அயோக்யரென்னுமிடந்தோற்ற. ஸர்வமும் திருவுள்ளத்திலே ப்ரகாசியாநிற்க வாய் விடுகை மர்யாதாஹாநி யென்றிருக்கிறூரிறே. தாம்பரமவைதிகராயிருக்கச் செய்தே பிறர்தநமென்பாரைப்போலே அத்தோடு ஸம்பந்தமற வார்த்தைசொல்லுகிறூரிறே மர்யாதாஸ்த்தாபநார்த்தமாக.

(அந்தணர் மாட்டந்திவைத்த மந்திரத்தை மந்திரத்தால்-வாழ்தியேல்) ப்ரதிபாத்யமும் அங்கேயாய் ப்ரதிபாதகமும் அங்கேயாயிருக்கிறபடி. (மந்திரத்தை - வாழ்தியேல்) ஜகத்காரணபூதனுய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய், துர்ஜ்ஞேயனுய், தத்கததோஷை ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுயிருக்கிறவனை அநுபவிப்புதியாகில், (மந்திரத்தால்-வாழ்தியேல்) அவ்விஷயத்தை அநுபவிக்குமிடத்தில் வேதாந்தமுகத்தாலே யாதல் இதிஹாஸபுராண முகத்தாலே யாதல் அநுபவிக்கப் பாராதே நானிழிந்ததுறையிலே யநுபவிக்கப்பார்; திருமந்த்ரத்தாலே யநுபவிக்கப்பார்; திருமந்த்ரத்தாலே அநுபவிக்குமாபோலே ஸுகரமாயிராதிறே.(உ) "సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థమ్-ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம்"-என்கிறபடியே ஸர்வார்த்தங்களையும் †திரளச்சொல்லுகிற மந்த்ரமிறே.

அவனன்றோதநம், வேதம் தநமானபடி எப்படி யென்ன; அருளிச்செய்கிறூர் (வேதைகஸமதிக்யாதி).

(திரள) - ஸங்க்ரஹமாக.

(க) ஸஹஸ்ரநா- (உ)

பகவந்மந்த்ரங்கள் அஸங்க்யாதங்களன்றோ, மந்த்ரம் என்னப் பெரியதிருமந்த்ரத்தைக் காட்டுமோவென்னில்; (க)"யாநிநாமாநி கௌணாநி-யாநிநாமாநிகௌணாநி" என்கிறபடியே அல்லாதவை குண சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாயிறே யிருப்பது. கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு வாசகமாயிருப்பதொரு சப்தமில்லையிறே; ஆகையாலே காட்டும். அல்லாத வ்யாபகமந்த்ரங்கள் இதுக்கு வாசகமன்றோ வென்னில்; அவைஇத்தைப்பற்ற †ஸாபேக்ஷமாகையாலே வ்யாபகாந்தரங்களையுங் காட்டாது. அடியிலே இவர்தாம் (உ) "நான் கண்டு கொண்டேன்" என்று தலை சீய்த்தமந்த்ரம் இதுவேயிறே.

(மறவாது வாழ்தியேல்) விஸ்மரியாதே அநுபவிப்புதியேல். பகவதநுபவத்துக்கு விஸ்ம்ருதிஹேது விஷயாந்தரஸ்பர்சமாகையாலே விஷயாந்தரம் கலசாதபடி அநுபவியென்கிறாரோவென்னில்; அது இவர்க்குச்சேராது, சரமதசையிலேஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்கிறவராகையாலே. இனி இவர்க்கு விஸ்ம்ருதி ஹேதுவென்னென்னில்; தாபத்ரயாஶ்ரயமான தேஹஸம்பந்தத்தோடேயிருக்கையாலே தேஹத்தைப்பாரார், பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பாரார், விஷய வைலக்ஷண்யத்தைப் பாரார், தங்கிவ்ருத்திக்கும் அபிமதஸித்திக்கு முறுப்பாக ஈஶ்வரனை உபாயமாக அநுஸந்திப்பதொரு அநுஸந்தாநமுண்டு, அது பகவதநுபவத்துக்கு விஸ்ம்ருதிஹேதுவாகக்கடவது. ஆகையாலே, பூர்வார்த்தத்திலிழியாதே அநுபவிக்கப்பார். இவர்தாம் த்வயநிஷ்டரன்றோ, இங்ஙனே சொல்லுவானென்னென்னில்; அடியிலே ஒருகால் ஈஶ்வரன்கையிலே நம்கார்யத்தை ஸமர்ப்பித்துவிட்டோமாகில் இனி ஸ்வோஜ்ஜீவநத்தைச் சிந்திக்கையாவது-†பிறர் கார்யத்திலேயிழிகையிறே. † ஸ்வரக்ஷணத்தோடு ஜகத்வ்யாபாரத்தோடு வாசியில்லையிறே ப்ராப்தியில்லாமைக்கு.

(ஸாபேக்ஷம்) - வ்யாப்யபதார்த்தாதிகள், அவை அத்யாஹரிக்கவேணும், அவற்றுக்கு; திருமந்த்ரத்துக்கு அதுவேண்டாவென்றபடி. (பிறர்கார்யம்) - ஈஶ்வரனுடையகார்யம். ஈஶ்வரகார்யமான ஜகத்வ்யாபாரமன்றோ இவனுக்கு வேண்டாதது, ரக்ஷணசிந்தை பண்ணவொண்ணுதோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரக்ஷணத்தோடித்யாதி).

(க) ஸஹஸ்ரநாமோபோத்காதம். (உ) திமொ-௧-௧-௧.

(வாழ்தியேல்) அவனுடைய பாவநத்வத்திலும் ஸாதநத்திலும் இழியாதே போக்யதையிலேயிழிந்து அநுபவிப்புதியாகில். (வாழ்தியேல்) வாழ்ச்சி உன்னதிறே; நானும் உனக்கு ஸஹகாரி யித்தனை யிறே. (வாழ்தியேல்) என்று - தமக்குக் கரணமான மநஸ்ஸை சேதநஸமாதியாலே கர்த்தாவாகப் பேசுகிறுரிறே; மநஃப்ராதாந்யந்தோற்ற. †யாவதாயுஷம் பகவதநுபவத்துக்குப் பரிகரமிதுவாகையாலே, தத்ஸாபேக்ஷனுயிறே முமுக்ஷு-விருப்பது. (என்றும் - வாழலாம்) நித்யஸூரிகள்நடுவேயிருந்து யாவதாத்மபாவிவாழலாம். எங்குமொக்க அநுபவமிறே இவனுக்குள்ளது. வைஷ்ணவனுகிறுன்-ராஜகுமாரனிறே. (மடநெஞ்சமே) எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சே! விஷயப்ராவண்யநிவ்ருத்திவேளையோடு, உஜ்ஜீவநவேளையோடு, போகவேளையோடுவாசியற, என்பின்னே யொழுகும்படி எனக்குவிதேயமாகப் பெற்றேனென்று திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடுகிறுர். (க) "நெஞ்சமே நல்லைநல்லை" என்னுமாபோலே. (௪)

மூ.—ஒண்மிதியில்புனலுருவியொருகால்நிற்ப
ஒருகாலுங்காமருசீரவுணனுள்ளத்து
எண்மதியங்கடந்தண்டமீதுபோகி
யிருவிசும்பினூடுபோயெழுந்து, மேலைத்
தண்மதியுங்கதிரவனுந்தவிரவோடித்
தாரகையின்புறந்தடவியப்பால்மிக்கு
மண்முழுதுமகப்படுத்துநின்றவெந்தை
மலர்புரையுந்திருவடியேவணங்கினேனே. (ரு)

பதம்.—ஒருகால், ஒண்மிதியில், புனலுருவி, நிற்ப, ஒருகால், (ரு) காமருசீர், அவுணன், உள்ளத்தெண்மதியம் கடந்து, அண்டமீது, போகி, (௰) எழுந்து, இரு, விசும்பினூடுபோய், மேலைக்கதிரவனும், மேலை, (௰ரு) தண்மதியும், தவிர வோடி, தாரகையின் புறந்தடவி, அப்பால்மிக்கு மண்முழுதும், அகப்படுத்துநின்ற, (௨௰) எந்தை, மலர்புரையும் திருவடி, வணங்கினேன். (௨௩)

உரை.—ஒருதிருவடி, ஓரடியிட்டமாத்ரத்தில், ஆவரணஜலத்தளவும் ஊடுருவிச்சென்று, (அப்புறம்போக இடம் பெருமையாலே, அங்கே) நிற்க,

---

மநஸ்ஸூப்ரதாநமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (யாவதாயுஷமித்யாதி). ... ... (௪)

(க) தி - வாய் - ௧ - ௰ - ௪.

ஒருதிருவடி (டு) நல்ல (ஔதார்ய)ஸ்வபாவத்தை யுடையனுன, மஹாபலி, தன் மநஸ்ஸிலே நினைக்கும் நினைவைக்கடந்து, அண்டபித்திக்கும், அவ்வருகேபோகைக்காக, (க௦) கிளம்பி, விசாலமான, ஆகாசத்தை ஊடுருவிச் சென்று, மேலேயிருக்கிற ஸூர்ய மண்டலத்தையும், அதுக்குமேலேயிருக்கிற, (கடு) குளிர்ந்த சந்த்ரமண்டலத்தையும், கடந்துசென்று, (அதுக்குமேலேயிருக்கிற) நக்ஷத்ர மண்டலத்தையும் கடந்து, அதுக்குமேலே (ப்ரஹ்மலோகத் தளவும்வ்யாபித்து) பூலோகம் முதலான பதினுன்கு லோகங்களையும், அளந்துகொண்டு க்ருதக்ருத்யனுய்நின்ற,(உ௦)எனக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளை, ஆஶ்ரயித்தேன். ()

வ்யா..—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒண்மிதியில்) கீழ் - ஜகத்காரணபூதனுய் ஜகச்சரீரியாயிருக்கிறபடியை யநுபவித்தார் ; அநந்தரம் நாராயண சப்தார்த்தத்தை நாராயணுநுவாகமாகிற ஓலைப்புறத்தே கேட்டுப்போகாதே கண்ணுலேகண்ட நுபவிக்கலாம்படி ஸ்ரீவாமநனுயவதரித்துத் திருவுலகளந்தபடியை யநுபவிக்கிருர். †சேஷசேஷித்வஸம்பந்தமிறே - நாராயண சப்தார்த்தமாகிறது. † ஜகத்காரணத்வத்தாலும் - ஈஶ்வரனேடு இவ்வாத்மாவுக்குண்டான ஸம்பந்தத்தையிறே சொல்லுகிறது. †(க)“காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பே நிமிர்ந்த” என்று - ஸர்வலோகமும் இவ்வர்த்தத்தைக் கண்ணுலே காணலாம்படியிறே திருவுலகளந்தருளினது. ஆகையாலே நாராயணசப்தார்த்தமான த்ரைவிக்ரமாபதாநத்தை யநுபவிக்கிருர். †யஜ்ஞவாடத்தே சென்றபடியையும் அர்த்தித்தபடியையும் சொல்லாதே எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளை வைத்த இவ்வம்சத்தைச் சொல்லுகையாலே - சேஷசேஷித்வ ஸம்பந்தத்தை அநுபவிக்கிருரென்று தோற்றுகிறதிறே.

(ஒண்மிதியிலித்யாதி) ஒருதிருவடிகளாலே பூமியையடங்கவளந்தான், ஒருதிருவடிகளாலே ஊர்த்த்வலோகங்களை யடங்கவளந்தா

அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒண்மிதி) த்ரிவிக்ரமாபதாநம் நாராயணசப்தார்த்தமெப்படியா மென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (சேஷசேஷித்வேத்யாதி). காரணத்வம் சொல்லிற்றே, ஸம்பந்தமானபடி யெப்படி யென்ன ; அருளிச்செய்கிருர் (ஜகத்காரணத்வேத்யாதி). அப்படி அளந்தானே வென்ன ; அருளிச்செய்கிருர் (காண்மின்களித்யாதி). வாமநாவதாரத்திலே சீலமன்றே தோற்றுவது, ஸம்பந்தம் தோற்றும்படி யென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிருர் (யஜ்ஞவாடத்திலித்யாதி).

(க) தி - வாய் - சு - ரு - கக.

னென்கிறார். (ஒண்மிதியில்) ஸர்வாதாரமானவஸ்து சேதநர்தலையிலே திருவடிகளை வைத்தால் லோகம் தரிக்கவற்றோ? கம்ஸன், திருவடிகள்பட்ட காட்டில் நக்கணைந்து கிடந்திலனோ வென்னில்; †அதுதானேயாயிற்று தரிக்கைக்கு ஹேதுவும். †தாரகமான பதார்த்தம் தார்யமானாலும் தாரகத்வம் நழுவாதிறே. † திருவடிகளுக்குத் தான் தாரகனானவோபாதி இவர்கள்தலைக்கும் தாரகம் தானேயிறே. †தார்யமானது தாரகமாக மாட்டாது, தாரகமானது தார்யமாக மாட்டாது. †சரீரம் ஆத்மாவுக்கு அதிஷ்டாநமாயிருந்தாலும் சரீரம் தாரகமாகிறதன்று, ஆத்மா தார்யமாகிறதன்றிறே. † ஆத்மா தாரகம், சரீரம் தார்யமென்னுமிடம் †சரீராத்மலக்ஷணஞ் சொல்லுகிறவிடத்தே சொல்லிற்றிறே.

(மிதியில்) (க)“మదీయమూర్ధానమలఙ్కృతి-மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி” என்றும்,(உ) “படிக்களவாக நிமிர்ந்த நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்” என்றும் - திருவடிகளைச் சிரோபூஷணமாகச் சொல்லுவது திருவடிகளின்வைலக்ஷண்யத்தையு மறிந்து தங்களுக்கும் அதிலே ஆதரமுண்டானாலிறே; தேஹாத்மாபிமாநிகளாகையாலே வெற்றுக்கால் தங்கள்தலையைத் துகைத்ததாக நினைத்

(அதுதானே) - திருவடிகள் வைத்ததுதானேயாயிற்று. வைத்தது தரிக்கைக்குடலாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தாரகமானவித்யாதி). அப்படி எங்கேகண்டோமென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளுக்கித்யாதி). (திருவடிகளென்றது) திருமேனியாய், திருமேனி திவ்யாத்மஸ்வரூபமானதனக்கு ஆபாதப்ரதீதியில் அதிஷ்டாநத்யாதாரஸம்பாலேதோற்றினாலும் வஸ்துகத்யா திவ்யாத்மஸ்வரூபம் திருமேனிக்கு தாரகமாகிறாப்போலே இவர்கள்தலையிலேவைக்கைகயாலே தான் தார்யனானாலும் சரீரபூதரான இவர்களுக்குத் தான் தாரகனாகக் குறையில்லை. தாரகத்வம் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தார்யமானதித்யாதி). இப்படி வ்யவஸ்த்திதமா யிருக்குமென்னுமத்தை சரீராத்மவிஷயத்திலும் காட்டுகிறார் (சரீரம் ஆத்மாவுக்கு இத்யாதி). இப்படிக்கு ப்ரமாணமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாதாரகமித்யாதி). சரீராத்மலக்ஷணமாவது; - யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதும்சசக்யம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபஞ்ச, தத்தஸ்ய சரீரம், ஸர்வாத்மநா-எப்போதும் ஸ்வார்த்தே வல்லவளவு.

ஆபரணமாக வைத்து என்னுமல் (மிதித்து) என்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (மதீயமூர்த்தாநமித்யாதி).

க) ஸ்தோ - ர· கூ0. (உ) தி - வாய் - கூ - உ - உ,

திருக்கு மித்தனையிறே; ஆகையாலே அவர்க ளபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (ஒண்மிதியில்) நிலா தென்றல் ஸஞ்சரித்தாற் போலே அநுகூலமாகத் திருவடிகளை வைத்தபடி. அல்லாதபோது (க) "திருவாணை" என்று - ஆணையிடுவர்களிறே. அதவா, மேலொரு காலத்திலே ஆபிமுக்யம் பிறந்தால் தங்கள்பூர்வவ்ருத்தத்தையும் ஈஶ்வரவைலக்ஷண்யத்தையும்பார்த்து இறாயாதே வழக்குப் பேசிப் பற்றலாம்படி மிதித்த மிதியாகையாலே - (ஒண்மிதி) என்கிறது என்னவுமாம். "நான் விமுகனானவன்று என்தலையிலே யிருந்த திருவடிகளை ஆபிமுக்யம் பண்ணினவின்று பற்றக்குறையென்?" என்னலாமிறே.(உ)"லோகவிக்ராந்தசரணௌ-லோகவிக்ராந்தசரணௌ" என்றால் ஈஶ்வரனுக்கு மறுமாற்றமில்லைபோலேகாணும்.

(புனலுருவி) பூமியளவாதல், ஸப்தஸமுத்ரங்களளவாதல், ஸப்தத்வீபங்களளவாதல், சக்ரவாளகிரியளவாதல், மஹாஜலத்தளவாதல், அண்டகடாஹத்தளவாதல் நிமிருகையன்றியே, ஆவரணஜலத்தளவுஞ் செல்லத் திருவடிகளை நிமிர்த்தபடி. அண்டகடாஹத்துக்குள்ளேயன்றோ ரக்ஷ்யவர்க்கம், அவ்வருகுபோகவேண்டுவானென்னென்னில்; ரக்ஷ்யத்தினளவல்ல ரக்ஷகனுடையபாரிப்பென்கை. (ங) "அதனில் பெரியவென்னவா" என்று - இவருடைய அவாவைப்போலேகாணும் அவனுடைய அவாவும்; † இவனுடைய ப்ரேமம்செய்ததுசெய்யமாட்டாதோ அவனுடைய வாத்ஸல்யம். திருவடிகள் அண்டகடாஹத்தையும் ஊடுருவி ஆவரணஜலத்தளவும் சென்றால் அண்டகடாஹம் போகாதோவென்னில்; அது வேண்டுவதில்லையிறே - ஸூக்ஷ்மம்ஸ்தூலத்தை வ்யாபிக்கும்போது. ஆகாசம் அண்டகடாஹத்தை வ்யாபியாநின்றது, அதிற்காட்டில் ஸூக்ஷ்மமான மூலப்ரக்ருதியிலும் ஸூக்ஷ்மமாயிறே திவ்யமங்கள விக்ரஹமிருப்பது.

(ஒருகால்நிற்ப) ஒருதிருவடிகள்நிற்ப. (ச) "திருவடியே வணங்கினேனே" என்னாநின்றார் - மேல்; கீழே - (ரு) "திருவடி என்றலைமேலவே" என்றார்; ஆயிருக்க, திருவடிகள்என்னுமிடத்தை (கால்) என்கிறது ஸம்ஸாரிக ளபிப்ராயத்தாலே. ஒருவன்கால் நந்தலை

---

† சேஷிக்கு சேஷபூதனிடத்தில் அபிநிவேசம் கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய ப்ரேமமித்யாதி).

(க) தி - வாய் - ௧௦ - ௧௦ - உ.   (ங) தி - வாய் - ௧௦ - ௧௦ - ௧௦.
(உ) கத்யத்ரயம் -   (ச) ஞ,   (ரு) க.

யிலே யிருந்ததென்று நினைத்திருக்குமதொழிய, வருத்தத்துமாய் ஸௌரிபோக்யமுமான திருவடிகளிறே நந்தலையிலிருந்ததுஎன்னும் முறையறியார்களிறே. (நிற்ப) திருவடிகள் பூமியையளக்கவென்று உத்யோகித்த உத்யோகத்தே † குசைதாங்கின வருமையெல்லாந் தோற்றுகிற தாயிற்று. இதினுடைய உத்யோகத்தைக்குசை §(போலே) தாங்கினான் என்றிறே அவன்றனக்கேற்றம். (ஒருகாலும்) பூமியை யளந்த திருவடிகளை யநுபவித்தார் - கீழ்; இத்தால் - ஊர்த்த்வலோகங்களை யளந்த திருவடிகளை யநுபவிக்கிறார். (ஒருகாலும்) மற்றத்திருவடிகளும். மற்றக்காலும் என்னாதே (ஒருகாலும்) என்கையாலே - "இதொன்றிருந்தபடி யென்!" என்கிறார். அந்தத் திருவடிகளையநுபவிக்கிறபோது இதுக்குமேற்பட்ட போக்ய வஸ்துவில்லையாகாதே யென்றிருந்தார், இந்தத் திருவடிகளைக் கண்டவாறே இதுக்கு மேற்பட்ட போக்யவஸ்து வில்லையென்கிறார்.

(காமருசீரித்யாதி), மஹாபலியுடைய மநோரதரூபமான ஜ்ஞாநத்தை அதிக்ரமித்து. († காமருசீரவுணன்) ஸ்ப்ருஹணீயஸ்வபாவனான மஹாபலி. ஜ்ஞாதாக்களடங்க இவனை "அஹங்காரக்ரஸ்தன், பகவத்விபூத்யபஹாரி" என்று நிந்தியாநிற்க, இவர் "மஹாபாக்யவான்" என்கிறார். அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; பிற்பாடரான நம்மைப்போலன்றியே ஸ்ரீவாமநனுடைய வடிவழகையும் சீலத்தையும் கண்ணாலேகாணப்பெற்றவனன்றோ, இவனோபாதிபாக்யவான்களுண்டோவென்றிருக்கிறார். நானும் "அடியேன்" என்றிருக்கிறத்தைவிட்டு, பகவத்விபூதியை அபஹரித்து, ஔதார்யத்தை யேறிட்டுக்கொண்டு யஜ்ஞத்திலே இழியப்பெற்றிலேனேயென்கிறார். காமருதல் - விரும்புதல்.

(எண்மதியங்கடந்து)(௧)"மூவடி" என்றவாறே அத்தையொழிந்தவிடம் நம்மதன்றோவென்றிருந்தான், பூமியையடங்க அளந்தவாறே ஊர்த்த்வலோகங்களுண்டிறேயென்று நினைத்திருந்தான், அந்தரிக்ஷத்தைஅளந்தவாறே மேலுள்ளலோக மிழந்தோமென்று நிவ்ருத்தனானான்; ஆகையாலே (கடந்து) என்கிறார். (அண்டமீதுபோகி)

(குசைதாங்குகை) - வேகத்திலே போகிற குதிரையைக்கடிவாளத்தை வெட்டி நிறுத்துமாபோலே நிறுத்துகை.

(காமருசீர்) ஆசைப்பட்ட ஔதார்ய குணத்தையுடைய மஹாபலியினுடைய ஹ்ருதயத்திலே எண்ணாநிற்கிற ஜ்ஞாநத்தைக்கடந்தென்று சப்தார்த்தம்.

---

§குண்டலிதம் க்வாசித்கம். (௧) பெரி - திரு ௨ - ௧௦ - ௭.

ஒருதிருவடிகளே அண்டபித்திக்கு மவ்வருகேபோய். அளந்தக்ரமத்திலேசொல்லாதேப்ரதமத்திலே (அண்டமீதுபோகி) என்பானென்னென்னில்; ஸ்ரீவாமநனுடைய விஜயத்தில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலே அளக்கும்ப்ரதேசத்துக்குக் கொண்டைக் கோல்நாட்டுகிறார். (க) "ஜிதம்பகவதாஜகத்" என்று † ஸ்ரீஜாம்பவாந் மஹாராஜர் அவனுடைய விஜயத்தில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலே சக்ரவாளகிரியைச் சூழப் பறையடித்துக்கொண்டு திரிந்தாற்போலே. († மீதுபோகி) என்றது - மீதுபோகைக்காகவென்று அர்த்தத்தோடேசேர சப்தத்தை நியமித்துச் சொல்லிப்போகக்கடவது. (உ) "திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல்வணங்கி" என்றத்தை, (வணங்க) என்று அர்த்தத்தை நியமித்துச் சொல்லக்கடவதிறே; அப்பக்ஷத்திலும் முற்படச் சொல்லுகைக்கு ஹேது கொண்டைக்கோல் நாட்டுகிறரென்கிற விதுவாமித்தனை. (எழுந்து - இருவிசும்பினூடுபோய்) என்றந்வயம். (எழுந்து) கையில் நீர்விழுந்த ஸமநந்தரம் மஹாபலியினுடைய யஜ்ஞவாடத்தில்நின்றும் கிளம்பி. இருவிசும்பு - பெரியவாகாசம். பூமியைப்பற்றப் பெரிதாயிருக்கையாலும் அவனுடைய வளர்த்தியில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலும் அந்தரிக்ஷத்தை (இருவிசும்பு) என்கிறார். (ஊடுபோய்) பூமிக்குமேலே ஸ்வர்க்கத்துக்குக் கீழ நூறாயிரக்காதமாறு ஒக்கத்தையுடைத்தான அந்தரிக்ஷமித்தனையும் விம்மும்படியாகத் திருவடிகளை நிமிர்த்தபடி. அந்தரிக்ஷ ஸ்ருஷ்டி ஸபலமாயிற்றென்கிறார். திருவடிகள் வ்யாபியாதபோது பாழ்போலேகாணும்.

(மேலையித்யாதி) அந்தரிக்ஷத்துக்கு மேலெல்லையாய், ஸ்வர்க்கத்துக்குக் கீழெல்லையா யாயிற்று ஆதித்யபதமிருப்பது; அதுக்கு மேலே நூறாயிரக்காதமாறு - சந்த்ரபதம். ஆனால் ஆதித்ய பதத்தைச்சொல்லி சந்த்ரபதத்தைச் சொல்லாதொழிவா னென்னென்னில்; அஹங்காரக்ரஸ்தராய் பகவத்விமுகரா யிருக்கிறவர்கள்தலையிலே அத்யந்தஸுகுமாரமான திருவடிகளை வைக்கைகையாலே இவர்

† ஸ்ரீஜாம்பவாந் மஹாராஜர் வாமநன் திருவவதாரத்தை § உடனே விஜயத்தைக் கொண்டாடினு ரென்றபடி. (மீது, போகி) போயென்னுதல்; போகைக்காக என்றுதுமுனுதல். (போகி) என்றத்தை, போக என்று நியமிக்கை.

(க) (உ) தி - வாய் - க - ரு - அ.
§ இங்கு சில அக்ஷரங்கள் பதிதமாயிருக்கலாம்,

சிரோபசாரம் பண்ணுகிறார். † அது தோற்றவிறே (தண்மதி) என்கிறது. † "வெங்கதிரோன்" என்றிலரே. வெறும் சதிரவனிறே - அங்கு. மேலைத்தண்மதியும், கீழைக்கதிரவனும். மேலென்றது - கீழையுங் காட்டுமிறே. (தவிரவோடி) அதுக்குமேலேபோய். ஓடியென்று — திருவடிகளை அமைக்கவேண்டும்படியான த்வரையிருக்கிறபடி. (க) "தாய்நாடுகன்றேபோல்" என்று சேஷபூதன் சேஷியைக் கிட்டுகைக்குண்டான த்வரையோபாதி போருமிறே - சேஷிக்கும் சேஷபூதனை லபிக்கைக்குண்டான த்வரையும். எல்லார்க்கும் தந்தாமபிமதஸித்தியிலே த்வரையுண்டாயிருக்குமிறே.

(தாரகையின் புறந்தடவி) நக்ஷத்ரபதத்தையும் வ்யாபித்து அதுக்குமேலேபோய். சந்த்ரபதத்துக்குமேலே நூறாயிரக்காதமாறு உண்டிறே - நக்ஷத்ரபதம்; நக்ஷத்ரபதத்துக்குமேலெல்லை † சிம்சுமாரப்ரஜாபதியிறே; க்ருஹங்களோபாதி நக்ஷத்ரங்களிலேயொருவனிறே; அவனும் பன்னிரண்டுநூறாயிரக் காதமாறுண்டிறே. (தடவி) கெடுத்துத்தேடுவாரைப்போலே ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷ்யவர்க்கம் தேட்டமாயிருக்கிறபடி. இப்படி தடவித் திரிகிறவிடத்திலும் அகப்படாதே (கடந்து) என்கிறார். (உ) "புடைதான்பெரிதே புவி" என்கிறபடியே - த்ரைவிக்ரமாபதாநத்திலும் அகப்படாதே கிடப்பதொருபுடையுண்டாவதே! (தடவி) அநுகூலமாகத் திருவடிகளை வைக்கையாலே ஸுகஸ்பர்சமாயிருந்தபடி யென்னவுமாம். (அப்பால்மிக்கு) ப்ரஹ்மலோகமவதியாக வ்யாபித்து. மஹாபலி அபஹரித்தது த்ரைலோக்யமன்றோ, மேலுள்ளலோகங்களை அளக்கவேண்டுவானென்னென்னில்; அந்யசேஷத்வத்தாலே த்ரைலோக்யமும் நசித்தவோபாதி ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே மேலுள்ளலோகங்களும் நசித்துக் கிடந்ததாயிற்று, (ங) "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்குமவர்களாகையாலே. அந்யசேஷத்வத்தால் வரும் அநர்த்தம்போலன்

சிரோபசாரமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அதுதோற்றவிறேயித்யாதி). சந்த்ரனுக்குத் தட்பம் ஸ்வபாவமன்றோ, அதிஜ்ஞாபகமானபடியெப்படியென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வெங்கதிரோனென்றிலரே) என்று. ஆதித்யனைச் சொல்லும்போது சிரோபசாரம் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வெறுங்கதிரவனிறே யங்கு) என்று.

சிம்சுமாரப்ரஜாபதி பதம் - நக்ஷத்ரங்களுக்கவ்வருகே பன்னிரண்டு லக்ஷம் காதமென்றபடி. § ஸ்வதந்த்ரனுக்கானால் அந்ய சேஷமன்றோ வென்ன;

(க) க - திரு - ௯௦. (ங) கீதை - கசு - கச.
(உ) பெரியதிருவந் - எடு. § இங்கு சில அக்ஷரங்கள் மாறியிருக்கலாம்.

றே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் வருமனர்த்தம். † சேஷத்வத்தை யிசைந்தானிறே இவன்.

(மண்முழுதுமகப்படுத்து) சதுர்த்தசபுவநத்தையு மளந்துகொண்டு. மண்என்று பூமியைச்சொல்லி, முழுதும் என்கையாலே - ஊர்த்த்வலோகங்களை நினைக்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, மண்ணென்று - ஸ்த்தலமாய் மேலுண்டான ஸ்த்தலங்களைச் சொல்லுகிறது. அளந்து என்னாதே (அகப்படுத்து) என்கையாலே - இவன் மேல் விழுக்காடும் அவர்கள் இருப்பும் தோற்றுகிறது. (நின்ற) க்ருதக்ருத்யனாய்நின்ற. சேஷபூதன் சேஷியையலபித்து க்ருதக்ருத்யனாற்போலேகாணும் - சேஷியும் சேஷவஸ்துவை லபித்து க்ருதக்ருத்யனானபடி. (எந்தை) ஸ்ரீவாமநனுடைய வடிவழகையும் சீலத்தையுங்கண்டால் ராஜ்யத்தைக் காற்கடைகொண்டு மார்பைப்பிளக்க வெழுத்துவாங்கிக் கொடுக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, ராஜ்யத்தைக் கொண்டுபோனான் இந்த்ரன், மஹாபலி தன்னைவைத்து ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தான்; நான் என்னைக் கொடுத்தேனென்கிறார்.

(மலர்புரையு மித்யாதி) நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை அநுபவிக்கப் பெற்றேன். கீழே-(க) "தளிர்புரையுந்திருவடி" என்கிறார், இங்கே - (மலர்புரையுந்திருவடி) என்கிறார், இதுக்கு ஹேது வென்னென்னில்; ஆழ்வாருடைய விஶ்லேஷத்தாலே வாடினவன் அவருடைய தலையிலே திருவடிகளை வைக்கையாலே தளிரும் முறியுமானபடியைச் சொல்லிற்று - அங்கு; இங்கு - போக்தாக்களாய் அநுபவிக்க இழிந்தவாறே போக்யமாயிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. (மலர்புரையும்) † ஆஶ்ரிதர்ஸந்நிதியிலே அலரும்தாமரையிறே இது. (திருவடி) அநுபவிக்க இழியுந்துறையும் திருவடிகளிறே. (திருவடியே) என்கிற அவதாரணத்தாலே - அவயவாந்தரங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. மேன்மையும், நீர்மையும், வடிவழகும் §(மூன்றும்) குறைவற்ற விஷயமிறே. "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருப்பார்தலையிலுமகப்படத் திருவடிகளைவைக்கையாலே - மேன்மையில் குறையில்லை; தன்னுடைமையை லபிக்கைக்குத் தான் அர்த்தியாய்ச் செல்லுகையாலே - நீர்மையில் குறையில்லை; துஷ்ப்ரக்ருதியான

அருளிச்செய்கிறார் (சேஷத்வத்தையித்யாதி).

மலரோடொத்தால் இந்தமலர் எதுக்கலருமென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரித்யாதி).

(க) க.   § குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

மஹாபலியையுமகப்பட எழுதிக் கொள்ளுகையாலே - வடிவழகில் குறையில்லை; ஆகையாலே புறம்புபோகவேண்டாவிறே.

(வணங்கினேன்) அநுபவிக்கப்பெற்றேன். (க) "𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃-நமஇத்யேவவாதிந:" என்று முக்தபோக்யத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. † இவர்க்கு ஆஶ்ரயணீயமும் திருவடிகளே, அநுபாவ்யமும் திருவடிகளே. (௨) "உலகமளந்த பொன்னடியை யடைந்துய்ந்தேன்" என்றிறே ஆஶ்ரயணவேளையிலும் அருளிச்செய்தது. † விமுகனான மஹாபலிக்கும் ருசியைப்பிறப்பிக்கும் ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? தன்னுடைமையை லபிக்கைக்குத்தான் அர்த்தியாய்ச்செல்லும் சீலவானையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தை துஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண்ணுக்குமகப்பட விஷயமாக்கும் ஸௌலபனையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? சதுர்த்தச புவநத்தையுமளந்த ஸர்வஸ்மாத்பரனையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோவென்கிறார். ஸர்வஸ்மாத்பரனாய், சீலவானாய், ஸௌலபனாய், ருசிஜநகனாயிருக்குமவனிறே-ஆஶ்ரயணீயனுமானும் போக்யபூதனுமானும். (௩) "𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 - த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி" என்றார் ஆளவந்தார்; (௪) "𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 - லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம்தேவ்ரஜம்விபோ" என்றார் உடையவர். ... (௫)

மூ.—அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கையமரர்வேந்தன்
அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகனவுணர்க்கென்றும்
சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்
தானுகந்தவூரெல்லாந்தன்தாள்பாடி

வணங்குகை ஆஶ்ரயணமன்றோ; அநுபவமோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (நம இத்யேவ வாதிந: இத்யாதி). திருவடிகளிலே வணங்குகை ஆஶ்ரயணமன்றோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்க்கித்யாதி). அவதாராந்தரங்களையொழிய இவனே ஆஶ்ரயணீயனும் அநுபாவ்யனு மென்கைக்கு அநுகுணமான குணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (விமுகனானவித்யாதி). அவ்வவதாரத்தை அநுபாவ்யமும் ஆஶ்ரயணீயமுமாகப் பற்றினபேருண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (த்ரிவிக்ரமேத்யாதி). ... ... (௫)

(க) பார - மோக்ஷ -
(௨) தி - மொ - ௫ - அ - ௯.
(௩) ஸ்தோ - ர - ௩௦.
(௪) கத்யத்ரயம்.

நிலம்பரந்துவருங்கலுழிப்பெண்ணையீர்த்த
நெடுவேய்கள்படுமுத்தமுந்தவுந்திப்
புலம்பரந்துபொன்விளைக்கும்பொய்கைவேலிப்
பூங்கோவலூர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே. (சு)

பதம்.—அலம்புரிந்த, நெடும், தடம், கை, அமரர் வேந்தன், (ரு) அம், சிறை, புள், தனிப்பாகன், அவுணர்க்கு,(கo) என்றும், சலம்புரிந்து, அங்கு, அருளில்லா, தன்மையாளன்தான், (கரு) உகந்தவூரெல்லாம், தன்தாள்பாடி, நிலம்பரந்துவரும், கலுழி, பெண்ணை, (உo) ஈர்த்த, நெடுவேய்கள், படு, முத்தம், உந்த, (உரு) உந்தி, புலம், பரந்து, பொன்விளைக்கும், பொய்கை, (௩o) வேலி, பூம், கோவலூர், நெஞ்சே, தொழுதும்போது. (௩ரு)

உரை.—(இரப்பாளர்)போதும்போதும் என்னும்படி கொடாநிற்பதாய், நீண்டு, பரந்திருந்துள்ள, திருக்கைகளை யுடையனாய், நித்ய ஸூரி நிர்வாஹகனாய், (ரு) அழகிய, சிறகை யுடைத்தான, பெரியதிருவடிக்கு, அத்விதீயனான பாகனாய், ராக்ஷஸர்களுக்கு, (கo) எந்தக்காலத்திலும், தீங்கிழைக்குமவனாய், அவர்கள் விஷயத்தில், தயையின்மையையே, ஸ்வபாவமாகவுடையனான ஸர்வேஸ்வரன், (கரு) உகந்தருளின நிலங்களிலெல்லாம், அவனுடைய திருவடிகளைப்பாடி, பூமியெங்கும் வ்யாபித்து வருமதாய், கலக்கத்தை யுடைத்தான, தக்ஷிண பிநாகிநியானது, (உo) இழுத்துக்கொண்டு வருகிற, பெரிய மூங்கில்களில், உண்டாகிற, முத்துக்களை, (கழனிகளிலே கொண்டு)தள்ள, (உரு) (கர்ஷகர் தங்கள் பயிருக்குக்களையென்று) தள்ளப்பட்டு, கழனிகளெங்கும், பரவியிருக்குமதாய், பொன்னை விளையாநின்றுள்ள, தடாகங்களை, (௩o) சுற்றிலுமுடையதாய், தர்சநீயமான, திருக்கோவலூரை, மநஸ்ஸே! அநுபவிப்போம் வருவாயாக. (௩ரு)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (அலம்புரிந்த) (க) "மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல்" என்று † திருமந்த்ரத்தை ப்ரமாணத்தாலே கண்டுபோகையன்றியே கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கலாம்படி வந்தவதரித்து எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைத்து முறையுணர்த்தின ஸம்பந்தத்தையும் தத்காலத்தில் செவ்வியையும், அதுக்குப் பிற்படுகையாலே அநுபவிக்கப்பெற்றிலோமென்று விஷண்ணராக, "அவதாரத்துக்குப் பிற்பட்டாரை அநுபவிப்பிக்கைக் குறைப்பாகவன்றோ நாம் செவ்வியோடே திருக்கோவலூரிலேவந்துநின்றது" என்று உகந்தருளினதேசத்தைக்காட்டிக்கொ

ஆறும்பாட்டு.—(அலம்புரிந்த) (திருமந்த்ரத்தை) மந்த்ரமென்று கீழே சொல்லப்பட்ட ஸர்வேஸ்வரனை. மந்த்ரார்த்தபூதன் ஈஸ்வரனன்றோ, ஊரை

(க) ச-

டுக்க, "நெஞ்சே! நமக்கு வாய்த்தது, அநுபவிக்கப்போராய்" என்கிறார். † திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கெல்லை உகந்தருளின நிலங்களிறே. திருமந்த்ரத்தை ப்ரதமத்திலே லபித்து அதினர்த்தத்தை யநுபவிக்கிறவிடத்திலே, (க) "சூழ்புனற்குடந்தையே தொழுது" என்றன்றே யநுபவித்தது. ஆனால், "புலம்பரந்து பொன்விளைக்கும் பொய்கை வேலிப்பூங்கோவலூர் தொழுதும்" என்னவமையாதோ, இவையெல்லாம் சொல்லவேண்டுவா னென்னென்னில்; † உகந்தருளின நிலங்களுடைய † அடிப்பாடு சொல்லுகிறது. மேன்மையும் நீர்மையும்போலேகாணும் நாராயண சப்தார்த்தமாகிறது.

(அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை) இட்டுநீண்டகை என்கிறார். அர்த்திகள் "அலம்" என்னும்படியாகக் கொடுக்கை. பின்னைப் புறம்பொருவர்வாசலிலே செல்லாதபடி பர்யாப்தமாகக் கொடுக்கை. இத்தால் - ஈஸ்வரனைப்பற்றியிருக்கிறவன் வ்யதிரிக்த விஷயங்களில் ஸாபேக்ஷனல்ல னென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. அதவா, (அலம் புரிந்த) ஔதார்யம்பண்ண உத்யோகித்தால் அவன் "அமையும்" என்றவாறே மீளுமித்தனை போக்கித் தன்கொடைக்கு அவதியின்றியிலேயிருக்கை. உழக்கிலே பதக்கைப் பொகடவொண்ணாமையாலே மீளுமித்தனை. † இவனுடைய ஔதார்யத்தைப் பார்த்தால் அவனுடைய மநோரதம் கடலில்குளப்படிபோலேயிறே யிருப்பது § (புரிகை - கொடுக்கையும் மீளுகையும்) அலம்என்னக் கொடுக்கையாவது - பின்னையொருத்தன்பக்கலிலும் ஸாபேக்ஷனாகாதபடியாகக் கொடுக்கை. அநந்யப்ரயோஜநனுக்குத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் கொடுத்தால் பின்னைத் தனக்குக் கொடுக்க விரகில்லை, அவனும் அபேக்ஷிக்கவேண்டுவதில்லை, அவனும் அநுபவத்திலே யிழியுமித்தனை, இவனும் (உ) *என்செய்வனென்றே யிருந்துபோமித்தனை.

(நெடுந்தடக்கை) கொடுக்கையே விளைநீராகவளர்ந்தகை. ரக்ஷகனுக்குவ்ருத்தி ரக்ஷணதர்மத்தாலேயிறே. ஔதார்யத்தைப்

அநுபவிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கித்யாதி). வரலாறு சொல்லுகிறானென்னுதல்; மேன்மையும் நீர்மையும் அர்த்தமாகையாலே சொல்லுகிறானென்னுதல். இவற்றைவாக்யத்வயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (உகந்தருளின நிலங்களித்யாதி.) (அடிப்பாடு) - வரலாறு.

(புரிந்த) புரிகை - கொடுக்கையாதல்; மீளுகையாதல். ஆசைபெருத்தன்றோ விருப்பது, உழக்கு என்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவனுடையவித்யாதி).

(க) தி - மொ - ௧ - ௧ - ௨. (௨) பெரி - திருவந் - ௫௩.

§ குண்டலிதம் அரும்பதத்தோடு புநருக்தம்.

பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதகை என்னவுமாம்; அர்த்திகளிருந்தவ ளவும் செல்ல நீண்டகையென்னவுமாம். (தடக்கை) (க) "பாஹு ச்சாயாமவஷ்டப்த:- பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தஃ" என்கிறபடியே லோகமடங்க ஒதுங்கினாலும் விஞ்சியிருக்கும்படியான தோள். † ஸர்வாதாரமுமாய் ஆஸ்ரயணீயமுமாய்த் தானே ப்ரயோஜநமுமா யிருக்குங்கை. தடக்கை - பரந்தகை.

(அமரர்வேந்தன்) இந்த ஔதார்யத்தை உபஜீவிக்குமவர் களைச் சொல்லுகிறது. அமரர் - மரணதர்மங்களில்லாதவர்கள். நித்யஸூரிகளுக்கு மரணப்ரஸங்க முண்டோவென்னில்; போக விச்சேதத்திலே மூச்சடங்குமவர்களாகையாலே மரணப்ரஸங்க முண்டு, அதில்லாமையாலே (அமரர்) என்கிறது. † அநுபவம் நித்யமானவாறே அவர்களும் நித்யரானார்களித்தனையிறே. (வே ந்தன்) அவர்களை அடிமைகொள்ளக்கடவதாக முடிகவித்திருக்கிற வன். வேந்தன் - அரசன். † அவன் அடிமைகொள்ளுகையிலே அபி ஷிக்தனாயிருக்கும்; இவர்கள் (உ) "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி- அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று தாஸ்யத்திலே அபிஷிக்தரா யிருப்பர் கள்; அபிஷேகம் இருவர்க்கு மொக்கும். (ரு) "அரசமர்ந்தானடி சூடுமரசு" என்னக்கடவதிறே.

(அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகன்) அவர்களை யடிமைகொள்ளும் படிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக ஒருவ்யக்தியைப் பேசுகிறார். † அழ கியசிறகையுடைத்தான பெரியதிருவடிக்கு அத்விதீயனான பாகன். வினையுள்ளபோதன்றோ வாஹநாபேக்ஷையுள்ளதென்னில்; வினை யில்லாதபோதும், ராஜாக்கள் அழகுசெண்டேறக் கடவதா யிறேயிருப்பது. (ச) "ஓடும்புள்ளேறி" என்னக்கடவதிறே. பெரியதிருவடியுடைய செல்லாமையாலும் தன் செல்லாமை யாலும் நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பிக்கைக்காகவும் அழகு செண் டேறக்கடவதாயிறே யிருப்பது (ரு) "செழும்பறவைதானேறித்

எடுத்தஸ்லோகத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதாரமு மாயித்யாதி).

மூச்சடங்கும்படியானால் நித்யரானபடி யெப்படி யென்ன; அருளிச்செ ய்கிறார் (அநுபவமித்யாதி). (முடியுடைவானவர்) என்று அவர்களுக்கு முடியு ண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன் அடிமைகொள்ளுகையித்யாதி).

எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (அழகியசிறகையித் யாதி). தன் செல்லாமைக்குப்ரமாண மருளிச்செய்கிறார் (செழும்பறவையித்

(க) ரா-ஸு-ருச-ருக. (ச) தி-வாய்-க-அ-க.
(உ) ரா-அ-ருக-உ௫. (௫) பெரியதிருவந்-அக.
(ரு) பெரு-திரு-கo-எ.

திரிவான்" என்னக்கடவதிறே. (அஞ்சிறை) பெரியதிருவடியை மேல்கொண்டால் திருப்பரியட்டத்தைக் கொய்து சாத்தினாற்போலே அங்குத்தைக்கு அலங்காரமா யிருக்கை. அதவா, அழகு சென்றேறப்போதை ஆயாஸத்துக்கு ஆலவட்டம் பணிமாறினாற்போலே இரண்டு திருச்சிறகாலும் ஆஸ்வாஸகரா யிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. † (க) "வ்யஜந த்ரயீமய:- வ்யஜநம் த்ரயீமய:" என்னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்றியே, பரதத்வத்தை ஆஸ்ரிதருடைய காற்கடையிலேகொண்டுவந்து சேர்க்கைக்கடியான † பரிகரத்தையுடையவனென்னுதல்.

(புள்) பாபயோநியான ஜந்மம் அவர்களுக்குண்டோவென்னில்; பிராட்டியும் ஸர்வேஸ்வரனும் திருத்திரைக்குள்ளேயிருந்தால், நிலா, தென்றல் ஸஞ்சரிக்கும்போது பிற்காலிக்க வேண்டும்படியிறே அப்போதை ஐகாந்த்யமிருப்பது; அவ்வவஸ்த்தாநுகுணமாக † கூனர் † குறளர் ஸஞ்சரிக்குமாபோலே அந்தரங்கஸேவைக்கு அநுகூலமான வடிவைப் பரிக்ரஹிப்பார்களென்கை. † ஸரீஸ்ருப ஜாதியோடு பக்ஷிஜாதியோடு ஸ்த்தாவரஜாதியோடுவாசியற பரிக்ரஹிப்பர்கள், † ஸம்ஸாரி, கர்மபலாநுகுணமாக சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணக்கடவன்; † அவன் அவஸ்த்தாநுகுணமாக சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணக்கடவன். (தனிப்பாகன்) பாகன் என்கையாலே - அவனுக்குத்தான் பவ்யனாய் தனக்கு அவன் பவ்யனாயிருக்கிறபடியும் தோற்றுகிறது. ஆஜ்ஞையைத் தன் நினைவிலே நடத்தக்கடவனாயும் அதுக்கு சேஷனாயுமிறே பாகனிருப்பது; பெரியதிருவடிமுதுகிலே நற்றரிக்கவிருந்து அவனைநடத்துகையிறே ஸர்வாதிகத்வலக்ஷணம்; அதுபுறம்பில்லாமையாலேஅத்விதீயத்வம். அதவா, (தனிப்பாகன்) நித்யஸூரிகளுக்கு அத்விதீயநிர்வாஹகனென்னவுமாம். "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்னக்கடவதிறே.

(அவுணர்க்கித்யாதி) இத்தால் - அத்தேசத்தில் விரோதிப்ரஸங்கமில்லாமையாலே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபத்தாலே ஸாதுபரித்ரா

யாத்.) (பரிகரத்தையுடையவன்) (பரிகரம்) சிறகு. "புள்தனிப்பாகன்" என்றது - நித்யஸூரிகளுக்கும் உபலக்ஷணமாக்கி, அத்விதீயநிர்வாஹகத்வ மருளிச்செய்கிறார் (வ்யஜநமித்யாதி). (கூனர்) - வ்ருத்தர். (குறளர்) ஏக்கடிகள் - (ஸரீஸ்ருபம்)-பாம்பு. ஆனாலும் சரீரபரிக்ரஹம் கர்மபலமன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரீத்யாதி). (அவன்) - பெரிய திருவடி.

க) ஸ்தோ. ர - சக.

ஞார்த்தமாகவவதரித்து தத்விரோதிநிரஸநம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. துஷ்க்ருத்விநாசமும் அவதார ப்ரயோஜநமிறே. †அவதாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் விரோதிநிவ்ருத்தியைப்பண்ணுகை யோவென்னில்; ப்ரதாநம் விரோதிநிவ்ருத்தியாகையாலே சொல்லு கிறது. (க) "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి - ஸர்வபாபேப்யோமோ க்ஷயிஷ்யாமி" என்னக்கடவதிறே. † ஸஹஜகைங்கர்ய மாகையா லே ஆவிர்ப்பாவமிறே யுள்ளது; † ஸாத்யம் விரோதிநிவ்ருத்தியிறே. ஆகையாலிறே † இத்தையிட்டு † அத்தை உபலக்ஷிக்கவேண்டுகி றது. (அவுணர்) இத்தால் - அஸுரஜாதியைச் சொல்லுகிறதன்று, அஹங்கார மமகாரயுக்தராய், (உ) "నన మేయమ్-நநமேயம்" என்றி ருக்குமவர்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனை, ஜந்மமதுவா யிருக்கச்செய்தே, (௩) "ఉపమానమశేషాణాం సాధూనామ్-உபமா நமசேஷாணாம் ஸாதூநாம்" என்கையாலும், ராக்ஷஸஜந்மமா யிருக் கச்செய்தே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை, (௪) "విభీషణస్తు ధర్మాత్మా-விபீஷ ணஸ்து தர்மாத்மா" என்கையாலும், தேவயோநியாயிருக்கச்செய் தே ஜயந்தன் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக் கிலக்காகையாலும் ஜாதிபரம ன்று, ஸ்வபாவபரம். (௫) "విష్ణుభక్తిపరో దేవో విపరీతస్తథాఽసురః- விஷ்ணுபக்திபரோதேவோ விபரீதஸ்ததாஉஸுர:" என்னக்கடவ திறே.

(என்றும் சலம்புரிந்து) அவர்களுக்கு (உ) "నన మేయమ్-நநமே யம்" என்றிருக்கை வ்யவஸ்திதமானாற்போலேயாயிற்று அவர் கள் திறத்தில் இவனுக்கும் க்ரோதம் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும்படி. (புரிந்து) ஈஸ்வரனைக்கிட்டினார்க்கு வெறுமன்போகவேண்டா கா ணும். ஔதார்யத்தைப்பெற்றுப் போதல், க்ரோதத்தைப் பெற்று ப்போதல் செய்யுமித்தனைபோக்கி ப்ரயோஜநசூந்யமாயிராது. ஸ்வ விநாசம் ப்ரயோஜநமாயிருக்குமோவென்னில்; அவர்கள் நினைவா லே ப்ரயோஜநமன்றியிலே யிருந்ததேயாகிலும் அதுதான் அவர் களுக்கு ஹிதமாய்த் தலைக்கட்டாநின்றதிறே. ஒருவன் தலையை யறுத்துக்கொள்ளப்புக்கால் கையில்வாளைவாங்குகை ஹிதமா யிரு

இரண்டும் ப்ரயோஜநமானால் பரித்ராணமும் சொல்லவேண்டாவோ என்று சங்காபிப்ராயம். சரமஸ்லோகத்திலேதான் இஷ்டப்ராப்தி சொல்லா திருப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஜகைங்கர்யேத்யாதி). (ஸாத்யம்)-ஸாதிக்கவேண்டுவது. (இத்தை)-விரோதிநிவ்ருத்தியை. (அத்தை) கைங்கர்யத்தை.

(க) கீதை-கஅ-௬௬-
(உ) ரா-யு-௩௬-௧௧.
(௩)
(௪) ரா-ஆ-௧௭-உ௪. (௫) விஷ்ணுத.

க்குமாபோலே, பகவத்பாகவத நிந்தைக்கு உபகரணமான கரணத்தைப் போக்குகை உபகாரமாகக்கடவது. தலையையறுப்பது † ரக்ஷகனுடைய வ்யாபாரமாகையாலே ஸர்வமும் ரக்ஷணமாயிருக்குமிறே. (க) † "రామబాణాసనక్షిప్త మావహత్పరమాంగతిమ్-ராமபாணாஸநக்ஷிப்தமாவஹத்பரமாங்கதிம்" என்றும், (உ) "தலையையாங்கேயறுப்பதே கருமம்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. புரிகையாவது - க்ரோதகார்யமான நிரஸநத்தைப்பண்ணுகை. புரிதல் - செய்தலென்று தமிழர் சொல்லுவர்கள். சலத்தைப்பண்ணி என்றபடி. புரிதல் - செய்தலும், கொடுத்தலும்.

(அங்கருளில்லாத் தன்மையாளன்) ஆம்ரிதவிஷயத்தில் தயை வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்குமாபோலே அவர்கள்பக்கல் நிர்த்தயத்வம் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்கும். †சிற்றமும்தலையுமிரண்டும் விருத்த தர்மம், ஏகாம்ரயத்திலே வர்த்திக்கலாமிறே விஷயவிபாகத்தாலே. அசேதநமாயிருப்பதொரு கல்லு, சந்த்ரஸந்நிதியிலே நீராகவும் அஸந்நிதியிலே கல்லாகவுங் காணாநின்றோமிறே. (தன்மையாளன்) இதுவே தனக்கு ஸ்வபாவமாக வுடையவன். ஆம்ரிதவிஷயத்தில் உதாரனாய் தயாவானாயிருக்கையும், தத்விரோதிகள்பக்கல் க்ருத்தனாய நிர்த்தயனாயிருக்கையுமே ஸ்வபாவனாயிருக்கும்.

(தானுகந்தவூர்) (அமரர்வேந்தன் தானுகந்தவூர்) (அங்கருளில்லாத்தன்மையாளன் தானுகந்தவூர்) நிரதிசய போக்யன் வர்த்திக்கிற தேசம்; விரோதி நிரஸநசீலன் வர்த்திக்கிறதேசம். நித்யஸூரிகளும் தானுமாக உகந்ததேசமிறே பரமபதம்; ஸம்ஸாரிகள் விமுகராயிருக்கத் தானே யுகந்ததேசமிறேயிது. உடைமை நசியாமைக்காகத் தானே ஆதரித்துவந்து நிற்கிறதேசமிறே. இத்தால் - உகந்தருளினநிலங்களை ஆம்ரயணீயமும் ப்ராப்யமுமென்கை. ‡(அமரர்வேந்தன்) என்கையாலே - ஸ்வாமித்வங் கண்டோம், அத்தேசத்தைக் காற்கடைகொண்டு தோஷபூயிஷ்டமான இத்தேசத்திலே

---

† விநாசமும் ப்ரயோஜநமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனுடைய வித்யாதி) ஹிம்ஸிக்கை உபகாரமென்னுமதுக்கு ப்ரமாண மருளிச்செய்கிறார் (ராமபாணாஸநேத்யாதி). "వహ ప్రాపణే - வஹ ப்ராபணே" தாது; - அடைவிப்பிக்கை.

† விருத்ததர்மம் ஏகாம்ரயத்திலே கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சீற்றமுமித்யாதி).

‡ ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் என்கைக்கு அவற்றுக்கு உபயோகியான குண

(க) ரா-கி-கஎ-கஅ. (உ) தி-மா-அ.

வந்து நிற்கையாலே வாத்ஸல்யங் கண்டோம், கீழ் உக்தமான சக்தி கிடக்கச்செய்தே "மூச்சிலீ" என்னும்படி தன்னை அவர்களிட்ட வழக்காக்கி வைக்கையாலே ஸௌசீலதை கண்டோம், சக்ஷுர்விஷயமா யிருக்கையாலே ஸௌலப்யங் கண்டோம். நித்யஸூரிகள் ஏற்றுஅஂகமுண்ண இங்கேவருகையாலே ப்ராப்யபௌஷ்கல்யமுள்ளது இங்கேயிறே. (க) "வானவர் வானவர் கோனொடுஞ் சிந்து பூம கிழுந் திருவேங்கடம்" என்றாரிறே - நம்மாழ்வார்.

(க) [வானவர் வானவர்கோனொடும்] † அடியறப் போந்தபடி. எல்லாரையும் போகவிட்டு அகம்பார்த்திருக்கிறாப்போலேகாணும் ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன். (தானுகந்தவூர்) அவனுகந்ததாக வமையும் போலேகாணும் இவராதரிக்கைக்கு.

(ஊரெல்லாம்) ஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்கு முன்பு, (உ) "அவரவர் பணை மூலே துணையா" என்று ஜாதிநியதியின் றியிலே வரையாதே உத்தேஶ்யமானாப்போலே ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின்பு திருப்பதிகளெல்லாம் உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறபடி. அநுபவிக்கப்போகிறது திருக்கோவலூராயிருக்க, (ஊரெல்லாம்) என்பானென்னென்னில்; ஒருருக்குப்போம்போது நீர்ச்சாய்வையும் நிழற்சாய்வையும் பற்றிப் போவாரைப்போலே திருப்பதிகளிலே ஒதுங்கிப் போகிறார். (௩) * †வாஸுதேவதருவை அநுபவிக்கப் போம்போது (௩)*வாஸுதேவ தருச்†சாயையிலேயிறேஒதுங்கிப்போவது †"ஸர்வம்வஸதிதிவாஸுதேவஃ' என்கிறபடியே - உகந்தருளினநிலங்களெல்லாம் வஸ்தவ்ய பூமியிறே; தத்வ்யதிரிக்தங்களை மருபூமியாகவிறே இவர் நினைத்திருப்பது. (தன்தாள்பாடி) வழிபோவார்க்குப் பாதேயம்வேணுமிறே. (௪) "పాథేయం పుణ్డరీకాక్షనామసఙ్కీర్తనామృతమ్- பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்" என்னக்கடவதிறே. ப்ரா

ங்களுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அமரர்வேந்த னித்யாதி).

(அடியற) - எல்லார்க்கும் ப்ரதாநரான ஸேனைமுதலியாரோடேகூட.

திருப்பதிகளிலே தங்கவேணுமோ, மேருவிடமாநாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவ தருவையித்யாதி). (தரு) ப்ராப்யம்; (நிழல்)- ப்ராபகம். உபாயோபேயம் அவனே யென்றபடி. அவன் சாயையிலே போகைக்கு அங்கே வர்த்திக்கிறாரோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வம்வஸதீத்யாதி). ஸர்வசப்தத்தை தவ்ய தேசமாத்ரத்திலே ஒதுக்குகிறார்.

(க) தி-வாய்-௩-௩-எ. (௩)
(உ) தி-மொ-க-க-உ- (௪)

ப்யப்ராபகங்களிரண்டுமான தன் திருவடிகளை. தன்னைப்பாடி என்னாதே (தாள்பாடி) என்கையாலே, கீழ் (௧) "ஒருகால் நிற்பவொருகாலும்" என்றதிருவடிகளாயிற்று இவர்க்குப் பாதேயம் (பாடி) ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க் கொண்டுபாடி.

(நிலமித்யாதி) பெண்ணையைக்காண்பதற்கு முன்புபோலேகாணும் திருவடிகளைப் பாடுவது, பெண்ணையைக்கண்டவாறே திருவடிகளைமறந்து இத்தைக்கவிபாடத்தொடங்கினர். அதுக்குஹேதுவென்னென்னில்; அத்தேசத்திலே தமக்கு ஆதரமுண்டாகையாலே அத்தேசத்தை ஆதரிப்பாரும் தமக்குத் துணையாயிருப்பரிறே. (நிலம் பரந்துவரும்) † புருஷோத்தமனை ஒருஸ்த்ரீ அநுபவிக்கப் § போகிறுளாகையாலே அத்யாதரத்தோடே யாயிற்றுப் போகிறது. திருக்கோவலூரை அநுபவிக்கப்போகிற ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே கரைக்குமீதேவழிந்து குடியிருப்புக்களை யழித்து. கரையில் நிற்கிறவேய்களை † பீட்கன்றாக வேர்ப்பற்றிலே குத்தியெடுத்து இழுத்துக்கொண்டு வருவதாய்க்கொண்டு பெரியகிளர்த்தியோடே வருகிறபடி. (கலுழி) கலக்கமும், ‡ கானாறும். ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே கலங்கிப்போகிறபடி. பகவத்விஷயத்தை யநுபவிக்கப்போம்போது அவன்விபூதியை யழித்துக்கொண்டுபோகலாமோ வென்னில்; விபூதியினழிவுபாரான், இவளாதரத்தையிறே அவன் பார்ப்பது. கண்டாகர்ணன், "ருஷிப்பிணம் இப்போதுகொன்றது, இத்தை இப்போது அமுதுசெய்தருளவேணும்" என்றானிறே. பிராட்டியைக்கண்ட ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, முதலிகள் மதுவநத்தை யழிக்க அத்தைவந்து மஹாராஜர்க்குச் சொல்ல, "நங்கார்யம் க்ருதக்ருத்ய மாயிற்றது" என்று உகந்தார்களிறே-மஹாராஜரும் ராஜகுமாரர்களும். (௨) "த்ருஷ்டா ஸீதா-த்ருஷ்டாஸீதா" என்னவேண்டுவதில்லை. எம்பார் இவ்விடத்திலே "நடுவே மதுவநமொன்றில்லையாகில் முதலிகளுடையகிளர்த்தி ராஜகுமாரர்களுடையமுதுகோடே போமித்தனைகாண்" என்று அருளிச்செய்வர்.

---

† ஆர்க்கு ஆதரமுண்டாவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (புருஷோத்தமனையித்யாதி). (பீட்கன்றாக)-கீழ்க்கன்றோடே. (கானாறு)-காட்டருவிகள். ரஸோக்த்யாகவருளிச்செய்கிறார் (எம்பாரித்யாதி). (முதுகோடேபோகை)-ஸந்தோஷத்தாலே ஒருத்தரொருத்தராகத் திருமேனியைக் கட்டிக்கொண்டால் ஸௌகுமார்யத்தாலே ஸஹியாதென்றபடி.

---

(௧) ௫-　　(௨) ரா-பா-௧-௭௮.

§ (பா)பார்க்கிறுளாகையாலே. ப்ரார்த்திக்கிறுளாகையாலே.

(பெண்ணையீர்த்தநெடுவேய்கள்படுமுத்தம்) ஆஸந்நப்ரஸவைகளான கர்ப்பிணிகளை மயிரைப்பிடித்திழுத்தால் அதுவே ஹேதுவாக ப்ரஸவிக்குமாபோலே வேர்ப்பற்றிலே குத்தியெடுத்து அலைத்துக்கொண்டு போகப்புக்கவாறே வேய்கள் உடைந்து முத்தை ஈன்றபடி. (நெடுவேய்கள்) திருவுலகளந்தருளினபடிக்கு ஸ்மாரகமா யிருக்கிறதாயிற்று - வேய்களுடைய ஓக்கம். (உந்தவுந்தி) பெண்ணையானது ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே முத்தைக்கொடுசென்று வயல்களிலே தள்ள, கர்ஷகர் தங்கள்பயிருக்குக் களைகளென்றுதள்ள, †அவர்களாலே நோக்கவொண்ணாதபடியாகத் தள்ளி வயலெங்கும் பரந்ததாயிற்று முத்து. விளைவதுபொன்னாய், முத்து களையாம்படியிறே தேசத்தின்போக்யதை. (௧)*பொன்படுகுட்டமிறே. (௨) "பொன்னாய்" என்கிறவஸ்துவை விளைக்கும் தேசம்போலே காணும். (பொய்கைவேலி) இப்படிப்பட்டவயல்களையும் தடாகங்களையும் சுற்றிலேயுடைத்தாயிருக்கை. (௩)"†నదీ స్తటాకాని చ పూరయిత్వా-நதீஸ் தடாகாநிசபூரயித்வா" என்கிறபடியே வர்ஷம் நிறைக்கையன்றிக்கே ஆறுநிறைக்கக்கடவதான பொய்கைகளிறே.

(பூங்கோவலூர்) அவன்றன்பாடுபோகவேண்டாதபடி தேசந்தானே போக்யமா யிருக்கிறபடி. (தொழுதும்போதுநெஞ்சே) நெஞ்சே! அநுபவிக்கப்போராய் (தொழுவோம்) என்னுமளவைத்திருக்க (போது) என்கிறது, ஆற்றினுடைய ஆதரத்தையும், வயலின்போக்யதையையும், ஊரின்போக்யதையையும சொல்லக் கேட்டபோதே திருவுள்ளம், கட்டணம் கட்டியெடுக்கவேண்டும்படிதளைப்பட்டுக் கிடந்தது. அன்றியே, தன்தாள்பாடிஎன்று - திருவடிகளைப் பாடுகையாலே திருவடிகளின்போக்யதையும் மிடற்றோசையும் வருத்தத்திருவுள்ளம் தளர்ந்தபடியாகவுமாம், கையைக் கொடுத்துப்போராயென்கிறார். (தொழுதும்) (௪) "నమ ఇత్యేవ వాదినః- நம இத்யேவவாதிநः" என்றார் - கீழ்; இதில் - (௪) "బద్ధాఞ్జలిపుటాః- பத்தாஞ்சலிபுடாः" என்கிறார். இரண்டும் முக்தருடைய அநுபவமிறே. ... ... (௬)

(உந்தவுந்தி) - கர்ஷகர் களையென்றுதள்ள அத்தை மீறித்தான் தள்ளியென்றபடி. (பொய்கைவேலி) பொய்கைகளுக்கு அதிசயமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நதீஸ்தடாகாநிஇத்யாதி). (௬)

(௧)
(௨) ௧௦.
(௩)
(௪) பார-மோக்ஷ-௧௩௩.

மூ.—வற்புடையவரைநெடுந்தோள்மன்னர்மாள
வடிவாயமழுவேந்தியுலகமாண்டு
வெற்புடையநெடுங்கடலுள்தனிவேலுய்த்த
வேள்முதலாவென்றானூர்விந்தைமேய
கற்புடையமடக்கன்னிகாவல்பூண்ட
கடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில்கமலவேலி
பொற்புடையமலையரையன்பணியநின்ற
பூங்கோவலூர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே!. (எ)

பதம்.—வடிவாய, மழு, ஏந்தி, வற்புடைய, வரை, (ரு) நெடு, தோள், மன்னர், மாள, உலகமாண்டு, (௧௦) வெற்பு, உடைய, நெடுங்கடலுள், தனி வேல், உய்த்த, (௧ரு) வேள்முதலா, வென்றான், ஊர், விந்தைமேய, கற்புடைய, (௨௦) மடம், கன்னி, காவல்பூண்ட, கடி, பொழில்சூழ், (௨ரு) நெடு, மறுகில், கமலம் வேலி, பொற்புடைய, மலையரையன், (௩௦) பணியநின்ற, பூங்கோவலூர், தொழுதும், நெஞ்சே, போது. (௩ரு)

உரை.—(பரசுராமாவதாரம்செய்தருளி), அழகுமிக்கிருந்துள்ள, மழுவைத், தரித்து, பலத்தையுடைய, மலைபோலே, (ரு) உயர்ந்த, தோள்களையுடையரான, (ஸஹஸ்ரபாஹுவர்ஜுநன் முதலான) அரசர்கள், அழியும்படி செய்தும், (சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய்த் திருவவதரித்து ராவணாதிகளையழியச் செய்து) லோகங்களைப் பரிபாலநம்செய்தும், (௧௦) மலைகளை, (தனக்குள்ளே) யுடைய, மஹா ஸமுத்ரத்திலே, ஒப்பற்றவேலை, ப்ரயோகித்த,(௧ரு) ஸுப்ரஹ்மண்யன்முதலானாரை, ஜயித்த ஸர்வேஸ்வரனுடைய, தேசமாய், விந்த்யபர்வதத்திலேவர்த்திக்கிற, மிக்கஅறிவை யுடையளாய், (௨௦) தான்பற்றின கர்மத்தை விடாதவளாய், அநந்ய பரையான துர்க்கையாலே, காக்கப்பட்டதாய், பரிமளத்தை யுடைய, சோலையாலே சூழப்பட்டதாய், (௨ரு) அகலத்தையும் நீளத்தையு முடைத்தான, திருவீதிகளையும், தாமரைமலர்ந்திருந்துள்ள தடாகங்களையுமுடையதாய், செறிவை யுடைத்தான,பர்வதராஜன், (௩௦)ஆஸ்ரயிக்கும்படி (ஸர்வேஸ்வரன்) வர்த்திக்கிற, அழகியதிருக்கோவலூரைத், தொழுவோம்; மநஸ்ஸே!, வாராய். (௩ரு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (வற்புடைய) இப்படி திருவுள்ளத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு அநுபவிக்கப்பார்த்தவர், அநுபாவ்யவிஷயமானது வரையாதே எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளை வைத்த † தூளிதாநத்தோடே வந்து நிற்கையாலே அத்தை யநுஸந்தித்து அநுபவத்தை விஸ்மரித்து பயப்படத் தொடங்கினார். † அதுவும்

ஏழாம்பாட்டு.— (வற்புடைய) (தூளிதாநத்தோடே) - அந்தச்செவ்வியோடே, - அந்தி வாகாரத்தோடேயென்றபடி. (அதுவும்) - அளந்த செவ்வி

அ

அநுபவத்துக்குறுப்பா மித்தனையன்றே, பயப்பட வேண்டுவா னென்னென்னில்; அநுபவிதாக்களான தம்படியாலும் அநுபாவ்யவிஷயத்தின்படியாலும் பயம் மேலிட்டது. அஸ்த்தாநே பயசங்கைபண்ணும்படியாயிற்று இவர்தம்முடையப்ரேமாந்ததையிருப்பது. பக்தி போகோபகரணமாகைதவிர்ந்து,§ உபாயோபகரணமாம்படியிறே இவருடைய ப்ரேமாந்ததை யிருப்பது. † இவர் தமக்கு அநுபாவ்யம் ஸௌந்தர்யாதிகளிறே.

இதில்ஸௌகுமார்யத்தை யநுஸந்தித்தவாறே வயிறுபிடிக்க வேண்டியிருக்கும். மஹாராஜர், ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான் அநுகூலனாய்வந்து சரணம்புகுராநிற்கத் தம்முடைய ப்ரேமாந்த்யத்தாலே (க) "வத்⁴யதாம் வத்⁴யதாம்- வத்யதாம் வத்யதாம்" என்றாரிறே. †அஸுரராக்ஷஸராலே மிடைந்துகிடக்கிற தேசமாகையாலே அத்தைப் பார்த்தவாறேவயிறுபிடிக்கவேண்டியிருக்கும். இவர்பயத்தாலே இழிந்தாலும் ரக்ஷகனுக்கு அவ்வோபயநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி யநுபவிப்பிக்கை பரமிறே. ஆகையாலே, மஹாராஜர் பயத்தைப் பெருமாள் தம்முடைய ராஜநீதியைக்காட்டியும், சரணாகத விஷயத்தில் (உ) "நத்யஜேயம்-நத்யஜேயம்" என்று பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையைக்காட்டியும் சமிப்பிக்க வொண்ணாதென்றுபார்த்துத் தம்தோள்வலியைக்காட்டி பயநிவ்ருத்திபண்ணினாற்போலே, தன்மிடுக்கையும், காவலுறைப்பையும், தேசத்தினுடைய அரணுடைமையையும் புத்திப்ரதாந முகத்தாலேகாட்டிக் கொடுக்க நிர்ப்பயராய், நெஞ்சே! நாம் அநுபவிக்கப்போரா யென்கிறார். அத்தலையில்ஸௌகுமார்யத்தையநுஸந்தித்து பயப்படக்கடவன், சௌர்ய வீர்யாதிகளையநுஸந்தித்து நிர்ப்பயனாகக்கடவன்.

யும். ப்ரேமம் அநுபவத்துக் குடலன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பக்தி போகோபகரணமித்யாதி). (உபாயோபகரணம்) - உபாயபூதனானவனை ரக்ஷிக்கைக்கு உபகரணம். (அநுபாவ்யவிஷயத்தின்படியாலும்) என்றத்தைக் காட்டுகிறது (இவர்தமக்கித்யாதி).

(பழிக்கக்கூடுமோஎன்ன;) அங்கு விரோதி பூயிஷ்ட்டமாகையாலே மஹாராஜர் பயப்படுகிறார், இங்கு விரோதியுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அஸுரராக்ஷஸராலேஇத்யாதி). (ங) "விபரீத ஸ்து தாஸுர:-விபரீதஸ்துதாஸுர:" என்கிற அஸுரர் இங்குமுண்டே. (ராஜநீதி) - தம்முடைய பூர்வர்கள் சரணாகதரைரக்ஷித்துப்போந்தவை.

---

§ (பா)பயோபகரணமாய். (உ) ரா-யு-௧௮-௩.
(க) (ங) விஷ்ணுதர்மம். ‡ குண்டலிதம் அநந்விதம்.

(வற்புடையவித்யாதி) அநேகாவதாரங்களிலுண்டான மிடுக்கையெல்லாங்காட்டி சமிப்பிக்க வேண்டும்படி காணும் இவருடைய பயாதிசயமிருப்பது. (வற்புடையவரை நெடுந்தோள் மன்னர்) ஹிரண்யராவணாதிகளுடைய பலத்தைச் சொல்லுமாபோலே இவர்களுடைய பலத்தை யருளிச்செய்கிறது, அத்தலையில் மிடுக்குத் தோற்றுகைக்காக. பலத்தையும் மலைபோலே ஓங்கின தோள்களையுமுடையவர்கள். மலையிலே சிலபதார்த்தங்கள் வந்தடியுண்டால் அவைதான் நக்கநைந்துபோமத்தனையொழிய மலைக்குச் சிதைவில்லாதாற்போலே எதிரிகள் நசித்துப்போய் இவர்கள் தோளுக்குச் சலநமின்றிக்கே யிருக்கை. (மன்னர்மாள) †அநுகூலவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்தாலும் ஆஸுரமளாவியிருக்குமாகில் ஈஶ்வரன் அழியச்செய்யுமென்கை. ரக்ஷகஜந்மமிறே யென்றுபாரான், அவர்கள் ஆஸுரமாயிற்றுப் பார்ப்பது. ஸஹஸ்ரபாஹ்வர்ஜுநன் முதலான ராஜாக்களெல்லாம் நிஶ்ஶேஷமாக நசிக்கும்படி.

இவர்கள் நசிக்கும்படி பண்ணின வ்யாபாரமேதென்னில்; (வடிவாய மழுவேந்தி) கையிலே மழுவையேந்த நஶித்துக்கிடந்தித்தனையாயிற்று. மழுவின்கூர்மையையும் பிடித்தபிடியையுங் கண்டு நசித்தவித்தனை; நரஸிம்ஹவேஷத்தைக்கண்டு ஹிரண்யன் ம்ருதனானாற்போலே. அங்ஙனன்றியே கையும் மழுவுமாயிருக்கிறவிருப்பு தர்சநீயமாயிருக்கையாலே (ஏந்தி) என்னவுமாம். ரௌத்ரமான அஸ்த்ரமென்று வைஷ்ணவர்களெல்லாரும் இத்தை அநாதரியாநிற்க, இவர் (வடிவாயமழு) என்கிறார்†; எம்தேனு மோராயுதத்தைப் பிடிக்கிலும் இவர்க்கு தர்சநீயமாயிருக்குமிறே. திருவாழியும் அவன்பிடித்தவாறேயிறே தர்சநீயமாயிருக்கிறது. (உலகமாண்டு) ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானுண்டதொரு ராஜ்யமில்லாமையாலே ராமாவதாரத்தை நினைக்கிறது. †தன்பிதாவை நலிந்தார்களென்னும் கோபத்தாலே ராஜாக்கள் தலையையறுத்து அவர்களுடைய ரக்தத்தாலே தடாகத்தை நிரப்பி உதகக்ரியை பண்ணிப்போனானித்தனையிறே. ஆனாலும், (க) "ஸ்நாத்வா புஞ்ஜீத-ஸ்நாத்வாபுஞ்சீத" என்னு

ராஜாக்கள் ரக்ஷகரன்றோ அவர்களை யழிக்கக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலவேஷேத்யாதி).

(மழு) என்கிறார், "இது கூடுமோ" என்று பூரிப்பது. ராஜ்யம் பண்ணிவிட்டால் நலிவானென் னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தன்பிதாவையித்யாதி).

(க)

மாபோலே, (ஏந்தி) என்கிற இந்த ல்யப்பு ஏககர்த்ருகமாகவன்றே இருக்கிற தென்னில்; வஸ்த்வைக்யத்தாலே ஏககர்த்ருகமாகவும் தட்டில்லே, அர்த்தாநுபபத்தியாலே பிந்நவ்யக்திகமாகவும் தட்டில்லே. †மேலே க்ருஷ்ணவதாரமா யிருக்க ஏக கர்த்ருகமாயிருக்கிறது-வஸ்த்வைக்யத்தாலேயிறே. ஆகையாலே ஆகாரத்வயத்தாலும் (உலகமாண்டு) என்கிறவிது - ராமாவதாரத்தைக் காட்டுகிறது. † பரசுராமாழ்வான் பெருமாளைக் கண்டவாறே கையில் மழுவைப்பொகட்டு வில்லேயெடுக்க, வில்லோடேகூட அவனுடைய சக்தியைவாங்கி அவ்வில்லாலே ராவணாதிகண்டக நிரஸநபூர்வகமாகச் சிறியத்தைப் பெரியது நலியாதபடி ராஜ்யத்தை யாண்டபடியைச்சொல்லுகிறது.

(வெற்பித்யாதி) வெற்பைத் தனக்குள்ளேயுடைத்தான மஹா ஸமுத்ரத்திலே அத்விதீயமான வேலேவிட்ட இளமறிப் பேரானஸுப்ரஹ்மண்யன். அதாவது - பர்வதங்களுடைய பக்ஷவத்தாய்க் கொண்டு § பறந்து லோகங்களேயும் அழித்துக்கொண்டு திரிகையாலே இந்த்ரன், தன்கையில்வஜ்ரத்தாலே பக்ஷங்களைச்சேதித்துப்பொகட, ஒருபர்வதம் அவனைத் தப்பித்தெரியாதபடி ஸமுத்ரத்துக்குள்ளே கிடக்க, தேவஸேநாபதியாகையாலே அதுகிடக்கிறவிடமறிந்து அழியச்செய்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (நெடுங்கடல்) இப்போது ஸமுத்ரத்தினுடைய மஹத்தையைச் சொல்லுகிறது-பர்வதம் இன்னவிடத்திலே புக்கொளித்ததென்று ஒருவருக்கும் நிலேநாடவொண்ணுதென்கைக்காக. (தனிவேலுய்த்த) வேலேயெறிந்தால் தந்நிரஸநத்துக்குப் பின்னை ஓராயுதம் விடவேண்டாதபடியா யிருக்கை. வேளென்று - காமனுக்குப் பேராயிருக்க, இவனை (வேள்) என்கிறது - பருவத்தாலும் வீர்யத்தாலும் எதிரிகளை யழியச் செய்கையாலே சொல்லுகிறது. (முதலாவென்றானூர்) ஸுப்ரஹ்மண்யன் முதலாக ஜயித்த ஆண்பிள்ளை வர்த்திக்கிறதேசம். பாணயுத்தத்திலே ப்ரதாநனாய் முற்தூசியிலேவந்தான் இவனிறே. (க) "நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான்" என்னக்கடவதிறே. அப்போதுவந்து எதிரிட்டார்க்கும் தோற்றார்க்கும் தொலகயில்லாமையாலே (வேள்

வஸ்த்வைக்யத்தாலே எங்கே கூடிற்றென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மேலேக்ருஷ்ணவதார மித்யாதி). "ஏந்தி, ஆண்டு" என்ற சொத்தியைப்பற்ற ஐக்யபக்ஷத்திலே (பரசுராமாழ்வானித்யாதி). வில்லேயெடுத்து எதிராகவரத், தாமும் ஏகமாகையாலே அத்தை வாங்கிப் பெருமாள் எய்தாரென்றபடி.

(க) தி-வாய்-எ-ச-அ. § (பா)புகுந்து.

முதலா)என்று †திரளப்பேசுகிறார்.(க)†"முண்டன்நீறன்" இத்யாதி. (வென்றானூர்) அநிருத்தாழ்வானை பந்தித்தவளவிலே ஸ்ரீநாரதபகவான் க்ருஷ்ணனுக்கு வந்து விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெரியதிருவடி முதுகிலே புறப்பட்டு அழியச்செய்யக்கடவதாகச் சென்றால், க்ருஷ்ணன் ஒருதலையானல் நமக்கு ஜயிக்கப்போகாதென்றறியாத மதிகேடனுகையாலே அவனை ரக்ஷிக்கக்கடவதாகப் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை நினைத்துளதிரிட,(உ) "ஶ்ரமேயம்-நநமேயம்" என்றிருக்கும் நிர்ப்பந்தம் இவர்களுக்கில்லாமையாலே "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கைக்கடியான செருக்கைக்காட்டி ரக்ஷிக்கக்கடவதாகவந்து பாணனைக்காட்டிக்கொடுத்துத் தோற்று முதுகிட்டு ஓடும்படி பண்ணினுயிற்று. பாணனைபழியச் செய்யாதே அவன் செருக்குக்கடியான தோள்களைச் சேதித்துவிட்டது-உஷை, "நாம்பித்ருஹீநை" என்று கண்ணநீர் பாய்ச்சவொண்ணுதென்கைக்காக. †அதுதான் † இரண்டொருகார்யமாயிற்று,"உன்னைரக்ஷகனுகப்பற்றி நான்பட்டபாடே" என்றும், "உன்னை ரக்ஷிக்கக்கடவதாக ஏறிட்டுக்கொண்டு நான்பட்டபாடே' என்றும் அந்யோந்யம்கட்டிக்கொண்டு கதறுகைக்குறுப்பாயிற்று. (வென்றானூர்) இப்படிப்பட்ட வீரன்வர்த்திக்கிறதேசம்.

(விந்தைமேயவித்யாதி) காவலுறைப்பை யருளிச்செய்கிறார். (விந்தைமேய) விந்த்யாடவியிலே வர்த்தித்தவள். துர்க்கை என்னவமைந்திருக்க இப்போது இது சொல்லுகிறது, காவல்பூண்கைக் குறுப்பாக தபஸ்ஸுபண்ணினவாம் சொல்லுகைக்காக. †தான் அடிமை செய்ப ப்ராப்தையானலும் அவன் இரங்கிக்கொள்ளும்போது தபஸ்ஸுபண்ணவேணும்போலே காணும். இவளுடைய வைபவமெல்லாம் அங்குத்தைரக்ஷைக்கு உறுப்பாகையாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(†கற்புடைய) கற்பு - ஜ்ஞாநம். கட்டும் கழற்று மறிந்துகாக்க வல்லஜ்ஞாநாதிக்யத்தை யுடையவள். கற்பென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய்,

---

(திரள) - ஸங்க்ரஹமாக, கூட்டியென்றபடி. அப்படி திரளாக வந்தார்களோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (முண்டன்நீறனித்யாதி). (அதுதான்) - தலையையறுக்காமல் வைத்ததுதான். (இரண்டொருகார்யம்)-பித்ருஹீநையாகாமைக்கும், கட்டிக்கொண்டமைக்குமுடலாயிற்றென்றபடி.

அடிமைக்கு ருசியமையாதோ, தபஸ்ஸுபண்ணவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தான் அடிமையித்யாதி).

(கற்பு) - கல்வியாய், ஜ்ஞாநமாதல்; ஸ்த்ரீத்வமாதல்.

(க) தி-ச-வி-எக. (உ) ரா-யு-ந்கூ-கக.

தந்தாமையழியமாறியும் ஸ்த்ரீத்வத்தை நோக்குமாபோலே தன்னையழியமாறியும் அத்தை நோக்கக்கடவளாயிருக்கை. மடப்பமாவது - பற்றிற்றுவிடாதொழிகை. ப்ரபல விரோதிகளுண்டானாலும் விட்டுப்போகாதொழிகை. கன்னி - அநந்யபரையென்கை. (காவல்பூண்ட) பிறர் நியமிக்கக் காக்கையன்றிக்கே தன்னுதரத்தாலே காக்கை. (காவல்பூண்ட)†பரிவின்மிகுதியாலே ரக்ஷணதர்மத்திலே அந்வயித்தாளென்கை. காவலுக்கு அழிவுவருமிறே - இவள் போகப்ரவணையாமாகில். † கன்னியென்று-அழிவில்லாததுக்குப் பேராகையாலே, இவளுக்கு அழிவில்லாமையாலே ஊருக்கு அழிவில்லையென்றபடி. பிறந்தவன்றே நடைபோந்தவளாகையாலே என்றுமொக்கப் பரிவையா யிருக்குமிறே. "தம்பிவளைக் காரியன்றோ" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர். சேஷபூதனு யிருக்கச்செய்தே தன்பரிவின் மிகுதியாலே ரக்ஷண தர்மத்தையேறிட்டுக் கொள்ளுமிறே. (க) "நின்செவ்வடிசெவ்வி திருக்காப்பு" என்றாரிறே - பெரியாழ்வார்.

(கடிபொழிலித்யாதி) பரிமளத்தை நிரூபகமாக வுடையபொழில். நித்யவஸந்தமான தேசமென்கை. இப்போது தேசத்தின் போக்யதை சொல்லுகிறதன்று - இவருடைய பயநிவ்ருத்திக்குறுப்பானவற்றைச் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலே; நம்மாசார்யர்கள் பயநிவ்ருத்திக்குறுப்பாக வருளிச்செய்து போருவர்கள். போக மோக்ஷங்களை பொழியப் புருஷார்த்த மில்லையிறே. பகவத்விரோதிகளாயிருப்பார் விஷயாந்தரப்ரவணரா யிருக்கையாலே அவர்களைத் தன்னுடைய போக்யதாதிசயத்தாலே உள்ளுப்புகுராமே தன்பக்கலிலே துவக்கவற்றாயிருக்கை. உள்ளுப்புக்கு ஒருவனை அழியச் செய்யவேணுமோ, இந்தபோக்யதையை அநுபவிக்கவமையாதோ வென்னும்படிபண்ணுகை.

(நெடுமறுகில்) அத்தைத்தப்பிப்புகுந்தாரைத், திருவீதிதான் ஆயாம விஸ்தாரங்களாலே தர்சநீயமாய்உள்ளுப்புகுராதபடி துவக்கவற்றாயிருக்கை. (கமலவேலி) பரப்புமாறப்பூத்த தாமரைகளையுடைததானதடங்களை யுடைத்தாயிருக்கை. ஓடைகள் பரப்புமாறப் பூத்துக்கிடக்கையாலே தர்சநீயமாய் அங்கே கால்தாழும்படிபண்ணுகை. இத்தால்-ஒருகாவல்வேண்டாதபடி அரணையுடைய தேசமென்கை.

ரக்ஷ்யபூதையான தான் காவலிலே பூணக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பரிவின்மிகுதியாலே யித்யாதி). அர்த்தாந்தரம் (கன்னியென்று அழிவில்லாததுக்குப்பேர்) என்று.

(க) திருபல்லாண்டு-க-   § (பா) கடியை.

(பொற்புடைய வித்யாதி) அரணின்றியிலே யொழிந்தாலும் கிட்டவொண்ணாத காவலுடைத்திருக்கிறபடி. இத்தேசத்தோடே செறிவை யுடைய மலயமாநவர்களுக்கு ஆஶ்ரயணீயனானவன் வர்த்திக்கிறதேசம். தபஸ்ஸு பண்ணிவந்து காக்கையன்றியே நிலவராலே காக்கப்பட்ட தேசமென்கை. அந்யோந்ய முண்டான செறிவைச் சொல்லுதல். அதாவது - எல்லாருமொக்க ஏககண்டராய்க் காக்கும்தேசமென்கை. ஏகவசநம்-ஜாத்யபிப்ராயத்தாலே. (பணியநின்ற) ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயன் வர்த்திக்கிற தேசமென்கை. (நின்ற) ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனான பின்புகாணும் க்ருதக்ருத்யனாய்த் தரையில் கால் பாவிற்று; சேதநர்பகவத்விஷயத்தில் போக்யதையளவுஞ்செல்ல அவகாஹித்தால் க்ருதக்ருத்யராமாபோலே. †விமுகராயிருக்கச்செய்தே நிர்ஹேதுகமாக ஸம்பந்தத்தை உணர்த்தினவன் ஸம்பந்தாநுரூபமாக ஆஶ்ரயித்தால் க்ருதக்ருத்யனாகச் சொல்லவேணுமோ?

(பூங்கோவலூர்தொழுதும்) அவனை யொழிய அத்தேசமே போக்யமாம்படியிறே - இவர்திருப்பதிகளிலேமண்டினபடி. (போது நெஞ்சே) இவர்க்கு பயநிவ்ருத்தி பிறந்தவிடத்திலும் திருவுள்ளம் தரைப்பட்டுக்கிடந்தது, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகமான தேசமாகையாலே நமக்கு பயப்படவேண்டா, நெஞ்சே! நாம் அநுபவிக்கப்போரா பென்கிறார். (தொழுதும்போது நெஞ்சே) "உண்ணப்போராய்" என்பாரைப்போலே அழைக்கிறார். *†தொழுதெழவிறே; தொழாதபோது ஸத்தையில்லை, (தொழுதும்போது நெஞ்சே) என்கிறார். ... ... (எ)

மூ.— நீரகத்தாய்நெடுவரையினுச்சிமேலாய்
நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய்நிறைந்தகச்சி
ஊரகத்தாய், ஒண் துறைநீர்வெஃகாவுள்ளாய்
உள்ளுவாருள்ளத்தாய், உகலமேத்தும்
காரகத்தாய்கார்வானத்துள்ளாய்கள்வா
காமருபூங்காவிரியின்தென்பால்மன்னு
பேரகத்தாய், பேராதென்னெஞ்சினுள்ளாய்
பெருமானுன்திருவடியேபேணினேனே. (அ)

(பொற்பு) செறிவு. இவன் ஆஶ்ரயித்தமட்டில் ஈஶ்வரன் க்ருதக்ருத்யனாக கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விமுகராயித்யாதி). ஊண்தாரகமானாற்போலே தொழுகையும் ஸத்தாஹேதுவோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தொழுதெழவிறே) என்று. (எ)

பதம்.—நீரகத்தாய், நெடுவரையின், உச்சிமேலாய், நிலாத்திங்கள் துண் டத்தாய், நிறைந்த, (ரு) கச்சி, ஊரகத்தாய், ஒண், நீர்த்துறை, வெஃகாவுள் ளாய், (க0) உள்ளுவார் உள்ளத்தாய், உலகம் எத்தும், காரகத்தாய், கார்வா னத்துள்ளாய், கள்வா, (கரு) காமருபூம், காவிரியின், தென்பால், மன்னு பேரகத்தாய், என்நெஞ்சில், (உ0) பேராதுள்ளாய், பெருமான், உன்திருவ டியே, பேணினேன், (உசு)

உரை.—திருநீரகத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனே! உயர்ந்த திரும லையின், சிகரத்திலே நின்றருளினவனே! ஸகல கலைகளாலும் பூர்ணனான சந்த் ரனைப்போலே தாபத்தைப்போக்குமவனாய் (பூமியிலே) ஒருகண்டமான நிலாத்திங்கள் துண்டமென்கிற திருப்பதியிலே நின்றருளினவனே! அழகு நிறைந்த, (ரு) காஞ்சீபுரத்திலே, திருவூரகத்திலே நின்றவனே! அழகிய, தடா கத்தின் கரையிலே, திருவெஃகாவிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனே! க0) (உன் னை சேஷியென்று) அநுஸந்திப்பாருடைய மநஸ்ஸிலே நித்யவாஸம்பண்ணும வனே! லோகத்தா ரெல்லாரும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, திருக்காரகத்திலே நின்றருளினவனே! திருக்கார்வானத்திலே வர்த்திக்குமவனே! (ஆஸ்ரிதர்க்கா யிருக்கிற திருமேனியை அவர்களுக்குக்காட்டாத) கள்வனே! (கரு) மிக்க அழகை யுடைத்தான, காவேரியின், தென்கரையிலே; திருப்பேரகத்திலே பொருந்தி யெழுந்தருளியிருப்பவனே! என்னெஞ்சிலே, (உ0) பேராதிருப் பவனே! ஸர்வஸ்வாமியான, உன்னுடைய திருவடிகளையே, காணவேணுமெ ன்கிற ஆசையாலே கூப்பிடாநின்றேன். (உசு)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (நீரகத்தாய்) "திருவுலகளந் தருளின படியைத் தத்காலத்தில் அநுபவிக்கப்பெற்றிலோம்" என்று விஷ ண்ணராக, "அச்செவ்வியோடே திருக்கோவலூரிலே வந்துநின் றோம், அநுபவியீர்" என்ன; தம்முடைய திருவுள்ளத்தையுங் கூட் டிக்கொண்டு அநுபவிக்கவிழிந்தவர், ஆயனுடைய சௌர்யவீர் யாதிகளையும் விஸ்மரித்துத் தம்முடைய அநுபவத்தையும் விஸ்ம ரித்து முகப்பிலே ஸௌகுமார்யத்தை யநுஸந்தித்தும் † தேச ஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்தும் "இவ்விஷயத்துக்கு என்னதீங்குவரு கிறதோ?" என்று பீதரானார். † அவ்விஷயத்திலேஆசை பிறக்கையும் அங்குத்தைக்குப்பரிகையும் ஆத்மதர்மமிறே. அவன் தன்னுடைய §சக்த்யாதிகளைக் காட்டித்தெளிவிக்கத், திருவுள்ளத்தையுங் கூட்டி

எட்டாம்பாட்டு.—(நீரகத்தாய்) (தேசஸ்வபாவம்) - ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் மேலிட்டிருக்கை. ஆசைப்படுகிறதென், துக்கப்படுகிற தென்னென்ன; அரு ளிச்செய்கிறார் (அவ்விஷயத்திலே யித்யாதி).

---

§ (பா)வீர்யாதிகளை.

க்கொண்டு அநுபவத்திலே உத்யோகித்தாராய் நின்றார் - கீழ்; இதில் - திருக்கோவலூரிலேபோய் அநுபவிக்க ஒருப்படுகிறார் †தாமாகையாலே போகவென்று ஒருப்பட்டவளவிலே ஸ்ரீபாதம் பேர்ந்ததில்லை, ஆயனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுஸந்தித்து, (க) "காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்கிறபடியே - கரணங்கள் சிதிலமாகையாலும், ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலே வந்த அப்ராப்தியாலும்.†ஆஶ்ரயணவேளையோடு போகவேளையோடு வாசியற அவன் மேல்விழுந்து ஆஶ்ரயிப்பிக்க ஆஶ்ரயிக்கையும் அவன்மேல் விழுந்து புஜிப்பிக்க புஜிக்கையுமிறே ஸ்வரூபம். (உ) "கூவுதல் வருதல் செய்யாய்" (ங) "என்திறஞ்சொல்லார்" என்னக்கடவதிறே. ஆக, கரண்சைதில்யத்தாலும் அப்ராப்தியாலும்,தாம்போகமாட்டிற்றிலர்; தாம் இருந்தவிடம் திருக்கோவலூராகப்பெற்றிலர், கூப்பிடத்தொடங்கினார். திருக்கோவலூரை யநுபவிக்கப்பாரித்தவர் திருப்பதிகளைப்பற்றிக் கூப்பிடுவானென்னென்னில்; கதிர்பொறுக்கிக் கூட்டுவாரைப்போலே ஆயனுடைய ஸ்வபாவம் திருப்பதிகளிலே ப்ரகாசிக்கையாலே அத்தைப்பற்றிக் கூப்பிடுகிறார். (ச) "విష్ణునా సదృశో వీర్యే- விஷ்ணுநாஸத்ருசோவீர்யே" என்னுமாபோலே.

(நீரகத்தாய்) திருநீரகத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனே! நீரினுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடையவன் வர்த்திக்கையாலே தத்ஸம்பந்தநிபந்தநமாக (நீரகம்) என்று - திருப்பதியைச் சொல்லுகிறது. ஆத்மஸ்வரூபம் ஏகரூபமாயிருக்கச்செய்தே கர்மாநுகுணமாக தேவாதிஜாதிபேதமுண்டாய், §(ஜாத்யநுகுணமான புத்திபேதமுமுண்டாய்,)ததநுகுணமாக ஜீவநபேதங்களுண்டானாலும் ஸர்வோபஜீவ்யமாயிறே ஜலமிருப்பது. அப்படியே திருநீரகத்து நாயனாரும் ஸர்வோபஜீவ்யராயிருக்கை. திருவுலகளந்த திருவடிகள் ஸர்வோபஜீவ்யமாயிறே யிருப்பது; இஸ்ஸ்வபாவம் இத்திருப்பதியிலே ப்ரகாசிக்கையாலே, வரையாதே எல்லார்க்கும் அநுபாவ்யனான நீ எனக்குமுகங்காட்டாதொழிவதே! என்கிறார்.

(நெடுவரையினுச்சிமேலாய்) பூமியிலுள்ளார் அநுபவிக்கையன்றிக்கே ஊர்த்த்வலோகங்களிலுள்ளாரும் அநுபவிக்கும்படி திரு

---

† (தாமாகையாலே) - ப்ரேமாந்தரான தாமாகையாலே. ஆஶ்ரயணத்துக்கொழிய அநுபவத்துக்குத் தாம் மேல்விழ வேண்டாவோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயணேத்யாதி).

(க) பெரியதிருவந்-கூச.
(உ) தி-வாய்-கூ-உ-கக.
(ங) தி-வாய்-அ-ங-எ.
(ச) ரா-பா-க-கஅ.
§ குண்டலிதம் ப்ரக்ஷிப்தம்.

மலையிலே நின்றருளினவனே! (க) “வானவர் வானவர்கோனொடும் நமன்றெழுந்திருவேங்கடம்” என்னக்கடவதிறே. † ஊர்த்த்வலோகங்களை யளந்த திருவடிக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று - திருமலையின்நிலை. “ஈஶ்வரோஹம்” என்றிருப்பார்க்கு மகப்பட முகங்கொடுக்கக்கடவ நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(நிலாத்திங்கள்துண்டத்தாய்) இதுவும் நாயனார்ஸ்வபாவத்தைப்பற்றத் திருப்பதிக்குத் திருநாமமாகிறது. ஸகலகலைகளாலும் பூர்ணனான சந்த்ரனைப்போலே தாபத்ரயாதுரர்க்குத்தாபஹரனாயும் அநுபவிப்பார்க்கு போக்யனாயுமிருக்கிறவனே! (உ) “సూర్యాంశుజనితం తాపం నిన్యే తారాపతిశ్శమమ్- ஸூர்யாம்சுஜநிதம்தாபம் நிந்யேதாராபதிஶ்ஶமம்” என்கிறபடியே - ஆதித்யகிரணங்களாலே தப்தரான சேதநர்க்கு சாந்திஹேதுவாயும் ஆஹ்லாதகரனாயுமிறே சந்த்ரனிருப்பது. (நிலாத்திங்கள்) † கலைகுறைந்தநாளில் நிலாமழுங்கியிருக்கையாலே (நிலாத்திங்கள்) என்கிறது. பூமியிலே ஒருகண்டமிறே திருப்பதியாகிறது; அத்தைப்பற்றத் (துண்டம்) என்கிறது. இத்தால் - அல்லாத தேசங்களிற்காட்டில் இதுக்குண்டான வ்யாவ்ருத்திதோற்றச் சொல்லுகிறது. திருவுலகளந்தருளினபோதை வடிவில் ஶ்ரமஹரதைக்கும் போக்யதைக்கும் ஸ்மாரகமாயிருக்கிறது. ஸர்வர்க்கும் ஶ்ரமஹரனாய் ஆஹ்லாதகரனாயிருக்கிற நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(நிறைந்தகச்சியூரகத்தாய்) அழகாலும் சீலத்தாலும் காஞ்சீபுர மித்தனையும் நிரம்பிச் சுழியாறுபடும்படி திருவூரகத்திலே நின்றருளினவனே! திருவுலகளந்தருளினமையை ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணலாம்படியிறே அங்குநிற்கிறது. (நிறைந்தகச்சி)†(௩)“శోభయన్ దణ్డకారణ్యమ్- சோபயந் தண்டகாரண்யம்” என்னுமாபோலே திரு

---

§ (ஆழ்வார்கள் நாயனாருடைய ஓரோருணமென்றதுக்குத்) திருமலையில் நிலையிலே எந்தகுணம் ப்ரகாசிக்கிறதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஊர்த்த்வலோகேத்யாதி). இங்கு, (வானவர்)என்கிறது - இரண்டா மர்த்தத்தைப்பற்ற. (வானவர்) - தேவர்கள்.

திங்கள் என்னவமையாதோ, நிலாவென்று விசேஷிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கலைகுறைந்தநாளிலித்யாதி).

விவரணம் (சோபயந்இத்யாதி).

(க) தி-வாய்-௩-௩-எ.
(உ)
(௩) ரா-ஆ-௩-அ-கரு.
§ குண்டலிதம் ஸந்திக்தம்.

க்கச்சியுடைய இவர் நிழலீட்டாலே நிரம்பியிருக்கை. திருப்பதி களாலே நிறைந்தகச்சி யென்னவுமாம்.

(ஒண் துறை நீர்வெஃகாவுள்ளாய்) திருவெஃகாவில் அழகிய துறையைப்பற்றிக் கண்வளர்ந்தருளினவனே! அல்லாததுறைகளை ப்போலன்றியே ஆழ்வார்திருமழிசைப்பிரான் இழிந்து தீர்த்தமா டின துறையாகையாலே அழகிய துறையென்கிறது. தத்ஸம்பந் தத்தாலேயிறே அத்துறையைப் பற்றிக்கிடக்கிறது. ஆஶ்ரிதன்போ னபோது அவன்பின்னேபோயும் அவன் வந்தவாறே வந்து கால் கடைதலைமாடாகக்கிடந்தும் இப்படியிறே அங்குத்தை ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யமிருப்பது. (க) "இருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடரெத்த வங்கள் செய்தார் கொலோ" என்று - வைஷ்ணவனிருந்ததேசம் வைஷ்ணவனுக்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்குமாபோலே ஆஶ்ரிதஸ்பர்ச முள்ள தொருதுறையும் ஈஶ்வரனுக்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறபடி. (உ) "வாசல்கடைகழியாவுள்புகா காமருபூங்கோவலிடைகழியே பற்றியினி" என்றவர்களோடேகூட நெருக்கிக்கொண்டு புகுந்திரு ந்து அவர்கள்போனவிடத்திலும் அவ்விடத்தை விடாதே யிருந்த படிக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று - திருவெஃகாவில்நாயனார் ஸ்வபாவம். ஆஶ்ரிதரோடே காற்கடை தலைமாடாகவிறே பரிமா றிக்கிடக்கிறது. சொன்னவண்ணஞ் செய்தார். ஆஶ்ரிதஸ்பர்சமு ள்ள தொன்றைப்பற்றி விடாதே யிருக்கிற நீ உன்னையொழியச் செல்லாத வெனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(உள்ளுவாருள்ளத்தாய்) சேஷியொருத்தனுண்டென்று அநுஸ ந்திப்பாருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே! † திரு ப்பதிகள்நிலையும் ஓராஶ்ரிதனுடைய ஹ்ருதயத் தைக்கணிசித்திறே. (ங) "நின்றதெந்தை" இத்யாதி. ஆசாலேச முடையாருடைய ஹ்ருதயத்திலே குடியிருக்கக்கடவ நீ உன்னையொழியச்செல்லாத வெனக்குமுகங்காட்டாதொழிவதே!.

(உலகமேத்துங்காரகத்தாய்) லோகமடங்க ஏத்தும்படியாகத் திருக்காரகத்திலே நின்றருளினவனே! (ச) "ஸ்ரீமல்லோகவிக்ராந்தசரணௌ--- லோகவிக்ராந்தசரணௌ" என்று ஸர்வலோகங்களும் வழக்குப் பேசி ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி த்ரைவிக்ரமபதாநம்பண்ணின ஆயனு

---

† திவ்ய தேசத்தை அநுபவிக்கிறவர் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தி லிருப்பைச் சொல் லுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருப்பதிகளித்யாதி).

(க) தி-மொ-
(உ) க-திரு-அகு,
(ங) தி-ச-வி-௯ச.
(ச) கத்யத்ரயம்-

டையஸர்வஸமாஸ்ரயணீயதைக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறபடி. ஸர்வ ஸமாஸ்ரயணீயனான நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(கார்வானத்துள்ளாய்) வர்ஷுகவலாஹகம்போலே திருக்கார் வானத்திலே வர்த்திக்கிறவனே! இத்திருப்பதிக்குத் திருநாமம் இந் நாயனார் ஸ்வபாவத்தைப் பற்ற வாயிற்று. மேகம் ப்ரயோஜநநிரபே க்ஷமாக ஜலஸ்த்தலவிபாகமின்றிக்கே வர்ஷிக்குமாபோலே அர்த் தித்வ நிரபேக்ஷமாக எல்லார் தலைகளிலும் திருவடிகளை வைத்த ஆய னுடைய ஔதார்யத்துக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறது. அபேக்ஷாநிர பேக்ஷமாக ஔதார்யம் பண்ணக்கடவ நீ என்பக்கல் ஔதார்யம் பண்ணுதொழிவதே!.

(கள்வா) அபஹாரகனே! நாங்கள் (கள்வா) என்னமாட்டோ மே - இவரோபாதிபந்தமில்லாமையாலே. அபஹாரமாவது - ஒருவ னுக்காயிருக்குமத்தை அவனுக்காகாதபடி மறைக்கை. ஆஸ்ரிதனுக் கநுபாவ்யமான வடிவை அவனுக்குக் கொடாதொழிகையிறே - ஈஸ் வரனுக்கு அபஹாரமாவது. அதிறே சேதநனுக்கும் ஆத்மாபஹார மாகிறது, தாதர்த்யம் ஸ்வரூபமாயிருக்க, அத்தை இசையாதே "ஸ்வதந்த்ரோஹம்" என்கையிறே - அபஹாரமாகிறது. என்னு டைய ஆத்மாபஹாரத்தைத்தவிர்த்தது † உன்னுடையவாத்மாவை அபஹரிக்கைக்கோ? தாதர்த்யத்தைஜீவிப்பித்தது (க) "ஏ[illegible]- பக்தாநாம்" என்கிறத்தை அழிக்கைக்கோ?.

(காமரு பூமித்யாதி) ஸ்ப்ருஹணீயமானவழகையுடைய காவேரி யின் தென்பார்ஸ்வத்தில் திருப்பேரிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற வனே! கோயிலை நடுவேயுடைத்தாகையாலே (காமருபூங்காவிரி) என்கிறார். † ரக்ஷ்யரக்ஷக விபாகமற இரண்டுதலைக்கும் உத்தேஸ்ய மாயிறே கோயிலிருப்பது. (தென்பால்) கரைவழியேபோவாருண் டோவென்று கரையைப்பற்றிக் கிடக்கிறபடி. ஜீவநார்த்தமாகக் கரையைப் பற்றியிருப்பாரைப்போலே - ரக்ஷகத்வ ஸித்திக்காகக் கரையைப்பற்றிக் கிடக்கிறபடி. (மன்னு) ஸம்ஸாரம் கிழங்கெடுத் தாலல்லது கிளம்போமென்று கிடக்கிறபடியிறே. "ஆரோநம்மை வந்து கிட்டுவார்?" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கிடக்கிற நீ என

"ஆத்மா தேஹோ" என்கிற ந்யாயத்தாலே (உன்னுடைய வாத்மா) உன் திருமேனி. நடுவே யுடைத்தென்கைக்கு நம்பெருமாள் கோயிலுக்கு ஆதிக் யமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷ்யரக்ஷகேத்யாதி).

(க) ஜி-ஸ்தோ-ரு.

க்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!. இதுவும் ஆஶ்ரிதரை யொழியச் செல்லாதே யிருக்கிற ஆயனுக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறது.

(பேராதென்னெஞ்சினுள்ளாய்) உன்னை சக்ஷுர்விஷயமாக்கா தொழிந்தால் மநஸ்ஸுக்கு விஷயமாக்கவும் வேணுமோ? அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லும்படி பண்ணினால் புறம்பு †ஊத்தும் †சுவடுமற்றுக் கிடக்கவும் வேணுமோ? நெஞ்சுக்குவிஷயமாக்கா தொழிந்தாயாகில் மறந்து பிழைக்கலாயிற்றே!, (§கண்டு பிழைக்கலாயிற்றே.) கண்டுபிழைக்கப்பெற்றிலேன், மறந்துபிழைக்கப்பெற்றிலேன், முடிந்துபிழைக்கப்பெற்றிலேன். கண்டுபிழைக்கப்பெற்றிலர் - காட்சி அவன்பக்கலதாகையாலே; மறந்துபிழைக்க மாட்டிற்றிலர் - விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலே; முடிந்து பிழைக்கப் பெற்றிலர் - இன்னமொருகால் காணலாமென்னும் நசையாலே. பிரிந்தாலும் "அது, அது" என்றுகிடக்கும்படியிறே விஷயவைலக்ஷண்ய மிருப்பது. விஷயாந்தரங்களாகிலிறே - நாளோட்டைத்தோடே மறந்து பிழைக்கலாவது; நாள்செல்லச்செல்ல ஆற்றாமை மிகுக்கும் விஷயமிறே இது. முடிந்து பிழைக்கமாட்டுகிறிலர் - ஸத்தை அவனதீநமாகையாலே. †பிராட்டிக்கு ஆற்றாமைமீதூர்ந்து வேண்யுத்க்ரதநத்திலே யொருப்பட்டவிடத்திலும் முடியப்போயிற்ற தில்லையிறே; தான் பிறர்சரக்காகையாலே. (க) "உயிரினால் குறைவிலம்" என்றவிடத்திலும் முடியாமையாலே, (உ) "சாமாறே - பணி" என்று அவனை இரக்கவேண்டிற்றிறே.

(பெருமான்) இப்படிப்பட்ட திருப்பதிகளுக்குத் தொகையில்லாதவனே! ஆயன்ஸ்வபாவத்துக்கு ஸ்மாரகமான திருப்பதிகளுக்குத் தொகையில்லாமையாலும், அவை எல்லாவற்றையும் பேசத்தமக்குச் சக்தியில்லாமையாலும், அநுக்தமான திருப்பதிகளை ஸமுச்சயிக்கிறார். அதவா, (பெருமான்) சேஷியானவனே! முறையறிந்து என்னகார்யம் செய்தேனென்கிறார். முறையறிந்திலேனாகில் ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விஷயப்ரவணனாய்க்களித்துத் திரியலாயிற்றே. தாபத்ரயதப்தரான ஸம்ஸாரிகளைப்போலேயாகப் பெற்றிலேனென்பா னென்னென்னில்; அஹங்காரமமகாரங்க ளடியாகவரும் துக்கத்தைப் பொறுக்கலாம், அதுபோலன்றே விரஹதாபம்.

(ஊத்து) - சாஹளத்வநி. (சுவடு) - த்வஜாதி. ஸத்தை பராதீநமானால் முடியவொண்ணுதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டிக்கித்யாதி).

---

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

(க) தி-வா-ச-அ-கூ. (உ) தி-வாய்-ச-கூ-க.

(க) "ஸர்வம்ஸஹே - ஸர்வம்ஸஹே" (உ) நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்றது ஸுகஹேதுவென் திருந்தோம், துக்கஹேதுவாய்த்தலைக்கட்டிற்றீ யென்கிறார். ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ஸ்வரூபாநுரூபமான ஜீவநம்பெற்றாலிறே ஸுகமுள்ளது; அல்லாதபோது துக்கஹேதுவாமித்தனையிறே. † மாந்த்யமுடையவனுக்கிறே பசி உத்தேஶ்யமாவது; பசியனுக்குச் சோறுபெறுதபோது பசிதானே துக்கஹேதுவாயிறே யிருப்பது. ஒன்றில் ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விஷயாநுபவத்தாலே களித்தேனல்லேன், முக்தரைப்போலே பகவதநுபவத்தாலே களித்தேனல்லேன், முமுக்ஷுக்களைப்போலே ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்து (ங) "தத்ஸ்யஸத்ருஶம்பவேத் - தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருந்தேனல்லேன். இவை யொருகோடியிலும் அந்வயியாதேயிருப்ப தொரு புடையுண்டாவதே! எனக்கு என்கிறார்.

தேஹாத்மாபிமாநிகளாய் விஷயப்ரவணராய்த் திரிகிற உமக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி, ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தையறிவிப்பித்து, நம்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களை ஸுகதுக்கமாம்படி புகுரநிறுத்தி, இப்படி நாம் பண்ணின உபகாரங்களெல்லாம் கிடக்க க்ருதக்நரைப்போலே ஒன்றுஞ் செய்திலோமாக நீர் இங்ஙனே கூப்பிடுவானென்னென்னில்; (உன் திருவடியேபேணினேனே) செய்த அம்சத்தில்க்ருதக்நனாய்க்கூப்பிடுகிறேனல்லேன், அவ்வம்சத்தில் க்ருதஜ்ஞன், உன் திருவடிகளைக் காணவேணுமென்கிற வாசையாலே கூப்பிடுகிறேனென்கிறார். நாட்டாரில்காட்டில் ஒரு வ்யாவ்ருத்திபிறக்கையோ வெனக்குப் புருஷார்த்தம், உன்னைக் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கையன்றோ வெனக்குப் புருஷார்த்தம். §உன் திருவடியைக் காட்டாதபடியாலே நீ பண்ணின க்ருஷியும்துக்கஹேதுவாய்விட்டதித்தனை.

(உன்திருவடி) ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமான உன்திருவடி. அநேகம் திருப்பதிகளைச் சொல்லி, (உன்திருவடி) என்கையாலே ஆயன்படியையே திருப்பதிகளிலு மநுபவிக்கிறாரென்னு மிடந்தோற்றுகிறது. (உன்திருவடி) ஏவம்விதமான ஸ்வபாவத்தையுடைய உன்திருவடி. ... ... (அ)

---

† ஸுகஹேதுவான சேஷத்வஜ்ஞாநம் துக்கஹேதுவாமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மாந்த்யமுடையவனுக்கித்யாதி). (அ)

(க) ஸ்தோ-ர-உ௰.
(உ) தி-மொ-க-க-க.
(ங) ரா-ஸு-௬௯-௬௦.
§ (பா) உன்வடிவைக்காட்டாமையாலே.

மூ.—வங்கத்தால்மாமணிவந்துந்துமுந்நீர்
மல்லையாய்மதிட்கச்சியூராய்பேராய்!
கொங்குத்தார்வளங்கொன்றையலங்கல்மார்வன்
குலவரையன்மடப்பாவையிடப்பால்கொண்டான்
பங்கத்தாய்பாற்கடலாய்பாரின்மேலாய்
பனிவரையினுச்சியாய்பவளவண்ணா!
எங்குற்றாயெம்பெருமானுன்னைநாடி
ஏழையேனிங்ஙனமேயுழிதருகேனே. (கூ)

பதம்.—வங்கத்தால், மா, மணி, வந்து, உந்தும், (ரு) முந்நீர், மல்லையாய், மதிள், கச்சியூராய், பேராய், (க0) கொங்கு, ஆர்வளம், கொன்றையலங்கல், மார்வன், குலவரையன்மடப்பாவை, (கரு) இடப்பால்கொண்டான், பங்கத்தாய், பாற்கடலாய், பாரின்மேலாய், பனி, (உ0) வரையினுச்சியாய், பவளவண்ணா, எங்குற்றாய், எம்பெருமான், உன்னை, (உரு) ஏழையேன், நாடி, இங்ஙனமே, உழிதருகேன். (உக)

உரை,—மரக்கலங்களாலே, பெருவிலையனான, ரத்நங்களைக், கொண்டுவந்து, தள்ளா நின்றுள்ள, (ரு) கடற்கரையிலுள்ள, திருக்கடல் மல்லையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே! திருமதிள்களையுடைய, கச்சிநகரிலேவர்த்திப்பவனே! திருப்பேரிலே வர்த்திப்பவனே! (க0) தேனையும், மிக்க பரிமளத்தையுமுடைத்தான, கொன்றைமாலையை, மார்விலே யுடையனாய், ஶ்லாக்யனான பர்வத ராஜன்புத்ரியான பார்வதியை, (கரு) இடது பக்கத்திலே யுடையனான ருத்ரனை, வலதுபக்கத்திலேயுடையவனே! திருப்பாற் கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனே! பூமியில் (உள்ளார்க்கு நன்மை செய்கைக்காகத்) திருவவதரித்தவனே! குளிர்ச்சியே வடிவான, (உ0) திருமலையிலே நின்றருளின திருவேங்கடமுடையானே! பவளம்போலே போக்யபூதனான (காஞ்சிநகரத்திலேயிருக்கிற) பவளவண்ணனே! எங்கேபுக்காய், எனக்கு ஸ்வாமியானவனே! உன்னை, (உரு) அதிசபலனானநான், தேடிக்கொண்டு, இவ்வண்ணமாகவே, அலைச்சல் (க) படாநின்றேன். (உக)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வங்கத்தால்) தாமிருந்தவிடம் திருக்கோவலூராகப் பெருமையாலும், அவன் தாமிருந்தவிடத்திலே வந்து முகங்காட்டாமையாலும், அவன் வந்துமுகங்காட்டுகைக்கு ஹேதுவான ஸ்வபாவங்களைப் பற்றிக் கூப்பிட்டாராய் நின்றார் - கீழ்; இதில் - "திருவுலகளந்தருளினபோதைச் செவ்வியை யநுபவிக்கவேணுமென்று ஆசைப்பட்டவர்க்கு அச்செவ்வியோடே திருக்கோவலூரிலே வந்து நின்றபடியைக் காட்டிக்கொடுத்தோமாகில், ஸாபேக்ஷரான தாம் நம்பக்கலிலேவந்து அநுபவிக்குமத்தனையன்றோ" என்று நினைத்திருந்தானோ வென்றும், நான் அயோக்யனோ

ன்று முகந்தாரா திருந்தானோ வென்றும் சங்கித்து, அவன்படியைப் பார்த்தால் ஆசாலேசமுடையா ரிருந்தவிடத்தே சென்று முகங் கொடுக்குமவன், யோக்யதாயோக்யதைபாராதேமுகங்கொடுக்கும வன்; ஆகையாலே அக்குறை அவனுக்குண்டாகமாட்டாது. இனி இழக்கைக்கடி என்பாபமிறே. ஆகையாலே யாதநாசரீரம்போலே முடியவும்பெறாதே தரிக்கவும்பெறாதே கிடந்துழைக்குமிதுவே யாய்விட்டது என்கார்யமென்று தம்முடைய அவஸ்தையை யநு ஸந்தித்து விஷண்ணராகிறார்.

(வங்கத்தாலித்யாதி)ஓராஶ்ரிதன் இக்கரையிலே திருப்பளித்தா மத்தைச்சமைத்து "இச்செவ்விமாறுவதுக்கு முன்பேபோய்ச் சாத் த்வேணும்" என்று நினைத்துக், கடல்வற்றினாலல்லது நமக்கு வழி போகவொண்ணாதென்று கடலையிறைக்கத் தொடங்க,இவனுடைய ஆதராதிசயத்தைக்கண்டு கடற்கரையிலே இவன் ஆக்கின திருவினை யாடு சூழலுக்குள்ளே வந்து தரைக்கிடை கிடந்தவிடமாயிற்று - திருக்கடல்மல்லை. ஆனால் (முந்நீர்மல்லை) என்ன வமைந்திருக்க, இவ்விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; மரக்கலமா கிறது - த்வீபாந்தரவஸ்துவை த்வீபாந்தரத்திலே கொடுவந்து தள்ளுமதிறே; அப்படியே பரமபத நிலயனானதன்னை லீலாவிபூதி யிலே கொடுவந்து பொகட்டதாயிற்று - ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யம். இது க்கு, மரக்கலஸ்த்தாநீயம்-ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யம். மாமணி - மஹார்க்க மானமணி. (க)"கையார் சக்கரத்தென்கருமாணிக்கம்" என்றும், (உ) "வானவருச்சிவைத்த - பெருமணி" என்றுஞ் சொல்லுகிற மாணிக் கத்தையிறே கொடுவந்து தள்ளிற்று. (வந்துந்தும்) கொள்வாரற் றிருக்கக் கடற்கரையிலே வந்து தள்ளிக்கிடக்கிறபடி. மாணிக்கத் தின் சீர்மையறிந்து கிழிச்சீரையிலேயிட்டு ஆளுமாபோலே ஸுலி போக்யமானவஸ்து கடற்கரையிலேவந்து கிடக்கிறதென்று வாசியறி ந்து பேணுவாரற்றிருக்கச்செய்தேகிடீர் கண்வளர்ந்தருளுகிறது. கிட்டினாலும் ப்ரயோஜநத்தைக் கொடுபோமத்தேயொழியத் தன்னை யாசைப்படுவாரில்லையே. (முந்நீர்மல்லையாய்) மஹார்க்கமான த்வீ பாந்தரச்சரக்கு த்வீபாந்தரத்திலேவந்து விலையுண்ணாதே போகச் சேர்ம்பாதே கடற்கரையிலேகிடக்கிறபடி. †அநந்தசாயிகிடீர், அவனை விட்டு ஆஶ்ரிதனுக்காகக் கடற்கரையிலே தரைக்கிடைகிடக்கிறான்.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(வங்கத்தால்) (மல்லையாய்) என்று - தரைக்கிடை கிடக்கிறத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அநந்தசாயித்யாதி).

(க) தி - வாய் : ௫ - க - க. (உ) தி - மொ : கூ - ௫ - ச.

நித்யாநபாயிநியானபிராட்டியையும் விட்டுக்கிடீர் ஓராஸ்ரிதனுக்காகத் தனியே வந்துகிடக்கிறது. இவ்விசேஷணங்களாலே, அவன் சீர்மையறிந்து பேணுவாரில்லையென்று இத்தேசத்தினுடைய தண்மையைச்சொல்லுகிறது. ஆஸ்ரிதனிருந்தவிடத்தே வந்து முகங்காட்டும் வத்ஸலன்கிடீர் என்னுற்றுமைக்கு முகங்காட்டாதொழிகிருன்.

(மதிட்கச்சியூராய்) கீழ்ச்சொன்ன திருப்பதிகளை இங்கே சொன்னாராகிலும் ப்ரயோஜநபேதத்தாலே புநருக்திதோஷமில்லை. திருக்கடல்மல்லைபோலே பேணுவாரற்றிருக்கையன்றியே இவ்விஷயத்தினுடைய சீர்மையையறிந்து சில தார்மிகர்மதிளிட்டு நோக்கப் பெற்றோமிறே யென்கிருர். அங்கு - இழவைப்பற்றக் கூப்பிட்டார்; இங்குப்பரிகிருர்.†இழவிலும்†அத்தலைக்கு என்ன தீங்குவருகிறதோ வென்று பரியவேண்டும்படியிறே ஸ்வரூபமிருப்பது. அதவா, ப்ரதிகூலர் கிட்டாமைக்கு இட்டமதிளென்றிருந்தோம், அதுபோய் அநுகூலர் கிட்டாமைக்கு இட்டமதிளாயிருந்ததீ! என்கிருரென்னவுமாம். (மல்லையாய் மதிட்கச்சியூராய்) ஒருதுறையிலே வந்திறங்கினது, ஒருநகரத்திலே விலைபெறுவது; அப்படியே திருக்கடல்மல்லைத் துறையிலேயிறங்கி காஞ்சிபுரத்திலே வந்து விலைபெற்றபடி. அத்தலையில் ஸௌகுமார்யத்தைப் பார்த்துப் பரிகையும், தனிமையைப் பார்த்துக் கிலாய்க்கையும் இரண்டும் ஆத்மதர்மமிறே.

(பேராய்) ஆஸ்ரிதனைக்கிட்டுமோவென்று அவஸரப்ரதீக்ஷனுயிருக்கிறபடியிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று; †இங்கு - (க) "திருமாலிருஞ் சோலைமலையென்றேனென்னத் திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்" என்கிறபடியே - விமுகனையுமுட்பட மடிமாங்காயிட்டு விஷயீகரிக்க வந்திருக்கிறவன்கிடீர் தன்னையொழியச் செல்லாதவென்னை வந்து விஷயீகரியாதிருக்கிருனென்கிருர். †இத்தால், ஆஸ்ரிதருகந்தவிடத்திலே தானேவந்து முகங்கொடுக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது.

இழந்து நோவுபடுகிறவர் பிரியக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (இழவிலுமித்யாதி). பிரிந்தவர் வெறுக்கக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (அத்தலையித்யாதி).

அவஸரப்ரதீக்ஷனுயிருக்கையன்றிக்கே தானேமேல்விழும்படி சொல்லுகிறது (இங்குத்திருமாலிருஞ்சோலைமலை யித்யாதி). (இத்தால்) - கீழ்ச்சொ

(க) தி - வாய் - கo - அ - க.

மேல் அயோக்யதை பாராதே முகங்கொடுக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது (கொங்கித்யாதி) "நாயேகொள், † பேயேகொள்" என்கிற வடிவுகிடீர், அவ்வடிவை யொழியச்செல்லாதவெனக்கு அரிதாயிற்றென்கிறார். தேனையும் பரிமளத்தையும் செவ்வியையுமுடைத்தான கொன்றைமாலையாலே அலங்க்ருதமானமார்பையுடையவன். கொங்கு - தேன். ஆர் - மிகுதி. வளம் - அழகு; - புஷ்பத்துக்கு அழகு - செவ்விபெற்றிருக்கையும், பரிமளிதமாயிருக்கையுமிறே.

(குலவரையித்யாதி) பார்வதியைத் தனக்கு பார்யையாகவுடையவன். ருத்ரனுக்குப் பார்ஶ்வத்தைக் கொடுத்து என்னவமைந்திருக்க, இவனை இங்ஙனம் †திருநாளெழுந்தருளுவிக்கிறது-இவனுடைய தூர்மாநந் தோற்றுகைக்காக. திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனாய் ஶ்ரியஃபதியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனோடேஸமமாகக் கொன்றைமாலையிட்டு, "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற தூர்மாநிக்குக்கிடீர் உடம்புகொடுத்ததென்று தோற்றுகைக்காக.

(கொங்குத்தார் வளங்கொன்றையலங்கல்மார்வன்) (க) * தண்டுழாய்மாலைமார்பனுக் கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி. ஈஶ்வரன் ஜகத்ரக்ஷணத்திலே தனிமாலையிட்டிருக்கிறபடியைக் கண்டு, நமக்கும் ஈஶ்வரத்வஸித்தி யுண்டாம்போதைக்கு ஒருமாலை வேணுமென்று பார்த்து கொன்றையை மாலையாக இட்டிருக்கிறபடி. (குலவரையன் மடப்பாவை) (உ) * மலர்மகள் விரும்பும் நமரும்பெறலடிகளுக்கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி. அவன் ஶ்ரியஃபதியாயிருந்தானே, நமக்கும் அதுஸித்திக்கும்போது ஒருமிதுநமாயிருக்க வேணுமென்று பார்த்து உமாபதியாயிருக்கிறபடி. (இடப்பால்கொண்டான்) (ங)* வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கைக்கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி.

(பங்கத்தாய்) (ச) "கூறுளுந்தனியுடம்பன்" என்கிறபடியே - பெரியபிராட்டியாரோடே வழக்குப் பேசியிருக்கும்படியிறே உடம்புகொடுத்தது. நித்யாநபாயிநியான பிராட்டிக்குக் கொடுத்த வுடம்பைக்கிடீர் - அந்யபரனாய் "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்குமவனுக்குக் கொடுத்தது. அவன் படியையும் இவள் படியையும் இவன் தன்

ன்ன மூன்று பதத்தாலும். (பேயே கொள்) - ருத்ரன் சுடுகாட்டுப் பேய். (திருநாளெழுந்தருளுவிக்கிறது) - குவாலாக விஶேஷணங்கள்சொல்லுகிறது.

(க) தி - மா - ௰.　　(ங) திருப்பல் - உ.
(உ) தி - வாய் - சு - ரு - க.　　(ச) தி - வாய் - ச - அ - க.

படியையுமன்று காணும் பார்ப்பது, ஸம்பந்தத்தையாயிற்றுப் பார்ப்பது. † "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற துர்மாநிகளுக்குக்கொடுத்த வடிவுகிடீர் - பரதந்த்ரனுய் அத்தை யொழியச்செல்லாதவெனக்கு அரிதாயிற்றென்கிருர்.

(பாற்கடலாய்) குணக்ஷதந்யாயமாய் ருத்ரனெருவனுக்கு முடம்புகொடுத்தவளவேயோ, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஓராபத்து வந்தபோது ரக்ஷகரானநாம் தூரஸ்த்தராகவொண்ணுதென்று பரமபதத்தைக் காற்கடைகொண்டு க்ஷீராப்த்தியிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற வனே! அபேக்ஷயுடையவெனக்குமுகங்காட்டாதொழிகிருய்.

(பாரின்மேலாய்) அஸுரராக்ஷஸராலே குடி யிருப்பிழந்து ஸகலதேவதைகளும் வந்து சரணம் புகுர ராமக்ருஷ்ணுதிரூபத்தாலே தன்னை யழிய மாறிவந்தவதரித்து ரக்ஷித்தபடிசொல்லுகிறது. (க) "సహిదేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభిః । అర్థితో మానుషేలోకే జజ్ఞేవిష్ణుస్సనాతనః-ஸஹிதேவைருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபிஃ। அர்த்திதோ மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதநஃ." [సః - ஸ:] தச்சப்தம் ப்ரக்ருதபராமர்சியிறே. (உ) "బభూవగుణవత్తరః - பபூவகுணவத்தர:" என்றிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று; அப்படிப்பட்டகுணுதிகனுகையாலே பிறந்தான் என்கிருர். †அநந்யப்ரயோஜநர்க்காகப்பிறக்கை குணமன்றிறே. *[హి - ஹி] சப்தம்ஹேதுவிலே. [దేవైః - தேவை:] வந்து பிறந்தது, திருவடி திருவநந்தாழ்வான் அர்த்திக்கவோ? ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் "ஈஶ்வரோஹம்"என்றிருக்கிற துர்மாநிகள் அர்த்தித்த கார்யஞ் செய்யக்கிடீர். கார்யங்கொண்ட ஸமநந்தரம் எதிரம்பு கோக்குமவர்களிறே. [ఉదీర్ణస్యరావణస్య వధార్థిభిః - உதீர்ணஸ்யராவணஸ்யவதார்த்திபி:] தன்னுடைய செருக்காலே லோகத்தையடைய அழித்துக்கொண்டுதிரியும் ராவண கிர

பிராட்டியோ டொக்க துர்மாநியான ருத்ரனுக்குக் கொடுத்த வுடம்பென்றுகூட்டி யோஜிப்பது. §(பரரக்ஷகந்யாயம்) - உத்க்ருஷ்டனா ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறந்யாயம்.

ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காகப் பிறக்கை குணமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிருந் (அநந்யப்ரயோஜநர்க்கித்யாதி).

(க) ரா - அ - க - எ. (உ) ரா - அ - க - கூ. [ஸ்லோக்கிலை.

§ இவ்வரும்பதாநுகுணமானபங்க்தி வ்யாக்யாநகோசங்களிலெங்கும் கா

ஸநார்த்தமாக. ஸம்பந்தம் ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்க ஆர்த்திக்கிறவர்கள் ப்ரயோஜநாந்தரபரராயிருக்க அவர்களை யழியச்செய்கைக்காகக் கிடீர்வந்து பிறந்தது. [ఆర్తితః - ஆர்த்திதః] இது கிடீர் அவர்கள் பண்ணினதபஸ்ஸு. [మానుషేలోకే - மாநுஷேலோகே] தேவதைகளுமகப்படக் கீழ்நோக்கி†முகம்நாட்டாததேசத்திலே கிடீர்வந்துபிறக்கிறது. [జజ్ఞే- ஜஜ்ஞே] நாட்டார் பத்துமாஸம் கர்ப்பவாஸம் பண்ணுவார்களாகில் பன்னிரண்டுமாஸம் கர்ப்பவாஸம் பண்ணிக் கிடீர் பிறந்தது. [విష్ణుః-விஷ்ணுஃ] வ்யாபக வஸ்துகிடீர் வ்யாப்யைகதேசத்துக்கு சேஷமாய்ப் பிறந்தது. [సనాతనః-ஸநாதநஃ] நித்யவஸ்துகிடீர் பிறந்தானென்னும்படி ஒருத்தனுக்குப்புத்ரனாய் வந்துபிறந்தது. இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு மகப்படத் தன்னையழியமாறிக்கார்யஞ் செய்கிறவன்கிடீர் அநந்யப்ரயோஜநனான வெனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறானென்கிறார்.

(பணிவரையினுச்சியாய்) ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு முகங்கொடுத்தவளவேயோ, (க) "கானமும் வாநரமும் வேடுமுடை வேங்கடம்" என்கிறபடியே நிஹீநஜாதிக்கு மகப்பட முகங்கொடுக்கத் திருமலையிலே வந்து நிற்கிறவன்கிடீர் எனக்கு முகங்கொடாதொழிகிறான். (பவளவண்ணா) † அதுவுமாமிறே; க்ரமப்ராப்தியை ஸஹித்திருக்கலாம்வடிவு படைத்தானாகில். அப்படி பெற்றோமாகில் வேண்டினபோது முகங்கொடுக்கிறானென்று ஆறியிருக்கலாமிறே. ஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்து ஆறியிருக்கும்படியன்றே அவன்வடிவு படைத்தது.

(பவளவண்ணாவெங்குற்றாய்) வடிவின்போக்யதையை யநுஸந்தித்துக் கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு முன்னடிதோற்றாமையாலே (எங்குற்றாய்) என்கிறார். (உ) "రామంమేనుగతాదృష్టి రద్యాపినని వర్తతే। నత్వాపశ్యామి కౌసల్యే సాధుమాంపాణినాస్పృశ.- ராமம்மே நுகதாத்ருஷ்டி ரத்யாபி நநிவர்த்ததே। நத்வாபஸ்யாமி கௌஸல்யே

(முகம்நாட்டாத) - முகம்வையாத.

(அதுவுமாமிறே) - முகங்கொடாமையுமாமிறே.

(க) ௩ - திரு - ௩௭.   (உ) ரா - அயோ - ௬௨ - ௩௪.

ஸாதுமாபாணிநாஸ்ப்ருஶ." [𑌮𑍇𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 - 𑌰𑌾𑌮𑌮𑍍 - 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾 - மே த்ருஷ்டிঃ - ராமம் - அநுகதா] என்னுடைய கண்ணானது - அபிராமதையைப்பற்றிப் பெருமாள்பின்னே போயிற்று. ஆஶ்ரயத்தை விட்டு விஷயத்தின்பின்னேபோயிற்றது. பிறந்தகத்தில்ஸம்பந்தம் விஷயம் பெறுமளவும்போலே காணும். [𑌮𑍇𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 - மேத்ருஷ்டிঃ] என்று - கண்ணைக்கொண்டாடுகிருன். நான் விஶ்லேஷத்தாலே தளர்ந்து தரைப்பட்டுக் கிடந்தேன், கண் கூடப்போகப்பெற்றதிறே. கர்த்தாவாயிராதே கரணமாகப் பெற்றிலேனென்கிருன். [𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 - அத்யாபிநிவர்த்ததே] இவ்வளவிலும் மீண்டதில்லை; உன்னுடைய தர்சநத்தாலே ஆஶ்வஸிப்பிக்க யோக்யதை யுண்டானதசையிலும் மீண்டதில்லை. [𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 - நத்வாபஶ்யாமி] ஆஶ்ரயமான நீர் இங்கே யிருக்கக் கண் அவர்பின்னேபோகையாவதென்னென்னில்; கார்யத்தைக்கொண்டு காரணத்தைக் கற்பித்தேனென்கிருன். வந்து நிற்க உன்னைக்காணப்பெற்றிலேனே, அத்தாலே சொல்லுகிறேன். நித்யாநுமேயமாயிறே இந்த்ரியங்களிருப்பது, பதார்த்த தர்சநத்தாலே இந்த்ரியங்களுண்டென்றறிகையும், அவைதோற்றுதபோது இல்லை யென்றறிகையுமாயிறே யிருப்பது. [𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑍇 - கௌஸல்யே] கைகேயியாயிட்டுக் காணுதொழிகிறேனன்றே. [𑌸𑌾𑌧𑍁𑌮𑌾𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶 - ஸாதுமாபாணிநாஸ்ப்ருஶ] என்னுடைய அதிக்ரமத்தை நினையாதே தூர்க்கதியைப் பார்த்து "ஐயோ!" என்றிரங்கி உன்கையாலே என்னை ஸ்பர்சியாயென்கிருன். அபிஷேகத்தைப்பாரித்துக் காப்பைக் கட்டி வநத்தேறப்போகவிட்டேனென்றது பாராமல் "அவனைப் பிரிந்து முடியும்படியாய் விடுவதே!" என்றிரங்கி ஸ்பர்சியாயென்கிருன். "கண்ணானது அவன் பின்னே போயிற்று, த்வகிந்த்ரியம் போயிற்ருே இல்லையோவென்றறியும்படி உன்கையாலே தடவிப்பாராயென்கிருன்" என்று அருளிச்செய்வர்பட்டர்.

(பவளவண்ணு வெங்குற்ருய்) (க) "𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 - பக்தாநாம்" என்கிறவடிவைக் கொண்டு எங்கே புக்காய். வடிவின்வைலக்ஷண்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தது அவ்வடிவைக் கொண்டு ஒளிக்கவோ?

(௧) ஜி - ஸ்தோ - ௫.

அதவா, (எங்குற்ருய்) ஸர்வதா இவ்வாற்ருமையில் அவன் வாரா தொழியா னென்றும் தம்முடைய ஆற்ருமையே செப்பேடாக வரு மென்றும் நினைத்து (எங்குற்ருய்) என்று கையை நீட்டுகிருரென் னவுமாம். கையை நீட்டினவாறே கைக்கெட்டும், பிடித்துக்கொள் ளலாமென்றிருக்கிருர். உபக்நம் பெருத கொடிபோலே தரைப்பட் டுக்கிடக்கிறவராகையாலே உபக்நம் தேட்டமாயிறே யிருப்பது. படர்கொடியிறே ஆத்மவஸ்துவாகிறது. (எம்பெருமான் - எங்குற் ருய்) உன்னுடைமை நோவுபடாநிற்க உடையநீயெங்கேபுக்கிருக் கிருய். உடைமை யிருந்த விடத்தே உடையவன் வந்து முகங்காட்டு மித்தனை யொழிய உடையவனிருந்தவிடத்தே உடைமைசெல்லவற் ருே? சோறிருந்த விடத்தே பசியன் செல்லு மித்தனையொழியப் பசிய னிருந்தவிடத்தே சோறுசெல்லவற்ருே?

(உன்னைநாடி) நிரதிசயபோக்யனுமாய் ப்ராப்தனுமாயிருக் கிறவுன்னைத் தேடி. † ப்ராப்தியும் த்வராக்குடலா யிருக்கிறதிறே இவர்க்கு. அதவா, (உன்னைநாடி) அநாதிகாலம் (க)* எதிர்சூழல்பு க்குத்தேடித்திரிந்தவுன்னை நான்தேடும்படியாவதே!. (உ)†“ஓடினே னோடி” என்கிறபடியே விஷயாந்தரங்களிலேகைகழிந்த வெனக்கு நீயே மேல்விழுந்து முறையையுணர்த்தி உன்னை யொழியச்செல் லாதபடிபண்ணி, (ந) “தளிர்புரையுந்திருவடி யென்தலைமேலவே” என்னும்படி பண்ணி உன்பேருக என்தலையிலே யுன்திருவடிகளை வைத்தது, இன்று உன்னைப் பிரிந்து நோவுபட வந்துமுகங்காட்டா தொழிகைக்கோ?

அழகிது, நாமே மேல்விழுந்து கார்யஞ்செய்தோமென்னும் படி யறிந்தீராகில் பின்னை மேலுள்ளதும் நாமேசெய்தபடிகண்டு, (ச)“త త్తస్యసదృశంభవేత్ - தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்”என்றிருக்கை யன்ருேப்ராப்தம், இங்ஙனே த்வரிக்கக்கடவீரோவென்ன: (ஏழை யேன்) அதுசெய்யவொட்டுகிறதில்லை யென்னுடையசாபலம்; அதி

---

* தேடவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ப்ராப்தியுமித் யாதி). † பலிதமருளிச்செய்கிருர் - (ஓடினேனித்யாதி).

(க) தி - வாய் - உ - எ - கூ. (ந) க.
(உ) தி - மொ - க - க - க. (ச) ரா - ஸு-நக-நo.

சபலன் நானென்கிறார். நீசெய்ததத்தை யநுஸந்தித்து "மேலும் தானே செய்கிறான்" என்று ஆறியிருக்கவொட்டுகிறதில்லை. (இங்ஙனமேயுழிதருகேனே) அவன் ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனல்லனென்னவொண்ணாது, அவன் போக்யதைபார்த்து முகந்தருவானென்னவொண்ணாது, இனி இழக்கைக்கடி என் பாபமிறே. இப்படி க்லேசித்தே போமித்தனையாகாதே!.

†(இங்ஙனமே) (க) "ఏహిపశ్యశరీరాణి –ஏஹிபஶ்யசரீராணி" என்று - ஸ்ரீ தண்டகாரண்யத்தில் ருஷிகள் ராக்ஷஸர்கள் தின்ற சரீரத்தைக் காட்டினாற்போலே விரஹம்தின்றவுடம்பைக்காட்டுகிறார்.

(உழிதருகேனே) யாதநாசரீரம்போலே முடியவும்பெறாதே தரிக்கவும்பெறாதே து:காநுபவமே யாத்ரையாம்படிபண்ணுவதே! என்கார்யமென்கிறார். ஒன்றில் பகவத் விஷயத்தை யநுபவிக்கப்பெற்றிலேன், ஒன்றில் ஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்து (உ) "తత్తస్య సదృశంభవేత్ – தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருக்கப்பெற்றிலேன், ஒன்றில் சிந்தயந்தியையும் சக்ரவர்த்தியையும் போலே முடியப்பெற்றிலேன், எனக்குக்கூறு விரஹக்லேசாநுபவமேயாய்விடுவதே! என்கிறார். ... ... (கூ)

மூ.—பொன்னானாய்பொழிலேழுங்காவல்பூண்ட
புகழானாயிகழ்வாயதொண்டனேன்நான்
என்னானாயென்னானாயென்னலல்லால்
என்னறிவனேழையேன், உலகமேத்துந்
தென்னானாய்வடவானாய்குடபாலானாய்
குணபாலமதயானாயிமையோர்க்கென்றும்
முன்னானாய்பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி
திருமூழிக்களத்தானாய்முதலானாயே. (௧௦)

பதம்.—உலகமேத்தும், தென்னானாய், வடவானாய், குடபாலானாய், குணபாலமதயானாய், (ரு) இமையோர்க்கு, என்றும், முன்னானாய், பின்னானார், வணங்கும், (௧௦) சோதி, திருமூழிக்களத்தானாய், முதலானாய், பொன்னானாய், பொழிலேழும் காவல்பூண்ட, (௧ரு) புகழானாய், இகழ்வாய, தொண்டனேன் நான், என்னானாயென்னானாயென்னலல்லால், ஏழையேன், (௨௦) என் அறிவன். (௨௧)

(இங்ஙனமே) இப்படியே - இப்ப்ரகாரத்திலே யென்னுதல்; தேஹத்தைக்காட்டுதல் ... ... (கூ)

(க) ரா - ஆ - கூ - ௧௬. (உ) ரா - ஸு - ௩.௧௯ - ௩.௦.

உரை.—லோகத்தார்ஸ்துதிக்கத்தக்கதான, தென்திருமாலிருஞ்சோலை மலையிலே நின்றருளினவனே! வட திருவேங்கடத்திலே நின்றருளினவனே! மேற்றிசையிலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே! கீழ்த்திசையில் திருக்கண்ணபுரத்திலே மதயானைபோலே செருக்குத்தோன்றநின்றவனே! (௯) நித்யஸூரிகளுக்கு, எக்காலத்திலும், கண்ணாற்கண்டநுபவிக்கலாம்படி முன்னேயிருப்பவனே! அவதாரத்துக்குப்பிற்பட்டவர்கள், ஆஶ்ரயிக்கத் தக்கதாக, (கo) தேஜோமயனாய், திருமூழிக்களத்திலே வர்த்திக்கிறவனே! ஜகத்காரண பூதனே! பொன்போலே எல்லாப்படியாலும் எனக்கு உபகரிக்குமவனே! ஸப்த லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கையால்வந்த, (க௯) குணப்ரதையையுடையவனே! இகழ்வையே வடிவாகவுடைய, தாஸபூதனானநான், என்னுடைய ஆனாய் என்னுடைய ஆனாய் என்று சொல்லுமித்தனை யல்லது, உன் விஷயத்தில் அதிசபலனானநான், (உo) உன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களில் எத்தை யறிவேன்? (உக) ... ... (கo)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (பொன்னானாய்) இப்பாட்டால்-ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தேசென்று முகங்கொடுக்குமவனாய் யோக்யதாயோக்யதைபாராதே முகங்கொடுக்குமவனாயிருக்க ஸர்வதா நமக்கு முகங்காட்டாதொழிந்தது, அடியிலே, (க) "மந்திரத்தைமந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல்வாழலாம்" என்று சொன்னவார்த்தையை ஸாதநத்திலே அந்வயிப்பித்து வந்துமுகங்காட்டா தொழிந்தானாக வேணுமென்று சங்கித்து, ஸம்பந்தஜ்ஞாபகமான திருமந்த்ரத்தை உபகரணமாகக்கொண்டு இங்கே அநுபவிப்பார்க்கு எங்கும் யாவதாத்மபாவி அநுபவிக்கலாமென்று காலக்ஷேபார்த்தமாகச் சொன்ன வித்தனை யொழிய,ப்ராப்யம் உன்னையொழிய வேறுண்டென்று அறியிலன்றோ - ப்ராபகம் உன்னையொழியவேறுண்டென்றறிவது, நான் என்னறிவனென்கிறார். "மந்திரத்தால்" என்கையாலே - ஒரு ஸாதநபாவமும், "மறவாது - வாழ்தியேல்" என்கையாலே - ஒரு கர்த்தவ்யமும், "வாழலாம்" என்கையாலே - ஒரு பலமுமாய்த் தோற்றுமிறே. இவருடைய * நோற்றநோன்பிருக்கிறபடி. (உ) "நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்" என்று - ஆகிஞ்சந்யத்தைச் சொல்லி, (உ) "ஆகிலும்இனி யுன்னைவிட்டொன்று மாற்றகிற்கின்றிலேன்" என்று - ருசியில் குறைவற்றிருக்கிறபடி-யையு மருளிச்செய்தாரிறே.

பத்தாம்பாட்டு. (பொன்னானாய்) * (நோற்றநோன்பு). இப்பாட்டு.

(க) ச. (உ) தி-வாய்-௫-எ-க.

(பொன்னானாய்) எனக்குப்ராப்யமானவனே! (க) "ருக்மாபம்ஸ்வ ப்நதீகம்யம் - ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம்" என்றும், (உ) "அவ்ய யஃ-நிதிஃ-அவ்யயோநிதிஃ" என்றும், (ங) "வைப்பாம்" என்றும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களிலே நிதிசப்தத்தாலே ப்ராப்யத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. நிதியாவது - ஆபத்ஸகமாய், உண்டென்ன உயிர் நிற்கும்படியாய், ஸர்வாநுபாவ்யமாயிறே யிருப்பது. † இப்போது இது சொல்லுகிறது - உன்னையொழிய வேறொருப்ராப்யமுண்டென்றறியிலன்றோ உன்னையொழிய வேறொருப்ராபகமுண்டென்றறிவது என்கைக்காக. அங்ஙனன்றிக்கே, ப்ராபகாபேக்ஷையுள்ளது ப்ராப்யஸித்திக்கிறே; அத்தைப்பற்றச்சொல்லிற்றாகவுமாம். (ங) "வைப்பாம்மருந்தாம்" என்றாரிறே - நம்மாழ்வாரும். † மேற்சொல்லுகிறஸாதநம் (ச) "அநந்யஸாத்யே-அநந்யஸாத்யே" என்கிற ஸாத்யத்துக்கநுரூபமென்கைக்காக ப்ரதமத்திலே உபாதாநம்பண்ணுகிறதாகவுமாம். (ஆனாய்) நான்விஷயப்ரவணனாய்த்திரியா நிற்க உன்னுடைய † வினைகேட்டாலே நீயே மேல்விழுந்து எனக்கு ருசியைப் பிறப்பித்து ப்ராப்யனானாய், இத்தனையன்றோசெய்தது.

(பொழிலேழும் காவல்பூண்ட புகழானாய்) இத்தால் - ப்ராபகமும் நீயேயென்கிறார். லீலாவிபூதிக்கு ரக்ஷகனானவனே! (பொழிலேழும்) என்று - ஸப்தலோகங்களையுஞ் சொல்லுகிறது. இத்தால் - கீழுள்ள லோகங்களையும் உபலக்ஷிக்கிறது. (ரு) "ஈத்ருஶாநாம்- ஈத்ருசாநாம்" என்கிற அண்டாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். பொழில்- லோகம். (காவல்பூண்ட) ராஜாவாய் அபிஷேகத்தைப் பண்ணியிருந்து ஆளிட்டு ரக்ஷிக்கையன்றியே கையிலே ஆயுதத்தை யெடுத்து ஒருவூரைநோக்குவாரைப்போலேயன்றோ ஸகலலோகங்களையும்அவதாரம் பண்ணி ரக்ஷிப்பது. (பூண்ட) ரக்ஷணப்ரதிபந்தகமுண்டானாலும் அதில் குறையா திருக்கை. அதாவது - எத்தனையேனும் அந்தரங்கமான மஹாராஜர்ப்ரப்ருதிகளும் (சு) "வத்யதாம்- வத்ய

அவனுடைய ப்ராபகத்வஞ் சொல்லுகிற விடத்திலே ப்ராப்யஞ் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதி). அநுரூபமான ஸாதநமென்கைக்காக ப்ராபகத்தை முன்னே சொல்லுகிறதென்று மூன்றாம் பரிஹாரம், (மேற்சொல்லுகிற ஸாதநம்)-"காவல்பூண்ட" என்று சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வம். (வினைகேடு) - செயல்மாட்சி.

(க) மநுஸ்ம்-கஉ-கஉஉ. (ச)
(உ) ஸஹஸ்ரநா-ச. (ரு) வி-பு.உ-எ-உஎ.
(ங) தி-வாய்-க-எ-உ. (சு) ரா-யு-கஎ-உஎ.

தாம்'' என்றுலும் (க) "ஸத்யஜேயம்-ஸத்யஜேயம்'' என்னும்படியிறே- ரக்ஷகத்வத்தில் பூட்சியிருப்பது. (உ) "அபயம்ஸர்வபூதேப்ய:-அபயம்ஸர்வபூதேப்ய:'' என்கிறபடியே † தன்கையிலும் தன்னைக் காட்டிக் கொடாதேயிறே ரக்ஷிப்பது. † இத்தால் - என்னுடைய அவித்யாகர்மவாஸநாருசிகளைப் போக்கி ரக்ஷித்தாய்நீயேயன்றோ வென்கிறார். அதவா (பூண்ட) போக்யதையேயிறே வஸ்துவுக்கு வேஷம். †உபாயமாகிறது - கதிசூந்யதையாலேயிறே. பால் பித்தஹரமானாலும் கஷாயமாகாதிறே. இத்தால் - நீயே மேல்விழுந்தன்றோ எனக்கு ப்ராபகனாயிற்றது மென்கிறார். (புகழானாய்) இப்படிரக்ஷிக்கையால் வந்த குணப்ரதையையுடையவனே!. (ங) "யஶஸ்ஸ்யைகபாஜநம்-யஶஸ்ஸைகபாஜநம்'' (ச) "உலப்பில் கீர்த்தியம்மானே'' என்னக்கடவதிறே. (ரு) † "யாநிநாமாநிகௌணாநி-யாநிநாமாநிகௌணாநி'' என்கிறபடியே - ரக்ஷணதர்மத்தால் வந்த குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாயிறே திருநாம மிருப்பது.

(இகழ்வாய தொண்டனேன் நான்) இத்தால் - ப்ராப்யப்ராபகங்களை ப்ராபிக்கவுரிய அதிகாரிஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. உனக்குப் புகழே வடிவா யிருக்கிறப்போலேயன்றோ எனக்கு இகழ்வே வடிவாயிருக்கிறபடியும். † ஆகிஞ்சந்யமிறே அதிகாரம்; †ஸ்வதோஷம் ஸம்பாதிக்க வேண்டுவதில்லை; க்யாபநமே யபேக்ஷிதம். (சு) "அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய:-அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய:'' (எ) "ராவணோநாமதுர்வ்ருத்த:-ராவணோநாமதுர்வ்ருத்த:''(அ) "அமர்யாத:க்ஷுத்ர:-அமர்யாத:க்ஷுத்ர:'' என்கிறவிடத்திலும் க்யாபநமேயிறே யுள்ளது, † ஸாத்யம் ஆகிஞ்சந்யமேயிறே. (தொண்டனேன்நான்) உன்பக்கலிலே அதிசபலனானநான். இத்தால் - ப்ராப்ய

• (தன்கையிலும்)-சேதநனை தன்கையிலும். இதுக்குப் பலிதமருளிச் செய்கிறார் (இத்தால்என்னுடைய வித்யாதி). கடைசியாயுற்றிருக்கையாலே, ஏறிட்டுக்கொள்ளுகையாதல்.

* காவல் பூண்டஇன்னாரென்று பேரைச்சொல்லாமல், (புகழானாய்) என்று குணத்தையிட்டுச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச் செய்கிறார் (யாநிநாமாநீத்யாதி). (இகழ்வாய) என்று - தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யஞ் சொல்லவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆகிஞ்சந்யமிறேயித்யாதி). ஆனால் தோஷம் பண்ணவேணுமோ என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதோஷமித்யாதி). ஸாத்யம் - ஸாதிக்கவேண்டினது. ஆகிஞ்சந்யமும்ருசியும் வேண்டு

(க) வி-யு-கஅ-ஙு. (ரு) ஸஹஸ்-உபோத்.
(உ) ரா-ப-கஅ-ஙங. (சு) பக-சா-
(ங) (எ) ரா-யு-கஎ-கO.
(ச) தி-வாய்-ங-கO-க. (அ) ஸ்தோ-ர-கஉ.

ருசியைச் சொல்லுகிறது. ப்ராபகப்ரார்த்தனைக்கு † ஆகிஞ்சந்யமும் ஸ்வதோஷ க்யாபநமும் வேண்டினவோபாதி ப்ராப்யப்ரார்த்தனைக்கும் ப்ராப்யருசிவேணுமிறே. ஆகிஞ்சந்யமும் அவனை யொழியச்செல்லாமையுமிறே - த்வயத்துக்கதிகாரம். அதவா, († இகழ்வாயதொண்டனேன் நான்) ஒருகட்டதாஸி ஸார்வபௌமனை யாசைப்பட்டால் நாட்டார் இகழுமாபோலேயும், மௌஷ்டிகன் அபிஷேகத்தை யாசைப்பட்டால் இகழுமாபோலேயுமன்றோ, நித்யஸம்ஸாரியான நான் உன்னை யாசைப்படுகிறது.

(என்னானையென்னானையென்னலல்லால்) இத்தால் - இவ்வதிகாரியுடைய காலக்ஷேபஞ் சொல்லுகிறது. காலக்ஷேபத்துக்காக உன்னுடைய குணங்களை யநுபவித்தே னித்தனை யொழிய என்னாற்றாமையை ஸாதநமாக நினைத்திருந்தேனோ ? ஆனையினுடைய ஸ்வபாவங்கள் ஈஶ்வரனுக் குண்டாகையாலே அந்தஸ்வபாவங்களைப்பற்ற (என்னானாய்) என்கிறார். ஆனையானது "ஒருநாள் கண்டோம்" என்றிருக்கவொண்ணாதபடி நித்யஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கையும் பெரிய செருக்கையுடைத்தாயிருக்கையும், தான் நினைத்தபோது கைக்கு எட்டினாரை யெடுத்துக் கழுத்திலேவைத்துக் கொள்ளக்கடவதாயிருக்கையும், தாந்தாமே ஏறவேண்டியிருப்பார்க்குப் படிந்து கொடுக்கக்கடவதாயிருக்கையும், தான் உகவாதாரைக்கீண்டு பொகட்டால் ஆராய்ச்சியின்றிக்கே யிருக்கையும், தன்னைக் கட்டக்கயிறு தானேகொடுக்கக் கடவதுமாயிறே யிருப்பது; அப்படியே நித்யஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கிற வடிவழகும், செருக்கால் பலித்த § ஸமாதிகரஹிதத்வமும், ராஜா பாணிச்சியைத் தனக்கு மஹிஷியாக்கி வைத்தால் நிவாரகரில்லாதாற்போலே, ஒரு நித்யஸம்ஸாரிக்கும் தன்பக்கல் ந்யஸ்தபரதையே ஹேதுவாகத் தன்னைக் கொடுத்தால் நிவாரகரின்றியிலே யிருக்கும்படியான ஸ்வாதந்த்ர்யமும், ஆனை தன் மேலே யேறப் படிந்து கொடுக்குமாபோலே ஸாதநாந்தர நிஷ்டருக்கு நேதாவாயிருக்கிற சிலமும், ஆஶ்ரித விரோதிகளை ஸம்பந்தங் கிடக்கச் செய்தே யழியச்செய்தாலும் நிவாரகரில்லாதபடியான விரோதிநிரஸநசிலமும், போகோபகரணபக்தியைத் தானே கொடுக்க

வானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆகிஞ்சந்யமு மித்யாதி). (இகழ்வாய) இகழ்வென்று - தோஷமாய், தோஷமே வடிவென்றுதல்; எல்லாரும் இகழும்படி யென்றுதல்.

---

§ (பா) ஸர்வாதிகத்வமும்.

க்கடவதான ருசிஜநகத்வமுமாகிற இஸ்ஸ்வபாவங்களாயிற்று - இவர்க்குக் காலக்ஷேபத்துக்கு விஷயம். (க) "எட்டினேடிரண்டெனுங் கயிறு" என்று - பக்தியைக் கயிருகச்சொல்லக்கடவதிறே. ஈஶ்வரனைப் புறம்புபோக வொட்டாதபடி மநஸ்ஸாகிற ஸ்தம்பத்தோடே பக்தியாகிற கயிற்ருலேயிறே கட்டுவது. வீப்ஸையாலே - அவ்வவ ஸ்வபாவங்களே காலக்ஷேபத்துக்கு விஷயமாயிருக்கை. † நிவ்ருத்தி துஸ்ஸகம். † விஷயாந்தரங்களில் இழியவொண்ணுது, அவற்றுக் கஞ்சிப்புகுந்தவராகையாலே; ஸாதநாந்தரங்களி லிழியவொண்ணுது, வேருென்றை ஸாதநமாக ஸஹியாதவுபாயத்தைப் பரிக்ரஹிக்கையாலே; இனி இவ்விஷயந்தன்னை † முகாந்தரத்தாலே யநுபவிக்கையிறே யுள்ளது.

(என்னலல்லால்)இப்படி தேவரீர்படிகளை யநுஸந்தித்துக் காலக்ஷேபம்பண்ணினேனித்தனையொழிய. (என்னறிவன்) நான்†அடைவுபட ஒன்றறிவனே? அமாநித்வாத்யாத்ம குணங்களை யறிவனே? கர்மயோகத்தை யறிவனே? ஜ்ஞாநயோகத்தை யறிவனே? உபயஸாத்யமான பக்தியோகத்தை யறிவனே? நான் எத்தையறிந்தேன்? உறங்குகிறவனுக்கு விடிந்தாற்போலே விஷயாந்தரங்களை யொழிய வேருென்றறியாதே திரியச்செய்தே உன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டக்கண்டே னித்தனைபோக்கி ஸாதநாந்தரங்களை எங்கே கண்டேனென்கை. " நாமேப்ராப்யப்ராபகங்களென்றிருந்தீராகில், உம்முடைய கையில் முதலில்லை யென்றிருந்தீராகில், நாம்செய்தபடி கண்டிருக்கையன்ருே ப்ராப்தம், 'முகங்காட்டாதொழிவதே!' என்று கூப்பிடக்கடவீரோ" என்ன; (ஏழையேன்) சாபலப்ரேரிதனுனல் நான் செய்வதென்? அத்யந்த சபலனுனேன். விஷயாந்தரங்களில் எனக்கோரடைவுண்டாகி லன்ருே இவ்விஷயத்திலும் எனக்கோரடைவுண்டாவது. ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகம் பண்ணவொட்டாத வென்னுடைய சாபலாதிசயத்தாலே கண்டவற்றிலே கால்தாழ்ந்து போந்தேன், இத்தனையன்ருேசெய்தது. ஆற்ருமையை ஸாதந

இதுவே விஷயமாகவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (நிவ்ருத்திதுஸ்ஸகம்) என்று. குணநுபவத்தில் நின்றும் மீளப்போகாமையைப்பற்ற (துஸ்ஸகம்) என்கிறது. விடப்போகாதபடி இதிலே யிழிவானேன், வேருென்ருகாதோ வென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (விஷயாந்தரங்களில்) இத்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே. (முகாந்தரம்) - ப்ராப்யாகாரம்.

(அடைவுபட) - சாஸ்த்ரக்ரமத்திலே. விஷயங்களிலே யுக்தாயுக்த விபாகமற பலமானுற்போலே இங்குமென்றபடி.

(க) ந-ச-வி-அந.

மென்றுபழியிட்டு விடப்பார்க்கில் நித்யஸூரிகளை முற்படவிட்டுப் பின்னையன்றோ என்னை விடுவது.

ஆனையின் ஸ்வபாவங்கள் நமக்குண்டென்றறிந்தது சாஸ்த்ர முகத்தாலேயோ, ஆசார்யமுகத்தாலேயோவென்னில்; உகந்தரு ளின நிலங்களிலே கண்டறிந்தே னென்கிறார் (உலகமித்யாதி) † திரு மங்கைமன்னன் கட்டினதிக்கஜங்க ளிருக்கிறபடி. (உலகமேத்தும் தென்னானாய்) † உபயவிபூதியும் வந்து ஆஶ்ரயிக்கும்படி தெற்குத் திருமலையிலே நின்றருளினவனே! இருந்ததேகுடியாகத் தெற்குத்திக் கிலுள்ளார் வாழ்கையன்றிக்கே, (க) "வலஞ்செய்யும்வானோர்மாலிரு ஞ்சோலை" என்கிறபடியே - நித்யஸூரிகளும் ஏற்று அஂகமுண்ண வரும்படியிறே திருமலையிலே நின்றருளிற்று. தெற்குத்திக்கிலானாய்.

(வடவானாய்) அப்படியேயிறே வடக்குத் திக்கிலும் நின்றருளி ற்று. (உ) "வானவர்வானவர்கோனொடுஞ் சிந்து பூமகிழுந் திருவே ங்கடம்" என்றும், (௩) "வானவர்வானவர்கோனொடும் நமன்றெ ழுந் திருவேங்கடம்" என்றும், (௪) "எல்லாவுலகுந்தொழுமாதிமூர் த்தி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நித்யஸூரிகளோடு ப்ரஹ்மா திகளோடு மநுஷ்யர்களோடு வாசியறவாழும்படியாகவிறே திருவே ங்கடமுடையான் நின்றருளிற்று.

(குடபாலானாய்) கீழ்ச்சொன்ன ஆனைகளைப்போலே நிற்கைய ன்றியே மேலைத்திக்கிலே ஒரு மதஹஸ்தி சாய்ந்தாற்போலே யாயி ற்று கோயிலிலே வந்து பெரியபெருமாள் கண்வளர்ந்தருளுகிறபடி. (ரு) "வன்பெருவானகமுய்ய வமரருய்ய மண்ணுய்ய மண்ணுலகில் மனிசருய்ய" என்கிறபடியே ஸகலலோகங்களும் அநுபவித்து ஸத் தை பெறும்படியிறே கோயிலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது.

(குணபாலமதயானாய்) பெரியமுதலியார்பக்கல் தமக்குண்டான ஆதரத்தாலே மன்னனுடைய வடிவழகையும் செருக்கையும் நிலைய ழகையும் பற்ற உடையவர் (குணபாலமதயானாய்) என்று-மன்னனு டையருளிச் செய்வர். (சா) "తృతీయంకృష్ణనగరమ్ - த்ருதீயம்க்ருஷ்ண நகரம்" என்கிறபடியே பஞ்சக்ஷேத்ரத்திலே த்ருதீயக்ஷேத்ரமாகச்

ஆனை கட்டுகிறவன் ராஜாவாகையாலே - இங்கும் (திருமங்கைமன் னன்) என்கிறது. "உலகு" என்கிற ஸாமாந்யத்தாலே - அவ்விபூதியையும் காட்டுகிறது.

(க) தி-வாய்-உ-௮-அ. (உ) ,, ௩-௩-உ. (௩) ,, ௩-௩-எ. (௪) தி-வாய்-௩-௩-டு. (ரு) பெரு-திரு-க-௧௦. (சா)

சொல்லுகையாலும், (க) "கருவரைபோல் நின்றானைக் கண்ணபுரத் தம்மானைக் கண்டாள்கொலோ" என்றும், (உ) "கண்ணபுரமொன் றுடையானுக் கடியேனொருவர்க் குரியேனோ"என்றும்,(ங)"கற்றார் சேர் கண்ணபுரம்" என்றும் - இவர்தாம் அத்தேசத்திலே மிகவும் மண்டி யிருக்கையாலும் திருக்கண்ணபுரத்தை யருளிச் செய்கிறாரா கவுமாம். (உலகமேத்தும்) என்றது, எங்கும் அந்வயிக்கக்கடவது.

(இமையோரித்யாதி) இத்தால் - ப்ராப்யஸ்த்தாநத்தையும் ப்ரா பகஸ்த்தாநத்தையு மருளிச்செய்கிறார். (இமையோர்க்கென்றும் முன்னானாய்) நித்யஸூரிகளுக்கு என்று மொக்க ப்ரத்யக்ஷவிஷயமா யிருக்கிறவனே! யாவதாத்மபாவி ஸதாதர்சநத்துக்கு விஷயமாயிருக் கிறவனே!

(பின்னானாரித்யாதி) பரமபதத்தோடு க்ஷீராப்தியோடு அவதார ங்களோடு, †அர்ச்சாவதாரங்களோடு வாசியற, † பிற்பட்டார்க்கும் ஆஶ்ரயணீயனாய்க்கொண்டு திருமூழிக் களத்திலே வர்த்திக்கிறவ னாய். நாஸ்திக்யப்ரசுரரானவர்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனாகைக்கிறே மேலை ஸமுத்ரக்கரையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறது. அதவா, த்ரைவர்ணிகாதிகாரமாயிருத்தல், சதுர்த்த வர்ணாதிகாரமாயிருத் தல் செய்கையன்றியே, "இனியில்லை" என்னும்படி நிஹீநஜந்மத் திலே பிறந்தவர்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனா யிருக்கிறபடியைச் சொல் லிற்றாகவுமாம். தேசகாலங்களால் விப்ரக்ருஷ்டரானாரோடு ஜந்மத் தால் விப்ரக்ருஷ்டரானாரோடு வாசியற ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனென் கை. (சோதி) அந்தகாரத்தில் தீபம்போலே நிஹீநஜந்மாக்களும் ஆஶ்ரயிக்கும்படி நிற்கையாலே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தால்வந்த ஔஜ்ஜ்வல்யம். (ச) "திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடரை" என் றும், (ரு) "என்கண் பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதி" என்றுஞ் சொல்லக்கடவதிறே.

(முதலானாயே) †இவையெல்லாவற்றுக்கு மடியான † ப்ரதம ஸுக்ருதமானவனே! (சு) "త్వత్పాదకమలాదన్యన్న మేజన్మాన్తరేష్వపి। నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి - த்வதபாதகமலாதந்யந்நமேஜந்மாந்தரேஷ்வபி। நிமித்தம் குஶலஸ்யாஸ்தி" என்னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்

மலையாளர், நாஸ்திகராய்க் கோயில் திருமலை வாசி யறியாமையாலே அர்ச்சாவதாரத்துக்கும் (பிற்பட்டார்க்கும்) என்கிறது. (இவை யெல்லாவற்று க்கும்) தானே ப்ராப்யப்ராபகனாக வறிகையும், திவ்யதேசங்களில் அநுபவ மாகிற விவையெல்லாவற்றுக்கும் ஹேதுவானஸுக்ருத மென்றபடி.

(க) தி-மொ-அ-க - க. (ச) தி-வாய்-கூ-எ-கக.
(உ) ,, ,, கூ - ங. (ரு) ,, -ங-ங-ச.
(ங) ,, ,, க0-ரு. (சு) ஜி-ஸ்தோ-க0.

றியே, ஜகத்காரணத்வத்தைச் சொல்லவுமாம். அதவா, (முதலானையே) அழகிதாக உத்பாதகனுனையென்று †கிலாய்ப்போடே தலைக் கட்டுகிருர் ... ... (கo)

மூ.—பட்டுடுக்குமயர்த்திரங்கும்பாவைபேணுள்
பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்பப்பள்ளிகொள்ளாள்
*எட்டுணைப்போதென்குடங்காலிருக்ககில்லாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கமெங்கேயென்னும்
மட்டுவிக்கிமணிவண்டுமுரலுங்கூந்தல்
மடமானையிதுசெய்தார்தம்மை, மெய்யே
கட்டுவிச்சிசொல்லென்னச்சொன்னுள்நங்காய்
கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்காப்பாராரே. (கக)

பதம்.—பட்டு, உடுக்கும், அயர்த்து, இரங்கும், பாவை, (ரு) பேணுள், பனி, நெடு, கண், நீர், (கo) ததும்ப, பள்ளிகொள்ளாள், எட்டுணைப்போது, என்குடங்கால், இருக்ககில்லாள், (கரு) எம்பெருமான், திருவரங்கம், எங்கேயென்னும், மணிவண்டு, மட்டு, (உo) விக்கி, முரலும், கூந்தல், மடம், மானை, (உரு) இதுசெய்தார்தம்மை, கட்டுவிச்சி, மெய்யேசொல்லென்ன, கடல்வண்ணர், இதுசெய்தார்சொன்னுள், (௩o) நங்காய், இதுகாப்பார், ஆர், (௩ரு).(கக)

உரை.—(என்பெண்ணுனவள்) பட்டுச்சேலைகளை, அரையில்தரியாநின்ருள்; மோஹித்து, அலமராநின்ருள்; மரப்பாச்சியை, (ரு) ஆதரியாள்; குளிர்ந்து, நீண்ட, கண்களில், சோகாச்ருக்கள், (கo) துளும்பும்படி (நின்ருள்); உறங்குகிறிலள்; க்ஷணகாலங்கூட, என்மடியிலே, உட்கார்ந்திருக்கவும் க்ஷமையாகிறிலள்; (கரு) என்னை அநந்யார்ஹையாக்கின ஸர்வேச்வரனுடைய, திருவரங்கமானது, எங்கேயென்று வாய்வெருவாநின்ருள்; அழகிய வண்டுகள், தேனைப்பாநம்பண்ணி, (உo) (விடாயின்மிகுதியாலே) விக்கி, ஆலாபனை பண்ணுநின்றுள்ள, மயிர்முடியையுடையளாய், மடப்பத்தையும், மான்போன்ற கண்களையுமுடையாளானவென்பெண்ணை, (உரு) இப்படியாக்கினவரை, கட்டுவிச்சியே!, உண்மையாகச் சொல்லென்றுசொல்ல; கடலின் நிறம்போலே ச்ரமஹரமான திருநிறத்தையுடைய ஸர்வேச்வரன், இப்படிச் செய்தாராகச்சொன்னுள்; (௩o) என்னுயிர்த்தோழியே!, இத்தைப் பரிஹரிக்கவல்லவர்கள், வேறேயாரிருக்கிருர்கள்? (௩ரு) (கக)

வ்யா.—பதினேராம்பாட்டு. (பட்டுடுக்கும்) ஆற்ருமையோடே (க)"முதலானை" என்ருர். அந்த †வெக்காயத்தோடே ஆண் பெண்ணாய், அதுதன்னிலும் தம்வாயாலே கூப்பிடுகைக்கு யோக்யதையில்லாதபடி மோஹங்கதையாய் வேற்று வாயாலே கூப்பிடும்படியாய்ச் செல்லுகிறதுமேல். அதாகிறது - இயற்கையிலேபுணர்ந்து பிரி

மேலுக்கநுகுணமாக (கிலாய்ப்போடே) என்றது ... ... (கo)
பதினேராம்பாட்டு. * (பட்டுடுக்கும்) ப்ரவேசே; (வெக்காயம்) பயம்.

(க) கo. * (பா) எட்டணைப்போது.

ந்து பிரிவாற்ருதாளொரு பிராட்டி மோஹமும் உணர்த்தியும் இவைமுதலான தசாவிசேஷங்களும் ஒருகால் பிறக்கையும், அது தான் † அக்ரமமாகப்பிறக்கையுமாய்ச் செல்லாநிற்க; பந்துவர்க்கத் திலுள்ளாரும் யுக்தாயுக்த நிரூபணம் பண்ணமாட்டாதேயிருக்க; இந்நோவுக்கு நிதாநமறியாதே † பேஷஜகுசலரும் மந்த்ரவாத குச லரும் புகுந்து ப்ரவர்த்தியாநிற்கிறவளவிலே பகவத்பரையாயிருப் பாளொரு கட்டுவிச்சி, "இவளுடையநோவுக்கு நிதாநமறிகிலி கோள், இவளுக்கு எம்பெருமானடியாகவந்தநோவு, இது அவனாலே பரிஹ்ருதமாகவேணும்" என்று அவள் சொன்னவார்த்தையைக்கே ட்ட திருத்தாயார், வினவவந்தார்க்கு, இப்பெண்பிள்ளையுடையப்ர வ்ருத்தியையும் கட்டுவிச்சிசொல்லுகிற வார்த்தையையும் சொல்லு கிற பாசுரத்தாலே தம்தசையை யருளிச்செய்கிருர்.

இவர் பிராட்டிதசையை ப்ராபிக்கையாகிறது அநுபபந்நமன் ருே வென்னில்; உபபந்நம். பிராட்டிமார்க்கும் இவர்க்கும் அநந்யா ர்ஹ சேஷத்வமாகிற ஸம்பந்த மொத்திருக்கையாலும், (க) "நமக் கும் பூவின்மிசைநங்கைக்கு மின்பனே" என்கிறபடியே போகம் ஸமாநமாயிருக்கையாலும், (உ) "ముహూర్తమపి జీవావో జలాన్మత్స్యావివోద్ధృతౌ"-முஹூர்த்தமபிஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோ த்ருதௌ" என்று - இளையபெருமாள் பிராட்டியோடே ஏகப்ரக்ருதி யாய்த் தம்மைச் சொல்லுகையாலே - வ்யதிரேகத்தில் ஆற்ருமை யொத்திருக்கையாலும், பிராட்டிதசையை ப்ராபிக்கத்தட்டில்லை.

ஆனாலும் தாம் ஸ்த்ரீயென்கிறபுத்தி பிறக்கக்கூடுமோவென் னில்; (௩) "స్వామిత్వాత్మత్వశేషిత్వపుంస్త్వాద్యాస్స్వామినో గుణాః। † స్వేభ్యో దాసత్వదేహత్వశేషత్వస్త్రీత్వదాయినః - ஸ்வாமித்வாத்ம த்வ சேஷித்வபும்ஸ்த்வாத்யாஸ்ஸ்வாமிநோகுணாः । ஸ்வேப்யோதா ஸத்வதேஹத்வசேஷத்வஸ்த்ரீத்வதாயிநः" என்கிறபடியே - புரு ஷோத்தமனுடைய பும்ஸ்த்வமானது எதிர்த்தலைக்கு ஸ்த்ரீத்வதாயி யா யிருக்கையாலே, "நான் ஸ்த்ரீ" என்று புத்திபிறக்கத்தட்டில்லை; ஸ்த்ரீயென்கிற புத்திபிறக்கையாவது தான்-ஸ்த்ரீகளோடு † ஆகார

(அக்ரமமாக) - உணர்ந்து இரங்கியயராமல் அயர்த்திரங்குகை. (பேஷ ஜகுசலர்) - ஔஷதத்திலே ஸமர்த்தர்.

(ஸ்வேப்யः) - ஸ்வங்கள் பொருட்டுக் கீழ்ச்சொன்னவை யடையப்ரதி யோகியைக் கொடுக்குமென்றபடி. (ஆகாரஸாம்யம்)- அவயவாகாரஸாம்யம்.

(க) தி-வாய்-௬-இ-அ. (உ) ரா-அ-௫௩-௩௧. (௩)

ஸாம்யத்தாலே பிறக்குதலே தியல்ல, §புருஷ விஷயத்தில், ஸ்த்ரீகளுக்குப் பிறக்கும் அநுராகவிசேஷபுத்தி பிறக்கை. ஸஜாதியவிஷயத்தில் விஜாதியபுத்திபிறக்கை எங்கே கண்டோமென்னில்; (க) “పాఞ్చాల్యాః పద్మపత్రాక్ష్యాః స్నాయన్త్యా జఘనం ఘనమ్ । యాః స్త్రియో దృష్టవత్యస్తాః పుంభావం మనసా యయుః - பாஞ்சால்யா:பத்மபத்ராக்ஷ்யா: ஸ்நாயந்த்யா ஜகநம் கநம் | யா: ஸ்த்ரியோ த்ருஷ்டவத்யஸ்தா: பும்பாவம் மநஸாயயு:” என்வாஸ்திர்த்தலேயில் வைலக்ஷண்யத்தாலே ஸஜாதீயைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு, ஸ்த்ரீகளைக்கண்டால் புருஷர்க்குப்பிறக்கும் அநுராகவிசேஷம் பிறந்ததிறே. அப்படியே, புருஷோத்தமவிஷயமாக இவர்க்கு ஸ்த்ரீகளுக்குப்பிறக்கும் அநுராக விசேஷம் பிறக்கத்தட்டில்லை. எதிர்த்தலையில் வைலக்ஷண்யமேயிறே விஜாதீய புத்திக்கு உத்பாதகம். ஆகையாலே, ஒருபிராட்டி தசையை ப்ராபிக்கிறார்.

இன்னமும் இயற்கையில் புணர்ச்சி என்கிற விதிநாமத்தினவென்னென்னில்; - ஸர்வேஸ்வரனுக்குச் சேதநவிஷயத்தில் ஸம்பந்தமே ஹேதுவாகவிஷயீகரிக்கும் நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்தைச் சொல்லுகை. எங்ஙனேயென்னில்; பாஹ்யோபவநத்திலே பிராட்டி புறப்பட்டு புஷ்பாபசயம்பண்ணுகிற ஸமயத்திலே அங்குத்தானனகாந்தனும் † ம்ருகயாவ்யாஜத்தாலேவர, தோழிமார்களும், அங்குபரைகளாயிருக்கிற தசையிலே தர்மிப்ரயுக்தமான ஸ்த்ரீத்வபும்ஸ்த்வங்களே ஹேதுவாக, ஜ்ஞாபகருமின்றிக்கே கடகருமின்றிக்கே யிருக்க ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிறே - இயற்கைப் புணர்ச்சியாகிறது. ஸ்த்ரீத்வமாகிறது - ஒருவிஷயத்துக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கையிறே. எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வமாவது - வகுத்த விஷயமுமாய் ஸர்வ விதரக்ஷகமுமா யிருக்கையிறே. ஆகையாலே நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆனல், ஜ்ஞாபகராயிருப்பார்சில ஆசார்யர்களும், பொறுப்பித்துச் சேர்ப்பிக்கைக்குச் சில புருஷகாரபூதரும் வேண்டியன்றோ ஈஸ்வர விஷயீகார மிருப்பதென்னில்; † அப்போது ஆசார்யன் ஜ்ஞாபகனாகிறதும் இந்த சேஷசேஷித்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, தேஹத்தில் ஆத்மபுத்தியையும் தத்ஸம்பந்த நிபந்தநமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் நிவர்த்திப்பிக்கையிறே; புருஷகாரபூதை

(ம்ருகயா) - வேட்டைவ்யாஜம். (அப்போது) ஆசார்யக்ருத்யத்தையும் புருஷகாரக்ருத்யத்தையும் தானே யேறிட்டுக்கொண்டானென்றபடி.

§ (பா) புருஷோத்தம விஷயத்தில். (க) பாரதம்.

யான பிராட்டியும், பூர்வ வ்ருத்தத்தை மோஷிப்பிப்பதும், இஸ்ஸம்பந்தத்தையும் இதனடியாகவந்த ஒருத்ஸல்யாதிகளையும் முன்னிட்டிறே.

இன்னமும், பிராட்டியுபைணம்நாவுக்கு நிதாநமறியாதே மந்த்ரௌஷதாதிகளாலே வ்யாட † பேறுர்சிலரும் அத்தை நிஷேதிக்கிறு ளொருகட்டுவிச்சிவார்த்திறக்கிமாய்ச் செல்லுகிற விதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; விஷய இவ ப்ராவண்யமடியாகவந்த அவஸாதம், ஸாதநாந்தரநிவர்த்ய கவத்ப்ராவண்யத்தால்வந்த அவஸாதம், அதுக்கு ஹேது பருமா யிருந்துள்ள வீஸ்வரன்றனேவந்து முகங்காட்டிப்போக்கு" என்னும். † தத்ஸம்ஸ்லேஷம்யாவதாத்மபாவியாகையாலும், இவ்வினவஸ்மாதிசயம் ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலும் அநிவர்த்யம். ட்டுவிச்

ஸ்வவாக்யுலே தர்பாதி திருத்தாயார்பாசுரத்தாலும் பேசுகிறுர் தாமாயிராநிற், பிராட், இது ஸங்கதமாகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; ஓராறு பெ ம்போகாநின்றுல் கரையைப்பற்றிப்போமளவன்றிக்கே பெருனில் க்கிருந்தால் கைவாய்க்கால்களாய்ப் போம்போக்கும் நிரம்பிர்ஷத்வநாநிற்கத் தானும் குறையாதேசென்று கடலிலே புகுமாபோலின், இவருடைய ப்ரேமாதிசயத்தாலே திருத்தாயார்வார்த்தை நமா குறைவற்றுச் செல்லாநிற்கச்செய்தே தம்வார்த்தையுங்குறைவற்றுச் செல்லுகையாகிறவிது - ஸங்கதம்.

இன்னமும் பெண்பிள்ளை மோஹங்கதையாயிருக்க,(க)"ம்ரூர்ச்சிதஃ-ப்ருசம்பவதிதுஃகிதஃ" என்று அவளிலும் தான் அவஸந்நையாயிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்கத், தெளிந்து வார்த்தைசொல்லுகிறவிது யுக்தமோவென்னில்; பிராட்டியைப் பிரிந்த ஸமயத்தில் சக்ரவர்த்தித்திருமகனுருக்குப்பிறந்த அவஸாதத்திற்காட்டில் இளையபெருமாளுக்கும் அவருடைய அவஸாதத்தால் வந்ததும் தம்முடைய காவற்சோர்வால் வந்த அவஸாதமுமாய்க்கொண்டு அவஸாதம் இரட்டித்திருக்க அவற்றைப் பொறுத்துத்தெளிந்து வார்த்தைசொல்லவேண்டும் ஸமயமறிந்து பெருமாளைத்தேற்றினுற்போலே, இவளும் இப்பெண்பிள்ளையுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாகத் தெளிந்திருக்கையுக்தம். † ரக்ஷ்யபூதர் அவஸந்நராயிருக்க வமையும், அவ

பகவானடியாக வந்தவவஸாதம் விஷயாந்தர மடியாக வந்தவவஸாதம் போலே ஸாதநாந்தரநிவர்த்ய மல்லாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (தத்ஸம்ஸ்லேஷமித்யாதி).

பரார்த்தமாகத் தெளிந்திருக்கை தானு மருமையென்றுர், ரக்ஷ்யபூதர்க்காகத்தெளிந்திருக்கைதானும் அருமையென்கிறுர் (ரக்ஷ்யபூதரித்யாதி).

(க) ரா-அ-உ-சo.

ஸாதமொத்திருக்கச் ... தையும் அத்தையறிந்துபொறுத்துத் தெளிந்திருந்து வார்த்தை ... லவேண்டும் அருமையுண்டிறே - ரக்ஷகர்க்கு.

† இவளுடைய வார் ... இவளுக்குஜ்ஜீவநஹேதுவானபடியென்னென்னில் ; † கட்டுவி ... ார்த்தை, பகவத்பரமா யிருக்கையாலும், இவள் தன்னுடைய ... ாரம் விரக்திபரமா யிருக்கையாலும், "இவளழகிலே அவன்படு ... டை இவள் படுவதே!" என்று அவனைப்ரஸங்கிக்கையாலும், (... ப்பாரையாமினியில் கட்டுவிச்சிபோலன்றியே திருமடலில்கட் ... தக்கிபோலே மஹாபாகவதையாயிருப்பாளொருத்தி யாகையாலே வாஸம் ... துதீர்கையன்றிக்கே வர்த்திக்கிலும் அவள்ஸ்பர்சமமையும்" எ... படி யிருக்கிறவளை ப்ரஸங்கிக்கையாலும், ஆச்வாஸ ஹேதுவா ... டில்லை.

இன்னமும் † முதல்பத்து, இவர் த... ய வார்த்தை; இரண்டாம்பத்து திருத்தாயார் வார்த்தை; மூன்று (சாஷாத் பிராட்டியார் வார்த்தை. (உ) "மச்சித்தா மத்கதப்ராணா: போதயந்த: பரஸ்பரம்" - மச்சித்தா மத்கத ப்ராணா: போதயந்த: பரஸ்ப ... கிறபடியே மூன்று பத்துக்கும் மூன்றுவாக்யார்த்தம்; - [மச்சித்தா:] மதேகசித்தா: - மதேகசித்தா:. விஷயாந்தரம் கலசாதி ... ருந்பார் ஹராய் அநந்யபோக்யரா யிருக்கிறபடியைப் பேசுகை ... முதல் பத்து ஜ்ஞாநபரம்; இரண்டாம்பத்து- அந்த ஜ்ஞாநகார்ய ... ராக்ய பூர்வகமாக பகவத்ப்ராவண்யாதி சயத்தைச்சொல்லுகிறது; ‡ ப்ரேமபூர்வகமானால் ப்ராப்தியளவும் செல்ல நிலவரோமோல்லி க்ஷேபம் பண்ணும்படியைச்சொல்லுகிறது - மூன்றாம்பத்து ; இரண்டாம்பத்து [மத்கதப்ராணா: - மத்கதப்ராணா:] என்றதிறே, தன் மூச்சடங்கித் தாயார் வாயாலே வார்த்தை சொல்லுகையாலே; [போதயந்த: பரஸ்பரம்-போதயந்த:பரஸ்பரம்] என்றதிறே, தோழியோடே வ்ருத்த கீர்த்தநம் பண்ணுகையாலே.

இதில் முதல்பாட்டில் திருத்தாயார் இவளுடைய § விரக்தியையும் கட்டுவிச்சிசொன்ன வார்த்தையையும் வினவவந்தார்க்குச் சொல்லுகிறாள். அவர்களுக்குச் சொல்லுகிற வார்த்தையொன்றும் தன்னுடைய பாவவ்ருத்தி யொன்று மாயாயிற்றிருக்கிறது. "விஸ்லே

இவளுடையவார்த்தையாவது - கட்டுவிச்சிவார்த்தையை யநுவதிக்கையாலும், மகள் வ்யாபாரத்தைச்சொல்லுகையாலும், கட்டுவிச்சியினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகையாலும். தாயாருடையவார்த்தை மகளுக்குஜ் ஜீவநஹேதுவென்று உத்தரம்.

முப்பதுபாட்டையும் மூன்றுபத்தாகப்பிரித்து அருளிச்செய்கிறார்.

(உ) கீ-வாய்-ச-கூ.

‡ (பா) ப்ரேமபூர்ணமானால்.

(க) கீதை.

§ (பா) அசக்தியை.

ஷத்தில் இப்படி அவஸ்ந்தையாம்படி ப்ரேமத்தில் தேசிகையாவ தே!'' என்கிற உகப்பாயிற்று உள் வாழொரு தனக்குச்செல்லுகிறது.

தனக்கு அபிமதமாயிருந்தாற் றே தன்னை இவர்களுக்குச் சொல்லக்குறையென்னென்னில் புணர்ச்சியாகையா லே அவர்களுக்குச் சொல்லப் பேற்றிலள், கடகரடியாகப் பிறந்த ஸம்பந்தமாகிலிறேசொல்லலாகிறது; ஆசார்யோபதேசபூர்வகமாக பகவத்ஸம்பந்தயுக்தனாகில் இவள் நமக்குக் கொண்டாடலாவது. † அஜ்ஞாநகார்யமான கலக்கம் யதாஜ்ஞாநத்தாலே நிவர்த்யம், யதா ஜ்ஞாநகார்யமான கலக்கம் யாவதாத்மபாவி அநிவர்த்யம் என்னு மதிறே - இப்பாட்டினவதாரிகிறது.

(பட்டுடுக்கும் ...) இதுவும் மேற்சொல்லுகிற அவஸ்த்தைக ளோபாதி ஆ... யிலே ஒரு அவஸ்த்தாவிசேஷம். † அவன், ஸம்ஶ்லேஷதிசையில் அவயவசோபையைக் காட்டிலும் ஸமுதாய சோபையைக் காட்டிலும் உடையழகிலே யீடுபட்டு, "இதொரு உடையழகிருக்கும்படியே!" என்று அதிலே ஸக்தனாயிருக்கும் படியைக் கண்டு, அவன் வருகைக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணு கிறாளாக புடைவை யுடுக்கத்தொடங்கினாள். அவ்வுடையையுடுக்க, "... யிழக்கவொண்ணாதென்று அவன் வரும்'' என்று அத் ... டுக்கத்தொடங்கினாள். (உடுக்கும்) †அவன் ஆதரிக்கும் உடை அவன் வருமளவும் அழிப்பது உடுப்பதாகிறபடி. †அவனுக்கு உறுப் பாகத் தன்னுடம்பை அலங்கரிக்கையும் ப்ராப்தமிறே. † சேஷிக்கு அபிமதமானபோது நியந்த்ருத்வமு முத்தேஶ்யமாயிறேயிருப்பது.

(அயர்த்து) உடைவாய்த்தவாறே அவன் வருமென்று ஸந் துஷ்டையா யிருந்தாள், † அவ்வளவிலும் வரக்காணாமையாலே மோ ஹங்கதையானாள். அவன் வருகைக்குறுப்பாக அலங்கரித்தாள்,

---

கலக்கம் த்யாஜ்யமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (அஜ்ஞாநகார்ய மித்யாதி).

* மோஹித்தவள் உடுக்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இது வும் மேற்சொல்லுகிறவித்யாதி). அவஸ்த்தா விசேஷத்திலேபலித்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸம்ஶ்லேஷ தசையிலித்யாதி). வர்த்தமானத்தைப் பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அவனாதரிக்கும் உடை அவன் வருமளவித்யாதி). தன்னுடம்பை அலங்கரிக்கலாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித் யாதி). அவனுக்கு உறுப்பானாலும் செய்யாதது செய்யலாமோவென்ன; அரு ளிச்செய்கிறார் (சேஷிக்கபிமதமித்யாதி).

ஆர்முமையாலே யென்னுதல்; ஸ்வரூபஹாநியாலேயென்னுதல்.

அதிலும் அவன் வர[illegible]நலேதன்மையாலே ஸ்வார்த்தமாய் விழுந்தது, ஸ்வரூபஹாநியாலே மோ[illegible]டைந்ததையானுள். † ஆற்றாமையால் வரும் மோஹம்போலன்றே - ஸ்[illegible] ஹாநி பிறந்தால் வரும் மோஹம். (இரங்கும்) (க) "ப்ரலாப[illegible]ஸ்ததாஸம்மோ[illegible] - ப்ரலாபஸ்ததாஸம்மோஹ:" என்று இரக்கத்துக்குப்[illegible] மோஹமாகப்ராப்தமாயிருக்க அக்ரமமாகச் சொல்லும்படியி[illegible]விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யமிருப்பதும், இவளுடைய[illegible]தக்[illegible]மையின் வைலக்ஷண்யமிருப்பதும். இரக்கமாவது - அவ[illegible]வாஸம்[illegible]பவேணுமென்னும் த்வரையாலேபடும்அலமாப்பு. † மோஹம் [illegible] தசை என்னும்படியிறே இந்தஅலமாப்பிருப்பது.

அதவா, (பட்டுடுக்கும்) நக்நமாய்த் [illegible] லஜ்ஜாவஹமாய், பட்டுடுக்கும்படியான பருவங்கடவொன்கிறுள். (சாணுடு) வஸ்த்ரஸாமாந்யத்துக்கும் பேர்; (க) "பொத்திப்புலியுக[illegible], புஜ[illegible]" என்றாற்போலே வஸ்த்ரவிசேஷத்துக்கும்பேர். (உடுக்கு[illegible]கையாக[illegible]யில்தொங்காதபடியாலே எடுப்பது உடுப்பதாகிறபடி. † (உ)நாமத்[illegible]யோமுழுமுற்றும்போந்தில மொய்பூங்குழல்குறிய கலேயோ சொல்லி[illegible]லே - இவள்பரமே!" என்றிறே ஒருதிருத்தாயார் வார்த்தை[illegible] (அவர்த்து) பருவமிதுவாயிருக்க வ்யதிரேகத்தில் மூச்சடங்கும்பபு[illegible] ப்ரணயத்தில் தேசிகையானபடி. (இரங்கும்) † அதுதான் [illegible]த்தாவத் தசையென்னும்படி, மோஹங்கதையான தசையிலே ஜ்ஞா[illegible] குடிபுகுந்து அவனை நினைத்து அரதியாய்ச் செல்லாநின்றதா[illegible]. மோஹத்தில் ஜ்ஞாநம் நடையாடாதபடியாலே து:கமில்லையிறே.

(பாவைபேணுள்) இவளுடைய தசாவிசேஷத்தைக் கண்டு "இவளைத் தரிப்பிக்கும் விரகேதோ" என்று பார்த்து, பண்டு ஊணுறக்கமில்லாதபடி பாவையோடே போதுபோக்கக் காண்கையாலே பாவையைக்கொண்டுவந்துகாட்டினுள், அது† த்ருஷ்டிவிஷம்போலே

ஆற்றாமையாலே யென்னவமையாதோ, ஸ்வரூபஹாநியாலு மென்னவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறூர் (ஆற்றாமையால் வருமித்யாதி). மோஹித்தவள் இரங்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறூர் (மோஹம் ஸ்வஸ்த்ததசையித்யாதி). மோஹத்திலேஜ்ஞாநமில்லாமையாலே து:கமட்டமாய், இரங்குகிறவவஸ்த்தையிலே ஜ்ஞாநமுண்டாகையாலே து:கமதிசயித் திருக்குமென்றபடி.

கலே அரையில் தொங்காதவவஸ்த்தையிலே ப்ரணயத்திலே விதக்த்தையென்ற விடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறூர் (முலேயோமுழுமுற்றுமித்யாதி). (இரங்கும்) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறூர் (அதுவித்யாதி). (த்ருஷ்டிவிஷம்) - கண்ணுக்குவிஷம்போலே அஸஹ்யமாயிருக்கை.

(க) (உ) தி-வி-கூo.

யாயிற்று. பாவையை பொழியச்செய்மோவள்கிடீர் பாவையை அநாதரிக்கிறாள். போகோபகரணங்களொருபடி தொற்றறும்படிகிடீர் ஒருவிஷயத்திலே அவகாஹித்தபடிச்சொ இத்தால் - பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹித்தார்க்கு விஷயாணங்கள் த்ருஷ்டிவிஷம்போலே யிருக்குமென்னு மர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார். † பகவத்விஷயத்தில் ப்ராவண்யம் பகவத்ப்ரஸாதத்திற்கு ஸாமானவோபாதி விஷயாந்தரங்களில் விரக்தியும் பகவத்ப்ரஸாதபலமிறே.

(பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்ப) உறக்கமும் குடிபோயிற்று. (பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்ப) என்றது ஆநந்தாஸ்ருவுக்கிலக்கானகண் சோகாஸ்ருவுக்கிலக்காவதே! இனவகுத்ரம் * வெள்ளங்கொண்டாற்போலே ஈஸ்வரபோக்யமட்டுவிச்படும்ளவிவரவே! இது. (பனிநெடுங்கண்) (க) ,, ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்பு: - ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்பு: '' என்கிறபடியே ஸம்ஸ்லேஷதசையில் கண்ணீர் சீதளமாயிறே யிருப்பது. (நெடுங்கண்) † எனில்; அவயவங்களிற் காட்டில் கண்ணழகிலே ஈடுபடும்படியிஷேஷத்வம் கண்ணின்போக்யதையிருப்பது. (உ) † ,, ஏகைககுணாவதீப்ஸயா ஸதாஸ்திதா: - ஏகைககுணவதீப்ஸயாஸதாஸ்த்திதா: '' என்கிறபடியே - பகவத்குணங்களில் ஓரோகுணங்களே அவதிகாணவொண்ணாதாற்போலே யாயிற்று - விபுவாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தனாயிருக்கிற ஈஸ்வரனுக்கும் இவள்கண்ணின் போக்யதையைப் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி. அவன் ஸ்வரூபத்தாலே அபரிச்சிந்நன்; இவள் போக்யதையாலே அபரிச்சிந்நை. அதவா, (நெடுங்கண்) உபயவிபூதி யுக்தனையுங்கூட ஒருபுடையிலே யடக்கவற்றான கண்ணென்னவுமாம். இத்தால் - ஜ்ஞாநவைபவத்தைச் சொல்லுகிறது. (நீர்ததும்ப) சோகாஸ்ருவாலே தளும்புகையாலே.

(பள்ளிகொள்ளாள்) உறங்குகிறிலள். ஸம்ஸ்லேஷதசையில் ஆநந்தாஸ்ருவாலே யுறங்கப்பெறாள்; விஸ்லேஷ தசையில் சோகாஸ்

இப்படி அஸஹ்யமாகைக்கு அடியேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பகவத்விஷயத்திலேயித்யாதி).

தாயாருக்கும் தனக்கும் அவனுக்கும் போக்யமானவாகாரத்தைப்பற்ற தாத்பர்யத்வய மருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தாஸ்ருவுக்கு) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. எல்லாமிருக்கக் கண்ணழகைச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதவவயவங்களிலித்யாதி). நெடுமை - அழகால் வந்த மிகுதியாதல்; கண்ணின்பெருமையாதல்.

---

* (பா) ''வெள்ளங்கோத்தாற்போலே''

(க) விஷ்ணுதத்வம். (உ) ஸ்தோ-ர.

ருவாலே யுறங்கப்பெறுதலைக் ஸம்ஶ்லேஷ தசையில் அவனுறங்கவொட்டான்; விஶ்லேஷதசையில் விரஹம் உறங்கவொட்டாது. தன்வயிற்றில் பிறந்த இவள் உற... ...ன்ன ப்ராப்தமாயிருக்க, (பள்ளிகொள்ளாள்) என்பானென் ...கிறில் ...ரில்; வயிற்றிற் பிறந்தவளேயாகிலும் ராஜமஹிஷியாகப் ...ம்ஶ்லே... ...ட்டினுல் "ஆழ்வார்" என்றிறே சொல்லுவது. அப்படி ...றுக்... ...ரனேடு சிஷ்யனேடு வாசியற அவர்களுக்கு பகவத்ஸம்பந்... ...னால் உத்தேஶ்யதை தோற்ற பூஜாவாசி சப்தங்களாலே செ...வாஸம் ப...வதென்று பூர்வாசார்யர்களநுஷ்டித்துப்போந்த ... சாஸ்... ...ந்துக்கடி இதிறே. இவளுடைய ஸௌகுமார்யத்தை யது... ...தருளுகிற, "உறங்காதொழிவதே!" என்கிறாள்.

(எட்டுணைப்போதென் குடங்காலிருக்க... ...ரை வடி... இவள் உறங்கக்காணாமையாலே, முன்பு தன்மடியிலே யு... ...ட, புஜ...ரகக் கண்ட வாஸனையாலே தன்மடியைக் கொடுத்தாள்; ...கையாக ...ருப்பிலே அணைந்தாற்போலிருக்கையாலே துணுக்கென்னநாமத்தின்றாள். (எட்டுணைப்போது) ஸர்வகாலமும் என்மடியெ...சொல்லி, ...ல்லாதவளுக்குக்கிடீர் க்ஷணகாலமும் பொருந்தாதொழிகிற...யத், ...வள...ன்குடங்கால்) பெற்றதாயான வென்மடி பொருந்தாதபடி ... (க...ஷ... யைப் பண்ணின § (படியையுடைய) வனுரோ வென்கிற... ...த்தாயுத் யந்தோடு ரக்ஷகையோடு வாசியற ஸ்ம்பந்தமற்றபடி. அ... ...ால்லி யங்களோடு பூஜ்ய விஷயங்களோடு வாசியற ஸம்பந்தமற்றபடி.

(இருக்ககில்லாள்) உறங்குகை அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே *எழுந்திருந்தாகிலு மிருக்குமோ வென்னும் நசையாலே அணைத்து மடியிலே யிருத்தப்பார்த்தாள், அதுவும் பொருந்திற்றில்லை. (கில்லாள்) சக்தையாகிறிலள். என்முகத்தில் பயிர்ப்பைக்கண்டு இருக்கத்தேடினாலும் அதுக்கு சக்தையாகிறிலள். † ஏதேனுமளவிலும் தன் மகளைக் குறைசொல்லுமவளன்றே; † நெருப்பிலே கிடக்க ஆசையுண்டானாலும் மடியிற்கிடக்கப்போகாதிறே.

இப்போது உறங்காளென்னுமல், கேவலம் (உறங்காள்) என்று ஸாமாந்யேந உறக்கத்தை நிஷேதிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷதசையிலித்யாதி).

ரக்ஷ்யம் மாநமாகையாலே, ரக்ஷகையானதாயோடு வாசியறவுறவற்றபடி.

தன்மடிஅஸஹ்யமா யிருக்க, (கில்லாள்) என்று இவளுக்கு அபேக்ஷை தோற்றச் சொல்லுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமளவித்யாதி). ஆசையுண்டானல் இருக்கக்கூடாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நெருப்பிலே யித்யாதி).

---

§ குண்டலிகம் க்வாசிக்கம். * (பா) எழுந்திருந்தாளாகி லிருக்குமோ.

இத்தால் - ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களை அவஸ்ரக்தி ஜ்ஞாததயாவந் ததன்று, ஸத்தாப்ரயுக்தமென்கை. ப்ரேமம் ஸத்தாப்ரயுக்த மானவோபாதி இதரவிஷயத்தில் இத்தியும் ஸத்தாப்ரயுக்தமா யிறே யிருப்பது.

அவ்வளவேயோ, (எம்பெ ... மாண ... னித்யாதி) என்னை அநங்யார் ஹமாக்கினவன்கோயில் ... பல ... ன்கிருள். பாவையோடு தாய் மடியோடுவாசியறப் புற இவ ... துவக்கை யறுத்தவனூர் எங்கே யென்னு நின்ருள். இருமா ... டய கோயிலெங்கேயென்று அவன் பேரைச் சொல்லாதே என் ... பெருமான்) என்பானென்னென்னில்; இயற்கையில் புணர்ந்தவ ... கயாலே ஸ்த்ரீத்வ பும்ஸ்த்வங்களே ஹே துவாகக் கலந்துவிட்ட ... யிறே. ஜ்ஞாபகருண்டாய்க் கலக்கிலிறே பேரறியலாவதல்ல த ... னூர் கோயிலென்றறிந்தபடி யென்னென் னில்; ஸம்ராட் ... சையில் பிரிவைநினைத்து, "பிரியேன், பிரியில் தரியேன்" னில்; அ ... பிரிவைப்ரஸங்கிக்கிற வளவிலே இவள் தரித் திருக்க ... ஷத்வ ... ன்றி ... ன்று, "நம்மூர்கோயில்" என்று ஊரை ப்ரஸங்கித் தான் ... ஆவின் ... ல, ஊர்கோயில் என்கிருள். (எம்பெருமான்) என க்ஷ ... நாமா ... ; எழுதித்தந்து என்னை யெழுதிக்கொண்டவன். (திரு ... ரங்கேயென்னும்) கோயில் மேற்கேயென்றறியுமே. எங் ... ணுத ... ன்பானென்னென்னில்; ஆற்ருமையாலே கண்ணுஞ் சுழலே யிட ... திக்ப்ரமம் பிறந்தால் பின்னை திக்குத்தேடவேண்டியிறே யிருப்பது.

(மட்டுவிக்கியித்யாதி) அவனை இப்படி படுத்தக்கடவ மயிர்மு டியையுடையவள்கிடீர் அத்தலையித்தலையாய் இப்படி நோவுபடுகி ருள். † செவ்வைப்பூசலிலேயிறே அவன் நோவுபடுவது, † வஞ்சநத் தே அகப்பட்டாளா மித்தனை யென்கிருள். (மட்டுவிக்கி) பெரிய அபிநிவேசத்தோடே மதுபானம்பண்ண விழிந்து விடாயின் மிகுதி யாலே விக்கினபடியைச் சொல்லுதல்; மதுவைக்கழுத்தே கட்ட ளையாகப் பானம்பண்ணின விடத்திலும் அபிநிவேசம் மாளாதபடி யாலேதரித்து இழிய அவகாசமில்லாதபடியாலே விக்கினபடியைச் சொல்லுதல்; ஸாரஸ்யத்தாலே உள்ளிழிச்சவும்மாட்டாதே உமிழ வும்மாட்டாதே நடுவேநாக்கடியிலே வைத்திருக்கிறபடியைச் சொல்

அவனுக்கு நோவில்லையோ வென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (செவ்வைப்பூ சலிலேயித்யாதி). செவ்வைப்பூசல் - இவளழகு அவன் நெஞ்சிலே படுகை. (வஞ்சநம்)-அவனழகு இவள் நெஞ்சிலே படுகை. இத்தால் - இயற்கைப் புண ர்ச்சியாகையாலே இவளழகு தன்னெஞ்சிலேபடாமல் தன்னழகு இவள்நெ ஞ்சிலேபடும்படி வஞ்சித்துக்கலந்தானென்றபடி.

னுதல். † மநுஷ்யர்க்குதலை ...ரநங்களிரண்டும் தாரகமாகையாலே, அந்நத்தாலே விக்கினல் ...டைய ஸமாதாநம்பண்ணலாம், மதுவ்ரத மாகையாலே' மதுவாலே ... ல் மதுவையிட்டு ஆஸ்வஸித்தல், தவிருதல் செய்யுமித்தனை... கிறில ...வ்யாந்தரத்தால் ஆஸ்வஸிப் பிக்க வொண்ணுதிறே. (க)" † ...ம்... - பதிம்விஸ்வஸ்ய" என் கிறபடியாலே பதிவ்ரதைக்கு வ... ...த்தைப் பதிதானே போக் குமதொழிய விஷயாந்தரங்களாலே ...தக்கத ...கவொண்ணுதிறே.

(மணிவண்டு) ரஸாயநஸேவை ...வாஸம் ...வத்த,) ...றைப்போலே நரை திரை மூப்பு அற்றிருக்கிறபடி. (உ)"அரும்... ...டு ஸம்ப... ...ர" என்கிற விஷ யத்திற்கு ஸ்மாரகமா யிருக்கிறதாயிற்று. இ... ...தருளுகிற ...ல்லை ...மயிர்முடியை க்கண்டு (ங) "தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவ...) (சாணூ... ...கிறபடியே ஒரு *தெய்வவண்டு படு மலமாப்புக்கு ஸ்மாரகம... ...ரை வடி... ...தாயிற்று, இவள் குழலில் மதுவாலே வண்டுகள் படுமலமா... ...ட, புஜப... ...வகையாக... ...ரும்) மதுவைக்கழுத்தே கட்டளையாகப் பானம்பண்ணின ...நநாமத்தின ...ஷத் தாலே இருக்கிற விடத்திலே யிருக்கமாட்டாமையா... ...சொல்லி, ...வி ட்டுக் கூப்பிடமாட்டாமையாலும் ஆளத்திவைக்கிறபடி. ...யத், தவள ... (... எனக்கு பவ்யையானவள் கிடீர் இப்போது அபவ்யைய... ...த்தாது ...ருள். அங்ஙனன்றியே, மடப்பமென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய், ...சொல்லி திகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவளென்னவுமாம். தனக்கு ஆற்று... ...மீதூர்ந்தாலும் அது பிறர்க்குத் தெரியாதபடி யடக்கி அவிக்ருதை யாயிருந்து எதிர்த்தலையை விக்ருதமாக்கக் கடவ விவள்கிடீர், "எம் பெருமான் திருவரங்கமெங்கே" என்று வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகிருள். (இது செய்தார்தம்மை) இவளுடைய தசாவிசேஷம் பாசுரமிட் டுச் சொல்லப்போகாமையாலே கடலைக்காட்டுமாபோலே (இது) என்று கையாலேகாட்டுகிருள். (இதுசெய்தார்) † பண்டுநான் ஒப்பி த்துவிட்டால் அவ்வொப்பனைகுறியழியாதேவரும்; இப்போது இக் குழலை ஆத்தஸாரமாக்கினவனுரோ வென்கிருள். அங்ஙனன்றியே, இவள்மயிரில் பூவைச் சருகாக்கி வண்டுகளைப் பட்டினிகொண்டவ

விக்கினல் வேறொன்ருலே ஸமாதாநம் பண்ண வொண்ணுதோ வெ ன்ன; அருளிச்செய்கிருர் (மநுஷ்யர்க்கித்யாதி). இத்தால் பலிதத்தை இவ ளிடத்திலேயேறிடுகிருள் (பதிம்விஸ்வஸ்யேத்யாதி).

(இதுசெய்தார்) மூன்றுதாத்பர்யம்.

(க) புருஷஸூ. (உ) ...மா-எ-௪0-க. (ங) தி-வாய்-க-க-ச.

ணுரோ வென்னுதல். (தம்மை) இவள் தன்னுடைய அவஸாதத்தைக்கொண்டு அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ... லயிடுகிருள். இவளை இப்பாடுபடுத்தின ஸௌபாக்யத்தை இப்பவருமொருவரே! (தம்மை) இதென்னஸௌபாக்யம். அவ... ங்க நடுவிலே வளர்ந்தாரோ! (தம்மை) இவளை இப்படி ப்ரவ... த்தில் தேசிகையாக்கின பரமப்ரணயியாரோவென்கிருள்... மாற்ருமையை விளப்பித்தது அஸஹ்யமாகில் இது செய்யவ... சொல்லவேணும், அது தமக்கபிமதமென்னுமிடம் ப்ரகடமா... யிற்று - (தம்மை) என்கையாலே.

(மெய்யே என் ... அச்சொல்) யதார்த்தத்தைச்சொல். கட்டுவிச்சி, ஸத்யவ... ன்று ப்ரஸித்தை § யாயிருக்க யதார்த்தத்தைச் செ... விச் ... னென்னென்னில்; இயற்கைப் புணர்ச்சியாகையாலே த... சொல்லவொண்ணுதென்றிராதே, இது எனக்கபிமதமா... ப்படி சொல்லென்கிருள். †சிகித்ஸிக்கும்போது உள்ளபடியில்... ணுமிறே. (சொல்லென்னச்சொன்னுள்) நெடுநாள் அதவ... ரித்துக் கேட்கவேண்டும் வார்த்தையை ஏவச்சொன்... ம்பெருமானுனைப்போலேயும் கீதோபநிஷதாசார்யனைப் ... ங்காணும் இக்கட்டுவிச்சிவைபவமிருப்பது; - செவிதாழ்த்... கல்லாம் வார்த்தைசொல்லிப் போந்தார் - உடையவர்; ருசி... ப் பிறப்பித்து வார்த்தைசொல்லிப்போந்தான் - கீதோபநிஷதாசார்யன். (சொன்னுள்) தென்றலும் சிறுதுளியும்போலே இதுக்கோரர்த்தம்வேணுமோ? இப்பாசுரமே யமையாதோ வென்னும்படி காணும் வார்த்தைசொன்னசீர்மையிருந்தபடி. (சொன்னுள்) எனக்குக் கேட்கை தேட்டமானுற்போலேகாணும் இவளுக்குச் சொல்லுகை தேட்டமாய்ச் சொன்னபடி. † ஆசார்யனுக்கு பகவதநுபவ ப்ரீதிக்குப் பரீவாஹாபேக்ஷை யுண்டாகையாலே ஆள் தேட்டமா

(தம்மை) வடிவின் வைலக்ஷண்யமாதல், அவன்ஸௌபாக்யமாதல்; ப்ரணயித்வத்தால் வந்தவைலக்ஷண்யமாதல். தாய்க்கு அபிமதமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகங்காட்டுகிருர் (இவ்வாற்ருமையித்யாதி).

உள்ளபடி சொல்லவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (சிகித்ஸிக்கும்போதித்யாதி). § (இவளைத் தன்விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்குகை - அவன் இவளுக்குப்பண்ணின சிகித்ஸாப்ரகார மென்றபடி.) கேட்டவுடனே சொல்லவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ஆசார்யனுக்கித்யாதி).

§ (பா) யாகில். § குண்டலிதம் ஸந்திக்தம்.

யிறே யிருப்பது. சிஷ்யனைக் கேட்டுத்தரிக்கக்கடவன், ஆசார்யன் சொல்லி தரிக்கக்கடவன். சிஷ்யனுக்குக் கேட்கை உஜ்ஜீவநஹேது; அவனுக்குச் சொல்லுகை ...

(நங்காய்) அவள் சொன்னுகிறிலளோ. சொல்லலாம்படி புறம்பு கையொழிந்திருக்கும்படியான ஸம்ஸ்லேஷமிறே. அவளுக்கு நான் தேட்டமானாற்போலே காண் எனக்கும் நேட்டமானபடி. அவள் சொன்ன வார்த்தைதானேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்) † * எம்பெருமான் திருவாஸம் பண்ணுகிறவங்கே யென்றாள் அவள்; இவள் (கடல்வண்ணர்) என்று ... ஸம்ஸ்லேஷமானைச் சொல்லுகிறாள். இங்கு கடலின் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிற, அதன்று, நிறத்தைச் சொல்லுகிறது. ...

ஸ்வரூபத்திலே புகாதே குணத்திலே புகாதே (சாணூர ...) கனையிலே யழுந்தினளென்கிறாள். ஒருகாலனைத்துவிட்டா ... வடிவைக் ..., புஜபலத்தாலும், அவ்வடிவிலே யகப்பட்டாள். † ஸ்வரூபத்திலே ...கையாகக் ...ர்க்கு குணங்களிலேயிழியவேணும், உபயத்துக்கும் ப்ரகாசநமத்தின் விக்ரஹத்திலே யிழிந்தார்க்குப் புறம்புபோகவேண்டாவிறே. சொல்லி, ஒளாயிருப்பதும் வடிவே, ஆஸ்ரயணீயமாயிருப்பதும் வடிவுத், துவளாயமாயிருப்பதும் வடிவேயிறே. ... (கரு

(இதுசெய்தார்) (க) * தீராநோய்செய்தார். (இது) நீரோத்தாதுத் மோஹித்தானை வடிவிலே தெரியுமாபோலே நோய் இவள் சொல்லிவிலே தோற்றுகிறபடி. இந்நோய் பெரும்பேறென்னுமிடந்தோற்ற (இது) என்கிறாள். (உ) * தெய்வநன்னோயிறே. தெய்வமடியாகவந்த நோயாகையாலே விலக்ஷணமான நோயிறே. † நாட்டார் புருஷார்த்தமென்று ஸாதிக்கிற வித்தை நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே பெற்றவளன்றோ இவள். (ங) "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு-ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே ஸாதநாந்தர நிஷ்டர்க்கு அநேகஜந்மஸாத்யையான பக்தி இவளுக்கு நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸித்தித்ததிறே. † உபாஸகனுக்கு ஸாதநத்தினு

நாயகிகட்டுவிச்சி, இருவர்க்கும் நினைவொன்றென்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதி.)

ஸ்வரூபகுணங்களிருக்க விக்ரஹத்திலே யிழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்திலேயித்யாதி).

நோயென்று - பக்தியாய், அதுக்கு வைலக்ஷண்யமேதென்ன: அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டாரித்யாதி). ப்ரபந்நர்க்கு பக்திவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உபாஸகனுக்கித்யாதி).

(க) சிறியதிருமடல் - ... (ங)
(உ)

டைய மேலெல்லையாய் ப்ரபந்நனுக்கு ம[illegible]பத்தினுடைய முதலடியாயிறே பரமபக்தியிருப்பது.

(கடல்வண்ணரிதுசெய்தார் [illegible] இடிவைக்காட்டி ஒருவடிவைக்கொண்டார். (க) † "நஜீவேயம் [illegible] நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்கிற வடிவைக்காட்டி, (உ) [illegible] - ஊர்த்த்வம் மாஸாந்நஜீவிஷ்யே " என்கிற [illegible] வைக்கிடீர் கொண்டது. (காப்பாராரே) ரக்ஷகனல்லன் இவ[illegible] உங்கள் வேராலும் மந்த்ரத்தாலும் பரிஹரிக்கப்படுமோ [illegible] விஷயாந்தரங்களால் வந்தநோவு பகவத்விஷயத்தைக் [illegible] என்[illegible]ாக்கலாம், பகவத்விஷயமடியாக வந்தநோவுஸ்வரூப[illegible] [illegible]கயாலேயாவதாத்மபாவிஅநிவர்த்யமிறே.

(கடல்வ[illegible] [illegible]டுவிச் [illegible]செய்தார்காப்பாராரே) கடல்கொண்ட வஸ்துவைக் க[illegible] சவேண்டாவோ? (காப்பாராரோ) இவளால் பரிஹரிக்க[illegible] † உன்னால் பரிஹரிக்கப்போமோ? பிறரால் பரிஹரி[illegible]ராட்[illegible]மா? வேலியே பயிரையழித்தால் வேலிதான் நோக்குமி[illegible]னில்; [illegible]ழியப் பயிராலே நோக்கிக்கொள்ளப்போமோ?

[illegible]ஷத்வ[illegible]னி; ஸ்வாபதேசமாயிற்றது - நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரம், [illegible]வின்[illegible] ப்ரேமாதிசயம், தத்கார்யமானவிரக்தி, ஆசார்யோப[illegible]கமாக ஜ்ஞாநஸித்தி ஆகிறவிவை ... ... (கக)

நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்பநிற்கும்சோரும்
நெடிதுயிர்க்குமுண்டறியாளுறக்கம்பேணாள்
நஞ்சரவில்துயிலமர்ந்தநம்பியென்னும்
வம்பார்பூம்வயலாலிமைந்தாவென்னும்
அஞ்சிறையபுட்கொடியேயாடும்பாடும்
அணியரங்கமாடுதுமோதோழீயென்னும்
என்சிறகின்கீழடங்காப்பெண்ணைப்பெற்றேன்
இருநிலத்தோர்பழிபடைத்தேன்ஏபாவமே. (கஉ)

வடிவுக்கு வடிவு ஸமமானால் துःகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நஜீவேயமித்யாதி)."ஊர்த்த்வம்மாஸாந்நஜீவிஷ்யே" என்னும்படியான தன் வடிவைக்காட்டிக் கிடீர் " நஜீவேயம்க்ஷணமபி " என்று வாய்புலத்தும்படியான இவள்வடிவைக்கொண்டதுஎன்றுவாக்யத்தைஅந்வயித்து யோஜிப்பது.

விஷயாந்தரப்ராவண்யத்தோபாதி இத்தைப்போக்க வொண்ணாதோ, (ஆர்-காப்பார்) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விஷயாந்தரங்களாலித்யாதி).

(காப்பாரார்) என்று-கட்டுவிச்சி வார்த்தையாகையாலே தாயானவுன்னால் பரிஹரிக்கப் போமோவென்றபடி. ... ... (கக)

(க) ரா-ஸு-சுசு-கO. (உ) ரா - ஸு-ங அ-சுஎ.

* (பா) கரை யேற்றவேண்டாவோ.

பதம்.—நெஞ்சு, உ தலைக்கண், பனிப்ப, நிற்கும், (ரு) சோரும், நெடிதுயிர்க்கும், உண்டறியாள், உடைய பேணுள், நஞ்சு, (க0) அரவில், துயில்அமர்ந்த, நம்பீயென்னும், வம்பு...) வயல், ஆலி, மைந்தாவென்னும், அஞ்சிறைய, புட்கொடி, (உ0) ... ம், தோழீ, அணி, அரங்கம், (உரு) ஆடுருமோ, என்னும், என்சிறகிகிறிலளெஞ்சா, பெண்ணைப் பெற்றேன், இருநிலத்து, (௩0) ஓர்பழிபடைத்தேம்ஸ்லேஷமே. (௩உ)

உரை.—மநஸ்ஸானது, (நீர்ப்பண்டம் ... ருகி, கண்களினின்றும், தாரைதாரையாகவிழ, அசைவற்றுநிற்கிறு ... தக்கதாய் மோஹங் கதையாகிருள்; நெடு மூச்சு விடாநின்ருள்; போஜநம் ... வாஸம் பண்...; உறக்கத்தை ஆதரியாள்; விஷத்தை உமிழா நின்றுள்ள, (க0) ... ரத்த,) வில் ... வான்மேலே, யோகநித்ரைபண்ணுகிற, பூர்ணனே ! என்றுசொல்... டு ஸம்ஶ்லே... கருளுகிற, ... பரிமளம் மிக்கிருந்துள்ள, புஷ்பங்களையுடைய, (கரு) வயல்கள் ... ல்லை வா... வாலியி லெழுந்தருளியிருக்கிற, யுவாவானவனே! என்று சொல்லி) (சாணூர ... அழகிய சிறகையுடைத்தான, கருடத்வஜத்தை, (உ0) அநுகரி... ரை வடிவையும்பண்ணும்; என் உயிர்த் தோழியே! (ஸம்ஸாரத்துக்கு) ஆபர... ட, புஜபலத்... யிலிலே போய், (உரு) அவனுடன் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறுவோ... வகையாகக் கூ... சொல்லா ... நாமத்தின்) ... திவி நின்ருள்; என்னைக் கடங்காத, பெண்ணைப் பெற்றேன்; ... சொல்லி, ஒன் ... யிலே, (௩0) ஒப்பற்ற பழியைலபித்தேன்; நான் செய்த பாபத், துவளாநி... ... (௩௩)

வ்யா.—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (நெஞ்சுருகி) (க) ... ணர்'' என்று கட்டுவிச்சி திருநாமத்தைச் சொல்லுகையாலுந்தாஅத்தைத் திருத்தாயார் அநுபாஷித்தும், வினவவந்தார்க்குச்சொல்லியும், இவள்தான் வாய்வெருவினுற்போலே, (க) ''எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே'' என்று தன்வாயாலே திருநாமத்தைச்சொல்லுகையாலும், பூர்வாவஸ்த்தையிற்காட்டில் சிறிதுணர்த்திபிறந்தது, அவ்வளவிலும் அபிமதன் வந்து முகங்காட்டாமையாலே அதுவும் ஆற்ருமைக்குடலாய் இடைவிடாமல் கூப்பிடத் தொடங்கினுள்; அத்தை வினவவந்தார்க்குச்சொல்லி இன்னுதாகிருள். இவளுடைய க்லேசம்நின்ற நிலையிது, † ஸ்வரூபஹாநிநின்றநிலையிது, எனக்கு அபவ்யையானபடியிது, இத்தனைக்குமடி என்பாபமிறேயென்று அவர்களுக்குச் சொல்லி இன்னுதாகிருள். † லோகாபவாதம் பரிஹரிக்கச்

பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (நெஞ்சுருகி) (நம்பீ) என்று நாமக்ரஹணம் பண்ணுகை ஸ்வரூபஹாநி. கீழ்ப்பாட்டில் இவளாற்ருமை ஹார்த்தமாக இஷ்டமாயிருந்தவள் இப்போது இன்னுதாகவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (லோகாபவாதமித்யாதி).

(க) கக.

பம் ஈஶ்வரனதிறே. (கின்றுகந்த) கிற்கிறநிலே பலித்த சொல்லு[யர்ந்]த உகந்தபடி. அதுக்குஹேதுவென்னென்னில்; (அம்மானென்னுடைய[..]) உடையவனுகையாலே உடைமையை லபிக்க யத்நம்பண்ணு[கிற]ானும்தானுய் உகப்பானும் தானுயிறே யிருப்பது. † சேஷிக்கு சேஷித்வஸித்தியும் திருப்பதிகளிலே, சேஷபூதனுக்கு சேஷத்வஸித்தியும் திருப்பதிகளிலே யென்ருயிற்று இவரிருப்பது. (க) "கின்றதெந்தையூரகத் திருந்த தெந்தைபாடகத் தன்று[வெ]ஃகணைக்கிடந்ததென்னிலாத முன்னெலாம்" என்று - திருமழிசைப்பிரான் அநுபவித்தபடியை இம்மூன்றுஸ்த்தலத்திலும் அநுபவிக்கிருள் இவள்.

(சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணை) § ஸாம[ா]ந்[ாதிகர]யமானயாழிலும் குழலிலுங் காட்டில் நாதம்மிக்கிருக்கையும் இ[..]நீண்டிருக்கையும். இசைநீண்டிருக்கையாவது-அக்ஷரம் † நரம்பி[ல்]லாதபடி கரைந்து இசையேயாயிருக்கை. அதவா (நெடுவீணை) கே[ட்]டார்க்கு "அது, அது" என்று கிடக்கும்படியா யிருக்கையென்[ன]னுதல். (வீணைமுலைமேல் தாங்கி) வீணையை ஸ்பர்சித்தவாறே க[..]னவன் ஸம்ஶ்லேஷதசையில் தன்னுடைய போக்யதையைய[..]வளுடைய போக்யதையையும் வீணையிலே யேறிட்டு வாசி[..]படியை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அத்தைத் தடவுங்கையை ஸாக்ஷா[த்கரி]த்து, அதுக்கு ஆஶ்ரயமானதோளை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அதுக்[கு ஆஶ்ர]யமான வடிவை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அவனை ஸம்ஶ்லேஷதசைத[..] தன்மார்பிலே யேறிட்டுக்கொள்ளுமாபோலே வீணையைமார்பி[லே]யேறிட்டுக்கொண்டாள். இவ்வீணையை அவனுகநினைக்கக்கூடுமோ[..]ன்னில் ; (உ) "ஹ்ரீம் త్వా ప్రేక్షమాణా సా భర్తుః కరవిభూష[ణ]ం। భర్తారమివ సంప్రాప్తా జానకీముదితాభవత్ -க்ருஹீத்வாப்ரேக்ஷ[மா]ணா ஸா பர்த்துஃகரவிபூஷணம் । பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தா ஜா[னகீமு]திதாபவத்" என்று - பிராட்டி, பெருமாளை ப்ரத்யபிஜ்ஞா [..]ரூபத்தாலே அநுபவித்தாளிறே. [ஹ்ரீம்త்வா- க்ருஹீத்வா] [..]தசாந்தரம்போன பந்துக்களைக்கண்டாற்போலே மேல்விழுந்[..]தாள். [..] [ப்ரேக்ஷமாணா-ப்ரேக்ஷமாணு] வைத்தகண்மாருதே பார்த்[..]த்துக்[..]கொண்டிருந்தாள். (ஸா) இவன் வரவை ராவணன் வரவா[..]க ச[ங்]கித்தவள்கிடீர் இப்படி மேல்விழுந்தாளென்கிருன். [భర్తుః కర[వి]భూ[ష]ణమ్- பர்த்துஃகரவிபூ

இங்கே வந்தோ அம்மானுயிற்றது, [..] அங்கி[..]ல்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (சேஷிக்கித்யாதி).

(நரம்பில்லாத) - தோற்ருதபடி.

§ (பா) ஸஜாதீயமான. (க) திருச்சந்த[..] வி-க[..]. (உ) ரா-ஸு-ங-கூ-ஙு.

ஷண்ம்] அடியில் தன்னைக் கைப்பிடிக்கிறபோது தன்கையாலே என்று - தின மோதிரத்தை. அங்ஙனன்றியே, தானும் அவரும் ஸ்ம்ஸ்லேஷிக்கும்போது போகத்தின்மிகுதியாலே ப்ரணயரோஷம்தலைநெடுத்து ஒருவரையொருவர் முகம்பாராதே யூடியிருப்பார்கள், அப்போது இருவரையும்சேர்த்த மோதிரமென்னுதல். அதாவது - அப்போது நேர்முகம் பார்க்கையும் வார்த்தைசொல்லுகையும் இருவர்க்கும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்; வேறுசோப்பாரில்லையாகையாலே கையில் திருவாழிமோதிரத்தைக் கழற்றிப் பெருமாள் தரையிலே விழவிடுவர், அப்போது தான் "அம்மோதிரத்தை விழவிட்டீர் காணும்" என்னும் வார்த்தையை யுண்டாக்கின மோதிரமாகையாலே கடகமானமோதிரமென்கிறது. [𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 - பர்த்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தா] திருவாழிமோதிரத்தைக் கண்டவாறே பெருமாள் கையை நினைத்தாள், அதுக்காஸ்ரயமான தோளையும் அதுக்காஸ்ரயமான வடிவையும் நினைத்தாள், ஸந்நிதியில் அவரைத் தழுவிக்கொள்ளுமாபோலே திருவாழிமோதிரத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள். [𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌿𑌵 - பர்த்தாரமிவ] அவள் பெருமாளாகவே தழுவிக்கொண்டாள், இவன் பர்த்தாவைப்போலே யென்கிறான். [𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 - ஜாநகீமுதிதாபவத்] ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் உகவாநின்றாள், † உதர்க்கத்தில் என்னாய்விழப்புகுகிறதோ வென்று பீதனாகிறான்ருஷி. தாங்கிவைத்தென்னாதே (தாங்கி) என்கிறது, ஸம்போகதசையில் (க) "𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌦𑌧𑌾𑌨𑌯𑌾 - அபூர்வவத் விஸ்மயமாததாநயா" என்கிறபடியே தன்போக்யதையாலே குமிழ்நீருண்டு தளர்ந்த தசையிலே அவனைத் தன்கையாலே யெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்படி ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய் அவனுகந்தணைத்த வீணையை யெடுத்து முலையிலே தாங்கினபடி.

(தூமுறுவல்) அவனை ஸ்பர்சிக்கையால்வந்த ஹர்ஷத்தாலும், எதிர்த்தலையைத் தோற்பிக்கையால் வந்த ஹர்ஷத்தாலும் ஸ்மிதம் பண்ணினபடி. (நகைஇறையேதோன்றநக்கு) தந்த பங்க்தி அல்பமே ப்ரகாசிக்கும்படி சிரித்து. † அந்த ஹர்ஷம் ஸ்மிதத்தளவில் பர்யவஸியாதபடியாலே இளநிலாப்பாய்ந்தாற்போலே யிருக்கும்படியாக வாய்விட்டு ஹாஸம்பண்ணினபடி. (உ) "𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌜𑌾𑌤𑌹𑌾𑌸𑌾 - காந்தஸ்மிதா லக்ஷ்மண ஜாதஹாஸா" என்னக்கடவதிறே.

(உதர்க்கத்தில்) - முடிவில்; உணர்ந்துணரிலென்றபடி.

(தூமுறுவல்) என்று - ஸ்மிதஞ்சொல்லியிருக்கத் திரியவும் (நக்கு) என்று சிரிப்பைச்சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அந்தஹர்ஷமித்யாதி).

† (பா) உறைத்திருக்கும். (க) ஸ்தோ-ர. (உ) ரா-ஆர-சுரு-கஉ.

சொல்லுடைய, ஶ்ரீபாஷ்யம் - பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தாஜாநகீமுதிதாபவத்'' ,,) அவ்வநந்தரம், (க) ''ஹாராம ஹாலக்ஷ்மண ஹாஸுமித்ரே-ஹாராம ஹாலக்ஷ்மணஹாஸுமித்ரே'' என்று - பிராட்டிகூப்பிட்டாற்போலே. ''ஹாராம'' என்று - போக்யவஸ்துவை நினையா, ''ஹாலக்ஷ்மண-ஹாலக்ஷ்மண'' என்று - புஜிப்பாரைநினையா, ''ஹாஸுமித்ரே-ஹாஸுமித்ரே'' என்று - நிமித்தபூதனைநினையாக் கூப்பிட்டாளிறே. அப்படியே வரையாதே ரக்ஷிக்கும்படியையும் முகங்கொடுக்கும்படியையும் சொல்லிக் கூப்பிட்டுத் தரைப்படா நின்றாளென்கிறாள்.

(கன்றுமேய்த்து) ப்ரதமத்திலே வரையாதே ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (கன்றுமேய்த்தித்யாதி) ''ஸர்வரக்ஷகனான நீ ரக்ஷணத்தில்நின்றுங் கைவாங்கினாயோ?'' என்கிறாள் மேய்க்கை - ரக்ஷிக்கை. நித்யஸூரிகளை ரக்ஷித்தவளவாய் ஆறியிருக்கிறேனோ? ஸநகாதிகளையும் காதாசித்கமாகரக்ஷித்தவளவாய் ஆறியிருக்கிறேனோ; ராமக்ருஷ்ணதிருபத்தாலே வந்தவதரித்து இடக்கையும் வலக்கையுமறியாத இடையன்ற ரக்ஷித்தவளவாயாறியிருக்கிறேனோ? அறிவுகேட்டுக்கு மேலெல்லையான கன்றுகளை மேய்த்தவுன்னை விட்டு எங்ஙனே யாறியிருப்பேன்?

(கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த) †நித்யஸூரிகளை ரக்ஷிக்கை தட்டியிருப்பாய், கன்றுமேய்த்தபின்பு காணும் ஸார்வபௌமனாயிற்று. †ஸர்வரக்ஷகத்வம்புஷ்கலமாயிற்றது-கன்றுமேய்த்தபின்பிறே. (இனிதுகந்த) (உ)''திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப் புவத்தி'' என்கிறபடியே-பசுக்களைமேய்த்து உகக்கும்; கன்றுமேய்த்து இனிதுகக்கும். அவற்றுக்கு ரக்ஷகன்பக்கல் ''ரக்ஷகன்'' என்கிறஜ்ஞாநமுண்டு; இவற்றுக்கு அதுவுமில்லையிறே. அஜ்ஞாநத்துக்குமேலெல்லையான கன்றுகளையு மகப்பட ரக்ஷித்த நீ உன்வாசியை யறிந்து உன்னையொழியச் செல்லாதவென்னை ரக்ஷியாதொழிவதே! யென்கிறாள். நானும் இவ்வாற்றாமையை விட்டு அஜ்ஞர் கோடியிலே அந்தர்ப்பவிக்கப்பெற்றிலேன்.

(காளாயென்றும்) † தான்சோகாவிஷ்டையா யிருக்கச்செய்தேயும் தன்னை வடிம்பிடிர்பருவத்தில் தோற்றச் சொல்லுகிறாள்.

பதினாறும்பாட்டு —(கன்றுமேய்த்து) காளை-மேனாணிப்பாய், அத்தால்-ராஜாவாதல்; யுவாவாதல். முந்தினத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளை ரக்ஷிக்கையித்யாதி). அங்கு ஸார்வபௌமத்வமில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகத்வமித்யாதி).

இரண்டாமர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தான்சோகாவிஷ்டையாயித்யாதி).

(க) ரா-ஸு-உ-அ-அ. (உ) தி-வாய்-க0-ரு-க0.

(க) † "తరుణౌరూపసమ్పన్నౌ - தருணௌரூபஸம்பந்நௌ என்று - பிணந்தின்னியையுமகப்பட ஆழங்கால் படுத்தும்பருவம் இவனைவிடு மோ? அவனோடேகலந்து தான் இளகிப்பதிக்க ஆசைப்படுகிறாள்கா ணும். அதவா, † ரஸாயநஸேவைபண்ணினாரைப்போலே கன்று களை ரக்ஷித்தபின்பு வடிவு இளகிப்பதித்தபடி. மநுஷ்யர் அந்நமய ஸ்வரூபரா யிருக்கையாலே அந்நமே வ்ருத்திஹேதுவாமாபோலே ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷணதர்மமேயிறே இளகிப்பதிக்கைக்குஹேது.

(கடிபொழிலித்யாதி) அவ்வவகாலத்திற்பிறபட்டாரையும் ரக்ஷி க்கவன்றோ திருக்கண்ணபுரத்திலேவந்து போக்யபூதனாய் நின்ற ருளிற்று; இது பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். "பசுக்கள் கைகழியப்போ கையாலே அவற்றை மறிக்கப்போனவிடத்திலே ஶ்ரமஹர:மாயிரு ப்பதொருபொழிலைக்கண்டு திருவாய்ப்பாடியாக நினைத்துப்புக் கான், அப்பொழில் (உ)* மயல்மிகுபொழிலாகையாலே கால்வாங்க மாட்டிற்றிலன்" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர். அதுக்குஹேது, அவ தாரத்திலும் அர்ச்சாவதாரத்திலும் தமக்குண்டான ஸ்வரூபைக்ய ப்ரதிபத்தியாலே யருளிச்செய்தார். (கடிபொழில்சூழ் கணபுரம்) பரிமளமே உபாதாநமென்னும்படியான பொழிலாலே சூழப்பட்ட தேசம். (ங) † "సర్వగన్ధః-ஸர்வகந்தः" என்கிற வஸ்துவையுங்கூடக் கால்தாழப் பண்ணும்படியிறே இப்பொழிலின் பரிமளமிருப்பது. (என்கனியே யென்றும்) அச்சோலைபழுத்தபழமிருக்கிறபடி. என க்கு பக்வபலம்போலே போக்யமாயிருக்கிறவனே! (என்கனி யே) என்று - ஸ்வாதிகாரத்தை வெளியிடுகிறாள். ஸாதநாந்தர நிஷ்ட டர்க்கு ஸாதநஸமாப்தியிலே அநுபவமாகையாலே அவர்களுக்கு அவன் காயாயிருக்கும்; ப்ரபந்நர்க்கு ப்ரபத்திபண்ணின ஸமநந்த ரமேபிடித்து போக்யமாயிருக்கையாலே பக்வபலமா யிருக்கும். (என்கனியேயென்றும்)(ச)†"கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடி யேன் ஒருவர்க்குரியேனோ" என்றிருக்குமவரிறே; ஆகையாலே,

---

சோகாவிஷ்டையை யீடுபடுத்துமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தரு ணௌ இத்யாதி). (காலை) என்று ஸ்வாபாவிகமானபருவத்தைச் சொல்லிற்று கீழ்; அதுக்குப்பூர்வபாவியாக அருளிச்செய்கிறார் (ரஸாயநேத்யாதி).

பரிமளமே உபாதாநமென்கைக்குஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கி றார் (ஸர்வ்கந்தः இத்யாதி). ப்ரபந்நர்க் கெல்லாம் ஒத்தால் எங்கள்கனி என் னவேண்டாவோ, (என்கனி) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கண்ணபுரமொன்றுடையானித்யாதி). அல்லாதாரைப்போலன்றிக்கேதாம் இங்கேயற்றுத் தீர்ந்தவராகையாலே தமக்கே கனியென்கிறானென்றபடி.

(க) ரா-ஆ.ர-கக-கரு. (ங) சாந்தோ-ங-கச.
(உ) தி-வாய்-உ-க-ங௦. (ச) தி-மொ-அ-கூ-ங.

(என்கனியே) என்கிறார். (கனியேயென்றும்) இரண்டுதலையையு மழிக்கப் பார்க்கிறாயோ வென்கிறாள். கனிக்கு போக்தாவையொழி யச் செல்லாது, போக்தாவுக்குக் கனியையொழியச்செல்லாது.

(மன்றமரக்கூத்தாடி மகிழ்ந்தாயென்றும்) போக்தாவுக்கு போ க்யமா யிருக்குமளவன்றியே அம்பலத்திலே அவல்பொதி யவிழ்ப் பாரைப்போலே ஸமுதாயஸ்த்தலத்திலே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணிற் றிலையோ? (மன்றமரக்கூத்தாடி) மன்றானது கூத்தோடே பொருந் தும்படியாகக் கூத்தாடினவனே! மன்று அமருகையாவது - கூத் தாடிவிட்டாலும் மன்று ந்ருத்தகந்தியாயிருக்கை. "பெருமாளெழுந் தருளிப்புக்க திருவீதிபோலேகாண் திருவாய்ப்பாடியில் அம்பல மிருப்பது" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர். மன்று-நாற்சந்திக்கும் பேர்; அம்பலத்துக்கும்பேர். இடையரெல்லாரும் திரள விருக்கிற விடமாயிற்று - அம்பலமாகிறது. அங்ஙனன்றியே, மன்றிலுள்ளா ரைச் சொல்லிற்றாய், இடையரெல்லாரும் அநந்யார்ஹராம்படிக் கீடாக ஆடினபடியென்றுமாம். அதாவது - புறம்பு நெஞ்சுசெல் லாதே " அது, அது" என்று கூத்திலேநெஞ்சுகிடக்கை.

(மகிழ்ந்தாயென்றும்) கூத்துக்கண்டவர்கள் உகக்கையன்றி யே உகப்பானும் தானாயிருக்கை. அவர்களைத் தன்கூத்தாலே எழு திக்கொள்வானும் தானாய் உகப்பானும் தானாயிருக்கிறபடி.

(கூத்தாடி மகிழ்ந்தாயென்றும்) தன் போக்யதையையநுப வித்த தும்புரு நாரதர்கள்கூத்தாடக்கண்டு உகக்கக்கடவதான்கிடீர் அத்தலையித்தலையாய், கூத்தாடுவானும் தானாய் உகப்பானும் தானா யிருக்கிறானென்கிறாள். குடக்கூத்தாடுகைதான் ஈஸ்வரத்வலக்ஷண மோவென்னில்; ப்ராஹ்மணர் ஐஸ்வர்யம் மிக்கால் யாகாதிகளைப் பண்ணுமாபோலேயும், விஷயப்ரவணர் ஐஸ்வர்யம் மிக்கால்§அழித்த ழித்து விவாஹம்பண்ணுமாபோலேயும், இடையருக்கு ஐஸ்வர்யம் மிக்கால் செருக்குக்குப் போக்குவீடாக ஆடுவதாயிற்று குடக்கூத் தாகிறது. அந்தஸஜாதீயபாவத்தில் புரையறதியாலேகுடக்கூத்தா டினபடியென்கை. ஊர்ப்பொதுவானபண்டங்கிடீர் எனக்கரிதாயிற் றென்கிறாள். அங்காடிப்பண்டங்கிடீர் எனக் கரிதாயிற்றென்கிறாள்.

(வடதிருவேங்கடம் மேயமைந்தாவென்றும்) ஒருவூரில் மன்றி லே நின்று கொள்ளைகொடுக்கையன்றியே உபயவிபூதிக்கும் நடு வானமன்றிலேநின்று தன்னைக்கொள்ளைகொடுத்தபடியைச்சொல்லு கிறது. (க) "கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு" என் னக்கடவதிறே. (மைந்தாவென்றும்) திருமலையிலே நின்று தன்

§ (பா) களித்து. (க) தி-வாய்-க-அ-ரு,

பருவத்தையாயிற்று கொள்ளைகொடுத்தது. (௧) "வானவர் வானவர்கோனொடும் நமன்றெழுந்திருவேங்கடம்" என்றும், (௨) "கானமும்வாநரமும் வேடுமுடைவேங்கடம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஈஸ்வராபிமாநிகளோடு நிஹீநஜந்மாக்களோடுவாசியறக் கொள்ளைகொள்ளும்வடிவுகிடீர் எனக்கரிதாயிற் றென்கிருள். அதவா - (௩) †"భక్తానామ్-பக்தாநாம்" என்கிறவடிவு மதேகவர்ஜ்யமாயோ விருப்பதென்கிரு ளென்னவுமாம்.

(வென்றசுரரித்யாதி) தான் போக்யபூதனு யிருக்குமளவேயாய் விரோதிநிவ்ருத்தி ‡ பிறக்கையரிதாய்த்தா னிழக்கிறேனே? (வென்று) கரதூஷணுதிகள்முதலாக ராவணன்தானே தானும்படி பரிகரத்தைக்கொன்று. அஸுரவ்யக்திகளைக்கிழங்கெடுத்து, அவர்களுக்குக் கூடஸ்த்தனன ராவணனை யழியச்செய்த சக்ரவர்த்தித் திருமகனே! † ஸுரவ்யதிரிக்தரிறே ராக்ஷஸரும், அத்தைப்பற்ற (அசுரர்குலங்களைந்த) என்கிருள். (வேந்தேயென்றும்) (௪) "రామో రామోరామఇతి ప్రజానామభవన్ కథాః-ராமோராமோராமஇதிப்ரஜாநாமபவந்கதா:" என்று அநுகூலர் வாய்புலத்தும்படியாய், தத்ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியாயிருக்கிறவன்கிடீர் எனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிருன். (௫)"தாயர் மகிழவொன்னுர் தளர" என்றும், (௬) "திண்கொளசுரரைத் தேயவளர்கின்ருன்" என்றுமிறே வஸ்து ஸ்வபாவமிருப்பது.

(விரிபொழிலித்யாதி) அவ்வவதாரத்துக்குப் பிற்பட்டார்க்கும் முகங்கொடுக்கைக்காக சக்ரவர்த்தித்திருமகன் வந்துநிற்கிற தேசமாயிற்று - திருநறையூராகிறது. ஏகதாரவ்ரதன் வந்துநிற்கிருனென்று தோற்றும்படியாயிறேயிருப்பது. விரியாநின் திருந்துள்ள பொழிலாலே சூழப்பட்ட தேசம். நம்பியும் நாய்ச்சியாரும் கடாக்ஷித்த அக்கடாக்ஷமே விளைநீராக வளருகிற பொழிலாகையாலே நாள்தோறும்*வர்த்தித்துவரக்கடவதிறே. அக்கடாக்ஷம் மாறிலிறே

(திருவேங்கடம்மேய) என்றத்தைப்பற்றச் சொல்லிற்று - கீழ்; (மைந்தா) என்றத்தைப்பற்ற (பக்தாநாம் என்கிறவடிவு என்கிறது).

ராக்ஷஸரன்றே இவர்கள், அசுரரென்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ஸுரவ்யதிரிக்தரிறே யித்யாதி).

---

‡ (பா) பிறர்க்கு(ஞ்)பரமாய்த்தான்.
(௧) தி-வாய்-௩-௩-௭.
(௨) ௪-திரு-௪௭.
(௩) ஜி-ஸ்தோ-
(௪) ரா-யு-௧௩௧.
* వర్ధిత్వ.

பொழில்விரிவும் மாறுவது. (நின்றுயென்றும்) பிராட்டியைத்தேடி அலமந்து திரிந்தவன் அத்தேசத்திலே அவளைக்கண்டவாறே அங்கே தரித்துநின்றபடி. அங்கிலே உனக்கு ஸித்திக்கும்போது எனக்கு முகங்காட்டவேண்டாவோ? எனக்குமுகந்தாராதபோது அவள் முகம் உனக்குக் கிடைக்குமோ? வென்கிருள்.

(துன்று குழலித்யாதி) இத்தாலும் நம்பியுடைய திருக்குழலையும் வடிவையுஞ் சொல்லுகிறது. அறநெருங்கி இருண்டகுழலையும், காளமேகஙிபஸ்யாமமான வடிவையுமுடைய என்துணையே! (க)†* தோளுநான்குடைச் சுரிகுழல் கமலக்கட்கனிவாய்க்காளமேகத்தையிறே இவர்கள் துணையாகப் பற்றுவது. இந்தக்குழலிலும் வடிவிலும்போலே காணும் தானகப்பட்டது. † பிராட்டியைத்தேடித் திரிகிறகாலம் திருக்குழல்பேணுமையாலே ஜடையாய்க்கிடந்தது, கண்டவாறே அவள் கையாலே வகிர்ந்துபேணின குழலாகையாலே (துன்றுகுழல்) என்கிறது.

(என்துணையே) (உ) ''స్నిగ్ధనీలకుటిలకున్తళమ్ - ஸ்நிக்த்த நீல குடில குந்தளம்'' என்கிற மயிர்முடியையும் வடிவில் ஶ்ரமஹரதையையுங் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனே! நான் விமுகையானதசையில் ஸத்தையைநோக்கி உன்வடிவழகைக்காட்டி அநந்யார்ஹமாக்கி என்னோடே வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தது என்னையுபேக்ஷித்துப் போகவோ? வென்கிருள். (துணை) என்று - காந்தனையும் சொல்லக்கடவது, ரக்ஷகனையுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. (ங) ''இலை துணை'' என்னக்கடவதிறே. எனக்கு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமானவனேயென்கை.

(என்றுந்துணைமுலைமேல் துளிசோரச்சோர்கின்றுளே) இப்படி சொல்லாநிற்கச்செய்தே தரைப்படாநின்ருள். (துணைமுலை) போகோபகரணமேயிறே போக்தாவுக்குத்துணை. † அவன்பிரிந்த தசையிலும் முலை துணையாயிறேயிருப்பது. (துளிசோரச்சோர்கின்றுளே) † அது அழிகையாலேதானும்அழிந்தாளென்கிருள். (துணையே-

துணை-ரக்ஷகனுதல்; காந்தனுதல். அவற்றை வாக்யத்வயத்தாலே அருளிச்செய்கிருர் (தோளுநான்குடையித்யாதி). பிராட்டியைத் தேடுகையாவது - க்ஷீராப்த்தியினின்றும்புறப்பட்டு மேதாவி மஹர்ஷியிடத்தில் திருநறையூரிலேவந்திருக்க இங்கே தேடிவர்தார் நம்பி என்கிறகதை.

அவனைத் துணையாகச் சொல்லியிருக்க முலை துணையானபடி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (அவன் பிரிந்ததசையித்யாதி).

(அதழிகையாலே) என்றது - அக்நிகணம்போலே கண்ணீர்விழ அத்தாலே அதுவைவர்ண்யமாகத் தானுமழியா நின்றுளென்றபடி ... (கச)

(க) திரு-வாய்-கo-க-க. (உ) (ங) ச-திரு-அ.

என்று சோர்கின்றாளே) விழுவார் "அம்மே!" என்றுவிழுமா போலே அவன் முகங்காட்டாமையால் வந்த ஆற்றாமையாலே நோவுபடா நிற்கச்செய்தேயும் அவனைத் துணையாகச்சொல்லித்தரைப் படாநின்றாள். துணையான நான், "என்முகம் பார்க்கவல்லளோ" என்று ப்ரார்த்தியாநிற்கத் தான் துணையாக நினைத்தவன் முகங்காட்டாதே யுபேக்ஷித்துப்போகாநிற்கப் பின்னையும் அவன்முகத்தை ஆகாங்க்ஷித்துத் தரைப்படா நின்றாள். இதுபோலேகாணும் பகவத்ஸம்பந்த யுக்தனிருக்கு மிருப்பு. விஷயாந்தரங்கள் தான் மேல் விழா நின்றாலும் அத்தைக்காற்கடைக்கொண்டிருக்கையும் அவன் உபேக்ஷகனானாலும் அவனை யொழியச்செல்லாதே யிருக்கையுமிறே பகவத் ஸம்பந்தயுக்தன்படி. தாய்ரக்ஷகையாக வபிமாநியாநிற்கச் செய்தே அவளைக் காற்கடைக் கொண்டாளிறே. (௧௬)

மூ.—பொங்கார்மென்னிளங்கொங்கைபொன்னேபூப்பப்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பப்போந்துநின்று
செங்காலமடப்புறவப்பெடைக்குப்பேசும்
சிறுகுரலுக்குடலுருகிச்சிந்தித்து, ஆங்கே
தண்காலும்தண்குடந்தைநகரும்பாடித்
தண்கோவலூர்பாடியாடக்கேட்டு
நங்காய்நங்குடிக்கிதுவோநன்மையென்ன
நறையூரும்பாடுவாள்நவில்கின்றாளே. (௧௭)

பதம்.—பொங்கு, ஆர், மென், இளம், கொங்கை, (௫) பொன்பூப்ப, பொரு, கயல், கண், நீர், (௧௦) அரும்ப, போந்து, நின்று, செங்கால, மடம், (௧௫) புறவம், பெடைக்கு, பேசும், சிறு குரலுக்கு, உடலுருகி, (௨௦) சிந்தித்து, ஆங்கே, தண்காலும், தண்குடந்தைநகரும், பாடி, (௨௫) தண், கோவலூர், பாடி, ஆட, கேட்டு, (௩௦) நங்காய், நங்குடிக்கு, இது, நன்மையோவென்ன, நறையூரும், (௩௫) பாடுவாள், நவில்கின்றாள். (௩௭)

உரை.—வளர்த்தி, மிக்கதாய், ம்ருதுவாய், இளையதான, ஸ்தநங்களிலே, (௫) வைவர்ண்யமுண்டாக, ஒன்றோடொன்றுபொருகிற, மத்ஸ்யம்போன்ற, கண்களிலே, நீர்த்துளிகள், (௧௦) அரும்பியாநிற்க, (தாயாரைவிட்டுப் புறம்பே) வந்து, தரித்துநின்று, சிவந்தகால்களையுடைய அறிவழிந்து கிடக்கிற, (௧௫) ஆண் புறாக்களானவை, தம்பெடைகளுக்குச், சொல்லுகிற, சிறியகண்டத்வநிக்கு, மெய்கரைந்து (௨௦) அவன்முறைகெடப் பரிமாறும்படியை நினைத்து, அப்போதும், திருத்தண்காலையும், குளிர்ந்த திருக்குடந்தை நகரத்தையும் (ப்ரீதிக்குப் போக்கு விட்டுப்) பாடி (௨௫) ஶ்ரமஹரமான, திருக்கோவலூரைப், பாடி, கூத்தாட, அதைக்கேட்டு, (௩௦) ஸ்த்ரீத்வ பூர்த்

தியையுடையவளே! நம்முடையகுலத்துக்கு, வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகிறவிது, நலந்தானோ வென்று சொல்ல, திருநறையூரையும், ௯௫) பாடுவதாகநினைத்து, ஆரம்பிக்கிறாள். (௬எ) ... ... (கஎ)

வ்யா.—பதினேழாம்பாட்டு. (பொங்கார்) இவள் முழுமிடறு செய்து கூப்பிட்டு அத்தோடே தரைப்பட்ட படியைக்கண்டு, "கிளியும் வீணையும் ஆஶ்வாஸஹேதுவாமென்று அவற்றை முன்னேவைத்துப் பார்த்தோம், அவையும் அகிஞ்சித்கரமாயிற்று" என்று அவற்றை†ஒருங்கவிட்டு, "நாம் ஹிதம்சொன்னால் அது ஜீவிக்கையாமோ" என்று பார்த்து, "நீ இங்ஙனே வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகையும் மோஹிக்கையுமாகிற விது உன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போராது, இக்குடிக்கும் அவத்யம்" என்ன; "அவற்றையோநான் இப்போது பார்த்திருக்கிறது" என்ன ; "அதுதான் கிடக்க, நீதான் ஆதரிக்கிற விஷயந் தன்னைப்பேண வேண்டாவோ? 'ஆசாலேச முடையார்க்கு முகங்காட்டக்கடவவஸ்து தன்னை யொழியச்செல்லாமையாலே நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகிற ப்ரணயிநிக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!' என்று நாட்டார் சொல்லும் அவத்யத்தைப் பரிஹரிக்கவேண்டாவோ?" என்ன; "எனக்கோடுகிறதசையை யறியாதே ஹிதஞ்சொல்லுகிற விவள்முகத்திலேவிழியாதே, பிரிந்தார்படும் நோவையறியுமவன்முகத்திலே விழிக்கவல்லேனே என்று அவனைப்பற்றிக் கூப்பிடுகிறாள்.

(பொங்கித்யாதி) தான் படுகிறபாடித்தனையும் எதிர்த்தலையைப் படுத்தக்கடவதான பரிகரத்தையுடையவள்கிடீர் அத்தலையித்தலையாய்த் தான்படுகிறாள். †வளர்த்திமிக்கு ம்ருதுவாய் இளையதானமுலை. பொங்கார்ந்தமுலை - மேலேமேலே வளராநிற்பதாய்ச் சுற்றுடைத்தானமுலை. ஆர்ந்திருக்கையாவது-சுற்றுடைத்தாயிருக்கை. (மென்-கொங்கை) முலைக்குக் காடிந்யம் ஸ்வபாவமாயிருக்க, மென்முலை என்கிறது - விரஹஸஹமல்லாத முலையென்கைக்காக. (இளங்கொங்கை) உத்யோகித்தவளவா யிருக்கை. † நரம்பில்லாத முலையென்கை. (பொன்னேபூப்ப) ஸுக்ஷேத்ரம் * மணல்மேடானாற்போலே அவனுக்கு போகோபகரணமானமுலையை வைவர்ண்

பதினேழாம்பாட்டு.—(பொங்கார்) ஒருங்கவிட்டு - இரண்டையுங்கூட ஓரிடத்திலேவைத்து.

(பொங்கார்) ஆர்தல் - மிருதியாதல், பரம்புதலாதல்; சுற்றுடைமையாதல். இவற்றை யருளிச்செய்கிறார் (வளர்த்திமிக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (நரம்பில்லாத) - முற்றாத.. வைவர்ண்யம் என்னுமல் (பூப்ப) என்பானென்

* "வண்டலிட்டாப்போலே" என்றும்பாடம்.

யம்கொண்டுபோயிற் றென்கிறுள். (பொன்னேபூப்ப) † ஒருகற்பகக் கன்று † கோட்புக்காப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று-தனக்கு இவளுடைய முலேயின் வைவர்ண்யம். †பண்டு அவனேட்டைக் கலவியால் ஆபரணம் பூட்டினுற்போலே இப்போது பிரிவுக்கு ஆபரணம் பூட்டினபடி. †வினவவந்தார்க்குத் தன்னளவைச்*சாதித்துச் ‡சொல்லுகிறுளித்தனேயொழியத் தனக்கு இதுதர்சநீயமாயிறே யிருக்கிறது.

(பொருகயல்கண்ணீரரும்ப) ஸதாதர்சநத்துக்கு உபகரணமான கண்ணும் அழிந்த தென்கிறுள். (பொருகயல்கண்) †அவனேப் பொருகிறகண்ணென்னுதல்; தன்னிலேபொருகிற கண்ணென்னுதல்.(கயல்கண்) கயல்போலே மிளிரா நின்றுள்ளகண். எப்போது மொக்க அலமாப்பேயாயிற்று இவள்கண்ணுக்குள்ளது. ஸம்ஶ்லேஷதசையில் ஹர்ஷத்தாலே அலமாக்கும்; விஶ்லேஷ தசையில் சோகத்தாலே யலமாக்கும். முலேயிலே வைவர்ண்யம் குடியிருந்தாற்போலே கண்ணிலே சோகாஶ்ரு குடியிருந்தது. அவனுடைய ஸதாதர்சநத்துக்கு விஷயமான கண்கிடீர் சோகாஶ்ருவுக்கிலக்காயிற்றென்கிறுள். "துணேமுலேமேல் துளிசோர" என்றது-கீழ்; இங்கு-விரஹாக்நியாலே நீர்ப்பசையறும்படி உள்ளுலர்ந்து கிடக்கையாலே (அரும்ப) என்கிறது. † பதக்குப்பானேயிலே உழக்குப்பாலேக்காய்ச்சினுல் ‡ வாயாலே அறப்பொங்காநிற்கச் செய்தே கீழ் நீரற்றிருக்குமா போலே உள் அடியற்றிருக்கை.

(போந்து) "அவன் மேல்விழும்படியான முலேயழகையும் கண்ணழகையு முடையநீ மேல்விழுகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போராது காண்"என்று தாயார் சொன்ன ஹிதம் தனக்குஶ்ரவணகடுகமா யிருக்கையாலே நெருப்புப் பட்டவகத்தில்நின்றும் த்வரித்துப் புறப்படுமாபோலே அவளிருந்த வகத்தில் நின்றும் புறப்பட்டாள். ஸ்ரீ விபீஷணுழ்வான் சொன்ன ஹிதத்தைக்கேட்ட ராவணன், (க) "ஏலம்

னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (ஒருகற்பகக் கன்றித்யாதி). (கோட்புகுகை) - புதுமரம் புதுசாகப்பூக்கை. ஸம்ஶ்லேஷதசையில் நிறமன்றே போக்யமாயிருப்பது, இது போக்யமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (பண்டித்யாதி). போக்யமானுல் வெறுப்பானேன்னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (வினவவந்தார்க்கித்யாதி). (சாதிக்கை) - மறைக்கை.

அவனே, (பொருகை) - ஈடுபடுத்துகை. (அரும்ப) என்கைக்கு ஆற்றுமைமட்டமாயிற்றே வென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (துணேமுலேமேலித்யாதி). நீர்ப்பசையற்றுல் அரும்பத்தான் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (பதக்குப்பானேயித்யாதி).

---

* ஸாதித்து.

‡ வாயிலேவர என்றும் பாடம்.

(க) ரா-யு-௧௬-௧௫.

ஜிவ்ஹ்வா லபாம்ஸநம்-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்'' என்ன, (௧) ''ஆஜகாம முஹூர்த்தேந - ஆஜகாமமுஹூர்த்தேந'' என்று - அத்தலையில் ஒரு க்ஷணமுந் தரியாதே சடக்கெனப் புறப்பட்டாற்போலே. (நின்று) அவள் ஸந்நிதியில் நின்றும் போந்தபின்பு தரித்து நின்றபடி. (௨) † ''உத்தரம் தீரமாஸாத்ய கஸ்த்த ஏவவ்யதிஷ்டத-உத்தரம்தீரமாஸாத்ய கஸ்த்த ஏவவ்யதிஷ்டத'' என்று மஹாராஜப்ரப்ருதிகள், (௩) ''வத்யதாம் வத்யதாம்-வத்யதாம்வத்யதாம்'' என்னுகிற்க, பெருமாள் விஷயீகரியாதிருக்க, ஆகாசத்திலே தரித்துநின்றாற்போலே.

(செங்காலவித்யாதி) அவள் சொன்ன ஹிதம் தனக்கு பாதகமாகையாலே உள்ளுநின்றும் புறப்பட்டாள், புறம்பு த்ருஷ்டிவிஷமாயிருந்தது, ஆகையாலே புறம்பு யாரிடத்திலும் புகல்பெற்றிலள். இத்தால் - ஸம்ஸாரம் உள்ளோடு புறம்போடு வாசியற ஸார்வத்ரிகமாக து:கமாயிருக்கையாலே * போகஸ்த்தாநம் ஒருதேச விசேஷமேயென்கை. (செங்காலமடப்புறவம்) ஸம்ஸ்லேஷ தசையில் தன் தலையிலே வைத்துக்கொள்ளுமவன்காலுக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிகிறபடி. (மடப்புறவம்) மடப்பத்தால் - இப்போது அறிவின்மையைச் சொல்லுகிறதன்று, அக்காலத்தில் உணர்த்தி யழிந்து பரிமாறும் படிக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிகிறபடி.

(பெடைக்குப் பேசுஞ் சிறுகுரலுக்கு) ஸம்ஸ்லேஷதசையில் அவன் தன்னைக்குறித்துப் பண்ணும் நீசபாஷணங்களுக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிகிறபடி. (சிறுகுரல்) ஸம்ஸ்லேஷதசையில் *பலஹாநியாலே சொன்னசொல்லென்னுதல்; அஷட்கர்ணமான சொல்லென்னுதல். †அத்தலைக்குத் தான்சொல்லும் நீசபாஷணங்கள் ஸதஸ்யமல்லாமையாலே தன்செவியிலே யாயிற்று அவன் சொல்லுவது. (உடலுருகி) †அதின்வடிவைக்கண்டு நெஞ்சுருகிற்று, பேச்சைக்கேட்டு உடலுருகிற்று. (சிந்தித்து) அந்தசையில் அவன் பண்ணும் வ்ருத்தி விசேஷங்களைச் சிந்தித்து; - பரியட்டம் மாறுவது, அஞ்சலியைப் பண்ணுவதாய்க்கொண்டு முறையழியப் பரிமாறும்படியை நினைத்து.

அபிமதம் பெறாமல் தரித்து நிற்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உத்தரம் தீரமித்யாதி).

புறவம் - மாடப்புறா.

அஷட்கர்ணமாகச் சொல்லவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அத்தலைக்கித்யாதி). நெஞ்சுருகியே உடலுருகவேண்டுகையாலே அர்த்தாத்ஸித்தம்.

---

* போகஸ்தாநம். * பல.

(௧) ரா-யு-௧௭-௧. (௩)

(௨) ரா-யு-௧௭-௧௦.

(ஆங்கே) அத்தசையில். இவை பாதகமானால் தாய்சொன்ன ஹிதத்தைக் கேட்கையிறே ப்ராப்தம், அத்தசையிலும். (தண்கா லித்யாதி) அவனோடுபரிமாறும் ஸங்கேதஸ்த்தலங்களைப் பற்றிக் கூப்பிடா நின்றாளென்கிறாள். (தண்காலும்) திருத்தண்காலில் வர்த்திக்கிறவனுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பற்றி, (தண்கால்) என்று திருப் பதிக்குப் பேராகிறது. ஶ்ரமஹரமான காற்றென்கை. தென்றல் போலேஸுகஸ்பர்சமும்ஶ்ரமஹரமுமான வடிவையுடையவன் வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே "தண்கால்" என்று - திருநாமமாகிறது. தன்னை அவன் அடியில் அணைக்கிறபோது ஶ்ரமஹரமாயிருக்கையாலும் ஸுகரூபமாயிருக்கையாலும் (தண்கால்) என்று கூப்பிடுகிறாள்.

(தண்குடந்தைநகரும்பாடி) ஆஶ்ரிதரோடு முறையழிய ஸம்ஶ்லேஷித்த விடமாயிற்றுத் திருக்குடந்தை. (க) "த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித ஶேஷபோஜிநா-த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித சேஷபோஜிநா" என்கிறபடியே - சேஷி அமுதுசெய்தப்ரஸாதம் சேஷபூதன் ப்ரதிபத்திபண்ணுகை முறையாயிருக்க, ஆராவமுதாழ்வார், தமக்காக்கின திருப்போனகத்தை முற்படத் திருமழிசைப்பிரானை அமுதுசெய்யப் பண்ணிப் பின்னையிறே தாம் அமுதுசெய்தது; அவரும், வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே வந்ததாகையாலே வழக்குப்பேசமாட்டிற்றிலர். இத்தால்-தனக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; தோழிமார்பேறும்தன்பேறாயிறே இவளுக்கிருப்பது.

(தண்கோவலூர்பாடி) ஆஶ்ரிதர்வந்து கிட்டினால் பின்னை அவர்களோடு முறையழியப் பரிமாறுகையன்றியே தானே மேல் விழுந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தவிடமாயிற்று - திருக்கோவலூராகிறது. அவர்கள்மழைகண்டு ஒதுங்க அவர்களிருந்தவிடத்திலேதானேசென்று தன்னை அவர்கள்நெருக்கத் தான்அவர்களைநெருக்க இப்படி பரிமாறிஅவர்கள் போனவிடத்திலும் அவ்விடத்திலே நிற்கிறானிறே (உ) "வாசல் கடைகழியாவுள்புகா" என்று. (பாடி) தனக்கு முகங்கொடுத்த தேசத்தையும், § தன்பேறுடையார்க்கு முகங்கொடுத்த தேசத்தையும் நினைத்து முன் பட்டக்லேசத்தையும் மறந்து ப்ரீதிப்ரேரிதையாய்க்கொண்டு சொல்லி. (ஆட) அவ்வளவில் பர்யவஸியாத காயிகமான விக்ருதியைச் சொல்லுகிறது. (கேட்டு) இவள்

தனக்கு முகங்கொடுத்தது திருத்தண்கால், இப்போதநுபவிப்பித்தவன் திருத்தண்காலூரானென்றபடி.

(க) ஸ்தோ-ர. (உ) க-திரு-அசு.

§ தன்னுடையார்க்கு.

ஆடுகிறபடியைக்கண்டு பாடுகிறபடியைக் கேட்டென்கை. (பாடியாடக்கேட்டு) இவள் என்னபேறுபெற்றுத்தான் இங்ஙன் ஸம்ப்ரமிக்கிறதென்கிருள்.

(நங்காய்) †*"முகரி" என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். அதாகிறது-அவன்றான் மேல்விழுகிறதொழிய நீ விதக்த்தையாய் இப்படி மேல் விழக்கடவையோவென்கை. அதவா, "பூர்ணையானவளே!" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். (க) "த த்ஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் -தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்"என்றிருக்கும்பூர்த்தியன்றோ வுன்னுடையபூர்த்தி. அங்ஙனன்றியே, உன்பூர்த்திகொண்டு இக்குடிவாழவிருந்தபடிஇதுவோ வென்னவுமாம். (நங்குடி) "ப்ரபந்நக்குடி" என்கிறவிது வேறேயொருகுடிபோலேகாணும். (நங்காய்) †அவனுக்கு ஸதாதர்சநம் பண்ண வேண்டும்படியான வடிவையுடையை; அவன்றானே வந்து மேல் விழும்படியான போகோபகரணங்களையுடையை; †அவிளம்ப்ய பல ப்ரதமான ஸாதநத்தையுடையை ;(க) த த்ஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் - தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்" என்றிருக்கும் ஜ்ஞாநத்தையுமுடையை. இப்படி யிருக்கிற நீ அபூர்ணரைப்போலே கூப்பிடக்கடவையோ? (இதுவோநன்மை) தன்பூர்த்திகொண்டுவாழவிருப்பார்க்கு நீபண்ணும் நன்மையாகிறது - வாய்விட்டுக் கூப்பிடுமிதுவோ? இக்குடி விளங்கப் பிறந்த நீ இக்குடிக்கு அவத்யத்தை விளைக்கக்கடவையோ? (என்ன) இப்படி சொல்ல. மீளுகை தவிர்ந்து (நறையூரும் பாடுவாள் நவில்கின்றாளே) மீட்கவொண்ணாத விடத்தேபுக்காள். இன்னங் குடிகொண்டு உண்ண விருக்கிறீர்களோ வென்று †ஆசிலே கைவைக்கப்பார்க்கிருள்.

(நறையூருமித்யாதி) அவஸ்த்தையை யறியாதே ஹிதஞ்சொல்லுகிறவிவள்முகத்திலே விழியாதே பிரிவால் வந்த ஆற்றாமையறியும் வருத்த தாய்முகத்திலேவிழிப்பதெப்போதோ வென்கிருள். (உ) "அகலகில்லேனிறையும்" என்றிருக்குமவளாகையாலே ஆற்றாமை யறியுமிறே. அங்ஙனன்றியே நம்பியைப்பற்றிக் கூப்பிடுகிறாளாகவுமாம்.பிராட்டியைத் தேடித்திரிந்து கண்டவனுகையாலே ஆற்றாமை

(முகரி) என்று - ப்ரதானையாய், அத்தாலே - வைதக்த்யத்தால் வந்த ப்ராதாந்யம். நங்காய் - வ்யங்க்யம். மூன்றுமர்த்தம். - இவையெல்லாப்பதங்களையும் பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு ஸதாதர்சநமித்யாதி). (அவிளம்ப்யபலப்ரதம்) - ஆற்றாமை; (ஆசிலே) - சாடு; பாடுகை - அர்த்தம்; ஆயுதத்திலே - த்வநி.

* முகரீ.

(க) ரா-ஸு-நஎ-கூஉ.

(உ) தி.வாய்-சு-கo-கo.

யறியுமிறே; என்னுற்றுமை யறியும் தாய்முகத்திலும் தமப்பன்முக த்திலும் விழிப்பதெப்போதோவென்கை. (பாடுவாள் நவில்கின்று ளே) பாடுவாளாக நினைத்து ஆளத்திவையாநின்றுள். † பாடுகையா வது - மடலெடுத்தவோபாதி யிறே. (நவில்கின்றுள்) நுனுகாநின் ருள். பாடினுளாகிற் கடலேயிறே குடியென்கை. இத்தால் - ஆளத்தியிலே கருத்தறியும் தாயாருடைய † பாட்டில் நைபுண்யந் தோற்றுகிறது. ... ... (கஎ)

மூ.—கார்வண்ணந்திருமேனிகண்ணும்வாயும்
கைத்தலமுமடியிணையும்கமலவண்ணம்
பார்வண்ணமடமங்கைபத்தர்பித்தர்
பனிமலர்மேல்பாவைக்குப்பாவம்செய்தேன்
ஏர்வண்ணவென்பேதையென்சொல்கேளாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கமெங்கேயென்னும்
நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கேபோவேனென்னும்
இதுவன்றேநிறைவழிந்தார்நிற்குமாறே. (கஅ)

பதம்.—கார்வண்ணம், திருமேனி, கமலவண்ணம், கண்ணும், வாயும், (ரு) கைத்தலமும், இணையடியும், பார்வண்ணமடமங்கை, பத்தர், பனி, (க0) மலர்மேற்பாவைக்கு, பித்தர், பாவஞ்செய்தேன், ஏர்வண்ணம், என்பேதை, (கரு) என்சொல், கேளாள், எம்பெருமான், திருவரங்கம் எங்கேயென்னும், நீர்வண்ணன், (உ0) நீர்மலைக்கு, போவேனென்னும், நிறைவழிந்தார், நிற்கு மாறு, இதுவன்றே. (உரு)

உரை.—கறுத்த நிறத்தை யுடைய, திருமேனியையும், செந்தாமரை மலரையொத்த, திருக்கண்களையும், திருப்பவளத்தையும், (ரு) திருக்கைத்த லங்களையும், பரஸ்பரஸத்ருசமான திருவடிகளையு முடையனாய், பூமியை ப்ர காரமாகவுடையளாய் மடப்பத்தை யுடையளான பூமிப்பிராட்டிக்கு, இட்ட வழக்கா யிருக்குமவனாய், குளிர்ந்த, (க0) செந்தாமரை மலரிலெழுந்தருளி யிருக்கிற பெரிய பிராட்டியார் விஷயத்தில், அதி வ்யாமுக்த்தனான ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்திலே, பாபத்தைப்பண்ணினேன்; (அதென்ன வென்னில்;) - அழகியவடிவையுடைய, என் பெண்ணானவள், (கரு) என்னுடைய வார்த்தை யைச், கேட்கிறுளில்லை. என்னை அநந்யார்ஹை யாக்கினவனுடைய, கோ யிலானது எங்கே யென்று கேட்கிறுள். கடலின் நீர்போன்ற நிறத்தையு டையவன் எழுந்தருளியிருக்கிற, (உ0) திருநீர்மலைக்கு, போவே னென்கிறுள்; தம்முடையஸ்த்ரீத்வமழிந்தவர்கள், நிற்கும்ப்ரகாரம், இதுவன்றோ? (உரு) ()

பாடினுல் விரோதமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (பாடுகையாவதித் யாதி). பாடவுத்யோகித்தவளவிலே இன்னபாட்டுபாடப் போகிறுளென்று தாயாரறிகையாலே நிபுணையென்றபடி. (கஎ)

வ்யா.—பதினெட்டாம்பாட்டு. (கார்வண்ணம்) "நங்காய்நங்குடிக்கிதுவோ நன்மை யென்ன நறையூரும் பாடுவாள் நவில்கின்றாளே" என்று தான்சொன்னஹிதத்தைக்கடந்தபடியாலே, "இனி, இவளை ஹிதஞ்சொல்லிமீட்கையென்று நமக்கொன்றில்லை" என்று † கூடி உடன்பட்டு, "இவள்கருத்தைக் கேட்போம்" என்றுபார்த்து, "உனக்கோடுகிற தென்" என்ன; இங்கிருந்து கூப்பிடக்கடவேனல்லேன், அவனிருந்ததேசத்தேறப் போகக்கடவேன்" என்ன; "அளவுடையாரும் குமிழிநீருண்ணும்விஷயத்திலே தான் மேல்விழுந்தநுபவிக்க நினையாநின்றாள்; இதுவன்றோ ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பாராதேவிஷயவைலக்ஷண்யத்தைப்பார்த்தார்படியிருக்கும்படி" என்று வினவவந்தார்க்குச்சொல்லுகிறாள். (நிறைவழிந்தார்நிற்குமாறு - இதுவன்றோ) என்று - இவளுக்கு ப்ரணயத்திலுண்டான தேசிகத்வம் தனக்கிஷ்டமென்னுமிடம் ஹார்த்தமாய்ப் போந்தது, அத்தை இங்கே ப்ரகாசிப்பிக்கிறாள்.

இவ்விடத்திலே ஓரர்த்தத்தைத் தாயார் வார்த்தையாலே பூர்வபக்ஷித்து †மகள்வார்த்தையாலே ஸித்தாந்திக்கிறது. ப்ரதமத்திலே ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்து பின்னை ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்திலே யிழியவேண்டாவோவென்றாயிற்றுத் தாயார் ஸித்தாந்தம். அது வேண்டுகிறதென்னென்னில்; சாஸ்த்ரங்களில் ஸ்வர்க்காதிகளையும் புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்த மிதுவென்று நிர்ணயிக்கும்போது ஸ்வரூபம் முன்னாக வேணுமென்கை. அதோரர்த்தமன்றுகாண், போகாநுரூபம் ஸ்வரூபமா மித்தனையொழிய ஸ்வரூபாநுரூபமாயோ போகமிருப்பது என்றாயிற்று மகள்ஸித்தாந்தம்.

(கார்வண்ணந்திருமேனி) இவளுடைய ஸித்தாந்தமே ஸித்தாந்தமென்னுமிடத்தை வினவவந்தார்க்கு மூதலிக்கிறாள். † திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதத்திலே யிழிந்து, பின்னை த்ருதீயபதத்திலே யிழிந்தவளோ விவள், ப்ரதமத்திலே வடிவிலே யன்றோ இவளிழிந்தது, †அநர்த்தஹேதுவாயிருக்கும் வடிவைப்பற்றிப் புருஷார்த்தமென்று நின்ற வென்பெண்ணைத் தன்வடிவைக்காட்டியன்றோ அவற்றில் துவ

பதினெட்டாம்பாட்டு.—(கார்வண்ணம் திருமேனி) (கூடி)-மகளோடே கூடி. (மகள் வார்த்தையாலே ஸித்தாந்திக்கையாவது)-"கார்வண்ணம்" என்று தொடங்கி, "பனிமலர்மேற்பாவைக்கு" என்னுமளவும் விஷயவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட விஷயத்திலே முறைகெட இழியப்பார்க்கிறுளென்கையாலே - போகாநுரூபமான ஸ்வரூபமே ஸித்தாந்தமென்கை.

போகாநுரூபஸ்வரூபமே ஸித்தாந்தமாகவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலித்யாதி). ப்ரதமத்திலே த்ருதீயபதத்திலே யிழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநர்த்தஹேதுவா யிருக்குமித்யாதி). அவன் காட்டிக்கொடுக்கையாலே காண்பாளென்றபடி. துவக்கறுக்

க்கறுத்தது;- † ஸௌரிபோக்யமானவடிவிலேயன்றோ விவள்ப்ரதமத்திலே யிழிந்ததென்கிறாள். †(க)"ఏష సర్వస్వభూతస్తు పరిష్వఙ్గో హనూమతః. ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோஹநூமதஃ" என்று - அடிமை செய்தார்க்குப் பரிசிலாகக்கொடுத்ததும் வடிவையிறே. (உ) "మామేకం శరణం వ్రజ- மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்றதும் - உழவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும் ஸேநாதூளிதூஸரிதமான திருக்குழற்கற்றையுமாய் நின்ற வடிவைக்காட்டியிறே; † ப்ராப்யத்தில் மேலெல்லையான வடிவன்றோ விவளுக்கு விஷயாந்தரப்ராவண்ய நிவ்ருத்திக்குப் பரிகரமாயிற்றது. அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஒரு தேசவிசேஷத்திலே செல்லுகிறதும் பூர்ணஷாட்குண்ய விக்ரஹத்தை யநுபவிக்கைக்கிறே.

(கார்வண்ணம்) தாபத்ரயாதுரர்க்குத் தாபஹரமாய் விரஹதாபாதுரர்க்கு விரஹதாபத்தைப் போக்கக்கடவதா யிருக்கும் வடிவிறே. (கண்ணுமித்யாதி) அம்மேகம் பரப்புமாறத் தாமரை பூத்தாற்போலேயாயிற்று - காளமேகநிபஶ்யாமமான வடிவுக்குப் பரபாகமாய்க்கொண்டு திவ்யாவயவங்களிருப்பது. இப்படியிருப்பதொரு மேகமுண்டாகிலிறே வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாவது. இது அபூதோபமை. (கண்ணும் வாயும் கைத்தலமுமித்யாதி) † இவளுடையவாத்ஸல்யாதிகுணங்களிருக்கிறபடி. † ஸ்வரூபமடியாக விழிந்தபோதிறே ஸ்வரூபாஶ்ரயமான குணங்கள் உபாயமாவது, ரூபமடியாக விழிந்தவளாகையாலே ரூபகுணங்களேயாயிற்று இவளுக்கு உபா

கும்படி போக்யமாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸௌரிபோக்யமானவித்யாதி). கீழ்வாக்யத்தாலும் இத்தாலும் - விக்ரஹமே ப்ராப்யப்ராபகமென்னு மிடம் சொல்லிற்று; அப்படி விக்ரஹமே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஏஷஸர்வஸ்வபூதேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஸ்வரூபகுணங்களிருக்க விக்ரஹமே யிரண்டுக்கும் வேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யத்தில் மேலெல்லை யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ப்ராப்யமான ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாகையாலே விக்ரஹத்தை எல்லையான ப்ராப்யமென்கிறது.

இவளுடைய வாத்ஸல்யாதியாவது - ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கு ஸ்வரூபகுணமான வாத்ஸல்யாதிகளை முன்னிடவேண்டுமாபோலே - விக்ரஹத்தை ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கும் விக்ரஹ குணமான ஸௌந்தர்யாதிகளை முன்னிடவேண்டுகையாலே அவயவங்களை (இவளுடைய வாத்ஸல்யாதியென்கிறது). விக்ரஹகுணம் உபாயமாகக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமடியாகவித்யாதி). ஸ்வரூபமடியாகவிழிய வேண்டாவோவெ

(க) ரா-யு-க-கச. (உ) கீதை-கஅ-சுசு.

யம். † ஸம்ஸாரபயபீதிபூர்வகமாக ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களை யுணர்ந்து, பூர்வ வ்ருத்தத்தையு முணர்ந்து, தத்பரிஹாரார்த்தமாக திவ்யாத்மகுணங்களிலே யடியிட்டிழிந்தவளன்றோ இவள்.

(கண்ணும்) (க)† தூதுசெய் கண்ணிறே. தன்பக்கல் விமுகராய்ப் போருவாரையு மகப்படக்காலேக்கட்டித் துவக்குவிக்கும் கண்ணிறே. § " ஜிதம் தே புண்டரீகாக்ஷ - ஜிதம்தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்று ப்ரதமத்திலே ருசிஜநகமாயிருப்பது கண்ணிறே; (உ) "புண்டரீகாக்ஷநஜாநேஶரணம் பரம் - புண்டரீகாக்ஷநஜாநேசரணம்பரம்" என்று ருசிபிறந்தார்க்கு உபாயமாயிருப்பதும் கண்ணே; (ரு) "தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர் பரவுந்தலைமகனை" என்று ப்ராப்திதசையில் ஸதாதர்சநத்துக்கு விஷயமாயிருப்பதும் கண்ணேயிறே. (வாயும்) அக்கண்ணிலே துவக்குண்டாரை நெடுங்காலம் இழந்த விழவெல்லாம் தோற்றும்படியாக ஸாந்த்வநம் பண்ணும்முறுவலும். "ஸாபராதரான நம்மளவிலே திருவுள்ள மென்னாயிருக்கிறதோ" என்று கூச்சத்தோடே கிட்டினால் "நிரபராதர் நாம்" என்று அவர்கள் தாங்களே தங்களை நினைக்கும்படியாயாயிற்று முறுவலிருப்பது. அபராதத்துக்கு † நேர்த்தரவுகொடுக்கும் முறுவலிறே.

(கைத்தலமும்) கிட்டினாரை (ச) "மாஶுச: - மாசுச:" என்னும் கையும். (ரு) "அணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோ வடிச்சியோம் தலைமிசைநீயணியாய்" என்று ப்ராப்யமாயிருப்பதும் இக்கையிறே. (அடியிணையும்) அக்கையைக்கண்டு நிர்ப்பயரானார் அநுபவிக்க இழியுந்துறையான திருவடிகளும். (சு) "லோகவிக்ராந்த சரணௌ - லோகவிக்ராந்தசரணௌ" என்று - ஆஶ்ரயணீயமாயிருப்பதும் திருவடிகளே. (எ) "த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி - த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணம்புஜத்வயம்மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி" என்றும், (அ) "படிக்களவாக நிமிர்த்த நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே போக்யமா யிருப்ப

ன்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரபயபீதியித்யாதி). போகபரையாகையாலே யென்று பலிதம்.

ஸ்வரூபகுணங்களோபாதி விக்ரஹகுணங்களும் உபாயமுமாய் உபேயமுமா யிருக்குமென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தூதுசெய்கண் இத்யாதி வாக்யங்களாலே).

† (நேர்த்தரவு) - பொறுத்தோமென்கை.

(க) தி-வாய்-கூ-ரு-க.
§ ஜி-ஸ்தோ-க.
(உ) ஜி-ஸ்தோ-அ.
(ரு) தி-வாய்-உ-சு-ரு.
(ச) கீதை-கஅ-சுசு.
(ரு) தி-வாய்-கo-ரு-ரு.
(சு) கத்ரத்ர-க.
(எ) ஸ்தோ-ர.
(அ) தி-தாய்-அ-உ-ரு.

தும் திருவடிகளேயிறே. † முதல் உறவுபண்ணும் கண்ணும், அத்தை ஸ்திரமாக்கும்முறுவலும், முறையுணர்ந்தாரைமேல்விழுந்த ணைக்கும்கையும், அந்த ஸ்பர்சத்துக்குத் தோற்றுவிழும் திருவடிகளுமிருக்கிறபடி. (கமலவண்ணம்) தாமரையை ஒருபோலியாகச் சொல்லுமதொழிய உத்தரக்ஷணத்திலே சருகாய்ப்போகுந் தாமரை, (க) * ஸதைகரூப-ஸதைகரூபமாயிருக்கும் வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகமாட்டாதென்கை. (உ) "கட்டுரைக்கில் தாமரைநின்கண் பாதங்கையொவ்வா" என்று தாமரையை நிஷேதித்தாரிறே - நம்மாழ்வார்.

(பார்வண்ணமித்யாதி) ஸமுத்ரத்தே, நிலவரா யிருக்குமவர்கள் முழுகிமண்கொள்ளுமாபோலே இந்தஸௌந்தர்ய ஸாகரத்தைத் தலைநீர்ப்பாட்டிலே யநுபவிக்குமவர்களைச்சொல்லுகிறது. இப்போது இதுசொல்லுகிறது-†இவர்களுமகப்படக் குமிழிநீருண்ணும் விஷயத்திலேகிடீர் இவள் அநுபவிக்க விழிகிறதென்கைக்காக.

(பார்வண்ணமடமங்கை)பூமியைத்தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையளாய், அஸாதாரணமான ஸ்த்ரீத்வத்தையுமுடையளாய், (ங)"துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்-துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்" என்கிற பருவத்தையுமுடையளான ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி. (பார்வண்ணம்) என்கிற இவ்விசேஷணம் இப்போது சொல்லுகிறது - ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிதான்அபிமதையாயிருக்கையன்றியே தத்ஸம்பந்திகளும் அபிமதமாயிருக்கிறபடி தோற்றுகைக்காக. (ச) "அடியாரடியார்" என்று - அவனோட்டைஸம்பந்திகள் இவளுக்கு உத்தேஶ்யராயிருக்குமாபோலேயிறே இவளோட்டை ஸம்பந்திகளும் அவனுக்கு உத்தேஶ்யரா யிருக்கும்படி. (மங்கை) (ரு) "யுவாகுமார:-யுவாகுமார:" என்கிற பருவத்துக்குத் தகுதியான, (சு) "யுவதிஶ்சகுமாரிணீ-யுவதிஶ்சகுமாரிணீ" என்கிற பருவத்தை யுடையவள்.

(பத்தர்) (எ) "பஜ-ஸேவாயாம்-பஜ-ஸேவாயாம்" என்கிறபடியே ஸேவையைச்சொல்லுகிறது. தான் ஸேவ்யனாய் இவள் ஸேவகையாயிருக்கிறமுறையிலே பரிமாறுகையொழிய அத்தலை யித்தலையாய்

நீழெல்லாவற்றையும் நிசமிக்கிருர். (முதலுறவித்யாதி).

இப்போது அவன் இவர்களுக்கு பவ்யனாயிருக்கையாலே அதிலே யீடுபட்டு இவர்களும் குமிழிநீராவர்களென்று அர்த்தாத்ஸித்தம்.

(க) வி-பு-க-உ-க. (ச) தி-வாய்-ரு-எ-கம்.
(உ) தி-வாய்-ரு-க-உ. (ரு)
(ங) ரா-ஸு-கசு-ரு. (சு) (எ) ப்வா தி.

முறைகெடப் பரிமாறும்படியாயாயிற்று இவளுடைய போக்யதை யிருப்பது. (க) †"அஹம் சிஷ்யா ச தாஸீ ச பக்தா ச புருஷோத்தம- அஹம் சிஷ்யாசதாஸீச பக்தாசபுருஷோத்தம" என்று அத்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தை யநுஸந்தித்து, இவள்படும்பாடு இது; இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை யநுஸந்தித்து (உ) "கிடந்திருந்து நின்றளந்து" என்கிற படியேயிறே இவன் படுவது. (பித்தர்பனிமலர்மேல் பாவைக்கு) அதுதான் முறையிலே பரிமாறிற்று என்னும்படியாயாயிற்று இவள் பக்கல் வ்யாமோஹமிருக்கும்படி. ஸ்ரமஹரமான தாமரைப்பூவில் பரிமளம் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கிற பிராட்டிக்கு அதிவ்யாமுக்தனாய். (ரு) "அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும்" என்கிறபடியே - அவன் குமிழிநீருண்ணும்படியிறே பிராட்டியுடைய போக்யதையிருப்பது.

(பாவஞ்செய்தேன்) வினவவந்தார்க்கு அழுதுகாட்டுகிறாள். † இவர்களைப்போலே இவளும் முறைகெடப் பரிமாறவன்றோ புகுகிறது. அவ்விஷயத்தில் வைலக்ஷண்யத்தை யமைக்கப்போகாது, இவளாற்றாமையை யமைக்கப்போகாது, என்பாபமேயாமித்தனை யிறே - இதுக்கடி. (ச) "மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத் - மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்" என்று ஸ்ரீ பரதாழ்வான் அவள்வயிற்றில் பிறந்த பாபமென்றாற்போலே, இவளைப்பெற்றபாபமே யென்கிறாள். (பாவஞ்செய்தேன்) எனக்கும் †தனக்கு முதவாதபடி பிள்ளை பெற்றேன்.

இவள் இப்பாடுபடுகைக்கடி தன்னை உணராமையால் கிடீரென்கிறாள். (ஏர்வண்ண வென்பேதை) இவள் தன்னையுணர்ந்தாளாகில் இப்பாடு எதிர்த்தலை படும்படியாயிறே யிருப்பது. தன்வடிவழகிலே அவன்படும்பாட்டைக்கிடீர் அத்தலை யித்தலையாய்த்தான்படுகிறாள். (ஏர்வண்ணவென்பேதை) அவனுடைய கார்வண்ணம் இவளுடைய * ஏர்வண்ணத்துக்கு ஸத்ருசமன்றுகிடீர்; ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லும்படியிறே அவன்வடிவிருப்பது; அழகியவடிவென்னுமித்தனையொழிய இவள்வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமில்லையிறே.

இப்படி யிருவரும் ஒன்றுக்கொன்று போக்யதையிலேயீடுபட்டிருப்பர்களென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அஹம்சிஷ்யாசேத்யாதி).

அழுதுகாட்டுகிறவளுக்கு ஹார்த்தமேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்களைப்போலே யிவளுமித்யாதி). (தனக்குதவாதது) - தன் ஸ்த்ரீத்வமழிகை.

(க)
(உ) தி-வாய்-உ-அ.
(ரு) தி-வாய்-ரு-கo.
(ச)

Funding: IKS/Tattva Heritage. Digitization: Sarayu Trust/eGangotri

"வடிவிணையில்லா" என்னு மித்தனையிறே. †பிராட்டிக்கு அவன்போக்யமாயிருக்கும், அவனுக்கு இவள் போக்யமாயிருக்கும். அம்மிதுநத்தை யநுபவிக்கு மேற்றமுண்டு ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும். அந்த ஸமுதாயத்தை யநுபவிக்குமேற்றமுண்டிறே இவளுக்கு. போகம் மிக்கத்தனையும் அழகுமினுங்குமித்தனையன்றே. (என்பேதை) என்மகள். அவர்களிற காட்டில் அபிஜாதையான வேற்றமுண்டே இவளுக்கு. (க) "பிறந்திட்டாள்" என்னுமவளன்றே யிவள்.

உன்மகளாகில் உனக்கு பவ்யையாயன்றே யிருப்பது, (பாவஞ்செய்தேன்) என்னவேணுமோ? நியமிக்கக்குறையென்னென்ன; (என்சொல்கேளாள்) நான் நியமிக்குமளவு கழிந்ததென்கிறாள். "க்ரமத்தாலே லபிக்குமதொழிய இங்ஙன் த்வரிக்கக்கடவதன்றுகாண்" என்று ஹிதஞ்சொன்னால் அது கேட்கிறிலள். (என்சொல் கேளாள்) அவன் சொல்லுக்கேட்டவளாகையாலே என்சொல்லைக் காற்கடைக் கொள்ளாநிற்கும். (உ) "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ-மாமேகம் ஶரணம்வ்ரஜ" என்று அவன்வார்த்தையைக் கேட்டவளாகையாலே, க்ரமப்ராப்தியை ஸஹிக்கவேணுங் காண்" என்னும் வார்த்தையை ஸ்வீகரியாளிறே. † க்ரமப்ராப்திவேண்டும்படியன்றேஉபாயஸ்வரூபமிருப்பது. தனக்குக் கர்த்தவ்ய முண்டாகிலிறே - க்ரமப்ராப்தியுள்ளது.

(எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கேயென்னும்) என்வார்த்தை கேளாதவளவேயோ, அவனிருந்த தேசத்துக்குப்போக வழிதேடாநின்றாள். என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனுடைய கோயிலுக்கு வழியெங்கே யென்னும். (எங்கே யென்னும்) நான்சொன்ன ஹிதத்தைக் காற்கடைக்கொண்டதுகிடக்கிடாய், கோயிலுக்கு வழியேதென்று என்னைக்கேளாநின்றாள். †அவன் பதறுமைக்கு முறையுணர்த்திப்போனன், அதுதானேபதறுகைக்கு ஹேதுவாயிற்று இவளுக்கு.

(நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கே போவேனென்னும்) கோயிலுக்குப் போவது திருநீர்மலையிலே புக்கு என்னாநின்றாள், இதுவன்றோ நிறைவழிந்தார் நிற்கும்படியென்கிறாள். திருக்குறையலூரில்நின்றும் புறப்பட்டுத் திருநீர்மலையிலே புக்குப்போலேகாணும் கோயிலுக்கு

இப்படி அத்யந்தம் ஸௌந்தரமாகைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டிக்கு அவனித்யாதி).

தன்வார்த்தை கேளாளாகில் அவள்சொல்லும்வார்த்தையேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (க்ரமப்ராப்தி வேண்டும்படியன்றே யித்யாதி).

அநந்யார்ஹையாக்கினால் அப்போதுபதறுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன் பதறுமைக்கித்யாதி).

(க) தி-வாய்-சு-டு-க௦. (உ) கீதை-கஅ-சுசு-

ப்போவது. இவளுடைய தங்கும்பயண மிருக்கும்படி .(க)"పాథేయం పుణ్డరీకాక్ష నామసఙ్కీర్తనామృతమ్- பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்" என்கிறஸ்த்தாநத்திலே இவளுடையபாதேயமிருக்கிறபடி. திருப்பதிகளிலே தங்கியல்லது போகமாட்டாளிறே இவள். "கோயிலுக்குப்போம்வழி திருநீர்மலை" என்னும்படியிறே இவளுடையபகலக்கம்.

(நிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு - இதுவன்றே) ஸ்வரூபத்தைப் பாராதே விஷயவைலக்ஷண்யத்தைப் பார்த்தாருடைய ப்ரகாரமிருக்கும்படி இதுவன்றே. (இதுவன்றே - நிற்குமாறு) நாம் இப்ரகாரமறிந்திலோமத்தனைபோக்கி ப்ரகார மிதுவன்றே. போகாநுரூபம் ஸ்வரூபமென்னு மிதுவன்றே அர்த்தம். விஷயவைலக்ஷண்யத்தையும் உபாயஸித்தமாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்தாருடையபடி இருக்கும்படி இதுவன்றே. நமக்கு†இரண்டிலும் ஜ்ஞாநமில்லையே, ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தோமித்தனையிறே. (எம்பெருமான்திருவரங்கம்) இத்யாதி. †"இப்பெண்பிள்ளை ஆற்றிலேகெடுத்துக் குளத்திலே தேடுகிறாள், இதுவன்றே நிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். † போகாநுரூபம் ஸ்வரூபமாகையாலேயிறே - ஆண்டாள் க்ருஷ்ணனுக்கு இடைப்பெண்கள்பக்கலிலேநோக்கான போது † இடையுடையும் இடைமுடியும் இடைப்பேச்சுமா யிருப்பது, † யஜ்ஞபத்நிகள்பக்கலிலே நோக்கானவாறே மடிதாறுடுப்பதுமாயிற்று. ... ... (கஅ)

மூ—முற்றாராவனமுலையாள்பாவைமாயன்
மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாளஃதுங்கண்டும்
அற்றாள், தன்னிறைவழிந்தாளாவிக்கின்றாள்
அணியரங்கமாடுதுமோதோழீயென்னும்

(இரண்டிலும்) - வைலக்ஷண்யமும் உபாயமுமான விரண்டிலும். திருநீர்மலை பம்பற்குளத்திலே யிருக்கையாலே குளத்திலேதேடுகிறாளென்று ரஸோக்தி. ஸ்வரூபம் போகாநுரூபமானல் முறைகெடும், ஸ்வரூபாநுரூபபோகமானல் முறைகெடாதென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக அருளிச்செய்கிறார் (போகாநுரூபமித்யாதி). சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் ப்ராஹ்மணியா யிருக்கச்செய்தேயும் போகாநுரூபமாகப் பரிமாறுகையாலே மடிதாறின்றிக்கே இடையுடையும் இடைமுடியும் இடைப்பேச்சுமாயிற்றென்றபடி. யஜ்ஞபத்நிகள் சேஷபாவத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பரிமாறுகையாலே மடிதாறோடே யிருந்தார்களென்றபடி. (கஅ)

(க)

பெற்றேன்வாய்ச்சொல்லிறையும்பேசக்கேளாள்
பேர்பாடித்தண்குடந்தைநகரும்பாடிப்
பொற்றாமரைக்கயம்நீராடப்போனாள்
பொருவற்றாளென்மகளும்பொன்னுமஃதே. (கக)

பதம்.—முற்றாரா, வனம், முலையாள், பாவை, என்மகள், (ரு) மாயன், மொய், அகலத்துள், இருப்பாளஃதும், கண்டும், (கo) அற்றாள், தன்நிறை வழிந்தாள், ஆவிக்கின்றாள், தோழீ, அணி, (கரு) அரங்கம், ஆடுதும் என்னும், பெற்றேன், பேச, வாய்ச்சொல், (உo) இறையும்கேளாள், பேர்பாடி, தண், குடந்தைநகர்பாடி, பொன், (உரு) தாமரை, கயம், நீராடப்போனாள், பொரு வற்றாள், உம்பொன்னும், (௩o) அஃதே, (௩க)

உரை.—பூர்ணமாகச் சமையாத (இளமைதங்கிய) அழகிய, ஸ்தநங்களை யுடையளாய், நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளான, என் பெண்ணானவள், (ரு) ஆஶ்சர்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, அழகிய, திருமார்பில் நித்யவா ஸம்பண்ணும் பெரியபிராட்டியார் படியை, கண்ணுற்றுப்பார்த்தும், (கo) அத்தலைக்கே அற்றுத்தீர்ந்தாள்; தன்னுடைய பூர்த்தியழிந்தாள்; நெடுமூச்சு விடாநின்றாள்; என்னுயிர்த்தோழியே! (ஸம்ஸாரத்துக்கு) ஆபரணமான, (கரு) கோயிலிலேபோய், அவகாஹிக்க (அநுபவிக்க)க்கடவோம் என்று சொல்லாநின்றாள்; பெற்றதாயாரானநான், சொல்ல, என்னுடையவாய்வார்த் தையை, (உo) சிறிதேனும்கேளாள்; திருப்பேர்நகரைப்பாடியும், குளிர்ந்த, திருக்குடந்தைநகரை வாயாற்சொல்லியும், அழகிய, (உரு) தாமரைமலர் களையுடைய, (அழகிய மணவாளனாகிற) தடாகத்திலே, நீராட (ஸம்ஶ்லே ஷிக்க)ப்போனாள், உபமாநமறப்பொருந்திவிட்டாள்; (தோழிமார்களே!) உங் கள் பெண்களுக்கும், (௩o) இவள்படியோ? (௩க) (கக)

வ்யா.—பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (முற்றாரா) தான்சொன்ன வழி தங்கேளாமையாலே, "இதுவன்றோநிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு" என்று தானும் அதிலே யுடன்பட்டமைதோற்ற வார்த்தைசொன் னாள்; அவ்வளவிலே வின்வவந்தவர்கள், "ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பார்த்தி லளேயாகிலும், ஆதரிக்கிறவன்றான் ஒருவிஷயத்திலே † அந்யபரன், உனக்கு முகந்தரமாட்டான்" என்று சொல்லாவிட்டதென்?" என்ன; அதுவுஞ் சொன்னேன், அது விபரீதபலமாய் அதுவே ஹேதுவாக் அவனிருந்ததேசத்தேறப்போனா ளென்கிறாள்.

(முற்றாரா வனமுலையாள்) அவனை † அநந்யபரமாக்கும் விஷ யத்தைச்சொல்லுகிறது. (முற்றாரா-முலை)சுற்றும் வன்னியமறுத்துச்

பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (முற்றாரா) (அந்யபரன்) - பிராட்டிபக்கலிலே தத்பரன்.

(அநந்யபரமாக்கும்) - இவளுக்கன்றிக்கே தனக்காக்கிக்கொண்ட.

சமையவளராதமுலே. முலேவன்னியமறுத்தச்சமையவளருகை யாவது - முலே அடிக்கொள்ளுமிடத்தில் † தடையற்றிருக்கை. இத்தால் - விஷயத்துக்குத்துல்யமானபருவத்தைச்சொல்லுகிறது. (க) † "யுவாகுமாரஃ-யுவாகுமாரஃ" என்கிறபடியே - கௌமாராவஸ்த்தையில் நின்றும் கால்வாங்கி யௌவநாவஸ்த்தையிலே ஸ்த்தித்தவளவா யிருக்கும் அவன்பருவம்; (உ) "யுவதிஶ்சகுமாரிணீ-யுவதிஶ்சகுமாரிணீ" என்கிறபடியே - கௌமாராவஸ்த்தையிலே ஸ்த்திதையாய் யௌவநம் முகங்காட்டுமளவாயிருக்கும் இவள் பருவம். இதுவிறே (ங)* ஸதைகரூபமாயிருக்கும்வடிவு. பதினோராயிரமாண்டு ராஜ்யம்பண்ணினவிடத்திலும் பிராட்டிக்கும் பெருமாளுக்கும் பருவம் இதுவாயிறேயிருந்தது. † அவர்களுக்கு பால்யாவஸ்த்தை விக்ரஹத்தினுடைய பவ்யதையாலே வந்ததித்தனையொழிய பரிணாமத்தால் வந்ததன்றென்கை. ஜராவஸ்த்தை அநிஷ்டமாகையாலே வந்ததில்லை. † அதுக்குஹேது ரக்ஷ்யவர்க்கத்துக்கும் அபேக்ஷித மன்றியிலே யிருக்கையாலே பவ்யதையே யுள்ளதென்னுமிடம்கண்டோமிறே. ஏககாலத்திலே பால்யயௌவநங்கள் மாறாடிவருமிறே. (ங) † "உன்னையுமொக்கலையில்" இத்யாதி.

(வனமுலையாள்) அழகிய முலையை யுடையவளென்கை. ஸர்வாங்கஸுந்தரையாயிருக்க, (வனமுலை) என்று முலையை விசேஷிக்கிறது,(ச) "மலராள்தனத்துள்ளான்" என்கிறபடியே அவன் இம்முலைக்கவ்வருகு கால்வாங்கமாட்டாத போக்யதாதிசயந்தோற்றுகைக்காக. † உபயவிபூதி நிர்வஹணத்துக்கடியான ஜ்ஞாநசக்திகளை

---

* (தடையறுகை) - முலைக்குள்ள ஸந்நிவேசமெல்லாம் வளராதே அவ்வளவும் வளருகைக்கு அடிக்கொள்ளுகிறப்படி. முற்ரூரா - முற்றுதல், ஆராதே - போராதே யிருக்கிறபடி (யுவா, குமாரஃ) என்று பதத்தைப்பிரித்தருளிச்செய்கிறூர் (யுவாகுமாரஇத்யாதி).

இப்படி ஏகரூபமானுல் பால்யம் வருகைக்கும் ஜரை வாராமைக்கும் ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறூர் (அவர்களுக்கித்யாதி). பவ்யதை பெற்று அவர்களுக்கு அநுகுணமாகவிருக்கை. (அதுக்குஹேது) - அநிஷ்டமாகைக்குஹேது. பரிணாமமின்றிக்கே பவ்யதையாலே செய்யக்கண்டதெங்கேயென்ன; அருளிச்செய்கிறூர் (உன்னையுமித்யாதி). (ஒக்கலையில்கொண்டு) என்கையாலே-பால்யமும், (தங்கள் கருத்தாயினசெய்துவரும்) என்கையாலே - யௌவநமும் தோற்றுகிறது.

எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறூர் (உபயவிபூதித்யாதி).

(க)　　(ங) வி-பு-க-உ-க.
(உ)　　(ச) ங-திரு-ங.

யுடையவன்கிடீர் தன்னுடையதான விஷயத்தில் ஏகதேசத்தையும் பரிச்சேதித்தநுபவிக்க மாட்டாதிருக்கிறுன். நிருபாதிக ஸ்வதந்த்ர ஞய்ஸ்வயம்நிரபேக்ஷனுயிருக்கிறவன்கிடீர்ஓரவயவத்தைக்குறித்துப் பரதந்த்ரனுய் ஸாபேக்ஷனுயிருக்கிறுன். அல்லாத விவளுடைய, (க) "ગુણૈનરૂપેણવિલાસચેષ્ટિતૈઃ - குணேநரூபேண விலாஸசேஷ்டிதைஃ" என்று சொல்லப்படுகிற விவை குமரிருந்துபோமித்தனை யாயிற்று. [உள்ளான்] விபுதத்வம் அணுவஸ்துவில் ஏகாவயவத்திலே யடங்கினபடி. (பாவை) நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவள். † அவனுடைய புருஷோத்தமத்வத்தாலும் மீட்கவொண்ணுதபடியிறே இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வமிருப்பது.

(மாயன்) ஆஶ்சர்யபூதன். நிருபாதிகஸ்வதந்த்ரன் பரதந்த்ரனுனவாஶ்சர்யம். ஸ்வதஃ பூர்ணனுனவன் ஓரவயவத்தைக்குறித்து ஸாபேக்ஷனுன வாஶ்சர்யம். ஸர்வஜ்ஞனுய் ஸர்வசக்தியாயிருக்கிறவன், ஏகாவயவத்தைப் பரிச்சேதிக்கமாட்டாதவாஶ்சர்யம். (மொய் அகலத்துள்ளிருப்பாள்) மொய் என்று - அழகு. அழகியமார்வையுடையவன். அவன், (உ) "அகலகில்லேனிறையும்" என்னும்படியான இவளுடைய ஸ்தநத்தின்போக்யதை சொல்லிற்று - கீழ்; இத்தால்- இவள் (உ) "அகலகில்லேனிறையும்" என்னும்படியான அவன்மார்வின்போக்யதைசொல்லுகிறது. அவன், முலைக்கவ்வருகுபோகமாட்டாதாப்போலே இவளும் மார்வுக்கவ்வருகு போகமாட்டாதிருக்கிறுள். அவனைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாநசக்திகளையுடையவள்கிடீர் மார்வுக்கவ்வருகு போகமாட்டாதிருக்கிறுள். உத்துங்கதத்வம் ஏகாவயவத்திலே யகப்பட்டு, "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னும்படியிருக்கிறவள்கிடீர் ஏகாவயவத்துக்கவ்வருகு போகமாட்டாதிருக்கிறுள். இவனுக்கு மொக்குங்காணும், அல்லாத ரூபகுணங்களும் ஆத்மகுணங்களும் குமரிருந்து போமித்தனை. முலையைபணைத்து அவன் பித்தேற மார்வையணைத்து இவள்பித்தேற இதொரு ப்ராந்தமிதுநமிருந்தபடியென்!.

(இருப்பாள்) சேஷியானவவன் சேஷவஸ்துவில் ஏகாவயவத்துக்கு சேஷமானுற்போலே சேஷபூதையானவிவள் சேஷியுடைய ஏகாவயவத்துக்கு சேஷமாயிருக்கிறுளிறே. † நித்யமங்களவிக்ரஹ

(பாவை)-பும்ஸ்த்வத்தைக்காட்டி ஸ்த்ரீத்வத்தையழிக்கப்போகாதென்றபடி.

இன்னுள் என்று பேரைச்சொல்லாமல் மார்வையிட்டு நிரூபிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (நித்யமங்களவிக்ரஹேத்யாதி). இவள் நிரூபகை

(க) ஸ்தோ-ர-கூஅ. (உ) தி-வாய்-சு-௧௦-௧௦.

த்துக்கு நிரூபகபூதையாயிறே பிராட்டியிருப்பது. (க) †"𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃-ஸ்ரீ வத்ஸவக்ஷாநித்யஶ்ரீ:" என்று - ஸர்வேஶ்வரத்வ சிஹ்நமிறே - ஶ்ரிய:பதித்வம். †தேவதாந்தரங்களை அவர தேவதை யென்கிறதும் ஶ்ரிய:பதித்வமில்லாமையாலேயிறே. (உள்ளிருப்பாள்) திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு நிரூபகபூதையாயிருக்கையன்றியே திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கும் நிரூபகபூதையாயிருக்கிறபடி.†இதிறே -ஆஶ்ரயண வேளையோடு போகவேளையோடு † ஸ்வரூபவேளையோடு வாசியற ஒரு மிதுநமே ப்ரதிஸம்பந்தியென்கைக்குஹேது. அல்லாதநாய்ச்சிமாருக்கு விபூத்யந்தர்ப்பாவமேயுள்ளது, இவளுக்கு ஸ்வரூபரூபவிபவங்கள் மூன்றிலும் அந்வயமுண்டிறே.

(அஃதுங்கண்டுமற்றாள்) "அவள் அவன்பக்கலிலே பித்தேறி அவன் அவள்பக்கலிலே பித்தேறி இருவரும் †ஊமத்தங்காய் தின்று காணிருக்கிறது" என்று நான்சொல்ல, அது † விபரீதபலமாயிற்றென்கிறாள். அந்யோந்யமொழியச்செல்லாதே யிருக்கிறபடியைக் கண்டும்; (உ) "𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿-நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்கிறவவள் படியையும், (௩) "குன்றனைய குற்றஞ்செயினும் குணங்கொள்ளும்" என்கிறபடியே - குற்றத்தைக் குணமாகக் கொள்ளும் அவன் படியையும்பார்த்து அநந்யார்ஹையானாள், அவன்படியைக்கண்டு மற்றாள், அவள்படியைக்கண்டு மற்றாள், சேர்த்தியைக்கண்டு மற்றாள். (௪) "செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்னும்படியைப் பார்த்து அங்கே அநந்யார்ஹையானாள்; (௫) "𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂-ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம்" என்கிறபடியே குற்றத்தைக் குணமாகக் கொள்ளும் அவள்படியைப் பார்த்து அநந்யார்ஹையானாள்; சேர்த்தியைப்பார்த்து இருவரும் ஊமத்தங்காய் தின்றபோது தெளிந்திருப்பாரொருத்தர் வேணுமென்று அநந்யார்ஹையானாள்.

யாக வேண்டுவானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா இத்யாதி). ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நமிவள் என்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தேவதாந்தரங்களையித்யாதி). (இதிறே) - இப்படியிருக்கிற பிராட்டி விக்ரஹத்தையும் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும்பற்றி யிருக்கையிறே யென்றபடி. ஸ்வரூபேண தன்னை மிதுநசேஷமென்றிருக்கை.

(ஊமத்தங்காய்) - பித்தேறியிருக்கையாலே உன்னைப்பாரார்கள்காண் என்றபடி. (விபரீதம்) - பற்றுகைக்குடலாகை,

---

(க) ரா-யு-௧௧௪-௧௫.
(உ) ரா-யு-௧௧௯-௪௪.
(௩) க-திரு-௪௪.
(௪) பெரி-திரு-௪-௯-௨.
(௫) ரா-யு-௧௧௯-௩௮.

(அஃதுங்கண்டுமற்ருள்) †விடுகைக்குச்சொன்னகுற்றம்,,பற்று கைக்குடலாயிற்று."மார்வை ஒருத்திக்குப்படுக்கைப்பற்ருக்கினன்" என்றவாறே அது அடியாரதன்ருேவென்ன (க) "என்திருமகள்சேர் மார்வனே யென்னு மென்னுடை யாவியே" என்னுநின்ருள். போ கபூர்த்தியுள்ளது சேர்த்தியிலேயிறே.

(தன்நிறைவழிந்தாள்) அநந்யார்ஹையானவவ்வளவேயோ, அஸாதாரண ஸ்த்ரீத்வமும் அழிந்ததென்கிருள். இவற்றில் ஒரொ ன்றே யமையுங்காணும் இவள்பூர்த்தியழிகைக்கு. எவ்வவஸ்த்தையி லும்தான் அவிக்ருதையாயிருந்து எதிர்த்தலையை விக்ருதமாக்கவல்ல தன்பூர்த்திகிடீர் அழிந்ததென்கிருள். (தன்நிறைவு) கடல்வற்றிற்று என்கிருள். அவள் பூர்த்தி யழிந்ததென்று நீயறிந்தபடியென்னெ ன்ன, (ஆவிக்கின்ருள்) (உ)"எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே"என் று உத்தேஶ்யத்துக்குப்போக வழிதேடினவள் அச்சேர்த்தியை யநு ஸந்தித்தபோதே கிட்டாமையாலே நெடுமூச்செறியாநின்ருள்.

(அணியரங்கமித்யாதி) இவள்தசையைக்கண்டு,"அவனே முக ங்காட்டிற்றிலன், தாயார்ஹிதபராயாகையாலே ஆஶ்வாஸஹேது வாகமாட்டாள்" என்று பார்த்து தோழிவந்து ஸங்கிஹிதையானள், அவனைப்பிரிந்தபோதும் இவள்முகம் தனக்கு அபேக்ஷிதமாயிறே யிருப்பது, தன்னுற்ருமையே செப்பேடாகப் பேறுதப்பாதென்று தரித்து, தோழீ! நாம் கோயிலிலேபோய் அநுபவிக்கக்கடவோமெ ன்று ஒருப்படுகிருள். (ஆடுதும்) ஆடுவோமென்றபடி. தாபத்ரயாது ரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் ஶ்ரமஹரமா யிருக்கையாலே அத்தேசத்தைப் பொய்கையாகப் பேசுகிருளிறே.

(பெற்றேன்வாயித்யாதி) நான்வார்த்தைசொல்லில் அநுகூல பாஷணமேயாகிலும்கேளாள். (பெற்றேன்வாய்ச்சொல் - கேளாள்) அவன் சொன்னவார்த்தையையுங் கேட்கும், தோழிசொன்ன வார் த்தையையுங் கேட்கும், பெற்றதே குற்றமாக என்வார்த்தையைக் கேளாள். (இறையும் பேசக்கேளாள்) நான் அநுகூலமாகச்சொல் லிலும் கேளாள், கோயிலிடையாட்டமாக வார்த்தைசொல்லிலுங் கேளாள். (கேளாள்) சொன்னகார்யஞ் செய்திலளேயாகிலும் செவி தாழ்க்கலாமிறே, அதுவுஞ்செய்திலள். அநாப்தி ஸம்ப்ரதிபந்ந மானல் விலக்ஷணமான வார்த்தையாகிலும் கேட்பாரில்லையிறே.

(பேர்பாடியித்யாதி)உன்வார்த்தைகேளாத அவள்தன்னுடைய வார்த்தையிருந்தபடி- யென்னென்ன; கோயிலுக்குப்போம்வழியில்

அற்ருள் - குற்றத்தை குணமாகக்கொண்டாள். ... ... (சக)

(க) தி-வாய்-எ-உ-கூ. (உ) கஅ.

பாதேயங்களைப் பேசாநின்ருள். நிறைவழிந்தார் செவ்வைவழியும் போவர்கள் போலேகாணும். (பேர்பாடி) கோயிலுக்குப் போகையிலுண்டான ஆதராதிசயத்தாலே திருக்குடந்தைக்குப் பிற்படச் சொல்லக்கடவதிருப்பேரை முற்படச்சொல்லுகிருள். தடையற்ருல் (க) "ఏతత్సామగాయన్నాస్తే-ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" என்று ஆழிமூழையாய்ச் செல்லத்தட்டில்லையிறே.

(பொற்ருமரையாளித்யாதி) "பொற்ருமரைக்கயம்" என்கிற விசேஷணங்களால் - அநுபாவ்யவிஷயஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. தமிழர், "சுனையாடல்" என்றும், "நீராட்டு" என்றும் - ஸம்ஶ்லேஷத்தைச் சொல்லக்கடவர்கள்; அநுபவிக்கப் போனளென்கை. (போனள்) கீழ்ப்பாட்டிலே - வழிகேட்டாள், இப்போது (போனள்) என்பானென்னென்னில்; உடலன்ருே இங்கிருக்கிறது, நெஞ்சுகுடிபோயிற்றென்கிருள். மகள் (அணியரங்கமாடுதுமோ) என்று - ஊரைச்சொன்னள்; தான் (பொற்ருமரைக்கயம்) என்று-பெரியபெருமாளைச் சொல்லுகிருள். (௨) "தயரதன் பெற்ற மரதக மணித்தடம்" என்றும், (௩) "வாசத்தடம்போல் வருவானே" என்றும் - தடமாகச்சொல்லக்கடவதிறே.

அவள்போகைக்கு நீ ப்ரதிபந்தகையன்ருேவென்ன; (பொருவற்ருள்) அத்தசைகடந்தாள். பொரு - சேர்த்தி. அவனேடு பொருந்தினபின்பு என்னேடு சேர்த்தியற்ருள். அதவா, (பொருவற்ருள் என்மகள்) என்மகள் உபமாநரஹிதையானள். பொரு - ஒப்பு. கீழ்ச்சொன்னவளும் ஒப்பன்றென்கை. (ச) "பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல் திருமகள்கொல் பிறந்திட்டாள்" என்னக்கடவதிறே. (உம்பொன்னுமஃதே) உங்கள் வயிற்றிற் பிறந்தார்க்கும் இவள்படியுண்டோ? (உம்பொன்) என்கிறது-அல்லாத ஆழ்வார்களை. (ரு) "மத்துறுகடைவெண்ணெய்களவினி லுரவிடையாபுண்டு" என்று - அவதாரத்தை யநுஸந்தித்திறே அவர்கள் மோஹித்தது; அர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே - இவள்மோஹித்தது. (சு) "நங்கைமீர்" இத்யாதி. ()

மூ.—தேராளும்வாளரக்கன்செல்வம்மாளத்
தென்னிலங்கைமுன்மலங்கச்செந்தீயொல்கிப்
போராளனயிரந்தோள்வாணன்மாளப்
பொருகடலையரண்கடந்துபுக்குமிக்க

(க) தைத்தி-ப்ரு-க௦-ரு.
(௨) தி-வாய்-க௦-க-அ.
(௩) தி-வாய்-அ-ரு-க.
(ச) தி-வாய்-சு-ரு-க௦.
(ரு) தி-வாய்-க-௨-ச.
(சு) தி-வாய்-ச-௨-கூ.

பாராளன், பாரிடந்துபாரையுண்டு
பாருமிழ்ந்துபாரளந்துபாரையாண்ட
பேராளன், பேரோதும்பெண்ணைமண்மேல்
பெருந்தவத்தளென்றல்லால்பேசலாமே. (உ0)

பதம். தேராளும், வாள், அரக்கன், செல்வம், மாள, (ரு) தென், இலங்கை, முன், மலங்க, செந்தீஒல்கி, (க0) போராளன், ஆயிரந்தோள், வாணன், மாள, பொரு, (கரு) கடல், அரண்கடந்து, புக்கு, மிக்க, பாராளன், (உ0) பார் இடந்து, பாரையுண்டு, பாருமிழ்ந்து, பாரளந்து, பாரையாண்டபேராளன், (உரு) பேர், ஓதும்பெண்ணை, மண்மேல், பெருந்தவத்தளென்றல்லால், பேசலாமே. (௩0)

உரை. தேர் என்று பெயர்பெற்றவற்றையெல்லாமாண்டவனும், வாளாயுதத்தைக்கையில்தாங்கின, ராவணனுடைய, ஸம்பத்தானது, நசிக்கவும், (ரு) அழகையுடைய, லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸர், ராவணன்முன்னே, கலங்கும்படி, (திருவடியையிட்டு) சிவந்த நெருப்பாலேகொளுத்தி, (க0) போர் செய்யுந்தன்மையனுன, ஆயிரந்தோள்களையுடைய பாணாஸுரனை, மாளச்செய்து, அலையெறிகிற, (கரு) ஸமுத்ரமாகிறகோட்டையையுடைய (வாணபுரத்திலே) புகுந்து, வீரஸ்ரீயால் மிகுந்தவனும், பூமிக்குநிர்வாஹகனும், (உ0) (வராஹாவதாரத்தில்) பூமியை, (அண்டபித்தியில்நின்றும்) குத்தியெடுத்து, பூமியை (ப்ரளயகாலத்திலே) அமுதுசெய்து, பூமியை வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து, பூமியை (த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில்) அளந்து, இப்படி பூமியை ரக்ஷித்தவனுடைய, (உரு) திருநாமங்களையெல்லாம், இடைவிடாமல் சொல்லவல்லளான இப்பெண்ணை, பூமியில் பெரும்பாக்யமுள்ளவள் என்றல்லது, பேசப்போமோ? (௩0)

வ்யா.—இருபதாம்பாட்டு. (தேராளும்வாளரக்கன்) "பொருவற்றாள்" என்று - * ஊர்த்தடைவிட்டால், அறுப்பது, கிடாவிடுவதாய்க்கொண்டு ஆநிமூழையாய்ச் செல்லுமாபோலே, இவளும் தாய்க்காவல் விட்டவாறே அவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வத்தை வாய்விட்டுப்பேசி காலக்ஷேபம் பண்ணுகின்றாள், இவளை, "மஹாபாக்யவதி" என்னுமதொழிய உபமையிட்டுச் சொல்லப்போமோவென்கிறாள். மஹிஷிக்கு உதவினபடியையும், பேரனுக்கு உதவினபடியையும், ரக்ஷகாபேக்ஷயுடையாரை ரக்ஷித்தபடியையும், அதுவுமில்லாதாரைத் தன்க்ருபையாலே ரக்ஷித்தபடியையும், தன்பக்கல் விமுகராயிருப்பார்க்கு மகப்பட தூளிதாநம்பண்ணினபடியையும் வாய்விட்டுப் பேசாநின்றாளென்கிறாள்.

முதற்பத்தில் - தாமானநிலையிலேநின்று திருக்கோவலூரையநுபவிக்கப்பாரித்து, தாமிருந்தவிடம் திருக்கோவலூராகப் பெரு

* "ஊர்க்கதிர்க்காவல்விட்டால்" என்றும் பாடம்.

மையால் வந்த ஆற்றாமையாலே கூப்பிட்டவிடத்திலும் அவன் வந்துமுகங்காட்டக்காணாமையாலே, (க) "மந்திரத்தைமந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல் வாழலாம்" என்று-தாம் காலக்ஷேபார்த்தமாக வநுபவிக்க விழிந்து அதுகிட்டாமையால்வந்த வாற்றாமையாலே, "ஸாதநபுத்திபண்ணிவந்து முகங்காட்டாதொழிந்தானோ?" என்று சங்கித்து, (உ) "பொன்னானாய்" என்கிறபாட்டிலே ஈஶ்வரனுடைய புத்தி ஸமாதாநம்பண்ணினார்; இவ்விடத்தில் - வினவவந்தவர்கள் இவளுடைய ஆற்றாமையிலே ஸாதநபுத்திபண்ண, தாயார் நிலையிலே நின்று அவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை ஸமாதாநம்பண்ணித் தலைக்கட்டுகிறார். இத்தால் - ஸித்தஸாதநபரிக்ரஹம் பண்ணினவர்களுக்கு யாவதாயுஷம் பகவத்குணசேஷ்டிதங்கள் காலக்ஷேபத்துக்கு விஷயமென்றதாயிற்று.

(தேராளுமித்யாதி) இப்போது இவனுடைய வைபவஞ்சொல்லுகிறது - இவனை அநாயாஸமாக அழியச்செய்த ஈஶ்வரத்வசக்தி தோற்றுகைக்காக. இத்தனை தேராண்டானென்று ஸங்க்யை சொல்லாதே (தேராளும்) என்கிறது-தேரென்கிற ஜாதி யத்தனையு மாண்டானென்கைக்காக. இது சதுரங்கபலத்துக்கும் உபலக்ஷணம். அதிரத மஹாரதரென்று ப்ரதாநமாகச் சொல்லுவது தேராகையாலே அத்தையிட்டு அல்லாதவற்றையும் உபலக்ஷிக்கிறது. (வாளரக்கன்) சதுரங்கபலமு மழகுக்குறுப்பாகக் கட்டினானித்தனை யென்னும்படியான தனிவீரன். கையிலே வாளைக்கொண்டெழுந்திருந்தால் இந்த்ராதிகளை முதுகுபுறங்காணும்படியிறே அவனுடைய தனிவீரமிருப்பது. (அரக்கன்செல்வம்) திருவடிமதித்த ஐஶ்வர்யமிறே ராவணனுடைய வைஶ்வர்யம். (ந) "யத்யதர்மோ ந பலவான் ஸ்யாத்-யத்யதர்மோநபலவாந்ஸ்யாத்" என்றிறே - திருவடியின்வார்த்தை. (மாள) பிணமுங்காணுதபடி நசிக்க.

(தென்னிலங்கை) அரணுக்கழகு - துஷ்ப்ராபமா யிருக்கையிறே. கட்டளைப்பட்டலங்கையென்கை. சுற்றுங்கடலாய் அநந்தரம்காடாய் அநந்தரம்மலையாய் அதின்மேலே மதிளும் அட்டாலையுமாயிருக்கை. சூல்பெண் பெண்டாட்டிக்கும் எதிரிகளை ஜயிக்கலாம்படியிருக்கை. (முன்மலங்க) அவன் தான் குறியழியாதிருக்க அவன் ஸந்நிதியிலே ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படியாகக் கண்டு கலங்கும்படி. லோகமடங்க அவன்கையிலே படும்பாடித்தனையும் அவன் ஸந்நிதியிலே லங்கைபடும்படியாயிற்று. (செந்தீயொல்கி) நெருப்பைக்கொளுத்தி. ஒருதனியாளைப் புகவிட்டு லங்கையை தக்தமாக்கி. (செந்தீ) ராவணனேவல்செய்து இரைபெறாதே உடம்புவெளு

(க) ந - . (உ) க0. (ந) ரா - ஸு - சக - கஅ.

த்துப் போந்தவக்நி திருவடி வாலையண்டைகொண்டு தன்னிறம்பெற்றுத் தேக்கமிட்டபடி. அங்ஙனன்றியே, (க) "దీప్తపావకసఙ్కాశైః - தீப்தபாவகஸங்காசைஃ" என்கிறபடியே - சராக்நியாலே லங்கையையழித்தான் சக்ரவர்த்தித் திருமகனென்னவுமாம். † ஆனால் திருவடி லங்கையைச் சுட்டானென்பானென்னென்னில்; கையில் திருச்சக்கரம்செய்தது தான்செய்ததன்றியிலே யொழியுமோவென்கை. (உ) "యథా రాఘవనిర్ముక్తశ్శరః - யதா ராகவநிர்முக்தஶ்ஶரஃ" என்னக்கடவதிறே.

(போராளன்) ஜந்மப்ரப்ருதி யுத்தோந்முகனாய்ப்போந்தவன். தன்தோளில்தினவுதீரும்படியான எதிரிகளைப்பெருமையாலே தான் அபாஶ்ரயமாகப்பற்றின ருத்ரன்பாடேசென்று, (ந) "భారాయ మమ కిం భుజైః - பாராயமமகிம்புஜைஃ" என்று - நான் இத்தோள்சுமந்து திரிகிறவிதுக்கு ப்ரயோஜநமென், என் மிடுக்குக்கு ஸத்ருசமாயிருப்பதொரு எதிரியைக்காட்டித்தர வேணுமென்றானிறே. அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (ஆயிரந்தோள்) ஸஹஸ்ரபாஹுவாயிருக்கையாலே. (ஆயிரந்தோள்) (ச) "యౌ తత్పూజాకరౌ కరౌ - யௌதத்பூஜாகரௌகரௌ" என்றும், (ரு) "கையுலகந்தாயவனை யல்லது தான்தொழா" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - கைகண்டது வகுத்த விஷயத்தை அஞ்ஜலிபண்ணவிறே. அதில் இரண்டுகைதான் தனக்குறுப்பாகப்பெற்றிலோமே யென்கிறாள். ஒருகால் அஞ்சலிபண்ணிலும் ஐந்நூறஞ்சலியுண்டிறே. இத்தனையும் பரஹிம்ஸைக் குறுப்பாவதே! யென்கிறாள். அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (வாணன்) துஷ்ப்ரக்ருதியாகையாலேயென்கை. (மாள) வாணனுடைய பாஹுவனத்தைச்சேதித்து அவனுடையவீரத்தை யழித்தானென்கை. †வீரனுக்குத் தன்னுடையவீரத்தை யழிக்குமதிற்காட்டில் தன்னை யழிப்பதிறே நன்றாயிருப்பது. (மாள) †வீரவாசியறியு மவளாகையாலே பின்பிருந்தவிருப்பு பிணமென்று நினைந்திருக்கிறாள்.

இருபதாம்பாட்டு. (தேராளும்) (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி) - சங்காவாக்யம். முந்தினவர்த்தத்திலே. அதாவது - மூலத்திலே (செந்தீயொல்கி) என்று - பெருமாளே சுட்டாரென்றிருக்க திருவடி சுட்டானென்பானென்னென்னில் என்றபடி.

வாணன்தோளைச் சேதித்தானென்று பலவிடங்களிலும் சொல்லாநிற்க (மாள) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வீரனுக்கித்யாதி). பரிஹாராந்தரம் (வீரவாசியித்யாதி).

(க) ரா - யு -
(உ) ரா - ஸு - க - ருக.
(ந)
(ச)
(ரு) க - திரு - கக.
§ (பா) பலத்தை.

(பொருகடலையரண்கடந்துபுக்கு) † எதிரிகளுக்கு துஷ்ப்ராப மாம்படியான திரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தான கடலாகிற அரணை க்கடந்து பாணபுரத்திலேசென்றுபுக்கு. தன்னில் தான் பொரக் கடவதான தரங்கங்களையுடைத்தான கடலென்னவுமாம். † இது கீழும் அந்வயிக்கக்கடவது. (மிக்க) வீரஸ்ரீயாலேமிக்கவன். விஜய மும் மிக்கு வீரஸ்ரீயும்மிக்கபடி. அவனுக்கு ரக்ஷகனாய் அபிமாநித் தெதிர்த்த ருத்ரனோடு அவனுக்குப் பரிகரபூதரானாரோடு வாணன்ற ன்னோடு வாசியற அவர்களழியவழிய மேலே மேலே வீரஸ்ரீபணைத் தபடியைச்சொல்லுகிறது. (பாராளன்) பூபாரமான பாணனை யழி யச்செய்கையாலே பூமிக்கு நிர்வாஹகனானவன்.

(பாரிடந்து) தன்னிலைகுலையாமல் நிற்கச்செய்தே வந்த ஆபத் தைப்போக்கி விட்டவளவன்றிக்கே, அவள்தான் பாதாளகதையான போது ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. தன்னிலைகுலையாமல் நின்று ஸங்கல்பத்தாலே ரக்ஷிக்கையன்றியே ஸூரிபோக்யமான வடிவை யழியமாறி ததநுரூபமானவடிவைக்கொண்டு ப்ரளயங்க தையான பூமியை உத்தரித்து. கீழ்-பிராட்டியை ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லிற்று; இவை யிரண்டாலும் - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை ரக்ஷித் தபடியைச் சொல்லுகிறது. (பாரையுண்டு) பூமியைப்ரளயங்கொ ள்ளப்புக அந்த ஆபத்தே ஹேதுவாக திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷி த்து. (பாருமிழ்ந்து) அவ்வபேக்ஷையுமின்றிக்கேயிருக்க (க) * தய் மாநமநாவாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டித்து. (பாரளந்து) அபேக்ஷையில் லாதவளவேயன்றிக்கே இவர்கள் விமுகராயிருக்க ஸ்வஸ்வாதந்த்ர் யத்தாலும் அந்யசேஷத்வத்தாலும் ஸ்வரூபம் நசித்தபடியைக்கண்டு ஸ்வஸம்பந்தமே ஹேதுவாக எல்லார் தலைகளிலும் திருவடிகளை வை த்து முறையையுணர்த்தி. (பாரையாண்ட) இப்படியால் பூமியை ரக்ஷித்தவன். உண்டு உமிழ்ந்து அளந்து இடந்து என்னாதே, பலகால் (பார்) என்கிறது - அவ்வவ்வபதாநங்களில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலே. (பேராளன்) இப்படிரக்ஷிக்கைக்கு ஹேது வான குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களுக்குத் தொகையில்லாதவன். இவளுக்கும் அத்தைப்பற்றியிறே திருநாம த்தோடு ஸம்பந்தம்.

பொருகடல் - பொருகிறகடலென்று சப்தார்த்தம். இன்னாரோடு என்னுமையாலே எதிரிகளோடே பொருகிறவென்று முந்தினவர்த்தம். (இது கீழும் அந்வயிக்கக்கடவது) என்றது - (பொருகடலை யரணைகடந்து புக்கு - தென்னிலங்கை முன்மலங்க) என்று அந்வயிக்கக்கடவதென்றபடி.

(க) ர - ஸ்த - உ - சO.

(பேரோதும்பெண்ணை) இப்படி அஸங்க்யாதமான திருநாமங்களித்தனையும் இடைவிடாமல் பேசவல்லவிவளே. காலக்ஷேபார்த்தமாக பகவத்குண சேஷ்டிதங்களித்தனையும் அவகாஹித் தநுபவிக்க வல்ல விவளே.

(மண்மேலித்யாதி) † நித்யஸூரிகள் திரளில்நின்றும் பிறிகதிர்பட்டுப்போந்தா ளென்னுமதொழிய வேறுபேசப் போமோ? † பூமியிலே யிருக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகள்பரிமாற்றத்தையுடையளென்றல்லது பேசப்போமோ? (பெருந்தவத்தள்) என்று - பரமபதத்திலுள்ளாரைச் சொல்லக்கடவதிறே. நித்யஸூரிகள் பரிமாற்றத்திலே ஸாதநபுத்தி பண்ணிலன்றோ இவளுடைய ஆற்றாமையில் நமக்கு ஸாதநபுத்திபண்ணலாவது; ஸாதநபுத்த்யா த்ருணச்சேதத்துக்குப்ராப்தியில்லை, காலக்ஷேபார்த்தமாக விழிந்தால் அமுதுக்கெடுக்க வவஸரமில்லையென்கை. (மண்மேல் பெருந்தவத்தள்) † நித்யஸூரிகள் தங்களிலே இவள்தன்னை அந்யதமையாக வெண்ணப்போமோ? (க) "விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர்" என்னுமித்தனை ... (உ௦)

மூ.—மைவண்ணநறுங்குஞ்சிகுழல்பின்தாழ
மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட
எய்வண்ணவெஞ்சிலையே துணையாயிங்கே
இருவராய்வந்தாரென்முன்னேநின்றார்
கைவண்ணந்தாமரைவாய்கமலம்போலும்
கண்ணிணையுமரவிந்தமடியுமஃதே
அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டுந்தோழீ
அவரைநாம்தேவரென்றஞ்சினோமே. (உக)

பதம். மைவண்ணம், நறு, குஞ்சி, குழல், பின்தாழ, (ரு) இருபாடு, மகரஞ்சேர்குழை, இலங்கி, ஆட, எய்வண்ணம், (க௦) வெம், சிலையே, துணையா, இங்கே, இருவராய்வந்தார், (கரு) என்முன்னேநின்றார், கை, தாமரைவண்ணம், வாய், கமலம்போலும், (உ௦) கண்ணிணையும், அரவிந்தம், அடியும், அஃதே, அவ்வண்ணத்து, (உரு) அவர்நிலைமைகண்டும், தோழீ, நாம், அவரை, தேவரென்று அஞ்சினோமே, (ங௦)

உரை. கறுத்தநிறத்தையுடைத்தாய், பரிமளம் மிக்கிருப்பதாய், அலகலகாயிருந்துள்ள, திருக்குழற்கற்றையானது, பின்னேயலைய, (ரு) இருபுறத்திலும், மகரகுண்டலங்களணிந்த திருச்செவிகள், ப்ரகாசித்துக்கொண்டு,

பெருந்தவத்தள் மண்மேல்போந்தாளென்றங்வயித்து உத்தரம் (நித்யஸூரிகள்திரளில்) இத்யாதி. அன்றிக்கே, "மண்மேல்பெருந்தவத்தள்" என்றிருந்தபடியேயாய் தாத்பர்யத்வயம்: முன்தினது (பூமியிலேயிருக்கச்செய்தேயித்யாதி). இரண்டாவது (நித்யஸூரிகள் தங்களிலே இவள்தன்னையித்யாதி). ... ... (உ௦)

(க) தி - வி - எக.

அசைந்துவர, எய்கையையே ஸ்வபாவமாகவுடைய, (கo) வெவ்விய், தநுஸ்ஸையே, துணையாகக்கொண்டு, இந்த திருமணங்கொல்லையிலே, (தாமும் இளையபெருமாளுமான) இருவராய்வந்தார்; (கரு) (வரவையெதிர்பார்த்திருந்த) என்முன்னே வந்துநின்றார்; அவருடைய திருக்கைகள், தாமரைபுஷ்பத்தின்நிறம், திருப்பவளமும், தாமரையையொக்கும், (உo) திருக்கண்களும், தாமரைமலரின்நிறம், திருவடிகளும், அம்மலரின்நிறமே; அப்படிப்பட்ட திருநிறத்தையுடையரான, (உரு) அவர் ஸ்த்திதியைக் கண்டுவைத்தும், பாங்கியே! அவரை, பரதேவதையென்றுபயப்பட்டோமே. (ருo) (உக)

வ்யா.—(இருபத்தோராம்பாட்டு) (மைவண்ணம்) (க) "మచ్చిత్తా మద్గతప్రాణాః బోధయన్తః పరస్పరమ్ - மச்சித்தாமத்கதப்ராணாః போதயந்தః பரஸ்பரம்" என்ற வித்தை ஸங்க்ரஹமாக மூன்றுபத்துக்கும் வாக்யார்த்தமாக வருளிச்செய்வர் பட்டர்.

[మచ్చిత్తాః-மச்சித்தாঃ] మదేకచిత్తాః-மதேகசித்தாঃ - விஷயாந்தரம்கலசாமே அவனை ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாக்குகை. (உ) "தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்று - ஒருமிதுநத்தை விஷயீகரித்திருக்கு மதுவே ஜ்ஞாநத்துக்கு வேஷமென் றருளிச்செய்தார்களிறே - ஆழ்வார்கள். இத்தையொழிந்தவையெல்லாம் வ்யபிசாரமென்கை. தேவதாந்தரங்களைப்பற்றின ஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரம், ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களைப் பற்றினஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரம், இவ்விஷயந்தன்னைப்பிரிய ப்ரதிபத்திபண்ணும் ஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரமென்கை.[మద్గతప్రాణాః-மத்கதப்ராணாঃ] (ங) "ஆவியையரங்கமாலை" என்கிறபடியே தத்கதப்ராணனையுடையரா யிருக்கை. ப்ராணன்தத்கதமாயிருக்கையாவது - அவனோடேகூடினபோது ஸத்தையுண்டாய்ப் பிரிந்தபோது மோஹங்கதையா யிருக்கை. [బోధయన్తః పరస్పరమ్-போதயந்தঃபரஸ்பரம்] (ச) "புல்லாணியெம்பெருமான் பொய்கேட்டிருந்தேனே" என்று - கேட்டுதரித்தல், (ரு) "கோவிந்தன்குணம்பாடி - ஆவிகாத்திருப்பேனே" என்று - சொல்லி தரித்தலாம்படியாயிருக்கை.

தன்னுடைய வ்ருத்தகதநம்பண்ணி தரித்தும், தோழிமார் வார்த்தைகேட்டு தரித்துமிறே இப்பத்துச்செல்லுகிறது. முதல்பத்து - பராசரபாராசர்யாதிகளான ருஷிகளுடைய ரீதியாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநப்ரதாநராயிறே அவர்களிருப்பது: நடுவிற்பத்து - ஆழ்வார்களுடைய ரீதியாயிருக்கும்; தத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைகஸுகதுঃகராயிறே அவர்களிருப்பது: மூன்றாம்பத்து - பிராட்டிமார்களுடைய ரீதியாயிருக்கும்; வ்ருத்தகீர்த்தநரூபமாயிறே யிருப்பது.

(க) கீதை - கo - கூ. (ரு) திருக்குறு - கஉ.
(உ) க - திரு - சஎ. (ச) தி - மொ - கூ - ௫ - ௫.

இதுக்குக் கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்கதியென்னென்னில்;-தான் சொன்ன ஹிதங்கேட்குமவஸ்த்தையல்லாமையாலே, "மண்மேல் பெருந்தவத்தளென்றல்லால் பேசலாமே" என்று கொண்டாடிக் கடக்கநின்ருள் தாயார்; அவன், இவ்வாற்ருமை ஸ்வக்ருஷியின் பலமாகையாலே அதிலே த்ருப்தனுய்க் கடக்க நின்ருன்; இவள் தன் ஞற்ருமையாலே அவஸந்நையாய்க்கிடந்தாள்; இவளுடைய தசை யைக்கண்ட உயிர்த்தோழி,(ச)"ఏవంబహువిధాంచిన్తాంచిన్తయిత్వా- ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தாம் சிந்தயித்வா" என்று திருவடி விசாரித் தாற்போலே இவளும், "இவளுக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகை அஸஹ்ய மாயிருந்தது, இனி இவளைத் தரிப்பிக்கும் விரகேதோ?" என்று பல முகங்களையுஞ் சிந்தித்து வ்ருத்தமான ஸம்ஶ்லேஷத்தை ஸ்மரிப்பிக் கவே இவள் தரிக்குமென்று பார்த்து, "இயற்கையில் புணர்ச்சியா கையாலே நானும் அஸந்நிஹிதை, அவன்வந்தபடி யென், உன்னோடு கலந்தபடி யென், பின்புபிரிகிறபோது உனக்கு ஆஶ்வாஸமாகச் சொல்லிப்போன வார்த்தை தானேது" என்ன; வ்ருத்தகீர்த்தநமா கையாலே தரித்து அவற்றை இவளுக்குச் சொல்லுகிருர்களாய்ச் செல்லுகிறது.

முதற்பாட்டில் - அவனுடைய வழகையும் சீலத்தையும் கண் டுவைத்து, கைப்பட்டவஸ்துவைக் கடலிலே பொகட்டாற்போலே அந்யதாப்ரதிபத்திபண்ணி யிழந்தோங் கண்டாயேதோழீ! யென்கி ருள். அவன் வந்தபடி யென்னென்று தோழிகேட்க, ப்ரதமத்திலே வந்தபடியைச் சொல்லுகிருள். இப்பாட்டு சக்ரவர்த்தித் திருமகன் தலைமகனுய் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் தலைமகளாக ப்ரவ்ருத்தமா கிறது.

(மைவண்ணம்) † காளமேகநிபஶ்யாமமான வடிவை ஸ்ப்படிக மாக்கும்படியான திருக்குழலின் கறுப்பிருந்தபடி. திருமேனிக்குப் பரபாகமாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) நறுமை - பரிமளம். அதி பரிமளிதமானகுழல். தாபத்ரயாதுரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியற ஸர்வருக்கும் ஶ்ரமஹரமாம்படிகாண் திருக்குழலின் பரி மளம்மிகுந்தபடி. (உ) "దీర్ఘవర్త్మదీర్ఘనాళః- கேஶவக்லேசநாசந:" என்னக்கடவதிறே. த்ருஷ்டிப்ரியமா யிருக்கையன்றிக்கே நெஞ் சில் ஶ்ரமமெல்லாம் போம்படிகாண் திருக்குழலின்பரிமளம் மிகு ந்தபடி. (குஞ்சி) திரள்திரளாகக் குழன்றிருக்கையன்றியே அல

இருபத்தோராம்பாட்டு. (மைவண்ணநறுங்குஞ்சி) குழலாகில் கறுத் தன்றே யிருப்பது, (மைவண்ணம்) என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (காளமேக நிபேத்யாதி). மைவண்ணநறுங்குஞ்சி என் றது - கறுத்த நிறத்தை யுடைத்தாய் பரிமளிதமான குஞ்சியென்றபடி.

(க) ரா - ஸு - நுக - க. (உ)

கலகாகப்பிரிந்ததென்னலாம்படிகாண் திருக்குழல் தனித்தனியே சுருண்டிருந்தபடி. (க) † "கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளினுள்கொண்டநீலநன்னூல் தழைகொல்" என்று - ஓரிருளைசிக்ஷித்து அது ஸத்ருசமல்லாமையாலே, (க) "அன்று மாயன்குழல்" என்றாரிறே - நம்மாழ்வார். அஸ்த்திரமானவிருள் ஸதைகரூபமா யிருந்துள்ள குழலுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதிறே. த்ருஷ்டிப்ரியமாய் மநோஹரமாய் நித்யாநுபாவ்யமான குழலென்கை. (குழல் பின்தாழ) (உ) * ஸ்நிக்த்தநீலகுடிலகுந்தளமான திருக்குழற்கற்றை பின்னேயலைய, (பின்தாழ) நீ பின்கண்டபடியென்னென்ன; பெருக்காற்றை எதிர்செறிக்கமாட்டாதாற்போலே என்னுடைய ஸௌந்தர்யதரங்கங்களைக்கண்டு நேர்முகம் பார்க்கமாட்டாமையாலே முகத்தைத்திரியவைத்தார், அப்போதுகண்டேனென்கிறாள். முன்பு லலாடபர்யந்தமாய்ப் பின்பு அம்ஸாவலம்பியாயிறே திருக்குழலிருப்பது. ஸர்வசக்திக்கும் எதிர்ச்செறிக்கவொண்ணாத படியிறே இவளுடைய போக்யதையிருப்பது.

(மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட) அக்குழலினிருட்சியாலே கண்களிருண்டு திருமுகந்தோற்றாதிருக்க அத்தசையிலே இரண்டுசந்த்ர னுதித்தாற்போலேகாண் திருமகரக்குழைகளிருந்தபடி. திருவடி பிராட்டியைத்தேடுகிற தசையில் சந்த்ரோதய முதவினாற்போலே திருக்குழலாலேயிருண்ட திருமுகத்துக்கு இவை ப்ரகாசகமாக விருந்தபடி. (இலங்கி) அந்யோந்யம் பரபாகத்தாலே வந்த விளக்கத்தைச் சொல்லுகிறது. திருமகரக்குழைகள் திருக்குழலுக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ? திருக்குழல்தான் திருமகரக்குழைகளுக்கு ஆபரணமா யிருக்கிறதோ? வென்று தெரியாதபடியான பரபாகரஸத்தை நீ காணப்பெற்றிலைகாணென்கிறாள். (ஆட) † ஒரு கடல் அசைந்து வந்தாற்போலேகாண் வருகிறபோது இரண்டருகும் திருமகரக்குழைகள் அசையவந்தபடி. † "அபிமதவிஷயத்தைக்கண்டால் முகத்திலே சில அசைவுகளுண்டாகக்கடவது" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். † அங்ஙன்ன்றியே, "முன்பைக்காட்டுவது, பின்பைக்காட்டுவது, எத்தனைசெய்தான் இவள் ஸ்த்ரீத்வத்தை யழிக்க" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர்.

ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லா தொழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கொள்கின்ற வித்யாதி).

(ஆட) என்றதுக்குத் தாத்பர்யத்ரயம்; - (வந்தார்) என்றதிலே நோக்காக ப்ரதமம் (ஒருகடலித்யாதி). (நின்றார்) என்றதிலே நோக்காகத்விதீயம் (அபிமதேத்யாதி). த்ருதீயம் (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி).

(க) தி - வாய் - எ - எ - கூ. (உ)

கூடவந்தாராரென்ன; (எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா) கையும்வில்லும் துணையாகவந்தாரென்கிருள். எய்கையேஸ்வபாவ மான வெவ்வியசிலை. எய்கை வம்சதர்மமாயிருக்கிறபடி. முன் நம்மைச் சேரவிட்டது வில்லிறேயென்று வில்லைத்துணையாகக் கொண்டுவந்தார். (க) * வில்லிறுத்து மெல்லியல்தோள்தோய்ந்தவரிறே. ஒருகாபுருஷனெடுக்கிலும் அவனைப் புருஷோத்தமனுக்கவற்ரு யிருக்கையும், புருஷோத்தமனுக்கல்லது எடுக்கவொண்ணு திருக்கையும். ஜமதக்நிக்குப் பிறந்த பரசுராமாழ்வானுக்கும் புருஷோத்தமனு பெடுக்க வேண்டிற்றிறே. எடுத்து எய்யுமவனுடைய மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாதவில்லு.

(வெஞ்சிலை) கையில்வில்லைக்கண்டபோதே எதிரிகள் குடல் குழம்பும்படியிருக்கை. கையும் வில்லுமாயிருக்கிற விருப்பைக் கண்டால் அநுகூலர் வாழும்படியாய், ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும் படியாயிறே யிருப்பது. கையில்பிடித்த வில்லுந் தாமுமாய்வந்த ஆண்பிள்ளைத்தனம் நீ காணப்பெற்றிலைகாண். † வீரபத்நி அகப்படுவது வீரத்திலேயிறே. (உ) "తందృష్ట్వా శత్రుహన్తారమ్... పరిషస్వజే- தம்த்ருஷ்ட்வா சத்ருஹந்தாரம்...பரிஷஸ்வஜே" என்னக்கடவதிறே.

(சிலையே துணையா) ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு ஏகாந்தமாம்படிவந்தார். † கண்டார்க்கு "இங்கு வந்ததென்" என்றால், "வேட்டையாடவந்தோம்" என்றால் உத்தரமில்லாதபடி ததநுகூலமான வில்லோடேயிறே வந்தது, அவளும் புஷ்பாபசயத்தை வ்யாஜீகரித்திறே வந்தது.

(இங்கே) நான் கிழியெடுத்த ப்ரதேசம் இதுகாணென்கிருள். கலந்துபிரிந்தபின்னும் மண்ணைமோந்து கிடக்கலாம்படிகாண் இலச்சினைப்பட நடந்தவடிச்சுவடிருந்தபடி. (இங்கே) என்று - திருமணங்கொல்லையைக்காட்டுகிருள்.

(இருவராய்வந்தார்) "சிலையேதுணையா" என்றுவைத்து, (இருவராய்வந்தார்) என்கை அஸங்கதமன்ருேவென்னில்; கையில் வில்லோபாதி இளையபெருமாளும் நிரூபகபூதரா யிருக்கையாலே சொல்லுகிறது. (ங) "రామస్యదక్షిణోబాహుః- ராமஸ்யதக்ஷிணோபாஹு:" என்னக்கடவதிறே. (இருவராய்வந்தார்) என்று -

ப்ரணயிநியானவள் கையும் வில்லுமான ஆண்பிள்ளைத்தனத்திலே ஈடுபடக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (வீரபத்நியித்யாதி).

(சிலையேதுணையா) என்றதுக்கு - கீழ்கடகமாகையாலே என்றருளிச்செய்து இந்த ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு அநுகூல மாகையாலே என்றுதாத்பர்யம் (கண்டார்க்கித்யாதி).

(க) கள. (ங) ரா - யு - உஅ - உகூ.
(உ) ரா - ஆ - ஙO - ஙகூ.

கலகாகப்பிரிந்ததென்னலாம்படிகாண் திருக்குழல் தனித்தனியே சுருண்டிருந்தபடி. (க) † "கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளினுள்கொண்டநீலநன்னூல் தழைகொல்" என்று - ஓரிருளைசிக்ஷித்து அது ஸத்ருசமல்லாமையாலே, (க) "அன்று மாயன்குழல்" என்றாரிறே - நம்மாழ்வார். அஸ்த்திரமானவிருள் ஸதைகரூபமா யிருந்துள்ள குழலுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதிறே. த்ருஷ்டிப்ரியமாய் மநோஹரமாய் நித்யாநுபாவ்யமான குழலென்கை. (குழல் பின்தாழ) (உ) * ஸ்நிக்த்தநீலகுடிலகுந்தளமான திருக்குழற்கற்றை பின்னேயலைய, (பின்தாழ) நீ பின்கண்டபடி யென்னென்ன; பெருக்காற்றை எதிர்செறிக்கமாட்டாதாற்போலே என்னுடைய ஸௌந்தர்யதரங்கங்களைக்கண்டு நேர்முகம் பார்க்கமாட்டாமையாலே முகத்தைத்திரியவைத்தார், அப்போதுகண்டேனென்கிறாள். முன்பு லலாடபர்யந்தமாய்ப் பின்பு அம்ஸாவலம்பியாயிறே திருக்குழலிருப்பது. ஸர்வசக்திக்கும் எதிர்ச்செறிக்கவொண்ணாத படியிறே இவளுடைய போக்யதையிருப்பது.

(மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட) அக்குழலினிருட்சியாலே கண்களிருண்டு திருமுகந்தோற்றாதிருக்க அத்தசையிலே இரண்டுசந்த்ர னுதித்தாற்போலேகாண் திருமகரக்குழைகளிருந்தபடி. திருவடி பிராட்டியைத்தேடுகிற தசையில் சந்த்ரோதய முதவினாற் போலே திருக்குழலாலேயிருண்ட திருமுகத்துக்கு இவை ப்ரகாசகமாக விருந்தபடி. (இலங்கி) அந்யோந்யம் பரபாகத்தாலே வந்த விளக்கத்தைச் சொல்லுகிறது. திருமகரக்குழைகள் திருக்குழலுக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ? திருக்குழல்தான் திருமகரக்குழைகளுக்கு ஆபரணமா யிருக்கிறதோ? வென்று தெரியாதபடியான பரபாகரஸத்தை நீ காணப்பெற்றிலைகாணென்கிறாள். (ஆட) † ஒரு கடல் அசைந்து வந்தாற்போலேகாண் வருகிறபோது இரண்டருகும் திருமகரக்குழைகள் அசையவந்தபடி. † "அபிமதவிஷயத்தை க்கண்டால் முகத்திலே சில அசைவுகளுண்டாகக்கடவது" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். † அங்ஙனன்றியே, "முன்பைக்காட்டுவது, பின்பைக்காட்டுவது, எத்தனைசெய்தான் இவள் ஸ்த்ரீத்வத்தை யழிக்க" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர்.

ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லா தொழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கொள்கின்ற வித்யாதி).

(ஆட) என்றதுக்குத் தாத்பர்யத்ரயம்; - (வந்தார்) என்றதிலே நோக்காக ப்ரதமம் (ஒருகடலித்யாதி). (நின்றார்) என்றதிலே நோக்காகத்விதீயம் (அபிமதேத்யாதி). த்ருதீயம் (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி).

(க) தி - வாய் - எ - எ - கூ. (உ)

(கைவண்ணமித்யாதி) அந்தஸௌந்தர்யஸாகரத்தில் தான் அகப்பட்டசுழிகளைச் சொல்லுகிறாள். பாதாதிகேசாந்தமாகச் சொல்லுதல், கேசாதிபாதாந்தமாகச் சொல்லுதல் செய்யாதொழிந்தது, தான் அநுபவித்தப்ரகார மிதுவாகையாலே. (கைவண்ணந்தாமரை) ப்ரதமத்தில் தன்னைமேல்விழுந்து பாணிக்ரஹணம் பண்ணின கையைச் சொல்லுகிறாள். (வாய்கமலம்போலும்) கையைப்பிடித்துத் தன் செல்லாமைதோன்ற "இதொருவடிவழகிருந்தபடியென், இதொருமுலையழகிருந்தபடியென், இதொருகண்ணழகிருந்தபடியென்" என்று இன்சொல்லுச்சொன்ன திருவதரமிருந்தபடி.

(கண்ணிணையுமரவிந்தம்) இன்சொல்லுச்சொல்லத்தொடங்கி அநுகூலதர்சநத்தாலே விக்கிநல் குறையும் தலைக்கட்டும்கண். இன்சொல்லுச் சொல்லத்தொடங்கிக் குறையுந் தலைக்கட்டமாட்டாதே இடையிலே விக்கிக் குறையுங்கண்ணாலே தலைக்கட்டினபடி. ஆதரஸூசகமிறே இன்சொல்லு. அவ்வாதரமித்தனையும் கண்ணிலே ப்ரகாசிக்கும்படி நின்றாரென்கை.

(அடியுமஃதே) அந்நோக்குக்குத்தோற்று விழும்திருவடிகளைச் சொல்லுகிறாள். (க) "கண்ணும்வாயும்கைத்தலமுமடியிணையும் கமலவண்ணம்" என்று கீழ்ச்சொன்னாற்போலே இங்குஞ்சொல்லவமைந்திருக்க போக்யதாதிசயத்தாலே அவயவங்கள்தோறும் தனித்தனியே தாமரையைத்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறாள். அடியுந் தாமரை என்னாதே, (அஃதே) என்றது - உபேக்ஷாவசநத்தாலே, கீழ்ச்சொன்னவையும் ஸத்ருசத்ருஷ்டாந்தமன்றென்னுமிடத்துக்கு ஸூசகம்.

வந்தவரவைக்கேட்டாற்போலன்றியே ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலேயிருந்தது! நீ பேசினபடியென்று தோழிசொல்ல; இதென்னன்பது, (அவ்வண்ணத்தவர்) என்னுமித்தனை யென்கிறாள். பிசக்கிமோந்ததித்தனையொழிய வந்தப்ரகாரத்தையும் அவரையும் நம்மால் பேசப்போமோ? நீ கேட்கையாலே உனக்கொருத்ருஷ்டாந்தத்தையிட்டுச்சொன்னேனித்தனை யொழிய ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லலாம்படியன்றுகாண் அவர்வடிவிருந்தபடி. அப்ரகாரத்தையுடையரென்னுமித்தனைகாண். (நிலைமைகண்டும்) (உ) "நத்யஜேயம் கதஞ்சந" என்கிறபடியே என்னைப்பெற்றுத்தரித்தல், பெறுவிடில் முடிதல்செய்யும்படியான ஸ்வபாவத்தைக் கண்டுவைத்தும். (அவர்நிலைமை) † அவர்வடிவழகிருந்தபடியது, சீலமிருந்தபடியது, வ்யவஸாயமிருந்தபடியது, இத்தனையுங்கண்டுவைத்தும். (கண்

† தாத்பர்யம் (அவர்வடிவழகிருந்தபடியித்யாதி).

(க) கஅ. (உ) ரா-யு-கஅ-ங.

† பிரியச் சொல்லுவானென்னென்னில் ; அணைக்குந் தோளோடே வந்தாரென்னவுங்காட்டில் பிரியச்சொல்லிற்றுகாதிறே. † ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்குவருகிறவன் படுக்கையோடேவருகை மிகையன்றிறே. (இருவராய்வந்தார்) † தைவமாநுஷ்யங்கலசிவந்தார். † சேஷியாய் வந்தாரல்லர், சேஷபூதராய்வந்தாரல்லர், உபயாகாரத்தாலே வந்தாரென்னவுமாம். † தம்முடையகாலை என்தலையிலேவைக்கக்கடவதாகவந்து என்காலைத் தம்தலையிலே வைத்துக்கொண்டாரென்கிருள். † பாணிக்ரஹணம் பண்ணும்போது சேஷியாயிருக்கையும் படுக்கையிலே முறைகெடப் பரிமாறுகையுமாயிறே யிருப்பது. † வருத்த ஸ்வாமியாகவும்வேணும், (க) "నశాస్త్రం నైవ చక్రమః- நசாஸ்த்ரம் நைவசக்ரமஃ" ஆகவும் வேணுமிறே. அதவா, சப்தத்தை நியமித்து, இருவராம்படியாக வந்தாரென்னவுமாம். தாமும் நாமுமேயாம்படியாக வந்தாரென்கை.

(வந்தார்) தாமிருந்தவிடத்திலே நாம் மடலெடுத்துச்சென்றுகிட்டவேண்டும்படியாயிருக்க, நாமிருந்தவிடத்திலேகாண் தாம் வந்ததென்கிருள். அங்ஙனன்றியே, கால்நடையிலும் அவர்நடையைநீகாணப்பெற்றதில்லைகாணென்னவுமாம். நடைச்சக்ரவத்துப் பிடிக்கவேண்டும்படிகாண் நடந்த நடையிருந்தபடி.

(வந்தாரென்முன்னேநின்ருர்) பெரியத்வரையோடேவந்தவர் கடல்கண்டுதேங்கினாற்போலே என்னைக்கண்டு மேலிடமாட்டாதே தேங்கி "என்முன்னேநின்ருர். "தாம் நேர்முகம்பார்ப்பதெப்போதோ" என்று நான்பார்த்துநிற்கப்ராப்தமாயிருக்க "இவள் நம்மை நேர்முகம்பார்க்கவல்லளே" என்று பார்த்துக்கொண்டு நின்ருர்காணென்கிருள். (நின்ருர்) கால்வாங்கமாட்டாதே நின்ருர். †ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டையாக நின்ருரென்னுதல்; கந்தவ்யபூமியில்லாமையாலே நின்ருரென்னுதல்.

(பிரிய) ராமஸ்யேத்யாதி தக்ஷிணபாஹுர்வாகில் (இருவராய்) என்று பிரியச் சொல்லுவா னென்னென்னிலென்றுகூட்டுவது. பிரியச்சொல்லிற்றுகாமைக்கு ஹேத்வந்தரம் (ஸம்ஶ்லேஷிக்கவித்யாதி). அதாவது-திருவநந்தாழ்வானுகையாலே படுக்கையென்றபடி. (இருவராய்) என்றசப்தத்துக்கு (தைவமாநுஷ்யம் இத்யாதி). விவரணம் (சேஷியாயித்யாதி). சேஷசேஷித்வங்களாகிற விருத்ததர்மங்கள் ஏகாஶ்ரயத்திலே கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர், (தம்முடைய காலையித்யாதி). ஆனால் அவனுடைய சேஷித்வத்துக்குக் கொற்றையன்ருேவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (பாணிக்ரஹணமித்யாதி). உபபாதநம் (வருத்த ஸ்வாமியித்யாதி).

விவரணம் (ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டையாகவித்யாதி).

(க)

(மைவண்ணமித்யாதி) அந்தஸௌந்தர்யஸாகரத்தில் தான் அகப்பட்டசுழிகளைச் சொல்லுகிறாள். பாதாதிகேசாந்தமாகச் சொல்லுதல், கேசாதிபாதாந்தமாகச் சொல்லுதல் செய்யாதொழிந்தது, தான் அநுபவித்தப்ரகார மிதுவாகையாலே. (கைவண்ணந்தாமரை) ப்ரதமத்தில் தன்னைமேல்விழுந்து பாணிக்ரஹணம் பண்ணின கையைச் சொல்லுகிறாள். (வாய்கமலம்போலும்) கையைப்பிடித்து தன் செல்லாமைதோன்ற "இதொருவடிவழகிருந்தபடியென், இதொருமுலையழகிருந்தபடியென், இதொருகண்ணழகிருந்தபடியென்" என்று இன்சொல்லுச்சொன்ன திருவதரமிருந்தபடி.

(கண்ணிணையுமரவிந்தம்) இன்சொல்லுச்சொல்லத்தொடங்கி அநுகூலதர்சநத்தாலே விக்கினால் குறையும் தலைக்கட்டும்கண். இன்சொல்லுச் சொல்லத்தொடங்கிக் குறையுந் தலைக்கட்டமாட்டாதே இடையிலே விக்கிக் குறையுங்கண்ணாலே தலைக்கட்டினபடி. ஆதரஸூசகமிறே இன்சொல்லு. அவ்வாதரமித்தனையும் கண்ணிலே ப்ரகாசிக்கும்படி நின்றாரென்கை.

(அடியுமஃதே) அந்நோக்குக்குத்தோற்று விழும்திருவடிகளைச் சொல்லுகிறாள். (க) "கண்ணும்வாயும்கைத்தலமுமடியிணையும் கமலவண்ணம்" என்று கீழ்ச்சொன்னாற்போலே இங்குஞ்சொல்லவமைந்திருக்க போக்யதாதிசயத்தாலே அவயவங்கள்தோறும் தனித்தனியே தாமரையைத்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறாள். அடியுந்தாமரை என்னாதே, (அஃதே) என்றது - உபேக்ஷாவசநத்தாலே, கீழ்ச்சொன்னவையும் ஸத்ருசத்ருஷ்டாந்தமன்றென்னுமிடத்துக்கு ஸூசகம்.

வந்தவரவைக்கேட்டாற்போலன்றியே ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலே யிருந்ததீ! நீ பேசினபடியென்று தோழிசொல்ல; இதென்னன்பது, (அவ்வண்ணத்தவர்) என்னுமித்தனை யென்கிறாள். பிசக்கிமோந்ததித்தனையொழிய வந்தப்ரகாரத்தையும் அவரையும் நம்மால் பேசப்போமோ? நீ கேட்கையாலே உனக்கொருத்ருஷ்டாந்தத்தையிட்டுச்சொன்னே னித்தனை யொழிய ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லலாம்படியன்றுகாண் அவர்வடிவிருந்தபடி. அப்ரகாரத்தையுடையரென்னுமித்தனைகாண். (நிலைமைகண்டும்) (உ) "நத்ரஜேயஸ்நத்யஜேயம்" என்கிறபடியே என்னைப்பெற்றுத்தரித்தல், பெறாவிடில் முடிதல்செய்யும்படியான ஸ்வபாவத்தைக் கண்டுவைத்தும். (அவர்நிலைமை) + அவர்வடிவழகிருந்தபடியது, சீலமிருந்தபடியது, வ்யவஸாயமிருந்தபடியது, இத்தனையுங்கண்டுவைத்தும். (கண்

தாத்பர்யம் (அவர்வடிவழகிருந்தபடியித்யாதி).

(க) கஅ. (உ) ரா-யு-கஅ-௫.

டும்) முன்பு உன்வாயிலேகேட்டுப்போந்தேனித்தனையிறே, கேட்டாற்போலேகண்டுவைத்தும். (கண்டும்) † நெடுநாள் ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம்பண்ணிக் காணவேண்டும்விஷயம் அநாயாஸேந கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்கச்செய்தேகிடாய் நழுவவிட்டது.

(தோழீ) அவர்வடிவழகிருந்தபடியும், வந்தவரவிருந்தபடியும், நின்றநிலையிருந்தபடியும் நீகாணப்பெற்றதில்லைகா ணென்கிறாள்.

(அவரை) நம்மையொழியச் செல்லாதபடி நின்றவரை. (நாம்) அவரையொழிந்தபோது (க) "அஸந்நேவ-அஸந்நேவ" என்னும்படியிருக்கிற நாமென்னுதல்; அவரையொழியச் செல்லாமையையுடைய நாமென்னுதல். "ஏகாதிரிக்தம் அநேகம்" என்று சொல்லுகையாலே தோழியையுங்கூட்டி (நாம்) என்கிறாள்.

(தேவரென்று) அதஸ்மிந் தத்புத்திபண்ணி நாம் பரதேவதையென்று ப்ரமித்தோமித்தனையொழிய, (உ) "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே- ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றுகாண் அவர் நினைத்திருந்தபடி. நாம் ஸஜாதீயவிஷயத்தே விஜாதீயபுத்திபண்ணினோமித்தனைகாண். (உ) "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே- ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்னும்அவர்நினைவைவிட்டு, (ந) "பவாந்நாராயணோ தேவ:-பவாந்நாராயணோதேவ:" என்று வழிப்போக்கர் வார்த்தையைப்பற்றினோமித்தனைகாண்.

(அஞ்சினோமே) இருய்த்தோமே. அபயஸ்த்தாநத்திலேகாண் பயபுத்திபண்ணிற்று. † "(நாமஞ்சினோம்) என்று ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் வார்த்தையாயிருந்தபடிகண்டாயே!" என்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்வர். † இழவிலும்வாஸனைவிடாதிறே. (தோழீ!) உன்ஸங்

மேல்கூட்டித் தாத்பர்யம் (நெடுநாளித்யாதி).

(நாம்) என்றத்தை ஆத்மநிபஹுவசநமாக்கித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நாமஞ்சினோமித்யாதி). விஸ்லேஷ வேளையிலே நாம் என்று - அஹங்காரம் தோற்றச்சொல்லக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இழவிலுமித்யாதி). ... ... (உக)

(தோழீநாம்) என்று தோழி கடக்கவிருக்கத் தானும் நாயகனும் கலந்து வந்த நாயகி தோழிக்கு வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணுவதாயிருக்க, (நாம்தேவரென்றஞ்சினோம்) என்று தோழியைக் கூட்டிச் சொல்லுவானென்னென்னில்; (தோழீ) என்றுநீங்கலாக ஸம்போதிக்கையாலே கூடிற்றல்ல. (நாமஞ்சினோம்) என்கிற பஹுவசநம் உபலம்பத்திலே ஆத்மநிபஹுவசநமாய், நாம் இப்படி அபாயப்பட்டோங் கண்டாயே என்று லௌகிகமர்யாதையாலே முறைப்படுகிறாளாகையாலே ஒருகுறையுமில்லை.

(க) தை-ஆந.
(உ) ரா-யு-கஉ0-கஉ.
(ந) ரா-யு-கஉ0-கச.

ஸிதியில்லாமையிறே நானிழந்தது, அவன்படியையும் என்படியையு மறியும்நீ கூடநின்றுயாகில் என்ப்ராந்தியைப் போக்கலாயிற்றென் கிருள். ... ... (உக)

ஸ்ரீ மதேராமாநுஜாயநம:.

பட்டரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

కజ్జలాకారసౌగన్ధ్యవహాలకనికుమ్భనమ్ ।
విష్ణోర్గురోః ప్రాప్తం కలివిద్వేషికిఙ్కరః ॥

கஜ்ஜலாகாரஸௌகந்த்ய வஹாலகநிகும்பநம் ।
விஷ்ணோர்குரோ:ப்ராப்தம் கலிவித்வேஷிகிங்கர: ||

(மைவண்ணநறுங்குஞ்சியித்யாதி) நாயகனோடே கலந்து பிரிந்து பிரிவாற்றுமல் நோவுபடுகிருளொருநாயகி, உபாயத்தாலே உபவநத்திலே பூக்கொய்யவென்று புறப்பட, நாயகனும் வேட்டைக்கென்று வர, அங்கே உபாயம்பலித்து ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாய் நாயகனும் போனவளவிலே இத்தைக்§கடிப்பித்துத் தலைக்காவலாக நின்ற தோழிவந்துகிட்டி, "அவன்செய்தபடியென்" என்று" கேட்க; அவளுக்கு, ப்ரவ்ருத்தமானபடியை நாயகிசொல்லுகிருள்-இப்பாட்டால்.

முதல்பத்து - ஆழ்வார் தாமானபாசுரம்; இரண்டாம்பத்து - திருத்தாயார்பாசுரம்; மூன்றும்பத்து - பெண்பிள்ளைபாசுரம். முதல்பத்து - (க) "మచ్చిత్తాః- மச்சித்தா:" என்கிறது; இரண்டாம்பத்து - (க) "మద్గతప్రాణాః- மத்கதப்ராணா:" என்கிறது; மூன்றும்பத்து - (க) "బోధయన్తః పరస్పరమ్- போதயந்த:பரஸ்பரம்" என்கிறது. முதல்பத்தாலே - திருமந்த்ரார்த்தம் சொல்லிற்று; இரண்டாம்பத்தாலே த்வயார்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே - சரமஶ்லோகார்த்தம். முதல்பத்தாலே - பக்தி; இரண்டாம்பத்தாலே - ப்ரபத்தி, மூன்றும்பத்தாலே - புருஷகாரம். முதல்பத்தாலே - ப்ரணவார்த்தம்; இரண்டாம்பத்தாலே - நமஶ்ஶப்தார்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே - நாராயணசப்தார்த்தம். முதல்பத்தாலே - அகாரார்த்தம்; இரண்டாம்பத்தாலே உகாரார்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே - மகாரார்த்தம். முதல்பத்தாலே - (உ) "అదర్శనే దర్శనమాత్రకామాః- அதர்சநேதர்சநமாத்ரகாமா:" என்னுமர்த்தம்; இரண்டாம்பத்தாலே - (உ) "దృష్టాః పరిష్వఙ్గరసైకలోలాః- த்ருஷ்டா:பரிஷ்வங்கரஸைகலோலா:" என்னுமர்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே- (உ) "ఆలిఙ్గితాయాం పునరాయతాక్ష్యామాశాస్మహే విగ్ర

§ ఘటిప్పిత్తు - (க) கீதை-க௦-கூ. (உ)

ஹயோரபேதம்-ஆலிங்கிதாயாம் புநராயதாக்ஷ்யா மாசாஸ்மஹே விக்ரஹயோரபேதம்'' என்னு மர்த்தம் சொல்லிற்று.

முதல்பத்து ஆழ்வார் பாசுரமானபடி யென்னென்னில் ;-(க) "தளிர்புரையுந் திருவடி யென் தலைமேலவே'' என்னும் பாசுரமாகை யாலே ; இரண்டாம்பத்து திருத்தாயார்பாசுரமானபடி யென்னென்னில் ; - (உ) "என்குடங்காலிருக்ககில்லாள்'' என்றும், (ங) "பெற்றேன்வாய்ச்சொல்லிறையும் பேசக்கேளாள்'' என்றுஞ் சொல்லுகையாலே; மூன்றும்பத்து பெண்பிள்ளை பாசுரமானபடி யென்னென்னில்- (ச) "என்முன்னே நின்றார்'' என்றும், (ச) "தோழீ ! அவனை நாம் தேவரென்றஞ்சினோம்'' என்றும், (ரு) எவ்வளவுண்டெம் பெருமான் கோயிலென்றேற்கு'' என்றுஞ் சொல்லுகையாலே.

(சு) "மச்சித்தா:- மச்சித்தாঃ'' என்றபடி யென்னென்னில் ; - (எ) "இமையவர்தம் திருவுருவேறெண்ணும்போது'' என்றும், (அ) "அந்தணனையந்தணர்மாட்டந்திவைத்தமந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல் வாழலாம் மடநெஞ்சமே'' என்றுஞ் சொல்லுகையாலே ; (சு) "மத்கதப்ராணா:- மத்கதப்ராணாঃ'' என்றபடி யென்னென்னில் ; - (கூ) "நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்ப நிற்குஞ் சோரும்'' என்றும், (க0) "துணைமுலைமேல்துளிசோரச் சோர்கின்றாளே'' என்றும் சொல்லுகையாலே ; (சு) "போதயந்தப்பரஸ்பரம்-போதயந்தப்பரஸ்பரம்'' என்றபடியென்னென்னில் ; - (கக) "அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டுந்தோழீ'' என்றும், (கஉ) "வரையுருவில்மாகளிற்றைத்தோழீ யென்றன்பொன்னிலங்கு முலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு'' என்றுஞ் சொல்லுகையாலே.

திருமந்த்ரார்த்தம் சொன்னபடி யென்னென்னில் ; - (க) "என்னுருவில் நின்ற வெந்தை'' என்று சொல்லுகையாலே - ப்ரணவார்த்தம் சொல்லிற்று. (க) "தளிர்புரையுந்திருவடியென் தலைமேலவே'' என்று சொல்லுகையாலே - நமஶ்ஶப்தார்த்தம் சொல்லிற்று. (க) * மின்னுருவாய் முன்னுருவில் தொடங்கி, (க) * அனலுருவறுதியாக-நாராயணசப்தார்த்தம் சொல்லிற்று.

த்வயார்த்தம் சொன்னபடி யென்னென்னில் ; (க0) "வில்லிறுத்து மெல்லியள்தோள் தோய்ந்தாய்'' என்றும், (கங) "திருமாலைப்

(க) க -　(உ) கக.　(உ) ககூ. (ச) உக.
(ரு) உஉ.　(சு) கீ - க0 - கூ.　(எ) உ. (அ) ச.
(கூ) கஉ.　(க0) கங.　(கக) உக- (கஉ) உஅ-
(கங) கச.

பாடக்கேட்டு" என்றும் - ஸ்ரீமத்பதார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (க) "கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த காளாய்" என்று தொடங்கி, (க) "துன்றுகுழல் கருநிறத்தென் துணையே" என்கிறவளவாக - நாராயண சப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (உ) "அடியிணையும் கமலவண்ணம்" என்று - சரணசப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (ங) "இது செய்தார்" என்றும், (ச) "பேர்பாடி" என்றும் - ஶரணசப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (உ) "நீர்வண்ணன் நீர்மலைக்கே போவேன்" என்றும், (ச) "நீராடப்போனாள்" என்றும் - "ப்ரபத்யே" என்கிற வர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (ச) "பாவைமாயன்மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாள்" என்றும், (உ) "பித்தர் பனிமலர்மேல் பாவைக்கு" என்றும் - உத்தரகண்டத்தில் ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (ரு) "பாரையுண்டு" இத்யாதியாலே - உத்தரகண்டத்தில் நாராயண சப்தார்த்தஞ் சொல்லுகையாலும், (உ) "பேர்பாடித்தண்குடந்தை நகரும்பாடி" என்று - நமஶ்ஶப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும்.

சரமஶ்லோகார்த்தம் சொன்னபடியென்னென்னில்; (சு) "கைவளையும் மேகலையும்காணேன்" என்றும், (எ) "இருகையில் சங்கிவைநில்லா" என்றும், * సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య- ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யவினர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (எ) "கருமுகிலையொப்பர் வண்ணம்" என்றும், (எ) "ஒருகையில்சங்கொருகைமற்றாழியேந்தி இங்கேவந்து" என்று - கையும்சங்குமாய்க்கொண்டு ஸந்நிஹிதமாகையாலே "మామేకం- மாமேகம்" என்கிற பதத்தினர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (அ) "என்றன்பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு" என்றும், (கூ) அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன்றன்னை - அடிநாயேன் நினைந்திட்டேன்" என்றும் - "శరణం, వ్రజ- ஶரணம், வ்ரஜ" என்கிற பதங்களில் உக்தமான வர்த்தத்தை அநுஷ்டாந பர்யந்தமாகச் சொல்லுகையாலும், (கo) "மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணா விண்ணவர்தம் பெருமானே" என்று - * అహం- அஹம்சப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (கo) "அருளாய்" என்றவிடத்திலே என்னையருளாயென்னவேண்டுகையாலே, "త్వా- த்வா" என்கிறபதத்தினர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (கo) "தொல்லைப்பழவினையை முதலரியவல்லார்தாமே" என்று - "సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి- ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்

(க) கசு. (உ) கஅ. (ங) கச.
(ச) கக. (ரு) உo. (சு) உஉ.
(எ) உச. (அ) உஅ. (கூ) உக.
(கo) ருo.

யாமி'' என்கிறபதங்களி னர்த்தஞ்சொல்லுகையாலும், (க) "அருளாய்'' - என்கிறத்தாலே - * మాంశుచః-மாசுச: வினர்த்தம் சொல்லுகையாலும்.

பக்திசொன்னபடி - (உ) "இந்திரர்க்கும் பிரமர்க்கும் முதல்வன்'' என்று - (ந) "కారణన్తు ధ్యేయః- காரணந்துத்யேய:'' என்றும், (ச) "తజ్జలానితి శాన్త ఉపాసీత- தஜ்ஜலாநிதிசாந்தஉபாஸீத'' என்றும் - காரணவஸ்து உபாஸ்யமென்னு மிடம் சொல்லுகையாலும், (உ) "மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல்'' என்று - ధ్రువానుస్మృతి- த்ருவாநுஸ்ம்ருதி சொல்லுகையாலும்.

ப்ரபத்தி சொன்னபடி - (ரு) "அணியரங்கமாடுதுமோதோழீ'' என்று - நாயகஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு உபாயம் சிந்தித்தாலோவென்று தோழியைக்கேட்கையாலும், (சு) "பொற்றாமரைக்கயம் நீராடப்போனாள்'' என்று - சிந்தித்த உபாயத்தை யநுஷ்டிக்கையாலும்.

புருஷகாரம் சொன்னபடி ; - (எ) "பெருந்தவத்தர் அருந்தவத்து முனிவர்சூழ - உலகுண்டபெருவாயரிங்கேவந்து - புலவிதந்து'' என்று - ததீயர்புருஷகாரமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தபடி சொல்லுகையாலே.

ப்ரணவார்த்தம் சொன்னபடி - (அ) "என்னுருவில் நின்ற வெந்தை'' என்றும், (கூ) "மூவுருவுங்கண்டபோதொன்றாஞ்சோதி'' என்று-சேஷிசேஷசேஷித்வம் மூன்றும் ஓரக்ஷரமாய்நின்றபடியும், (க0) "అకార ఉకార మకార ఇతి-அகாரஉகாரமகாரஇதி'' என்று அக்ஷரத்ரயமும் ஒன்றானபடி சொல்லுகையாலே.

நமஶ்ஶப்தார்த்தம் சொன்னபடி - (கக) "என்குடங்காலிருக்ககில்லாள்'' என்றும், (ரு) "என்சிறகின் கீழடங்காப் பெண்ணைப் பெற்றேன்'' என்றும் இப்புடைகளிலே சொல்லுகையாலே மமகாரநிவ்ருத்தி சொல்லிற்று.

நாராயணசப்தார்த்தம் சொன்னபடி - (கஉ) "மைவண்ணம்'' என்கிறபாட்டும், (எ) "பெருந்தவத்தரருந்தவத்து முனிவர்சூழ, ஒருகையில் சங்கொருகை மற்றாழியேந்தி''என்றும் இப்புடைகளிலே ஆயுதாபரணவிக்ரஹம் நாராயணசப்தார்த்தமான பர்த்வஸௌலப்யாதிகள் சொல்லுகையாலே.

அகாரார்த்தம் சொன்னபடி - "வற்புடைய'' என்கிறபாட்டிலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக, (கந) "அவ - ரக்ஷணே'' என்கிற தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வம் சொல்லுகையாலே.

(க) ௬0. (உ) ச. (ந) அதர்வசிகை. (ச) சாந்தோ-ந-கச.
(ரு) கஉ. (சு) கசு. (எ) உச. (அ) க.
(கூ) உ. (க0) (கக) கரு. (கஉ) உக. (கந)

உகாரார்த்தஞ் சொன்னபடி - (க) "நெஞ்சுருகி" என்கிற பாட்டாலே - அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக பகவதேகாந்தத்வஞ் சொல்லுகையாலே.

மகாரார்த்தஞ் சொன்னபடி - (உ) "அவர்நிலைமைகண்டும்" என்றும், (உ) "தேவரென்றஞ்சினேன்" என்றும், (ங) "கண்டேன் கனமகரக்குழையிரண்டும்" இத்யாதிகளாலே - ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிகள் சொல்லுகையாலே.

(ச) "అదర్శనేదర్శనమాత్రకామాః - அதர்சநே தர்சநமாத்ரகாமா:" என்கிறபடி யென்னென்னில்; - (ரு) "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று - அவனைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுகையாலே. (ச) "దృష్టేపరిష్వఙ్గరసైకలోలాః - த்ருஷ்டே பரிஷ்வங்கரஸைகலோலா:" என்றபடி யென்னென்னில்; - (சு) "முற்றாராவனமுலையாள்" என்று துடங்கி நாய்ச்சியார் திருமார்பிலே அணைத்துக்கொண்டிருக்கிறதுகண்டு தானும்அப்படியிருக்கவேணுமென்று அறுதியிட்டாளென்கையாலே. (ச) "ఆశాస్మహే విగ్రహయోరభేదమ్ - ஆசாஸ்மஹே விக்ரஹயோ ரபேதம்" என்கிறபடி யென்னென்னில் - (எ) "யான்காண்பன் கண்டபோது புள்ளூருங்கள்வா நீ போகேலென்பன்" என்று - என்னைவிட்டு நீ போகாதே கொள்ளென்று அபேக்ஷிக்கையாலே.

முதல்பத்தில் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளைச் சொன்னபடி, முதற்பாட்டுத்துடங்கி ஸ்பஷ்டம். இரண்டாம்பத்தில் விஸ்லேஷித்துக் கலங்கினபடி, (அ) "பட்டுடுக்கும்" என்று துடங்கி, பெண்பிள்ளையுடைய க்லேசம்சொன்ன தாயார் பாசுரத்தாலே கண்டுகொள்வது. மூன்றாம்பத்தில் க்லேசந்தீர்ந்து ஸம்ஸ்லேஷ வ்யாபாரம் பண்ணினபடி * மைவண்ண நறுங்குஞ்சி துடங்கி, (ங) "எவ்வளவுண்டெம்பெருமான் கோயிலென்றேற்கு - எழிலாலியென்றார் தாம்" என்றும் (க) "புனலரங்கமூரென்றுபோயினார்" என்று இத்யாதிகளாலே சொல்லுகையாலே.

(கo) "గాన్ధర్వేణ వివాహేన బహ్వ్యో రాజర్షికన్యకాః । శ్రూయన్తే పరిణీతాస్తాః పితృభిశ్చాభినన్దితాః - காந்தர்வேண விவாஹேந பஹ்வ்யோ ராஜர்ஷிகந்யகா: । ஸ்ரூயந்தே பரிணீதாஸ்தா: பித்ருபிஸ் சாபிநந்திதா:" என்கிறபடியே உபயாநுராக நிபந்தநமாக நாயகநாயிகளுக்கு ஸம்ஸ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாக இத்தைக்கேட்ட தாய்மார், (கக) "நங்காய் நங்குடிக்கிதுவோ நன்மையென்ன" என்றும், (கஉ) "தன்குடிக்கேதுந் தக்கவா நினையாள்" என்றும்,

(க) கஉ. (உ) உக. (ங) உஉ. (ச) (ரு) க. (சு) கக.
(எ) உங. (அ) ௧க. (க) உச. (கo) (கக) கஎ. (கஉ) தி-மொ-உ-எ-சு.

(௧) "என்சொல்லாருக்காதவர்" என்றும் பர்த்ஸிக்க ; (௨) "அன்னை யென்னைக்குமென்றஞ்சுகின்றேன்" என்றுபயப்பட்டு நாயகன்பக்கல் செல்லாதொழிய ; அவனும் ஸாசங்கனாய் இவள்பக்கல் நேர் கொடுநேரேவரக்கூசி இவளபிப்ராய மறியவேணுமென்று, ஸ்வயந் தூத்யமென்றும் பரதூத்யமென்று மிரண்டாகையாலே, முதல்கல விகலந்தபடியாலே பரதூத்யாபேக்ஷையில்லை, ஸ்வயந்தௌத்யம் பண்ணத்தேடி ; (௩) "కుసుమాన్యపచిన్వన్తీ చచారమదిరేక్షణా - குஸுமாந்யபசிந்வந்தீ சசாரமதிரேக்ஷணா" என்றும், (௪) "సఖ్యః పురీపరిసరేపి - ஸக்யஃபுரீபரிஸரேபி" என்றும் ஊரைச்சூழ்ந்த உபவநத்தே புறப்பட்டு இவள் பூக்கொய்யப் போகிறாளென்று கேட்டு, (௫) "తత స్త్వవనతంచాప మాదాయాత్మవిభూషణమ్ । ఆబధ్యచకలాపౌద్వౌ జగామోదగ్రవిక్రమః - ததஸ்த்வவநதம்சாப மாதாயாத்மவிபூஷணம்। ஆபத்த்யசகலாபௌத்வௌ ஜகாமோதக்ரவிக்ரமஃ" என்று வேட்டை வித்யாதரனாக எடுத்துக்கட்டின மயிரும், பிடரியிலே தழைந்தலைகிற குழலும், இறுக்கின சாணமும், கட்டினகச்சும், முன்னேயுடுத்த வுடைத்தோலும், இடக்கையிலே கட்டின கச்சும், வலத்தோளிலே இட்டமெத்தையும், பெருவிரலிலே பூட்டின சரடும், இடக்கையிலே நடுக்கொடுத்துப்பிடித்த வில்லும், வலக்கையிலேதெரிந்து பெருக்கினவம்பும், முதுகிலே கட்டின அம்பறாத்தூணியுமாய்க்கொண்டு வேட்டைக்கென்று புறப்பட்டு இவள் பூக்கொய்கிற உபவநத்தேசெல்ல ; அவளும், (௬) "కామశ్చాష్టగుణో భవేత్ - காமஶ்சாஷ்டகுணோபவேத்" என்கிறபடியே புருஷனில் அதிசயித்தவாசையை யுடையளாகையாலே, (௭) "எங்ஙனேயோ வன்னை மீர்காள்" என்கிறபாட்டை யநுஸந்தித்து, (௭) "செல்கின்ற தென்னெஞ்சமே" என்றும், (௮) "அன்னையென் செய்யிலென் ஊரென்சொல்லிலென் - விடுமினோ" என்று கலக்கற்றுமன்றாடி, (௯) "அணியரங்கமாடுதுமோ தோழீ" என்று தோழியைப் பார்த்து, சுனையாடலென்றும் புனலாடலென்றும் - ஸம்போகத்துக்குப் பேராகையாலே பயலானபேச்சாலே கேட்க; அவளும், இவளபிப்ராயஜ்ஞையாகையாலே பூக்கொய்யவென்று கொண்டு போய் விட்ட தாய்மாரும், ஊரவரும் வடிம்பிடுகிறார்களோவென்று தலைக்காவலாக வழியிலேபோய் நிற்க; போகோபோத்காதமாக உபயாபிப்ராயஜ்ஞாநம்பிறந்து ஸம்ஶ்லேஷமும் ப்ரவ்ருத்தமாய்; (௧௦) "புனலரங்கமூரென்று போயினார்" என்று - நாயகனும்

(௧) தி-வாய்-௬-௨-௮. (௨) தி-மொ-௯-௨-௧. (௩) (௪) (௫) (௬)
(௭) தி-வாய்-௫-௫-௧. (௮) தி-வாய்௫-௩-௬. (௯) ௧௨. (௧௦) ௨௪.

போய் இவளும்மீண்டு, உயிர்த்தோழியானவள் "செய்தபடி யென்" என்று கேட்கப் பிறந்த வ்ருத்தாந்தத்தைத் தோழிக்குச் சொல்லுகிறாள் - இப்பாட்டில்.

* மைவண்ண நறுங்குஞ்சிகுழல்பின்தாழ மகரஞ்சேர்குழை யிருபாடிலங்கியாட எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா - வந்தார் காண்; வந்தபோதிருந்தவமளிகாண்; ஸ்வாபாவிகமான வடிவழகும் வைசேஷிகமான வொப்பனையழகும் காவல்துடிப்புமான அப்பசுங் கூட்டுமிருந்தபடி காணென்கிறாள். அன்றிக்கே, அவன் சீலத்தையும் அழகையுங்கண்டுவைத்துக் கைப்பட்டபொருளைக் கடலிலே கவிழ்ப்பாரைப்போலே அந்யதாப்ரதிபத்திபண்ணியிழந்தோம் கண்டாயே தோழீ என்கிறாளாகவுமாம்.

(மைவண்ணநறுங்குஞ்சி) அத்திருக்குழலின் நிறமும் மணமுமிருந்தபடிகாண். (மைவண்ணம்) (க) " கார்வண்ணந்திருமேனி " என்கிறவடிவின் நிறம் ஸ்ப்படிகமென்னும்படிகாண் திருக்குழலினிருட்சியிருந்தபடி.

(மைவண்ணம்) (உ) "భారూపః-பாரூப:" (ங) "తేజసాంరాశిమ్-தேஜஸாம்ராசிம்" என்றும், (ச) "ஒண்சுடர்க்கற்றை" என்றுஞ் சொல்லுகிற தேஜோரூபமான திருமேனியில்நின்றும் கிளம்பினதொரு மைபோலேயிருக்கை. (மைவண்ணம்) இத்திருக்குழலைக்கண்டவர்களுக்கு ஸர்வமும் ப்ரகாசிக்கும்படி ஸித்தாஞ்சநமாயிருக்கை. (மைவண்ணம்) (ரு) "పిఙ్గళజటో దేవః -பிங்களஜடோதேவ:" என்றும், (சு) "ஒருருவம் பொன்னுருவமொன்று செந்தீ" என்றும்சொல்லுகிற ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் மயிர்போலே குராலாயமேறி ஓடியிருக்கையன்றிக்கே, (எ) "నీలకుఞ్చితమూర్ధజమ్-நீலகுஞ்சிதமூர்த்நஜம்" என்றும், (அ) "குழலிருண்டு சுருண்டு" என்கிறபடியே - கண்டவர்கள் கண்களிலே அஞ்சநமெழுதினாற்போலே ஶ்யாமளமாயிருக்கை. (கூ) "శోభయన్ దణ్డకారణ్యం దీప్తేన స్వేన తేజసా-சோபயன்தண்டகாரண்யம்தீப்தேநஸ்வேநதேஜஸா" என்கிறபடியே தன் நிறப்பாட்டாலே ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்தை மயிற்கழுத்துச் சாயலாக்காநின்றது என்றுணிறே - ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும்.

கேவலம் ரூபஸம்ஸ்காரமேயாய் கந்தஸம்ஸ்கார மற்றிருக்குமோவென்னில்; (நறுங்குஞ்சி) மல்லிகை செங்கழுநீர்தொடக்கமான

(க) கஅ.
(உ) சாந்தோ.
(ங) ரா.
(ச) தி-வாய்-க-எ-ச.
(ரு)
(சு) உ.
(எ)
(அ) பெரி-திரு-ங-சு-கக.
(கூ) ரா-கி-ங-அ-கரு.

வற்றால் நாற்றங்கொளுந்துகை யன்றிக்கே ஸ்வபாவத ஏவ ஸுகந்தமாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) திருமேனியும் இருண்டு திருக்குழலும் இருண்டிருந்தால் வைஷம்யம்தெரியா திருக்கையன்றிக்கே நாற்றங்கொண்டறியலாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) பரிமளிதமான திருக்குழல். தாபத்ரயாதுரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் ஶ்ரமஹரமாம்படிகாண் திருக்குழலின் பரிமளமிருந்தபடி. (௧) "నరకే పచ్యమానస్తు యమేన పరిభాషితః। కిం త్వయా నార్చితో దేవః కేశవః క్లేశనాశనః-நரகேபச்யமாநஸ்து யமேநபரிபாஷிதः । கிம்த்வயாநார்ச்சிதோதேவஃ கேசவஃக்லேசநாசநः" என்னக்கடவதிறே. வெறும்த்ருஷ்டிப்ரியமேயாயிருக்கையன்றிக்கே நெஞ்சில் ஶ்ரமமும் போம்படிகாண் திருக்குழலின்பரிமளம் மிகுந்தபடி.

(நறுங்குஞ்சி) திருவடிகள் தொடங்கித் திருமுடியளவும் அபிரூபமாயிருக்க, முதலடியிலே இவள் திருக்குழலிலேயகப்படுவானென்னென்னில்; (௨) "పాదాలక్తకపఙ్కలాఞ్ఛితశిఖా మే మౌలిపఞ్చావలీ - பாதாலக்தகபங்கலாஞ்சிதஶிகாமே மௌலிபஞ்சாவலீ" என்றும், (௩) "త్వామయమాబద్ధాఞ్జలిదాసజనస్తమిమమర్థమర్థయతే - த்வாமயமாபத்தாஞ்சலி தாஸஜநஸ்தமிமமர்த்தமர்த்தயதே" என்றும் - ப்ரணயகலஹங்களிலே காலிலே விழுந்தபோதைச் செம்பஞ்சுக்குழம்பு அடையாளமாயிருக்கையாலே முற்பாடாக அது கண்ணிலேதோற்றிற்றாகவுமாம். அன்றிக்கே, (நறுங்குஞ்சி) (௪) "நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன்" என்கிறபடியே பரிமளப்ரசுரமாய்ப் பரத்வஸூசகமான திருத்துழாய்நாற்றம் கொடுபோய் மூட்டிற்றாகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று - தாம் சூடிக்கொடுத்த பூவின்பரிமளம் அழைத்துக்கொண்டதாகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று - இவள் பூர்வஸம்ஶ்லேஷமே தொடங்கி, (௫) "துன்றுகுழல்கருநிறத்தென் துணையே" என்று வாய்வெருவி வாஸிதமாகையாலேயாகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று ஸௌந்தர்யம் அரைவயிறாயிருக்கை யன்றிக்கே விஞ்சித் தலைக்குமேலே போகையாலே என்னவுமாம்.

(குஞ்சி) (௬) "కుటిలకున్తలాలఙ్కృతమ్-குடிலகுந்தலாலங்க்ருதம்" என்றும், (௭) "కుఞ్చితమూర్ధజమ్-குஞ்சிதமூர்த்தஜம்" என்றும், (௮) "குழலிருண்டு சுருண்டேறியகுஞ்சி" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே கோணைபோலே நாலுகையன்றிக்கே பங்கிபங்கியாக வளை

(௧)
(௨)
(௩)
(௪) தி-பா-௧௦.
(௫) ௧௧-
(௬)
(௭)
(௮) பெரி-திரு-௩-௬-௧௧.

ந்திருக்கை. அன்றிக்கே, (குஞ்சி) என்று - (க) "குஞ்சியுங் கொண்டையுங்குடுமியும்" என்று அளகாக்ரம் துள்ளித் தூரியிருக்கையாகவுமாம். (உ) "நெறிமென் கூந்தல்குழையல்" என்னக்கடவதிறே. (ங) "குஞ்சி, குழல், ஓதி" என்றும் மயிருக்குப் பேராகவும் சொல்லுவர்கள், இவ்விடத்துக்கு அது உசிதமல்ல, (மைவண்ண நறுங் குஞ்சி) என்று - குழலுக்கு விசேஷணமாகையாலே.

அன்றிக்கே (குஞ்சி) என்று-கேசஸாமாந்யத்தை நினைத்தபோது, மேலெடுத்துக்கட்டின மயிரையும் அதுக்குசேஷமாக நான்றபிடரிக்குழலையும் சொல்லுகையாலே குஞ்சிக்குழலென்னவொண்ணும். "குஞ்சிக்குழல்" என்று கிடக்கையாலே விசேஷணமாகக்கடவது. திரள்திரளாகக் குழன்றிருக்கையன்றிக்கே அலகலகாகப்பிரித்தெண்ணலாம்படி-காண் திருக்குழல் தனித்தனியே சுருண்டிருந்தபடி. (ச) "கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ் சுருளினுள் கொண்ட நீலநன்னூற்றழைகொல்" என்று ஓரிருளைச் சிக்ஷித்து அது ஸத்ருசமல்லாமையாலே, (ச) "அன்றுமாயன்குழல்" என்றூரிறே நம்மாழ்வார். அஸ்த்திரமான விருள், (ரு) * ஸதைகரூபமான குழலுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதிறே. ஆக, த்ருஷ்டிப்ரியமாய் அதிமநோஹரமாய் அநுபாவ்யமான குழலென்கை.

(குழல்பின்தாழ) (சு) * ஸ்நிக்த்த நீலகுடிலகுந்தளமான திருக்குழல் கற்றைகள் பின்னேதாழ. முன்பு லலாடபர்யந்தமாயும் பின்பு அம்ஸாவலம்பியாயுமிறே திருக்குழலிருப்பது. மயிரை ஏறவாரி முடித்தபடியாலே முதுகும் தலையும் வெற்றிமைப்பட்டு பருஷமாயிராதபடி பிறகுவாளிசாத்தினாற்போலே பிடரிக்கே குழலலையாநின்றது. (பின்தாழ) இவள்தான் மயிர்படமாளுவாளொருத்தி யாகையாலே முகப்பிலேநின்று க்லேசிப்பியாதே பிறகே யொதுங்காநின்றதாயிற்று. (எ) "అనుసఞ్చరన్ - அநுஸஞ்சரந்" என்றும், (அ) "పృష్ఠతస్తు ధనుష్పాణిర్లక్ష్మణో౽నుజగామహ-ப்ருஷ்ட்டதஸ்து தநுஷ்பாணிः லக்ஷ்மணோநுஜகாமஹ" என்றும் - ஸ்வரூபப்ராப்தமாக இளையபெருமாள் ஸேவித்தாற்போலே பிறகே ஸேவியாநின்றதாயிற்று.

(பின்தாழ) ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யங்களிரண்டும் தோற்றும்படி பிறகேயாய்த்தாழ்ச்சியு முண்டாயிருக்கிறபடி. (கூ) "అభిముఖేమయి సంవృతమీక్షితమ్ - அபிமுகேமயிஸம்வ்ருதமீக்ஷிதம்" என்றும், (க0) "ఆయాన్తమతిహర్షితమ్-ஆயாந்தமதிஹர்ஷிதம்" என்றும் இவளை

(க) (உ) (ங) (ச) திரு-வாய்-எ-எ-க.
(ரு) வி-பு-ச-உ-க. (சு) (எ) (அ) ரா-ஆர-கக-க.
(கூ) (க0)

நோக்கி எதிரே வருகிறபோது பிறகுங்குழலுங் கண்டபடி யென்னென்னில்; பெருக்காற்றை எதிர்ச்செறிக்க வொண்ணுதாப்போலே என்னுடைய ஸௌந்தர்ய தரங்கங்களைக்கண்டு நேரே முகம்பார்க்க மாட்டாமையாலே - முகத்தைத் திரியவைத்தார், அப்போது கண்டேனென்கிறுள். ஸர்வசக்திக்கும் எதிர்ச்செறிக்க வொண்ணுத படியிறே இவளுடைய போக்யதையிருப்பது. அன்றிக்கே, எதிரே வந்து அவன் இவளுடைய ஆபிஜாத்ய ஸௌந்தர்யங்களுக்குத் தோற்றுப் புரிந்தவளவிலே கண்டாளாகவுமாம். அன்றிக்கே, (க) "యోవామృగం మృగయ దేవపినస్థలీషు - யோவாம்ருகம் ம்ருகயதேவி பிநஸ்த்தலீஷு" என்று - வேட்டைக்கு வருகிறவனுகையாலே, செடிகள்தோறும் புரிந்துபுரிந்து ம்ருகம்தேடுகிறவளவிலே கண்டாளாகவுமாம். அன்றிக்கே, களவின்கீழ் புணர்ச்சிக்காக வருகிறவனுகையாலே வேற்றுமனிச்சர் காண்கிறுர்களோவென்னும்பயத்தாலே புரிந்து பார்க்கிறபோது கண்டாளாகவுமாம்.

இப்படி அவயவ சோபையிலே அகப்பட்டாயித்தனையோ வென்ன, (மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட) என்று - ஆபரண சோபையிலும் அகப்பட்டேன்காண். (உ) "குழலழகர்" என்கிறவனுடைய திருக்குழலி னழகிலல்ல வகப்பட்டது, பார்ஶ்வத்தில் திருக்காதுகளில்சாத்தின ஆபரணசோபையிலேகாண் அகப்பட்டேனென்கிறுள். அக்குழலிருட்சியாலே கண்களிருண்டு திருமுகமண்டலந் தோற்றுதிருக்க அவ்விடத்தே இரண்டுசந்த்ரர்கள் உதித்தாற்போலேகாண் திருமகரக் குழைகளிருந்தபடி. (ஙு) "చన్ద్రోపిసాచివ్యమివాస్యకుర్వంస్తారాగణైర్మధ్యగతోవిరాజన్। జ్యోత్స్నావితానేనవితత్యలోకముత్తిష్ఠతేనైకసహస్రరశ్మిః - சந்த்ரோபிஸாசிவ்யமிவாஸ்யகுர்வந் தாராகணைர்மத்யகதோவிராஜந் । ஜ்யோத்ஸ்நா விதாநேந விதத்யலோக முத்திஷ்ட்டதே நைகஸஹஸ்ரரஶ்மி:" என்கிறபடியே- திருவடிபிராட்டியைத் தேடுகிற தசையிலே சந்த்ரோதய முதிவிறுற்போலேகாண் திருக்குழலாலே இருண்ட திருமுகமண்டலத்துக்கு இவை ப்ரகாசகமாயிருந்தபடி.

(மகரஞ்சேர்குழை) குழை என்று - ஆபரணத்துக்குப்பேராய், அதுதான் மகராகாரமாயும் மயூராகாரமாயும் ஹம்ஸாகாரமாயும் பஹுவிதமா யிருக்குமாகையாலே, அதில் மகராகாரத்தோடே சேர்ந்த வாபரணமாகையாலே (மகரஞ்சேர்குழை) என்கிறது. (மகரஞ்சேர்குழை) அந்தமயூராகாரம் ஸுப்ரஹ்மண்யாதி பக்தர்களுக்குச்சேருமத்தனைபொழிய பகவத்பாகவதர்களுக்குச்சேராது.

(க) (உ) நா-திரு-சச-உ. (ஙு) ரா-ஸு.

(மகரஞ்சேர்குழை) ஆனல் அதுதான் மகரஞ்சேர்ந்தபடி யெங்ஙனேயென்னில்; (க) "காமனுர்தாதை" என்கையாலே பகவத்புத்ரனை காமனுடைய கொடியாகையாலும், க்ஷீரார்ணவஸஹசாரியாகையாலும், ப்ரதமாவதார ஸஜாதீயமாகையாலும் மிகவுஞ் சேர்ந்திருக்குமென்றபடி. (மகரஞ்சேர்குழை) அழகுக்குக் கொடியுங் கானமு முடைய காமனுக்கு அடையாளமான கொடியைப்பறித்துச் சாத்தினுற்போலே யிருந்ததாயிற்று.

(உ) "ஒருகாது-சிலேக்குதம்பை, ஒருகாது செங்கிறமேல்தோன்றிப்பூ" என்கிறபடியே - ஒன்றுக்கு மகரஞ்சேர்குழையும் ஒன்றுக்கு வேறே யொன்றுமாயிருக்குமோவென்னில்; (இருபாடிலங்கியாட) இரண்டருகும் உஜ்ஜ்வலமாகக் கொண்டசையாகிற்கை. (இருபாடிலங்கியாட) (ங) "மின்னுமணி மகரகுண்டலங்கள் வில்வீச" என்கிறபடியே-குந்தனத்திலழுத்தின முக்தாமணி ரத்நங்கள் பங்க்திபங்க்தியாகப் பக்கஞ்செய்து தோன்றுகையாலே தன்னழகு காண்பார்க்குந் தானே கைவிளக்காய்க்கொண்டு அசையாநிற்கை. (இருபாடிலங்கியாட) இதஸ்ததோ தத்தத்ருஷ்டியாய்க்கொண்டு புரிந்துபார்க்கையாலே காதுப் பணியும் திரும்பிப் பூர்வபாகாபரபாகங்களிரண்டுமுஜ்ஜ்வலமாம்படி அசையாநின்றதாகவுமாம்.

(இலங்கியாட) ஹீநரோட்டைஸம்ஸர்க்கத்திலிறே மாஸ்ருண்யமும் சொப்பமும் பிறப்பது; காமனைவிட்டு உடையவன் திருக்காதிலே சேரப்பெறுகையா லுண்டான உத்கர்ஷத்தாலே உஜ்ஜ்வலமாகக் கூத்தாடா நின்றது. (இலங்கி) அந்யோந்யம் பரபாகத்தால் வந்த இலங்குதலேச் சொல்லுகிறது. திருமகரக்குழைகள் திருக்குழலுக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ, திருக்குழல்கள்தான் திருமகரக்குழைக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ வென்று தெரியாதபடியான பரபாகரஸத்தை நீ காணப்பெற்றதில்லேகாணென்கிருள். (ஆட) ஒருகடல் வடிவுகொண்டு நடந்துவந்தாற்போலேகாண் வருகிறபோது இரண்டருகும் திருமகரக்குழைகள் அசையவந்தபடி.

இப்படி அவயவசோபையும் ஆபரணசோபையுமான சீர்மைக்குக் காத்தூட்டும்படியான பரிகாபலமில்லேயோ வென்ன; (எய்வண்ண வெஞ்சிலேயே துணையா - வந்தார்) புறக்காவலுங்கூடக் கொண்டுவந்தார்காண். (சிலேயே துணையா) என்று கையில்வில்லே துணையாகவந்தாரென்கிருள். (எய்வண்ணவெஞ்சிலே) எய்கையே ஸ்வபாவமான வெவ்விய சிலே. அதாவது - ஒருதநம்படைத்தால்

(க) தி-மொ-க-௧-ங. (உ) பெரி-திரு-ங-ங-க. (ங) பெரியதிருமடல்-க.

எய்தல் செய்யவேண்டாதே, (க) "శరవర్షంవవర్ష హ - சரவர்ஷம் வவர்ஷஹ" என்றும், (உ) "சார்ங்கமுதைத்தசரமழை" என்றும், (ங) "வாளிமழைபொழிந்தசிலை" என்றும்-வில்லுத்தானே எய்யவற்றாய், சத்ருக்கள் படுகையாலே அவர்களுக்குத்தாபகரமுமாயிருக்கை.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலை) ஒருகாபுருஷனெடுக்கிலும் அவனைப் புருஷோத்தமனாக்கவற்றாயிருக்கையும், புருஷோத்தமனுக் கல்லது எடுக்கவொண்ணாதிருக்கையும். ஜமதக்நிக்குப் பிறந்த பரசுராமனும் முள்பட புருஷோத்தமனையெடுக்கவேண்டிற்றிறே. (ச) "மழுவாளி சிலைவாங்கி" என்று பெருமாள் அவன்கையில்வில்லைவாங்கினவளவிலே புருஷோத்தமத்வம்போய் பழையருஷிபுத்ரனாய் சோகியாயிறே போகிறபோதுபோனவெளிவரவு. இத்தால் - எடுத்தெய்யுமவனுக்கு மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாவென்கிறது.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலையே துணையா) அன்றியே, திவ்யாயுதங்களுக்கு ஆயுதகோடியிலும் ஆபரணகோடியிலும் இருபடைமெய்க்காட்டாகையாலே திருமகரக்குழையோபாதி திருவில்லும் ஆபரணமாகத் தரித்து வந்தாராகவுமாம். (ரு) "சிலையிலங்கு பொன்னாழித்திண்படை தண்டொண்சங்கம்" என்றும், (சு) "ஆழியொடும் பொன்னார் சார்ங்கமுடைய வடிகளை யின்னாரென்றறியேன்" என்றும் - சேர்த்தி யழகிலே ஆழங்கால்பட்டு அறிவுகலங்கி ஈடுபட்டார்களிறே. (எ) "తత స్త్వవనతంచాపమాదాయాత్మభూషణమ్ - ததஸ்த்வவநதம்சாப மாதாயாத்மவிபூஷணம்" என்னக்கடவதிறே.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலை) அன்றிக்கே, எய்யக்கடவதாய், (அ) "తతస్తుతంసంయతిచిత్రకార్ముకమ్ - ததஸ்துதம்ஸம்யதி சித்ரகார்முகம்" என்றும், (கூ) "எவ்வரிவெஞ்சிலை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நாநாவர்ணங்களாலே வரிவரியாகச் சித்ரிதமாய் தர்சநீயமாயிருக்கை.

(வெஞ்சிலை) கையும் வில்லுங்கண்டபோதே எதிரிகள் குடல் குழம்பும்படியா யிருக்கை. (வண்ணவெஞ்சிலை) கையும் வில்லுமாயிருக்கிற விருப்பைக்கண்டால் அநுகூலர் வாழும்படியாயும் ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியாயுமிறே யிருப்பது. கையில் பிடித்த வில்லுந் தாமுமாயிருக்கிற வாண்பிள்ளைத்தனம் நீகாணப்பெற்றதில்லையென்கிறாள். வீரபத்நி அகப்படுவது வீரத்திலேயிறே.

(கo) "తందృష్ట్వా-தம்த்ருஷ்ட்வா" இத்யாதி. [తందృష్ట్వాశత్రుహన్తారంమహర్షీణాంసుఖావహమ్ । బభూవహృష్టావైదేహీభర్తారంపరి

(க) ரா-யு-கூச-கஅ. (உ) தி-பா-ச. (ங) தி-வாய்-ரு-கo-ச.
(ச) பெரு-திரு-கூ-கூ. (ரு) தி-மொ-அ-க-க. (சு) தி-மொ-கo-கo-கூ.
(எ) (அ) ரா-ஸு- (கூ) பெரு-திரு-கo-ங. (கo) ரா-ஆர-ங-ஙகூ.

ஷஸ்வஜே - தம்த்ருஷ்ட்வா சத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்।
பபூவஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே'' ராக்ஷஸவேட்டையாடின பெருமாளுடைய யுத்தாயாஸஸ்ரம பரிக்லிந்நமான திருமேனியிலே ராக்ஷஸசரவ்ராத வ்ரணரோப திவ்யௌஷதமான காடாலிங்கநத்தைப்பண்ணி பிராட்டி ஸத்தைபெற்றாளென்கிறது. [தம் - தம்] ராக்ஷஸபூயிஷ்ட்டமான தேசத்தில் உன்னைக்கொடுபோக அஞ்சுவேனென்றவரை. (தம்-தம்) (க) ''ஸ்த்ரியம்புருஷவிக்ரஹம்-ஸ்த்ரியம்புருஷவிக்ரஹம்'' என்று - பிராட்டியாலே ஆண்கள்முன்பாக ஏவுண்டவன்று தொடங்கி திருவுள்ளத்திலே கறுவியிருந்து பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸரையும் ஆழிமூழையாகத்தறித்து ரக்தவெள்ளத்தேமிதக்கவிட்டுப் பிராட்டியைப்பிடித்துக்கொண்டு சேவகத்தை மூதலித்துக்காட்டியருளினவரை. [தம்- தம்] (உ) ''ஆதித்ய இவ தேஜஸ்வீ'' - ஆதித்ய இவதேஜஸ்வீ'' இத்யாதியாலே வீரப்பாட்டுக்குச் சிறுவிரல் முடக்கும்படி அவதீர்ணரானவரை. [தம்-தம்] படுக்கைத் தலையிலே விடுபூவிழுந்து திருமேனி சிவக்கும்படியான ஸௌகுமார்யத்தை யுடையவரை. [தம்- தம்] உகப்பாலே அடுத்துப்பார்க்கில் ராகமானதேஜஸ்ஸு கொலையும்படியான திருமேனியையுடையவரை. [தம்- தம்] வீரஸ்ரீபரிணயமான மணக்கோலத்தோடே தர்சநீயமான ஸௌகுமார்யாதிசயத்தையுடையவரை. [தம்- தம்] ருஷிகளுக்குப்பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை கடலோசையாகாதபடி அதுசெய்து தலைக்கட்டுகையாலே பூர்ணமநோரதரானவரை.

[சத்ருஹந்தாரம்-சத்ருஹந்தாரம்] ரத்நகசிதமான பொன்னரிமாலைபோலே சத்ருசரவ்ராத வ்ரணாங்கிதமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையராயுள்ளவரை. [த்ருஷ்ட்வா - த்ருஷ்ட்வா] ஆதபாபிபூதருடைய சீதளதடாகப்ரவேசம்போலே ராக்ஷஸசராக்ராபிபூதமான திருமேனியைத் தன்பூர்ணகடாக்ஷமாகிற ஹிமஜலத்தாலே வழியவார்த்து. ''சத்ருஹந்தாரம்-சத்ருஹந்தாரம்'' என்றது-ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்தால்வந்த புகருடைமை. ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்

(க) ரா - அ - ௩௰ - ௩. (உ) ரா - அ.

வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதிபக்ஷமுண்டோவென்னில்; (க) "జ్ఞానీత్వాత్మైవ - ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ" (உ) "మమ ప్రాణాహి - மமப்ராணாஹி" (ங) "பத்தர்" இத்யாதி ப்ரக்ரியையாலே ஆஶ்ரிதவிரோதிகளே தனக்கு விரோதிகளாமித்தனையிறே. [మహర్షీణాంసుఖావహమ్ - மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்] யுத்தப்ராரம்பம்தொடங்கி, "కింభవిష్యతి - கிம்பவிஷ்யதி" என்று வயிறுபிடித்து து:கிதராயிருந்த மஹர்ஷிகளுடைய பயம்தீர சத்ருக்களைக் கட்டடங்கக்கொன்றுவிட்டு அவர்களுக்கு ஸுகாவஹராயுள்ளவனை. [మహర్షీణాంసుఖావహమ్ - மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்] தம்முடைய போஷ்யகுடும்பத்துக்கு ஸுகத்தைப்பண்ணி, தம்முடைய ஸத்தைக்கு ஆபாதகமானவனை.

[బభూవ - பபூவ] மாலையும்மணமும்போலே அத்யந்த ஸுகுமாரமான விக்ரஹத்தையும் ஸ்வபாவத்தையுமுடையராயிருக்கிற பெருமாள், கடிநமான காத்ரங்களையும் ஸ்வபாவங்களையுமுடைய முரட்டு ராக்ஷஸரோடே யுத்தம்ப்ராரம்பித்தபோதே தொடங்கி ப்ரேமாதிசயத்தாலே ஸத்தைமாண்டுகிடந்த பிராட்டி, திருமேனியிலே ஒரு தீங்கின்றியிலே நின்ற பெருமாளைக்கண்டு ஸத்தைபெற்றுளென்கிறது. [హృష్టా - ஹ்ருஷ்டா] தர்மியுண்டானால் தர்மம் பிறக்கக்கடவதிறே. ராமஸௌந்தர்யத்தை முழுக்கக்கண்டு திருவுள்ளத்தில் பிறந்தகளிப்புப் புறவெள்ளமிட்டபடி. [వైదేహీ - வைதேஹீ] ஐயர் வயிற்றிலே பிறந்திலேனாகில் நமக்கிந்தப்பேறில்லையிறே. [వైదేహీ - வைதேஹீ] இக்குடியில் பிறந்திலேனாகில் பெருமாள் என்னைக்கைப்பிடியாரே. [వైదేహీ - வைதேஹீ] இந்நிலத்தில்பிறந்திலேனாகில் எனக்கு இவ்வில்லோட்டை ஸௌப்ராத்ரங்கிடையாதே; அவ்வில்லோட்டை ஸௌப்ராத்ரமில்லையாகில் வீர்யசுல்கமான விவாஹாகாரங்கூடாதே. [వైదేహీ - வைதேஹீ] தநுர்ப்பங்கமாத்ரத்திலே என்னையும் தம்முடைய வம்சத்தையும் பெருமாளுக் கடிமையாக வெழுதிக்கொடுத்த ஐயர், இற்றைநாளை ஆகாரங்கண்டால் என்படுகிறுரோ? [వైదేహీ - வைதேஹீ] (ச) "పుంసాందృష్టిచిత్తాపహారిణమ్ - பும்ஸாம்த்ருஷ்டி சித்

(க) கீதை-எ-கஅ.
(உ) பார-உ-
(ங)
(ச) ரா-அ.

தாபஹாரிணம்'' என்கிறபடியே-ஸர்வலோகாகர்ஷகமான இந்நிலையை ஐயனைபொழிய நான்காண்பதே! என்று பித்ருஸ்ம்ருதிபண்ணுகிறாள். [భర్తారమ్-பர்த்தாரம்] பாணிக்ரஹணவேளை தொடங்கி, பதித்வப்ரதிபத்தி பண்ணிப்போந்தேன், இப்போதிறே தாத்வர்த்தம் ஜீவித்தது. [పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே] [సస్వజే-ஸஸ்வஜே] ஆலிங்கநம் பண்ணினாள்; [పరిషస్వజే- பரிஷஸ்வஜே] பூர்ணமாகத் தழுவினாள். [పరిషస్వజే- பரிஷஸ்வஜே] பர்யாப்தமாகத்தழுவினாள். [పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே] திருமேனியில் தழும்புமாறுமளவும் தழுவினாள். [పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே] சரவ்ரணங்களால் வந்த தழும்புமாறுமளவும் திருமுலைத்தடத்தாலே வேதுகொண்டாள். தான் கைகண்டமருந்திறே - சரவ்ரணங்களுக்கு ஆலிங்கநம். ஔஷதமாமிடத்தில் * ஐந்துடனனுற்றுடன் வாசியில்லையிறே. அந்தரங்கன் உள்ளூறவெய்த புண்ணுக்கு மருந்தானவிது தோல்புரையே எய்த புண்ணுக்கும் மருந்தாகச்சொல்லவேணுமோ வென்றிருந்தாள். ஒருகொடியாகில் ஒருகொள்கொம்பைத் தழுவி யல்லது நில்லாதிறே. [పరిషస్వజే - பரிஷஸ்வஜே] நித்யஸம்யோகஸ்த்திதி ரூபமான பர்த்ருத்வாகாரம் ஒருகொள்கொம்புக்கு உண்டானால் ததாதாரமாகப் படர்ந்து அத்தைமூடி அக்கொள்கொம்பைச்சிறப்பித்துக் கொண்டா லல்லது கொடிக்கு ஸ்வரூப மில்லையிறே. [భర్తారంపరిషస్వజే-பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே] (க) ''భర్తారమవలమ్బ్యైవ భార్యాయాఃస్థితిరిష్యతే । అవలమ్బ్యద్రుమంవల్లీ త్వేధతేనవినాద్రుమమ్-பர்த்தாரமவலம்ப்யைவபார்யாயா ஸ்த்திதிரிஷ்யதே। அவலம்ப்யத்ருமம் வல்லீத் வேததே நவினாத்ருமம்'' என்னுமாபோலே.

''తమ్-தம்'' என்கிறபதம் பெருமாளுடைய ஸர்வாதாரத்வத்தைக் காட்டுகிறது. ''దృష్ట్వా-த்ருஷ்ட்வா'' என்கிற பதத்தாலே - பெருமாளுடைய ஆகாரங்களையெல்லாம் நேராகக் காணவல்லாள் பிராட்டியென்கிறது. ''శత్రుహన్తారంమహర్షీణాంసుఖావహమ్-சத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம்'' என்கிறவற்றால்-தன்னோடு

---

* இங்குள்ள அசுத்தியைக் கோசாந்தரங்களால் பரிஷ்கரித்துக்கொள்க.
(க)

குடல்துடக்குண்டான சேதநர்க்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணினபோதல்லது அவரைக்காணக் கண்ணில்லையென்கிறது. “బభూవ-பபூவ” என்கிற வித்தால்-அவரைக்கண்டு ஸத்தைபெற்றாளென்கிறது. “హృష్టా-ஹ்ருஷ்டா” என்கிறபதத்தாலே-தர்மியுண்டானவாறே தர்மம் குடி-புகுந்ததென்கிறது. “వైదేహీ-வைதேஹீ” என்ற பதத்தாலே ஹேதுபூதர் பக்கல் உபகாரஸ்ம்ருதி சொல்லுகிறது. “భర్తారమ్-பர்த்தாரம்” என்று - (க) “పితుర్దశగుణంమాతా-பிதுர்த்தசகுணம்மாதா” என்று புத்ரரக்ஷணத்திலுகப்பாலே புருஷகாரத்வஞ் சொல்லுகிறது. “పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே” என்று - ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தால் வந்த உகப்புக்குப் போக்குவீடு ஆலிங்கநமாய் அதுதான் பரம்ப்ரயோஜநமென்கிறது. இத்தால் - வீரபத்நி அகப்பட்ட வீரக்கோலஞ் சொல்லிற்று. இப்படியே இவளும் கையும்வில்லுமாக வந்த ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை நீகாணப்பெற்றில்லை காணென்கிறாள்.

(சிலையேதுணையா) இவ்விடத்தில் பிரிநிலையாலே (உ) “கொங்குண்வண்டேகரியாகிவந்தான்” என்னுமாபோலே போகத்துக்கு வருகிறவர் ஊரைத்திரட்டிக் கொண்டுவாராதே வில்லேதுணையாகக் குறியுடைமையோடே வந்தார்காண். (சிலையேதுணையா) ஆயுதச்சாலைபோலே சொட்டை, சுரிகை தொடக்கமான கருவிகளெல்லாம் கட்டிச்சுமவாதே வில்லொன்றையே கொண்டுவந்தார்காண். போகத்துக்கு வருகிறவர் ஸ்ரக்சந்தந தாம்பூலாதிகளான போகோபகரணங்களோடே வருமித்தனைபோக்கி வில்லுத்தானென்னென்னில்; பூர்வஸம்ஶ்லேஷத்துக்குத் தாய்மாராகிற விடறுகட்டைகளாலே சிலவிரோதம் பிறந்து இன்னும் அடிதொடங்கி ஹ்ருதயபரீக்ஷைபண்ணவேண்டுமாகையாலே, அதுவும் ஸ்வயம்தௌத்யத்திலே யிழிந்து, அதுக்கு அவகாசம் பாஹ்யோத்யாநத்திலே நானும் தோழிமாரும் பூக்கொய்கிற விடத்திலே தாமும் வேட்டைக்கென்று ஏகாந்தமாக வரவேண்டி அதுக்கு வில்லபேக்ஷிதமாகையாலே கொடுவந்தார்காண். அன்றியிலே, (சிலையேதுணையா) என்று - (௩) “வில்லிறுத்து மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தாய்” என்கிறபடியே தன்னையழியமாறி எங்களைச் சேர்த்தக்ருதஜ்ஞதையாலே கைவிடமாட்டாமல் கொடு

(க) (உ) தி-மொ-௯-௩-௪. (௩) க௫.

வந்தாராகவுமாம். அன்றியிலே, (சிலையே துணையா) என்று-என்பக்கல் வரும்போது - தண்ணீர்த்துரும்பான தாடகாநிரஸந பூர்வகமாக விஸ்வாமித்ராத்வரத்ராணம் பண்ணவேணுமென்று கொடுவந்தாராகவுமாம். அன்றியிலே, என்னைக் கைப்பிடித்துமீண்டுவரும்போது வழியிலே பரசுராமாதிகள் தோற்றினுருண்டாகிலும், (க)“కణ్టకేనై వకణ్టకమ్-கண்டகேநைவகண்டகம்” என்கிறபடியே ஒருவில்லை வாங்கவேண்டுகையாலே கொடுவந்தாராகவுமாம்.

அன்றிக்கே, (சிலையே துணையா) என்று - (உ) “ హతాన్యేకేన రామేణ మానుషేణపదాతినా । చతుర్దశసహస్రాణి రక్షసాంభీమకర్మణామ్ - ஹதாந்யேகேநராமேணமாநுஷேணபதாதிநா । சதுர்த்தசஸஹஸ்ராணிரக்ஷஸாம்பீமகர்மணாம்” என்று- பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸரைத் தாமொருவருமே கொன்று வென்றிகொள்ளுகிற விடத்தில் தம்பியாரும் பிராட்டிக்குக் காவலாய்நிற்க அத்தனிவீரத்துக்குத்துணையாய்நின்று நிறுத்தறுத்துக்கொடுத்த தனிவில்லாகையாலே அத்தைக்கொடுவந்தாராகவுமாம். அன்றிக்கே, (சிலையே துணையா) என்று - (௩) “అవష్టభ్యచతిష్ఠన్తం దదర్శ ధనురూర్జితమ్-அவஷ்டப்யசதிஷ்ட்டந்தம்ததர்பதநுரூர்ஜிதம்” என்கிறபடியே - என்னைப்பிரிந்த தளர்த்திக்குத்தமக்கு ஊன்றுகோலாகக் கொடுவந்தாராகவுமாம். அன்றிக்கே, (சிலையே துணையா) என்று (௪)*வன்துணைவானவர்க்காய் வரஞ்செற்றரங்கத்துறையுமின்துணைவனுக்கும் ஒருதுணையுண்டாயிற்றுக்காண். அன்றிக்கே, (சிலையே துணையா) என்று - இது இப்படி துணைப்படுகைக்குக் காரணம் ப்ராவண்யமும் குணவத்தையுமிறே, மற்றுள்ளவற்றிற் காட்டில் ஏற்றம் வில்லுக்கென்கிருளாகவுமாம். அன்றிக்கே, குணவிசிஷ்டவஸ்துவுக்கு குணவிசிஷ்ட வஸ்துவிறே துணையாயிருப்பதென்கிருளாகவுமாம்.

இவர்க்கு அது துணைப்பட்ட தெங்கேயென்னில்; (இங்கே) நான் நிதியெடுத்தவிட மிங்கேகாண். (இங்கே) பறிகொடுத்தவிடந் தன்னிலே காணப்பெற்றேன். (இங்கே) கலந்துபிரிந்தபின்பும்

(க)
(உ) ரா-ஆ-
(௩) ரா-கி-கக-உடு.
(௪) தி-மொ-௩-எ-௬.

மண்ணேமோந்துகொடு கிடக்கலாம்படி காண், (க) "ஒருகாலில் சங்கொருகாலில் சக்கரம்" என்றும், (உ) "శఙ్ఖరథాఙ్గకల్పకధ్వజారవిన్దాఙ్కుశవజ్రలాఞ్ఛనమ్ - சங்கரதாங்ககல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குசவஜ்ர லாஞ்சநம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - இலச்சினைபட நடந்த வடிச்சுவடிருந்தபடி. அன்றிக்கே, (இங்கே) என்று - திருமணங்கொல்லையைக் காட்டுகிருள்.

(இங்கே) (ங) "అస్మిన్మయాసార్ధముదారశీలా-அஸ்மிந்மயாஸார்த்தமுதாரசீலா" என்று பெருமாள் தாமருளிச்செய்தாற்போலே சொல்லுகிருள். (இங்கே) (ச) "ఏతత్తదిఙ్గుదీమూలమిదమేవచతత్తృణమ్। యస్మిన్రామశ్చసీతాచరాత్రింతాంశయితావుభౌ- ஏதத்ததிங்குதீமூல மிதமேவசதத்த்ருணம் । யஸ்மிந்ராமஸ்சஸீதாச ராத்ரிம்தாம்ஸயிதாவுபௌ" என்கிறபடியே - நானு மவனுமிருந்து போது போக்கினவிடமிதுகாண். (இங்கே) ஒருபரமபதமல்ல, க்ஷீராப்தியல்ல, அயோத்யா மதுரைகளல்ல, கோயில் திருமலையல்ல, இவ்விடம் பண்ணின பாக்யங்காண். (ரு) "అస్మత్త్యక్తాని వేశ్మాని కైకేయీ ప్రతిపద్యతామ్ - அஸ்மத்த்யக்தாநி வேஸ்மாநி கைகேயீப்ரதிபத்யதாம்" என்று பிறந்து படைத்து ஆண்ட படைவீட்டையும் மாளிகையையும் கைகேயிக்கும் மகனுக்குங் கொடுத்தாற்போலே யன்றிக்கே, (சா) "సుభగశ్చిత్రకూటోసౌ గిరిరాజోపమోగిరిః - ஸுபகஸ்சித்ரகூடோஸௌ கிரிராஜோபமோகிரிஃ" என்று-பெருமாளும் பிராட்டியும் கூடியிருந்த திருச்சித்ரகூடம்போலே இவ்விடம் பண்ணின பேறுகாண்.

இவ்விடத்தில் அவர்செய்த தென்னென்ன, (வந்தார்) இவ்விடங், கைவிட்டுப்போகையன்றிக்கே உத்தேஸ்யபூமியாக வந்தார்காண். (வந்தார்) வருகிருரென்று எழுச்சிகொட்டாதிருக்க நினைவின்றியிலே வந்துகொடுநின்ருர்காண். (வந்தார்) (எ) "కుశస్థలే నివసతి స చ ప్రాతరిహేష్యతి - குசஸ்த்தலேநிவஸதி ஸசப்ராதரிஹேஷ்யதி" என்று வரக்கடவரென்றிருக்கையன்றிக்கே வந்துகொடுநின்

(க) பெரி-திரு-க-அ-கூ. (ங) ரா-ஆ-கூங-கஉ. (ரு) ரா-அ- (எ) ரா-யு-
(உ) ஸ்தோ-ர-ஙக. (ச) ரா-அ- (சா) ரா-அ-கூகக-கஉ.

ரூர்காண். (வந்தார்) (க) "வரவாறென்றில்லையால் வாழ்வினிதால்'' என்றும், (உ) "நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்ற நாதன்'' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே இதுக்கடியாயிருப்பதொரு ப்ரவ்ருத்தி என்கையிலின்றிக்கேயிருக்க இப்படிபலித்துக்கொடு நிற்கக்கண்டேன். (வந்தார்) போக்குவரத்துக்கள் பொதுவா யிருக்கையன்றிக்கே, (ங) "இனிநான்போகலொட்டேன்'' என்றும், (ச) "திருவாணை நின்னாணைகண்டாய்'' என்றும் - தடுத்தும் வளைத்துங்கொள்ளலாம்படி கைபுகுந்தார்காண்.

இப்படி வருகிறவர் உன்னுடனே கலந்துமகிழ்ந்துபோகிறவன்றைக்கும் பிரிந்துகலங்கிவருகிறவன்றைக்கும் வாசியுண்டோவென்ன ; (இருவராய்வந்தார்) உருவிரண்டுமேனியாய் வந்தார்காண். (இருவராய்வந்தார்) முன்பு என்னுடனே கலந்துபோகிறவன்று (டு) "புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும் புதுக்கணிப்பும் நினையும் நீர்மையதன்று'' என்றும், உருவியிருக்கிறபோது, (சு) "உண்ணாதுறங்காதொலிகடலை யூடறுத்துப் பெண்ணுக்கையாப்புண்டு'' என்றும், (எ) "ನಮಾಂಸಂರಾಘವೋ ಭುಙ್ಕ್ತೇ ನಚಾಪಿಮಧುಸೇವತೇ- நமாம்ஸம்ராகவோபுங்க்தே நசாபிமதுஸேவதே'' என்றும், (அ) "ನೈವದಂಶಾನ್ ನಮಶಕಾನ್ ನಕೀಟಾನ್ ನಸರೀಸೃಪಾನ್- நைவதம்சாந்மசகாந்நகீடாந்நஸரீஸ்ருபாந்'' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - ஆஹாரநித்ரைகளையுந்துறந்து ஊர்ந்தனவும் கடித்தனவுமறியாதே பிரிவாற்றாமல் மெலிந்திருக்கிற விருப்புப்பேசுமளவல்லகாண்.

(இருவராய்வந்தார்) என்று - சரீரம் இருதுண்டமாயாதல், இருபிளவாயாதல் வந்தாரென்கிறதல்ல, ஏகக்ஷணத்திலேஉத்பத்திவிநாசமாய் வைவித்த்யம் கூடுகிறதல்ல, (சிலையேதுணையா) என்று - போகைகாந்தமாகத் தனியேவருகிறவராகையாலே கூடச்சிலரைக்கொண்டுவந்தாரென்னக்கூடாது, ஜநககந்யாக்ரஹணம்போலே கந்நிகைகள் பலருண்டாய்த் தமயன்தம்பி வேட்கவருகிறாரல்ல; இனி இருவராய் வருகையாவது - ஒருவன்தானே இரண்டாகாரத்தை யுடையனாய் வருகை. அதாவது - சோகஹர்ஷங்களையுடையராய் வருகை. (கூ) "ಸತ್ಯಂಜ್ಞಾನಮನನ್ತಂಬ್ರಹ್ಮ-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ர

(க) பெரியதிருவ-ரு௯.
(உ) தி-வாய்-க-எ-டு.
(ங) தி-வாய்-௧௦-௧௦-க.
(ச) தி-வாய்-௧௦-௧௦-உ.
(டு) தி-வாய்-அ-கூ-ங.
(சு) நா-தி-கக-எ.
(எ) ரா-ஸு-ருசு-சக.
(அ) ரா-ஸு-ருசு-சஉ.
(கூ) தை-ஆந-க.

ஹ்ம" என்று - விசேஷ்யமானப்ரஹ்மம் ஒன்ருயிருக்க பேதகம் விசேஷணம், பேத்யம் விசேஷ்யமென்று விசேஷணபேதாயத்த விசேஷ்யபேதத்தை அங்கீகரித்திறே - (க) "భిన్నప్రవృత్తినిమిత్తానాం శబ్దానామేకస్మిన్నర్థే వృత్తిస్సామానాధికరణ్యమ్- பிந்நப்ரவ்ருத்திநிமித்தாநாம் சப்தாநாமேகஸ்மிந்நர்த்தே வ்ருத்திஸ்ஸாமாநாதிகரண்யம்" என்று வ்யாகரணுதிகள் சொல்லிற்று. அவ்வாகாரபேதங்கள்தான்பல.

அவையாவன - (இருவராய்வந்தார்) அவயவசோபையோடும் ஆபரணசோபையோடும் வந்தார். மைவண்ண நறுங்குஞ்சி - அவயவசோபை; மகரம்சேர்குழை - ஆபரணசோபை. (இருவராய்வந்தார்) வீரஶ்ருங்காரங்களிரண்டுந் தோற்றவந்தார். சிலையேதுணையா வந்தது - வீரம். (உ) "రామే ప్రమాదం మా కార్షీః పుత్ర భ్రాతరి గచ్ఛతి- ராமேப்ரமாதம்மாகார்ஷீ: புத்ரப்ராதரிகச்சதி" என்றும், (ங) "మత్తమాతఙ్గగామినమ్- மத்தமாதங்ககாமிநம்" என்றும், என்முன்னே நடந்தாரென்றது - ஶ்ருங்காரம். (இருவராய்வந்தார்) ப்ரணயித்வ தைர்யங்களிரண்டுந் தோற்றும்படி வந்தார். (என்முன்னே) என்றது - ப்ரணயித்வம்; (நின்ருர்) என்றது - தைர்யம். (இருவராய்வந்தார்) விநயதௌத்யங்க ளிரண்டுந் தோற்றும்படிவந்தார். "கைவண்ணந்தாமரைவாய்கமலம்" என்னும்படி யிருந்தது விநயம். "கண்ணிணையுமரவிந்தமடியுமஃதே" என்று - தூதுசெய்கண்கள் கொண்டுபண்ணின வ்யாபாரமும் நாலடிபுகுரநின்றதும் தௌத்யம். (இருவராய்வந்தார்) இரண்டு நினைவோடேவந்தார். அதாவது - பெறில் உஜ்ஜீவிக்கையும் பெருவிடில் முடிகையும். (இருவராய்வந்தார்) பரத்வஸௌலப்யங்களிரண்டுந்தோற்றும்படி வந்தார். "அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை" என்றது-ஸௌலப்யம்; "அவரை நாம்தேவர்" என்றது-பரத்வம். (இருவராய்வந்தார்) (ச) "మానుషే దేవరూపిణౌ-மாநுஷௌதேவரூபிணௌ" என்கிறபடியே திவ்யமாநுஷபாவமிரண்டும்தோற்றும்படிவந்தார். "சிலையேதுணையா" என்று-மநுஷ்யர்க்குச் சேர்ந்த வில்லாலே மாநுஷபாவம். "கண்ணிணையுமரவிந்தம்" என்கையாலே-(ரு) "యథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ- யதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்று புண்டரீகாக்ஷத்வத்தாலே திவ்யபாவம். (இருவராய்வந்தார்) தூதருமாய் நாயகருமாய்

(க) (ங) ரா-அ-ங-உஅ. (ரு) சாந்தோ-க.கூ-எ.
(உ) ரா-அ-சo-ரு. (ச)

வந்தார். ஸ்வயம்தௌத்யமாகையாலே தூதத்வம், வடிவின் போக்யதையாலே நாயகத்வம். (இருவராய்வந்தார்) (க) "யத்ருச்சயைவ ஸம்ப்ராப்தௌ சந்த்ரஸூர்யாவஸுந்தராம்- யத்ருச்சயேவ ஸம்ப்ராப்தௌ சந்த்ரஸூர்யௌவஸுந்தராம்" என்றும், (உ) "ஆதித்ய இவ தேஜஸ்வீ- ஆதித்யஇவதேஜஸ்வீ" என்றும், (ங) "லோககாந்தஸ்ஸசீயதா- லோககாந்தஸ்ஸசீயதா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே-சந்த்ரன்வந்தானோ, ஆதித்யன்வந்தானோவென்று சங்கிக்கவேண்டும்படி வந்தார். (ச) * மணிமகரகுண்டலங்கள் வில்வீசுகையாலே ஆதித்யசங்கை; (ரு) "குழலழகர்" என்று சொல்லுகையாலே சந்த்ரசங்கை. (இருவராய்வந்தார்) (சு) "காங்கதாவிவதிவஃபுநர்வஸூ- காம்கதாவிவதிவஃ புநர்வஸூ" என்கிறபடியே புநர்வஸு நக்ஷத்ரமிரண்டும் சேர பூகதமானாற்போலே வந்தார். (எ) "தீப்தேநஸ்வேந தேஜஸா- தீப்தேநஸ்வேநதேஜஸா" என்கிற சுடருடைமை காரணம்.

(இருவராய்வந்தார்) (அ) "கஜஸிம்ஹகதீவீரௌ- கஜஸிம்ஹகதீவீரௌ" என்கிறபடியே, வருகிறபோதை நடையழகிருந்தபடி, ஆனை பிசகிநடந்ததோ, ஸிம்ஹம் மதியாமே நடந்ததோ வென்னும்படி வந்தார். அன்றியிலே, (அ) "சார்தூலவ்ருஷபோபமௌ-சார்தூலவ்ருஷபோபமௌ" என்கிறபடியே புலி அரட்டோடே நடந்ததோ, வ்ருஷபம் செருக்கோடே நடந்ததோவென்னும்படி வந்தாரென்றுமாம். (இருவராய்வந்தார்) உபாயம் தாமாயும் உபேயம் தாமாயும் வந்தார். ம்ருகயாவ்யாஜத்தாலே வந்தது - உபாயம். "அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை" என்னும்படியான போக்யத்வம் - உபேயம்.

(இருவராய்வந்தார்) ஸ்வரூபத்தாலே ஸ்வதந்த்ரராயும் குணத்தாலே பரதந்த்ரராயும் வந்தார். (கூ) "ஆநீதவாதம்ஸ்வதயாததேகம்-ஆநீதவாதம் ஸ்வதயாததேகம்" என்றும், (கo) "ஶ்ரத்தயா தேவோ தேவத்வமஶ்நுதே-ஶ்ரத்தயாதேவோ தேவத்வமஶ்நுதே" என்றும்,

---

(க)
(உ) ரா-ஸு-ரு௪-உஅ.
(ங) ரா-ஸு-ரு௪-உஅ.
(ச) பெரியதிருமடல்-க-
(ரு) நா-தி-கக-உ.
(சு)
(எ) ரா-
(அ) ரா-
(கூ) யஜு-
(கo) யஜு-கா-ரு-கo.

(க) "నత్వహంత్వాంవినాసీతేజీవేయంహికథఞ్చన - நத்வஹம்த்வாம் விநாஸீதே ஜீவேயம்ஹிகதம்சந" என்றும், (உ) "நாரணனே நீயெ ன்னையன்றியிலை" என்றும், (ங) "అస్యాదేవ్యామనస్తస్మిం తస్యచాస్యాంప్రతిష్ఠితమ్। తేనేయంసచధర్మాత్మాముహూర్తమపిజీవతి-அஸ்யாதே வ்யாமநஸ்தஸ்மிந்தஸ்யசா ஸ்யாம்ப்ரதிஷ்ட்டிதம் । தேநேயம்ஸசதர் மாத்மாமுஹூர்த்தமபிஜீவதி" என்றும், (ச) "నచసీతాత్వయాహీనా- நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்றும்,(உ) "நானுன்னையன்றியிலேன் கண் டாய் நாரணனே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நானுண்டாகில் தாமுண்டாய், நான் இல்லையாகில் தாமில்லையாம்படியும், தாமுண் டாகில் நானுண்டாய் தாமில்லையாகில் நானில்லையாம்படியுமான வாகாரத்வயத்தோடும் வந்தார்.

அன்றிக்கே, (இருவராய்வந்தார்) என்று - இளையபெருமாளும் தாமுமாகவந்தாரென்றுமாம். "சிலையே துணையா" என்றுவைத்து இளையபெருமாளோடே வந்தாரென்கை சேருமோவென்னில்; கை யில்வில்லோபாதி இளையபெருமாளும் நிரூபகபூதரா யிருக்கிறது. (ரு) "రామస్యదక్షిణోబాహుః- ராமஸ்யதக்ஷிணோபாஹு:" என்ன க்கடவதிறே. ஆனால் (இருவராய்) என்று பிரியச்சொல்லுவானெ ன்னென்னில்; அணைக்குந்தோளோடே வந்தானென்னுங் காட்டில் பிரியச்சொல்லிற்றாகாதிறே. ஸம்ஶ்லேஷிக்க வருமவன் படுக்கை யுடனே வருகை மிகையல்லவிறே.

(இருவராய்வந்தார்) சேஷியாய்வந்தாரல்லர், சேஷபூதராய்வந் தாரல்லர், உபயாகாரத்தோடே வந்தாரென்னவுமாம். தம்முடைய காலை என்தலையிலேவைக்கிறேனென்றுவந்து என்னுடையகாலைத் தம்முடையதலையிலே வைத்துக்கொண்டா ரென்கிறாள். பாணிக்ர ஹணம்பண்ணும்போது சேஷியாயிருக்கையும் படுக்கைத்தலையிலே வந்தவாறே முறைகெடப் பரிமாறுகையுமாயிறேயிருப்பது. வகுத்த ஸ்வாமியாகவும்வேணும், (சு) *నశాస్త్రంనైవచక్రమః- நஶாஸ்த்ரம் நைவசக்ரம: ஆகவும் வேணுமிறே. அன்றிக்கே, நரநாராயணர்கள்

(க)
(உ) ச-திரு-எ.
(ங) ரா-ஸு-கரு-ருஉ.
(ச) ரா-அ-ருங-ஙக.
(ரு) ரா-யு-உஅ-உரு.
(சு)

போலே வந்தாரொன்னவுமாம். அதவா, சப்தத்தை நியமித்து, இருவராம்படி வந்தாரொன்னவுமாம். இத்தால் - நானும் தாமுமே யாம்படி வருகையென்கை. (வந்தார்) தாமிருந்தவிடத்தே நான்மடலெடுத்துச் சென்று கிட்டவேண்டியிருக்க, நானிருந்தவிடத்தே காண் தாம்வந்தாரொன்கிறுள். அன்றியே, நாலடியிலும்வர நடந்த நடையை நீ காணப்பெற்றில்லையென்கிறுளாகவுமாம். நடைச்சக்ரவத்துப் பிடிக்கவேண்டும்படிகாண் அவர்நடந்த நடையழகிருந்தபடி.

இப்படி இவர்வந்து செய்த தென்னென்ன; (என்முன்னே நின்ருர்) பெரியத்வரையோடே வந்தவர், கடல்கண்டு தேங்கின திருவடியைப்போலே என்னைக்கண்டு மேலிடமாட்டாதே தேங்கியென் முன்னேநின்ருர். அன்றியே, "தாம் முகம்பார்ப்பதெப்போதோ" என்று நான் நிற்கப்ராப்தமாயிருக்க "இவள் நம்மை நேரோ முகம்பார்க்கவல்லளோ"என்று பாரித்துக்கொண்டு நின்ருர்காணென்கிறுள். (என்முன்னேநின்ருர்) மாஸோபவாஸிகளுக்குப் பால்குழம்பு கொடுப்பாரைப்போலே காணவேணுமென்கிற வென்னுடைய ஆசாநுரூபமாக அநுபவிக்கும்படி முன்னே வந்துநின்ருர்காண்.

(என்முன்னேநின்ருர்) (க) "తస్మిన్ దృష్టే పరావరే। భిద్యతే హృదయగ్రంథిః - தஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே - பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்தி:" என்றும்,(உ)"దృష్ట ఏవ హి నశ్శోకం అపనేష్యతి రాఘవః-த்ருஷ்டஏவஹி நஶ்ஶோக மபநேஷ்யதிராகவ:" என்றும், (ங) "அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக்காண" என்றும் ஆசைப்பட்ட வென்னபிநிவேசம் தீருமளவும் என்முன்னேநின்ருர்காண். (என்முன்னேநின்ருர்) தேக்கிட்டார்க்குச் சோறிடுகையன்றிக்கே பசித்தார்க்கிடுமாபோலே தர்சநமாத்ரத்தை யுகந்தவென்னுடைய அபிநிவேசம் தீரும்படி என்முன்னே நின்ருர்காண். (என்முன்னே நின்ருர்) ஆருடையமுன்னே நிற்கத்தக்கவர் என்முன்னேநின்ருர். (ச) "సదా పశ్యన్తి సూరయః-ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" என்று த்ரிபாத்விபூதியாக வநுபவிக்கிறவநுபவத்தை நானொருத்தியுமேயநுபவிக்கும்படி ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணிஞர். (என்முன்னே நின்ருர்) (ரு) "న సన్దృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్ - நஸந்த்ருசேதிஷ்ட்டதிரூபமஸ்ய

(க) முண்ட-உ-உ.. (ங) ச - திரு - ௩௧.
(உ) ரா - ஸு - (ச) ருக்வே - (ரு) நாரா-௧.

நசக்ஷுஷா பஶ்யதிகஶ்சநைநம்" என்றுதொடங்கி, § (நீவி) என்று மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸுக்களுக்கு விஷயமல்லாததம்மைக்கிடீர் என்கண்ணுக்கிலக்காக்கிற்று. (என்முன்னேநின்றார்) (௧) "శ్రుతి స్మృతీమను ష్యాణాంచక్షుషీ తేననిర్మితే । ఏకేనహీనఃకాణస్స్యాత్ ద్వాభ్యామన్ధః ప్రకీర్తితః - ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீமநுஷ்யாணாம் சக்ஷுஷீதேநநிர்மிதே। ஏகேநஹீநஃகாணஸ்ஸ்யாத் த்வாப்யாமந்தஃப்ரகீர்த்திதஃ" என்று இரண்டுகண்ணுமில்லாதவெனக்குக் கிடீர், (௨) "దివ్యందదామితేచక్షుః పశ్యమేయోగమైశ్వరమ్-திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷுஃபஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்" என்று - கண்ணையும் காட்சியையுந் தருகிறது. (என்முன்னேநின்றார்) மந்தாக்நிகளுக்குச் சோறிடுவாரைப்போலே தம்முடைய தரமறியாதவென்முன்னேகிடீர் கால்வாங்கமாட்டாதே நின்றது. (என்முன்னேநின்றார்) என்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தால் தம்முடையமுன்னே நான்கைக்கட்டிக்கொண்டுநிற்க ப்ராப்தமாயிருக்க ப்ரணயித்வத்தாலே தாம் என்முன்னே கைக்கட்டிக்கொண்டுநின்றார்.

(என்முன்னே நின்றார்) தாம் என்னை இத்தனைபோது படுத்தின சிறுமையாலே வெட்டித்து உபேக்ஷித்திருக்கிறேனே, அன்றிக்கே, இவ்வளவிலே நான்வந்து உதவினத்திலே யுகந்தணைக்கிறேனேவென்று அளவிடமாட்டாதே அவர் நின்ற நிலைகாண். (என்முன்னேநின்றார்) (௩) "அவனை நான்செய்வனகாணே" என்றும், (௪) "இன்னமென் கையகத்தீங்கொருநாள் வருதியேலென்சினந்தீர்வன் நானே" என்றும் - நான் அவர்பக்கல் கோலிவைத்த பாரிப்பெல்லாமதிர்ந்துவைத்து அவர் என்முன்னேநின்ற ஸாஹஸங்காண். அன்றியிலே, (என்முன்னே நின்றார்) நான்தானே கண்டிரங்கும்படி என்முன்னே நின்ற தைந்யங் காண் என்றுமாம். (நின்றார்) ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்ட்டையாக நின்றானென்னுதல், கந்தவ்யபூமிவேறில்லாமையாலே நின்றானென்னுதல்.

இப்படி இரங்கும்படி அவர் அங்குவர்த்தித்தவளவில் மேல் செய்ததென்னென்னில்; என்ஹ்ருதயத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளுகையாலே ஸ்வயம்தௌத்யத்திலேயிழிந்திருந்து "போகபிக்ஷயிட

(௧)	(௨) கீதை-௧௧-அ.
(௩) நா-தி-டு-அ.	(௪) பெரு-திரு-௬-அ.
§ இப்பிழையைக் கோசாந்தரங்களினால் திருத்திக்கொள்க.

வேணும்'' என்று கையேற்றார், அப்போது கையிருந்தபடி. (கைவண்ணந்தாமரை) மேலிருந்தகிறந்தே அகப்பட்டேனித்தனையோக்கி அகவாயிலிழிய வேண்டிற்றில்லை, அவர்கையிலே யகப்பட்டேன் காண். (கைவண்ணந் தாமரை) (க) "రక్తాస్యనేత్రపాణిపాదః-ரக்தாஸ்யநேத்ரபாணிபாதஃ'' என்றும், (உ) "செய்யகை'' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - ஸாமுத்ரிகலக்ஷணத்தையுடைத்தான கையில் சிவப்பிலே அநுரக்தையானேன். (கைவண்ணந்தாமரை) வண்ணமென்று - நிறம். அன்றியே, ப்ரகாரமாய் ஆகாரஸாம்யத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். அல்லிபோலே உள்ளங்கையும், இதழ்கள்போலே விரல்களும் தாதுபோலே ரேகைகளும் விலக்ஷணமான கந்தமும் ம்ருதுவான ஸ்பர்சமும் புறவிதழ்போலே ஶ்யாமமான புறங்கையில் பசுமையும் ஏவமாதியானலக்ஷணங்களை யுடைத்தாயிருக்கை. (கைவண்ணந்தாமரை) (ங) "సకలఫలప్రదో హి విష్ణుః-ஸகலபலப்ரதோஹிவிஷ்ணுஃ'' என்றும், (ச) "அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கை'' என்றும் திருக்கை ஸகலபலங்களையுங்கொடுக்கும்படிபோலே யிருக்கும்.

பின்பு செய்த தென்னென்னில்; "போகபிக்ஷை'' என்று கையைக் குவித்தார், ததநந்தரம் நான் விரோதவசநம் பண்ணாதே யிருந்ததுகொண்டு, (ரு) "అప్రతిషిద్ధమనుమతం భవతి-அப்ரதிஷித்தமநுமதம்பவதி'' என்றுபேசாதே யிருந்தது பாதியிசைவாகக்கொண்டு, (சூ) "అయం స తే తిష్ఠతి సఙ్గమోత్సుకః-அயம்ஸதேதிஷ்ட்டதிஸங்கமோத்ஸுகஃ'' என்றும் (எ) "స్వపసిమయాసుతను-ஸ்வபஸிமயாஸுதநு'' என்றும் சிலவபேக்ஷோக்திகளைப்பண்ணினார். (வாய்கமலம்போலும்) அப்போது செவ்விபெற மலர்ந்தாற்போலே அவ்வதரஸ்ப்புரணமிருந்தபடிகாண்.

அதுக்கு நானொரு ப்ரத்யாக்யாநம்பண்ணாமையாலே அதுக்கு மேலேயொரு அபூர்வமாக (அ)* தூதுசெய் கண்களாலே சிலசேஷ்டைகளைப் பண்ணினார். (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) அந்தக்கண்கள் தானும் அவையாயிருந்தது. (கைவண்ணம்) என்று ஒருகையைச் சொ

(க)
(உ) தி-வாய்-சூ-க-எ.
(ங)
(ச) சு -
(ரு)
(சூ)
(எ)
(அ) தி-வாய்-கூ-கூ-கூ.

ன்னுர், (வாய்கமலம்) என்று ஒருவாயைச்சொன்னுர், (கண்ணிணை) என்று இரண்டுகண்களையுஞ் சொல்லுவானென்னென்னில்; கைகள் தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரகரணம், கண்ணிரண்டுங் கூட ஏகஸாமக்ரியா யாயிற்றிருப்பது, ஆகையாலே சொல்லுகிறது.

அபாங்கங்களாலே சிலஸங்கேதங்களைப் பண்ணினவிடத்தில் நான் இசைந்திருந்தபடியாலே நாலடிபுகுரகின்ருர்; (அடியுமஃதே) நிலத்தாமரை மலர்ந்தாற்போலே அத்திருவடியிருந்தபடி காண்.

அன்றியிலே, விவாஹஸமாதியாலே சிலஶ்ருங்காரசேஷ்டைகளைப்பண்ணி, (க) "గృహీత్వాకరపద్మాభ్యాం సీతాయాఃపాదపఙ్కజమ్ । అశ్మన్యారోపయామాస-க்ருஹீத்வாகரபத்மாப்யாம் ஸீதாயாः பாதபங்கஜம் । அஶ்மந்யாரோபயாமாஸ" என்றும், (உ) "செம்மையுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி யம்மிமிதிக்க" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - என்காலைப்பிடிப்பதாகச் சில அபிநயங்களைப் பண்ணினுர். (கைவண்ணந்தாமரை) அப்போது கடினமானகல்லை மிதியாமே ம்ருதுவான கைத்தாமரை யிருந்தபடிகாண். அநந்தரம், (ங) "ఆతిష్ఠేమమశ్మానమ్-ஆதிஷ்ட்டேமமஶ்மாநம்" என்று அவ்வநுஷ்ட்டாநப்ரகாசகமான மந்த்ரத்தை உச்சரித்தபோது, (வாய்கமலம்போலும்) (ச) "இவர்வாயில் நல்வேதமோதும் வேதியர்" என்னும்படி மதுகரஜ(ঝ)ங்கார முகரிதமான தாமரை மலர்ந்தாற்போலேயிருந்தது காண். அநந்தரமாக, (ரு) "ఇమాంసమేతపశ్యత-இமாம் ஸமேதபஶ்யத" என்கிற மந்த்ரத்தாலே என்னைக்காலேதொடங்கி சரியகுழலளவும் பார்த்தார்; அப்போது, (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) திருக்கண்களும் தாமரைபோலே யிருந்தது காண். ததநந்தரமாக, (சு) "సఖాసప్తపదాభవ - ஸகாஸப்தபதாபவ" என்றும், (எ) "తుభ్యమగ్నేపర్యవహన్ కుర్యాంవహతునాసహ - துப்யமக்நேபர்யவஹந்குர்யாம்வஹதுநாஸஹ" என்றும், (அ) "தீவலஞ்செய்ய" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அக்நியை ப்ரதக்ஷிணமாக வருவதாக நடந்தார், என்கையைப்பிடித்துக்கொண்டு முன்னே நடக்கிறபோது மாறி மாறியிட்ட திருவடிகளும் அத்தாமரைப்பூத்தாணுயிருந்தது காண்.

(க) ரா - பா -
(உ) நா - தி - சக - அ.
(ங)
(ச) தி - மொ - கூ - உ - க.
(ரு) யஜு -
(சு)
(எ)
(அ) நா - தி - கூ - எ.

அன்றிக்கே, (க) "త్వామయమా బద్ధాఞ్జలిర్దాసజనః - த்வாமய மாபத்தாஞ்சலிர் தாஸஜநः" என்று அஞ்சலியைப் பண்ணுவது, (உ) "అఙ్కే నిధాయ కరభోరు యథాసుఖం తే సంవాహయామి చరణౌ - அங்கேநிதாயகரபோருயதாஸுகம்தேஸம்வாஹயாமிசரணௌ" என்றும் இத்யாதியில் படியே என் காலைப்பிடிப்பதாகக் கையைநீட்டுவதாய் சிலபாவங்களைப் பண்ணினர்; (கைவண்ணந் தாமரை) இப்பூவிலேயோ நான் காலைவைக்கப்போகிறதென்று கூசும்படி யிருந்ததுகாண். அநந்தரமாக, (ங) "కులే మహతి సమ్భూతే ధర్మజ్ఞే ధర్మచారిణి। శృణు జానకి - குலேமஹதிஸம்பூதேதர்மஜ்ஞேதர்மசாரிணி।ஶ்ருணுஜாநகி" என்றும், (ச) "సీతే మహాకులీనాసి ధర్మే చ నిరతా సదా - ஸீதேமஹாகுலீநாஸிதர்மேசநிரதாஸதா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - என்னைநோக்கிச் சில கைவாரங் கொள்ளத்துடங்கினர்; (வாய்கமலம்போலும்) அப்போது வாய்மணமிருந்தபடி - தாமரைமணத்தாற் போலே மணத்ததுகாண். (ரு) "పశ్చాదేత్య శనైః కరామ్బుజవృతే కుర్వీత సాలోచనే - பஶ்சாதேத்யசநை:கராம்புஜவ்ருதேகுர்வீதஸாலோசநே" என்று - ஓசைப்படாதபடி பிறகிட்டுவந்து கண்ணைப் புதைக்கிருளோவென்று ஸாசங்கராய்ப்புரிந்து பார்த்தார்; (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) அப்போது இக்கண்களையோ நாம் நெருங்கப் புதைக்கப் புக்கதென்று தவிரும்படியான கண்களில் சிவப்பிருந்தபடிகாண். இங்கே சற்று ஆஸ்பதம் பெற்றபடியாலே மடியிலே யிருப்பதாகக் கோலி வேட்டைக்குப் போவதாகக்கோத்தமரவடியைக் கழற்றினர்; (அடியுமஃதே) இம்மெல்லடியைக்கொண்டோ காடுமேடையுமான பரப்பெல்லா முலாவப் புக்கதென்று வயிறுபிடிக்கும்படியான அடியும் அவைதானுயிருந்தது.

அன்றியே, (சு) "అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతం మమ - அபயம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம" என்றும், (எ) "ఆపన్నాభయసత్రేషు దీక్షితాః ఖలు - ஆபந்நாபயஸத்ரேஷு தீக்ஷிதா:

(க)   (ச)
(உ)   (ரு)
(ங)   (சு) ரா-யு-கஅ-ஙங-
(எ)

கலு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே எனக்கு உகப்பென்று ரக்ஷண த்துக்குக் கட்டின காப்பையுங் கையையு மென்முன்னேகாட்டினார். இப்படி விரோதி நிவ்ருத்தி பண்ணுகிற அக்லகதனக்கு மார்த்தவ மே ஸ்வபாவமாயிருந்தது, (கைவண்ணந்தாமரை). கட்டின காப்பு க்கீடாக, (௧) "ஸர்வபாபேப்⁴யோமோக்ஷயிஷ்யாமி - ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்பது, (௨) "நயாமிபரமாங்க³திம்-நயாமிபரமாம்கதிம்" என்பது, (௩) "அஹம் ஸ்மராமிமத்³ப⁴க்தம் - அஹம்ஸ்மராமிமத்பக்தம்" என்பதாய்க்கொண்டு சிலவார்த்தைகளைச் சொன்னார்; (வாய்கமலம்போலும்) அவ்வார்த்தைக்குள்ள சுவடுகாண். (௩) "மைத்ரேணேக்ஷஸ்வ-மைத்ரேணேக்ஷஸ்வ" (௪) "சக்ஷுஷாதவஸௌம்யேந பூதாஸ்மிரகு⁴நந்த³ந- சக்ஷுஷாதவஸௌம்யேநபூதாஸ்மிரகுநந்தந" என்றும், (௫) "அவலோகநதா³நேந-அவலோகநதாநேந" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே கூசாமல் அபேக்ஷிக்கலாம்படியும் க்ருதஜ்ஞராம்படியும் குளிரப்பார்த்தார், அப்பார்வைக்கு ஸௌமநஸ்ய முண்டாயிருந்தது;(கண்ணிணையு மரவிந்தம்) (௬) "ஶ்ருதிஶிரஸிவிதீ³ப்தே- ஶ்ருதிசிரஸிவிதீப்தே" என்றும், (௭) "யந்மூர்த்⁴நிமேஶ்ருதிஶிரஸ்ஸுசபா⁴தி - யந்மூர்த்நிமேஶ்ருதிசிரஸ்ஸுசபாதி" என்றும்,((௮) "பாதே³நகமலாபே⁴ந-பாதேநகமலாபேந" என்றும், (௯) "திருப்பொலிந்த சேவடியென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றும், (௧௦) "தளிர்புரையுந்திருவடியென்தலைமேலவே" என்றும், நின்றார் நின்றபடிகளிலே சொல்லலாம்படி தலையிலே புழுகுற விட்டாற்போலே, (௧௧) "விஷ்ணோ:பதே³பரமேமத்⁴வஉத்ஸ: - விஷ்ணோ:பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:" (௧௨) "தேனேமலருந் திருப்பாதம்" என்கிற திருவடியைக் கொண்டு வைத்தார்; (அடியுமஃதே) அத்திருவடிகளுக்குப் பூவுஞ்செருந்தியாயிருந்தது.

---

(௧) கீதை - ௧௮ - ௬௬ -
(௨) வராஹசர -
(௩)
(௪)
(௫) வி-பு-௧-௨௦-௬௬.
(௬) ஸ்ரீபாஷ்யம் - ௧.
(௭) ஸ்தோ - ௩ - ௬.
(௮)
(௯) பெரி - திரு - ௫ - ௪ -௭.
(௧௦) ௧ -
(௧௧) வி - ஸூ.
(௧௨) தி - வாய் - ௧-௫-௫.

(க) "ప్రాయఃప్రపదనేపుంసాంపౌనఃపున్యంనివారయేత్ - ப்ராயஃப்ரபதநேபும்ஸாம்பௌநஃபுந்யம்நிவாரயேத்" என்றும், (உ) "செய்யேல்தீவினை" என்றும் ப்ரபத்தியில் ஸக்ருத்தொழிய த்விதீயபர்யாயம் தொடங்கியுள்ள ப்ரவ்ருத்தியையும், பாபங்களில் ப்ரதமமே துடங்கியுண்டான ப்ரவ்ருத்தியையும், ப்ரபத்திக்கு முன்பு கழிந்த அக்ருத்யாநுஷ்ட்டாநநிபந்தநமான சோகத்தையும் தடுப்பதாயிருக்கிற அக்கையைக்காட்டினர்; (கைவண்ணந்தாமரை) அப்போது ஆஶ்ரிதருடைய முகோல்லாஸத்தைக் கண்டு கரபத்மம் மலர்ந்தாற்போலேயிருந்தது. (ந) "செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை" என்றும், (ந) "தம்மையுகப்பாரைத்தாமுகப்பர்" என்றும் அம்ருதம்போலே சிலவார்த்தைகளை அருளிச்செய்தார்; (வாய்கமலம்போலும்) வாய்அவ்வம்ருதத்துக்குப் பூண்கட்டினாற்போலேயிருந்தது. (ச) "என்னையும்நோக்கி யென்னல்குலும்நோக்கி யேந்திளங்கொங்கையும் நோக்குகின்றார்" என்று - அவயவியுடன் என்னவயவங்களுடன் வாசியறப் பூர்ண கடாக்ஷம் பண்ணியருளினர்; (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) அப்போது ஆகாசத்திலே இரண்டுதாமரைபூத்தாற்போலே யிருந்தது. (ரு) "பட்டுடுக்கு மயர்த்திரங்கும் பாவைபேணாள் பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்பப்பள்ளிகொள்ளாள்" என்றும், (சூ) "துணைமுலைமேல் துளிசோரச் சோர்கின்றாள்" என்றும் நான் அரதியாய் அவனிருந்தவூரைநோக்கிப் போகத்தேடுவது, அவசையாய் அதுதானும் மாட்டாதே க்லேசிப்பதாகிற வளவிலே, "இருவராய்வந்தாரென்முன்னே நின்றார்" என்று கமர்பிளந்த நிலத்திலே ஒருபாட்டம் மழைவிழுந்தாற்போலே என்முன்னேநின்றார். (அடியுமஃதே) இந்தளத்தில் தாமரை பூத்தாற்போலே விரஹஸந்தப்தமான வித்தசையிலே திருவடித்தாமரைகளுண்டானபடிகாண்.

அன்றிக்கே, ப்ரதமத்திலே தன்னைப்பாணிக்ரஹணம் பண்ணின கையைச் சொல்லுகிறாள், (கைவண்ணந்தாமரை) என்று. (வாய்கமலம்போலும்) என்று - தன் கையைப்பிடித்துத் தன்செல்லாமை தோற்ற "இதொருவடிவழகிருந்தபடியென்! இதொரு

(க)
(உ) தி - வாய் - உ - கூ - ரு.
(ந) நா - தி - கக - கo.
(ச) தி - மொ - க - உ - க.
(ரு) கக -
(சூ) ககூ -

முலையழகிருந்தபடியென்! இதொரு கண்ணழகிருந்தபடி யென்! இன்சொல்லுச் சொன்ன திருவதர மிருந்தபடியென்! என்கை. (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) இன்சொல்லுச் சொல்லத்தொடங்கி அது தன்னைத் தலைக்கட்டமாட்டாதே இடையிலே விக்கிக் குறையுங் கண்ணாலே சொல்லித் தலைக்கட்டினபடி. ஆதரஸூசகமாயிறே இன்சொல்லிருப்பது, அவ்வாதர மித்தனையும் கண்ணிலே ப்ரகாசிக்கும்படி நின்றொன்கை. (அடியுமஃதே) (க) "ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ-ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்று அந்நோக்குக்குத் தோற்றுவிழும் திருவடிகளைச் சொல்லுகிறாள்.

(உ) "கண்ணும் வாயும் கைத்தலமும் அடியிணையும் கமலவண்ணம்" என்று-கீழேசொன்னாற்போலே இங்குஞ் சொல்ல வமைந்திருக்க, போக்யதாதிசயத்தாலே அவயவங்கள்தோறும் தாமரையை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறாள். அடியுந் தாமரை என்னாதே, (அடியுமஃதே) என்கிற உபேக்ஷாவசநத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவையும் விஸத்ருசத்ருஷ்டாந்த மென்னுமிடத்துக்கு ஸூசகம்.

அவர்வந்தவரவை நீசொன்னவழகிருந்தபடி கேட்டதாயிராதே ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலே யிருந்ததீ! என்று தோழிசொல்ல; தோழீ! இதெல்லாம் என்னன்புது, (அவ்வண்ணத்தவர்) என்னுமித்தனையென்கிறாள். பிசைந்துமோந்தோ மித்தனையொழிய வந்த ப்ரகாரத்தையும் அவரையும் நம்மால் பேசப்போமோ? நீகேட்கையாலே உனக்கொரு த்ருஷ்டாந்தத்தையிட்டுச் சொன்னே னித்தனையொழிய ஒரு த்ருஷ்டாந்தத்தை யிட்டுச் சொல்லும்படியன்றுகாண் வடிவிருந்தபடி.

(அவ்வண்ணத்தவர்) அந்தப்ரகாரத்தை யுடையவரென்னுமித்தனைபோக்கி வேறுபாசுரமிட வொண்ணாதுகாண். வேதங்களும், (௩) "வேதாஹமேதம் - வேதாஹமேதம்" என்று உள்ளபடி யறியக்கடவோ மென்றிழிந்து, (௪) "பராத்பரம்யந்மஹதோமஹாந்தம் - பராத்பரம்யந்மஹதோமஹாந்தம்" என்றும், (௫) "த்ரயீ வேத-கஜீத்தாவேத" என்றும், (௬) "நேதி நேதி - நேதிநேதி" என்றும்,

(க) ஜி - ஸ்தோ - க.
(உ) கஅ -
(௩) பு - ஸூ -
(௪) மு - உ -
(௫) மு - உ -
(௬) ப்ரு - ௪ - ௩ -

(க) "యస్యామతంతస్యమతమ్-யஸ்யாமதம்தஸ்யமதம்" என்றும்,(உ) "యతోవాచోనివర్తన్తే। అప్రాప్యమనసాసహ-யதோவாசோநிவர்த்தந்தே । அப்ராப்யமநஸாஸஹ" என்றும், (ந) "యతోవేదామనసాసహైనమనుప్రవిశన్తిత మోదమేనమ్- யதோவேதாமநஸாஸஹைநமநுப்ரவிசந்திதமோதமேநம்"என்றும், (ச) "அறிந்தனவேதவரும்பொருள் நூல்க ளறிந்தனகொள்க வரும் பொருளாதல்" என்றும் இப்படிசொல்லிவிட்ட வித்தனையிறே. (அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை) என்று, இவ்விடத்தில் (அவ்வண்ணம்) என்கிறவிசேஷணம் அவருக்கு விசேஷணமாகவுமாம், அவர்நிலைமைக்கு விசேஷணமாகவுமாம். (அவ்வண்ணத்தவர்) என்றபோது வேதங்களிலே ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரகாரமான ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை யுடையவனென்று பகவத்பரமாகவுமாம்; அன்றியிலே, அவருடைய அவ்வண்ணத்து நிலைமையென்று நிலைமைக்கு விசேஷணமாகவுமாம். ஒன்று வ்யவஹிதாந்வய ப்ராப்தம்; மற்றையது ஸ்வதஸ்ப்ராப்தம். நிலைமையாவது - மர்யாதைகள். அதாவது - வ்யவஸிதஸ்வபாவங்கள். (அவ்வணத்தவர்நிலைமை) என்று - அந்தப்ரகாரத்தை யுடையவருடையவ்யவஸிதங்கள்.

(அவ்வண்ணத்து) என்றும், (அவர்) என்றும் பிரிக்கவுமாம்; (அவ்வண்ணத்தவர்) என்று முழுச்சொல்லாகவுமாம். (அவ்வண்ணம்) என்று - ஸௌலப்யஸ்வபாவம். அதாவது (ரு) "ఆలోలకున్తళమనోహరణాభిరామ మాజానుదీర్ఘభుజ మాయతలోచనంత్వామ్। లక్ష్మీసహాయ మనిమేష మపేతవిఘ్నం పశ్యేమదేవశరదశ్శతమేవమేవ- ஆலோலகுந்தளமநோஹரணாபிராமமாஜாநு தீர்க்கபுஜமாயதலோசநம்த்வாம் । லக்ஷ்மீஸஹாயமநிமேஷமபேதவிக்நம்பஶ்யேமதேவசரதஶ்ஶதமேவமேவ" என்று - ஸௌலப்யாதிகளைக்காலதத்வமுள்ளளவும் அநுபவிக்கலாயிருக்கை. (சா) "ప్రసాదపరమౌనాథౌ - ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ" என்று பரத்வம் வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே கழற்றவொண்ணுமே கிடந்தவித்தனை. (நிலைமை) என்று - அதின்

(க) கேநோப - ந -
(உ) தை - ஆந -
(ந)
(ச) தி - வாய் - க - ந - ந.
(ரு)
(சா) வி - பு - ரு - கக - உக.

வகுப்பு. ஸௌசீல்யவாத்ஸல்ய காருண்ய ஸௌந்தர்யாதிகள். அவையாவன - வந்து, இங்கேவந்து, என்முன்னேவந்து நின்றுரென்கிறவை. (கண்டும்) குணம்கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கே யிருக்கச் செய்தே (கண்டும்) என்கிறபடி யென்னென்னில்; கண்ணென்று உட்கண்ணாய், ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரத்தைச் சொல்லுகிறது. அவன் பண்ணின தாழ்ச்சிகளை அநுபவித்திருக்கச்செய்தேயு மென்றபடி.

அன்றிக்கே, (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) என்று (க) "రామ స్తుసీతయాసార్ధం విజహార-ராமஸ்துஸீதயாஸார்த்தம்விஜஹார" என்று பிராட்டியுங் கூட அப்ரதாநையாய்ப்பிறகிடும்படி போகஸ்ரோதஸ்ஸுக்கு முன்னேட்டுக்கொடுத்த அவ்வவ வைவித்யங்களைஸ்மரிக்கிறது. (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) ஒருஸ்ரோதஸ்ஸுக்குநிலவராய் மற்றைஸ்ரோதஸ்ஸுக்கு நிலவரன்றியிலே யிருக்கையன்றிக்கே, ஸ்ரோதஸ்ஸுதோறும் இதுவேநிலையென்னும்படி ஸார்வத்ரிகமான தேசிகத்வம் சொல்லுகிறது. (உ) "விதியினால் பெடைமணக்கும்" என்னுமாபோலே.

அன்றியிலே, (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) என்று (ங) "వైయాత్యంసురతేష్వివ- வையாத்யம்ஸுரதேஷ்விவ" என்கிறபடியே பஹுமுகமான ஸ்ரோதஸ்ஸுக்கு நிலவரா யிருக்கச்செய்தேயும் (ச) "శిరీషమృద్వీమ్-சிரீஷம்ருத்வீம்" என்று - என்னுடைய மார்த்தவத்தைக்கண்டு குசைதாங்கிநின்ற நிலைமைகாண். அன்றியிலே, (நிலைமைகண்டும்) என்று,(ரு) "నత్యజేయమ్-நத்யஜேயம்" என்கிறபடியே என்னைப்பெற்றுத் தரித்தல் பெறுவிடில் முடிதல்செய்யும்படியான ஸ்வபாவத்தைக்கண்டு வைத்தும். (அவர்நிலைமை) அவர் வடிவழகிருந்தபடியது, சீலமிருந்தபடியது, வ்யவஸாயமிருந்தபடியது, இத்தனையுங்கண்டுவைத்தும், (கண்டும்) முன்பு உன்பக்கலிலே கேட்டுப் போந்தே னித்தனையிறே, கேட்டாற்போலே கண்டுவைத்தும். (கண்டும்) நெடுநாள் ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம்பண்ணிக் காணவேண்டும் விஷயம் அநாயாஸமாகக் கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்கச்செய்தே கிடாய் நழுவவிட்டது. காணாதபோது வெருவ ப்ராப்தமாயிருக்கக்

(க) ரா - பா - எஎ - (ச)
(உ) தி - வாய் - க - ச - ங. (ரு) ரா - யு - கஅ - ரூ -
(ங)

கண்டுவைத்துங் கலங்கினேன். (க) "கண்டுந்தெளியகில்லீர்" என்னக்கடவதிறே.

அதுக்கடி யென்னென்னில்; (அவளை) அதாவது - (உ) "సంబాహుభ్యాంనమతిసంపతత్రైర్ద్యావాపృథివీజనయన్దేవఏకః- ஸம்பாஹூப்யாம்நமதி ஸம்பதத்ரைர்த்யாவாப்ருதி வீஜநயந்தேவஏகः" என்றும், (ங) "பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்பிறர்களுக் கரியவித்தகன்" என்றும் - ஸௌலப்யம் ஸ்வபாவமான வோபாதி பரத்வமும் ஸ்வபாவமாய் நின்று நிலைத்ததாகையாலே.

(தோழீ) அஞ்சினார் புகலிடமாக உன்னையாகிலும் பெற்றோமிறே. (தோழீ) பால்யத்திலே பாம்ஸூக்ரீடைக்குத் துணையானாய், நாயகன்பக்கலிலே அபிலாஷைசென்றவளவிலே நெஞ்சில்கிடைப் பாடுஞ் சொல்லுகைக்கும் அவனைக்கிட்டுவிக்கைக்கும் துணையானாய், விஶ்லேஷதசையிலே வ்ருத்தகீர்த்தநம்பண்ணி அநுமோதிக்கைக்குந் துணையானாய், ஸர்வவிதஸஹாயமும் நீயேயன்றோ. (தோழீ) (ச) * இவர் வாயில் நல்வேதமோதும் வேதியர் வானவராகையாலே, "அவர்" என்று - போக்யதையைச் சொல்லுவது; (ச) "என்னையும் நோக்கி என்னல்குலும் நோக்கி ஏந்திளங்கொங்கையும் நோக்குகின்றார்" என்று-நாயகாதுராகம்சொல்லுவது; (ச) "அன்னையென்நோக்குமென் றஞ்சுகிறேன்" என்று - பயஸ்தாநஞ்சொல்லுவது; (ச) "அச்சோ வொருவரழகியவா" என்று பின்னையும் விடவொண்ணாதபடியான ஆகர்ஷகம் சொல்லுகைக்கு உன்னையொழிய வேறுண்டோ? (தோழீ) அவர்வடிவழகிருந்தபடியும் வந்தவரவிருந்தபடியும் நின்ற நிலை யிருந்தபடியும் நீகாணப்பெற்றதில்லை காணென்கிறாள்.

(அவளைநாம்) நம்மையொழியச் செல்லாதபடி நின்றவளை, அவளையொழிந்தபோது, (ரு) "அஸந்நேவ-அஸந்நேவ" என்னும்படி யிருக்கிற நாம். அன்றிக்கே, அவளை யொழியச்செல்லாமையால் வந்த வாற்றாமையையுடைய நாமென்னுதல், ஏகாதிரிக்தமநேகமாகையாலே தோழியையுங்கூட்டி (நாம்) என்கிறாள். (அவளைநாம்) (சூ) "செல்வர் பெரியர்" என்றும், (எ) "அவனெவ்விடத்தான்"

(க) தி - வாய் - ச - கூ - ந.
(உ) யஜு - கா -
(ங) தி - வாய் - க - ங - க.
(ச) தி - மொ - கூ - உ - க.
(ரு) தை - ஆந -.
(சூ) நா - தி - கO - கO.
(எ) தி - வாய் - ரு - க - எ.

என்றும் எட்டாதபடியாயிருக்கிறவனை, (க) "சிறுமானிடவர்" என்று எண்ணுகைக்குங் கூடப்பாற்றம் போராதபடியான நாம்.

இப்படி பர்வதபரமாணுக்களானவிடத்தில் நாம்செய்ததென்னென்ன; (தேவரென்றஞ்சினோமே) நங்காலிலேவிழுவா ரொருவரல்லர், நாம் அவர்காலிலே விழத்தக்காரொருத்தரென்று கூசினோம். (அவனை நாம்தேவரென்றஞ்சினோம்) ஸ்ரீவராஹ நாரஸிம்ஹங்களான திர்யகவதாரங்களாக நினைத்திலோம், மாநுஷரான ராமக்ருஷ்ணர்களென்றுநினைத்திலோம், (உ) "అశ్వత్థస్సర్వవృక్షాణామ్-அஶ்வத்தஸ்ஸர்வவ்ருக்ஷாணும்" என்றும், (ங) "మేరుశ్శిఖరిణామ్-" என்றும் ஸ்த்தாவராவதாரமான அஶ்வத்தமேருக்களாக நினைத்திலோம், (ச) "மனிசர்க்குத்தேவர்போலத் தேவர்க்குந்தேவா" என்றும், "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றும் ஸூரிகளுக்கு மெட்டாத பரதேவதையென்று நினைத்தோம். ஶ்ருங்காரகர்மஸமாராத்யரானவனை கர்மஸமாராத்யராக நினைத்தோம்.

அதவா, (அவனைநாம்தேவனென்றஞ்சினோம்) (ரு) "దివ్యక్రీడావిజిగీషావ్యవహారద్యుతిస్తుతిమోదమదస్వప్నకాన్తిగతిషు-திவுக்ரீடாவிஜிகீஷாவ்யவஹாரத்யுதிஸ்துதிமோதமதஸ்வப்நகாந்திகதிஷு" † (சு) "క్రీడాహరేరిదంసర్వంక్షరమిత్యవధార్యతామ్ - க்ரீடாஹரேரிதம்ஸர்வம்க்ஷரமித்யவதார்யதாம்"என்றும், (எ) "క్రీడతో బాలకస్యేవ చేష్టాం తస్య నిశామయ - க்ரீடதோபாலகஸ்யேவசேஷ்டாம்தஸ்யநிசாமய" என்றும், (அ) "అఖిలభువనజన్మస్థేమభఙ్గాదిలీలే - அகிலபுவநஜந்மஸ்த்தேமபங்காதிலீலே" என்றும் (கூ) "మోదతే భగవాన్ భూతైః బాలః క్రీడనకైరివ-மோததேபகவாந்பூதைஃபாலஃக்ரீடநகைரிவ" என்றும், (க0) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்றும், (கக) "வீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்" என்றும் - விபூதியைக்கொண்டு லீலைபண்ணுவாரொருவனென்றும்.

(க) நா-தி-கஉ-ச.
(உ) கீதை-க0-உசு.
(ங) கீதை-க0-உங.
(ச) தி - வாய்-அ-க-ரு.
(ரு)
(சு)
(எ) வி-பு-க-உ-கஅ.
(அ) ஸ்ரீபாஷ்யம்-க.
(கூ)
(க0) தி-வாய்-ங-க0-எ.
(கக) நா-தி-கச-கூ.

† இங்கு "தேவரென்று க்ரீடையாய்" என்றிருக்கவேணும்.

(தேவனொன்று) விஜிகீஷையாய், (க) "జితంతే పుణ్డరీకాక్ష-ஜிதம் தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்றும், (உ) "జితంభగవతాజగత్ - ஜிதம்பகவதாஜகத்" என்றும், (ங) "సత్యేనలోకాన్ జయతి-ஸத்யேநலோகாந் ஜயதி" என்றும், (ச) "నావిజిత్యనివర్తతే - நாவிஜித்யநிவர்த்ததே" என்றும், (ரு) "தோற்றேரும் மடநெஞ்சம்" என்றும் - ஸ்வேதரவஸ்துக்களை நின்றநின்ற நிலைகளிலே தோற்பித்துவெற்றிகொள்வாரொருவனொன்றும்.

(தேவர்) என்று வ்யவஹாரமாய், (கூ) "యోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతి - யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோதி" (எ) "పఞ్చరాత్రస్యకృత్స్నస్యవక్తానారాయణస్స్వయమ్- பஞ்சராத்ரஸ்யக்ருத்ஸ்நஸ்யவக்தா நாராயணஸ்ஸ்வயம்" (அ) "பீதகவாடைப் பிரானார்பிரமகுருவாகி" என்றும், (கூ) " திருவரங்கர்தாம்பணித்தமெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை" என்றும், (க௦) "மறையுரைத்த திருமால்" என்றும், (கக) "அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தான்" என்றும் - ப்ரபுத்வம்கொண்டாடி வாய்திறவாதிருக்கை யன்றிக்கே - ஸகலஜகத்திதமாக வேதவைதிக ப்ரவசநம்பண்ணுவாரொருத்தர்.

அன்றிக்கே, வ்யவஹாரமென்று-வழக்காய், (கஉ) "ఈశ్వరోహమహంభోగీ - ஈஸ்வரோஹமஹம்போகீ" என்றும், (கஉ) "ఆఢ్యోభిజనవానస్మికోన్యోస్తిసదృశోమమ-ஆட்யோபிஜநவாநஸ்மிகோந்யோஸ்திஸத்ருஶோமம" என்றும்-ஸம்ஸாரியானவன்நான் கடவேனென்ன; (கங) "పతింవిశ్వస్య-பதிம்விஸ்வஸ்ய"என்றும், (கச) "సఈశోస్యజగతోనిత్యమేవ -ஸஈஶோஸ்யஜகதோநித்யஏவ"என்றும்,(கரு)"ఈశ్వతేభగవానేకః-ஈஶதேபகவாநேக:"(கசு)"శాస్తావిష్ణురశేషస్యజగతః-சாஸ்

(க) ஜி-ஸ்தோ-க.
(உ)
(ங) ரா-அ-
(ச) ரா-அ-
(ரு) தி-வாய்-உ-க-எ.
(கூ) ஶ்வேதா-கூ-
(எ)
(அ) பெரி-திரு-ரு-உ-அ.
(கூ) நா-தி-கக-க௦.
(க௦)
(கக) தி-மொ-ரு-எ-ங.
(கஉ) கீ-கசு-மச-
(கங)
(கச)
(கரு)
(கசு)

தாவிஷ்ணுரசேஷஸ்யஜகத:" (க) "ప్రశాసితారంసర్వేషామ్ - ப்ரசாஸிதாரம்ஸர்வேஷாம்" என்றும், (உ) "అహంకృత్స్నస్యజగతః ప్రభవఃప్రళయ స్తథా - அஹம்க்ருத்ஸ்நஸ்யஜகத:ப்ரபவ:ப்ரளயஸ்ததா" என்றும், (ங) "తేనచేదవివాద స్తేమాగఙ్గాంమాకురూఁగమః- தேநசேதவிவாதஸ்தேமாகங்காம்மாகுரூந்கம:" என்றும் - ப்ரமாணமான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளைக் கையிலேகொண்டு ஸம்ஸாரிகளோடே வழக்குச்சொல்லித் தம்மதாக்குவனென்றும்.

(தேவனென்று) த்யுதியாய், (ச) "తమేవభా న్తమనుభాతిసర్వమ్- தமேவபாந்தமநுபாதிஸர்வம்"(ச) "తస్యభాసాసర్వమిదంవిభాతి-தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி" (ரு) "అథయదతఃపరోదివోజ్యోతిర్దీప్యతే- அதயதத:பரோதிவோஜ்யோதிர்தீப்யதே" என்றும், (சா) "నారాయణపరోజ్యోతిః-நாராயணபரோஜ்யோதி:" (எ) "நிறைந்த சோதிவெள்ளஞ்சூழ்ந்த" (அ) "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நிரவதிகதேஜோரூபராயிருப்பாரென்றும்.

(தேவர்) என்று ஸ்துதியாய், (கூ) "తతోదేవాఊర్ధ్వబాహవః స్తువన్తి - ததோதேவாஊர்த்வபாஹவஸ்துவந்தி" என்றும், (க0) "తస్యఋక్సామచగేష్ణౌ - தஸ்யருக்ஸாமசகேஷ்ணௌ" என்றும், (கக) "స్తవ్యస్తవప్రియః-ஸ்தவ்யஸ்தவப்ரிய" என்றும், (கஉ) "సమభిష్టూయసన్నతాః-ஸமபிஷ்டூயேஸந்நதா:" என்றும், (கங) "సఙ్ఘైస్సురాణాం దివిభూతలస్థైః తథామనుష్యైర్గగనేచఖేచరైః- స్తుతః-ஸங்கைஸ்ஸுராணாம்திவிபூதலஸ்த்தைஸ்ததாமநுஷ்யைர்ககநேசகேசரை:-ஸ்துத:" (கச) "ஏத்தவேழுலகம்" (கரு) "ஏத்தவேத்தவெங்கெய்தும்"

(க) (சா) பு-ஸூ- (கக) ஸஹஸ்ர-
(உ) கீ-க0-அ. (எ) தி-வாய்-ரு-ரு-எ. (கஉ)
(ங) மநு-அ-கஉ. (அ) ,, ரு-ரு-க0 (கங)
(ச) கடோ-உ-ரு-கரு. (கூ) (கச) தி-வாய்-உ-உ-கக.
(ரு) சாந்தோ- (க0) சாந்தோ- (கரு) ,, ச-ங-க0.

என்று திவ்யரோடு பௌமரோடுவாசியற ஸர்வைஸ்ஸ்தூத்யனு யிருக்குமென்றும், (தேவர்) என்று-காந்திகதிகளுக்குப் பேராய், (க) "బ్రహ్మవిదాప్నోతిపరమ్ - ப்ரஹ்மவிதாப்னோதிபரம்" என்றும், (உ) "మాం వ్రజ - மாம்வ்ரஜ" (ங) "మామేవైష్యసి - மாமேவைஷ்யஸி" என்றும், (ச) "గతిర్గమ్యశ్చాసౌహరిః - கதிர்கம்யஶ்சாஸௌஹரிஃ" என்றும், (ரு) "நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான்" என்றும், (சு) "இறைவா நீதாராய்பறை" என்றும், (எ) "உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே உபாயோபேயங்களிரண்டும் அவனே யென்றும், திவுதாதுவுக்கு ப்ரதிபாத்யமான வர்த்தங்களேழும் பதார்த்தாந்தரங்களில் ப்ரத்யேகமேகதேசம் வர்த்திக்குமித்தனை; அப்படியேயன்றிக்கே உக்தப்ரகாரத்திலே இங்கேயெல்லாம் பூர்ணமாகவர்த்திக்கையாலே, (எ) "నతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ- நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச" என்றும், (அ) "నత్వత్సమోస్త్యభ్యధికః కుతోన్యోలోకత్రయేపి-நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிகஃகுதோந்யஃலோகத்ரயேபி" என்றும் - வேதவைதிகர் சொல்லுகிற மேன்மையை புத்தி பண்ணினோமித்தனைகாண்.

அன்றியே, (தேவரென்று) அதஸ்மிந் தத்புத்திபண்ணினோம். பரதேவதையென்று ப்ரமித்தோமித்தனை யொழிய (கூ "ఆత్మానం మానుషం మన్యే-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றும், (க0) "తత్ర త్వం మానుషో భూత్వా-தத்ரத்வம்மாநுஷோபூத்வா" என்றும், மண்ணிலேமயங்கி மனிசராயிருக்கிறவரை நாம்தேவரென்று பழியிட்டோம். ஆலோகாலாபாலிங்கநவிநயாதிகளைப் பண்ணித்தம்மைத்தாழவிட்டுநின்ற ஸஜாதீயவிஷயத்தை விஜாதீயபுத்தி பண்ணினோமித்தனைகாண். (கூ) "ఆత్మానం మానుషం మన్యే- ஆத்மாநம்மாநுஷம் மந்யே" என்னும் அவர்நினைவைவிட்டு, (கக) "భవాన్నారాయణో దేవః-பவாந்நாராயணோதேவஃ" என்கிற வழிப்போக்கர்வார்த்தையைப்பற்றினோமித்தனைகாண்; (கஉ) "అహం వో బాంధవో జాతః-அஹம்வோ பாந்தவோஜாதஃ" என்னுமவனை, (கங) "దేవో వా దానవో వా త్వమ్-

(க) தை-ஆந-க.
(உ) கீதை-கஅ-சுசு-
(ங.) கீதை-கூ-ஙச.
(ச)
(ரு) தி-பா-க-
(சு) தி-பா-உக.
(எ) ஶ்வேதா-சு.
(அ) சத்யத்-க.
(கூ) ரா-யு-கஉ0-கஉ.
(க0)
(கக) ரா-யு-கஉ0-கச.
(கஉ) வி-பு-ரு-கங-கஉ.
(கங) வி-பு-ரு-கங-எ.

தேவோவாதாநவோவாத்வம்" என்றுப்ரமித்தாற்போலே யென்கிருள்.

இப்படி அவர்கள்வார்த்தையைப் பற்றிச்செய்ததென்னென்னில்; (அஞ்சினேம்) (க) "అథసో౽భయంగతో భవతి-அதஸோபயம்கதோபவதி" என்றும் (உ) "భయంభయానామపహారిణి-பயம்பயாநாமபஹாரிணி" என்றும், அபயஸ்த்தாநத்திலே பயபுத்தி பண்ணிற்று. * "(நாமஞ்சினேம்) என்று-ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் வார்த்தையாயிருந்தபடி கண்டாயே"! என்று ஜீயரருளிச் செய்வர். இழவில்வந்தாலும் வாஸனை விடாதிறே. (நாமஞ்சினேம்) (ங) "భీషాస్మాద్వాతః పవతే। భీషోదేతిసూర్యః। భీషాస్మాదగ్నిశ్చేన్ద్రశ్చ- பீஷாஸ்மாத்வாதஃ பவதே।பீஷோதேதிஸூர்யஃ। பீஷாஸ்மாதக்நிஶ்சேந்த்ரஶ்ச" என்று துர்மாநிகள் அஞ்சுமிடத்திலேயோ பக்நாபிமாநிகளானநாமஞ்சுவது? (நாமஞ்சினேம்) (ச) "బాహూరామస్యసంశ్రితా। నాహారయతిసంత్రాసమ్-பாஹூராமஸ்யஸம்ஶ்ரிதா।நாஹாரயதிஸந்த்ராஸம்"என்று கணயத்துக்குள்ளேயிருக்கிறநாமோ அஞ்சுவோம்? (நாமஞ்சினேம்) என்று - (ரு) "బాహుచ్ఛాయామవష్టబ్ధో యస్యలోకోమహాత్మనః-பாஹுச்சாயாமவஷ்டப் தோயஸ்யலோகோமஹாத்மநஃ" என்று உபய விபூதிக்கும் அஞ்சினுன் புகலிடமானதோள் எனக்கொருத்திக்கும் பயஸ்த்தாநமாவதே!. (அவரை நாம் தேவரென்றஞ்சினேம்) (சு) "దదామిబుద్ధియోగంతమ్ - ததாமிபுத்தியோகம்தம்" என்று உணர்த்தியைத் தந்தவரை, (எ) "త్వత్తఏవమయాశ్రుతః- த்வத்தஏவமயாஶ்ருதஃ" என்றும், (அ) "அறியாதனவறிவித்த" என்றும் - அவன்பக்கலிலே அறிவுபெற்ற நாம் பரத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து ஸ்வரூபாநுகுணமாக வொதுங்கினேம். (நாமஞ்சினேம்) தோழீ! உன் ஸந்நிதியில்லாமையிறே நானிழந்தது, அவன்படியையும் என்படியையும் அறிந்த நீ கூடநின்ருயாகில் என் ப்ராந்தியைப் போக்கலாயிற்றேயென்கிருள்.

மைவண்ணநறுங்குஞ்சி வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

---

* இது பட்டர் வ்யாக்யாநமாகில் இவ்வாக்யம் அந்வயியாது. இது பட்டர் வ்யாக்யாநமன்றென்றே ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர் சொல்லுகிருர்கள்.

(க) தை-ஆ-ந-எ. (ரு) ரா-ஸு-ருச-கக.
(உ) வி-பு-க-சஎ-ருசு. (சு) கீதை-க0-க0.
(ங) தை-ஆந-அ. (எ) ரா-ஸு-ரு அ-ச0.
(ச) ரா-அ-சு0-உ0. (அ) தி-வாய்-உ-ரு-உ.

மூ.—நைவளமொன்றாராயாநம்மைநோக்கா
நாணினார்போலிறையேநயங்கள்பின்னும்
செய்வளவிலென்மனமுங்கண்ணுமோடி
எம்பெருமான்திருவடிக்கீழணைய, இப்பால்
கைவளையும்மேகலையுங்காணேன்கண்டேன்
கனமகரக்குழையிரண்டும்நான்குதோளும்
எவ்வளவுண்டெம்பெருமான்கோயிலென்றேற்கு
இதுவன்றேயெழிலாலியென்றார்தாமே. (௨௨)

பதம். ஒன்று, நைவளம், ஆராயா, நம்மைநோக்கா, இறைநாணினார் போல், (௫) பின்னும்நயங்கள்செய்வளவில், என்மனமும், என்கண்ணும், ஓடி, எம்பெருமான்திருவடிக்கீழ்அணைய, (௧0) இப்பால், கைவளையும், மேகலையும், காணேன், கனம், (௧௫) மகரக்குழையிரண்டும், நான்குதோளும், கண்டேன், எம்பெருமான், கோயில், (௨0) எவ்வளவுண்டென்றேற்கு, எழில் ஆலி, இதுவன்றேயென்றார்தாமே. (௨௫) (௨௨)

உரை. அத்விதீயமாக, நைவிக்கும் அழகையுடைய பண்ணை, ஆராய்ந்து (பாடி), நம்மைப்பார்த்து, கொஞ்சம் லஜ்ஜைப்பட்டவர்போலே, (நின்று) (௫)பின்னும் நீசபாஷணங்களைச் செய்யும்போது,என்மநஸ்ஸும்,என்னுடைய கண்ணும், ஓடி, எமக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலேகிட்ட, (௧0) அதன்பின், கையில்தரித்த வளையையும், அரைநூல்மாலையையும், போனவிட மறிந்திலேன்; ஸ்த்திரமான, (௧௫) இரண்டுமகரகுண்டலங்களையும், நான்கு திருத்தோள்களையும், பார்த்தேன்; எமக்கு ஸ்வாமியே! (தேவரீரெழுந்தருளியிருக்கும்) ஸ்ரீரங்கம், (௨0) எவ்வளவு தூரமுண்டென்றுகேட்டஎனக்கு, அழகியதிருவாலி, இது வன்றேயென்று தாமேசுட்டிக்காட்டியருளினார். (௨௨) (௨௨)

வ்யா.—இருபத்திரண்டாம்பாட்டு.—(நைவளம்) கீழ்ப்பாட்டில் "அவரை நாம்தேவரென்றஞ்சினோம்" என்று - அதஸ்மிந்தத்புத்திபண்ணினேன் கண்டாயேதோழீயென்றாள்; "நீ அகன்றாயாகில் அவன் உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியென்" என்ன; அவன் வசீகரித்தபடியும் ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியுமிதுகாணென்கிறாள். தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் சீலத்தையுங் காட்டினவிடத்திலும் கார்யகரமல்லாமையாலே "போமித்தனையோ" என்று நினைத்தான், ஸ்ரீபாதம் பேர்ந்ததில்லை, நித்யஸாபேக்ஷமான விஷயத்தைக்குறித்து நித்யநிரபேக்ஷனானவன் கால்வாங்கமாட்டாதே நிற்கையாவதென்னென்னில்; சேஷியாகையாலே, சேஷவஸ்துவகன்றால் இழவுதன்னதாய், லபித்தால் பெறும் பேறும் தன்னதாயிருக்கையாலும், இவளை யொழியச்செல்லாத காமுகத்வத்தாலும், "நம்மழகு இங்கு

ஜீவிக்கையாயிற்றில்லையென்று மீளுவோமாகில் புறம்பு நமக்கு ஸர்வஸ்வம்மாயிருந்துள்ள வழகையாதரிப்பாரில்லை" என்கிற வபிமாநத்தாலும் கால்வாங்கமாட்டிற்றிலன். † உத்தமராஜகந்யைபக்கலிலே உத்தமராஜபுத்ரன் சென்று அழகு ஜீவிக்கையாகாதே மீண்டானென்றால் புறம்பு ஜீவிக்கையாகாதிறே. † ருசியேதுடங்கிப் பிறரைவசீகரிக்கும் பரிகரமாகத்தான் நினைத்திருப்பது அழகையிறே, அது நிஷ்ப்ரயோஜநமானால் அபிமாநம் கால் கட்டுமிறே; சக்திகொண்டுகார்யங்கொள்ளிலும் விஷயமில்லாமையாலே மேல்விழுந்தணைக்க மாட்டிற்றிலன்; எதிர்த்தலையில் இசைவின்றிக்கே மேல்விழுந்தால் ரஸமில்லையிறே. "அழகும் சீலமும் கார்யகரமாயிற்றில்லை, சக்திகொண்டு கார்யங்கொள்ளும் நிலமன்றியிலேயிருந்தது, இனி இவளை வசீகரிக்கும்படி யென்?" என்றுபார்த்தான், முன்பு திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் தன்குழலோசையிலே வசீக்ருதரானபடியைக்கண்டபடியாலே "நம்முடைய மிடற்றோசையாலே வசீகரிப்போம்" என்றுபார்த்து ஒருபண்ணை நுணுங்கினான். இவனுடைய (க) *ఏవంబహువిధాంచిన్తామ్-ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தாமிருக்கிறபடி. "ம்ருகயார்த்தமாகவந்தோ மாகையாலே 'பாடுகிறவனர்' என்றுகேட்பாரில்லை, இவளை வசீகரிக்கும் பரிகரமிது" என்று ஒருபண்ணை நுணுங்கினான், அதிலே யீடுபட்டு மேல்விழுந்து கலந்தேன், இதுகாண்செய்தபடியென்கிறாள். ம்ருகயையைக்குறித்துவந்தவர்கள் ஶ்ரமந்த்ரஒருமரத்தின்கிழலிலே ஒதுங்குகையும் முகத்திலே நீரையேறிட்டுக் கொள்ளுகையும், கர்ப்பூரநிகரத்தை வாயிலே யிடுகையும், ஒருபண்ணை நுணுங்குகையும் ப்ராப்தமிறே.

(நைவளம்) கேட்டாரோடு சொன்னாரோடு வாசியற நைவிக்கும்படியான அழகையுடைத்தான பண்ணை நுணுங்கி. நட்டபாஷையை குணயோகத்தால் (நைவளம்) என்று பேசிடுகிறது. (உ) "நுடங்கு கேள்வியிசை" என்னக்கடவதிறே. (ஒன்று) அல்லாத இசைகளிற்காட்டில் பிறரைவசீகரிக்கவற்றாயிருக்கையையும் இதுக்கு வசீக்ருதராகாவிட்டால் வேறுகதியற்றிருக்கையையும் பற்ற அத்விதீய மென்கிறது. கர்மஜ்ஞாநங்களால் ஸாத்யமல்லா

இருபத்திரண்டாம்பாட்டு. (நைவளம்) ஒருத்திபக்கலிலே ஜீவிக்கையாகாதொழிந்தால் புறம்பு ஜீவிக்கை யாகாதொழியவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உத்தமராஜேத்யாதி.)

அழகைத் தான் வசீகாரஸாதநமாக நினைத்திருக்குமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ருசியேதொடங்கியித்யாதி.)

(க) ரா-ஸு-நக-க. (உ)

த்தை பக்தியாலே ஸாதிக்கலாம், பக்தியாலே ஸாத்யமல்லாதத்தை ப்ரபத்தியாலே ஸாதிக்கலாயிருக்கும்; அதுவும் பலியாவிட்டால் வேறு கதியில்லையிறே. சேஷபூதன் சேஷியை லபிக்கைக்குச் சரமமான உபாயத்தைப் பற்றினாற்போலேகாணும் காந்தன் அபிமத விஷயத்தை லபிக்கைக்குச் சரமோபாயத்தைப் பற்றினபடி. (ஆராயா) நுணுங்கினான். (நம்மைநோக்கா) பண்ணை நுணுங்கினவாறே தான் அழிந்தான், "இனித்தப்பாது இவளழிகை" என்று என்முகத்தைப்பார்த்தான், "வயிரவுருக்கானது அரக்கையுருக்கச் சொல்லவேணுமோ" என்றிருந்தான்; நம்முடைய பும்ஸ்த்வத்தையழித்த விது ம்ருதுஸ்வபாவையான விவளுடையஸ்த்ரீத்வத்தை யழிக்கக் குறையில்லையென்று என்முகத்தைப்பார்த்தான். (நம்மை) என்று - ஆத்மஸ்பஹ-வசநம்.

(நாணினார்போலிறையே) அல்பமேநாணினார்போலே. அவர் என்முகத்தைப் பார்த்தவிடத்தில் அவர் நுணுங்கினபண்ணிலே அகவாயழிந்திருக்கச்செய்தே பொரிபுறந்தடவி நானழிந்தமை அவர்க்குத் தெரியாதபடி அவிக்ருதையா யிருந்தேன், அத்தைக்கண்டு லஜ்ஜைபிறந்தது, "சரமோபாயத்தை யநுஷ்டித்தோம், அது நிஷ்ப்பலமாயிற்று" என்று லஜ்ஜையிலே யிழிந்தார். நேராக நாணினாராகில் மேல்பண்ணும் ப்ரவ்ருத்தி கூடாதிறே; ஆகையாலே நாணினார்போலே பாவித்தாரென்கிறாள். அதாகிறது - லஜ்ஜித்தாற்போலே பாவியா நேர்முகம் பார்க்கமாட்டாதே சோலையைப் பார்ப்பது, பார்ஶ்வங்களைப் பார்ப்பதானாரென்கிறாள். ப்ரபந்நர், தன்னைலபிக்கைக்கு (க) * அழுவன்தொழுவனில் பட்டபாட்டையெல்லாம் அபிமத விஷயத்தைக் குறித்துத்தான்பட்டபடி.

(பின்னும் நயங்கள் செய்வளவில்) பின்னும் நீசபாஷணங்களைப் பண்ணிலேயிட்டு நுணுங்குமளவில். (நயங்கள் பின்னும்) நம்முடைய மஹாவிஸ்வாஸம்போலே யாயிற்று அவனுடைய மஹாவிஸ்வாஸமிருக்கிறபடி. பண்ணின ப்ரபத்தி விபரீதபலமானாலும் அத்தையொழிய கதியற்றிருக்குமாபோலே தான் நுணுங்கினபண் பலித்ததில்லையென்றுவிடாதே பின்னையும் அத்தையே நுணுங்கினானென்கை. (நயங்கள்) அவ்விசையிலே வைத்து நுணுங்கின நீசபாஷணங்களுக்குத் தொகையில்லையென்கிறாள். (ஆராயா, நம்மைநோக்கா, நாணினார்போலிறையே நயங்கள பின்னும்) என்றுகொண்டு அவன் பண்ணின ஸாரஸ்யங்களை நீயுங்கூடக் காண

(க) தி-வாய்-ரு-அ-ரு.

ப்பெற்ற தில்லைகாணென்கிறாள். (செய்வளையில்) அத்தை நுணுங்கினவளவிலே.

(என்மனமும் கண்ணுமோடி) த்வஸ்தமாய்ப்போயிற்றென்கிறாள். பொரிபுறந்தடவி அடக்கிக்கொண்டிருந்தேன், என்னால் அடக்கப்போயிற்றதில்லை, கடலுடைந்தாற்போலேயுடைந்ததென்கிறாள். கண்ணால் கண்டவிடத்திலே யிறே நெஞ்சுசெல்லுவது, அம்முறை குலைந்ததென்கிறாள். நெஞ்சும் தனியேபோயிற்று, கண்ணும் தனியே போயிற்றென்கிறாள். ஹ்ருஷீகேசனைக் காணுமளவுமிறே இந்த்ரியங்களுக்கு இவனோடு ஸம்பந்தம்; † கர்ம நிபந்தநமாகையாலே ஔபாதிகமிறே. (ஓடி) ஒன்றைபொன்றுபின்பாராதே யோடிற்றென்கிறாள். என்னையும் பாராதே யோடிற்றென்கிறாள்.

(எம்பெருமான் திருவடிக்கீழணைய) நிருபாதிகஸம்பந்தியானவன்பக்கலிலே போய்ப்புக்கதென்கிறாள். (எம்பெருமான்) † தன்மிடற்றோசையாலே என்னையெழுதிக்கொண்டவன். (திருவடிக்கீழணைய) அவன் நினைத்தவளவன்றுகாண் நான் அழிந்தபடியென்கிறாள். என்முலையைத் தன்மார்விலே நெருக்கித் தழுவிக்கொள்ளவாயிற்று அவன் நினைத்தது, நான் அவன்காலைத் தலையிலே வைத்துக்கொண்டேனென்கிறாள். அடங்கியிருக்குமாபோலே யிறே அழியும்போதழியும்படி.

(இப்பால்) என்னைவந்துகிட்டுகைக்கு அவன் பண்ணினவ்யாபாரங்கள் சொன்னேன், கலந்தபோது அவன் பண்ணின வ்யாபாரங்கள் ஒரு மஹாபாரதத்துக்குப்போரும், அத்தை அடைவுபடப் பேசுகைக்குவேண்டுந்தெளிவில்லாமையாலே பேச்சுக்குநிலமன்று, † இக்கதை ஸ்ரீராமாயணத்தே கேட்கலாகாதோ வென்கிறாள். † உபோத்காதஞ்சொன்னேன், பலஶ்ருதியைக் கேட்கலாகாதோ?

ஆத்மாவன்றோ இந்த்ரியங்களுக்கு ஈஶ்வரன் என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கர்மநிபந்தநமாகையாலேயித்யாதி.)

தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தன்மிடற்றோசையாலேயித்யாதி.)

(இக்கதை) ஸ்ரீராமாயணத்தோடே கேட்கலாகாதோவென்கிறாளென்று ஸம்யக்பாடஃ. அதாவது - இத்தை ஸ்ரீராமாயணத்திலே பிராட்டியுடைய வ்யாபாரம் சொன்னாற்போலே என்னுடையவ்யாபாரத்திலே அறிந்து கொள்ளுங்கோளென்றபடி. அதாவது - (கைவளையும் மேகலையும்) இத்யாதியாயிருக்கிற ஆகாரத்தைக்கொண்டே அவன் கலந்தபோது பண்ணினவ்யாபாரங்களெல்லாமறிந்து கொள்ளுங்கோளென்றபடி. விவரணம் (உபோத்காதமித்யாதி.)

(கைவளையுமித்யாதி) அகம் ஒடுக்குண்டுபோனால் "கண்டதேது காணாததேது" என்று கேட்பாரைப்போலே அவன் வந்து கலந்த போது கலவியின் பலமாய்க்கொண்டு நீகாணாததேது, கண்டதெதென்னச் சொல்லுகிறாள். த்ருஷ்டம் அத்ருஷ்டமாய் அத்ருஷ்டம் த்ருஷ்டமாயிற்று.

(கைவளையும்) வளைகழலுவது விரஹத்தின் பின்பன்றோ, வளை போயிற்று என்பானென்னென்னில்; ஸம்ஶ்லேஷ ரஸத்தாலே பூரித்து வெடித்துப்போயிற்றென்கை. (மேகலையும்) மேகலைகண்டிலேனென்கை. அஸதஸ்யமன்றோவென்னில்; அத்தசையில் பரியட்டம் மாறாட்டத்தாலே என்பரியட்டப்பட்டுங் கண்டிலேனென்கை. அவன்பரியட்டம் தன்கையிலே யிருக்கக்கண்டா ளித்தனையிறே. (காணேன்) புக்கவிடமறிந்திலேன். இத்தால் - ஸ்வாபதேசத்தில் வந்தால் அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்று யிருக்குமிறே. ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறக்கும்போதில் விரோதியான அஹங்கார மமகாரங்கள், போகவேளையில் வந்தால் வஸ்த்ரமென்றும் வளையென்றும் பேரிடக்கடவதாயிருக்கும். நான் போக்தாவென்றிருத்தல், எனக்கு போக்யமென்றிருத்தல் செய்யுமதுஸ்வரூபமன்றிறே; போக்யமாயிருக்கையிறே ஸ்வரூபம். (காணேன்) தான் விரோதியைக் கழித்துக்கொள்ளுதல் அவனைப்பற்றிப் போக்கித்தரவேணுமென்று அபேக்ஷித்தல் செய்தாலிறே விரோதிபோனதறிவது, தான் போகத்திலே அந்யபரையாயிருக்க அவன் போக்கப்போனவை யாகையாலே கண்டிலேனென்கிறாள்.

(கண்டேனித்யாதி) இத்தலையிலுள்ள தொன்றுங்காணாதாற்போலே அத்தலையிலுள்ளதை நேராகக்கண்டேன். விரோதியை நேராகக் கண்டிலேன், போக்யதை குறைவற்றிருக்கக் கண்டேன். அணைத்தபோது உறுத்தின திருமகரக்குழைகளையும் அணைத்த திருக்கைகளையுங் கண்டேன். (கனமகரக்குழை) ஸ்த்திரமான திருமகரக்குழை. நித்யாநுபாவ்யமா யிருக்கை. கலந்தவன் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாயிருக்க, (நான்குதோள்) என்கிறது - தன்னைத் தழுவுகையாலே தோள்கள் பணைத்தபடியைப்பற்ற. இத்தலையகப்பட்டபின்பு தன்னை வெளியிட்டபடியாகவுமாம். †தோள்களைக்கொண்டு கார்யங் கொள்ளுமிடத்தே மறைக்கவொண்ணாதிறே.

(எவ்வளவித்யாதி) அவிச்சின்னமாக வநுபவிக்கவேணுமென்று பார்த்து "உம்முடைய வகம் எத்தனைதூரம்போரும்"என்று கேட்ட

---

† த்ருதீயதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தோள்களைக்கொண்டித்யாதி).

வெனக்கு. (எவ்வளவுண்டு) சற்றிடமாகில் கூடப்போவோமென்று நினைத்து "எவ்வளவுண்டு" என்கிறாள்போலேகாணும். (க) † "பருகிக்களித்தேன்" என்றவநந்தரம், (உ) "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்தித்தாற்போலே, இவளோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெற்றுவைத்து இவனுடைய வேண்டப்பாட்டைக்கண்டு இவனுக்குத் தகுதியான பரிஜநத்தோடே அநுபவிக்கவேணுமென்னும் அபேக்ஷைபிறந்தது. (எவ்வளவுண் டெம்பெருமான் கோயிலென்றேற்கு) (என்றேற்கு) நானேகிடீர் பிரிவை ப்ரஸங்கித்தேனென்கிறாள்.

(இதுவன்றோ வெழிலாலியென்றார்) திருமணங்கொல்லைக்கும் திருவாலிக்குமுண்டான ப்ரத்யாஸத்தி அங்குலிநிர்த்தேசம்பண்ணலா யிருக்கையாலே "இதுவன்றோ" என்று கையைக்காட்டினாரென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, நீயிருந்தவிடமன்றோ நமக்கு உத்தேஶ்யமென்றார் சொன்னவுமாம். சேஷியிருந்தவிடமே சேஷபூதனுக்குஉத்தேஶ்யமாமாபோலே. † பிள்ளைவேட்டகத்தையாசைப்படும், பெண்பிள்ளை புக்ககத்தை யாசைப்படுமிறே.

அதவா, (எவ்வளவித்யாதி) போகம் உந்மஸ்தகரஸமான வாறே ஸாத்மிப்பித்து அநுபவிப்பிக்கவேணுமென்று பார்த்து, "நாம் அகம்புக்கு வாராநின்றோம்" என்று பிரிவை ப்ரஸங்கிக்க, (எவ்வளவுண் டெம்பெருமான் கோயிலென்றேற்கு - எழிலாலி - இதுவன்றோ வென்றார்) உன்காலேயன்றோ நமக்குத்தேஶ்யமென்று என் காலைக் காட்டிப்போனாரென்கிறாள். (தாமே) வருவாருந்தாமே, அநுபவிப்பாருந்தாமேயாய்விட்டதென்கிறாள். ... ... (உஉ)

மூ.—உள்ளூருஞ்சிந்தைநோயெனக்கேதந்தென்
றௌிவளையும்மாநிறமுங்கொண்டாரிங்கே
தெள்ளூருமிளந்தெங்கின்தேறல்மாந்திச்
சேலுகளுந்திருவரங்கம்நம்மூரென்ன

தாத்பர்யம் (பருகிக்களித்தேனித்யாதி).

இவள் அவனிருந்தவூரைக்கேட்டால், நம்மூர் இன்னது என்றுசொல்லாதே நீ இருந்தவிடமென்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளைவேட்டகத்தையித்யாதி). ... ... (உங)

(க) தி-வாய்-உ-௩-க. (உ) தி-வாய்-உ-௩-க0.

கள்ளூரும்பைந்துழாய்மாலையானைக்
கனவிடத்தில்யான்காண்பன்கண்டபோது
புள்ளூருங்கள்வாநீபோகேலென்பன்
என்றாலுமிதுநமக்கோர்புலவிதானே. (உங)

பதம். உள்ளூரும், சிந்தைநோய், எனக்கேதந்து, என்ஒளிவளையும், என்மாநிறமும், (ரு) இங்கே, கொண்டார், தெள், ஊரும், இளம், (க0 தெங்கின்தேறல், மாந்தி, சேல், உகளும், திருவரங்கம் நம்மூரென்ன, (கரு) கள்ளூரும், பைந்துழாய்மாலையானை, யான், கனவிடத்தில்காண்பன், கண்ட போது, (உ0) புள்ளூரும்கள்வா, நீபோகேல்என்பன், என்றாலும், இது, நமக்குஓர்புலவிதானே. (உரு) (உரு)

உரை. அந்தக்கரணத்தையுங் கூட வ்யாபரிக்கும்படியான, மநோவ்யாதியை, எனக்கேதந்து, என்னுடைய அழகிய கைவளையல்களையும், என்னுடைய ஶ்லாக்யமான நிறத்தையும்,(ரு) இந்த திருவாலிதிருநகரியிலே, கொண்டுபோனார்; (அப்போது அவர்) தெளிந்து, பரவாநின்றுள்ள, இளமைதங்கிய, (க0) தென்னங் கள்ளைக், குடித்து, மத்ஸ்யங்களானவை, ஸஞ்சரிக்கிற, ஸ்ரீரங்கமானது, நம்முடையவூர் என்றுசொல்லிப்போக, (கரு) தேன்வெள்ள மிடாநின்றுள்ள, பசுமைதங்கிய திருத்துழாய் மாலையையுடைய வவரை, நான், கனவிலே கண்டேன்; அப்படி அநுபவித்ததசையில், (உ0) பெரிய திருவடியை நடத்துகிற க்ருத்ரிமனே! (என்னைவிட்டு) நீபோகாதேகொள்என்று (நான்) சொல்லாநிற்பன், இப்படிச் சொன்னாலும், இந்த ஸம்ஶ்லேஷம், நமக்கு ஆற்றாமைக்கு உறுப்பாமதன்றோ? (உரு) ... ... (உங)

வ்யா.—இருபத்துமூன்றாம்பாட்டு. (உள்ளூரும்) தானே க்ருஷிபண்ணிவந்துகலந்தவன் பிரிகிறபோது, "போகாதேகொள்" என்று ஒருவார்த்தை சொல்லமாட்டிற்றிலையோவென்ன; அதுவுஞ் சொன்னேன், அது அகார்யகரமாயிற்றென்கிறாள். உனக்கு பவ்யனாயிருக்கிறவன் உன்வார்த்தை கேளாதொழியுமோ வென்ன; "நிலமல்லாநிலத்திலே நீளவிருக்கக்கடவதோ" என்று பெரியதிருவடி கொண்டுபோகப்போனானென்கிறாள். † ரக்ஷகனுடைய வ்யாபாரமாகையாலே கூடுகையும் ரக்ஷகமாய்ப் பிரிகையும் ரக்ஷகமாயிறே யிருப்பது. போகம் உன்மஸ்தகமானால் அதைஸாத்மிப்பித்து அநுபவிப்

இருபத்துமூன்றாம்பாட்டு. (உள்ளூருஞ்சிந்தைநோய்) ஈஶ்வரன்றானே பிரிந்துபோனானென்று அர்த்தாந்தரத்தை விவக்ஷித்து, பரமதயாளுவாயிருக்கிறவன் நிர்த்தயமாகப் பிரியலாமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனுடையவித்யாதி). ஸாத்மிப்பித்து அநுபவிப்பிக்கைக்காகப் பிரிந்தானென்னு

பிக்கவேணுமென் றிருக்குமிறே அவன் ; † ஸ்வரக்ஷணத்தில் சிந்தையில்லாமையாலே † கூடுகைக்குப்பாரிக்கிறுளிறே இவள்.

உபயவிபூதி யுக்தனுய் பரமோதாரனு யிருக்கிறவனுக்கு நீ ப்ரிய விஷயமாய்க்கொண்டிருந்தாயாகில் அவன் உனக்குத் தந்துபோயிற்ற தென்னென்ன ; (உள்ளூருஞ்சிந்தைநோ யெனக்கேதந்து) அவன் தந்துபோனது இதுகாணென்கிறுள். உள்ளில்நோய், கண்கண்டு சிகித்ஸிக்கலாம் நோயன்றுகாண் தந்தது. பாஹ்யமான நோயாகிலிறே கண்கொண்டு சிகித்ஸிக்கலாவது. (உள்ளூரும்நோய்) ஸர்ப்பம் ஊர்ந்தாற்போலே ஸஞ்சாரியா யிருக்கை. † கண்ணுக்குத் தெரியா திருந்தாலும் ஒருப்ரதேசத்திலேயாகில் அவ்விடத்தே அந்வேஷித்து சிகித்ஸிக்கலாமிறே, அது செய்யவொண்ணுதபடி கழலைகரப்பான்போலே எங்குமொக்க ஸஞ்சரிக்கும் நோயென்கை. † காதல் நோயாகையாலே கிலாய்ப்பைப்பற்றி நிற்குமோ, பந்தத்தைப்பற்றி நிற்குமோ, இன்னபடியிருக்குமென்று நிர்ணயிக்கவொண்ணுதபடியாயிறே யிருப்பது. (சிந்தைநோய்) அபரிஹரணீயமான நோய். ஒருருக்கு நோவுவந்தால் வைத்யனுலே பரிஹரிக்கலாம், வைத்யனுக்கு ஒரு நோவுவந்தால் ஒருவராலும் பரிஹரிக்கவொண்ணுதிறே. (க) "𑌅𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃-அதோக்ஷஜசேதஸ:" என்கிறபடியே நெஞ்சுதெளிந்திருந்தால் கர்மக்ஷயமிறேயென்று தரித்திருக்கலாம், நெஞ்சில் வ்யாதிக்குப் பரிஹாரமில்லையிறே. (நோய்) † இப்ரேமந்தான் அவஸ்த்தாநுகுணமாகப் புருஷார்த்தமாயிருக்கும், - போகோபகரணமா யிருக்கும், நோவுமாயிருக்கும் ; - ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தார்க்குப் புருஷார்த்தமாயிருக்கும், போக்தாவுக்கு போகோபகரணமாயிருக்கும், விஸ்லேஷித்தார்க்கு வ்யாதியாயிருக்கும்.

மதுதாமறிந்திருக்க மநோரதிப்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்வரக்ஷணத்திலித்யாதி). கூடுகைக்குப்பாரிக்கையாவது - கீழில்பாட்டிலே, "எவ்வளவுண்டு" இத்யாதியாலே அவிச்சிந்நமாக அநுபவிக்கப்பாரிக்கை.

உள்ளில்நோய் என்றதிலே அபரிஹரணீயத்வம் ஸித்தமாயிருக்க (ஊரும் நோய்) என்றத்தாலே பலித்தப்ரயோஜந மேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறுர் (கண்ணுக்குத் தெரியா திருந்தாலுமித்யாதி). சிந்தைநோயாகையாலும் அபரிஹரணீயமென்கிறுர் (காதல்நோயாகையாலேயித்யாதி). (க) "𑌅𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍈𑌃 - அபிபூயமாநாவ்யஸநை:" என்றது இங்கு அபேக்ஷிதம்.

அநேகஜந்மஸாத்யமானப்ரேமத்தை (நோய்) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (இப்ரேமந்தானித்யாதி).

(க) பாகவ-௧௦-௨௦-௧௫.

(எனக்கேதந்து) எனக்கே கூறுகத்தந்து. கலவி இருவர்க்கு மொக்குமாகில் ஆற்றுமை இருவர்க்குமொவ்வாதோ வென்கை. (தந்து) என்பானென்னென்னில் ; என்னைப்போலே யன்றியே பிறர் முகம்பார்க்கவேண்டாதபடியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுடையவர்; பிரிந்துபோகையாலே அவர்க்கில்லை என்னுமிடங்கண்டிலையோவென்கிருள். (க) "నైవదంశాన్న మశకాన్- நைவதம்ஸாந்நமஶகாந்" என்கிறபடியே ஊர்ந்ததுங்கடித்தது மறியாதே அவன்படும்பாடு தானறியாளிறே. (உ) "ఊర్ధ్వంమాసాన్న జీవిష్యే- ஊர்த்த்வம் மாஸாந் நஜீவிஷ்யே" என்னுமளவு தன்னது, (ந) "నజీవేయంక్షణమపి- நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்னும்படி அவனுற்றுமை. எனக்கே யாயிற்றென்கிருள்- †அவன் க்ருஷியாலேவந்ததாகையாலே. (எனக்கேதந்து) அவர்பெரியவரன்றே, தமக்கென்னவொன்று வைக்க வல்லரோ? எல்லாம் (ச) "భక్తానామ్- பக்தாநாம்" என்றன்றே அவரிருப்பது என்று க்ஷேபமாதல்.

(என்னுளிவளையும் மாநிறமுங்கொண்டார்) நோவை விளைத்ததுக்குமேலே நோவுக்கு ஆஶ்வாஸகரமா யிருக்குமத்தையுங்கொண்டுபோனார். (என்னுளிவளையும் மாநிறமும்) (ரு) "మదీయఞ్చ నిఖిలమ్- மதீயஞ்சநிகிலம்" என்றும், (சு) "తవైవ- தவைவ" என்றும் ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தை யுடைய விவள் தேஹாத்மாபிமாநிகளைப்போலே சொல்லக்கடவளோ வென்னில் ; ஸம்ஶ்லேஷதசையில் இதொரு வளை யிருந்தபடியென்! சேர்த்தியால்வந்த வொளியிருந்தபடியென்! வடிவில் நிறமிருந்தபடி யென்! என்று கொண்டாடுமவையாகையாலேசொல்லுகிருள். அவனுக்கு ஆதரணீயமானவை அவ்வழியாலே தனக்கு மாதரணீயமாயிருக்கையாலே "என்னது" என்னலாமிறே. (மாநிறம்) ஶ்லாக்யமானநிறம். (இங்கே) நான்வழிபறியுண்டதேசமிதுவென்கிருள். நான் வழிபறிக்கவந்து வழிபறியுண்டேனென்கிருள். (எ) "இங்கேயிருவராய்வந்தார்" என்றுநான்நிதியெடுத்ததேச மிதுவென்ருள் - அங்கு ; பறிகொடுத்ததேசமிது வென்கிருள் - இங்கு.

ஆனல் அவன்போகிறபோது உம்முடைய ஊரேதென்று கேளாவிட்ட தென்னென்ன; அது நான்கேட்கவேண்டிற்றில்லை; - வ்ய

விஶ்லேஷத்தாலே தன்னடையேவருகிறநோயை, (தந்து) என்பானென்னென்ன ; ஸ்வாபதேசத்தையுட்கொண்டு (அவன்க்ருஷியாலே யித்யாதி).

(க) ரா-ஸு-ருசு-சஉ. (ச) ஜி-ஸ்தோ-ரு. (எ) உக.
(உ) ரா-ஸு-ருஅ-சுஎ. (ரு)
(ந) ரா-ஸு-ருரு-கO. (சு)

திரோகத்தில் தரித்திருக்கைக்காகத் தானேசொல்லிப்போனுரென்கிருள். (தெள்ளுருமித்யாதி) தெளிந்து பாயாநின்றுள்ள இளந்தெங்கின் தேனை நுகர்ந்து, சேல்களானவை உகளும்படியான தேசம். (இளந்தெங்கு) தேசவிசேஷத்தில்பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகராயிருக்குமாபோலேயாயிற்று இத்தேசத்தில்ஸ்த்தாவரங்களு மிருப்பது. (தெள்ளுருமித்யாதி) தெளிந்து தெங்கினின்றும் வாராநின்றுள்ள தேறல் திருவீதிகளிலேபரவாநிற்குமாயிற்று. தேன்திருவீதியிலே பரவாதபோது சேல்பருகிற்றென்னக் கூடாதிறே. இது (௧) "தேட்டருந்திறல்தே னினைத்தென்னரங்கனை" என்கிறதேனுக்குஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று. (சேலுகளும்) முக்தர் களித்துவர்த்திக்குமாபோலே இத்தேசத்தில் திர்யக்குக்களு மகப்படக் களித்து வர்த்திக்கிறபடி. (தேறல்மாந்திச்சேலுகளும் திருவரங்கம்) ஜந்மதேசமானஜலத்தைவிட்டு போகஸ்த்தாநத்திலே புகுந்து தேனை நுகர்ந்து களித்ததென்கை. முக்தன் ஸம்ஸாரத்தை நினைக்குமன்றிறே இவை தமக்கு ஜந்மபூமியான ஆற்றைநினைப்பது.

(இளந்தெங்கித்யாதி) ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றுப்போன முக்தனுக்கு ஸம்ஸாரஸ்பர்சமில்லாத நித்யஸூரிகள், (௨) "ஆண்மின்கள் வானகம்" என்று ஸ்வபோகத்தைக் கொடுக்குமாபோலே, ஆற்றிலே பிறந்துபுகுந்த கயல்களுக்கு ஊரில் ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்ட்டிதமான தெங்குகள் தன்னுடைய தேனைக்கொடுக்க அத்தை நுகர்ந்துகளிக்கிற கயல்களையுடையவூர், நம்மூரென்ன - நமக்குதேசமென்ன. எனக்குத்தேசமென்னில் "பக்தாநாம்" என்றதுவ்யாஹதமாம், உனக்குத் தேசமென்னில் தன்பாரதந்த்ர்யத்தோடு சேராமையாலே அவள் "உன்னையொழிய எனக்கொரு தேசமாவதென்" என்னும், இரண்டுதலைக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாகையாலே, (நம்மூர்) என்கிருர். † இருவர்ஸத்தையையு முண்டாக்கும் தேசமிதுகாண். என்னை ப்ரணயியாக்கி உன்னை ப்ரணயிநியாக்கும் தேசமிதுவென்கை ; திருமந்த்ரம்போலே இருவர்க்கும் பொதுவானவூர். இருவரும் விஷயார்த்திகளாகையாலே இருவர்க்கும் தேசமிதுவிறே.

(கள்ளுருமித்யாதி) தோளிலேயிட்டதனிமாலையும் தாமுமாய் வந்தவரவை நீகாணப்பெற்றதில்லைகாண். புழுகுநெய்யேறிட்டுக் கொண்டு வருவாரைப்போலே நானுகந்தபடியே ஒப்பித்துவந்தார். (கள்ளுரும்பைந்துழாய் மாலையானை) அவனூர் பட்டதத்தனையும்

† "நம்மூர்" என்றதுக்கருளிச்செய்கிருர் (இருவர்ஸத்தையையுமித்யாதி.)

(௧) பெரு-திரு-௨-௧. (௨) தி-வாய்-௧௦-௯-௬.

படுங்காண் அவனுடம்பு. ரஸஸிரைகள் திறந்து மது வொழுகாநின்றுள்ள திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனானவனை. (கள்ளூரும்) நன்னிலத்திற் காட்டில் திருமார்விலே ஸ்பர்சித்தபின்பு செவ்விபெற்றபடி. (பைந்துழாய்) திருத்துழாய் குளிர்ந்திருந்ததென்று நீயறிந்தபடி யென்னென்ன; என்னை யணைக்கையாலே யறிந்தேனென்கிறாள்.

(கனவிடத்தில்) இந்த்ரஜாலமென்றும் கனவென்றும் அஸ்த்திரங்களைச்சொல்லக்கடவது; அஸ்த்திரமான தேசத்திலே † தாமும் ஸந்நிஹிதராய் அநுபாவ்யவிஷயமும் ஸந்நிஹிதமாயிருக்க தேசாந்தரம் வேண்டுகிறது-தேசமும் தேஹமும் அஸ்த்திரமாகையாலேயிறே. (கனவிடத்தில்) கனவென்று-ஸம்ஶ்லேஷத்தில் அஸ்த்தைர்யத்தைச் சொல்லவுமாம்; முன்பு அநுபூதமானதொன்றைக் காலநீளத்தாலே ஸ்வப்நம் கண்டமாத்ரமென்று சொல்லக்கடவதிறே. (யான்காண்பன்) அவனையொழியச்செல்லாதபடியான ஆற்றாமையையுடையநான் காண்பன். (நான்) அநுபவித்தேன், என்னபிநிவேசத்துக்குங் குறையில்லை. அநுபவத்துக்கும் குறையில்லை;

ஸம்ஶ்லேஷத்தில் புரையில்லையாகில் அத்தசையில் உனக்கு அவன்கையாளாயன்றோவிருப்பது, "போகாதேகொள்" என்று ஒருக்தியாலே விலங்கிட மாட்டிற்றிலையோவென்ன; அதுவும் செய்தேனென்கிறாள். (கண்டபோது) அநுபவித்ததசையிலே. (புள்ளூருங்கள்வா) பெரிய திருவடியை நடத்துகிற க்ருத்ரிமனே! பெரியதிருவடியைப்பதிப்படையாக வைத்துவந்து புகுந்து கலந்து, இத்தலையகப்பட்டவாறே அவன் கடுமைபோராதென்று அசேதநமான தேரை நடத்துமாபோலே பெரியத்வரையோடே பெரியதிருவடியை நடத்துகிறக்ருத்ரிமனே! † வந்தபோதே போகையாலே பெரியதிருவடியைப் பதிப்படையாகக் கடத்திவந்தக்ருத்ரிமனே யென்கிறாள். வந்தபோது * சிலையே துணையாகவந்தானானால் பெரியதிருவடி வருகையாவதென், கொண்டு போகையாவ தென்னென்ன; ராஜாக்கள் அபிமதவிஷயத்தைப் பற்றக் கறுப்புடுத்துப் புறப்பட்டால் மந்த்ரிகள் வரவுங் கொண்டுபோகவுங் கடவதா யிருக்குமாபோலே பெரிய

அஸ்த்திரமென்கைக்கு நியாமகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தாமும்ஸந்நிஹிதராயித்யாதி). பதிப்படையாக வைத்துவந்தானென்று இவள் அறிந்தபடியென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வந்தபோதே யித்யாதி).

திருவடிவந்து கொண்டுபோனான். (புள்ளூருங்கள்வா) † "வந்தகார்யந்தலைக் கட்டிற்றாகில் எழுந்தருளலாகாதோ" என்று பெரியதிருவடிசொல்ல அவனை மேற்கொண்டுபோனானென்கிறாள். (புள்ளூரும்) தேரூர்ந்தா னென்னுமாபோலே. அதாகிறது - பெரியதிருவடியும் குழைச்சரக்காம்படிகாண் போனகடுமை யிருந்தபடியென்கிறாள். † பெரியதிருவடி சிறகிலும், திருவநந்தாழ்வான்மடியிலும், சேனைமுதலியார் பிரம்பிலும், பிராட்டிகடாக்ஷத்திலும் வளரும் தத்வமாகையாலே தான் நினைத்தபடி செய்யப்போகாதிறே. (க) * வானிளவரசிறே. (நீபோகேலென்பன்) நீ உன்னைக் கண்ணாடிப்புறத்திலுங் கண்டறியாயோ? "நாம் பிரியில் இவள் தரியாள்"என்றிருக்க வேண்டாவோ? (நீபோகேல்) என்னையுங்கூட்டிக்கொண்டு போதல், இங்கே கூடவிருத்தல்செய்யுமதொழியத் தனியே போகக்கடவையோ? (என்பன்) நிஷ்ப்ரயோஜநமான வார்த்தையைச் சொன்னேன். அவன்ஸ்வரூபத்தோடேசேரும் வார்த்தையைச் சொன்னேனல்லேன், என்ஸ்வரூபத்தோடேசேரும் வார்த்தையைச் சொன்னேனல்லேன், பலிப்பதொன்றைச் சொன்னேனல்லேன். அவன் போகத்தேட நான் தடுக்கையாவது அவனுடைய ப்ரணயித்வத்துக்குஞ் சேராது, (உ) "தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் - தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருக்கைஸ்வரூபமாயிருக்க போகாதேகொள்ளென்கை என் ஸ்வரூபத்துக்குஞ் சேராது.

(என்றாலும்) இப்படி இருவருடைய ஸ்வரூபத்துக்கும் சேராத வார்த்தையைச் சொன்னவிடத்திலும். (இது நமக்கோர்புலவிதானே) இந்தஸம்ஶ்லேஷம் நமக்கு ஆற்றாமைக்கு உறுப்பாய்விழுந்தது. அவனைப் பேணினேனல்லேன், என்னைப்பேணினே னல்லேன், அபிமதம் பெற்றேனல்லேன், இத்தால் - து:கமே சேஷித்து விட்டதென்கிறாள். புலவி - து:கம். (நமக்கு) அவன் அபிமதங் கைபட்டதென்று ஹ்ருஷ்டனாய்ப் போனான், நமக்கு து:கமே பலித்துவிட்டது. (தானே) நாட்டார்க்கு ஸுகஹேதுவானதுதானேகிடீர் நமக்கு து:கஹேதுவாயிற்றென்கிறாள். (ஓர்புலவி) ஸ்வரூபஹாநியால் வந்த து:கமும் அவனைப்பிரிகையால் வந்த து:கமுமாய் இரட்டித்திருக்கையாலே அத்விதீயமென்கிறாள். (உரு)

அவதாரிகையில் மூந்தின தாத்பர்யத்துக்கு அநுகுணமாகத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (வந்தகார்யம் தலைக்கட்டிற்றாகிலித்யாதி). இரண்டாமர்த்தத்திலே (பெரியதிருவடிசிறகிலுமித்யாதி). தாத்பர்யம் (உன்னையித்யாதி). (உரு)

(க) பெரி-திரு-ரு-சு-ரு. (உ) ரா-ஸு-ருக-ருo.

மூ.—இருகையில்சங்கிவைநில்லாவெல்லே பாவம்
இலங்கொலிநீர்ப்பெரும்பௌவம்மண்டியுண்ட
பெருவயிற்றகருமுகிலேயொப்பர்வண்ணம்
பெருந்தவத்தரருந்தவத்துமுனிவர்சூழ
ஒருகையிற்சங்கொருகைமற்றுழியேந்தி
உலகுண்டபெருவாயரிங்கேவந்து, என்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பப்புலவிதந்து
புனலரங்கமூரென்றுபோயினரே. (உச)

பதம். உலகுண்ட, பெருவாயர், இங்கேவந்து, பொரு, கயல், (ரு) என் கண், நீர், அரும்ப, புலவிதந்து, இலங்கு, (க0) ஒலி, நீர், பெரும்பௌவம், மண்டியுண்ட, பெரு, (கரு) வயிற்ற, கருமுகில், வண்ணம், ஒப்பர், பெரும் தவத்தர், (உ0) அருந்தவத்து, முனிவர், சூழ, ஒருகையில்சங்கு, மற்றொருகை ஆழி, (உரு) ஏந்தி, புனல்அரங்கம், ஊரென்று, போயினர், இருகையில், (ங0) சங்கிவைநில்லா, எல்லேபாவம். (ஙஉ)

உரை. ஸமஸ்தலோகங்களையும் (ப்ரளயகாலத்திலே) அமுதுசெய்த, பெரிய வாயையுடையவர், இவ்விடத்தேவந்து, ஒன்றோடொன்றுபொரா நின்றுள்ள, மத்ஸ்யங்களையொத்த, (ரு) என் கண்களிலே, நீர்த்துளிகள், ப்ரவஹிக்கும்படி, துக்கத்தைவிளைத்து, ஒளியையும், (க0) சப்தத்தையும், நீரையுமுடைய, மஹாஸமுத்ரத்தை, அவகாஹித்துப் பருகினதாய், இடமுடைத்தான, (கரு) வயிற்றையுடைத்தான, காளமேகத்தின் நிறத்தை, வடிவழகிலே, ஒத்திருப்பவர், பரமபக்தி யுக்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், (உ0) மஹாதபஸ்விகளாய், மநநசீலர்களானருஷிகளும், சூழ்ந்துநிற்க, ஒரு திருக்கையில் பாஞ்சஜந்யாழ்வானையும், மற்றொருதிருக்கையில் திருவாழியாழ்வானையும், (உரு) தரித்தவராய், (தாம்பிரிந்தால் நான் தரித்திருக்கைக்காக), ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீரங்கம், தம்மூரென்றுசொல்லி, நம்மைப்பிரிந்து போனார்; (அவர்போனபோதே) (என்னுடைய) இரண்டுகைகளிலும், (ங0) சங்குவளையல்களானவை கழன்றுபோயின; என்னமஹாபாபமோ! (ஙஉ) (உச)

வ்யா.—இருபத்துநாலாம்பாட்டு. (இருகையில் சங்கு) பெரிய திருவடிகொண்டுபோனானாகில், (க) "யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம்- யஸ்யைதேதஸ்யதத்தநம்" என்கிறபடியே †அவன்றான்உனக்கு பவ்யனாயிருந்தானாகில் அவனுக்குசேஷபூதனான பெரியதிருவடி உனக்கு

இருபத்துநாலாம்பாட்டு. (இருகையில் சங்கு) தாத்பர்யம் (அவன்றானித்யாதி).

(†) பார.

சேஷமாயன்றே விருப்பது, அதுகிடக்க மஹிஷீவர்க்கத்துக்கு ஸ்வ ரூபேண தாஸபூதனாயன்றே அவனிருப்பது, (க) "దాసస్సఖా - தாஸஸ்ஸகா", இரண்டாலும் அவனை "நீபோகேல்" என்று நிய மிக்கக்குறை யென்னென்ன; அவனொருவனுமே யாகிலன்றே அது செய்யலாவது, நித்யவிபூதியிலுள்ளாரடங்கவந்து சூழ்ந்துகொண் டார்கள், அவர் தாம் பண்டுபோலன்றியே வடிவில் பௌஷ்கல்யத் தாலும் மேன்மையினாலும் அநபிபவநீயராயிருந்தார், அத்தாலே சென்று கிட்டவும் வார்த்தைசொல்லவுமாயிருந்ததில்லைகா ணென் கிறாள்.

(இருகையிற் சங்கிவைநில்லா) தாம்போகையன்றிக்கே தாம் போனால் ஆஶ்வாஸஹேதுவாயிருக்குமவையும் எனக்குத் துணை யாகாதபடிகாண் பண்ணிப்போயிற்று. (கையிற்சங்குநில்லா) அவன் போனபோதே ஆற்றாமை குடிபுகுந்தது, கையில் வளையைப் பார்த்தாள், வளை அவனுக்குமுன்னேபோய் நின்றது. அவன் போனாலும் அவன் போகோபகரணங்கள் கிடந்ததாகில் அத்தைப் பார்த்துத் தரிக்கலாமிறே, "அது கையின் கார்ஶ்யத்தாலே வந்த தோ" என்று மற்றக் கையைப்பார்த்தாள், (இருகையில் சங்கு நில்லா) அதுவும் அதுக்குமுன்னேபோய்க் கிடந்தது, ஆகையா லே, (இருகையில் சங்கிவைநில்லா) என்கிறாள். (இவைநில்லா) அவன் நில்லாதொழிந்தால் இவையும் நில்லாதொழியவேணுமோ.? சேஷியாகையாலே அவன்போகிறான், எனக்கு சேஷமான இவையும் போகவேணுமோ.? சேதநனாகையாலே இத்தலையிலே ஒருகுறை கண்டுபோகலாம் அவனுக்கு, அசேதநமானவிவையும் போகவேணு மோ.? வந்து கலந்தவனாகையாலே போகிறான் அவன், ஸஹஜ மானவிவையும் போகவேணுமோ.? (இவைநில்லா) நங்கைக்கடங் காதவனாகையாலே போனான் அவன், நங்கைக்கடங்கின விவையும் போகவேணுமோ.? (இவைநில்லா) அவன் நிற்கிலும் இவைநிற்கிற னவில்லை. (நில்லா) போகேலென்னப் போனாற்போலே பலகால் எடுத்தெடுத்துக்கையிலேயிடக்கழலுகையாலே (நில்லா) என்கிறாள். (உ) "శైథిల్యముపయాన్త్యస్య కరేషు వలయాన్యపి- சைதில்யமுபயாந் த்யாசுகரேஷுவலயாந்யபி" என்னக்கடவதிறே.

(எல்லே) என்னே.! சிதசித்விபாகமற மத்ஸம்பந்தமே யமை யுமாகாதே! உதவாதொழிகைக்கு; "மமேதம்" என்னவமையுமா காதே உதவாதொழிகைக்கு. அவன் உதவாதொழிகைக்கு ஹேது மத்ஸம்பந்தமேயிறே. (பாவம்) அவன்போனானாகில்போகிறான், கைப்பட்டதும் போகைக்கடி என் பாபமேயிறே. (எல்லேபாவம்)

(க) ஸ்தோ-ர-ருக. (உ)

அவன்புண்யத்துக்கு ஓரவதியில்லாதவோபாதி என்பாபத்துக்கு மோரவதிகண்டிலோமீ! தானேவந்துகலந்தவனை அநுபவிக்கப் பெறுதபாபத்துக்குமேலே ஆஶ்வாஸஹேதுவான இவையும்உதவா தொழியும்படியிறே யென்பாபாதிசயம்.

(இலங்கொலிநீரித்யாதி) தன்னைக்கலந்துபிரிந்துபோகிறபோது அவன்வடிவிற் பிறந்த புதுக்கணிப்புச் சொல்லுகிறாள். இத்தலை வெறுந்தரையாம்படி விவர்ணமாயிறே கிடக்கிறது. (இலங்கித்யாதி) இவளை வெறுந்தரையாக்கின ப்ரகாரத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறது - "பெருவயிற்ற" என்னுமளவுஞ் செல்ல. (இலங்கொலி நீரித்யாதி) § லவணுதிகளாலே அளாவின வொளியன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகமான ஒளியையும் காம்பீர்யத்தையு முடைத்தான நீரையுடைய மஹாஸமுத்ரத்தை வெறுந்தரையாகப் பருகினதொரு காளமேகம்போலேகாண் போகிறபோது அவர்வடிவிருந்தபடி. (க) "என்னுளிவளையும் மாநிறமுங்கொண்டார்" என்கிறபடியே என் வடிவிலொளியும் காம்பீர்யமும் அவர்பக்கலிலே குடிகொண்டதென்னும்படிகாண் வடிவிருந்தபடி. (பெரும்பௌவம்) என்று ஸப்தத்வீபங்களையும் விளாக்கொலைகொண்ட சுத்தஜலஸமுத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. (மண்டியுண்ட) மணலோடேபருகினவென்னுதல்; பெரியவபிநிவேசத்தோடே மேல்விழுந்து பருகினவென்னுதல். இவளோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்க வருகிறபோதையில் அபிநிவேசமும் இத்தலையில் ஸௌந்தர்யஸாகரத்தை ஆத்தஸாரமாக்கினபடியும் வடிவிலே தோற்றியிருக்கிறபடி.

(பெருவயிற்ற) இத்தலையிலுள்ளது நேராக க்ரஹித்த பின்பும் அபிநிவேசம் மாளாதேயிருந்தபடி. (கருமுகிலேயொப்பர்வண்ணம்) இத்தால் - ஸ்வரூபகதநம்பண்ணுகிறதன்று, தாத்காலிகமான வழகைச் சொல்லுகிறது. ஒருகாளமேகத்தை ஒருமின்தழுவினாற் போலே ஸ்வாபாவிகமானவெழிலுக்குமேலே இத்தலையிலெழிலும் அங்கே குடிகொள்ளுகையாலே வடிவு இரட்டித்திருக்கிறபடி. (மண்டியுண்ட) பாவியேன்! மேகம் முகக்கும் கடலாகாதே, பெய்யுந்தரையாகப் பெற்றிலேன். (பெருந்தவத்தரித்யாதி) வடிவில் பௌஷ்கல்ய மிருந்தபடியும், பரிகரவத்தை யிருந்தபடியும், மேன்மையிருந்தபடியும் நீகாணப்பெற்றிலைகாண். (பெருந்தவந்த ரித்யாதி) ஒருவரிருவராய்ச்சென்று கிட்டுகிறாரோ, அம்ருதத்தை அமரர்கள் சூழநின்று காக்குமாபோலே காண் என்னைப்பிரிந்த ஸமநந்தரம்

(க) உரு. § (பா) ரத்நாதிகளாலே.

பரிகரம்வந்து சூழ்ந்துகொண்டபடி இதுகாணென்கிருள். (௧) "𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 - பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்றும், (௨) "வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்" என்கிறபடியே - நித்ய ஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. (பெருந்தவத்தர்) பகவத்ப்ரேமத்தாலே அதிசயித்தவர்கள். (௩) "வணக்குடைத்தவநெறி" என்று - பக்தியைத் தபஸ்ஸப்தத்தாலே சொல்லக்கடவதிறே. (அருந்தவத்துமுனிவர்) † அவனும் அவர்களுமாய்க்கொண்டு பரிமாறும் பரிமாற்றமே தங்களுக்குப் போகமாயிருக்குமேற்ற முண்டிறே - இவர்களுக்கு. (சூழ) அதுவுமாமிறே, தங்களுடைய சேஷத்வத்தையும் அவனுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும் உணர்ந்திருக்குமவர்களாகில், பரிவராய்க்கொண்டு ஒருவர்கிட்டவொண்ணுதபடி எங்கு மொக்கச் சூழ்ந்து நிற்கையாலும் கிட்டப்போயிற்றில்லை.

(ஒருகையித்யாதி) பரிகரத்தை ஒருபடி நீஞ்சிச் சென்றுமேயாகிலும் கிட்டவொண்ணுதபடி காண், (௪) "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு" என்கிறபடியே அவர் தாம் அநபிபவநீயராயிருக்கிறபடி. (ஒருகையில்சங்கு ஒருகைமற்றுழியேந்தி) என்றிறே மேன்மைக்கெல்லை, (௫) "வடிவார் சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு" என்ற பெரியாழ்வாரைப்போலேகாணும் இவர்களும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறபடி. (ஒருகையிற் சங்கித்யாதி) என்கையைப் பிடித்தகையும் என்காலைப் பிடித்தகையுங் காண் அவர்களுக்கு ப்ராப்யமாயிற்றென்கிருள். அக்கைக்கு என்னவயவங்கள் ப்ராப்யமானாற்போலே காண் அவர்களுக்கு அக்கை ப்ராப்யமா யிருந்தபடி. கலந்தபோதைநீர்மைபோலேகாண்பிரிந்த போதைமேன்மையிருந்தபடி. அப்போதை நீர்மைக் கெல்லையில்லாதாப்போலேகாண் போகிறபோது மேன்மைக்கு எல்லையற்றிருந்தபடி.

(உலகுண்டபெருவாயர்) இத்தால் - ப்ரளயாபத்ஸகனைச் சொல்லுகிறதன்று; வந்துகலந்தான் சக்ரவர்த்தித் திருமகனுகையாலே தத்ஸ்வபாவத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. ப்ரளயகாலத்திலே ஜகத்துக்குத் தம்மையொழியச்செல்லாதாப்போலேகாண் என்னோடு கலக்கவருகிறபோது அவர்வந்தபடியென்கை. (இங்கேவந்து) அவர்

(பெருந்தவத்தர்) என்றத்தைப்பற்ற - குணநிஷ்டரான முனிவர்க்குப் பெறுதற்கரிய தபஸ்ஸேதென்ன; அருளிச்செய்கிருர் § (அவனும் அவர்களுமித்யாதி). ... ... (௨௪)

---

(௧) சை-பு.
(௨) தி-வாய்-௧௦-௩-௩.
(௩) ,, ௧-௩-௫.
(௪) தி-வாய்-௫-௫-௧௦.
(௫) தி-பல்-௨.
§ இங்கு பங்க்திவிட்டுப்போயிருக்கலாம்.

வரவாலே அவரை யநுபவிப்பதென்னு மிடந்தோற்றுகிறது. விஷயீகரிக்கைக் கவதரித்தாற்போலே போகமும் அவர்வரவாலேயென்கை.

(பொருகயல் கண்ணீரரும்பப் புலவிதந்து) அவர்வந்து கலந்தத்தால் நான்பெற்றபேறு இதுகாணென்கிருள். (பொருகயல்கண்) ஒன்றுக்கொன்று உபமாநமாவ தொழிய வேறுபமாநரஹிதமான கண்கள்: (கயற்கண்) என்று - ஸம்ஶ்லேஷதசையில் ஹர்ஷத்தாலே வந்த அலமாப்பைச் சொல்லுகிறது. (நீரரும்ப) சோகாஶ்ருவுக்கிலக்காயிற்றென்கிருள். (அரும்ப) விரஹாக்நியாலே உள்ளுலர்ந்து கிடக்கிறபடி. (புலவிதந்து) தன்னைக்கிட்டினுரை, (க) "வீவிலின்பம் மிகவெல்லை நிகழ்ந்தனம்" என்கிறபடியே ஆநந்திப்பிக்கக்கடவவன்காண் எனக்கு துக்கத்தை விளைத்தான். (தந்து) அவர் தம்முடைய கிழிச்சீரையினின்றும் அவிழ்த்துத் தந்த தநமிதுகாணென்கிருள். தான் ஸாதித்ததொன்றன்றியே ஈஶ்வரனுடைய ஔதார்யத்தாலே வந்ததாகையாலே (தந்து) என்கிருள். (புனலரங்கமித்யாதி) தாம்போனல் நான் தரித்திருக்கவேணுமென்று பார்த்து, (நம்மூர்கோயில்) என்று போனுர்.

[உலகுண்டபெருவாய ரிங்கேவந்து என் பொருகயற் கண்ணீரரும்பப் புலவிதந்து, இலங்கொலி நீர்ப்பெரும் பௌவம்மண்டியுண்ட பெருவயிற்ற கருமுகிலே யொப்பர் வண்ணம் - பெருந்தவத்தரருந்தவத்து முனிவர்சூழ - ஒருகையிற் சங்கொருகைமற்ருழியேந்தி - புனலரங்கமூரென்று போயினுர் - இருகையிற்சங்கிவை நில்லா எல்லேபாவம்] என்றந்வயம். ... ... (உச)

மூ.—மின்னிலங்குதிருவுருவும்பெரியதோளும்
கரிமுனிந்தகைத்தலமுங்கண்ணும்வாயும்
தன்னலர்ந்தநறுந்துழாய்மலரின்கீழே
தாழ்ந்திலங்குமகரஞ்சேர்குழையுங்காட்டி
என்னலனுமென்னிறைவுமென்சிந்தையும்
என்வளையுங்கொண்டென்னையாளுங்கொண்டு
பொன்னலர்ந்தநறுஞ்செருந்திப்பொழிலினூடே
புனலரங்கமூரென்றுபோயினுரே. (உரு)

பதம். மின் இலங்கு, திருவுருவும், பெரியதோளும், கரிமுனிந்த, கைத்தலமும், (ரு) கண்ணும், வாயும், தன், அலர்ந்த, நறும், (கo) துழாய்மலரின் கீழே, தாழ்ந்து, இலங்கு, சேர், மகரக்குழையும்காட்டி, (கரு) என்நலனும், என்நிறைவும், என்சிந்தையும், என்வளையும்கொண்டு, என்னை ஆளுங்கொ

(க) தி-வாய்-ச-ரு-ரு.

ண்டு, (உ0) பொன் அலர்ந்த, நறு, செருந்திப்பொழிலினூடே, புனல் அரங்கம், ஊரென்றுபோயினர். (உரு)

உரை. மின்போலே விளங்காநின்றுள்ள, திருமேனியும், பெரிய திருத்தோள்களும், (குவலயாபீடமென்கிற) யானையை நிரஸித்த, திருக்கைகளும், (ரு) திருக் கண்களும், திருவதரமும், தன்னிலத்திற் காட்டில், செவ்வி பெற்று, மிக்க பரிமளத்தையுடைத்தான, (க0) திருத்துழாய் மாலையின்கீழே, திருத்தோ ளளவும் வரத்தாழ்ந்து, விளங்கா நிற்பதாய், ஒன்றோ டொன்று பொருந்தியிருந்துள்ள, திருமகரகுண்டலங்களையுங்காட்டி, (கரு) என்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும், என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தையும், என்னுடைய மநஸ்ஸையும், என் வளையையுங்கொண்டு, என்னையடிமையுமாக்கிக்கொண்டு, (உ0) பொன்போலே யலர்ந்ததாய், பரிமளிதமாயிருந்துள்ள (பூவையுடைத்தான), செருந்திப் பொழிலிலே, ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீ ரங்கம், நம்மூரென்று சொல்லிப்போய்விட்டார். (உரு) ... ... (உரு)

வ்யா.—இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னிலங்கித்யாதி) அந்தலையிலுள்ளத்தை நேராகக்காட்டி இத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகக் கொண்டுபோனானென்கிறாள்.

(மின்னிலங்கு திருவுருவும்) மின்போலே விளங்கா நின்றுள்ள திருமேனியும் † (க) "கார்வண்ணந் திருமேனி" என்றும், (உ) "கருமுகிலேயொப்பர் வண்ணம்" என்றும் ஔதார்யத்தையும் ஶ்ரமஹரதையையும் பற்றச்சொல்லிற்றுக் கீழ்; இங்கு அநுபவநீயதையைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. † ஆனாலும் வடிவுக்கு நிறம் அதுவன்றோ †வென்னில்; † காளமேகத்தை அருணகிரணத்தாலே வழியவட்டினாற்போலே திருவாழி யாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு திருமேனியெங்குமொக்கப் பரவியிருக்கையாலே சொல்லுகிறது. (ந) "வடிவார்சோதி வலத்துறையுஞ் சுடராழி" என்னக்கடவதிறே. (க) † "ஒருகையிற்சங்கு ஒருகைமற்றாழியேந்தி" என்று

இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னிலங்கு) (க) "கார்வண்ணந்திருமேனி" என்றும், (உ) "பெருவயிற்றகருமுகிலே யொப்பர்வண்ணம்" என்றுஞ் சொல்லிவைத்து, இங்கே மின்னிலங்கக்கூடுமோ வென்ன; பரிஹாரத்ரயம்; ப்ரதமம் (கார்வண்ணமித்யாதி). த்விதீயம் (காள்மேகத்தையித்யாதி). வடிவுக்கு நிறம் அது என்றாலுமென்று அந்வயித்துக்கொள்வது. (என்னில்) என்றசங்கையிலே தாத்பர்யமில்லை. இப்பாட்டில் திருவாழி யாழ்வான் ப்ரஸங்கமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஒருகையில் சங்கித்யாதி). இந்தபாத

(க) கஅ. (உ) உச.
(ந) திருப்பல்-உ.

ரிறே இமே; (க) † “తమసఃపరమోధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధరః- தமஸஃபரமோதாதா சங்கசக்ரகதாதர:” என்கிற பெரியமேன்மையைக் காட்டினபடி. (மின்னிலங்கு திருவுருவும்) † கிட்டினபோது, (உ) “பெருவயிற்றகருமுகிலே” என்றுள் ; பேரநின்றவாறே பளபளத்துத் தோற்றினபடி.. (பெரியதோளும்) காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியா நின்றாலும் அவயவாந்தரங்களில் போகவொட்டாதபடியான போக்யதையையும் காவல்துடிப்பையும் சொல்லுகிறது. † ஓதுங்குவார்க்கு நிழல்மிக்கிருக்கை. (ரு) “పరిఘోపమాః సర్వభూషణభూషార్హాః-பரிகோபமா: ஸர்வபூஷணபூஷார்ஹா:” என்கிறபடியே - வீர சிஹ்நத்தையும்போகசிஹ்நத்தையுமுடைத்தான தோளென்கை. (ச) “చకాసతమ్-சகாஸதம்” இதி”. (ரு) “கைவளையும் மேகலையுங் காணேன்” என்று - விரோதிநிவர்த்தகத்வத்தையும், “நான்குதோளும்” என்று - போக்யதையையும் இவள்தானே சொன்னாளிறே.

(கரிமுனிந்த கைத்தலமும்) குவலயாபீடத்தை வேண்டோமென்று நினைப்பிட்டகையும். † கம்ஸனையும் சாணூரமுஷ்டிகர்களையும் நிரஸிக்கிறபோதை வ்யாபாரமெல்லாம் இதுக்குவேண்டிற்றில்லையிறே. இத்தால் - வீரசிஹ்நத்தையும்போகசிஹ்நத்தையுமுடைத்தான கையென்கை. (சூ) “புகர்ச்செம்முகத்த களிறட்டபொன்னாழிக்கை” என்கிறபடியே. (கையும்) அறுகாழியோடேகூடியிருக்கிறகையாலேயிறே குவலயாபீடத்தை நிரஸித்தது. (எ) “எய்வண்ணவெஞ்சிலையே துணையா” என்று - வீரசிஹ்நத்தையும், (எ) “கைவண்ணந்தாமரை” என்று - போகசிஹ்நத்தையுங்காட்டினான்.

(கண்ணும்) கிட்டினாரை ஓடியெறியுங்கண்ணும். (எ) “கண்ணிணையும் அரவிந்தம்” என்றாளிறேதானே. (வாயும்) அழகுக்குத்தோற்று அநந்யார்ஹமானாைக் குறித்துத் தான் அநந்யார்ஹமானமைதோற்ற ஸாந்த்வவாதம் பண்ணும் திருவதரமும். (எ) “வாய்கமலம்போலும்” என்றாளிறே.

(தன்னலர்ந்த) இத்தால் - ஒப்பனையழகு சொல்லுகிறது. தன்னிலத்திற்காட்டில் செவ்விபெற்று அதிபரிமளிதமான திருத்துழா

த்துக்கு அர்த்தம் - (தமஸஃபரமோதாதா இத்யாதி). த்ருதீயம் (கிட்டினபோதித்யாதி). காவல்துடிப்புஎன்றதின்விவரணம் (ஓதுங்குவார்க்கித்யாதி). சிஹ்நத்வயத்துக்கும் ப்ரமாணம் (சகாஸதம்) என்று.

(முனிந்த) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (கம்ஸனையுமித்யாதி).

(க) ரா-யு-கககூ-கடு.
(உ) உச.
(ரு) ரா-இ.
(ச) ஸ்தோ-ர-ருரு.
(ரு) உஉ.
(சூ) தி-வாய்-அ-க0-கூ.
(எ) உக.

யாலே அலங்க்ருதமானவளையத்தின்கீழே: (மலரின்கீழேதாழ்ந்தில ங்கு மகரமித்யாதி) வைத்தவளையத்தின்கீழே திருத்தோளளவும் வரத் தாழ்ந்து பரபாகரூபத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள திருமகரக் குழையையும் காட்டி. பிரிந்த்துக்குமேலே † திருவடி திருத்தோ ளிலேயேறி இவள்முன்னே சாரிகைவந்து தனக்குள்ளத்தையடை யக் காட்டி இங்குள்ளத்தையடையக் கொண்டானென்கிறாள். இத் தால் - ஒப்பனையோடு ஆபரணத்துக்குண்டான சேர்த்தியழகு சொ ல்லுகிறது.

(என்நலனுமித்யாதி) ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவாரைப்போலே வந்து ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினனென்கிறாள். (என்னலனும்) என்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யாதி ரூபங்களை யும். நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்கிற ஆத்மகுணங்களையும். நலம் - குணம். என்நலம் - ஒருவரா லழிக்கவொண்ணாத நலம். எதிர்த்தலையைத்தானழிக்கு மித்தனையொழியத் தன்னை ஒருத்த ராலு மழிக்கவொண்ணாதபடி யிருக்கை. (என்நிறைவும்) என்னு டைய ஸ்த்ரீத்வமும். எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தை யழிக்கும்படி யிறே இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வ மிருப்பது. (நிறைவு) அடக்கம். (என் சிந்தையும்) அதுக்கடியான மநஸ்ஸையும். (என்வளையுங்கொண்டு) தான்போனல் ஆஶ்வாஸஹேதுவா யிருக்கிற வளையுங்கொண்டு.

(என்னையாளுங்கொண்டு) †என்ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக் கொண்டுபோகையன்றியே சுமையாளும் நானேயாகவேணுமோ? ஒருவ னகத்தேபுக்கு நேராகவொடுக்கி அவன்தலையிலே சுமையை வைத்துக்கொண்டு போமாபோலே. அங்ஙனன்றியே, அவனோடே கலந்து பரிமாறின பரிமாற்றத்தை அடிமையாக நினைத்திருக்கை யாலே என்னை யடிமையுங்கொண்டா னென்கிறாளாகவுமாம். (க) "கொம்மைமுலைகளிடர்தீரக் கோவிந்தற்கோர் குற்றேவல்" என் னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்றியே, ஸர்வஸ்வத்தையுமபஹரித்துக் கொண்டு போகாநின்றால் "தன்னுடைமையைத் தானேகொண்டு போகிறானாகில் நீயென்" என்னும்படி என்னை அநந்யார்ஹமாக்கியும் போனானென்கிறாள்.

(உ) "புள்ளூருங்கள்வா" என்றத்தைப்பற்ற (திருவடி திருத்தோளிலே யித்யாதி.)

(என்னையாளுங்கொண்டு) என்றதுக்கு முந்தினவர்த்தம் - என்னையடி மைகொள்ளவேணுமோவென்று வெறுப்பிலே;

(க) நா-தி-௧௩-௧. (உ) உ௩.

(பொன்னித்யாதி) ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினேனும், ஸத்தை கிடக்கவேணுமே யென்று ஊரைச்சொல்லிப்போனுனென்கிறுள். தன்ஸௌகுமார்யத்துக்கு அநுரூபமாகச் சோலையூடேபோனுன். பொன்போலேயலர்ந்து பரிமளிதமாயிருந்துள்ள பூவையுடைத்தான செருந்திப்பொழிலினூடே ஶ்ரமஹரமான கோயில் நம்மூரென்று போயினுர். † திருநகரியில் நின்றும் கோயிலளவுஞ் செல்லப்பொழிலாய்க் கிடந்ததோவென்னில்; "ஒருகாளமேகம் வர்ஷித்துக்கொண்டு போகாநின்றுல் கண்டவிடமெங்கும் தளிரும் முறியுமாகாதோ" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். † பிரிந்தார் இரங்கும் நிலத்தில்மரம் செருந்தியிறே.

(போயினுரோ) முன்பைக் காற்கடைகொண்டு பெறவேண்டும்படிகாண் போகிறபோது அவர் பின்புறமிருந்தபடி. (புனலரங்கம்) ஶ்ரமஹரமானதேசம். நித்யஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணலாம்தேசம். (போயினுரோ) பரமபந்துவாயிருந்துவைத்து இப்படிசெய்தார்காணென்னும் இன்னுப்பாலே; பிரியாதேகூடவிருத்தல் போகிறபோது கூடக்கொண்டுபோதல் செய்யவேண்டாவோ வென்கிறுளாகவுமாம். (பொன்னித்யாதி) புஷ்பாபசயம் பண்ணுகைக்கும் ஜலக்ரீடைபண்ணுகைக்கும் ஏகாந்தமான தேசம் நம்மூரென்று போயினுரென்னவுமாம். (பொழிலினூடேபுனல்) மேல்செருந்தியாய் கீழ்நீராயிருக்கை. போகிறபோது அவர்பின்பிருந்தபடி காணப்பெற்றதில்லைகாண்நீ. † விக்ரமசோழதேவன், "உங்கள் தலைமகள் பிரிந்தவிடத்தில் சொன்னகவியென்" என்ன; "'அவள், எலும்புஞ் சாம்பலுமுடையவன்' என்றுள்; இவள் 'மின்னிலங்குதிருவுருவம்' என்றுள்" என்ன; "தன்காலிலே துகை யுண்டவனைத் தோழிக்குச்சொல்லாநிற்க (திருவுரு) என்பதே! இவள் தலைமையுடையவள்; அவள் பிணந்தின்னி" என்றுன். ... ... (உரு)

மூ.—தேமருவுபொழிலிடத்துமலர்ந்தபோதைத்
தேனதனைவாய்மடுத்துஉன்பெடையும்நீயும்
பூமருவியினிதமர்ந்துபொறியிலார்ந்த
அறுகாலசிறுவண்டேதொழுதேனுன்னை

• திருநகரியென்றது - திருவாலி திருநகரியென்றபடி. அல்லாத்மரங்களுமுண்டாயிருக்க வழியெல்லாம் செருந்தியாயே யிருக்கிறதென்று இவள் சொல்லும்படி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (பிரிந்தாரிரங்கும் நிலத்தில்த்யாதி).

ப்ராஸங்கிகம் (விக்ரமசோழனித்யாதி.) ... ... (உரு)

ஆமருவிநிரைமேய்த்தவமரர்கோமான்
அணியழுந்தூர்நின்ருனுக்கின்றேசென்று
நீமருவியஞ்சாதேநின்ருேர்மாது
நின்னயந்தாளென்றிறையேயியம்பிக்காணே. (உசு)

பதம். தேமருவு, பொழிலிடத்து, மலர்ந்தபோதை, தேனதனை, வாய் மடுத்து, (ரு) உன்பெடையும், நீயும், பூமருவி, இனிது அமர்ந்து, பொறியிலார்ந்த, (கo) அறுகால, சிறுவண்டே, உன்னைத்தொழுதேன், அமரர்கோமான், ஆநிரை, (கரு) மருவிமேய்த்த, அணியழுந்தூர்நின்ருனுக்கு, இன்றேசென்று, நீமருவி, அஞ்சாதேநின்று, (உo) ஓர்மாது, நின்நயந்தாளென்று, இறைஇயம்பிக்காண். (உரு)

உரை. எப்போதும்தேன்பரிபூர்ணமாயிருக்கிற, பொழிலையுடைய தேசத்திலே, பூஅலர்ந்தபோதுண்டான, தேனைப், பாநம்பண்ணி, (ரு) உன்னுடைய ஸ்த்ரீயும், நீயும், புஷ்பங்களிலே பொருந்தி, ஸுகமாகஸம்ஶ்லேஷித்து, புள்ளிமிக்கிருப்பதாய், (கo) ஆறுகால்களையுடைய, சிறியவண்டே! உன்னையாஶ்ரயித்தேன்; நித்ய ஸூரி நிர்வாஹகனுயிருக்குமவனுய், பசுக்கூட்டங்களை, (கரு) பொருந்திரக்ஷித்தவனுய், திருவழுந்தூரிலே நின்றவனுக்கு, இன்றைக்கேபோய், நீ அவனிடத்தில் பொருந்தி, அஞ்சாமல் எதிரேநின்று, (உo) ஒரு ஸ்த்ரீயானவள், உன்னை ஆசைப்படாநின்ருளென்று, ஒருவார்த்தை சொல்லவேணும். (உரு) ... ... (உசு)

வ்யா.—இருபத்தாரும்பாட்டு. (தேமருவு)அவன், இவளுடைய வாற்ருமை ஸ்வக்ருஷியின் பலமாகையாலே அதிலே முகமலர்ந்து கடக்கநிற்கையாலும், தாயார், ஹிதஞ் சொல்லு மளவல்லாமையாலே ஶ்லாகித்துக் கடக்க நிற்கையாலும், தோழி, "இவ்வளவில் இவளை ஆஶ்வஸிப்பிக்கும் விரகேதோ?" என்று பார்த்து, பூர்வவ்ருத்தத்தைக் கேட்க, வ்ருத்தகீர்த்தநமாகையாலே தரித்து அத்தை இரண்டுபாட்டாலே இவளுக்குச் சொன்னுள்; பின்பும் அங்கே ஓரவகாசங்கண்டு "இப்படி உனக்கு பவ்யனுயிருந்தால் பிரிகிறபோது 'போகாதேகொள்' என்று ஒருவார்த்தை சொல்லமாட்டிற்றிலேயோ?" என்ன; "அதுவுஞ் சொன்னேன், அவன் பரப்ரேரிதனுய்ப்போகையாலே இது கார்யகரமாயிற்றில்லை" என்ருள், மூன்ரும்பாட்டாலே; "கொண்டுபோனவன் றன்னை நியமிக்கமாட்டிற்றிலேயோ?" என்ன; "ஒருவரிருவரோ? பரிகரமெல்லாம் வந்து சூழ்ந்துகொண்டது" என்ருள், நாலாம்பாட்டாலே; அது தன்னை நிகமித்துவிட்டாள்; அஞ்சாம்பாட்டாலே - "ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணுவாரைப்போலேவந்து அந்தலையிலுள்ளத்தை நேராகக்காட்டி

இத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகவபஹரித்துக்கொண்டு போகிறவர் என்ஸத்தைகிடக்கவேணுமென்று ஊரின்பேரைச் சொல்லிப்போனார்" என்றாள்; ஆறும்பாட்டாலே-ப்ரஸ்நமில்லாமையாலே ப்ரதிவசநமில்லையாய்ப் பழையவாற்றாமைதலையெடுத்து"நம்முடையவாற்றாமை யறியாமையாலே வாராதொழிகிறானித்தனை, அத்தையறிவிக்கவே ஸர்வதாவரும்" என்று பார்த்துச் சிலவண்டுகளைத் தூது விடுகிறாள்.

தன்னுடைய பந்துவர்க்கம் தனக்குமுன்னே தரைப்பட்டுக் கிடக்கையாலும், சேதநர் தூதுபோனவிடத்தில் அது கார்யகரமாகக் காணாமையாலும், ராமாவதாரத்திலே திர்யக்குக்கள் தூதுபோனவிடத்தில் கார்யகரமாகக்காண்கையாலும், திர்யக்குக்களைத் தூது போகவிடுகிறாள். பரமசேதநனான க்ருஷ்ணன் தூதுபோனவிடத்தில் ஊர்ப்பூசல்விளைத்துவந்தானித்தனையிறேசெய்தது. ஆனால் குரங்கைத் தூதுவிடாதே வண்டைத் தூதுவிடுவானென்னென்னில்; அங்கு-பெண்தூதாகையாலே விரக்தனுமாய் ஸமர்த்தனுமாயிருப்பானொருத்தன் தூதுபோக வேண்டிற்று; இங்கு-விஶ்லேஷத்திலாற்றாமையறிவாரைப் போகவிடவேண்டுமாகையாலும், இவை தன்னுடைய ஸந்நிதியிலே கலந்து ஸுகித்திருக்கக் காண்கையாலும் இவற்றைத் தூதுவிடுகிறாள். ஆனால் கலவியிலே ப்ரவணமாயிருக்கிறவிவை போகக் கூடுமோவென்னில்; ஆத்மஸாம்யத்தாலே சொல்லுகிறாள். தானுமவனும் ஸம்ஶ்லேஷிக்குமளவில் சிலது:கிகள் கூடினால் (க) "𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 - ப்ராஹ்மணேப்யோவிசேஷத:" என்று அவர்கள்கார்யத்தை முடித்தபின்பிறே தங்கள்போகத்தி லிழிவது. ப்ரதமத்தில் வண்டுகளைக்கொண்டாடுகிறாள் தனக்கிரங்கிக் கார்யஞ் செய்கைக்காக.(உ) "𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌗𑌰𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃-ப்ரத்யக்ஷேகுரவ:ஸ்துத்யா:" என்று கடகரை ஸ்துத்யராகச் சொல்லக்கடவதிறே.

(தேமருவுபொழிலிடத்து) தேன்மாறாத பொழிலையுடையதேசத்திலே. மருவுகையாவது - † என்றுமொக்க வுண்டாயிருக்கையும், ஸம்ருத்தமாயிருக்கையும். பொழிலென்கையாலே - ஶ்ரமஹரதையைச் சொல்லுகிறது. பரமபதத்துக்கு மேற்றம் என்று மொக்கவுண்டாயிருக்கையும், ஸம்ருத்தமாயிருக்கையும், தாபஹரமாயிரு

இருபத்தாறும்பாட்டு. (தேமருவுபொழில்) (தேமருவு) என்றவர்த்தமாநத்தாலே - என்று மொக்கவுண்டாயிருக்கை.

(க) ரா - ஆர - கo - கக. . (உ)

க்கையுமிறே. உங்களுக்கு அந்தபோகஸ்த்தாநத்திலிருப்பு போகமாவது என்னையும் போகஸ்த்தாநத்திலே யிருத்தினாலன்றோவென்கை. (மலர்ந்தபோதைத் தேனதனைவாய்மடுத்து) அபிநவமாய் அதிரஸமாயிருந்துள்ளதேனைப் பாநம்பண்ணி. கழியவலர்ந்தால் பர்யுஷிதமாய்த் தேன் அல்பமுமாய்ப் பழசுமாயிருக்கும்; கடுமொட்டாயிருந்தால் தேன் உத்பந்நமாகிறவளவாகையாலே அல்பமுமாய், வலியவலர்த்துகையாலே ஸாரஸ்யமுங்குறைந்திருக்கும்; ஆகையாலே அலருகிறபோதைத் தேனென்கை. காற்றாலே அலரக்கடவ புஷ்பம் இவை செல்லும்போதாக வலருமோ வென்னில்; முன்பு தொட்டாரோடே தோஷமாம்படி பக்வமாயிருக்கையாலே இவற்றின் சிறகின்காற்றாலும் உச்வாஸத்தாலும் மலருமென்கை. (க) "பூவிரிய மதுநுகரும்" என்னக்கடவதிறே. செவ்வியறியாதே பொகட்டுப்போனவரைப்போலேயன்றியே நீங்கள் செவ்வியறிந்து அநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கை. என்னையுஞ் செவ்வியழியாதே அவனோடே சேர்த்தபோதன்றோ நீங்கள் செவ்வியறிந் தநுபவித்திகோளாவது. (வாய்மடுத்து) பர்த்ருபார்யைகள் ஒருகலத்திலே உண்பாரைப்போலே அத்தேனை வாயிலேகொண்டு அந்யோந்யம்வாயிலே கொடாநிற்கை; அந்யோந்யம்போகத்துக்கு வர்த்தகமாயிறே தேனிருப்பது. என்னையும் அவனோடே சேர்த்து, (உ) "ఇదంమేధ్యమిదంస్వాదు-இதம்மேத்யமிதம்ஸ்வாது" என்னும்படி பண்ணவேண்டாவோ வென்கை.

(உன்பெடையும் நீயும்) உனக்கு பவ்யமானபெடையும் அதுக்கு பவ்யமான நீயும். உன் (*) சந்தத்தை யநுவர்த்திக்கும் பெடையும் அதின் (*)சந்தத்தை யநுவர்த்திக்கும் நீயும். அவனைப்போலேசந்தத்தை யறியாதொழிகையன்றியே நீங்கள் சந்தாநுவர்த்திகளாய்ப் பரிமாறப்பெற்றதே! (உன்பெடையும் நீயும்) சேரவிருப்பார் பிரிந்திருப்பார் கார்யஞ்செய்யவேண்டாவோ? நீங்களும் †என்னைப்போலே பிரிந்திருந்து உங்களைச் சேரவிடவேண்டாதே போரப்பெற்றதே! என்கிறாள். மஹாராஜர் ராஜ்யதாரங்களை யிழந்திருக்கையாலே அத்தைச் சேரவிட்டுக் கார்யங்கொள்ளவேண்டிற்றிறே.

(பூமருவி) அக்நியிலே அணைவாரைப்போலே இதென்னஸாஹஸமென்கிறாள். (ங) * மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாயிறே தனக்கிருப்பது. அக்நிஸ்தம்பநமுடையார்க்குச் செய்யலாமிறே. அக்நி

(உன்பெடையும் நீயும்) என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேயித்யாதி).

(க) தி - மொ - ௬ - ௬ - க. (ங) தி - வாய் - ௯ - ௯ - ௪.
(உ) ரா - அயோ - ௯௬ - உ.

ஸ்தம்பநமாவது - மிதுநமாயிருக்கையிறே. படுக்கைபொருந்தாதே தரைக்கிடைகிடக்கிற வென்கார்யஞ்செய்தாலன்றோ உங்களுக்குப் படுக்கைபொருந்திற்றுவது. "ஶ்ரமஹரமானசோலை போகஸ்தாநமாகவும், மது போக்யமாகவும், பூ படுக்கையாகவும், தம்பதிகள்சேரவிருக்கவும்பெறுவதாய் இதொரு ஆஶ்சர்யமிருந்தபடி யென்!" என்கிறாள். (இனிதமர்ந்து) இனிதாகவமர்ந்து; ஸுகரூபமாக ஸம்ஶ்லேஷித்து. துக்கரூபமான கலவியிறே தன்னது. ஸம்ஶ்லேஷாநந்தரம் விஶ்லேஷிக்கையாலே, (க) "இது நமக்கோர் புலவிதானே" என்றுளிறே. உங்களுக்கு அது ஸுகரூபமாவது என் துக்கத்தைப்போக்கினாலன்றோ?

(பொறியிலார்ந்த) பொறியென்று - புள்ளி. புள்ளிமிக்க. ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வடிவிற்பிறந்தபுகரைச்சொல்லுகிறது. (உ) "𑌯𑍁𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃-யுவாகுமாரஃ" (ந) "𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 - யுவதிஶ்சகுமாரிணீ" என்கிற பருவத்தையுடைத்தாயிருக்கை. உபவாஸக்ருஶையாய்(ச)"𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌨𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇-பூஷணார்ஹாநஶோபதே"என்னும்படியிருக்கிற வெனக்கு அழகையுண்டாக்கினாலன்றோ உங்களுக்கு அழகாவது. (அறுகாலசிறுவண்டே) "த்விபாத்தாயிருத்தல், சதுஷ்பாத்தாயிருத்தல் செய்கையன்றியே, கமநஸாதநமான கால்கள் ஆறுண்டாகப் பெற்றேனென்கிறாள்" என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். "வண்டுக்கு கமநஸாதநம் சிறகாகையாலும், மேலே, (தொழுதேன்) என்கையாலும், என்தலையிலே வைக்கைக்கு ஆறுகாலுண்டாகப் பெற்றேனென்கிறாள்" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். (சிறுவண்டே) ஏற்கவே சிறியையாய்; திருவடியைப்போலே கார்யகாலத்திலே சிறகவேண்டாவே யுனக்கு. (வண்டே) திருவடியைப்போலே ஆராய்ச்சிப்படவேண்டாதபடி வளையத்தேயாதல், தோளில் மாலையிலே யாதலிருந்து வார்த்தைசொல்லும்படியான ஜந்மமன்றோ உன்னது. அந்யோந்ய ஸம்ஶ்லேஷ ஸுகத்தாலே மதிகெட்டுக்கிடக்கிறவற்றின் செவியிலே ஆர்த்தத்வநிபட்டவாறே அக்நிகணங்களைத் தூவினாற்போலே அவை துணுக்கென்று எட்டிப்பார்த்தன. (தொழுதேனுன்னை) உன்காலிலே, தொழுதேன் - விழுந்தேன். கடகர்போலேகாணும் ஸ்துத்யரும், நமஸ்கார்யரும். (உன்னை) அவனைத்தொழுகிறேனல்லேன், அவன் பொகட்டுப்போன தசையிலும் ஆறுதல் பண்ணக்கவிருக்கிற வுன்னைத்தொழுதேன். அவனுமுண்டாய் நானு

(க) உ௩. (ந)
(உ) (ச) ரா - ஸு - கசு - உக.

முண்டாயிருக்கப் பிரிந்து க்லேசப்படாநின்றேன், சேரவிட்ட நீயன்றே ஸ்துதிக்கப்படுவாயும் நமஸ்கரிக்கப்படுவாயும். இவளுடைய (க) * அத்ரபரத்ரசாபி-அத்ரபரத்ரசாபி இருக்கிறபடி.

என்னைத் தொழுகிறதென், கார்யத்தைச் சொல்லலாகாதோவென்னச், சொல்லுகிறாள், (அமரர்கோமான்) * அயர்வறுமமரர்களதிபதிக்குச் சென்று அறிவியுங்கோள். அவனை எங்களால் கிட்டலாமோவென்ன; (ஆமருவினிரைமேய்த்த)அம்மேன்மை கிடக்கச் செய்தேகாண் பசுக்களோடே பொருந்திப் பசுக்களை ரக்ஷிப்பது. நித்ய ஸூரிகளுக்குத் தன்னை யொழியச்செல்லாதாற்போலேகாண் பசுக்களையொழியத் தனக்குச் செல்லாதே குடியிருக்கும்படியும். அவர்களுக்குத் தன்னையொழியச்செல்லாதபடியாலே முகங்காட்டுகிறுனித்தனை; பசுக்களோடேகாண் அவனுக்குப் பொருத்தம்.

அது பின்னை யொருகாலத்திலன்றோ வென்ன; (அணியழுந்தூர் நின்றானுக்கு) அக்காலத்தில் பசுக்களை ரக்ஷித்தாற்போலே அக்காலத்துக்குப் பிற்பாடராய்ப் பசுஸமரா யிருப்பாரையும் ரக்ஷிக்கைக்காகத் திருவழுந்தூரிலே நின்றான், அவனுக்கறிவியுங்கோள். அவன் பிரிகிறபோது, (உ) "புனலரங்கமூர்" என்று சொல்லிக் கோயிலிலே போயிருக்கத், திருவழுந்தூரிலே தூதுவிடுகை, (ங)"ಕರ್ಣೇಸ್ಪೃಷ್ಟೇ கடிம்சாலயதி-கர்ணேஸ்ப்ருஷ்டேகடிம்சாலயதி' என்கிறபடியேஅஸங்கதமன்றோ வென்னில்; அவனும் சேதநனகையாலேஎன்னோற்றாமையவனுக்கு முண்டாயிருக்கும், ஒருகார்யப்பாட்டாலே பிரிந்தானித்தனை, முடியப்போகமாட்டான், திருவழுந்தூரிலே பிற்காலித்து நிற்கக்கூடும், அங்கே சென்றறிவியுங்கோளென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, கோயில் போகஸ்த்தாநமாகையாலே என்னை யொழிய அங்கு தரிக்கமாட்டான், அத்தாலே எதிரே திருவழுந்தூரளவிலே வரும், அங்கே செல்லுங்கோளென்கிறாளாகவுமாம்.

(நின்றானுக்கு) அவ்வருகுபோகமாட்டாமையாலே ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்டையாய் நின்றானென்னுதல்; கோயில்நின்றும் வந்து தான் மேல்விழமாட்டாமையாலே "இத்தலையில் நின்றும் ஆள்வருவார்" என்று பார்த்து நின்றானென்னுதல். (இன்றேசென்று) நானைச்செய்கிறோமென்னவொண்ணாது, நாளைக்கு நானில்லையென்கிறாள். நானில்லாமையாலே அவனுமில்லை, இரண்டுதலையும் பிழைக்கவேண்டியிருந்தீர்களாகில் இன்றேசெல்லுங்கோள். இரண்டுதலையும் அழிகை

(க) ஸ்தோ - ர - உ. (ங)
(உ) உசு.

யாவது - ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்கைபிறே. (நீமருவி) * ஆமருவி நிரைமேய்த்தவனுகையாலே திர்யக்ஜாதியான உனக்கு முகந்தரும், நீசென்றுகிட்டி. (நீமருவி) என்னைப்போலே அவனுடைய சீலாதிக்யத்தைதக்கண்டுவைத்தும், (க) "அவரை நாம் தேவரென் றஞ்சினோமே" என்று - அவர்பக்கலிலே * அதஸ்மிந்தத்புத்திபண்ணிப் பிற்காலியாதே அவனோடேபொருந்தி. (அஞ்சாதேநின்று) * அமரர் கோமானுயிருக்கிறபடியைப் பார்த்து அஞ்சாதே * ஆமருவி நிரைமேய்த்தபடியைப்பார்த்து, தரித்து நின்று. அங்ஙனன்றியே, (அஞ்சாதேநின்று) "மஹிஷிபக்கல்நின்றும் வந்தார்கள்" என்று தோற்றும்படி மேலிட்டு நின்று வார்த்தைசொல்லுங்கோ ளென்கிறாளாகவுமாம். மேலிட்டு வார்த்தைசொன்னபோதே என்பக்கல் நின்றும் வருகிறார்களென்றிருக்கும்.

அவனுக்கறிவிக்கும் வார்த்தையேதென்னச், சொல்லுகிறாள் மேல், (ஓர்மாது) பேர்சொல்லவேண்டா, "ஒருத்தி" என்னவமையும், தாமேயறிவர். "ஒருகாட்டிலே ஒருமான் அம்புபட்டுக்கிடந்து துடியாநின்றது" என்றால் எய்தவன் அறியுமிறே. அதவா, (ஓர்மாது) அத்விதீயையாயிருப்பாளொருத்தியென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிறாள். "அத்விதீயையானமாது" என்றபோதேயறியும். † ஸம்ஸாரிகளுக்குங் கூட்டன்றியே, முக்தருக்குங் கூட்டன்றியே, முமுக்ஷுக்களுக்குங்கூட்டன்றியே, (உ) "பிறந்திட்டாள்" என்னும்படியிறே யிருப்பது.

(நின்நயந்தாள்) சென்றபோதே யறியும், வார்த்தை சொல்லவேண்டிற்றில்லை, ஓர்மாது என்றபோதேயறியும், இவ்வளவு போராது என்றிருந்தாயாகில் ஒருவார்த்தை சொல்லென்கிறாள். (நின்நயந்தாள்) படுகொலைபட்டாளென்று சொல்லுங்கோள். † ஒருகாபுருஷனையோ ஆசைப்பட்டது, ? வ்யதிரேகத்தில் ஆற்றவொண்ணாதபடியான வைலக்ஷண்யத்தையுடைய உன்னையன்றோ வாசைப்பட்டதென்று சொல்லுங்கோள். (நின்நயந்தாள்) "† பர வ்யூஹ விபவங்களிலே யாசைப்பட்டாளோ ஆறியிருக்கைக்கு" என்று சொல்லுங்கோள். (இறையே யியம்பிக்காணே) நீங்கள் வார்த்தைசொல்ல உப

(ஓர்மாது) என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளுக்கு மித்யாதி).

தாத்பர்யம் (ஒருகாபுருஷனையோவித்யாதி.) த்ருதீயதாத்பர்யம் (பரவ்யூஹேத்யாதி). ... ... (உசு)

(க) உக. (உ) தி - வாய் - சு - டு - கo.

க்ரமித்தபோதே உங்களை முடியச்சொல்லவொட்டான், அவன்முன் உங்களைக்கொண்டாடுமென்கிருள். (இறையேயியம்பி) "ஓர்மாது" என்று சொன்னபோதே அவனறியும், (நின்நயந்தாள்) என்கிற விது வும் மிகையாம்படியா யிருக்குமென்னவுமாம். (காணே) நீ இவ்வள வுஞ்சொன்னபோதே அவன் உன்னைஸத்கரிக்கும் ஸத்காரமெல் லாம் காணவன்றேபுகுகிருய். (க) "த்⁴ருத: பரிரக்ஷித: - தர்மத:பரிர க்ஷித:" என்பது, (உ)"ஏஷ ஸர்வஸ்வபூ⁴தஸ்துபரிஷ்வங்க³:-ஏஷஸர்வஸ்வபூ தஸ்துபரிஷ்வங்க:" என்று தழுவிக்கொள்ளுவதாகவன்றே புகுகி ருன். (காணே) நான் காணப்பெருத வடிவையன்றே நீகாணப்பு குகிருயென்னவுமாம். (உரு)

மூ.—செங்காலமடநாராயின்றேசென்று
திருக்கண்ணபுரம்புக்கென்செங்கண்மாலுக்கு
என்காதலென்துணைவர்க்குரைத்தியாகில்
இதுவொப்பதெமக்கின்பமில்லை,நாளும்
பைங்கானமீதெல்லாமுனதேயாகப்
பழனமீன்கவர்ந்துண்ணத்தருவன்,தந்தால்
இங்கேவந்தினிதிருந்துன்பெடையும்நீயும்
இருநிலத்திலினிதின்பமெய்தலாமே. (உஎ)

பதம்.—செங்கால, மடம், நாராய், இன்றேசென்று, திருக்கண்ண புர ம்புக்கு, (ரு) என் செங்கண், மாலுக்கு, என் துணைவர்க்கு, என்காதல், உரை த்தியாகில், (க௦) எமக்கு, இதுவொப்பது, இன்பமில்லை, நாளும், இது, (கரு) பைங்கானமெல்லாம், உனதேயாக, பழனம், மீன், கவர்ந்து உண்ண, (உ௦) தருவன், தந்தால்,உன்பெடையும்நீயும், இங்கேவந்து, இனிதிருந்து, (உரு) இருநிலத்தில், இனிது, இன்பம் எய்தலாம். (உஅ)

உரை.—சிவந்தகால்களையும், மடப்பத்தையுமுடைய, நாரையே! இன் றைக்கே போய், திருக்கண்ணபுரத்திலே ப்ரவேசித்து, (ரு) என்னுடைய புண் டரீகாக்ஷராய், ஆஸ்ரிதவ்யாமுக்தராய், எனக்குவல்லபரானவரிடத்திலே, எனக்கு (அவர்பக்கலுண்டான) வ்யாமோஹத்தைச், சொல்லுவாயே யாகில், (க௦) (அவரைப் பிரியில்தரியாத) எமக்கு, இதுக்கு ஸத்ருசமான, ஸுகமி ல்லை; (நீயுள்ள) காலமெல்லால், இந்த, (கரு) பரப்பை யுடைத்தான சோலைசூழ் ந்தகாட்டையெல்லாம், உனக்கே உரித்தாம்படிசெய்து, நீர் நிலங்களிலுள்ள, மத்ஸ்யங்களை, மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாக, (உ௦) (விருப்பத்தோடே) கொடுப்பேன்; தருவேனேயாகில், உன்மனையாட்டியும்நீயும், இவ்விடத்தில் வந்து, ஸந்துஷ்டசித்தராயிருந்து, (உரு) (இந்த) மஹாப்ருதிவியிலே, அநுகூல ஸுகத்தை யடையலாம். (உஅ)

(க) (உ) ரா-யு-க-கச-

வ்யா.—இருபத்தேழாம்பாட்டு. (செங்கால) கீழ்ப்பாட்டில்-வண்டுகளைத் தூதுவிட்டாள்; அதுசென்று சொல்லி மறுமாற்றங் கொண்டு வருமளவும் தரித்திருக்கச் சக்தியில்லாமையாலே ஒரு நாரையைத் தூதுவிடுகிறாள். (க) "దక్షిణస్యాం సముద్రస్తే-திக்ஷு ஸர்வாஸுமார்க்கந்தே" என்று பிராட்டியைத்தேடுகைக்கு ஸ்ரீவாநரவீரரை யடைய ஏவினாற்போலே இவளும் கண்டவற்றையடைய ஏவுகிறாள். ராமாவதாரத்தில் வாநரஜாதி ஶ்லாக்யமானாற்போலே காணும் ஆழ்வார்களைத் தோற்றி பக்ஷிஜாதி ஶ்லாக்யமானபடி.

(செங்காலமடநாராய்) † ஸம்ஶ்லேஷதசையில் தன்காலை அவன் கொண்டாடக்கண்டிருந்தவளாகையாலே அல்லாத அவயவங்களை விட்டுக் காலைக்கொண்டாடுகிறாள். "இதொருகாலும் சிவப்புமிருந்தபடி யென்" என்கிறாள். ஒரு சிவந்தகாலோடே வாஸனையுண்டுபோலேகாணும் இவளுக்கு. "அபிமதனுடைய கால்போலேயிருந்ததீ! உன்காலும்" என்கிறாள். கருமுகைமாலையைச் சும்மாடுகொண்டாற்போலே தூதுவிடுலைகமிகையாய் ஸ்தாதர்சநம்பண்ணலாயிருந்ததீ! உன்காலிருந்தபடியென்கிறாள். அவன்காலோடொக்குமென்னுமிடம் தப்பச்சொன்னேன், தன்காலைத்தருமித்தனையிறே அவன் செய்வது, அவன் காலையுந் தந்து உன்னையுந் தருமேற்றமுண்டே இக்காலுக்கு; நீயும் ஸௌலபமாயிருந்து அவனையும் ஸௌலபனுக்குமேற்றமுண்டேயுனக்கு.

(மடநாராய்) அறிவுகெட்டநாராய்! (மடம்) என்று-இங்கு அறிவின்மையைச் சொல்லுகிறது. ஸ்தோத்ரம்பண்ண விழிந்தவள் இங்ஙன் சொல்லக்கடவளோவென்னில்; நிந்தாஸ்துதிபோலே இதுவுங் கொண்டாட்டத்திலேயொன்றாயிருக்கிறது. நிந்தாஸ்துதியாவது-ஆபாதப்ரதீதியிலே நிந்தைபோலேயாய், விமுக்காட்டிலே ஸ்தோத்ரமாயிறேயிருப்பது. ஸம்ஶ்லேஷதசையில், (உ) "నశాస్త్రం నైవచక్రమః-நஶாஸ்த்ரம்நைவசக்ரமঃ" என்கிறபடியே, அறிவழிந்து முறைகெடப் பரிமாறுகையிறே ப்ரணயித்வத்தில் உனக்குண்டான கௌசலமென்கிறாள். முறையிலே பரிமாறில் ஸ்வரூபத்தை நோக்கிற்றாமித்தனை யொழிய ப்ரணயியன்றிக்கே யொழியுமிறே. † என்னிழவு தீரும்படியான பூர்த்தி உனக்குண்டாகப் பெற்றேனென்கிறாள்.

இருபத்தேழாம்பாட்டு. (செங்காலமடநாராய்) காலைமுற்படக் கொண்டாவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷதசையிலித்யாதி).
(மடப்பம்) என்று - ஸ்த்ரீத்வமாய், அத்தை - அல்லாத ஆத்மகுணங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாக்கி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிழவுதீரும்படியானவித்யாதி).

(க) ரா - ஸு - ௩௦ - ௩. (உ)

(நாராய்) என்கிற உக்தி, அம்மே! என்பானைப்போலே யிருக்கிறதா யிற்று. வழிபறியுண்கிறதசையிலே தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போ லேயாயிற்று அவனைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறதசையிலே இதின் ஸந் நிதியுண்டானவிது. (க) "பம்பாதீரே ஹநுமதாஸங்கதః-பம்பாதீரே ஹநுமதாஸங்கதஃ" என்று பிராட்டியைப்பிரிந்து ஸ்மாரக பதார்த் தங்களின்கையிலே பெருமாள் நோவுபடுகிறதசையிலே திருவடி வந்து ஸந்நிஹிதனானவிது வழிபறியுண்டதசையில் தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போலே யிருந்ததிறே பெருமாளுக்கு. (நாராய்) என்ற போதையார்த்தி இசையிலேயிறே தோற்றுவது; ராஜமஹிஷியாகை யாலே கைக்கூலிதந்து கார்யஞ் செய்யவேண்டும்படி யன்றோ வென் னுடைய வேற்றமிருப்பது.

நீ அபேக்ஷிக்கவேணுமோ, கார்யத்தைச் சொல்லலாகாதோ வென்னச் சொல்லுகிறாள். (இன்றேசென்று) நாளைச்செய்கிறோமெ ன்னுமதன்று. அவன்படியைப்பார்த்தாலும் நாளைச்செய்யுமதன்று, என்படியைப்பார்த்தாலும் நாளைச்செய்யுமதன்று. (உ) "நஜீவேயங்க்ஷணமபி-நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்னும்படியாயிற்று அவன்படி; (ங.) "ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ-ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ" என்னும் படியாயிற்று என்படி.

(திருக்கண்ணபுரம்புக்கு) ருஷிகளும் அல்லாத ஆழ்வார்களும் சொல்லுமாபோலேயன்றுகாணும்- இவர் திருக்கண்ணபுரமென்றுவி ருக்கும்படி. அவர்களளவன்றே இவர்க்கு அவ்வூரிலுண்டான பாவ பந்தம். அநந்தாழ்வான் "திருவேங்கடமுடையான்" என்னுமாபோ லேயும், பட்டர் "அழகிய மணவாளப்பெருமாள்" என்னுமாபோ லேயும், சோமாசியாண்டான் "எம்பெருமானாரேசரணம்" என்னு மாபோலேயும் இராதிறே நாம் திருநாமங்களைச் சொல்லும்போது. (கண்ணபுரம்புக்கு) திருவழுந்தூரிலே தூதுவிட்டாளாகில் பின்பும் அங்கே விடும்தொழிய இங்கே விடுவானென்னென்னில்; திருவழுந் தூரில் அவன் தரிக்கமாட்டான், வண்டும் தானும் அரைகுலையத் தலைகுலைய எதிரேவந்து ஒருபயணம் புகுராநிற்கும், அங்கே செல் லுங்கோளென்கிறாள்.

(என்செங்கண்மாலுக்கு) (என்மாலுக்கு) உபய விபூதியும் தாமி ட்ட வழக்காயிருக்கிறவர், நானிட்ட வழக்காம்படி என்னபிமாநத்தே

(க) ரா - பா - க - ௫அ. (ங.) ரா - அ - ௫௩ - ௩௧.
(உ) ரா - ஸு - ௬௬ - ௪௦.

யடங்கியிருக்கிறவர்க்கு. (செங்கண்மாலுக்கு) கண்ணழகைக்காட்டி என்னை "ஜிதம்" என்னப்பண்ணித் தம்மபிமாநத்தே[ஒதுக்கி]யிட்டுக்கொண்டவர்க்கு. (செங்கண்மாலுக்கு) (க) †"𑌅𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌤𑌤𑌂𑌰𑌾𑌮𑌃-அநித்ரஸ்ஸததம்ராம:" என்கிறபடியே என்னைப் பிரிகையாலே அவர்க்கு உறக்கமில்லை, அத்தாலே கண் குதறிச் சிவந்திருக்கும், அது உங்களுக்கு அடையாளமென்கிறாளாகவுமாம். (மாலுக்கு) பெரும்பித்தர்க்கு. தம்முடைய பித்தைக்காட்டி என்னைப்பிச்சேற்றினவர்க்கு. பிச்சேறியிருக்குமத்தனையிறே இத்தலைக்குள்ளது, பிச்சேறியிருக்கையும் எதிர்த்தலையைப் பிச்சேற்றுகையும் அத்தலைக்கேயிறேஉள்ளது. (உ) "மாலாய்ப்பிறந்த நம்பியை மாலேசெய்யும் மணாளனை" என்னக்கடவதிறே.

(என்காதல்) தம்முடைய காதல்போலன்றென்று சொலலுங்கோள். (ங) "மின்னிலங்கு திருவுருவு" என்று- உடம்பு குறியழியாதபடியன்றோ நீர் காதல்பண்ணிற்று, (ச) * பொங்கார்மென்னிளங்கொங்கை பொன்னேபூக்கும்படியன்றோ அவள்காதல்பண்ணிற்று என்னுங்கோள். (என்காதல்) (ரு) † "𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀-யாப்ரீதிரவிவேகாநாம் விஷயேஷ்வநபாயிநீ" என்கிற § (படியே) நாட்டார் காதல்போலன்று, முக்தர்காதல்போலன்று காணும் இவளுடையகாதல். ஜ்ஞாநம்பிறந்தவாறே த்யாஜ்யமானகாதலிறே ஸம்ஸாரிகளது, ஸுகஹேதுவான காதலிறே முக்தரது.

(என் துணைவர்க்கு) எனக்கு அவர்ஜநீயபந்துவாயிருக்குமவர்க்கு; எவ்வவஸ்த்தையிலும் எனக்குத் துணையாயிருக்குமவர்க்குச் சொல்லுங்கோள். விமுகமானதசையிலே ஸத்தையைநோக்கிப் பின்பு ஆபிமுக்யத்தைப் பிறப்பித்து, ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பிரிந்தபின்பும் ஸத்தைகிடக்கும்படியிறே அவர் துணையாயிருக்கும்படி. (என் துணைவர்க்கு) † இவ்வாற்றாமையைப் பரிஹரிக்குமவர்க்குச் சொல்லுங்கோள். (உரைத்தியாகில்) சொல்லுவுதியாகில். (ஆகில்) என்று- கடகரை இரக்குமதொழிய நியமிக்க ப்ராப்தியில்லையிறே; அத்தாலே திருவுள்ளமாகில் என்கிறாள். (உரைத்தியாகில்) † அவரழகிலே கால் தாழ்ந்து போனகார்யத்தைமறவாதே என்தசையை அறிவிப்புதியாகில். (உரைத்தி) (சு) "𑌵𑌾𑌚𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑌿-வாசாதர்ம

(செங்கண்மால்) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அநித்ரஸ்ஸததமித்யாதி).
வ்யாவ்ருத்யந்தரம் (யாப்ரீதிரித்யாதி).

தாத்பர்யம் (இவ்வாற்றாமையித்யாதி). அர்த்தாந்தரம் (அவரழகிலேயித்யாதி).

(க) ரா-ஸு-ருகூ-சச.   (ங) உ௫.   (ரு) வி-பு-க-௨௦-கக.
(உ) நா-தி-கச-ங.   (ச) கஎ.   (சு) ரா-அ-ருகூ-க௦.
§ குண்டலிதம் அதிகம்.

மவாப்துஹி'' என்கிருள். உனக்கு ஒருவார்த்தை, நான்பெறுகிறது ஸத்தையென்கிருள்.

(இதுவொப்பதெமக்கின்பமில்லே) எனக்கு இத்தோடொத்த ப்ரியமில்லே; நீ உரைக்கையாகிற விதுக்குமேற்பட்ட ஸுகமில்லே. அவனேடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாலன்றே ஸுகஸித்தியுள்ளது, அறிவித்தமாத்ரத்திலே ஸுகஸித்தியுண்டாமோவென்னில்; "அறிவிக்குமது வேவிலம்பம், வரவு தப்பாது" என்றிருக்கையாலே சொல்லுகிருள்.

(நாளுமித்யாதி) எனக்கு உபகரித்துவிடுமளவுபோராது, உபகாரஸ்ம்ருதியாலே நான் பண்ணும் கிஞ்சித்காரத்தையும் அங்கீகரிக்கவேணுமென்கிருள். (நாளுமித்யாதி) ஆசார்யன் ஒருகால் உபகரித்துவிடுமித்தனே, ஶிஷ்யன்யாவதாயுஷம் அநுவர்த்திக்கக்கடவனென்கை. (பைங்கானமீதெல்லாம்) தன்னபிமாநத்தில் கிடந்தத்தைக் கொடுக்குமத்தனையிறே செய்யலாவது, பரப்பையுடைத்தான கடற்கரைச்சோலேயடைய. பிரிந்தாரிரங்குமிடம் நெய்தலாகையாலே கடற்கரையிலே தானிருக்கிறதாகையாலே "பைங்கானமீதெல்லாம்" என்கிருள். (ஈதெல்லாம்) தன்கண்ணுற்கண்ட ப்ரதேசத்தை யடையக்கொடுக்கிருள். என்விபூதியடங்கலும் தருவனென்கிருள். இது உபயவிபூதிக்கு முபலக்ஷணம். (க) "பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ" என்னக் கடவதிறே. (உனதேயாக) எனக்கும் உனக்கும் பொதுவாகவன்றியே உனக்கே சேஷமாம்படி தருவேன். (பழனமீன்) நீர்மாறுதே யிருக்கையாலே மத்ஸ்யங்களும் ஆனேக்கன்றுபோலேயிருக்குமிறே. (உ) " யதந்நஃபுருஷோ ஭வதி ததந்நாஸ்தஸ்ய தேவதாः-யதந்நःபுருஷோபவதிததந்நாஸ்தஸ்யதேவதாः" என்கிறபடியே தனக்குஸித்தித்த அம்சத்தைக்கொடுக்கலாவது அவனுக்கிறே, கடகர்க்கு, அவர்களுகந்தது தேடிக் கொடுக்கவேணுமென்கை. (கவர்ந்துண்ணத்தருவன்) மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாக ஸாதரமாகத்தருவேன்.

(தந்தால் இங்கேவந்து) உங்கள்பூர்த்தியாலே நான் பண்ணின கிஞ்சித்காரத்தைஸ்வீகரித்திகோளாய்ப் போகையன்றியே என்ஸந்நிதியிலே புஜிக்கவேணும். (வந்து) அவனேப்போலே உபகரித்துப் பின்பு வாராதொழியாதே நானிருந்தவிடத்தே வந்து புஜிக்கவேணும். (உன்பெடையும் நீயும் இனிதிருந்து) ஏகாகியாய் வந்திருக்கவொண்ணுது, அபிமதவிஷயத்தோடேகூட வந்திருக்கவேணும். அது தனக்குத் தேட்டமிறே. (இருநிலத்திலினிதின்பமெய்தலாமே) (௩) * அநந்தக்லேஶ஭ாஜநம்-அநந்தக்லேசபாஜநமான ஸம்ஸாரத்திலே (௪) * அந்தமில் பேரின்பத்தை ப்ராபிக்கலாம். (௫) "நல்ல

(க) தி-வாய்-௬-அ-க.
(உ) ரா-அ-கO௩-கரு.
(௩) ஜி-ஸ்தோ-௪.
(௪) தி-வாய்-கO-௯-கக.
(௫) ,, அ-கO-கக.

பதத்தால் மனைவாழ்வர்'' என்கிறபடியே வாழப்பெறலாம். † வைஷ்ணவர்கள் சரீரஸம்பந்தயுக்தராகையாலே அபேக்ஷிதந்தசைகளிலே அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுத்து வர்த்திக்கும்கார்ஹஸ்த்யத்தால் வந்தவேற்றமில்லையிறே நித்யவிபூதியில் ... ... (உஎ)

மூ.—தென்னிலங்கையரண்சிதறியவுணன்மாளச்
சென்றுலகமூன்றினையுந்திரிந்தோர்தேரால்
மன்னிலங்குபாரதத்தைமாளவூர்ந்த
வரையுருவின்மாகளிற்றைத்தோழீ, என்றன்
பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில்பூட்டிக்கொண்டு
போகாமைவல்லேனாய்ப்புலவியெய்தி
என்னிலங்கமெல்லாம்வந்தின்பமெய்த
எப்பொழுதும்நினைந்துருகியிருப்பன்நானே. (உஅ)

பதம்.—தோழீ, இலங்கை, தென், அரண், சிதறி, (டு) அவுணன், மாள, சென்று, உலகமூன்றினையும், திரிந்து, (௧0) மன், இலங்கு, பாரதத்தை மாள, ஓர்தேர்ஊர்ந்த, வரையுருவின், (௧டு) மா, களிற்றை, வல்லேனாய், என்றன், பொன்இலங்கு, (உ0) முலைக்குவட்டில், போகாமை, பூட்டிக்கொண்டு, புலவியெய்தி, என்னிலங்கமெல்லாம், (உடு) வந்து, இன்பமெய்த, எப்பொழுதும், நான், நினைந்து, (௩0) உருகியிருப்பன். (௩௧)

உரை.—என் உயிர்ப்பாங்கியே! லங்காநகரத்திலே, தர்சநீயமான, கோட்டையை,அழித்து, (டு) ராவணாஸுரன், முடியும்படியாக, (அந்நகரத்திலே) ப்ரவேசித்து, மூன்றுலோகங்களையும், ஸஞ்சரித்து, (திருவடிகளாலேயளந்து), (௧0) அரசர்கள் விளங்காநின்றுள்ள, பாரதஸமரம்முடியும்படி, ஒருதேரை (ஸாரதியாய்நின்று) நடத்தின, மலைபோலேயிருந்துள்ள திண்மையையுடைய, (௧டு) பெரிய, யானைபோலேயிருந்துள்ளவனை, ஸமர்த்தையாய்க்கொண்டு, என்னுடைய, வைவர்ண்யத்தையுடைத்தான, (உ0) ஸ்தநங்களாகிற ஸ்தம்பத்திலே, (அவன்) புறம்புபோகாதபடி, சேர்த்துக்கொண்டு, (அவனைப் பிரிந்து படும்) க்லேசத்தை (அவன் ஸந்நிதியிலே) யடைந்து, என்னுடைய ஸர்வாவயவங்களும், (உடு) என்னிடத்தே வந்து, ஆநந்தத்தை யடையும்படியாக, ஸர்வகாலத்திலும், (விஶ்லேஷாஸஹையான) நான், (அவரை) நினைத்து, (௩0) அழிந்துவிடுவேன். (௩௧) (உஅ)

வ்யா.—இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. (தென்னிலங்கை) நம்மாழ்வார் (௧) * வைகல்பூங்கழிவாயிலே தூதப்ரேஷணம் பண்ணி அநந்தரம் அவன் வந்து முகங்காட்டக் காணாமையாலே ப்ரணயரோஷம்

''நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வர்'' என்றதுக்கர்த்தம் (வைஷ்ணவர்களித்யாதி). ... ... (உஎ)

(௧) தி - வாய் - ௬ - ௧ -

தலையெடுத்தூவடினாற்போலே இவளும் தூதுவிட்டு இதிலே யூடு கிறாள். தூதப்ரேஷணம் பண்ணும்படியான ஆற்றாமைக்கு மவ்வ ருங்க ஒருதசாவிசேஷமிறே ப்ரணயரோஷமாகிறது; அப்படியே அத்தசையிலே வெள்ளிடி விழுந்தாற்போலே மநப்ப்ரஸாதம் பிற ந்து தெளிந்து, "நம்மாற்றாமை யிருந்தபடியாலும் தூதப்ரேஷணம் பண்ணுகையாலும் சுபநிமித்தங்கள் செய்கையாலும் அவன்வரவு தப்பாது" என்று நிர்ணயித்து, "அவன்வந்தால் முகங்கொடுக்கக்கட வோமல்லோம்" என்று அத்யவஸித்தாள். அதுக்கு ஹேது வென் னென்னில்; "அவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாந்தமா யல்ல திராமையாலே இன்னமொரு விஶ்லேஷத்துக்கு இலக்காயிருந்து க்லேசப்படுமதிற்காட்டில் அவன் வந்தால் முகங்கொடாதே அவன் ஸந்நிதியிலேமுடிந்துபிழைக்கக்கடவோம்"என்று பார்த்தாள்; தாந் தாம் முடியநினைப்பார் வெற்றிலைதின்பது, பூச்சூடுவது, சிரிப்ப தாமாபோலே, அகவாயழியாநிற்கச் செய்தே இவள் தெளிந்திருக்க, அத்தைக்கண்ட தோழியானவள், "ப்ரணயரோஷம் தலையெடுக் கும்படியான ஆற்றாமை செல்லாநிற்கச்செய்தே நிஶ்ஶங்கமாக இவள் தெளிந்திருந்தாள், இதுக்குஹேதுவென்?" என்றுபார்த்து, "நெஞ்சிலோடுகிறதென்?" என்று கேட்க; "அவன்வந்தால் பண் டுபோலே முகங்கொடுக்கக்கடவேனல்லேன், அவன்ஸந்நிதியிலே முடியக்கடவேனாக அத்யவஸித்தேன்" என்ன; "கெடுவாய்! மலை யோடே மல்பொருத மல்லருண்டோ? உபய விபூதி நாயகனாய் ஸர்வ சக்தியா யிருக்கிறவனோடே அபலையான நீ எதிரிடுகையாவ தென்?" என்று, தோழிக்கு இவள் தன்னிலுங் காட்டில் ரோஷம் கனத்திருக்கையாலே, "ப்ரணயிகளோடு செய்யுமத்தை ப்ரபுக் களோடு செய்யக்கடவதோ?" என்ன; "அவர்ப்ரபுத்வமும் நாடா ளும்படியும் என்கையிலே படும்பாடுபாராய்" என்ன; "இவளத் யவஸாய மிருந்தபடியால் முடியும்போலேயிருந்தது, ப்ரணயரோ ஷத்தளவிலேயாய் முடியாதபடிநோக்கவேணும்" என்று பார்த்து, "ஆஶ்ரிதர்க்கு அவன் முகங்கொடுக்கும்படி இதுகாண்" என்று சொல்ல; "அமையும், எல்லாம்பகட்டுக்காண், நான் முடிகைதவி ரேன்" என்கிறாள். ப்ரணயிநி யான இவளையொழியத் தோழிக்கு ரோஷம் தலையெடுக்கக்கூடுமோவென்னில்; வீதராகனாய்ச் சருகி லைதின்று போந்த ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் பிராட்டியைக்கண்டு,

இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. (தென்னிலங்கை) அவதாரிகாவாக்யங்களு க்கு நிதாநம் (வஸாயுநவின்மாகளிற்றை) என்றது.

(க) "ஹீநோயததயா ப்ரபு:-ஹீநோயதநயாப்ரபு:" என்று பெருமாள் நாடாளவும் ஆனைகுதிரை கட்டவும் கற்றுரித்தனைபோக்கி ப்ரணயித்வத்தில் புதிய துண்டிலராகாதே! என்றுனிறே. முற்படத் தோழி, அவன் ஆஸ்ரிதர்க்கு முகங்கொடுத்த ப்ரகாரத்தைச்சொல்ல, அத்தை யநுபாஷித்து அவையெல்லாம்பகட்டுக் காணென்கிருள்.

(தென்னிலங்கையரண்சிதறி) மேல், "வரையுருவின்மாகளிற்றை" என்கையாலே † யானையினுடைய வ்யாபாரமாகப் பேசுகிருள் - இவ்வபதாநங்களையெல்லாம். லங்கையில் தர்சநீயமான வரணைச்சிதறி. அரணின்வலியிறே வீரர்களுக்குத் தர்சநீயமாயிருப்பது. திருவடி பிராட்டியைத்தேடி லங்கையிற்சென்றபோது லங்கையினரணையும் ராவணனுடைய பலத்தையும்பார்த்து, "இவ்வரணிருந்தபடியால், நான் புகுதல், என்தமப்பனை வாயுபுகுதல், வைநதேயன்புகுதல் செய்யுமித்தனை யொழிய வேறொருத்தரால் புகுரவொண்ணாது, அதுதன்னிலும் ராத்ரி புகுருமதொழியப் பகல் புகுரவொண்ணாதாயிற்று அரணிருந்தபடி; இதுக்கு அத்யக்ஷனானவன் றன்னுடையபலமிருந்தபடி யென்னென்னில், வெளிநிலத்திலே எதிரிகளைத் தனியேஜயிக்க வல்லவனாயிருந்தது, இப்படிப்பட்ட தேசத்திலே ஸுகுமாரரான ராஜகுமாரர்களைக் கொண்டுவரத்தேடாநின்றேம்" என்று திருவடிநெஞ்சுளுக்கும்படியிறே அரணிருந்தபடி. (சிதறி) ஓரானை மணற்கொட்டகத்தைச்சிதறினாற்போலே அநாயாஸேநவழித்து. ஒருகல்லும் மரமுமாகிலிறே "இடறி" என்பது, பெருமாளுடைய வீரத்தைக் கேட்டிருந்தமாத்ரத்தைக்கொண்டு, (உ) "'யதாஸைகதம் அம்பஸி-யதாஸைகதமம்பஸி' என்று ஓரானை மணற்கொட்டகத்தை யழிக்குமாபோலேகாண் பெருமாள்கையில் நீயும் உன்பரிகரமும் அழியுண்ணப்போகிறபடி என்றுரிறே ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான். (அவுணன் மாளச்சென்று) ராவணன்முடியும்படிசென்று. சென்ற செலவிலே ம்ருதனானன், பின்னைப்பிணம்வெட்டி வாள்முறிந்த வித்தனையாயிற்று. அதாகிறது-ஒருமதஹஸ்தி வழிபோகாநின்றால் முன் கண்டவற்றையடையக் கையாலுங் காலாலு மழித்துக்கொண்டுபோமாபோலே கரதூஷணப்ரப்ருதிகளை நிரஸித்து, தன்னை வாலிலேகட்டிக்கொண்டுதிரிந்த வாலியை நிரஸித்து, கடற்கரையிலே சென்றுவிட்டு லங்கைக்கரணானகடலை அணைசெய்து, லங்கையைச்சென்று

† (சிதறி - மாள) என்கையாலே - யானையினுடைய வ்யாபாரமாகப் பேசுகிறுளென்றபடி.

(க) ரா-ஸு-கடு-ருரு. (உ) ரா - யு -

அடைமதிட்படுத்தினபடியைக் கண்டபோதே ம்ருதனானென் கை. ஒருப்ரணயினிக்காக அவன் பண்ணின வ்யாபாரமிதுவன்றோ வென்ன; அவன் பரமப்ரணயியன்றோ, அபலைகளாயிருப்பார் அகப் படுகைக்காகச்செய்த தொன்றாகையாலே அதுவும் பகட்டுக்காணெ ன்கிறாள்.

(உலகமூன்றினையுந்திரிந்து) சதுர்த்தசபுவநத்தையுமளந்து. ஒ ருமதஹஸ்திஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுமாபோலே எல்லார்தலைகளி லும் ஸ்வைரமாகத் திருவடிகளைவைத்தபடியாலே (திரிந்து) என்கி றது. ப்ரணயினிக்கு முகங்கொடுக்கையன்றியே அந்யசேஷத்வத் தாலும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் விமுகராயிருப்பார் தலைகளிலு மகப்படத் திருவடிகளை வைக்கும் ஸ்வபாவனன்றோவென்ன; அவன் விசேஷஜ்ஞன்காண், விமுகர்தலையிலே திருவடிகளைவைக்கு மதொழிய (க) "எம்பெருமான்திருவடிக்கீழணைய" என்றிருப்பார் க்கு முகங்கொடுக்குமவனன்றுகாணென்கிறாள்.

(ஓர்தேரால் மன்னிலங்கு பாரதத்தைமாளவூர்ந்த) (ஓர்தேரால்) எதிரிகள், "க்ருஷ்ணன் ஆயுதமெடுக்கவேண்டா" என்றவித்தனை யொழியத் "தூதுபோதல், ஸாரத்யம்பண்ணுதல் செய்யவேண்டா" என்றிலர்களே, ஆகையாலே ஸாரதியாய் நின்று ஒருதேராலே யழி யச்செய்தான். "இன்னத்தைக்கொண்டு இன்னகார்யஞ்செய்யக்கட வோம்" என்னும் நியதியில்லையிறே. (உ) "கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து" என்னக்கடவதிறே. (மன்னிலங்குபாரதத்தை) அதிரதமஹாரதரான பீஷ்மாதிராஜலோகங்கள் முன்துர்சியிலே ஸஞ் சரிக்கும்படியான பாரதத்தை. (மாளவூர்ந்த) பிணமுங் கண்காணா தபடியாகத் தேரைநடத்தின. (ந) "ஆடியமாநெடுந்தேர்படை நீறெழச்செற்றபிரான்" என்கிறபடியே தேர்க்காலிலே துகையுண்டு தூளியாய்ப்போம்படியாயிற்றுத் தேரைநடத்தினபடி. தன்னை யொ ழியச்செல்லாதேயிருப்பாளொருத்தியுடைய குழல் முடிப்பிக்கைக் காக அவன் பண்ணின வ்யாபாரமிதுவன்றோவென்ன; "ஒருத்தி குழலைமுடிப்பிக்கைக்காகத் தன்னையழியமாறி வ்யாபரிப்பதே!" என்று நாட்டாரைப்பகட்டுகைக்காகச்செய்தா னித்தனை, தன்னை யொழியச்செல்லாதார்குழலை விரிப்பிக்குமவன்காணென்கிறாள்.

(வரையுருவின்மாகளிற்றை) மலைபோலேயிருந்துள்ள திண்மை யையும் செருக்கையுமுடைத்தான ஆனைபோலேயிருந்துள்ளவனை. ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் திண்ணியனாயிருக்கையும், ஆஸ்ரிதர்

(க) உஉ.
(உ) தி - வாய் - ந - உ - ந.
(ந) தி - வாய் - சு - அ - ந

கார்யஞ்செய்த ப்ரீதியாலேவந்த செருக்கையுமுடையவனை. (தோழீ) என் கையாலே அவன்படும்பாடு காணவிறேபுகுகிறாய். அங்ஙனன்றியே, (க) "ఏకం దుఃఖం సుఖఞ్చనౌ-ஏகம் து:கம் ஸுகஞ்சநௌ" என்றிருக்கிறவளாகையாலே நீ விலக்காயாகில் அவன்படும்பாடு பாராயென்னுதல். (தோழீ) நீ விலக்காதொழியவேணும்.

(என்றனித்யாதி) என்கையில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமிருக்க ஜயிக்கவொண்ணாதகிலமுண்டோ? (என்றன் பொன்னிலங்குமுலை) நாட்டார்முலையெழுந்தாற்போலேயோ என்முலையெழுந்தபடி. அவன் முலையெழுந்தாற்போலேயோ என்முலையெழுந்தபடி. (பொன்னிலங்குமுலை) அவனுடைய பும்ஸ்த்வம்போலேயோ என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வமிருப்பது. வ்யதிரேகத்தில் விவர்ணமாம்படியன்றோ வென்னுடைய ஸ்த்ரீத்வம். (௨) "மின்னிலங்குதிருவுரு" என்று - வ்யதிரேகத்தில் வடிவு ஏகரூபமாயிருக்கும்படியன்றோ அவனுடைய பும்ஸ்த்வமிருப்பது. ஸதைகரூபமான வடிவையுடையவனுக்கு §வரவுண்டோ? (முலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு) முலையாகிறஸ்தம்பத்தோடே சேர்த்துக்கொண்டு. ஸ்தம்பத்தோடே சேர்க்கையாவது - தன்னுற்றமையை ஆவிஷ்கரிக்கை. (போகாமல் - பூட்டிக்கொண்டு) என்பக்கல் முகம்பெறாமையாலே போகத்தேடும்போது என்னுற்றமையை யடங்க ஆவிஷ்கரிக்கக்கடவேன். (முலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு) † * வரையுருவின் மாகளிறாகையாலே ஒரு மலையிலே சேர்க்கவேணுமிறே. (வல்லேனாய்) இதொன்றுமே குறை யென்கிறாள். என் மநஸ்ஸு ஸஹகரிக்கப்பெறில்; அவன் வந்து முகங்காட்டினால் நெஞ்சு மேல்விழாதொழியப்பெறில்; நீயும் நிஷேதியாதே ஸஹகரிக்கப்பெறில். நெஞ்சிலுங்காட்டில் அந்தரங்கையிறேதோழி. (புலவியெய்தி) அவனைப்பிரிந்து படும் க்லேசத்தை யெல்லாம் அவன் ஸந்நிதியிலே படக்கடவேனென்கிறாள். அதவா, (புலவியெய்தி) அவனைப் பிரிந்து நாம் பட்டபாடித்தனையும் அவன்றான் என்ஸந்நிதியிலே படும்படி பண்ணக்கடவேனென்கிறாளாகவுமாம்.

(என்னிலங்கமெல்லாம் வந்தின்பமெய்த) இன்னமொரு விஶ்லேஷத்துக்கிலக்காயிராதபடி அவன் ஸந்நிதியிலே முடிந்து பிழைக்கக்கடவேன். (என்னிலங்கமெல்லாம்) "இதொரு கண்ணிருந்தபடியென், இதொரு முறுவலிருந்தபடியென், இதொருமுலையிருந்தபடி

(குவடு) என்றதுக்கு (மலை) என்று அருளிச்செய்கிறார் (வரையுருவின் மாகளிறாகையாலேயித்யாதி). ... ... (௨அ)

(க) ரா கி - ு - கஅ. (௨) ௨ு. § (பா) வாயுண்டோ.

யென்" என்றாற்போலே அவன் கொண்டாடும்படி அவனுக்கு ஆத ரணீயமான வென்னுடைய ஸர்வாவயவங்களும். (இன்பமெய்த) "க்ஷாமகாலத்தில் குடும்பியாயிருக்குமவன் குடும்பத்தினுடைய பசி யும் தன்பசியும் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ஸகுடும்பமாய் ஆற் றிலே புக்குமுடியும்" என்னுமாபோலே என் அவயவங்களோடே கூட முடியக்கடவேன். (வந்து) கன்றுவேறு, தாய்வேறாக்கும்விஷ யமிறே, ஸ்ரீபரதாழ்வானையும்கைகேயியையும் போலே; ஆகையாலே, தனித்தனியே சேதநஸமாதியாலே அவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயி றேயிருப்பது. அவை அங்குநின்றும் மீண்டு ஆஸ்ரயபூதையான என்னோடேகூடிமுடிகையிலே உத்யோகிக்கை. (இன்பமெய்த) முடி யக்கடவேனென்னுமத்தை (இன்பமெய்த) என்கிறாள் - முடிகை தான் பரமபதஸ்த்தாநீயமாம்படியானவாற்றாமையாலே. (எப்பொ ழுதும்) எவ்வவஸ்த்தையிலும். "அவன் வாராதபடியாலே சொல் லுகிறாய், வந்து முகங்காட்டினவாறே, (க) 'மைவண்ணம்' இத்யா தியிற் சொல்லுகிறபடியே அவன் ஸௌந்தர்யத்தைக் கண்டவாறே நீ மேல்விழுகிறாய்" என்ன; அத்தசையிலும் முடியக்கடவேன். (எப்பொழுதும்) சேஷித்வத்தால் வந்த ப்ராப்தியைக்காட்டிலும் முடியக்கடவேன்.

(நினைந்துருகியிருப்பன்) நினைத்தமாத்ரத்திலே யழிந்திருப்பன். அவன் வந்து ஸங்ஙிஹிதனாய், தன் செல்லாமையைக் காட்டினால் அழிகையன்றியே மநோரதித்தமாத்ரத்திலே யழியும்படியாயிற்று இவளுடைய *ஸௌந்தர்யமிருப்பது. நம்மாழ்வாருக்கு ப்ரணயரோ ஷம் தலையெடுத்தபோது அவன்வந்து முகங்காட்டினவளவிலும் தோழியுந்தானுமாக அவனுக்கும் புகுரவொண்ணாதபடி ப்ரணய ரோஷமாகிற மதிளையிட்டுக்கொண்டுநிற்க க்ரமத்தாலே தன்செல் லாமையைக் காட்டிப் ப்ரணயரோஷத்தை யழித்துக் கிட்டவேண் டிற்று, இவர் நினைப்பதுக்குமுன்னே யழிந்தார். (நானே) "புறம்பு கண்டறியோமீ!" என்ன; என்ப்ரக்ருதியிருக்கும்படி யிதுவென்கி றாள். அல்லாதார் ஒன்றை ஸங்கல்பித்தால் அத்தைமுடிய நடத்த வும் வல்லர்களாயிருப்பார்கள், ஸங்கல்பித்தபோதே யழியும்படியா யாயிற்று நானிருப்பது. ... ... (உஅ)

மூ.—அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன்றன்னை
 அலைகடலைக்கடைந்தடைத்தவம்மான்றன்னைக்
குன்றாதவலியரக்கர்கோனைமாளக்
 கொடுஞ்சிலைவாய்ச்சரந்துரந்துகுலங்களைந்து

---

* ஸௌகுமார்யமென்றும் பாடம். (க) உக.

வென்றானைக், குன்றெடுத்ததோளினானை
விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவிநாளும்
நின்றானைத், தண்குடந்தைக்கிடந்தமாலை
நெடியானையடிநாயேன்நினைந்திட்டேனே. (உகூ)

பதம்.—அன்று, ஆயர்குலமகளுக்கு, அரையன்றன்னை, அலைகடலை, கடைந்து, (ரு) அடைத்த, அம்மான்றன்னை, குன்றாதவலி, அரக்கர்கோனை, (கo) மாள, கொடுஞ்சிலைவாய், சரம், துரந்து, குலம், (கரு) களைந்து, வென்றானை, குன்று, எடுத்த, தோளினானை, (உo) விரி, திரை, நீர், விண்ணகரம், நாளும்மருவிநின்றானை, (உரு) தண், குடந்தை, கிடந்த, மாலை, நெடியானை, (ஙo) அடி, நாயேன், நினைந்திட்டேன். (ஙங)

உரை.—கும்பர்ஏழுருஷபங்களைக் கந்யாசுல்கமாக வைத்தவன்று (அவற்றை நிரஸித்து), இடைக்குலத்திலவதரித்த பெண்ணான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு, வல்லபனானவனாய், அலைகளையுடைத்தானஸமுத்ரத்தை, (அம்ருதத்துக்காக) மதநம்பண்ணி, (ரு) (ராமாவதாரத்தில்) ஸேதுபந்தம்பண்ணினவனாய், ஸர்வஸ்வாமியாய், ஒருகாலும் க்ஷயியாதபலத்தையுடைய, ராக்ஷஸஜாதிக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனான ராவணன், (கo) முடியும்படியாக, க்ரூரமான வில்லிலே, பாணங்களை, ப்ரயோகித்து, ராக்ஷஸகுலத்தை, (கரு) நிர்மூலமாக்கி, ஜயித்தவனாய், (பசு நிரைகளையும் இடையரையும் ரக்ஷிக்கைக்காக,) கோவர்த்தநபர்வதத்தைக், குடையாகவெடுத்த, திருத்தோளையுடையனாய், (உo) விஸ்த்ருதமாகாநின்று, அலைகளையுடைத்தான, ஜலஸம்ருத்தியையுடைய, திருவிண்ணகரிலே எக்காலமும் பொருந்திநிற்குமவனாய், (உரு) ஶ்ரமஹரமான, திருக்குடந்தையிலே, கண்வளர்ந்தருளின, ஆஶ்ரிதவ்யாமுக்தனாய், இப்படிப்பட்டவனென்று அளவிடற்கரியனாய் இருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை, (ஙo) அடிமையையே நிரூபகமாகவுடையளாய், நாய்போலேதண்ணியளானநான், நினைத்தேன். (ஙங) ... ... (உகூ)

வ்யா.—இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (அன்றாயர்) முதல்பத்தில் - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களை நிர்ணயித்து, ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தை நிர்ணயித்து, தத்விரோதியையும் நிர்ணயித்து, விரோதிநிவ்ருத்திக்கும் புருஷார்த்தஸித்திக்கும் அநுரூபமான உபாயத்தை நிர்ணயித்து, இத்தனைக்கும் வாசகமான திருமந்த்ரத்தை வாகிந்த்ரியத்துக்கு விஷயமாக்கி, இவ்வர்த்தத்தை நெஞ்சுக்கு விஷயமாக்கித் தெளிந்து காலக்ஷேபம் பண்ணினார்; நடுவிற்பத்தில்-காலக்ஷேபார்த்தமாக வநுஸந்தித்த அநுஸந்தாநத்தளவிலே பர்யவஸியாதே கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு, கண்ணாலே கண்டு அநுபவிக்கும்படியானவாற்றாமைவிளைந்து, தான்நினைத்தபடி யநுபவிக்கப் பெறாமையாலே அப்ராக்ருதிங்கதராய்ப் பிறர்வாயாலே வார்த்தை சொல்ல

வேண்டும்படியான மோஹமேயாய்ச் சென்றது; மூன்றாம்பத்தில் - இவள்தசையைக்கண்டதோழி இவளை ஆஶ்வஸிப்பிக்கவேணுமென்று பூர்வஸம்ஶ்லேஷத்தை முன்னிட, வ்ருத்தகீர்த்தநமாகையாலே தரித்துநின்று பேசினாள்; பின்னை ப்ரஶ்ந ப்ரதிவசநங்களில்லாமையாலே பழையவாற்றாமையேமேலிட்டு தூதப்ரேஷணத்திலே அந்வயித்தாள். அநந்தரம் அவன் வந்து முகங்காட்டக் காணாமையாலே ப்ரணயரோஷந் தலையெடுத்தது; நம்மாழ்வாரைப்போலே ப்ரணயரோஷம் கிலேகிற்கிலிறே அவன்வந்து முகங்காட்டுவது, அது செய்யாதே நடுவே வெளிமைப்பட்டுப பழையப்ரக்ருதியிலே விழுந்தார், விழுந்தவிடத்திலு[illegible]தரித்திருக்கலா[illegible]து அவன் வந்து முகங் காட்டினானிறே, அதில்[illegible]மையாலே, நம்மாழ்வாருக்கு (க) * முனியேநான்முகனிற்பிறந்த[illegible]பக்தி இவர்க்குப் பிறந்து தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தையும்[illegible]தோஷபூயஸ்த்வத்தையும் முன்னிட்டு "ப்ரணயியான நீ எனக்[illegible]முகங்காட்டாதொழிவதே!" என்றுகூப்பிடுகிறார். நம்மாழ்வார் பரத்வத்தையும் அவதாரத்தையும் பற்றிக் கூப்பிட்டார்; இவர்க்கு பராவஸ்த்தையும் அவதாரமாகையாலே அவதாரத்தையும் அர்ச்சாவதாரத்தையும் பற்றிக் கூப்பிடுகிறார்.

(அன்றித்யாதி) ப்ரணயிநிகளுக்கு முகங்கொடுத்தபடியைச் சொல்லுகிறார். ப்ரதமத்தில் நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு உதவினபடியையருளிச்செய்கிறார். (அன்று) அன்றுமின்றுபோலேகாணும் ஆபத்துள்ளது. அதாகிறது - நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக்கண்டு "இவளைக் காத்தூட்டவல்லானொருஸமர்த்தன் வரனாகவேணும்" என்றுபார்த்து ருஷபங்களைமுன்னிட்டு "இவற்றை நிரஸித்தவனுக்கு இவளைக் கொடுக்கக்கடவோம்" என்று ஸங்கல்பிக்கையாலே க்ருஷ்ணன்வந்து முகங்காட்டுவதுக்கு முன்பு "அந்யார்ஹமாகப் புகுகிறோமோ?" என்று நடுங்கின நடுக்கமிறே அவளது. (ஆயர்குலமகளுக்கு) அபிஜாதையானநப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு. இவளுடைய ஆபிஜாத்யத்துக்கு ஸத்ருசமான குலத்திலே பிறந்தா லல்லது இவளை லபிக்கவொண்ணாதென்று பார்த்திறே ஸ்ரீநந்தகோபர்க்குப் பிள்ளையாய்வந்துபிறந்தது. (அரையன்றன்னை) ஒருநாட்டைவன்னியமறுத்து அத்தேசத்தையநுபவிப்பித்தவோபாதிபோருமாயிற்று இவளுடைய விரோதி வர்க்கத்தினுடைய கனமும் போக்யதையினுடைய பெருமையும். அவளுடைய விரோதி வர்க்கத்தைப்போக்கி அவளுக்கு உதவினாற்போலே எனக்கு முகந்தரவேண்டாவோ வென்கிறாள்.

(க) தி - வாய் - ௪௦ - ௪௦.

(அலைகடலித்யாதி) பிராட்டிக்கு உதவினபடியை யருளிச்செய்கிறார். இவ்விரண்டு அபதாநத்திலும் பிராட்டியை லபிக்கைக்காகக் கடலைக்கடைந்தது. அவளுடைய தனிமையைத் தீர்க்கைக்காகக் கடலையடைத்தது; அம்ருதப்ரதாநமும் குடியிருப்புக்கொடுக்கையும் ஆநுஷங்கிகமிறே. அவனுடைய திருவுள்ளத்தை அடியொத்தின ஆளவந்தார், (க) "யதர்த்தமம்போதிரமந்த்யபந்திச- யதர்த்தமம்போதிரமந்த்யபந்திச" என்றாரிறே. (அம்மான்றன்னை) உன்னுடைய ப்ரணயித்வத்தை இழக்கையன்றியே, ஆநுஷங்கிகமாகக்கொண்டு துர்வாஸஶ்ஶாபத்தாலே நஷ்டஸ்ரீகரான இந்த்ராதிகள்வந்து சரணம்புகுர அவர்களுடைய அஸ்ரீயைப்போக்கி அம்ருதப்ரதாநம் பண்ணுகையாலும், ப்ரஹ்மாதிகள் ராவணனாலே குடியிருப்பிழக்க அவர்களுக்குக் குடியிருப்புக்கொடுக்கையாலும் வந்த பரத்வத்தையிழக்கக்கிடாய்ப் புகுகிறாயென்கிறாள்.

(குன்றுதவலி) தோள்வலியாகிலிறே போதுசெய்வது, வரபலமாகையாலே போதுசெய்யாதிறே. (அரக்கர்கோனைமாள) அவ்வரபலத்தையே ஆலம்பநமாகக்கொண்டு பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாயிருக்கும் ராக்ஷஸஜாதிக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ராவணனை நசிப்பிக்கும்படியாக. (கொடுஞ்சிலைவாய்ச்சரந்துரந்து) கண்டபோதே எதிரிகள் மண்ணுண்ணும்படியான ஸ்ரீசார்ங்கத்தாலே திருச்சரங்களை நடத்தி. (கொடுஞ்சிலை) (உ) † "தீப்தபாவகஸங்காஶை:-தீப்தபாவகஸங்காஶை:" என்கிறபடியே திருச்சரங்களுக்குண்டான வேற்றமும், (ந) * "ராமபாணாஸநக்ஷிப்தம் - ராமபாணஸநக்ஷிப்தமாகை யாலே. (குலங்களைந்து) ராக்ஷஸஜாதியாக வழியச்செய்து. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான், தன்னினைவாலும் ராவணனுடைய நினைவாலும் பெருமாள் நினைவாலும் இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யனிறே;தான்சொன்னஹிதம் அவன் கேளாமையாலே (ச) "நிஶாசர-நிசாசர" என்றான் தான்; (ரு) "த்வாம் து திக்குலபாம்ஸநம்-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்றான் ராவணன்; ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்றன்னை,(சு) "ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்-ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்" என்று பெருமாள்கேட்டார்; (எ) "ராக்ஷஸாநாம்வதே ஸாஹ்யம்- ராக்ஷஸாநாம்வதேஸாஹ்யம்" என்று-ராக்ஷஸ

இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (அன்றுயர்) சரங்களுக்கன்றோ க்ரௌர்யமுள்ளது, வில்லுக்கு க்ரௌர்யமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தீப்தபாவகஸங்காஶைரித்யாதி).

(க) ஸ்தோ - ர - ௩௭.
(உ) ரா - யு - ௧௬ - ௨௨.
(௩) ரா - ஆ - ௧௭ - அ.
(ச) ரா - யு -
(ரு) ரா - யு - ௧௬ - ௧௫.
(சு) ரா - யு - ௪௩ - ௧.
(எ) ரா - யு - ௪௩.

வதத்திலேஸஹகரிக்கக்கடவேனென்றுன் தான்; ஆகையாலே ராக்ஷஸஜாதிக்குக் கூட்டல்லவென்கை. ராவணனொருவனும் அபராதம் பண்ண ராக்ஷஸஜாதியாக நசிக்கும்படியிறே அவன் பண்ணின அபராதத்தினுடைய கனம். ஒருத்தன் அநுகூலனுனல் அவனுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமடங்க உஜ்ஜீவிக்குமாபோலே யிறே ஒருவன் ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினல் அவனுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமடங்க நசிக்கும்படியும். ராவணன்பக்கல்சிற்றம் ராக்ஷஸஜாதியாகமுடிந்தது, மஹாராஜர்பக்கல் ஸ்நேஹத்தாலே வாநரஜாதியாக வாழ்ந்தது. (வென்றுனை) ராக்ஷஸஜாதியை நிஶ்ஶேஷமாக நசிப்பித்தாற்போலே யாயிற்று - ஸ்ரீவாநரவீரரிலே ஒருத்தனுக்கு ஒருவாட்டம் வாராதபடிக் கீடாகவென்றபடியும்.

(குன்றெடுத்ததோளினனை) பஞ்சலக்ஷங்குடியிற் பெண்களுக்கும் தன்னையொழியச்செல்லாதபடியான வாற்றுமையை விளைத்து அவர்களை யநுபவிப்பித்தவனை. இத்தால்-உன்னையொழியச்செல்லாதபடியான வாற்றுமையை விளைவித்தநீ உன்னை யநுபவிப்பிக்கவேண்டாவோவென்கை.

(விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவி) அவ்வவதாரத்துக்குப்பிற்பாடராய் தூதப்ரேஷணத்திலே யந்வயிப்பது, ப்ரணயரோஷத்திலே யந்வயிப்பதானுர்க்கு உதவுகைக்காகவன்றே திருவிண்ணகரிலேநித்யவாஸம்பண்ணுகிறது. (விரிதிரைநீர் விண்ணகரம்)ஸௌகுமார்யத்துக்கநுகூலமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய தேசம். (மருவி) பரமபதத்தைவிட்டு (க)*அநந்தக்லேசபாஜநமான ஸம்ஸாரத்திலே பொருந்தி வர்த்திக்கிறது - ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே யிறே. கர்ஷகனுக்கு அகத்திற்கிடையிற்காட்டில் மடைத்தலையில் கிடையிறே பொருந்தியிருப்பது. (நாளும் நின்றுனை) கல்பாவஸாநமாகநிற்கிறவனை.

(தண்குடந்தைக்கிடந்தமாலை)நின்றுல் கந்தவ்யபூமியுண்டென்னுமிடந்தோற்றுமிறே, அதுசெய்யாதபடி "ஸம்ஸாரங் கிழங்கெடுத்தாலல்ல து போகோம்" என்று ஶ்ரமஹரமான திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளினவனை. இப்படி இத்தேசத்திலே நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகைக் கடியென்னென்னில்;(மாலை) ஆஶ்ரிதவ்யாமுக்தனுகையாலே யென்கை. (நெடியானை) இவன் ஆஶ்ரிதர்க்கு முகங்கொடுக்கும்படி என்னுல் பேசப்போமோ? அபரிச்சிந்நனென்னுமித்தனையென்கிருள். அதவா, (நெடியானை) இப்படி ஸர்வஸுலபனுயிருக்கிறவன்கிடீர். எனக்கு எட்டாப்பூவாயிருக்கிறுன்.

(க) ஜி - தோ - ச.

(அடி நாயேன்நினைந்திட்டேனே) அவனுடைய உத்கர்ஷத்துக் கவதியில்லாதாப்போலே யிறே என்னுடைய நிகர்ஷத்துக்கு அவதி யில்லாதபடி. (நாயேன்) திறந்த வாசலெல்லாம் நுழைந்து திரிகை யும், நுழைந்தவாசலெல்லாம் பரிபூதமாய்ப் புறப்படுகையும், உடை யவனே உகந்துதொடிலும் ஸ்நாநம்பண்ண வேண்டும்படியானஜந்ம த்திலேபிறந்தவன். (அடிநாயேன்) ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக நீமுகம் பார்த்தால் ஒழிதல் செய்யுமதொழியப்புறம்புகதியில்லாதவன். ஆஶ்ரயணவேளையோடுபோகவேளையோடு வாசியற ஆகிஞ்சந்யமும் ஸ்வ தோஷக்யாபநமுங் காணும் இவருக்குள்ளது. (க) "நாயேன் வந்தடைந்தேன்" என்றார்-ஆஶ்ரயண வேளையிலே; இங்கே -(அடிநாயேன்) என்கிறார்; இதிறே இவர் தம்மை நினைந்திருந்தபடி. † தமக்குண்டான நன்மையடங்கலும் போகோபகரணமாக நினைத்திருக்கும வரிறே.

நம்மாழ்வார், (உ) "அதனிற் பெரியவென்னவா" என்று தலைக் கட்டினார், இவர் (அடிநாயேன்) என்று தலைக்கட்டினார், அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; அவர்க்கு விரக்தி நைஸர்க்கிகமாகையாலே ப்ரேமத்தைவிளைக்கையாயிற்று க்ருத்யம், ஆகையாலே (உ) "அதனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படிக்கீடாகப் பண்ணினான்; இவர் (௩) *வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட்கிரங்கி வேல்கணார்கலவியே கருதிநின்றவாநில்லாநெஞ்சினையுடையராய்ப் போருகையாலே இவ னை (அடிநாயேன் நினைந்திட்டேன்) என்னப்பண்ணுகையாயிற்று க்ருத்யம்; ஆகையாலே இவனை (அடிநாயேன்நினைந்திட்டேன்) என் னப்பண்ணினான். (நினைந்திட்டேனே) அடியிலே நிர்ஹேதுகமாகவி ஷயீகரித்ததொரு விஷயீகாரமுண்டு, அது யாவதாத்மபாவியாகவே ணுமென்று நினைத்தேன். இயற்கையிற் புணர்ச்சி யாவதாத்ம பாவி யாகவேணுமென்று நினைத்தேனென்கை. (௨௯)

மூ.—மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணா
விண்ணவர்தம்பெருமானேயருளாயென்று
அன்னமாய்முனிவரோடமரரேத்த
அருமறையைவெளிப்படுத்தவம்மான்றன்னை

வ்யதிரேகத்தில் தரியாமை. அப்ராப்தவிஷயங்களில் ஜுகுப்ஸைதொடக்கமான நன்மைகளுண்டாயிருக்க (அடிநாயேன்) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தமக்குண்டான நன்மையடங்கலுமித்யாதி.) ... (௨௯)

(க) தி - மொ - க - ௯ - க. (௩) தி - மொ - க - க - ௪.
(உ) தி - வாய் - ௧௦ - ௧௦ - ௧௦. (௪)

மன்னுமாமணிமாடமங்கைவேந்தன்
மானவேல்பரகாலன்கலியன்சொன்ன
பன்னியநூல்தமிழ்மாலைவல்லார்தொல்லைப்
பழவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே. (௩0)

திருநெடுந்தாண்டகம் முற்றிற்று.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ப்தம்.—முனிவரோடு, அமரர், ஏத்த, அன்னமாய், அருமறையை, (ரு) வெளிப்படுத்த, அம்மான்றன்னை, மன்னு, மாமணி, மாடம், (க0) மங்கை வேந்தன், மானவேல், பரகாலன், கலியன், மின்னும்மா (கரு) மழைதவழும், மேகம், வண்ணா, விண்ணவர்தம் பெருமானே, (உ0) அருளாயென்றுசொன்ன, பன்னிய, நூல், தமிழ், மாலை, (உரு) வல்லார், தொல்லை, பழவினையை, முதலரிய, தாமேவல்லார். (௩0)

உரை.—ருஷிகளோடேகூட, ப்ரஹ்மாதிகள், ஸ்தோத்ரம்பண்ண, ஹம்ஸரூபியாய், பெறுதற்கரிய வேதத்தை, (ரு) ப்ரகாசிப்பித்த, ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமாக, நிலைபெற்ற, விலையுயர்ந்தரத்நங்களால் செய்த, மாடங்களையுடைத்தான, (க0) திருமங்கைக்கு ராஜாவாய், பெருமைதங்கிய வேலையுடையராய், ப்ரதிபக்ஷத்தைவென்றவராய், கலிதோஷத்தைப்போக்கின ஆழ்வார், மின்னலையுடைத்தாய், (கரு) தர்சநீயமாய், வர்ஷியாநின்றுள்ள, மேகத்தினுடைய, வடிவையுடையனாய், நித்யஸூரி நிர்வாஹகனானவனே! (உ0) க்ருபை செய்தருளவேணுமென்று அருளிச்செய்த, (ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை) ப்ரதிபாதிப்பதாய், லக்ஷணோபேதமாய், தமிழ்பாஷையாய், மாலாரூபமான இப்ரபந்தத்தை, (உரு) அர்த்தத்தோடே கற்கவல்லவர்கள், அநாதிஸித்தமான, ப்ராரப்த்தகர்மத்தை, முதலோடே அரிந்துவிடுகைக்குத், தாங்களே ஸமர்த்தராவர்கள். (௩0) (௩0)

வ்யா.—முப்பதாம்பாட்டு. (மின்னுமாமழை)நிகமத்திலேஸ்வலாபத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, இப்ரபந்தத்தைஅத்யவஸித்தவர்களுடைய ஸாம்ஸாரிகமான ஸகலதுக்கங்களையும் தாங்களே முதலரியவல்லாரென்கிறார்.

(மின்னுமாமழையித்யாதி) மின்னிமுழங்கிவில்லிட்டு தர்சநீயமாய் வர்ஷியாநிற்பதொரு வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருந்துள்ள வடிவையுடையவனே! ஒருநீர்ச்சாவியிலேஒருகாளமேகம்வர்ஷித்தாற்போலே (க)"அடிநாயேன் நினைந்திட்டேனே" என்று இவருடைய ஆர்த்தநாதத்தைக்கேட்டு இவருடைய தாபமெல்லாம்நீங்கும்படியாகக் குளிரநோக்கிக்கொண்டு காளமேக நிபஶ்யாமமானவடிவோடே

(க) உக.

வந்து முகங்காட்டினபடியைச் சொல்லுகிறது. கீழ்ப்பாட்டிலே - பரோக்ஷநிர்த்தேசம்பண்ணியிருக்க இங்கே அபரோக்ஷித்துச்சொல்லுகையால் - வந்து முகங்காட்டினமைதோற்றுகிறது. ப்ரணயரோஷம் அகிஞ்சித்கரமான தசையிலும் ஸ்வதோஷக்யாபநம்கார்யகரமானபடி. நம்மாழ்வார் ஜகத்காரணத்வத்திலேயுபக்ரமித்து, (க)"அவாவறச்சூழரியையயனையரனை" என்று-ஜகத்காரணத்வத்தோடேதலைக்கட்டினார்; † இவர்வடிவிலேஉபக்ரமித்து "மின்னுமாமழைதவழும்" என்று வடிவோடே தலைக்கட்டினார்.

(விண்ணவர்தம்பெருமானே) இவ்வடிவைப் படியிட ஜீவித்திருக்குமவர்களைச் சொல்லுகிறது. * அயர்வறுமமரர்களுக்கு உன்னையநுபவிக்கக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனே! கடலிலே வர்ஷித்தாற்போலே அவர்களுக்கு உன்னைக் கொடுக்குமது ஓரேற்றமோ? அவர்கள் உன்னை ஸதாதர்சநம் பண்ணுமாபோலே நானும் உன்னை சரீரஸம்பந்தமற்று ஸதாதர்சநம்பண்ணும்படி க்ருபைபண்ணியருளவேணும். (அருளாய்) பரமபக்தி பர்யந்தமானவிடாய் பிறந்தவிடத்திலும் இரக்கமே ஸாதநமென்றிருக்கிறார். (உ) "ஆழியானருளே" என்று விஷயாந்தர நிவ்ருத்திக்கும் இரக்கமே ஸாதநமென்றார், பகவதநுபவத்துக்கும் இரக்கமே ஸாதநமென்கிறார்.

(அன்னமாயித்யாதி) தமக்கு அவன்வந்து தன்னைக்கொடுத்தபடிக்கு த்ருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறார். ப்ரஹ்மாவுக்கு ப்ரமாணத்தை வெளியிட்டாற்போலே யாயிற்று தமக்கு ப்ரமேயபூதனை தன்னை வெளியிட்டபடியும். (முனிவரோடமரரேத்த) ருஷிகளோடேகூட ப்ரஹ்மாதிகள் "வேதசக்ஷுஸ்ஸையிழந்தோம்" என்று தன்னையாஶ்ரயித்து ஏத்த. ருஷிகளுக்கும் ஆத்மோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ப்ரமாணாபேக்ஷையுண்டு, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரத்துக்கு ப்ரமாணாபேக்ஷையுண்டு. (அன்னமாய்) அபௌருஷேயத்வங்குலையாதபடி ஹம்ஸரூபியாய். (அருமறை) பெறுதற்கரியவேதம். பெறுதற்கரியது ப்ரமேயமன்று, ப்ரமாணமாயிற்று. (வெளிப்படுத்த) † ப்ரமாணத்துக்கு உத்பத்திவிநாசமாவது-ப்ரகாசாப்ரகா

முப்பதாம்பாட்டு. (மின்னுமாமழை) "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" என்றத்தைப்பற்ற (இவர் வடிவிலேயித்யாதி).

(ங) "[illegible]-வாருத்ஸ்ருஷ்டாஸ்வயம்புவா" இத்யாதியாலே வேதத்துக்கு உத்பத்திசொல்லாநிற்க (வெளிப்படுத்த) என்பானென்னென்ன; (ப்ரமாணத்துக்கு உத்பத்தியித்யாதி).

(க) தி - வாய் - க௦ - க௦ - கக. (ங)
(உ) தி - மொ - க - க - கூ -

Funding: IKS/Tattva Heritage. Digitization: Sarayu Trust/eGangotri

சங்களென்கை. (அம்மான்றன்னை) ஸர்வேஸ்வரனை இவர்களுக்கு வேதப்ரதாநம்பண்ணுகைக்கடி உடையவனுகையாலே யென்கை.

(மன்னுமாமணிமாட மங்கைவேந்தன்) இவர் தரித்தவாறே ஊரும் ஸ்த்திரமானபடி. கல்பாவஸாநத்தளவும் அழிவின்றிக்கே ஶ்லாக்யங்களான ரத்நங்களாலே செய்யப்பட்டமாடங்களையுடைத்தான திருமங்கை. (மங்கைவேந்தன்) பக்ஷியின்காலிலேவிழுந்தவர் திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரானார். (மானவேல்பரகாலன்) வேலெடுக்கவும் க்ஷமரானார்; கிஞ்சித்கரிக்கவும் பெற்றாரென்கை. † அத்தலையில் பரிவாலே யெடுத்தவேலிறே. (மானவேல்) காபுருஷனெடுக்கிலும் திருமங்கைமன்னனுக்கவல்லவேல். † மானவேற்பரகால னென்னுதல். (பரகாலன்) கையில் வாளாலும் ப்ரதிபாதநத்தாலும் ப்ரதிபக்ஷத்தைவென்று வைதிக மர்யாதையை ஸ்த்தாபித்தவர். (கலியன்) உபயத்துக்கும் அடியான மிடுக்கைச்சொல்லுகிறது. கலி - மிடுக்கு. அங்ஙனன்றியே, கலிகாலத்தைக் கடிந்தவரென்னுதல்.

(பன்னியநூல்தமிழ்மாலைவல்லார்) பன்னுதல் - பரம்புதல். ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிக ளித்தனையும் விளாக்கொலை கொண்டிருக்கை. நூல்-ஸர்வலக்ஷணோபேதமாயிருக்கை. பின்பு லக்ஷணங்கட்டுவார்க்கும் இதுவே கொண்டு செய்யவேண்டும்படியிருக்கை. தமிழ்-ஸர்வாதிகாரமா யிருக்கை. (மாலை) ஈஶ்வரனுக்கு சிரஸாதார்யமா யிருக்கை. (தொல்லையித்யாதி) கார்யகாரணரூபத்தாலே அநாதியாய் வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களைத் தாங்களே ஸவாஸநமாகப் போக்கவல்லவர். (வினை) அதாகிறது - புண்யபாபரூபமான கர்மத்வயம். இதுதான் பூர்வோத்தராகப்ராரப்தரூபமாயிருக்கும். இதுதான் அல்லாத ஜ்ஞாநாநுதயம், அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம், ஸ்த்தூலஸூக்ஷ்மரூபமான அசித்ஸம்பந்தம், வாஸநாருசிகளுமாகிற விரோதிவர்க்கத்துக்குமுபலக்ஷணம்.

(தொல்லைப்பழவினை) என்கிறது - இவைதான் † பழையதாயிருக்கையும் அடிகாணவொண்ணாதிருக்கையுமாகிற அதிசயத்தைப் பற்றச்சொல்லுதல்; அறவும் பழையதானவினையென்னுதல். (தாமே)

வேலெடுக்கை கிஞ்சித்காரமாகக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அத்தலையில் பரிவாலேயித்யாதி). (மானம்) என்றது பரகாலனுக்கு விசேஷணமான பக்ஷத்தில் - தாஸ்யாபிமாநத்தையுடையரான பரகாலனென்றபடி.

(தொல்லை) என்றும், (பழமை) என்றும் சொன்னது புநருக்தமன்றோவென்ன; கார்யகாரண ரூபத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (பழையதாயித்யாதி).

இப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் தாங்களே ஸவாஸநமாகப் போக்கவல்லார். ஈஶ்வரன் முழங்கைத்தண்ணீர்வேண்டாவென்கை.

† (அருளாயென்று-முனிவரோடமரரேத்த) என்று, அவர்களுக்கு விசேஷணமானபோது - எம்பெருமானைக் கண்டபோதே, (க) "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே" என்னசக்தரல்லாமையாலும், கீழிற் பாட்டுப்போலே இப்பாட்டில் இயலின்பலஹாநி தோற்றியிராமையாலும், எம்பெருமான் திருமேனி வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருந்ததென்கையாலும், * அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தன்னை புஜிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்படியைச் சொல்லுகையாலும், தாமே வேலெடுக்க சக்தராகையாலும், ப்ரதிபக்ஷத்தை நிரஸித்தபடியை யருளிச்செய்கையாலும், இப்படியுள்ள பேச்சுக்களெல்லாவற்றாலும் - தம்முடைய பலஹாநிபோய்த் தம்முடைய வபேக்ஷிதம் பெற்று த்ருப்தரானாரென்னுமிடம் இப்பாட்டிலே வ்யக்தம்.

[முனிவரோடமரரேத்த - அன்னமாய் அருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான்றன்னை மன்னுமாமணி மாடமங்கைவேந்தன் மானவேல்பரகாலன் கலியன் - மின்னுமாமழை தவழும் மேகவண்ணா விண்ணவர்தம்பெருமானே யருளாயென்று-சொன்ன - பன்னிய நூற்றமிழ்மாலைவல்லார் தொல்லைப்பழவினையை முதலரியவல்லார் தாமே] என்றந்வயம். (௩௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டக வ்யாக்யாநம்

முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

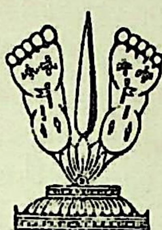
(மின்னுமாமழைதவழும்) இத்யாதியெல்லாம் ஸ்வரஸமாக ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு விசேஷணமாகத் தோன்றியிருக்க, சப்தத்தைநெருக்கி இவருக்கு விசேஷணமாக யோஜிக்கிறதுக்குக் கருத்தென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அருளாயென்று முனிவரோடமரரேத்தவென்றித்யாதி). (௩௦)

அரும்பதம் முற்றிற்று.

(க) தி - வாய் - ௫௦ - ௫௦ - ௫௦.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பொதுத் தனியன்கள்.

அழகிய மணவாள னருளிச்செய்தது.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍।
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍॥

ஸ்ரீஸைலேஸ தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்॥

கூரத்தாழ்வா னருளிச்செய்தது.

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌥𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍॥

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாத யாமுநமத்யமாம்।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்॥

𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌨𑍇।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑂃
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇॥

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜ யுக்ம ருக்ம
வ்யாமோஹத ஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே।
அஸ்மத் குரோர்பகவதோ ऽஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே॥

ஆளவந்தா ரருளிச்செய்தது.

𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍇 𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌳𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌳𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 ॥

மாதா பிதா யுவதய ஸ்தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்।
ஆத்யஸ்ய நஃ குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா॥

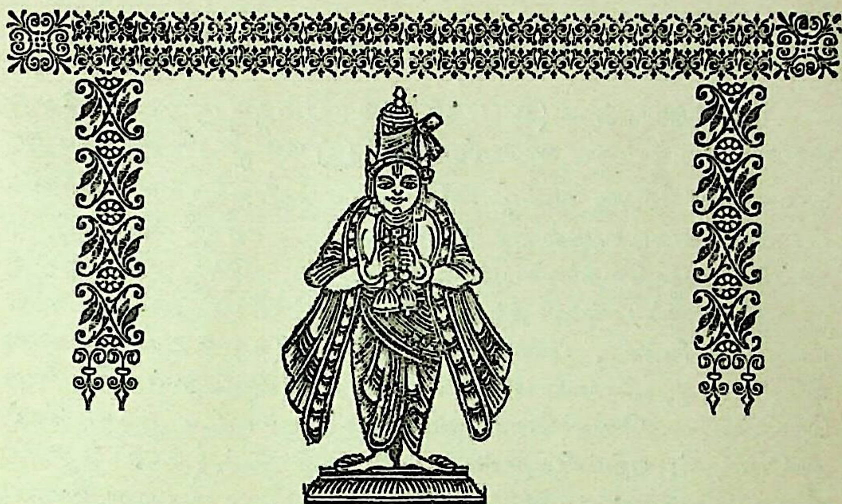
பராஶரபட்ட ரருளிச்செய்தது.

𑌭𑍂𑌤𑌂 ‡𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯 𑌭𑌟𑍍𑌟𑌨𑌾𑌥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰 𑌕𑍁𑌲𑌶𑍇𑌖𑌰 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁𑌪𑌰𑌕𑌾𑌲 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலசேகர யோகிவாஹாந்।
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ரமிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோ ஽ஸ்மி நித்யம்॥

‡ (பா) ஸரஸ்ய.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

‡ திருப்பல்லாண்டின்

தனியன்கள்.

பிள்ளைலோகார்ய ஜீயரருளிச்செய்த வ்யாக்க்யாநம்.

அவதாரிகை.—இதுதான் திருப்பல்லாண்டுத் தனியனாயிருக்கும். அந்தத் திருப்பல்லாண்டு பாடுகைக்கடியான பெரியாழ்வார் வைபவத்தைப் பெருக்கப்பேசி, அவரை ப்ரணிபாத நமஸ்காரம் பண்ணும்படி சொல்லுகிறது. ... ... *

நாதமுநிக ளருளிச்செய்தது.

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍁𑌖𑌮𑌨𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍
𑌨𑌰𑌪𑌤𑌿𑌪𑌰𑌿𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌮𑌮𑌰𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿॥ (௧)

குருமுகமநதீத்ய ப்ராஹ வேதாநஶேஷாந்
நரபதிபரிக்லிப்தம் சுல்கமாதாதுகாம: ।
ஶ்வசுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி ॥ (௧)

---

‡ இவையே பெரியாழ்வார் திருமொழிக்கும் தனியன்களாம்.

வ்யாக்க்யாநம்.—(குருமுகமநதீத்ய) - குருமுகமநதீத்ய) ஸ்வதஸ் ஸர்வஜ்ஞனு ஸர்வேஶ்வரனும்,(க)"ஸாந்தீபநேஸ்ஸக்ருத் ப்ரோக்தாம் ப்ரஹ்மவித்யாம் ஸவிஸ்தராம்-ஸாந்தீபநேஸ்ஸக்ருத் ப்ரோக்தாம் ப்ரஹ்மவித்யாம் ஸவிஸ்தராம்" என்னும்படி - ஸாந்தீபநியிடத்திலே யாய்த்து ஸகலவேதங்களையும் அதிகரித்தது; இவர், அங்ஙன் ஒரு குருகுலவாஸம் பண்ணி தந்முகேந(உ)*நலங்களாய நற்கலைகள் நாலை யும் அதிகரியாதே, புண்டரீகரைப்போலே (௩) *துளவத்தொண் டிலே மண்டி, ஸ்ரீமாலாகாரரைப்போலே (௪) *சூட்டுநன்மாலைகளைத் தொடுத்து, வடபெருங்கோயி லுடையானுக்குச் சூட்டி அடிமைசெய் து போந்தார்; ஏவம்வித தாஸ்ய ரஸஜ்ஞரான இவர். (நரபதி பரிக்லுப்தம் ஶுல்கமாதாதுகாம:-நரபதிபரிக்லிப்தம் ஶுல்கமாதாதுகாம:) என்று-ஸ்ரீவல்லபதேவனென்கிற ராஜாவானவன் பரதத்வ நிர்ணய பூர்வ கமாகப் புருஷார்த்தலாபத்தை லபிக்கைக்காக அநேகமான அர்த்தத்தை வித்யாசுல்கமாகக் கல்பித்துக் கல்தோரணத்திலே கட்டிவைக்க; இப் படிநிர்மிதமான அந்த தநத்தை வடபெருங்கோயிலுடையானு டைய ஆஜ்ஞையாலே ஆஹரித்துக்கொண்டுவரவேணுமென்கிற அபே க்ஷையையுடையராய், வித்வத்கோஷ்டியிலே சென்று. (அஶேஷாந் - வேதாந் - ப்ராஹ-அஶேஷாந்- வேதாந்-ப்ராஹ) (௫) "வேண் டிய வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்" என்றத்தைச் சொல் லுகிறது. இவர்க்கு அப்போது (௬) *வேதப்பிரானுரான (௭) *பீதக வாடைப் பிரானுர்தாமே பிரமகுருவாய், (எ) *போதில்கமல வன்னெ ஞ்சம் புகுந்து (அ) *நாவினுளானுய், (௯) *நாவினுள் நின்று மலரும் ஞானக்கலைகளை இவர்முகேந பேசுவித்தானிறே. (௧0) *எயிற்றிடை மண்கொண்ட வெந்தையான (௧௧) *ஞானப்பிரானுய்த்து இவரை (௯) *ஞானக்கலைகளை ஓதுவித்தது. ஆகையாலே நாட்டார்க்கு ஓதினவிட மொழிந்து ஓதாதவிடம் தெரியாதிருக்குர்; இவர்க்கு *மயர்வறமதி நலமருளுகையாலே அசேஷவேதங்களு மருளிச்செய்யும்படி விசத மாய்த்து. அத்தாலே (௧௨) "வேதாந்த விழுப்பொருளின்மேலிருந்த

(க) (உ) தி-ச-வி-௯0. (௩) தி-மா-சடு. (௪) தி-வி-உக.
(௫) பெரி-திரு-தனி. (௬)பெரி-திரு-டு-உ-க. (எ)பெரி-திரு-டு-உ-அ.
(அ) தி-வாய்-க-௯-எ. (௯)தி-வாய்-க-௯-அ. (௧0)பெரி-திரு-டு-உ-௯.
(௧௧) தி-வி-௯௯. (௧உ) பெரி-திரு-ச-௩-௧௧.

விளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனன்'' என்னும்படி பரதத்வ ஸ்தாபநம்பண்ணி அந்த வேததாத்பர்யமான திருப்பல்லாண்டை, (க) *அங்கானைமேல் மங்கலவீதி வருகையிலே மங்களாசாஸநமாக வருளிச்செய்தார். "வேதாந்தேஷு - வேதாந்தேஷு" என்கிறதுக்குள்ளே இதுவும் அந்தர்ப்பூதம். (உ) "வேதைஶ்ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்ய:- வேதைஶ்ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்ய:" என்னக் கடவதிறே.

(ஶ்ரீஸூக்தி - ஶ்ரீஸூக்திம்) அநந்தரம், வித்வான்களை வென்று கிழியறுத்து அந்தத(ந)நத்தை ஸ்வாமிஸந்நிதியிலே ஸமர்ப்பித்து, மீளவும் தம் துறையான (ங) *துளவத்தொண்டிலே மூண்டு நடத்திக்கொண்டு போர; அக்காலத்திலே ஆண்டாள் இவர்க்குத் திருமகளாகத் திருத்துழாயடியிலே அவதரிக்க; இவரும் (ச) திருமகள்போல வளர்த்துப்போர; அஞ்சுபிராயத்திலே, திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்களை அநுகரித்துத் திருப்பாவைபாடி, அதுக்குமேலே, அவர் (ரு) *தொடுத்த துழாய்மலரை, (சு) "வியன்துழாய்க்கற்பென்றுசூடும் கருங்குழல்மேல்" என்கிறபடியே சூடிக்கொடுத்தவளாய், பின்பு ப்ராப்தயௌவநையாய், (எ) * மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழாததன்மையளாய், (அ) "தீமுகத்து நாகணைமேல் சேரும் திருவரங்கர்" என்றும், (கூ) "பணவாளரவணைப் பற்பலகாலமும் பள்ளிகொள் மணவாளர்" என்றும் சொல்லப்படுகிற அழகிய மணவாளப்பெருமாளை ப்ரார்த்தித்துத் திருமணம் புணருகையாலே அவர் மணவாளப்பிள்ளையானார். (க0) * மறைநான்கு முன்னோதிய பட்டனுக்கிறே (கக) *பட்டர்பிரான் கோதையைக்கொடுத்தது. ஆகையாலே, ஔபசாரிகமாகவன்றிக்கே, யதாவாக ரங்கநாதனுக்குப் பட்டநாதர் மாமனாரானார். அத்தாலே (அமரவந்த்யம் - அமரவந்த்யம்) என்கிறது. அதாவது - (கஉ) *வடிவுடைவானோர் தலைவனான தன்னை, அவர்கள் அடிவணங்கி ஏத்துமாபோலே, இவர் தம்மையும் அமரர் வந்திக்கும்படியான வரிசை கொடுத்தபடி.

(க) நா-தி-சு-க0. (உ) கீ-கரு-கரு. (ங) தி-மா-சரு.
(ச) பெரி-தி-ங-அ-ச. (ரு) தி-ப-கூ. (சு) ங-திரு-சுகூ.
(எ) நா-தி-க-ரு. (அ) நா-தி-கக-க. (கூ) நா-தி-கப-சு.
(க0) தி-மொ-எ-ங-எ. (கக) தி-பா-ங0. (கஉ) தி-வாய்-எ-உ-க0.

(க) * தம்மையே யொக்க வருள்செய்வரிறே. பட்டநாதரான மாத்ர மன்றிக்கே, தேவர்களாலும் ஸ்துத்யராயிருக்குமவரென்கிறது. (உ) "விரும்புவ ரமரர்மொய்த்து" என்னக்கடவதிறே. அஸ்த்தாநே பய சங்கிகளானவர்களையும் இவர் மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவராகையாலே, அவர்களும் இவர்க்கு ஸ்துத்யபி(ஃ)வாதநங்களைப் பண்ணுவர்கள். (௩) "𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌨𑍀𑌚𑌭𑌾𑌵𑁈𑌃 - பரஸ்பரநீசபாவை:" என்னக்கடவதிறே.

இனி ரங்கநாதனோடே ஸம்பந்திக்கைக்கீடான பட்டநாதகுலத்தைச்சொல்லுகிறது (𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕𑌂 - த்விஜகுலதிலகம்) என்று. (௪) * வேயர்தங்கள்குலத்துதித்த விட்டுசித்தராகையாலே, (௫) "அந்தணனையான்கண்ட தணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே" என்னும்படி கண்டு கொடுத்தார். த்விஜகுலதிலகராகையாவது - ப்ராஹ்மண குலத்துக்கெல்லாம் முக்க்யராய், ஶிரஸாவாஹ்யராய், ஶ்ரேஷ்ட்டராயிருக்கையென்றபடி. (𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 - தம்விஷ்ணுசித்தம்) அப்படி ஶ்ரேஷ்ட்டராய், விஷ்ணுவை எப்போதும் சித்தத்திலே யுடையரானவரையென்கிறது. (௬) "வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர்விட்டு சித்தன் விரும்பியசொல்" என்று - அடியிலே தமக்கு நிரூபகமாக ஆழ்வார் தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. "விஷ்ணுசித்தம்" என்கையாலே, (எ) "மின்னு நூல் விட்டுசித்தன் விரித்த" என்று - பெரியாழ்வார் திருமொழியடியிலும். (அ) "விட்டுசித்தன் மனத்தே கோயில்கொண்ட கோவலனை" என்று - முடிவிலுமருளிச்செய்கையால், இந்தத்திருநாமத்தாலே அந்த ப்ரபந்த ப்ரவக்தாவென்னுமதுவும் ஸூசிதம். அதுக்கும் தனியன் இதுவேயிறே. (அ) "அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலும் ஐதுநொய்தாகவைத்து எனமனந்தனுள்ளேவந்துவைகிவாழச்செய்தாயெம்பிரான்" என்னும்படி இவர் திருவுள்ளத்திலே அத்யபி(ஃ)நிவிஷ்டனுமிருக்குமாய்த்து. (𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 - விஷ்ணுசித்தம்) (௯) * விஷ்ணுநா வ்யபதேஷ்டவ்யராயிருக்கிறபடி. (௧௦) "நின்கோயிலில்வாழும் வைட்டணவன்" என்றாரிறே. அவனும் வைஷ்ணவ ஸம்பந்தத்தை அபேக்ஷித்துக் கைப்பற்றினான். (𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 - தம்விஷ்

(க) தி-மொ-கக-௩-௫. (உ) தி-வாய்-௩-௪-கக. (௩) வை-ஸ்த-எ௫. (௪) பெரி-திரு-௫-௪-கக. (௫) தி-மொ-௫-௬-எ. (௬) தி-ப-கஉ. (எ) பெரி-திரு-க-உ-க0. (அ) பெரி-திரு-௫-௪-அ. (௯) விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதை. (௧0) பெரி-திரு-௫-க-௩.

ணுசித்தம்நமாமி) அந்த விஷ்ணுசித்தரை (க) "கிழியறுத்தான்பாதங்கள் யாமுடையபற்று" என்னும்படி ஸேவிக்கிறேனென்கிறது. நமஸ்காரமும் ஸேவையும் பர்யாயம். (உ) "ஓம் நமோ விஷ்ணவே - ஓம் நமோ விஷ்ணவே" என்னுமது விஷ்ணுசித்தவிஷயத்திலேயாய்த்து; விசேஷஜ்ஞர்க்கு பகவத்விஷயத்திலே அரைவயிறாய், இங்கேயிறே எல்லாம் பூர்ணமாவது. (ங) * நம்பி விட்டுசித்தரிறே. இத்தால் - ப்ரதம ப்ரபந்தாநுஸந்தாநதசையில் தத்வக்தாவான ஆழ்வாரை (ச) "தம் வ-ஞவ-ஹிவாஉயேஃ - தம்பூர்வமபிவாதயேத்" என்று ப்ரதமம் திருவடிதொழும்படியைச் சொல்லிற்றாய்த்து. (க)

அவ.—(மின்னார்தடமதிளித்யாதி)இதில், ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் பட்டர்பிரானுன பெரியாழ்வா ரவதரணஸ்த்தலத்தை அநுஸந்திப்பார் திருவடிகளைத் தொழுகையிலுண்டான ப்ரீதியையும், அவர் செயலைச்சொல்லுகையாலுண்டான விரோதி நிவ்ருத்யாதிகளிலே த்ருப்தியையும் மநஸ்ஸோடே சொல்லி உலாவுகிறதாயிருக்கிறது. *

பாண்டிய பட்டரருளிச்செய்தது.

மூ.—மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூரென்றொருகால்
சொன்னார்கழற்கமலம் சூடினோம்—முன்னாள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினில் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே வந்து. ... ... (உ)

வ்யா.—(மின்னார்தடமதிள்சூழ்) தேஜஃப்ரசுரமான பெரியமதிளாலே சூழப்பட்ட வில்லிபுத்தூர். இத்தால் (ரு) * செம்பொனேய்ந்த மதிளாயிருக்கை. ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்டவொண்ணுதபடியாய், அநுகூலர்க்குக் கண்டு வாழும்படியாயிருக்கை. கல்மதிள்போலே அத்தலைக்கு அரணாய், மங்களாசாஸநபரரான பெரியாழ்வார் இருக்குமூரில் மதிளிறே; ஏவம்விதமான மதிளாலே சூழப்பட்ட. (வில்லிபுத்தூரென்று ஒருகால்சொன்னார் கழற்கமலம்சூடினோம்) ஒருகாலாகிலும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரை உச்சரித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாதகமலங்களை (சு) * பைங்கமலத்தண்டெரியலாகத் தலையிலே சூடினோம். (எ) "கோவிந்தன்றன்னடியார்களாகி யெண்டிசைக்கும் விளக்

(க) பெரி-திரு-தனி. (உ) விஷ்ணுஷடக்ஷரி. (ங) ந-தி-கஙு-கo.
(ச) (ரு) தி-வாய்-கூ-கo. (சு) தி-பா-ஙo.
(எ)பெரி-தி-உ-கூ-கக.

காகி நிற்பாரிணையடி யென் தலைமேலவே" என்றிறே ஆழ்வாருமருளிச்செய்தது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்தான், வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கும் ஆழ்வார்க்கும் ஆண்டாளுக்கும் நிரூபகமான தேசமாய்த்து. (க) "வில்லிபுத்தூருறைவான்" (உ) "வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டர்பிரான்" (ங) "அன்னவயல் புதுவையாண்டாள்" (ச) "கோதைபிறந்தவூர்-வில்லிபுத்தூர்" என்னக்கடவதிறே. ப்ரணவம்போலே மூவரும் கூடவாயிருக்கை. இப்படி உத்தேஶ்யமான ஊரை ஒருகால் அநுஸந்திப்பார் எப்போது முத்தேஶ்யராகையாலே, அவர்கள் ஸ்ரீபாதங்கள் சிரோபூஷணமாக தா(தா)ர்யமென்கிறது; (ரு) "அரசமர்ந்தானடிசூடுமரசு" என்னுமாபோலே.

பின்னை விரோதிகள் செய்ததென்னென்னில்; (முன்னாள்கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினில்சேரும் வழியறுத்தோம்) முன்னாள் கிழியறுக்கையாவது-முற்காலத்திலே பாண்டியன் வித்யாசுல்கமாகக்கட்டின த்ரவ்யக்கிழியை, அங்கேசென்று, வேதாந்தார்த்தமுகேந "விஷ்ணுவே பரதத்வம்" என்று விஷ்ணுசித்தரான தாம் வித்வஜ்ஜநங்களைவென்று த்ரவ்யக்கிழியையறுத்த ஆழ்வாருடைய இந்த அத்யத்புதகர்மத்தை அநுஸந்தித்தோம்; அத்தாலே கீழ்மையினில்சேரும் வழியறுத்தோம். (சு) "ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்த்வத꞉। த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந - ஜந்ம கர்மச மேதிவ்யமேவம் யோவேத்தி தத்வத꞉ - த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதிஸோऽர்ஜுந" என்று- க்ருஷ்ணவிஷயத்தில் ஜந்மகர்மங்கள் ஜந்மஸம்ஸாரபந்தத்தை அறுக்குமாபோலேயாய்த்து விஷ்ணுசித்தர் ஜந்ம கர்மங்களும். இங்கும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஜந்மமும், கிழியறுக்கை கர்மமுமாயிருக்கும். கீழ்மையினில்சேரும் வழியறுக்கையாவது-நிஹீநக்ருத்யத்தாலே ப்ராபிக்கும் ப்ரதிபந்தகமான மார்க்கத்தைச் சேதித்தோம். (எ) [புறநெறிகளைகட்டு] அவைதிகமார்க்கத்தையடைகை பாபபலமிறே. (அ) "மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர்கேட்டிருப்பர்" என்று - இவர்தாம் ஸந்மார்க்கவர்த்திகளிறே. அன்றிக்கே, "கீழ்மையினில்சேரும் வழி" என்று-அத꞉(த꞉)பதநத்திலே ப்ராப்தமான மார்க்கமென்று-அர்ச

(க) நா-தி-ரு-ரு. (உ) (ங) தி-பா-தனி.
(ச) முக்தகம். (ரு) பெரு-திரு-கo-எ. (சு) கீ-சு-கூ.
(எ) தி-வாய்-க-ங-ரு. (அ) நா-தி-கக-கo.

சிராதிமார்க்கத்துக்குக் கீழாய், புநராவ்ருத்தி லக்ஷண ஹேதுவான தூமாதி மார்க்கத்ரயத்தையும் நிரோதித்தோம். (நெஞ்சமேவந்து)(க) *நெறிநின்ற நெஞ்சாய், நீ அநுகூலிக்கையாலே இந்த லாபத்தை லபித்தோம். (வந்து) இவ்வளவும் வந்து; ஆழ்வாரளவும்வந்து, வில்லிபுத்தூரென்றொருகால் சொன்னார்கழற்கமலஞ்சூடினோம்; கீழ்மையினில்சேரும் வழியறுத்தோம்; இதுவன்றோ நீ அநுகூலித்ததால் பெற்ற பேறு; நீ என்வழி வருகையாலே இவையெல்லாம் பெற்றோம். இஷ்டப்ராப்தியோபாதி அநிஷ்ட நிவாரணமும் ப(ஃ)லமிறே. (நெஞ்சமேவந்து) (உ) "நெஞ்சமே நல்லை நல்லை உன்னைப்பெற்றாலென்செய்யோ மினியென்ன குறைவினம்" என்றாப்போலே பெற்ற பேற்றைப்பேசி நெஞ்சோடே ஹர்ஷிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. "வில்லிபுத்தூரென்று ஒருகால்சொன்னார்" என்றது-(ந) "வண்டினினிசைக்கும் வில்லிபுத்தூர்" என்றும், (ச) "மென்னடை யன்னம் பரந்து விளையாடும் வில்லிபுத்தூர்" என்றும் பகவத்விஷயத்திலே தமப்பனாரும் மகளாரும் ஒருகால் சொன்னாப்போலே, பாகவதவிஷயமாக ஒருகால் சொன்னாரென்றபடி. ஸம்பந்தாநுஸந்தாநம் ஸக்ருத்தென்றபடி.

அவ.—(பாண்டியன் கொண்டாட) இதில், ப்ரபந்தவக்தாவான பெரியாழ்வார் திருவடிகளில் உபாய ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

மூ.—பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்
ஈண்டிய சங்க மெடுத்தூத—வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று. (உ)

வ்யா.—(பாண்டியன்கொண்டாட) (ரு) 'தென்னன் கொண்டாடும்" என்னுமாபோலே "நமக்கு பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணித்தரும்படி பட்டர்பிரான் வந்தான்"என்று பாண்டியனை ஸ்ரீவல்லபதேவன் சொல்லிக்கொண்டாட. அத்தசையிலே (ஈண்டியசங்கமெடுத்தூத) திரண்டிருக்கிற வித்வத்ஸங்கமானது, ஓரோப்ரதேசங்களிலே ஓதிக்கிடக்கிற ப்ரஹ்மஸாபரவாக்யங்களை எடுத்து ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளைப் போரப்பொலியச்சொல்லி உபந்யஸிக்கவென்னுதல்; (ஈண்டியசங்கம்

(க) க-திரு-அந. (உ) தி-வாய்-க-கo-ச. (ந) உ-உ-ரு.
(ச) நா-தி-ரு-ரு. (ரு) சு-உ-எ.

உ

மடுத்தூத) என்று - ஜயசங்கங்கள் பலவற்றையும் வாயிலே மடுத்து ஊதவென்னுதல். (க) "பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலி" என்னக்கடவதிறே. (எடுத்தூத) என்றபோது - சங்கத்தை எடுத்து வாயாலே ஊதவென்றபடி. (அடுத்தூத) என்றபோது - கிட்டி ஊதவென்றபடி.

அதிக்ஷேபித்த வித்வான்கள் வாயடைக்கும்படி (வேண்டிய வேதங்களோதி) (உ) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 - ஸர்வே வேதா யத்பத மாமநந்தி" (ங) "𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 - வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹ மேவ வேத்ய:" என்கிறபடியே வேதங்களெல்லாவற்றாலும் ஆராதநப்ரகாரத்தையும் ஆராத்ய வஸ்துவையும் சொல்லுகிறதென்றறுதியிட்டு, பகவத்பரத்வத்தை ஸாதித்து, இனித் ‡ தாழுகைக்கு ஹேதுவென்? என்று திருவடிகளிலே தாழ்ந்த கிழியை, த்வரித்து அறுத்தவருடைய - த்ரவ்யக்ரந்தியை அறுத்தவருடைய. (பாதங்கள்) கிழியறுத்த பட்டர்பிரான் பாதங்கள். (யாமுடையபற்று) "பட்டர்பிரானடியேன்" என்னும்படி அவர்க்கு சேஷபூதராயிருக்கிற நம்முடைய ரக்ஷை. (ச) "தகையான்சரணம் தமர்கட்கோர்பற்று" என்கிற பொதுவானவனுடைய திருவடிகளன்று, (ரு) * அவனைப்பல்லாண்டென்று காப்பிடும் பான்மையன்தாள். (யாமுடையபற்று) நம்முடைய, அரண் - புகல் - உபாயம்; சரண்யமென்றபடி. (யாமுடையபற்று) - பற்றற்ற நம்முடைய பற்று. (சு) "பற்றிலார் பற்ற நின்றான்" என்னக்கடவதிறே.

தனியன்கள் வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

பிள்ளைலோகார்ய ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) நா-தி-கo-கூ. (உ) கட-வ-உ-கரு. (ங) கீதை-கரு-கரு.
(ச) தி-வாய்-கo-ங-கo. (ரு) இரா-நூ-கரு. (சு) தி-வாய்-எ-உ-எ.
‡ தாழ்கை-விலம்பிக்கை.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த
திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

(க) "பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம் - பதிம் விஸ்வஸ்யாऽத்மேஸ்வரம்" என்றும், (உ) "தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் - தமீஸ்வராணும் பரமம் மஹேஸ்வரம்" என்றும் - ஸர்வஸ்வாமியாகவும் ஸர்வநியந்தாவாகவும் ஸர்வேஸ்வரன் ஸ்வரூபத்தை நிர்ணயித்து, சேதநஸ்வரூபத்தை (ங) "யஸ்யாஸ்மி - யஸ்யாऽஸ்மி" என்றும், (ச) "பரவாநஸ்மி - பரவாநஸ்மி" என்றும், (ரு) "தாஸோऽஹம் வாஸுதேவஸ்ய - தாஸோऽஹம் வாஸுதேவஸ்ய" என்றும், (சு) "தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே - தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே" என்றும் நிரூபித்து, இந்தஸ்வரூபாநுரூபமான ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாநாநுரூபமான

அரு.—பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை, ஸ்வாசார்யநியமத்தாலே திருவாய்மொழிக்கு இருபத்துநாலாயிரமாக ஒரு வ்யாக்யாநம்செய்தருளி, பின்புள்ளவையான இருபத்துமூன்று திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் (எ) *தெரிய வ்யாக்யைகள் செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, (அ) *வேதத்துக்கு ஓமென்னுமதுபோல் உள்ளதுக்கெல்லாம் சுருக்கான திருப்பல்லாண்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளக்கோலி, வக்த்ருவைலக்ஷண்ய பூர்வகமாக இப்ப்ரபந்த வைபவத்தைப் பலபடியாலும் உபபாதித்துக்கொண்டு, ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யத்தையும் சுருங்க வருளிச்செய்கிறார். "பதிம்விஸ்வஸ்ய" இத்யாதி, "மேலிற்பாட்டு பல ஸ்ருதி" என்னுமளவும்.

அதில், சேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாகப் பெரியாழ்வாரை ஸர்வேஸ்வரன் அவதரிப்பித்தருளினானென்றருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதிஷ்டிகை யிடுகிறார் (பதிம்விஸ்வஸ்யேத்யாதி). எடுத்த ஸ்ருதிக்கர்த்தம் - (ஸர்வஸ்வாமியாகவும் ஸர்வநியந்தாவாகவும்) என்றது. (ஸ்வரூபாநுரூபமான ஜ்ஞாநமாவது) - ஶேஷபூதனுக்கு ஶேஷிபக்கல் கைங்கர்யமே கர்த்

(க) தை-நா-கக. (உ) ஶ்வேதாஶ்வ-சு. (ங) யஜு-அஷ்ட-ங-ப்ர-எ.
(ச) ரா-ஆர-கடு-எ. (ரு) (சு) ஹாரீதஸ்ம்ருதி.
(எ) உ-தே-ர-ககு. (அ) உ-தே-ர-சகூ.

வ்ருத்தமும் ப்ராப்தமாயிருக்க, அயஃபிண்டத்துக்கு அக்நிஸம்ஸர்க்கத்தால்வந்த தாதாத்ம்யம்போலே, சேதநர் அசித்ப்ரத்யாஸத்தியாலே, "தேவோஃஹம், மநுஷ்யோஃஹம்" என்று அஹங்கரித்து, புத்ரமித்ராதிகள் பக்கலிலே மமதாபுத்தியைப்பண்ணி, இப்படி ப்ரவாஹரூபேண நித்யமான அஹங்கார மமகாரங்களாலே ஸர்வேஶ்வரகதமான ஸ்வாமித்வ நியந்த்ருத்வங்களைத் தங்கள் பக்கலிலே அத்யவஸித்து, ஸ்வதஃப்ராப்தமான பாரதந்த்ர்யத்தில் விமுகராய் அதஏவ சப்தாதி விஷய ப்ரவணராய், அத்தால்வந்த ராகத்வேஷாதிகளாலே அபிபூதராய்ப்படுகிற துஃக்கபரம்பரைகளை அநுஸந்தித்து, நிருபாதிக சேஷியான ஸர்வேஶ்வரன், "ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம் - ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம்" என்கிறபடியே தத்வ ஹிதங்களை அறிந்து நல்வழி போகைக்குடலாக சாஸ்த்ரத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளினான்; (க) "ஹார்த்தம் தமஸ்ஸதஸதீச விவேக்துமீஶோ மாநம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி - ஹார்த்தும் தமஸ்ஸதஸதீச விவேக்துமீசோ மாநம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி" என்னக்கடவதிறே.

இந்த சாஸ்த்ர ப்ரதா(ன)நமும் வாஸநாதூஷிதமாகையாலே அகிஞ்சித்கரமாக, ஓலைப்புறத்திற்செல்லாத தேசத்திலே எடுத்துவிடும்

தவ்யமென்கிற ஜ்ஞாநமென்கை. (வ்ருத்தமும்) என்ற வநந்தரம் "தங்களுக்குண்டாம்படி அர்த்திக்க" என்று ஶேஷம். (தாதாத்ம்யமாவது) - அபேதபுத்தி. (சேதநர்) என்றது - கீழும்மேலும் அந்வயிக்கிறது. (அஹங்கார மமகாரங்களாலே) என்றது - அஹங்கார மமகாரஹேதுவான அசித்ப்ரத்யாஸத்தியாலே யென்றபடி. உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (ஹார்த்து மித்யாதி). (ஸதஸதீ) - நல்லதும் தீயதும்.

(உ) "ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு யாபுத்திர்பாவிதா நருணாம் தாமேவ பஜதே ஜந்துருபதேஶோ நிரர்த்தக: - ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு யாபுத்திர்பாவிதா ந்ருணும் | தாமேவ பஜதே ஜந்து ருபதேஶோ நிரர்த்தக:" என்கிற வசநத்தையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஶாஸ்த்ரப்ரதாநமு மித்யாதி). (அகிஞ்சித்கரம்) என்றது - அநேக விஷயங்களில் அகார்யகரமென்றபடி. (எடுத்துவிடுகையாவது) - ஸே

(க) ர-ஸ்த-உ-சக. (உ)

ராஜாக்களைப்போலே ராமக்ருஷ்ணுதிரூபேண வந்தவதரித்து, (க) "வித-வ்வந நிர்லேஶாக ஹரஆஜஸ்ய ஶாஸநாக்-பித்ருவசந நிர்த்தேஶாத் பாத்வாஜஸ்ய ஶாஸநாத்" என்று- பித்ருவசந பரிபாலநாதிகளை ஆசரித்தருளியும், இளையபெருமாளை இடுவித்து, "வகுத்த விஷயத்தில் சேஷவ்ருத்தியே இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்" என்னுமிடத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளியும், (உ) "ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய- ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய" என்று கொண்டு இந்த வ்ருத்திக்கடியான பாரதந்த்ர்யத்தை ஸ்ரீபரதாழ்வானையிட்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளியும், இப்பாரதந்த்ர்யகாஷ்ட்டையை, (ங) "ஶத்ருக்நோ நித்யஶத்ருக்ந: ஶாதேந-நீத: - கச்சதா மாதுலகுலம் பரதேந - நீத:" என்று கொண்டு ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானையிட்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளியும், க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து தூத்யஸாரத்யங்களை ஆசரித்தருளியும், (ச) "யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட:- யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட்ட:" என்று-"ஶ்ரேஷ்ட்ட ஸமாசாரம் கர்த்தவ்யம்" என்று உபதேசித்தருளியும், இப்படி பஹுப்ரகாரத்தாலே ஆத்மாக்களுடைய பாரதந்த்ர்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளின விடத்திலும், பெரியவன் தாழநின்று ஆசரித்த இம்மஹா குணத்திலே (ரு) "அவஜாநந்தி மாம் மூடா: - அவஜாநந்தி மாம் மூடா:" என்கிறபடியே அநீஸ்வரத்வமாகிற தோஷத்தை ஆவிஷ்கரித்துக் காற்கடை கொள்ளுகையாலே அவையும் கார்யகரமாய்த்தில்லை. "இனி, நாம் பார்வைவைத்து ம்ருகம் பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீய

னையைத்திரட்டிக்கொண்டு போகை. பெருமாள் ஸாமாந்யதர்மநிஷ்ட்டரென்று தோற்றுகைக்காக (வகுத்த விஷயத்தில்) என்றது. (என்று கொண்டு) என்றது - என்று சொல்லப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற வென்றபடி. இளையபெருமாளை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக (இந்த வ்ருத்திக்கடியான பாரதந்த்ர்யம்) என்றது. (இந்தவ்ருத்தி) - அசித்தைப்போலே யிருக்கை. ஸ்ரீப்ரதாழ்வானிலும் ஆதிக்யம்தோற்ற (இப்பாரதந்த்ர்ய காஷ்ட்டை) என்றது. (அவஜாநந்தி) அவஜ்ஞாம் குர்வந்தி. இத்தைப்பற்ற (காற்கடை கொள்ளுகையாலே) என்றது. "மூடா:" என்கிறத்தைப்பற்ற (கார்யகரமாய்த் தில்லை) என்கிறது. (பார்வை) என்கிறது - ம்ருகம்பிடிக்க ஸாதநமாக வைத்த ம்ருகம். "பார்வைவைத்து ம்ருகம்பிடிப்பாரைப் போலே" என்கிற த்ருஷ்டாந்தபலத்தாலே, ஆழ்வாருடைய அவதாரம்

(க) ரா-பா-க-உச. (உ) ரா-அ-அஉ-கஉ. (ங) ரா-அயோ-க-க.
(ச) கீதை-ங-உக. (ரு) கீதை-கூ-கக.

முகத்தாலே சேதநரை வசீகரிக்கவேணும்" என்று பார்த்தருளி, பெரியாழ்வாரை அவதரிப்பித்தருளினான்.

இவ்வாழ்வார், ஸஹஜதாஸ்யத்தை யுடையராகையாலே "பகவத் விஷயத்திலே கிஞ்சித்கரித்து காலக்ஷேபம்பண்ணவேணும்" என்று பார்த்தருளி, அதுசெய்யுமிடத்தில் "அவனுகந்த அடிமையே கர்த்தவ்யம்" என்று அநுஸந்தித்து, அவதாரங்களை ஆராய்ந்தவிடத்தில், கம்ஸனுக்குப் பணிசெய்துபோந்த மாலாகாரர் க்ருஹத்திலே எழுந்தருளிப் பூவை இரந்து, அவன்றான் (க) "𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌪𑌰𑌮𑍌 𑌨𑌾𑌥𑍌 𑌮𑌮 𑌗𑍇𑌹𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑍌 । 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑌃 - ப்ரஸாதபரமௌ நாதௌ மம கேஹமுபாகதௌ - தந்யோऽஹமர்ச்ச யிஷ்யாமீத்யாஹ மால்யோபஜீவநஃ" என்று உகந்து சூட்டச் சூடினபடியை அநுஸந்திக்கையாலே "இவ்விஷயத்துக்குப் பூவிடுகையொழிய வேறு கர்த்தவ்யமில்லை நமக்கு" என்று திருநந்தவநம் செய்கையிலே உத்யோகித்தா ரொருவரிறே.

இன்னமும், மற்றையாழ்வார்களிற் காட்டில் இவர்க்கு நெடுவாசியுண்டு;—அவர்கள், தந்தாமுடைய ஸம்ருத்திகளை எம்பெருமானாலே

கார்யகரமென்று தோற்றுகிறது. இத்தால் - ஶாஸ்த்ரங்களாலும் அவதாரங்களாலும் திருந்தாதாரும் ஆழ்வாராலே திருந்தினார்களென்று வைபவம் சொல்லிற்றாய்த்து.

ஆக, ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வாரை அவதரிப்பித்து சேதநரை வசீகரிக்கப்பார்த்தான் என்றார் கீழ், இப்படி ஆழ்வாராலே சேதநர் திருந்துகைக்கு இவ்வாழ்வார்க்குள்ள ஏற்ற மென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாழ்வாரித்யாதி). (உ)"ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள்" என்றிருக்கையாலே, (ஸஹஜதாஸ்யத்தை யுடையராகையாலே) என்றது. (அவனுகந்த அடிமை) என்கையாலே, ஸ்வார்த்த கைங்கர்யபரரை வ்யாவர்த்திக்கிறார். (அவதாரங்களை) இத்யாதிக்குக்கருத்து - ராமாவதாரத்தில் கிஞ்சித்கரித்த ஸுக்ரீவாதிகள் ஸ்வார்த்தபரராகையாலும், இளையபெருமாள் தாமே பின்தொடருகையாலும், வாமநாவதாரத்தில் மஹாபலி, அவனிரந்தபோது நீர்வார்த்துக்கொடுத்து ஔதார்யம் பெற்றுப்போகையாலும், இவ்வபதாநத்தில், அந்யபரனான தன்னை அவனிரக்கத்தானுகந்து பூவிட்டானென்கிறது ஏற்றமிறேயென்று பூவிடுகையிலே தாமுமுத்யோகித்தாரென்று.

(ங) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிற மற்றையாழ்வார்களிலும் இவருக்கு ஏற்ற மருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதி). வாசி தன்னை உபபாதிக்கிறார் (அவர்களித்யாதி). (தந்தாமுடைய ஸம்ருத்திகள்)

(க) வி-பு-ரு-கக-உக. (உ) க-ங. (ங) தி-வாய்-உ-கூ-ச.

பெற நினைத்திருப்பர்கள், இவர், தம்மை அழியமாறிவரும் பகவத் ஸம்ருத்தியையே தமக்குப் புருஷார்த்தமாக நினைத்திருப்பர். அவர்கள், ஈஶ்வரனைக் கடகாகப்பற்றித் தந்தாமுடைய பயநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிற்பர்கள்; இவர், தாம் கடகாகநின்று "அவனுக்கு என்வருகிறதோ!" என்று பயப்பட்டு அந்த பயநிவ்ருத்தியிலே யத்நம் பண்ணுகிற்பர்.

இப்படி மற்றையாழ்வார்களிற் காட்டில் இவர்க்குண்டான நெடுவாசிபோலே, மற்றை ப்ரபந்தங்களிற் காட்டில் திருப்பல்லாண்டுக்கு நெடுவாசியுண்டு;—வேதமென்ன, ததுபப்ரும்ஹணமான இதிஹாஸ புராணங்களென்ன, இவைபோலே அதிக்ருதாதிகாரமாயிராது; ஸர்வாதிகாரமான திருவாய்மொழியிலுண்டான அருமையும் இதுக்கில்லை;- (க) "அரியயனரனென்னு மிவரை" (உ) "ஒன்றநும்மனத்துவைத்து" என்றும், (ங) "முனியேநான்முகனே முக்கண்ணப்பா" என்றும் உபக்ரமம் தொடங்கி உபஸம்ஹாரத்தளவும் செல்ல த்ரிமூர்த்திஸாம்யத்தை யருளிச்செய்கையாலே, (ச) "ஐயே விஷ்ணுமிஶம் வ்ரஜ

என்றது- அநுபவ கைங்கர்யங்களால் தங்களுக்குண்டான தழைப்பு. (பகவத்ஸம்ருத்தி) என்றது - மங்களாஶாஸநத்திலுண்டான தழைப்பு. இவ்வாசிதன்னை முகபேதேந விவரிக்கிறார் (அவர்கள் ஈஶ்வரனையித்யாதி). (கடகாக) - பரிசையாக; - ரக்ஷகமாக வென்றபடி.

ஆக, வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்தாராய், இத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகக்கொண்டு ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தைப் பலபடியாக அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி மற்றையித்யாதி). வாசி எப்படி யென்ன (வேதமித்யாதி). அதிக்ருதாः - அதிகாரிணः, தேஷாமதிகாரோ யஸ்மிந்நிதி விக்ரஹः. ஆனால், ஸர்வாதிகாரமாகத் திருவாய்மொழியுண்டே, இதுக்கு அதிலும் அதிசயமென்னென்ன, (ஸர்வேத்யாதி). அதுக்கு அருமையேதென்ன (அரியய னித்யாதி). "ஒன்றநும்மனத்துவைத்து" என்றது, (உ) "நன்றெழில் நாரணன் நான்முக னரனென்னுமிவரை" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து. இந்தப்பாசுராந்தரத்தையும் சேர்த்தெடுத்தது, அப்யாஸம் தோற்றுகைக்காக. (த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யத்தை யருளிச்செய்கையாலே) என்றது - நிஷேதிக்கைக்கு ப்ரஸக்திரூபேண ஸாம்யம் சொல்லுகையாலே யென்றபடி. (க) "மனப்பட்டதொன்றே" என்ற விடத்திலும் (உ) "இருபசையறுத்து" என்றவிடத்திலும், (ங) "முனியே" என்ற விடத்

(க) தி-வாய்-க-ங-ரு. (உ) திவாய்-க-ங-எ. (ங) திவாய்-க௦-க௦-க. (ச) ர-ஸ்த-உ-ருக.

ரவதார: - மத்யே விரிஞ்சகிரிஶம் ப்ரதமாவதார:" என்று ரகுகுல ஸஜாதீயனுயும் யதுகுல ஸஜாதீயனுயும் அவதரித்தாப்போலே, ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே வந்தவதரிக்கையாலே வந்த ஸாம்யமென்று நிர்வஹிக்கவேண்டும் அருமையாதல், (க) "நீராய் நிலனுய்" என்று தொடங்கி,(க) "சிவனுயயனுனுய்" என்று-சேதநாசேதநவாசி (வாசு) சப்தங்களோடே ஸமாநாதிகரிக்கையாலே, ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஈஶ்வரனோடு சேதநாசேதநங்களுக்குண்டான ப்ருதக்ஸ்த்தித்யுபலப்தியில்லாத ஸம்பந்தமென்றே நிர்வஹிக்கவேண்டு மருமையாதலில்லை இப்ப்ரபந்தத்துக்கு.

இன்னமும், மஹாபாரதம்போலே பெரும்பரப்பாய், "இன்னதுசொல்லிற்று" என்று நிர்ணயிக்கவொண்ணுதாயிருக்கும் குறையுமின்றிக்கே, ப்ரணவம்போலே சப்தம் அத்யல்பமாய், ஸகல வேதார்த்தமும் அதுக்குள்ளே காணவேண்டி, அது தெரியாதே தேடவேண்டிவரும் அந்தக்குறையுமின்றிக்கே, பன்னிரண்டுபாட்டாய், ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களை நீக்கி உத்தம புருஷார்த்தமான பகவத்கைங்கர்யத்தை ஸங்க்ரஹமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே இதுக்கு நெடுவாசியுண்டு. — இன்னமும், இப்ப்ரபந்தம், தன்னை அதிகரித்தவன்கையிலே பரதத்வதைக் கைப்படுத்தவல்ல சக்தியையுடைத்தாகையாலே வந்த ஏற்ற

திலும் ஸாம்யநிஷேதம் அர்த்தஸித்தமிறே. (உ)"அரியயன்" இத்யாத்யம் ஶத்தில் ஸாம்யப்ரஸக்திக்கு நிர்வாஹம் காட்டுகிருர் (மத்யேவிரிஞ்சகிரிஶம்) என்று. இது முழுச்சொல்லு, அவ்யயம்; விரிஞ்சிகிரிஶயோ:மத்யே) - விரிஞ்சகிரிஶயோர்மத்யே என்றபடி. "முனியே நான்முகனே" என்ற விடத்தில் ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிர்வாஹம் காட்டுகிருர் (நீராயித்யாதி). (ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு) "முனியேநான்முகனே" என்றதில் ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கென்றபடி. (ப்ருதக்ஸ்த்தித்யுபலப்தியாவது) - பிரிந்திருக்கையும், பிரிந்து தோன்றுகையும்.

அதிவிஸ்தர அதிஸங்க்ரஹங்களாகையாலே வந்த துர்ஜ்ஞேயதையும் இதுக்கில்லை, அநதிவிஸ்தர ஸங்க்ரஹமாயிருக்குமென்கிருர்(இன்னமுமித்யாதி). (ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை நீக்கி) என்றதுக்கு-(ங)"கூழாட்பட்டுநின்றீர்களை-புகுதலொட்டோம்"என்றதிலேநோக்கு. (பகவத்கைங்கர்யத்தை) என்றதுக்கு - (ங) "மண்ணும் மணமும்கொண்மின்" என்றதிலேநோக்கு.

(க) திவாய்-சு-கூ-க. (உ) தி-வாய்-க-ங-சு. (ங) ௧-ங.

முமுண்டு;—(க) "பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டு" என்றிறே இதுக்கு பஃலம்.

இப்ப்ரபந்த மவதரித்தபடி யென்னென்னில்; ஸ்ரீவல்லபதேவ னென்கிற ராஜா, தார்மிகனாகையாலே, புரோஹிதரான செல்வநம்பி யை, "புருஷார்த்த நிர்ணயபூர்வகமாக அத்ருஷ்டஸித்திக்கு விரகெ ன்?" என்ன; (உ) "யஜ்ஞஸ்ய: ப்ரமாணம் - தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ர மாணம்' என்கிறபடியே, வித்வான்களைத்திரட்டி வேதார்த்த நிர்ண யத்தைப்பண்ணி அவ்வழியாலே புருஷார்த்தம் பெறவேணும்" என்று சொல்ல; அவனும் அப்படியே பஹு த்ரவ்யத்தை வித்யாசுல்கமா கக்கட்டி வித்வான்களை ஆஹ்வாநம்பண்ணிச் செல்லுகிறவளவிலே, வடபெருங்கோயிலுடையான், ஆழ்வாரை இடுவித்து லோகத்திலே

உண்டென்கைக்கு நியாமகமெங்ஙனே யென்ன, (பரமாத்மனை இத்யாதி).

ஆக ஸர்வாதிகாரமாயும், நிர்வஹிக்கவேண்டும் அருமையுமின்றிக்கே, பன்னிரண்டு பாட்டாகையாலே ஸங்க்ரஹமாயும், ஸகலப்ரதாநஸம ர்த்தமாயுமிருக்குமென்றருளிச்செய்து; இனிஇந்த திவ்யப்ரபந்தம் அவத ரித்த ப்ரகாரத்தால் வந்த வைபவத்தை அருளிச்செய்யக்கருதி, தஜ்ஜிஜ் ஞாஸாப்ரஸ்நத்தை அநுவதிக்கிறார் (இப்ப்ரபந்தமித்யாதி). இதுக்கு உத் தரமாக முன்கதையை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவல்லபேத்யாதி) (தார்மிக னாகையாலே) என்ற வநந்தரம், சிறியதைப்பெரியது நலியாதபடி கூட லென்கிற மதுரையிலிருந்து ராஜ்யம்பண்ணுகிற காலத்திலே, நகரசோ தநார்த்தமாக வருகிறவளவிலே, ஒரு ப்ராஹ்மணன் அங்கொருதிண்ணை யிலே கிடக்கக்கண்டு, ராஜாவும் அவனைஎழுப்பி, "நீயார்?" என்று கே ட்க, அவனும்,"நான் ஒரு ப்ராஹ்மணன், கங்கையாடிவருகிறேன்" என்ன; "ஆனாலுனக்குப் போவதுண்டாகில் ஒருஸ்லோகம் சொல்லிக்காணாய்" என்ன; ப்ராஹ்மணனும் (ங) "வர்ஷார்த்தமஷ்டௌ ப்ரயதேத மாஸாந் நிசார்த்தமர்த்தம் திவஸம் யதேத । வார்த்தக்யஹேதோர் வயஸா நவேந பரத்ரஹேதோரிஹ ஜந்மநா ச" என்கிற ஸ்லோ கத்தைச் சொல்ல, ராஜாவும் இத்தைக்கேட்டு, வ்யுத்பந்நனாகையாலே "த்ரு ஷ்டத்தில் நமக்குக் குறையொன்றுமில்லை, அத்ருஷ்டயத்நம் பண்ணும்படி எங்ஙனே" என்று வ்யாகுலாந்தஃகரணனாய் என்று இவ்வளவும் கூட்டிக் கொள்வது. (வடபெருங்கோயிலுடையான்) வடதளத்தைப் பெரியகோ

(க) க-கஉ. (உ) ஆபஸ்தம்பஸூ. (ங) முக்தகம்.

வேததாத்பர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, "நீர்போய் கிழியையறுத்துக்கொண்டுவாரும்" என்று அருளிச்செய்ய; "அது வித்யாசுல்கமாக நிர்மித்ததொன்றன்றோ, கையில் கொட்டுத்தழும்பைக் காட்டிக் கிழியையறுக்கலாமோ?" என்ன; "அது உமக்கு ப(பா)ரமோ? நாமன்றோ வேதார்த்த ப்ரதிபாதநத்துக்குக்கடவோம்" என்று ஆழ்வாரை நிர்ப்பந்தித்தருள; ஆழ்வாரும், பாண்ட்ய வித்வத்கோஷ்டியிலே எழுந்தருளினவளவிலே செல்வநம்பியும் ராஜாவும் அப்ப்யுத்தாநப்ரணாம பூர்வகமாக பஹுமாநம்பண்ண, அத்தைக்கண்ட வித்வான்கள், ராஜாவை அதிக்ஷேபிக்க; அவ்வளவிலே, செல்வநம்பி ஆழ்வாரைத் தெண்டனிட்டு, "வேதாந்ததாத்பர்யமான புருஷார்த்தத்தை யருளிச்செய்யலாகாதோ?" என்ன; ஆழ்வாரும் (க) "𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 - தத்ஸர்வம் தர்மவீர்யேண யதாவத் ஸம்ப்ரபஶ்யதி" என்று - ஸ்ரீவால்மீகிபகவாந் ஸர்வார்த்தங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலேயும், ஸ்ரீபாஞ்சஜந்ய ஸ்பர்சத்தாலே த்ரு(த்⁴ரு)வன் ஸர்வஜ்ஞனைப்போலேயும், பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸகல வேதார்த்தங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து, வேதாந்த தாத்பர்யமான அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதித்தருள; அதிக்ஷேபித்த வித்வான்களோடு அநுவர்த்தித்த ராஜா

யிலாக வுடையவன்; ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஸ்வாமியைச்சொன்னபடி. (ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக) என்ற அநந்தரம், இவருக்கு ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளியென்று ஶேஷம். (கொட்டுத்தழும்பு) திருக்கைகளில் கிணங்கள். (கொட்டு) களைக்கொட்டு. (கிழியை) முடிப்பை. (ஆழ்வாரும்) என்ற வநந்தரம் "இதொரு ஸ்வப்நமிருந்தபடி என்!" என்று விஸ்மிதராய் விஶ்வஸித்து என்று ஶேஷம். (ஸ்ரீபாஞ்சஜந்ய ஸ்பர்ஶத்தாலே) என்றவிடத்தில், (உ) "𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑍍 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌤𑌨𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌸𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌪𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃। 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂-சங்க்கப்ராந்தேந கோவிந்த ஸ்தம் பஸ்பர்ஶ க்ருதாஞ்ஜலிம்। உத்தாநபாததநயம் முநிவர்யம் ஜகத்பதி:। தத: ப்ரஸந்நவதநஸ் தத்க்ஷணாந் ந்ருபநந்தந:। துஷ்டாவ ப்ரணதோ பூத்வா ஹ்ருதயாதார மவ்யயம்" என்கிறவசநங்கள் அநுஸந்தேயங்கள். (வேதாந்ததாத்பர்யமான அர்த்தமாவது)-ஸமஸ்த ஶப்தமூலமான அகாரத்துக்கு வாச்யனை ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன், ஸர்வகாரணபூதன், முமுக்ஷூபாஸ்யன், மோக்ஷ

(க) ரா-பா-௩-௪.   (உ) வி-௧-௧-௧௨-௪௯.

வோடு வாசியற ஸர்வரும் விஸ்மிதராய்; அநந்தரம், இவரை ஆனை யிலே ஏற்றி, ராஜா ஸபரிகரனாய் ஸேவித்துக்கொண்டு நகரி வலம்வரு கிற மஹோத்ஸவத்தைக் காண்கைக்காக, புத்ரர்களை ப்ரஹ்மரதம் பண்ணும் ஸமயத்திலே மாதாபிதாக்கள் காண ஆதரித்துவருமாபோ லே, பிராட்டியோடேகூட ஸபரிகரனாய்க்கொண்டு ஈஶ்வரன் ஸந்நி ஹிதனாக; தத்பரிகரபூதரான ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளும் ஆகாசத்திலே நெருங்கிநிற்கிற இத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்த ஆழ்வார், ஸ்வஸம்ருத்தியை க்கண்டு இறுமாவாதே, பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே நிரவதிக பக்தியைப் பெற்று அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதி களை அநுஸந்திப்பதற்கு முன்னே, முகப்பிலுண்டான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களைக்கண்டு, "காலாதீதமான தேசத்திலே யிருக்கிற வஸ்து, காலம் ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற தேசத்திலே சக்ஷுர்விஷய மாவதே!, இவ்வஸ்துவுக்கு என்ன தீங்குவருகிறதோ?" என்னும் அதி சங்கையாலே, ஆனைமேலே கிடந்த மணிகளைத் தாளமாகக்கொண்டு, "இந்த ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களுக்குத் தீங்குவாராதே நித்ய மாய்ச் செல்லவேணும்" என்று திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்.

அவாப்த ஸமஸ்த காமனாகையாலே ஒன்றுமொரு குறையின் றிக்கே ஸர்வநியந்தாவுமான ஈஶ்வரனைக்கண்டால் தம்முடைய மங்க ளங்களை அவன்பக்கலிலே ப்ரார்த்திக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, தாம் அவ னுக்கு மங்களங்களை ஆஶாஸிக்கை அஸங்கதமன்றோவென்னில்; முக ப்பிலே சக்ஷுர்விஷயமான ஸௌந்தர்யாதிகளிலே பகவத்ப்ரஸாத லப்த(ப்த)மானபக்திபரவசராய்க்கொண்டு அழுந்தி, அவனுடைய ஸர்வ ரக்ஷகத்வ ஸர்வசக்தித்வத்தையும் ஸ்வஸம்ருத்தியையும் மறக்கையா லே பகவத்ஸம்ருத்தியே தமக்கு ஸம்ருத்தியாகக்கொண்டு மங்களா சாஸநம்பண்ணுகை ஸங்கதம்.

ப்ரதனென்கை. (ப்ரதிபாதித்தருள) என்றவநந்தரம், கீழே இழி தானே அறுந்துவிழ என்று ஶேஷம். (வலம்) ப்ரதக்ஷிணம். (ப்ரஹ்மரதம்) தோ ளுக்கினியான். (இறுமாப்பு) கர்வம்.

ஆக, ப்ரபந்தமவதரித்தபடியை அருளிச்செய்தார் கீழ், (அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ) இத்யாதி வாக்யத்தை விவரிப்பதாகத் திருப்பல்லாண்டு பா டுகையில், அஸாங்கத்யஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் (அவாப்தேத்யாதி). பரிஹரிக்கிறார் (முகப்பிலே இத்யாதி). அழுந்தி - மக்நராய்.

பகவத்ப்ரேமந்தான், தத்ப்ராப்திக்கு ஹேதுவாதல், ததநுபவத்துக்குப் பரிகரமாதலாகையொழிய, அறிவுகேட்டைப் பண்ணுமென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணமென்னென்னில், அது ஶிஷ்டாசாரஸித்தம்;— (௧) "𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃- ஸ்த்ரீயோ வ்ருத்தா ஸ்தருண்யஶ்ச ஸாயம் ப்ராதஸ்ஸமாஹிதா: । ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி ராமஸ்யார்த்தே யஶஸ்விந:" என்று - திவாராத்ரவிபாகமற, தேவதைகளை ரக்ஷித்துப் புகழ்படைத்துப்போந்த சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களுக்கு ரக்ஷகமாக, அயோத்யாவாஸி ஜநங்கள், பெருமாளால் தங்களுக்குவரும் ஸம்ருத்தியைமறந்து, தேவதைகளின் காலிலே விழுந்தார்களிறே;—பிராட்டியைத் திருமணம்புணர்ந்து மீண்டெழுந்தருளாநிற்க, ஸ்ரீபரசுராமாழ்வான் வந்து தோன்றினவளவிலே, தாடகாதாடகேயருடைய நிரஸநங்களைக் கேட்டிருக்கச்செய்தேயும் அஞ்சி, (௨) "𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌰𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃। 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌮 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 - க்ஷத்ரரோஷாத் ப்ரஶாந்தஸ்த்வம் ப்ராஹ்மணஶ்ச மஹாயசா: । பாலாநாம் மமபுத்ராணாமபயம் தாதுமர்ஹஸி" என்று சரணம்புக்கு, "அவன் தோற்று மீண்டுபோனான்" என்று கேட்டபின்பு, (௩) "𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚-புநர்ஜாதம் ததா மேநே ஸுதாநாத்மாநமேவச" என்கிறபடியே-தானும் பிள்ளைகளும் மறுபிறவி பிறந்ததாக நினைத்திருந்தானிறே சக்ரவர்த்தியும்—ஸ்ரீகௌஸல்யாரும், (௪) "𑌯𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾

பக்திபாரவஶ்யத்தாலே ரக்ஷகத்வாதிகளை மறந்தாரென்னுநின்றீர், ப(்)க்தி பக்தருக்கு ஸாதகமாகவும், ப்ரபந்நருக்கு அநுப(்)வோபகரணமாகவும் ஶாஸ்த்ரம் சொல்லாநிற்க, இது அறிவு கேட்டைப்பிறப்பித்து மங்களாஶாஸநத்திலே மூட்டுமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணமென்னென்கிற ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார்(பகவத்ப்ரேமமித்யாதி). அத்தை நிராகரிக்கிறார்(அதித்யாதி). ஶிஷ்டாசாரத்தைக் காட்டுகிறார் (𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 இத்யாதி), (தேவகிப்பிராட்டியும்) என்னுமளவும் "𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 - யஶஸ்விநோ ராமஸ்ய" என்று அந்வயித்து ஶ்லோகதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (திவாராத்ரேத்யாதி). [திவாராத்ரவிபாகமற தேவதைகளின் காலிலே விழுந்தார்களிறே] என்றந்வயம். தாடகாதாடகேயா நிரஸந முகேந தேவதை

(௧) ரா-அயோ-௨-௫௨. (௨) ரா-பா-௭௫-௬. (௩) ரா-பா-௭௭-௫.
(௪) ரா-அயோ-௨௫-௩௫.

ஸ்ய விநதாऽகல்பயத்புரா । அம்ருதம் ப்ரார்த்தயாநஸ்ய தத்தே பவது மங்களம் - யந்மங்களம் ஸுபர்ணஸ்ய விநதா ऽகல்பயத்புரா। அம்ருதம் ப்ரார்த்தயாநஸ்ய தத்தே பவது மங்களம்” என்று - விஶ்வாமித்ராத்வரத்ராணாதிகளால் வந்த ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை விஸ்மரித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணினளிறே.—ஸ்ரீ தண்டகாரண்யவாஸிகளான ருஷிகளும், (க) “தே தம் ஸோமமிவோத்யந்தம் த்ருஷ்ட்வா வை தர்மசாரிண: । மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா: ப்ரத்யக்ருஹ்ணந் த்ருடவ்ரதா: - தேதம் ஸோமமிவோத்யந்தம் த்ருஷ்ட்வா வை தர்மசாரிண:। மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா: ப்ரத்யக்ருஹ்ணந் த்ருடவ்ரதா:” என்று:- தங்களாபந்நிவ்ருத்திக்கும் அபிமதஸித்திக்கும் இவரே ரக்ஷகரென்று ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம் பண்ணுகிறவர்கள், இவர் ஸந்நிஹிதரானவாறே அவற்றைமறந்து, இவர் வடிவழகிலே துவக்குண்டு, மங்களாசாஸநம் பண்ணினர்களிறே.—சர்மஸ்பர்ஶமின்றிக்கே தலைநீர்ப்பாட்டிலே இவரேற்றமெல்லா மறியும்பிராட்டி, இவரழகிலே தோற்று, (உ) “பதிஸம்மாநிதா ஸீதா பர்த்தாரமஸிதேக்ஷணா। ஆத்வாரமநுவவ்ராஜ மங்களாந்யபிதத்யுஷீ - பதிஸம்மாநிதா ஸீதா பர்த்தார மஸிதேக்ஷணா। ஆத்வார மநுவவ்ராஜ மங்களாந்யபிதத்யுஷீ” என்று தொடங்கி, (ங) “பூர்வாம் திசம் வஜ்ரதர:- பூர்வாம் திசம் வஜ்ரதர:” என்று- திக்பாலகர்களை இவர்க்கு ரக்ஷகராக அபேக்ஷித்தாளிறே.

இன்னமும், (ச) “ஜாதோऽஸி தேவதேவேச ஶங்கசக்ரகதா

களை ரக்ஷித்தென்று ஶேஷம். (ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை) ஶௌர்யாதிகளை. (த்ருடவ்ரதா:- த்ரடவ்ரதா:) என்று த்ருடாத்யவஸாயத்தை நினைத்து (இவரே ரக்ஷகரென்று) என்றது. “தர்மசாரிண: - தர்மசாரிண:” என்றத்தைப்பற்ற, (ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம் பண்ணுகிறவர்கள்) என்றது. ரக்ஷகரென்றறிந்து தத்ப்ரீத்யர்த்தமாகவென்று ஶேஷம். “ஸோமமிவோத்யந்தம் - ஸோமமிவோத்யந்தம்” என்றத்தைப்பற்ற (இவர் ஸந்நிஹித ரீதயாதி). (அவற்றை) ஆபந்நிவ்ருத்த்யபிமத ஸித்திகளை. (சர்மஸ்பர்ஶமின்றிக்கே) என்கையாலே, அயோத்யாவாஸிகள், சக்ரவர்த்தி, ஸ்ரீகௌஸலையார், தண்டகாரண்ய வாஸிகளான இவர்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. தலை (தலைநீர்ப்பாட்டிலே) என்கையாலே-ஸூரிகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது. தலைநீர்ப்பாடு-முதல்மடை. “அநுவவ்ராஜ - அநுவவ்ராஜ” என்றிருக்கையாலே அழகுக்குத்தோற்றது அர்த்தஸித்தம்.

ஆக ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஶிஷ்டாசாரத்தைக்காட்டி, க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தம் காட்டுகிறார் (இன்னமும், ஜாதோஸீத்யாதி).

(க) ரா-அயோ-க-கக. (உ) ரா-அயோ-கசு-உக. (ங) ரா-அயோ-கசு-உச.
(ச) வி-பு-ரு-ங-க0.

யஃ। திவ்யம் வபுரிதம் தேவ ப்ரஸாதேநோபஸம்ஹர - ஜாதோऽஸி தேவதேவேஶ சங்கசக்ரகதாதர। திவ்யரூபமிதம் தேவ ப்ரஸாதேநோபஸம்ஹர" என்று - "* அயர்வறு மமரர்களதிபதி அவ்வடிவோடே வந்தவதரித்தான்" என்று இவனுடைய பெருமையை அறிந்திருக்கிறதசையிலேயும், கம்ஸபயத்தாலே "இவ்வடிவை உபஸம்ஹரிக்கவேணும்" என்றாரிறே ஸ்ரீவஸுதேவர்; — (க) "உபஸம்ஹர ஸர்வாத்மந் ரூபமேதச்சதுர்புஜம்। ஜாநாது மாऽவதாரம் தே கம்ஸோऽயம் திதிஜந்மஜ: - உபஸம்ஹர ஸர்வாத்மந் ரூபமேதச்சதுர்ப்புஜம். ஜாநாது மாऽவதாரந்தே கம்ஸோऽயம் திதிஜந்மஜ:" என்று, "ஸர்வாத்மந்" என்று- ஸர்வாந்தர்யாமியென்றும், "ஏதச்சதுர்ப்புஜம்" என்று - அவனுடைய அஸாதாரண விக்ரஹமென்று மறிந்திருக்கச்செய்தேயும், கம்ஸபயத்தாலே "இவ்வடிவை உபஸம்ஹரிக்கவேணும்" என்றாளிறே தேவகிப்பிராட்டியும்.

இவ்வர்த்தம் லோகப்ரஸித்தமும்;—அநேககாலம் தபஸ்ஸுபண்ணிப்பெற்று ப்ரதமஜனாய் அதிஸுந்தரனான புத்ரனளவிலே, ஒரு விரோதமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயும், செல்லாநின்றதும் வாராநின்றதும் ப்ரேமாந்த்ய(ஸ்ய)த்தாலே பயஹேதுவாகக்கடவதிறே மாதாவுக்கு.—தன்கைக்கடங்காத விற்பிடிமாணிக்கத்தைப் பெற்றவன், அது ஸுரக்ஷிதமா யிருக்கச்செய்தேயும் "அதுக்கு என்னவிரோதம் வருகிறதோ?" என்று காற்றசங்கிலும் பயப்படாநிற்குமிறே.—அல்பதேஜஸ்ஸுக்களான சந்த்ராதித்யர்களுடைய ஸந்நிதியிலே அசித்தான பாஷாணங்கள் உருகாநின்றன, (உ) "பரஞ்ஜ்யோதி ரூபஸம்பத்ய"- பரஞ்ஜ்யோதி ரூபஸம்பத்ய" என்றும், (ங) "பரஞ்சோதி நீபரமாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிரதிசய ஸௌந்தர்யயுக்தனாய் நிரவதிக தேஜோரூபனான எம்பெருமானைக்கண்டால், பரமசேதநரான ஆழ்வார் கலங்கச்சொல்லவேணுமோ ?

இப்படி தேடிப்பிடிக்கவேண்டாதே ஸர்வலோகப்ரஸித்தமான லௌகிகாசாரங்களைக் காட்டுகிறார் (இவ்வர்த்தம் லோகப்ரஸித்தமு மித்யாதி). (விற்பிடிமாணிக்கம்) "வில்" என்று - தேஜஸ்ஸிஷ்டமாய், பிடியளவும் நீண்டமணியென்னுதல், விற்பிடிபோன்ற மணியென்னுதல், விற்பிடியென்று - ராஜாவாய், ராஜார்ஹமான மாணிக்கமென்னுதல். கீழ்ப்ரமாணங்காட்டி, உபபத்தியுங் காட்டுகிறார் (அல்பதேஜஸ்ஸுக்களித்யாதி).

(க) வி-பு-இ-ங-கக. (உ) சாந்தோ-அ-கஉ-உ. (ங) தி-வா-ங-உ-ங.

ஆகையாலே, ராவணாதிராக்ஷஸ தூர்வர்க்கமயமாய், காலம் ஸாம் ராஜ்யம்பண்ணுகிற தேசத்திலே இவ்விலக்ஷண விஷயத்தைக்கண்டருளி, "இவ்விஷயத்துக்கு எவ்வழியாலே தீங்குவருகிறதோ?" என்று பயப்பட்டு, தத்பரிஹாரார்த்தமாகத் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்.

ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களை உள்ளபடி அறிந்திருக்கிறஇவர், ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவத்தை மாறாடி ப்ரதிபத்திபண்ணுகை விபரீதஜ்ஞாந மன்றோவென்னில்; கர்மநிபந்தநமான விபரீதஜ்ஞாநமாய்த்து த்யாஜ்யம்; விஷய வைலக்ஷண்யமடியாக வந்ததாகையாலே அவ்வைலக்ஷண்யம் உள்ளவளவு மநுவர்த்திக்கையாலே ஸ்வரூபப்ராப்தமாகக்கடவது.

இன்னமும், சேஷசேஷிபாவஜ்ஞாந ஸமநந்தரம் சேஷிக்கு அதிசயத்தை விளைக்கை சேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே, தத்விஷயமாக மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை சைதந்யக்ருத்யம்; அந்த சேஷத்வ காஷ்ட்டையாவது - தன்னை அழியமாறியேயாகிலும் ஸ்வாமிக்கு ஸம்ருத்தியை ஆசாஸிக்கையிறே; வேதாந்த தாத்பர்யமிறே இத்திருப்பல்லாண்டில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது.

இப்படி ப்ரஸக்தமான ஶங்காபரிஹாரங்களைப்பண்ணி, ப்ரக்ருதார்த்தத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலே இத்யாதி).

கீழ்ச்சொன்னவர்கள் *மயர்வறமதிநல மருளப்பெறுமையாலும், மாநுஷபாவனையாலும், கலங்கப்ராப்தம், ஸ்வரூபஜ்ஞரான இவர்கலங்கி மங்களாஶாஸநம்பண்ணினால்,ஸ்வரூபவிருத்தமன்றோவென்ற ஶங்காநுவாதம் பண்ணுகிறார் (ஸ்வஸ்வரூபேத்யாதி). ஸ்வஸ்வரூபவிருத்தமானாலும் விஷய வைலக்ஷண்யஜ்ஞாந மடியாகையாலே உபாதேயமென்று பரிஹரிக்கிறார் (கர்மேத்யாதி).

அநப்யுபகம்ய பரிஹாராந்தரம் (இன்னமும் ஶேஷேத்யாதி). இது ஶேஷத்வஜ்ஞாந கார்யமாகையாலே ப்ராப்தமென்று கருத்து. இத்தை உபபாதிக்கிறார் (அந்த ஶேஷத்வேத்யாதி). ஆக ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யத்தை பஹுமுகமாக அருளிச்செய்து, ப்ரஸக்த ஶங்கா பரிஹாரங்களையும் பண்ணி; இனி ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்ய மருளிச்செய்ய நினைத்து, அந்த வைலக்ஷண்யம் தோற்றும்படி ஈடுபடுகிறார் (வேதாந்தேத்யாதி).

கீழ் "பன்னிரண்டுபாட்டாய்" என்னாநின்றீர், *பன்னிருநாமப்பாட்டுக்களைப்போலே, ஒரு நியதிகண்டிலோமேயென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (இப்

இப்ப்ரபந்தத்தில் முன்னிரண்டு பாட்டாலே - தாம் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்; அத்தால் தமக்குப்பர்யாப்தி பிறவாமையாலே, மேல் மூன்றுபாட்டாலே-மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கு, பகவச்சரணார்த்திகளையும், கேவலரையும், ஐஶ்வர்யார்த்திகளையும் அழைக்கிறார். அதுக்குமேல் மூன்றுபாட்டாலே ஆஹூதரானவர்கள் இவரோடே ஸங்கதராகிறார்கள்; அதுக்குமேல் மூன்றுபாட்டாலே-அவர்களோடே திருப்பல்லாண்டு பாடியருளுகிறார்; மேலிற்பாட்டு ப(ஃ)லஶ்ருதி. *

அவ. — †முதற்பாட்டு. ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணோபேதமான விக்ரஹத்தோடே வகுத்த சேஷியானவனைக் காலாதீ(தீ)நமான தேசத்திலே காண்கையாலே "இத்தால் இவனுக்கு என்னதீங்கு வருகிறதோ!" என்று அதிசங்கைபண்ணி, (க) "अनादिर्भगवान् कालो नान्तोऽस्य द्विज विद्यते - அநாதிர்பகவாந் காலோ நாந்தோஸ்ய த்விஜ வித்யதே" என்கிறபடியே - காலதத்வமுள்ளதனையும் இச்செவ்வி மாறாதே நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்.

மூ.—பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு
பலகோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணா உன்
‡ செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு. (க)

வ்யா.—(பல்லாண்டு) அல்லாத அவச்சேதகங்களையொழிய ஆயு

ப்ரபந்தத்திலித்யாதி). புத்தி ஸமாதாநார்த்தமாக காதா(गाथा)ப்ரதிபாத்யங்களை உபந்யஸிக்கிறார் என்னவுமாம். "அடியோமோடும்" என்று பஹுவசநமுண்டாயிருந்தாலும், அது ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே யாகையாலே (தாம் மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறார்) என்கிறார். (பகவச்சரணார்த்திகள்) தம்மைப்போல்பவர்.

(முதற்பாட்டு). பல்லாண்டு இத்யாதி வ்யாக்யாயத இதிஶேஷஃ. "மணிவண்ணா, பல்லாண்டித்யாதி - செவ்வி திருக்காப்பு" என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ஸௌந்தர்யேத்யாதி). (இத்தால்) இக்காலத்தால். (இச்செவ்வி) கீழ்ச்சொன்ன ஸௌந்தர்யாதிகள்.

நாள் என்னாதே "ஆண்டு" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (அல்லாதஇத்யாதி). (அவச்சேதகங்கள்) என்றது - விபாகஜநகதயா கால

---

† அரும்பதாநுகுணமாக "முதற்பாட்டு" என்றவநந்தரம், (பல்லாண்டித்யாதி) என்று ப்ரதீகதாரண மிருந்தால் ஸ்வரஸம்.

(க) வி-பு-க-உ-உரு. ‡ (பா) சேவடி.

ஸ்ஸுக்குப் பர்யாயமான ஆண்டைக்கொண்டு காலத்தைப் பெருக்குகிறார் ஆயுஸ்ஸை ப்ரார்த்திக்கிறவராகையாலே. (க) "[illegible] - யாமோஷதிமிவா ஆயுஷ்மந்" என்று ஆயுஸ்ஸை ப்ரார்த்தித்தாரிறே பெரியவுடையார். (உ) "வேதநூல்பிராயம் நூறு" என்று- ஆயுர்பர்யாயமாகச் சொல்லிற்றிறே வத்ஸரத்தை. இந்த பஹுவசநத்துக்கு அஸங்க்யாதத்வமே முக்யார்த்தமாகையாலே, அஸங்க்யாதமான வர்ஷங்கள் இவ்வழகோடே நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்கிறார்.

"பல்லாண்டு" என்கிற சப்தம் ஸ்வரூப வாசியாயுமிருக்கிறது; - உத்க்ருஷ்டனாயிருப்பானொருவனை அபக்ருஷ்டனாயிருப்பானொருவன் கண்டால், அவனுடைய உத்கர்ஷாநுரூபமாகச் சொல்லும் பாசுரமாகையாலே, ஸர்வேஶ்வரனுடைய உத்கர்ஷத்துக்கு அவதி(தி)யில்லாமையாலும், அவனைக்குறித்துத் தம்முடைய நிகர்ஷத்துக்கு அவதி

வ்யாவர்த்தகங்களை; அவையாவன-நிமேஷ கலா காஷ்டாதிகள். இப்படி ஆயுஸ்ஸைப் ப்ரார்த்தித்தாருண்டோவென்ன, (யாமோஷதிம் இத்யாதி). (ங) "[illegible] - ப்ராணேப்யோऽபி கரீயஸீம்" என்று பிராட்டியுடைய விஶ்லேஷத்தால் இவர்க்கென்ன தீங்கு வருகிறதோவென்று நினைத்திருக்கிற இவர், "[illegible] - ஆயுஷ்மந்" என்று ஸம்போதிக்கையாலே ஆயுஸ்ஸையுடையீராவீரென்று ப்ரார்த்தித்தாரென்று கருத்து. ஆண்டு என்றால் ஆயுஸ்ஸைக்காட்டுமோ வென்ன, (வேதநூலித்யாதி). (ச) "[illegible] - ஶதாயு:" என்ற ஶ்ருதியைப்பற்ற "வேதநூல்" என்றது. (பிராயம்) வத்ஸரம். (இந்த பஹுவசநத்துக்கு) என்றது - "பல்" என்கிறதுக்கு என்றபடி. (முக்யார்த்தமாகையாலே) என்றது- அஸங்குசிதார்த்தமாகையாலே யென்கை. சதாதிகளைச்சொன்னால் ஸங்குசிதமாமென்று கருத்து. நாள்என்னாதே "ஆண்டு" என்றது - காலதத்வத்தைப் பெருக்குகிறதுக்கு நியாமகாந்தரம் காட்டுகைக்காக.

அர்த்தாத் ஸ்வரூப போத (தி)கமுமாயிருக்கிறதென்கிறார் (பல்லாண்டென்கிற வித்யாதி). அதுக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டனையித்யாதி). இத்தை ப்ரக்ருதத்துக்குச் சேர உபபாதிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வர னித்யாதி). உத்கர்ஷாபகர்ஷங்கள் ஸாவதிகங்களானால் ஸோபாதி(தி)கங்களாகக் கண்டோமிறே என்று கருத்து. காலத்தைப்பெருக்கு

(க) ரா-ஆர-அ௭-க௯. (உ) தி-மா-ங. (ங) ரா-கி-உ௭-ஙக.
(ச) யஜு-கா-உ-ப்ர-ங-சடு.

யில்லாமையாலும், இந்த உத்கர்ஷாऽபகர்ஷரூப வைஷம்யம் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாகையாலே, "பல்லாண்டு" என்கிறசப்தம் ஸ்வரூபவாசியா கிறது. மேல்பண்ணுகிற மங்களாசாஸநம் ஸ்வரூபப்ரயுக்தம் என் கைக்காகச் சொல்லிற்று. (க) "ஜிதம்" என்றும், (உ) "நமః" என் றும், (ங) "தோற்றோம்" என்றும், (ச) "போற்றி" என்றும், "பல் லாண்டு" என்றும், இவை பர்யாயம்.

இந்தப்பதங்களுக்கு அர்த்தபேத மில்லையோவென்னில்; ப்ரவ்ரு த்திநிமித்த பேதத்தாலேவரும் விசேஷமுண்டானாலும் விழுக்காட் டில் ஆத்மஸ்பர்சியாய்த் தலைக்கட்டுகையாலே பர்யாயமாகிறது. "ஜி தம்" என்று - அவனாலே தன்னபிமாநம் போனபடியை இசைந்து, அத்தலையில் வெற்றிக்கு மேலெழுத்திடுமவன் வ்யவஹாரம். இத் தால்- ஸ்வரூபப்ரகாசத்தாலல்லது அபிமாநம் போகாமையாலே, இச் சப்தமும் விழுக்காட்டால் ஸ்வரூபவாசியாகிறது. "நமః" என்று - எனக்குரியே னல்லேனென்றபடி. இது நிவ்ருத்தஸ்வாதந்த்ர்யனு

கையன்றோ வேண்டுவது, இவ்வர்த்தம் தோன்றும்படி இந்த சப்தம் ப்ர யோகிப்பானென்னென்ன, (மேல்பண்ணுகிறவித்யாதி) (மேல்) என்ற துக்கு-"திருக்காப்பு" என்கிறதிலே நோக்கு. ஆனாலும் "ஜிதம்" இத்யாதி களோபாதி இது ஸ்வரூபவாசியாமோவென்ன, (ஜிதமித்யாதி). ஈஶ்வ ராபிமாநி புண்டரீகாக்ஷனை "ஜிதம்"என்கையாலே ஸ்வரூபஜ்ஞனாய்ச் சொ ன்னதென்று தோன்றுகையாலும், (ரு) "தொலைவில்லிமங்கலந்தொழும், என்கையாலே, ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று" என்கிறபடியே, மத்யமபதம் ஸ்வ ரூப வாசகமாகையாலும், (ங) "தோற்றோம் மடநெஞ்சம்" என்று இரு ளுக்குத் தன்ஸ்வரூபம் சொல்லுகையாலும், (ச) "போற்றியென்றே கைக ளாரத்தொழுது சொன்மாலைகள்" என்றவிடத்தில் ஸ்வரூபவாசகமாகை யாலும், இவற்றோபாதி இதுவும் என்று தாத்பர்யம்.

அர்த்தபேதமிருக்க பர்யாயமென்ன வொண்ணாதே என்கிற சங்காநு வாதம் பண்ணிப் பரிஹரிக்கிறார் (இந்தப்பதங்களுக்கித்யாதி). (விழுக்காட் டில்) என்றது - அர்த்தாத் என்றபடி. இந்த சப்தங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தங்களையும், ஆத்மஸ்பர்சிகளாகிற ப்ரகாரங்களையும் வ்யக்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (ஜிதமென்றித்யாதி). (வெற்றிக்கு) ஜயத்துக்கு. (மே லெழுத்திடுகை) ஸம்மதிக்கையென்றபடி. (இதுவும்) நமஶ்ஶப்தமும்.

(க) ஜிதந்தா-க-க. (உ) திருமந்த்ரம். (ங) தி-வாய்-உ-க-எ.
(ச) தி-வாய்-ச-ரு-க. (ரு) முமுக்ஷுப்படி-அஅ.

டைய வ்யவஹாரம். இதுவும் ஸ்வரூப ப்ரகாசத்தாலல்லது கூடாமையாலே ஸ்வரூப ஸ்பர்சியாகிறது. "தோற்றோம்" என்கிறது - "அத்தலையில் வெற்றியே தனக்கு ப்ரயோஜநம்" என்றிருக்குமவனுடைய வ்யவஹாரம்; இதுவும், அஹங்கார நிவ்ருத்தியிலே யல்லது ஸம்பவியாமையாலே ஸ்வரூப ஸ்பர்சியாகிறது. "போற்றி" என்று - தன்னைப் பேணுதே அத்தலையில் ஸம்ருத்தியையே பேணுமவன் வ்யவஹாரம்; இதுவும் ஸ்வரூபாநுரூபமிறே. "பல்லாண்டு" என்றது - தன்னைப்பாராதே "அத்தலையில் ஸம்ருத்தியே நித்யமாய்ச் செல்ல வேணும்" என்றிருக்குமவன் வ்யவஹாரம். ஆக, இச்சப்தங்கள் - ஸ்வரூபத்தையும், ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தி(யை)யையும் ப்ரகாசிப்பிக்கையாலே ஸ்வரூபாநுபந்தியே யாகிறது.

(பல்லாண்டு) மறித்து "பல்லாண்டு" என்கிறதென்னென்னில்; அகவா யறியாதவனுக்குத் தெரியாமையாலே பலகால் சொல்லவேண்டியிருக்கும்; ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய் *எதிர்சூழல்புக்குத் திரிகிறவனுக்கு இருகால் சொல்லவேண்டா, இப் புநருக்திக்குப் பொருளென்னென்னில்; அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்தில் குறையாலல்ல; "ஒருகால்சொன்னோம்" என்று ஆறியிருக்கமாட்டாத தம்முடைய ஆதராதிசயத்தாலும், பலகால் சொல்லுமத்தாலும் பர்யாப்திபிறவாத விஷய

"ஜிதம்" என்றதுக்கும், "தோற்றோம்" என்றதுக்கும் பேதம் (மேலெழுத்திடும்) என்கையாலும், (தனக்குப்ரயோஜநம்) என்கையாலும் கண்டு கொள்வது. அதாவது - "ஜிதம்" என்று ஜயம் அத்தலைக்கும், "தோற்றோம்" என்று ஜயம் இத்தலைக்கும் ப்ரயோஜநமென்கை. உக்தார்த்த நிகமநம் (ஆகவித்யாதி). (க) " 'அந்தி தொழுஞ்சொல்லு' என்கையாலே ப(ஃ)லம் சொல்லிற்று" என்கிறபடியே, மத்யமபதம்போலே இந்த சப்தங்களெல்லாமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, (ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியையும்) என்கிறார்.

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளை மறந்து, மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறபக்ஷத்திலே சங்காநுவாதம் பண்ணுகிறார் (மறித்து இத்யாதி). (மறித்து) புநரபி. மங்களாசாஸநம் சேஷத்வகார்யமாகச் சொன்னபக்ஷத்தில் சங்காநுவாதம் பண்ணுகிறார் (அகவாயித்யாதி). (எதிர்சூழல் புகுகை) சேதநவஶீகரணார்த்தமாக எதிராகச்சுற்றித்திரிகை; அதாவது - அந்தர்யாமியாயிருக்கை. த்விதீயசங்காபரிஹாரம் (அவனுடைய வித்யாதி). ப்ரதமசங்கா

(க) முமுக்ஷுப்படி-அஅ.

வைலக்ஷண்யத்தாலும் அருளிச்செய்கிறார். த்ருஷார்த்தனானவன் தண்ணீர்பெறுமளவும் "தண்ணீர்" "தண்ணீர்" என்னுமாபோலே, தம்முடைய பயம் சமிக்குமளவும் "பல்லாண்டு" "பல்லாண்டு" என்ன ப்ராப்தமிறே.

(பல்லாயிரத்தாண்டு) கீழில் பஹுவசநத்திலே - வர்ஷங்களினுடைய அஸங்க்க்யாதத்வம் சொல்லியிருக்க, இதுக்கு உதயமில்லையே யென்னில்; அவச்சேதகங்களுக்கு ஸங்க்க்யை யில்லாமையாலே காலாவச்சேத்யத்துக்குத் தொகையில்லை; ஆகையாலே யருளிச்செய்கிறார். அவச்சேதகங்களாவன - ஸூர்யபரிஸ்பந்தாதிகள்; அவச்சேத்யங்களாவன - க்ஷணலவாதிகள். வர்ஷத்துக்கு அவச்சேதகர் - தேவர்கள்; அத்தைப் பற்றச்சொன்னார் கீழ்; பலவர்ஷத்துக்கு அவச்

பரிஹாரம் (த்ருஷார்த்தனித்யாதி).

(கீழில் பஹுவசநம்) என்றது - "பல்லாண்டு" என்கிறத்தைப்பற்ற. (இதுக்கு) "பல்லாயிரத்தாண்டு" என்றதுக்கு. இது "பலகோடி நூறாயிரம்" என்றதுக்கு முபலக்ஷணம்; மேல் இதுக்கும் பரிஹாரம் சொல்லுகையாலே. கீழில் "பல்லா† (யிரத்தா)ண்டு" என்கிற இடத்தில் அஸங்க்க்யாத காலதத்வம் சொல்லுகையால், அதிலும் குறைந்து "ஆயிரம்" என்றும், "பலகோடி" என்றும் ந்யூநகாலத்தை யிட்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணுமது ஆதர கார்யமாகக் கூடாது, ஸமாதி(ழ்)க காலங்களையிட்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணுமதுவே ஆதராதிசயகார்யமாகையாலே யென்று இச்சங்கைக்குக்கருத்து. (க) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞ ஸ்ஸர்வவித் - யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்" என்கிற ஶ்ருதியில், ஸர்வவிசேஷ்யக ஜ்ஞாநத்வ ரூபேண ஸர்வஜ்ஞாநம் முதல்பதத்துக்கும் ஸர்வப்ரகாரக ஜ்ஞாநத்வரூபேண ஸர்வஜ்ஞாநம் இரண்டாம்பதத்துக்கும் அர்த்தபேதம்சொல்லி, பௌநருக்த்யம் பரிஹரிக்குமாபோலே, "பல்லாண்டு பல்லாண்டு" என்றதுக்கு அஸங்க்க்யாத தேவவர்ஷத்வேநவும், "பல்லாயிரத்தாண்டு" என்றவிடத்திலே ப்ரஹ்மஸம்பந்த்யஸங்க்க்யாதவர்ஷத்வேநவும், "பலகோடி நூறாயிரம்" என்றவிடத்தில் அஸங்க்க்யேய ப்ரஹ்மாக்களுடைய அஸங்க்க்யாத வர்ஷத்வேநவும், காலதத்வமெல்லாம் அர்த்தமாகச்சொல்லி, பௌநருக்த்யம் பரிஹரிக்கிறார் (அவச்சேதகங்களுக்கித்யாதி). (அவச்சேதகங்களுக்கு) காலவ்யாவர்த்தகங்களுக்கு. (தொகையில்லை) இயத்தாநிஷ்கர்ஷமில்லை. அவச்சேதகங்கள்தானெவை யென்ன, (வர்ஷத்துக் கித்யாதி). (வர்ஷம்) ஸம்வத்ஸரம்.

(க) முண்டக-க-க. ‡ குண்டலிதம் ப்ரக்ஷிப்தம்-அசுத்தஞ்ச.

சேதநன் - ப்ரஹ்மா; அத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (பல்லாயிரத்தாண்டு) என்று.

(பலகோடி நூறாயிரம்) என்று ப்ரஹ்மாக்களுக்குத் தொகையில்லாமையாலே யருளிச்செய்கிறார். காலக்ருத பரிணாமமில்லாத தேசத்திலுள்ளார்க்கும் ஸ்வஸத்தை யுள்ளவளவும் விஷய வைலக்ஷண்யத்தைப்பற்ற அதிசங்கையும் மங்களாசாஸநமும் நித்யமாய்ச் செல்லாநின்றது; காலக்ருத பரிணாமமுள்ள தேசத்திலே இருக்கிறவர்க்கு அதிசங்கையும், அத்தால் வந்த பயமும், பயநிவ்ருத்திக்காகக் காலத்தைப்பெருக்கி, இக்காலமுள்ளதனையும் இப்படி மங்களாசாஸநம் பண்ணச் சொல்லவேணுமோ?

இப்படி மாறிமாறி பயத்தைவிளைத்த காலத்தைப்பெருக்கி இதுவே தமக்கு யாத்ரையாய்ச் செல்லப்புக்கவாறே, அவன், "இவருடைய பயத்தைப் பரிஹரிக்கவேணும்" என்று பார்த்து, "புலிகிடந்த தூற்றுக்கஞ்சிக் காவல்தேடுவாரைப்போலே, நீர் நமக்கு அஞ்சக்கடவீரோ! மல்லவர்க்கத்தை நிரஸித்த தோளிருக்கிறபடி பாரீர்!" என்று தோள்வலியைக்காட்டினான்; ராவணாநுஜனைக்குறித்து மஹாராஜர்க்குப் பிறந்த பயத்தைப் போக்குகைக்காகத் தம்மிடுக்கைக்காட்ட அவர் பயம் சமிக்கக் காண்கையாலே, "இவ்விஷயத்திலும் பலிக்கும்" என்று மிடுக்கைக்காட்ட, இவர்க்கு இதுதானே பயஹேதுவாய்த்து. மஹாராஜர் பயத்தைத் தீர்த்தபடி எங்ஙனே யென்னில்; (க) [பிசாசாந்

இப்படி காலத்தைப் பெருக்கவேணுமோ, காலமெல்லா மென்னலாமே யென்ன, காலக்ருத பரிணாமமுள்ள தேசமென்று தோற்றுகைக்காக என்னுநின்று கொண்டு, (உ) "ಸ್ನೇಹಾದಸ್ಥಾನರಕ್ಷಾವ್ಯಸನಿಭಿಃ- ஸ்நேஹாதஸ்த்தாநரக்ஷாவ்யஸநிபி:" என்றத்தை உட்கொண்டு, கைமுதிகந்யாயத்தாலே ஸாதிக்கிறார் (காலக்ருதேத்யாதி). (மங்களாசாஸநம்பண்ண) என்றது - மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையும் என்றபடி.

"மல்லாண்டதிண்டோள்" என்றதுக்கு அவதாரிகை (இப்படி யித்யாதி) ‡((பார்த்து) என்ற வநந்தரம், ஸர்வேஶ்வரன் என்று அத்யாஹார்யம்.) (தூறு) நிகுஞ்ஜம். தோள்வலியைக்காட்டினான் என்னுகின்றீர், இது சமிக்கக்கண்டானோ வென்ன,(ராவணாநுஜனையித்யாதி). இவ்வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (மஹாராஜரித்யாதி, பயஹேதுவாய்த்து) என்னுமளவும்.

(க)ரா-யு-கஅ-உரு. (உ)ஶ்ரீகுணரத்நகோ-உச. ‡குண்டலிதம்ப்ரக்ஷிப்தம்.

दानवान् यक्षान् - பிஶாசாந் தாநவாந் யக்ஷாந்] கள்ளர், பள்ளிகள், வலையர், என்னுமாபோலே ஹிம்ஸகருடைய அவாந்தர பேதை (भेद)யிருக்கிறபடி. (க) [पृथिव्यां चैव राक्षसान् - ப்ருதிவ்யாஞ்சைவ ராக்ஷஸாந்] லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸரளவன்றிக்கே, *பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணயான பூமியிலுள்ள ராக்ஷஸரெல்லாரும் எதிரிகளானாலும். [अङ्गुल्यग्रेण तान् हन्याम् - அங்குல்யக்ரேண தாந் ஹந்யாம்] ஆக, சத்ருவர்க்கங்களெல்லாம் ஒரு கலத்திலே உண்டு எதிரிட்டாலும் இவற்றினுடைய நிரஸநத்துக்கு அஸ்த்ர சஸ்த்ரங்கள் வேணுமோ? க்ஷுத்ரக்ரிமிகளை நிரஸிக்குமோபாதி அங்குல்யக்ரத்தாலே நிரஸிக்க வல்லோங்காணு மென்றார். ஆனால், நம்மை நலிந்த ப்ரதிபக்ஷம் நசியாதேகிடக்கிற தென்னென்னில்; "அழிப்போம்" என்னும் இச்சை யில்லாமை; இச்சையுண்டானால் அழிக்கையில் அருமையில்லை. அதுதனக்கு அடியென்னென்னில்; "உயிரோடே தலைசாய்க்குமானால் அழிக்கிறதென்?" என்னு மிரக்கத்தாலே. இவ்வார்த்தை ராமபாக்ய (भाग्य)த்தாலே மஹாராஜர் நெஞ்சில் பட்டு பயநிவ்ருத்திக்கு உடலாய்த்து; இவர்க்கு இதுதானே பயஹேதுவாய்த்து.

(மல்லாண்டதிண்டோள்) மல்லவர்க்கத்தை ஸ்வாதீநமாகப் பண்

இந்தசங்கைக்கு (இவ்வார்த்தை) என்கிற வாக்யபர்யந்தம் பரிஹாரம். "हन्याम्-ஹந்யாம்" என்கையாலே (எதிரிகளானாலும்) என்றது அர்த்தஸித்தம். "தாந்" என்கிற தச்சப்த பஹுவசநத்தாலே எல்லாரையுங் கூட்டினதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஆகவித்யாதி). "இச்சங்" என்றதுக்கு சங்காபரிஹாரரூபேண தாத்பர்யம் (ஆனாலித்யாதி). (அது தனக்கு) என்றது-இச்சையில்லாமைக்கென்றபடி. "யதிவா ராவணஸ் ஸ்வயம்" என்றத்தைப்பற்ற (உயிரோடே இத்யாதி). (இவ்வார்த்தை) இந்தஶ்லோகம். (ராமபாக்யத்தாலே) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் - மஹாராஜருக்குப் பெருமாளிடத்தில் ப்ரேமாதிக்யத்தாலே இவ்வார்த்தை நெஞ்சிற்படாதே ப(भ)ய ஹேதுவாகச் செய்தேயும் விபீஷணாபயஹேதுவான ராமபாக்யத்தாலே யென்று. (இதுதானே) இந்த மிடுக்குத்தானே. ஆகையாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்குத் தோள்வலியையிட்டு ஸம்போதிக்கிறாரென்று "மல்லாண்டதிண்டோள்" என்றத்தோடே கூட்டுவது.

(மல்லவர்க்கம்) என்றது - விகட ஸகல தௌஸலப்ரப்ருதிகளை.

(க) ரா-யு-க௮-உ௩.

ணின திண்ணியதோள். பிற்பாடரான கம்ஸாதிகளை அநாயாஸேந கொல்லுகையாலே திண்ணியதோள் என்கிறது. "மல்" என்று - மிடுக்காய், அத்தை அடிமைகொண்ட திண்ணியதோளென்கிற தாகவுமாம். இம்மிடுக்கு இவர்க்கு பயஹேதுவாவானெனென்னில்; ஞானன் புத்ரனைக்கண்டால், பெற்றதாய், "இவன் மதியாதே யுத்தத்திலே புகும், என்வருகிறதோ?" என்றுபயப்படுமாபோலே பயப்படுகை யுக்தம். "மல்லரை யழியச் செய்த தோள்" என்று இவரறிந்தபடி யென்னெனென்னில்; காதில் தோடுவாங்கினாலும் "தோடிட்ட காது" என்று அறியுமாபோலே.

(மணிவண்ணா) நீலமணிபோலே யிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையவனே! அதிரமணீயமாய் அத்யுஜ்ஜ்வலமாய் அதிஸுகுமாரமாய் அதிஸுலபமாயிருந்துள்ள வடிவைக்கொண்டு முரட்டஸுரர்களுடைய ஸகாசத்திலேசெல்லுவதே!,(௧)[త్వ యౌవనోన్ముఖీభూత సుకుమార తనుర్హరిః। త్వ వజ్రకఠినాకారభోగ శరీరోయం మహాసురః-க்வ யௌவனோந்முகீபூதஸுகுமாரதநுர் ஹரி:।க்வ வஜ்ரகடிநாzபோக ஶரீரோzயம் மஹாஸுர:] என்று - வெண்ணெயமுதுசெய்து வளர்ந்த சிறுபிள்ளையை, முரட்டு

"ஆண்ட" என்றதின் தாத்பர்யம் (ஸ்வாதீநமாக) என்றது. மல்லரை ஆளும்போது திண்மை அர்த்தஸித்தமன்றோ? "திண்" என்று, விசேஷிப்பானென்னென்ன, (பிற்பாடரித்யாதி). "மல்" என்று; சக்தி விசேஷமாய், ஆளுகை-உடைமையாய்; திண்மை - காடி(ந்)ந்யமாய், மிடுக்கையுடைத்தான திண்ணியதோள் என்கிறார் (மல் என்றித்யாதி). (மதியாதே) எண்ணாதே. முதலர்த்தத்தைச் சங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (மல்லரையித்யாதி). க்ருஷ்ணவதாரத்தில் விக்ரஹம்போலே ஸேவை ஸாதிக்கையாலே, அருளிச்செய்கிறார் (காதில்தோடு இத்யாதி). (தோடு) தாடங்கம்.

சப்தார்த்தம் (நீலமணியித்யாதி). கீழ்ப்பதத்தோடே கூட்டி, "மணிவண்ணா" என்றதுக்கு, அர்த்தாந்தரம் (அதிரமணீயமித்யாதி). "வண்ணம்" - வடிவு. (ரமணீயம்) மநோஹரம். (உஜ்ஜ்வலம்) தேஜிஷ்டம். (ஸுகுமாரம்)என்றது-ஸ்நிக்த(ஜ)தையாலே. (ஸுலபம்)என்றது-முடிந்தாளலாமென்றிருக்கையாலே. ஸௌகுமார்யத்துக்கஞ்சிக் கூப்பிட்டார்களுண்டோ வென்ன (త్వయౌవన-க்வயௌவந இத்யாதி). ஶ்லோகார்த்தம் (வெண்ணெயித்யாதி). (பொர) யுத்தம்பண்ண. முந்தின (என்று) என்ற

---

(௧) வி-பு-ரு-௨௦-௬௦.

வடிவையுடைய மல்லரோடே ஒக்கப் பொரவிடுவதே!, (க) †"ந ஸமம் யுத்த மித்யாஹு: - நஸமம் யுத்தமித்யாஹு:" என்று கூப்பிட்டார்களிறே ஸ்ரீமதுரையில் பெண்கள். ஸௌகுமார்யம் பயஹேதுவாகிறது, ஸௌலப்யம் பயஹேதுவோவென்னில்; அஸுரநிரஸநார்த்தமாக தேவதைகள் சரணாகதியைப் பண்ணினமாத்ரத்திலே, ஸுலபனாய் அஸுரர்களாஸ்யத்திலே புகும் என்னுமத்தாலே பயப்படுகிறார்.

"ஆஸ்ரிதர்க்குத் தஞ்சமான ஸௌலப்யத்தையும் மிடுக்கையுங்கண்டால் நீரிங்ஙனே அஞ்சக்கடவீரோ?" என்ன (உன்செவ்வடி) அது என்னால் வருகிறதன்று, உன்வடிவின் வைலக்ஷண்யத்தாலே வருகிறது. நீதான் உன்னைக் கண்ணாடிப்புறத்திலே கண்டால், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான நீயும் கலங்கிப் பரியவேண்டும்படியன்றோ உன்வடிவிருப்பது. (செவ்வடி) செவ்விய அடியென்னுதல்; சிவந்த அடியென்னுதல். குடி(ரீ)லஹ்ருதயர்க்கும் செவ்விதாகையும், திருமேனிக்குப் பரபாக(ரா)மாகையும், இரண்டும் இவர்க்கு பயஸ்த்தாநமாகிறதிறே. சேஷபூதன் சேஷிவடிவைக்கண்டால் "திருவடிகள்" என்றிறே

பதத்தை "நஸமம்-நஸமம்" என்றதுக்கு முன்னே கூட்டுவது. (என்று) என்கிற இரண்டுபதத்திலும் சகாரம் அத்யாஹார்யம். ஸௌலப்யம் பயஹேதுவாகிறபடியை சங்காபூர்வகமாக உபபாதிக்கிறார் (ஸௌகுமார்யமித்யாதி).

"மல்லாண்ட" என்கிறபதத்தையும், "மணிவண்ணா" என்கிறபதத்தினிரண்டாம் அர்த்தத்தையும் அவலம்பித்து, அவதாரிகை (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதி). நமக்கு உபயுக்தமான என்றுகூட்டுவது. ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸௌலப்யம், நமக்கு மிடுக்கு என்று யோஜிப்பது. வ்யாவ்ருத்தி பூர்வகமாக "உன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அதுவித்யாதி). உக்தார்த்தத்தைக் கைமுதிகந்யாயேந த்ருடீகரிக்கிறார் (நீதானித்யாதி). "அடி" என்றத்தைத் திருமேனிக்கு உபலக்ஷணமாக்கி, "வடிவு" என்றது. மிடுக்கும் ஸௌகுமார்ய ஸௌலப்யங்களும் பயஹேதுவானவோபாதி, ஆர்ஜவ ஸௌந்தர்யங்களும் பயஹேதுக்களென்றருளிச்செய்கிறார் (குடிமேல்த்யாதி). திருமேனியென்னாதே "அடி" என்பானென்னென்ன, (சேஷபூதனித்யாதி). ஆஸ்ரயண வேளையிலன்றோ திருவடிகளைப் பற்றுவது; மங்களாசாஸந

(க) ரா-யு-௩௦௩-௬. †இது ஸ்ரீராமாயண ஸ்லோகமாயினும், இங்கெடுத்தது-கோபிமார்களும் சொல்ல வடுக்குமென்று.

வ்யவஹரிப்பது. ஆஸ்ரயணவேளையோடு போக(ஃ)வேளையோடு மங்களாஸாஸநவேளையோடு வாசியற ஆஸ்ரிதரிழியும்துறை திருவடிகளிறே. (செவ்வி) (க) "அரும்பினை யலரை" என்னுமாபோலே நித்யயௌவநமாயிருக்கை.

(திருக்காப்பு) குறைவற்ற ரக்ஷை. உண்டான அமங்களங்கள் போகைக்கும் இல்லாத மங்களங்க ளுண்டாகைக்கும் பண்ணின ரக்ஷையென்கை. ஒரு க்ரியையின்றிக்கே குறைந்திருப்பா னென்னென்னில்; தாழ்ந்தாரைக்குறித்து "ரக்ஷையுண்டாயிடுக" என்றும், ஸமரைக்குறித்தும் பரிச்சிந்நமான உத்கர்ஷ முடையாரைக்குறித்தும் "ரக்ஷை யுண்டாகவேணும்" என்றும் சொல்லக்கடவது; தமக்கும் ஈஸ்வரனுக்குமுண்டான நிரவதிகமான உத்கர்ஷாபகர்ஷத்தில் பாசுரமில்லாமையாலே குறைந்துகிடக்கிறது; வேதாந்தத்தாலே நாட்டையடைய வென்றிருக்கிற இவர் லக்ஷணத்தில் விழக் கவிபாட மாட்டாமை யன்றிறே.

இன்னமும், இவ்விஷயத்திலே மங்களாசாஸநம்பண்ண இழிந்தார்க்கு "மங்களாசாஸநம் பண்ணினோம்" என்று கைவாங்கவொண்ணாத அபர்யாப்திக்கு ஸூசகமாயிருக்கிறது.

வேளையில் இப்படி சொல்லுவானென்னென்ன, (ஆஸ்ரயணேத்யாதி). (உ) "அடிக்கீழ்" என்கையாலும், (ங) "பாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்கையாலும், (ச) "அடிபோற்றி" என்கையாலும், எப்போதும் அடிவிடார்களிறே யென்று கருத்து. ப்ரமாணகத(ஃ)நபூர்வகமாகத் தாத்பர்யம் (அரும்பினை யித்யாதி). அரும்பினையலரை - முகுளமென்னவுமாய் மலரென்னவுமாயிருக்கை ஸ்வபாவமாகையாலே நித்யயௌவநம் பலிதம்.

"திரு" என்றதுக்கர்த்தம் (குறைவற்ற)என்றது. இத்தைவிவரிக்கிறார் (உண்டான இத்யாதி). (உண்டாயிடுக) என்றது - அநுக்ரஹம்தோற்றச் சொல்லுகை. (உண்டாகவேணும்) என்றது - ப்ரார்த்தனை தோற்றச் சொல்லுகை. இப்படிச் சொல்லுகைக்கு நியாமகம் (வேதாந்தேத்யாதி). (நாட்டையடைய) என்றது - நாட்டில் வித்வஜ்ஜநங்களையெல்லா மென்றபடி. (வென்று) ஜயித்து. (லக்ஷணத்தில்விழ) என்றது - லக்ஷணோபேதமாக என்றபடி.

கீழில்சங்கைக்குப் பரிஹாராந்தரம் (இன்னமுமித்யாதி).

(க) தி-மொ-எ-கo-க.
(உ) தி-வாய்-௬-கo-கo.
(ங) தி-வாய்-உ-௬-க.
(ச) தி-பா-உச.

எல்லாப்பாட்டுக்கும் இது தான் முகவுரைபோலே யிருக்கிறது.

[மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணா! பல்லாண்டு, பல்லாண்டு, பல்லாயிரத்தாண்டு, பலகோடி நூறுயிரம் - உன்செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு] என்றந்வயம். ... ... (க)

அவ. — இரண்டாம்பாட்டு. கீழ் - விக்ரஹயோக(X)த்தையும் குணயோகத்தையும் குறித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணினார்; இதில்-உபயவிபூதி யோகத்தைக்குறித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். *

மூ.—அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி யாயிரம் பல்லாண்டு
வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு
வடிவார்சோதி வலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு [டே.
படைபோர் புக்கு முழங்குமப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்

மூன்றும் பரிஹாரம் (எல்லாப்பாட்டுக்கு மித்யாதி). (முகவுரை) ஸ்ரீமுகங்களிலே "ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:" என்று மங்களார்த்தமாக முன்னே சொல்லும் பாசுரம். அதில் அர்த்தஸித்தமாகையால் "அஸ்து" என்கிற க்ரியை இல்லாதாப்போலே இங்குமென்று கொள்வது; அதாவது - ப்ரபந்தாதியில் "ஆசீர்நமஸ்க்ரியா வஸ்துநிர்தேசோ வாபி தந்முகம் - ஆசீர்நமஸ்க்ரியா வஸ்துநிர்தேஸோ வாபி தந்முகம்" என்கிற ஸூத்ரந்யாயத்தாலே நமஸ்காராசீஸ்ஸுக்கள் வேண்டுகையால், மங்களார்த்தமாக "காப்பு" என்று பாட்டுக்களுக்கு முன்னே சொல்லப்படும் பாசுரமென்கை; ஆகையால் இதுக்கு க்ரியை வேண்டாவென்று கருத்து. அன்றிக்கே, முகவுரையாவது - ராஜக்ருஹங்களில் கர்ணிகர்கள் ஆய வ்யயங்களை எழுதும் பத்ரிகைகளுக்குமுன்னே இன்னவர்ஷம், இன்னமாஸம், என்றெழுதும் பாசுரம். அது தான் முதலடியில் ஒருகாலெழுதப்பட்டதாயினும் முடிய அந்வயித்துக் கிடக்குமிறே; அதுபோலே இப்பாட்டும் மேற்பாட்டுக்களுடைய அந்வயிக்கும்போது க்ரியையுண்டாய், நிராகாங்க்ஷமு மாகையாலே, மேலோடே அந்விதமாமிறே; ஆகையால், இந்தப்பாட்டில் ஒரு க்ரியையில்லாம லிருக்கிற தென்றுமாம். முகவுரை - வேதாத்யந்தங்களில் ப்ரணவம்போலே இந்த காதா(गाथा)த்வயமுமிதிவா. (முகவரை) என்று பாடமாம்போது - நாய்கக் கல்லுபோலே பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாசகமா யிருக்குமென்று அர்த்தவிசேஷ மருளிச்செய்தாரென்று கருத்து.

இரண்டாம்பாட்டு. (அடியோமோடு மித்யாதி). வ்ருத்தாநுவாத பூர்வமாக ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (கீழித்யாதி). "அடியோம் - மங்கை - ஆழி - அப்பாஞ்சசன்னியம்" என்கையாலே, உபயவிபூதியோகம் சொல்லிற்று.

வ்யா.—(அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றியாயிரம் பல்லாண்டு) (அடியோமோடும்) தம்மைப்பேணாதே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிற இவர், தம்முடைய நித்யதையை ப்ரார்த்திப்பானென்னென்னில்; ஒரு ஸாத்ய(ஃ)த்தைக் குறித்து ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுமவர்கள்(க)"ఆయురాశాస్తే-ஆயுராசாஸ்தே" என்று ஆயுஸ்ஸை ததங்(ஃ)கமாக ப்ரார்த்தியா நின்றார்களிறே; அதுபோலே, "மங்களாசாஸநத்துக்குத் தாம்வேணும்" என்று தம்மையுங் கூட்டிக்கொள்ளுகிறார் அத்தலைக்குப் பரிகைக்குத் தாமல்லது இல்லாமையாலே; தாமில்லாதபோது அத்தலைக்கு அபாயம் ஸித்தமென்றிருக்கிறாரிறே. ஆனால் என்னோடும் என்னாதே "அடியோமோடும்" என்பானென்னென்னில்; தேஹாத்மாபிமாநி, தேஹத்தில் ஆத்மபுத்தி பண்ணும்; மாயாவாதி, அஹங்காரத்தில் ஆத்மபுத்திபண்ணும்; ஸாங்க்யன், "అహమర్థం ప్రకృతేఃపరం స్వయంప్రకాశం స్వతన్త్రమ్- அஹமர்த்தம் ப்ரக்ருதே:பரம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶம் ஸ்வதந்த்ரம்" என்றிருக்கும்; அங்ஙன் கலங்கினவரன்றிறே இவர்; முறை யறியுமவராகையாலே, "அடியோமோடும்" என்கிறார். "கர்மௌபாதிகமாக வந்த அவஸ்தைகளெல்லாம் மறைந்தாலும் மறையாத ஸ்வபாவம் தாஸ்யம்" என்றிருக்குமவ

நாலடியும் நாலு வாக்யங்களென்கைக்காக ப்ரதமோபாதாநம் (அடியோமித்யாதி). ப்ரதிபதார்த்த மருளிச்செய்வதாக புந: ப்ரதீகோபாதாநம் (அடியோமோடும்) என்றது. பல்லாண்டென்றது - தன்னைப்பாராதே அத்தலையில் ஸம்ருத்தி நித்யமாய்ச் செல்ல வேணுமென் றிருக்குமவன் வ்யவஹார மென்றுநின்றீர்; இங்கே "அடியோமோடும்" என்று தம்மைப்பேணக்கூடுமோ? என்கிற ஶங்கையை அநுவதித்து, இதுவும் அத்தலைக்காகவே யென்று த்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் பரிஹரிக்கிறார் (தம்மை யித்யாதி வாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே). தாமில்லாதபோது பரிவாரில்லையோ வென்ன, (அத்தலைக்கித்யாதி). வ்யாமோஹத்தாலே யென்று கருத்து. மேலே "நின்னோடும்" என்றிருக்கையாலே, அதுக்கநுகுணமாக என்னோடுமென்னு தொழிவானென்னென்கிற ஶங்கையை அநுவதித்து, அது ஸர்வஸாதாரண மாகையாலே விஶேஷிக்கவேணுமென்று பரிஹரிக்கிறார் (ஆனாலித்யாதி ஏழுவாக்யத்தாலே). (அஹங்காரத்திலே) அந்த:கரணத்திலே. (அஹமர்த்தம்) ஆத்மா. (முறை) ஶேஷத்வம். இவர்தெளிந்தவராகைக்கு ஶேஷத்வம் ஸ்வாபாவிகமோவென்ன, (கர்மௌபாதிகமித்யாதி).

(க) யஜு-அஷ்ட-௩-ப்ர-௫.

ரிறே இவர். ஆனல் "அடியோம்" என்கிற பஹுவசநத்துக்குக் கருத்தென்னென்னில்; தாம் தமியராய்நின்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுமத்தால் பர்யாப்தி பிறவாமையாலும், ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் சேஷத்வம் அவிசிஷ்டமாகையாலும், இப்ப்ரதிபத்தி அவர்களுக்கின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறர். (நின்னேடும்) வ்யாவ்ருத்தமான சேஷித்வம் மங்களாவஹமாகையாலே ஸர்வரும் கூடிப்பரிந்தாலும் போராதபடியாயிறே யிருப்பது. இத்தால் - திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறர். (பிரிவின்றி) இரண்டுதலையும் நித்யமான வோபாதி, ஸம்பந்தமும் நித்யமாயிறே யிருப்பது; அதுவும் தம்முடைய மங்களாசாஸநத்தாலே யுண்டாவதாக நினைத்திருக்கிறர். (ஆயிரம்பல்லாண்டு) காலதத்வமுள்ளதனையும் இஸ்ஸம்பந்தம் நித்யமாய்ச்செல்ல வேணுமென்கிறர்.

(வடிவாயித்யாதி) உண்டான அமங்களங்கள் போகைக்கும் இல்லாத மங்களங்களுண்டாகைக்கும் தன் கடாக்ஷமே அமைந்திருக்கிற

(ஆனல்) என்றது - இவரொருவருமே தெளிந்தவராணலென்றபடி. இந்த ஶங்கைக்கு ஹேதுத்வயஸமுச்சயேந பரிஹாரம் (தமியரித்யாதி). (அவிசிஷ்டம்) விசேஷமின்றிக்கே எல்லார்க்கு மொத்திருக்கை. "அடியோமோடும்" என்று சேஷபூதரைச் சொல்லி "நின்னேடும்" என்கையாலே, தத்ப்ரதிஸம்பந்தித்வேந தாத்பர்யம் (வ்யாவ்ருத்தேத்யாதி). (வ்யாவ்ருத்தமான ஶேஷித்வம்) நிருபாதிக ஸர்வஶேஷித்வம். நீ மங்களஸம்பாதகனகையாலே,சேதநரெல்லாரும் கூடிப்பரிந்தாலும் போராமையாலே அடியோங்களைப்போலே நீயுமுன்னைப்பரிகைக்கு நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். கீழ்ப்பாட்டில் "உன்செவ்வடி" என்று அத்தலைக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணியிருக்க, புநঃ "நின்னேடும்" என்பானென்னென்னில், (இத்தாலித்யாதி). (இத்தால்) என்றது -"நின்னேடும்" என்றத்தாலே யென்றபடி. (பிரிவின்றி) என்றது-பிரிவின்றிக்கேயிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. (க)"ஆக்கையுள்ளு மாவியுள்ளு மல்லபுறத்தினுள்ளும் நீக்கமின்றி யெங்குநின்ருய்"என்கிறபடியே,ஜீவ பர ஸம்பந்தம் நித்யமாயிருக்க, (பிரிவின்றி) என்றதுக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன வருளிச்செய்கிறர் (இரண்டுதலையுமித்யாதி).

இரண்டாம்பாதத்துக்கு ஶங்காஸமாதாந முகேநபாவம் (உண்டானவித்யாதி). (உண்டான அமங்களங்கள் போகைக்கும் இல்லாத மங்களங்க

(க) தி-வாய்-அ-எ-௬.

இவள், (க) "அகலகில்லேன் இறையும்" என்று நம்மைப் பிரியமாட்டாதேயிருக்க, நமக்கு வருவதொரு அமங்களமுண்டோ? என்றிய படுகிறீரென்ன; தேவரீரும் பிராட்டியுமானசேர்த்தி நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். (வடிவாய்) "வடிவு" என்று - நிறமாய், இவளோட்டைச் சேர்த்தியாலே திருமேனிக்குண்டான புகரைச் சொல்லுகிறது. (உ) [అప్రమేయంహి తత్తేజో యస్య సా జనకాత్మజా - அப்ரமேயம்ஹி தத்தேஜோ யஸ்யஸா ஜநகாத்மஜா] என்று - ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளை எனக்கென்ன இட்டுப்பிறந்த தத்வத்தோடே எதிரிட்டு வெல்ல நினைக்கிறாயோ? என்றானிறே மாரீசன். (௩) "శ్రద్ధయా దేవో దేవత్వ మశ్నుతే- ஶ்ரத்தயா தேவோ தேவத்வ மஶ்நுதே" என்னக்கடவதிறே. ஆனால் இவளாலே அவனுக்கு உத்கர்ஷமாகில் அவனுடைய சேஷித்வம் குலையாதோ வென்னில்; மாணிக்கம் ஒளியாலே பெருவிலையனாங் காட்டில் மாணிக்கத்தினுடைய ப்ராதாந்ய மழியுமோ? பூ மணத்தாலே பெருவிலையனாங்காட்டில் பூவுக்கு ப்ராதாந்யமழியுமோ? (வடிவாய்) ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகள் போலே ஆபரணபூதையாய், அத்தால்வந்த அழகைச்சொல்லவுமாம். (நின்வலமார்பினில்) ஸர்வாதிகனான உன்னுடைய வலமார்பினில். *ஸர்வயஜ்ஞமயமாய்* யோகிசிந்த்யமாயிறே வடிவிருப்பது. (வலமார்

னுண்டாகைக்கும்) என்றது, ஆழ்வாருடைய ப்ரேமஸ்வபாவத்தைப்பற்ற; அன்றிக்கே, லோகத்தார்க்குண்டான அமங்களங்கள் போகைக்கும் என்று கூட்டுவது. "நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற" என்கிறவிஶேஷணத்தைக்கடாக்ஷித்து, (தேவரீரும் பிராட்டியுமான சேர்த்தி) என்றது. அவனுடைய சேர்த்தி நிறங்கொடுக்கு மென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (அப்ரமேயமித்யாதி). அப்ரமேயமென்றதுக்கு பாவம் (எதிரிட்டுவெல்ல நினைக்கிறாயோ)என்றது. ப்ரமாணாந்தரம் (ஶ்ரத்தயா இத்யாதி). (ஶேஷித்வம்) ப்ராதாந்யம். "வடிவாய்" என்றத்தை நிறமுடைத்தாயிருக்கிற என்று திருமார்புக்கு விஶேஷணமாக்கிக் கிழருளிச்செய்து. "மங்கை" என்றதுக்கு விஶேஷணமாக்கி அர்த்தாந்தரம் (ஸ்ரீகௌஸ்துபேத்யாதி). "நின்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஸர்வேத்யாதி). ஸர்வாதிக்யத்துக்கு ப்ரமாணம் (ஸர்வயஜ்ஞேத்யாதி). இவ்வாக்யத்துக்குக்கருத்து-ஶ்ருதியினுடைய பூர்வோத்தர பாகங்களில் ப்ரதிபாத்யங்களான கர்மோபாஸநங்களுக்கு விஷயமிறே என்று. "மார்பு" என்றதுக்கு வாஸனை (ஸர்வயஜ்ஞேத்

(க) தி-வாய்-சு-௧௦-௧௦. (உ) ரா-ஆர-௩௭-௧௮. (௩) காடகே-௱-௧௯.

பினில்) அணைக்கைக்கு அணித்தாயிருக்கை. (வாழ்கின்ற) மார்வி லிருப்புத்தானே நித்யமாய் போக (𑌭𑍋𑌗)ரூபமாயிருக்கை. அம்மார் விலே யிருக்கச்செய்தேயும் "இறையும் - அகலகில்லேன்" என்று அதிசங்கை பண்ணும்படியிறே போக்யதை யிருப்பது. (மங்கை யும்) (க) "𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 - யுவதிஶ்ச குமாரிணீ" என்கிற பருவத் தைச் சொல்லுகிறது. (உ) "𑌯𑍁𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 - யுவா குமாரஃ" என்று இவ்விரண்டவஸ்த்தையுமுண்டே அவனுக்கு; இவளுக்கு கௌமாரா வஸ்த்தையால் வந்த மௌக்த்ய(𑌮𑍌𑌗𑍍𑌧𑍍𑌯)மேயுள்ளது, யுவதியுமாகக்கடவள். எங்ஙனேயென்னில்; போக(𑌭𑍋𑌗)ஸ்ரோதஸ்ஸில்வந்தால் இவள் தளர்த் திக்கு அவன் கைகொடுக்க வேண்டும்படியான மௌக்த்யத்தைச் சொ ல்லுகிறது. "மங்கையும்" என்கிற ச(𑌚)சப்தத்தாலே - மஹிஷ்யந்தரத் தைச் சொல்லுதல், மங்களாவஹையான இவளும் ஆசாஸ்யை என்னு தல். (பல்லாண்டு) காலதத்வமுள்ளதனையும் இச்சேர்த்தி நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்.

(வடிவார்சோதி யித்யாதி) இச்சேர்த்திக்கு ஒரு தீங்குவாராதபடி கல்மதிளிட்டாற்போலே யிருக்கிற ஆழ்வார்களைப் பாரீரென்ன; அவர்

யாதி) என்னவுமாம். "வலம்" என்றதுக்கு வாஸனை (அணைக்கைக்கு இத் யாதி). (அணித்து) ஸமீபம், உறைகின்ற என்னாதே "வாழ்கின்ற" என்பா னென்னென்ன, (மார்விலிருப்பு இத்யாதி). இதில் வர்த்தமாநார்த்தம்(நித் யமாயித்யாதி). போக(𑌭𑍋𑌗)ரூபதையை உபபாதிக்கிறார் (அம்மார்விலே யித்யாதி). எடுத்த ப்ரமாணத்துக்குவ்யாவ்ருத்தி பூர்வகம் அர்த்தம் (யுவா குமாரஃ இத்யாதி). ச(𑌚)காரத்தை அப்ராதாந்யத்திலேயாக்கி, யுவதியுமாகக் கடவள் என்கிறார் (இவளுக்கித்யாதி). (தளர்த்தி) ஶ்ரமம். அநுக்த ஸமுச்சயமாகவும் சேர்த்தியோடே ஸமுச்சயமாகவும் அருளிச்செய்கிறார் (சஶப்தத்தாலே யித்யாதி). (ஆஶாஸ்யை) என்றது - மங்களாஶாஸநத் துக்கு விஷயபூதை என்றபடி.

மூன்றுமடிக்கு சங்காஸமாதாநமுகேந தாத்பர்யம் (இச்சேர்த்திக் கித்யாதி). (இச்சேர்த்திக்கு) என்றது-மங்கையும் நானுமான சேர்த்திக்கெ ன்றபடி. (ஆழ்வார்களை) என்ற பஹுவசநம் "மங்கையும்" என்ற விடத்தில் மஹிஷ்யந்தர ஸமுச்சயமாகச்சொன்னாற்போலே, இங்கும் "ஆழியும்" என்ற சகாரம் நந்தகாதிகளைச் சொல்லிற்றாகவுமொருயோஜனை திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது. "வடிவு" என்றதுக்கு இரண்ட

(க)

(உ) ருக்வே-அஷ்ட-உ-அ-உ௫.

களோட்டைச் சேர்த்திக்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ? என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். (வடிவார்சோதி) காளமேகநிபஸ்யாமமான திருமேனி, ஸ்வதேஜஸ்ஸாலே வ்யாப்தமாம்படியிருக்கை. (க) ‹‹புருஷம் க்ருஷ்ண பிங்களம் -"புருஷம் க்ருஷ்ண பிங்களம்" என்னும்படியாயிறே யிருப்பது. தேஜோராசியா யிருக்கும் வடிவையுடையவனென்னவுமாம். (வலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு) வலவருகே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், பிறர்க்கு அநபிபவநீயனாயிருக்கிற ஆழ்வானோட்டைச் சேர்த்தி நித்யமாய்ச்செல்ல வேணுமென்கிறார். "ஆழியும்" என்கிற ச(ச)சப்தத்தாலே - ஆயுதாகாரத்தாலே ரக்ஷகமாகக் காட்ட, ஆபரண புத்தியாலே அவனையுங்குறித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறாரென்கை.

(படைபோரித்யாதி) நம் கையைவிடாதே, த்வநியாலே எதிரிகளை அழிக்கு மிவனைப்பாரீரென்ன; (படைபோர்புக்கு முழங்கும்) ஸேனையையுடைய யுத்தத்திலே புக்கு முழங்குமென்னுதல்; யுத்தத்திலே ஆயுதமாய்ப் புக்கு முழங்குமென்னுதல். (முழங்கும்) (உ) ‹‹ஸகோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத் - ஸகோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்" என்றும், (௩) ‹‹யஸ்ய நாதேந

ர்த்தம்,- எம்பெருமான் திருமேனியாதல், ஆழ்வார் திருமேனியாதல். முதலர்த்தம்-(காளமேகேத்யாதி). (ஸ்வதேஜஸ்ஸாலே) என்றது - ஆழ்வாருடைய தேஜஸ்ஸாலே யென்றபடி. ஶ்யாமமான திருமேனியை ஆழ்வாருடைய தேஜஸ்ஸு முட்டாக்கிடுகையாலேவந்த பரபாகத்துக்கு ப்ரமாணம் (புருஷமித்யாதி). இரண்டாமர்த்தம் (தேஜோராஶிஇத்யாதி).[சோதி-ஆர்-வடிவு] என்று இப்பக்ஷத்தில் அந்வயம். சுடர் பததாத்பர்யம் (பிறர்க்கித்யாதி). ஆக "ஆழியும்" என்ற ச(ச)காரத்தாலே சொல்லுகிற நந்தகாதிகளுடைய சேர்த்திக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறாரென்று கருத்து. இந்த சகாரத்தை ப்ராதாந்யபரமாக்கி அர்த்தாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆழியுமித்யாதி). இப்போது ஆழிபதம் நந்தகாத்யுபலக்ஷணம்.

(நம் கையைவிடாதே) என்கையாலே திருவாழியை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "படை"-ஸேனையும், ஆயுதமும். முதலர்த்தம் (ஸேனையை இத்யாதி). இரண்டாமர்த்தம் (யுத்தத்திலே யித்யாதி). இப்பக்ஷத்திலே போரிலே படையாகப்புக்கு என்றந்வயம். போர் - யுத்தம். (எதிரிகளை அழியச்செய்யும்) என்றதுக்கு ப்ரமாணங்கள் (ஸகோஷஇத்யாதி).

(க) பு-ஸ-௭- (உ) கீ-க-௧௯. (௩) வி-பு-டு-உக-உ௯.

దైత్యానాం బలవాన్నిరజాయత - யஸ்யநாதேந தைத்யாநாம் பலஹாநிரஜாயத" என்றும் ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியும் அநுகூலர் வாழும்படியுமாயிறே த்வநியிருப்பது. இத்த்வநி இவர்க்கு பயஸ்தாநமானபடி என்னென்னில்; த்வநிவழியே நின்று இடங்காட்டிக் கொடுக்குமென்று பயப்படுகிறார். (அப்பாஞ்சசன்னியமும்) முன்னிலையாயிருக்க பரோக்ஷ நிர்த்தேசம்பண்ணுவா னென்னென்னில்; புத்ரனை அலங்கரித்த தாய் "தன்கண்படிலும் கண்ணெச்சிலாம்" என்று பார்க்கக்கூசுமாபோலே, மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிற தம்முடைய கண்ணையும் செறித்து முகத்தை மாறவைத்துச் சொல்லுகிறார். அன்று யுத்தத்திற்பிறந்த ப்ரமாதத்துக்கு இன்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறாரென்றுமாம்.

இவ்விரண்டுபாட்டும்-திருமந்த்ரார்த்தமாயிருக்கிறது. "அடியோமோடும்" என்கிற விடத்தாலே - ப்ரணவார்த்தத்தைச் சொல்லிற்று; முதற்பாட்டில் "பல்லாண்டு" என்கிற ப்ரதமபதத்தாலே-நமஸ்ஸப்தார்த்தஞ்சொல்லிற்று; "மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணா" என்று-அப்பாட்டில் விக்ரஹயோகத்தையும், சௌர்ய வீர்யாதி குணயோகத்தையும், இரண்டாம்பாட்டில் விபூதியோகத்தையும் சொல்லுகையாலே-நாராயண சப்தார்த்தம் சொல்லிற்று; "உன்செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு" என்கையாலே - சதுர்த்தியில் ப்ரார்த்திக்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லிற்றாய்த்து. ... ... (உ)

(செறித்து) நெருக்கி; மூடியென்றபடி. முகத்தை மாறவைத்து பரோக்ஷ நிர்த்தேஸம் பண்ணினாரென்றார்கீழ், பூர்வ வ்ருத்தாந்தத்தைப்பற்றத் தாத்பர்யாந்தரம் (அன்றுயுத்தத்திலித்யாதி).

தத்வ ஹித புருஷார்த்த ப்ரதிபாதகமான திருமந்த்ரார்த்தமென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணாநின்றுகொண்டு பதங்களிலே எறிட்டுக்காட்டுகிறார் (இவ்விரண்டு இத்யாதி அஞ்சுவாக்யத்தாலே). (அடியோமோடுமென்கிற இடத்தாலே) என்றது - இங்குமுதலடியாலே யென்றபடி. முதற்பாட்டு வ்யாக்யாநத்திலே "பல்லாண்டு" என்கிறஸப்தம், ஸ்வரூபத்தையும், ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியையும் ப்ரகாசிப்பிக்குமென்று அருளிச்செய்திருந்தாரேயாகிலும், நமஸ்ஸப்தம்போலே யிருப்பதொன்றாகையாலே உபாயத்தைக் காட்டக்கடவதென்று திருவுள்ளம்பற்றி "நமஸ்ஸப்தார்த்தம் சொல்லிற்று" என்கிறார் இங்கே. "அடியோமோடும்" என்ற இடத்தில் ஸ்வரூபமும் "திருக்காப்பு" என்ற இடத்தில் வ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்று மிருக்கையாலே இப்படிகொள்ளவேணும். ... ... (உ)

அவ.—மூன்றும்பாட்டு. (வாழாளித்யாதி) கீழிரண்டு பாட்டாலே தாம் திருப்பல்லாண்டு பாடினார்; இனிமேல், தம்முடைய மங்களாசாஸநத்தாலே தமக்குப் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே, (க) "𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂-சதுர்விதா பஜந்தே மாம்" என்கிறபடியே ஐஸ்வர்ய கைவல்ய பகவச்சரணார்த்திகள் மூவரையும் கூட்டிக்கொள்வாராக நினைத்து, அதில் மங்களாசாஸநத்துக்கு பகவத்ப்ராப்திகாமர் ப்ரத்யாஸந்நராகையாலே அவர்களை அழைக்கிறார்.—(உ) "𑌏𑌕𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌨 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤-ஏகஸ்ஸ்வாது நபுஞ்ஜீத" என்கிற ந்யாயத்தாலே - "இம்மங்களாசாஸநரஸம் எல்லாரும் புஜிக்கவேணும்" என்னும் நினைவாலே அழைக்கிறாரென்றுமாம்;—அவர்களோடேகூட மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை தமக்கு தா(தா)ரகமாகையாலே யென்றுமாம். (ங) "அடியார் தங்கள் இன்பமிகு பெருங்குழுவுகண்டு" என்றும், (ச) "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்றும் - கண்ணாலே காண்கையும் அத்திரளிலே புகுருகையும் இவையெல்லாம் உத்தேஸ்யமாயிறே யிருப்பது. ... ... *

மூன்றும்பாட்டு. (வாழாளித்யாதி) கீழிரண்டு பாட்டுக்கும், மேல் மூன்றுபாட்டுக்கு மாக, பேடிகாஸங்கதி யருளிச்செய்துகொண்டு, இப்பாட்டில் முதலடியைக் கடாக்ஷித்து, (க) "𑌆𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌃 - ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுః" என்கிற ப்ரமாணத்தில், பிற்பட்டவர்கள் முற்பட்டதுக்கு ஹேதுவைச் சொல்லிக்கொண்டு அவதாரிகை (கீழிரண்டு இத்யாதி). (க) "𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 - சதுர்விதாః" என்றதை மூவராகச்சொன்னது - ஆர்த்தனையும், அர்த்தார்த்தியையும் ஒருகோடியாக நினைத்து.—அவதாரிகாந்தரம் (ஏக இத்யாதி).—மூன்றுமவதாரிகை (அவர்களித்யாதி). மேல்வாக்யத்தில் "காண்கையும்-புகுருகையும்" என்று சொல்லுகையாலே, இங்கேயும் அவர்களைக்கண்டு அவர்களோடே கூடவென்று கூட்டுவது. ஆக இவர்களை அழைக்கைக்கு ஹேதுமூன்று; அதாவது-அத்தலையில் வைலக்ஷண்யத்தைப் பற்றிவரும் தம்முடைய அபர்யாப்தியாதல், ஸ்வாதுதமமான இதிலுண்டான இவர்களிழவைப்பற்றி யாதல், இவர்களோடே கூடாதபோது தம் செல்லாமையைப்பற்றியாதல். மூன்றும் ஹேதுவை ப்ரமாணபூர்வகமாக த்ருடீகரிக்கிறார் (அடியாரித்யாதி). (குழுவு) ஸமூஹம்.

(க) கீதை-எ-கசு. (உ) பார-உத்யோ-நஉ-௫௦.
(ங) பெரு-திரு-க-கo. (ச) தி-வாய்-உ-ந-கo.

மூ.—

வாழாள்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல் வந்து மண்ணும் மணமும் கொண்மின்
கூழாட்பட்டு நின்றீர்களை யெங்கள் குழுவினிற் புகுதலொட்டோம்
ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம் நாங்க ளிராக்கதர்வாழிலங்கை
பாழாளாகப் படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. (௩)

வ்யா.—(வாழாள்) என்று - நிரதிசயஸுகரூபமான வ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது. வ்யதிரிக்த விஷயங்களிலடிமை துராராதமாகையாலும், துஸ்ஸகமாகையாலும், அத்யல்ப பலமாகையாலும், துஃக்கரூபமாயிறே யிருப்பது. (க) "ஸர்வம் பரவஶம் து:க்கம் - ஸர்வம் பரவசம் துக்கம்"(உ) "ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:- ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:" என்னக் கடவதிறே. இவ்விஷயந்தன்னிலும் ப்ரயோஜநாந்தரபரராயிழிந்தால் ப(லம் பந்த(ப)கமாகையாலும், அநந்யப்ரயோஜநரோபாதி அநவரதபாவனையும் அந்திமப்ரத்யயமும் வேண்டுகையாலும் துக்கப்ராயமாயிருக்கும்; ஸாதநாந்தர நிஷ்டனுக்கும் கர்த்தவ்ய புத்தியாலே ரஸமில்லை. இக்குறைகளொன்றுமின்றிக்கே, ப்ராப்தவிஷயத்திலே தன்னைப்பேணாதே பரஸம்ருத்தியை ஆசாஸிக்க, ஸர்வநிரபேக்ஷனான ஈஶ்வரன் இத்தைக்கண்டு "இதொரு ப்ரேமஸ்வபாவமிருந்தபடி யெ

"ஆள்" என்றதுக்கு வாழ்ச்சியை நிரூபகமாகச் சொல்லுமிடத்தில் அவதிசொல்லாமையாலே, வேறு இதில் விஞ்சினதில்லையென்று பலித்தது, அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதி). இப்படி விசேஷிப்பானென், உகந்த விஷயத்துக்கு சேஷமாயிருக்கை ஸுகரூபமாகவன்றோ தோற்றுவதென்ன,(வ்யதிரிக்தேத்யாதி). (துராராதம்) என்றது-துராராதவிஷயமென்றபடி. இதரஸேவை துஃக்கரூபமாகில் பகவத்விஷயம்தானெல்லார்க்கும் ஸுகமாயிருக்குமோவென்ன, (இவ்விஷய மித்யாதி). இவ்விஷயம் தன்னிலும் அடிமையென்று சேஷம். (அநந்யப்ரயோஜநன்) என்றது-உபாஸகனை. (அந்திம ப்ரத்யயமாவது) அந்திம ஸ்ம்ருதி. (ப்ராப்யம்) என்றது - இதர் விஷயங்களை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக. (ஸாதநாந்தர நிஷ்டனுக்கும்) என்றது - கீழ் அநந்யப்ரயோஜநனாகச் சொன்ன உபாஸகனுக்கும் என்றபடி. (கர்த்தவ்யபுத்தி) என்றது - சாஸ்த்ர விஹிதமென்கிற நினைவுஎன்றபடி. ஆக இவ்வளவும் வ்யாவர்த்யங்களை யருளிச்செய்து நிரதிசய ஸுகரூபதையையும் உபபாதிக்கிறார் (இக்குறைகளித்யாதி). (இக்குறைக ளொன்றுமின்றிக்கே) என்றதுக்கு—(அந்த ப்ரீதியே புருஷார்த்தமாயிறே யிருப்பது) என்றதனோடு அந்வயம். (நிரபேக்ஷனான) என்றது - ஸம்ருத்தியில் ஸர்வஹேது நிரபேக்ஷனான என்றபடி. ஆளாகி என்

(க) மநு-௪-௧௬௦. (உ) மநு-௪-௬.

ன்!" என்று ப்ரீதனாக, இவனுக்கு அந்த ப்ரீதியே புருஷார்த்தமாயிறே யிருப்பது. (பட்டு) என்றது - "உவர்க்கடலில் முத்துப்பட்டது" என்னுமாபோலே. "நான்" "எனக்கு" என்றிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே பகவத்ஸம்ருத்தியை ஆசாஸிக்கும்படி கையொழிந்திருப்பார் சிலரைப் பெறுகையாவது அலப்ய(ஸ்ய)லாபமென்னுமிடந்தோற்ற வருளிச்செய்கிறார். (நின்றீர்) வாயுபரவசமாய்த் திரிகிற த்ருணம்போலே கர்மபரதந்த்ரனாய்த் திரிகிற ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு பகவத்ஜ்ஞாநபூர்வகமாக தத்ஸம்ருத்தியை ஆசாஸிக்கப்பெற்றுவிறே ஸ்த்திதியுண்டாவது. (உள்ளீரேல்) (க) "ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லப:—ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லப:" என்று- அநந்யப்ரயோஜநரைக் கிடையாதென்று ஸர்வேஸ்வரன் கைவிட்ட ஸம்ஸாரமாகையாலே மங்களாசாஸநத்துக்கு ஆள்தேட்டமாயிறே யிருப்பது. நாகபாசத்தினன்று அடைய மோஹித்துக் கிடக்க, திருவடியும் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானும் "ப்ராணனுடையாருண்டோ" என்று தேடினாப்போலே, ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையார் தேட்டமாயிறே யிருப்பது. இந்த ய(த்)திசப்தத்தாலே - ஸம்ஸாரத்தில் வைஷ்ணவத்வம் துர்லபமென்றதாய்த்து.

அநந்யப்ரயோஜநரான வைஷ்ணவர்களும் "நம்மை விரும்புவார் சிலருண்டாவதே" என்று ஸங்க்ருஹீதராக;(வந்து) அவர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவம் ஆராய்வதற்கு முன்பே அவர்களோடே கலந்துகொடு நிற்கவேண்டும்படியான த்வரை சொல்லுகிறது. (மண்ணும் மணமுங்கொண்மின்) என்கிறார். மண்ணுக்கும் மணத்துக்கும் உரி

ஞமல் "ஆட்பட்டு" என்பானென்னென்னில்; த்ருஷ்டாந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார் (பட்டு என்றது) இத்யாதி. போலேயிருக்கிறதென்று சேஷம். (உவர்க்கடல்) லவணாப்தி. இத்தை விவரிக்கிறார் (நானெனக் இத்யாதி). (நான்) என்றது - அஹங்காரம். (எனக்கு) என்றது - மமகாரம். இப்போது "நின்றீர்" என்கையாலே, முன்பு நில்லாமை தோற்றுகிறது;-அத்தை விவரிக்கிறார் (வாயு இத்யாதி). "ஏல்" என்கிற யத்ய(ர்த்த)ர்த்தத்தை ஸப்ரமாணமாக உபபாதிக்கிறார் (ஸமஹாத்மா இத்யாதி). (அநந்யப்ரயோஜநர்) மங்களாஸாஸநபரர். இதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (நாகபாஸ இத்யாதி). நாகபாசத்தினன்று அடையமோஹித்த தில்லாமையாலே, (நாகபாஸத்தினன்று) என்றது - ப்ரஹ்மாஸ்த்ர பந்தநத்தினன்று என்றபடி. பலிதம் (இந்த இத்யாதி).

மேலுக்தவதாரிகை (அநந்யேத்யாதி). (உரியார்) ப்ராப்தரானவர்.

(க) கீ-எ-௧௯.

யார் அந்தரங்கரான அடியாரிறே. அடிமை விலையோலை எழுதும் போதும் "மண்ணுக்கும் மணத்துக்கும் உரியனாக வேணும்" என்றிறே எழுதுவது. மண்ணாவது - ஸ்வாமிக்கு ஒரு மங்களமுண்டானால் அங்குரார்ப்பணத்துக்குப் புழுதிமண் சுமக்கை; அந்த ந்யாயத்தாலேயிறே நம் ஆழ்வார்களுக்கு இது க்ருத்யமாகிறது. மணமாவது - அந்தக் கல்யாணத்துக்குத் தான் அபிமாநியாயிருக்கை. இவ்விரண்டும் - ஸர்வ கைங்கர்யத்துக்கு முபலக்ஷணம். "கொண்மின்" என்றதால் - அடிமை செய்யுமிடத்தில் கிடந்தானை கண்டேறுகையன்றிக்கே சிலர் தரக் கொள்ளவேணும் என்கையும், தருமவர்களும் "உங்களதான அடிமையை நீங்கள் ஸ்வீகரியுங்கோள்" என்று சீரிதாகக் கொடுக்கக் கடவர்களென்கையுமாகிற சாஸ்த்ரார்த்தத்தை வெளியிடுகிறது.

(கூழாளித்யாதி) ‡இவர் அழைத்தவாசியறியாதே ப்ரயோஜநாந்

உக்தார்த்தத்தை லோகவ்யவஹாரமுகேந த்ருடீகரிக்கிறார் (அடிமை யித்யாதி). (விலையோலை) - க்ரயபத்ரம். (மண்ணாவது) என்றது - மண்கொள்ளுகையாவது என்றபடி. (அந்த ந்யாயத்தாலே) விலையோலை யெழுதுகிற ந்யாயத்தாலே யென்றபடி. (நம் ஆழ்வார்கள்) என்றது - சேனை முதலியாரையும், திருவாழி யாழ்வானையும். அங்குரார்ப்பணத்தினன்றைக்கு "ஆழ்வார் திருநாள்" என்றிறே ப்ரஸித்தி. (மணமாவது) என்றது-மணங்கொள்ளுகை யாவதென்றபடி. செய்ம்மின் என்றுதல், வாங்குமின் என்றுதல் சொல்லாதே, "கொண்மின்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (கொண்மின் இத்யாதி). இத்தால் கொள்வாரும் கொடுப்பாரும் நிரஹங்காரராய் நிர்மமகாரரா யிருக்கையைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. (கிடந்தானை கண்டேறுகை) என்றது - படுத்துக்கொண்டிருக்கிற யானையைத் தானேயேறுகை. (சீரிதாக) ஸாதரமாக.† (கொடுக்கக்கடவர்கள்) என்ற அநந்தரம், என்கையும் என்று சேஷம். (சாஸ்த்ரார்த்தம்) என்றது - தா(ஸ)த்ருத்வத்திலும் ப்ரதிக்ருஹீத்ருத்வத்திலும் மமகார நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற திருமந்த்ரார்த்த மென்றபடி.

"கூழாள்" இத்யாதிகளுக்கு பாவம் (இவ்வார்த்தை யித்யாதி). (இவ்வார்த்தை) என்றது - வாழாட்பட்டு என்கிறவார்த்தை. (வாசியறியாதே) என்றது-தங்களுடைய ப்ரயோஜநாந்தரங்களும் வாழ்ச்சியென்று ப்ர(ஸ்ர)மித்து, அநந்யப்ரயோஜநரை அழைத்தாரென்கிற விசேஷமறியாதேயென்

---

† குண்டலித அரும்பதாநுகுணமாக வ்யாக்யாநத்தில் "என்கையும்" என்ற பாடமில்லை. ‡ அரும்பதத்துக்கு "இவ்வார்த்தை" என்று பாடம்.

தரபரரடையப் புகுரத் தொடங்கிற்று; அவர்களை நிஷேதிக்கிருர். "கூழாள்" என்று - சோற்றுக்காக ஆரேனுக்கும் தன்னை எழுதிக்கொடுக்கை; இது ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு முபலக்ஷணம். தன்னை "பகவத்தாஸ்யைகபோ(போ)கன்" என்னுமிட மறியாதே, ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் குறித்து அவன்றன்னையே ஆஶ்ரயிக்கிருர்களிறே. "கூழாள்" என்று - அநந்ய ப்ரயோஜநராயிழிந்து, ப்ரயோஜநாந்தரங்களை வேண்டிக்கொள்ளும் இருகரையரைச் சொல்லுகிறதென்றுமாம். "பட்டு" என்கிறது- அகப்பட்டென்றபடி. அதாவது - பந்த(த்)கமாகையாலே ஸ்வரூபவிரோதியாய் அநர்த்தத்தைப் பண்ணுமென்னுமத்தாலே சொல்லுகிறது. (நின்றீர்களை) பஹுவசநத்தாலே "உள்ளீரேல்" என்று தேடவேண்டாதே பார்த்த பார்த்தவிடமெங்கும் ப்ரயோஜநாந்தரபரராயிருக்கை. "எங்கள்குழு" என்று இத்திரளுக்குண்டான வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற வருளிச்செய்கிருர். தேஹாத்மாபி(பி)மாநிகள், தேவதாந்தரப்ரவணர், இவ்விஷயந்தன்னிலே புகுந்து ப்ரயோஜநாந்தரங்களை அபேக்ஷிப்பார், அநந்யப்ரயோஜநராய் ஸாதநாந்தரங்களிலே அந்யபராயிருப்பாராகிற திரள்களெல்லாவற்றிலும் வ்யாவ்ருத்தையாயன்ரே எங்கள் திரளிருப்பதென்கிருர். (புகுதலொட்டோம்) "ஆரோபுகுவார்" என்று ப்ரார்த்திக்கிற இவர், நிர்த்த(த்)யரைப்போலே "புகுரவொட்டோம்" என்பானென்னென்னில்; வஸிஷ்டன் பரமதயாளுவானபடி. (இது) என்றது - "கூழ்" என்றத்தை. ஈஶ்வரனுக்கு எழுதிக்கொடுப்பார் அந்யப்ரயோஜநங்களைக் கேட்பாரோவென்ன, (தன்னையித்யாதி). இது - வித்த(த்)வ்யாக்க்யாத்ரு வாக்யமாதல். ப்ரமித்தவர்களன்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநராயே வந்து ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் கொள்வாரை நிஷேதிக்கிருரென்று அர்த்தாந்தரம் (கூழாளித்யாதி). "பட்டு" என்றது - கீழும் இங்கும் ஒத்திருக்க, இங்கு (அகப்பட்டு) என்பானென்னென்ன, (பந்தகேத்யாதி). "நாங்கள்" என்று அஹங்கரிக்கலாமோவென்ன, (எங்களித்யாதி). வ்யாவ்ருத்தியை உபபாதிக்கிருர் (தேஹேத்யாதி). அவதாரிகையிலே தம்முடைய அபர்யாப்தியாலே சதுர்வித புருஷர்களையும் அழைக்கிருரென்னுகின்றீர், ஆனால் "புகுதலொட்டோம்" என்னக்கூடுமோ? என்கிற ஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிருர் (ஆரோ இத்யாதி). இந்தப் பரிஹாரத்துக்கு, அவர்கள் திருந்தாதே கேவல ப்ரயோஜநாந்தர பரராயிருந்தால் த்யாஜ்யரென்று கருத்து. "புகுதலொ

லும் சண்டாளனை அக்நிகார்யத்திலே கூட்டிக்கொள்ளானிறே. இத்தால் - அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு ப்ரயோஜநாந்தரபரரோட்டை ஸஹவாஸம் அஸஹ்யமா யிருக்குமென்றதாய்த்து.

எங்கள் திரளிற்காட்டிலும் உங்கள்திரளுக்கு வாசியென்னென்னில், (ஏழாள் காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள்) என்கிறார். "ஏழாள்" என்று-தமக்குக் கீழே ஒருமூன்றும், மேலே ஒருமூன்றும், தாமுமாக் ஏழுபடியைச் சொல்லுகிறது. இஸ்ஸமுதாயத்தைப்பற்றி சாஸ்த்ரங்கள் (க) "ஸப்த ஸப்த ச ஸப்த ச - ஸப்த ஸப்தச ஸப்தச" என்று - இந்த ஏழையும், இதுக்குக்கீழே ஓரேழையும், இதுக்குமேலே ஓரேழையும், ஆக, இருபத்தொருபடிகாலைச் சொல்லுகிறது (உ) "தஶபூர்வாந் தஶாபராந் ஆத்மாநஞ்சைகவிம்ஶதிம் பங்க்திஞ்ச புநாதி - தசபூர்வாந் தஶாபரா நாத்மாநஞ்சைகவிம்சதிம் பங்க்திஞ்ச புநாதி" என்று முகபே(ஸ்)தேந சாஸ்த்ரம் சொல்லிற்று. "ஏழாட்காலும்" என்கிற சப்தம் இவ்வளவை நினைக்கிறது. இத்தால்- ஒருஸந்தாநத்திலே ஒருவன் அநந்யப்ரயோஜநனானால், அவனைப்பற்றி, பகவத்ப்ரபாவம், ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும் செல்லக் கீழும்மேலும் வெள்ளமிடுமென்கிறது. (பழிப்பிலோம்) விஷயாந்தரப்ராவண்யமென்ன, தேவதாந்தரபஜநமென்ன,

---

ட்டோம்" என்றத்தாலே ஸ்வரூபசிக்ஷை செய்தருளுகிறாரென்கிறார். (இத்தாலித்யாதி).

இத்தால் ஏழுதலை முறையைச்சொல்லுகிறாரென்கிறார் (ஏழாள் இத்யாதி). கந்யகாதாநாதி ஸாமாந்ய தர்மங்களுக்கு இருபத்தொரு தலைமுறைக்கு அதிசயகரத்வம்சொல்லி யிருக்க, "ஏழ்படி" என்று பகவத்ப்ரபாவத்தைக்குறையச் சொல்லக்கூடுமோ வென்ன,(இஸ்ஸமுதாயேத்யாதி).(இஸ்ஸமுதாயத்தைப்பற்றி) என்றது - கீழ்ச்சொன்ன ஸப்தகத்தை மத்யமாவதியாக்கி யென்றபடி. "ஆள்" என்று-புருஷர்களைச் சொல்லுகிறது. "கால்" என்றது - ஸந்ததி. (இவ்வளவை) என்றது - இருபத்தொரு படியை. ஓரேழுக்குச் சொன்னது, மற்றவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். ஸாமாந்ய தர்மத்துக்கு இத்தனை யுண்டானால், பகவந்நிஷ்டைக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்று கருத்து. பலிதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). "பழிப்பு" என்பது - தோஷம். இது ஸாமாந்ய ஶப்தமாகையாலே, விஷயாந்தர ப்ராவண்யாதிகளைச் சொன்னாலும், ப்ரயோஜநாந்தரபரரானவர்களுக்கும் த்யாஜ்யமானவை அப்ரஸக்த மென்னுமின்றுகொண்டு, விசேஷபர்யவஸாநம் பண்ணுகிறார் (விஷயாந்தரேத்யாதி. வாக்ய

(க) பார-- (உ) போதா-

இவை தூரதோஸ்நமாகையாலே, பதர் கூட்டித்தூற்றவேண்டா; இனி அநந்யப்ரயோஜநராய் அநந்யஸாதநராயிருப்பார்க்குப் பழிப் பாவது-ப்ரயோஜநாந்தரபரதையும் ஸாதநாந்தர பரதையுமிறே; அவற் றை யுடையோமல்லோமென்கிறார். (நாங்கள்) "எங்கள் குழு" என்ற போதைச் செருக்குப்போலே, பகவத்விஷயீகாரத்தால் வந்த செருக் குத் தோற்றச் சொல்லுகிறாரிறே.

உங்கள் ஸ்வரூபம் நீங்கள்சொன்னவளவிலே விஸ்வஸித்திருக்கு ம்த்தனை யளவுடையோமல்லோம், உங்கள் வ்ருத்தி விசேஷத்தைக் கொண்டு உங்களை அறியவேணுமென்ன; அது நீங்களறியும் புடையல் ல், எங்ஙனேயென்னில்; ஒருகார்யப்பாடாக உள்ளஅமங்களங்கள் போக மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியாதல்,இல்லாத மங்களங்களுண் டாக வேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுதல் செய்யுமளவிறே நீங்களறிவது; முன்பு வ்ருத்தமாய்க்கழிந்த செயலுக்கு இன்றிருந்து வயிறுபிடிக்கும் திரள்காண் எங்களது. (இராக்கதர்வாழிலங்கை) துர் வர்க்கம் களித்துவர்த்திக்கும் தேசம், புறம்பேபோய் பரஹிம்ஸை பண்ணி, குளவிக்கூடுபோலே திரண்டு கடலையும் மதிளையும் அரணு க்கி, அமணக்கூத்தடிக்கும் தேசமென்கை. (இலங்கைபாழாளாக) லங்கையில் ஆள் பாழாம்படியாக. இலங்கைதான் விபீஷண விதேய

த்ரயத்தாலே). "பழிப்பிலோம்" என்றபோதே நாங்கள் என்று ஸித்த மன்றோ, விசேஷிப்பானென்னென்ன, (எங்களித்யாதி). "எங்கள்" என்ற இடத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகையும் செருக்காலே யென்று கண்டுகொள்வது.

மேலுக்கு அவதாரிகை (உங்களித்யாதி). (அளவு) ஜ்ஞாநம். (புடை) ப்ரகாரம். (கார்யப்பாடாக) ப்ரயோஜந நிமித்தமாக. (முன்பு வ்ருத்த மாய்) என்று விஸேஷித்தது, யுகாந்தரவ்யவதாநம் தோற்றுகைக்காக. (எங்களது) என்ற அநந்தரம் என்கிறாரென்று ஸேஷம். "இராக்கதர்" - ராக்ஷஸர். கீழ்வாக்ய விவரணம் (புறம்பேயித்யாதி). (குளவி) கீடவிசே ஷம். "இலங்கை" என்கையாலே அர்த்தஸித்தம், (கடலையும் மதிளையும் அரணுக்கி) என்றது. "வாழ்" என்றதிலே நோக்காக (அமணக்கூத்து) என்றது; அதாவது-லஜ்ஜையின்றிக்கே நக்நதையோடே கூத்தாடுகை. இல ங்கை பாழ் ஆக என்னுதே, "ஆள் பாழ் ஆக" என்பானென்னென்ன, (இ லங்கைதானித்யாதி). ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானுக்கு லங்காதிபத்யம் கடற்

மிறே. இனி, (௧) “न नमेयम् - நநமேயம்” என்ற ராவணனையும் அவனுடைய அதிக்ரமத்துக்குத் துணையான ராக்ஷஸரையு மழியச்செய்து, (௨) “श्मशानसदृशी भवेत् - ஶ்மஶாந ஸத்ருஶீ பவேத்” என்று பிராட்டி அருளிச்செய்தபடியே அவ்வூரை மூலையடியே போம்படி பண்ணினான். (படைபொருதானுக்கு) இப்படிசெய்தது ஈஶ்வரத்வப் பிடாரான ஸங்கல்பத்தாலன்றிக்கே, எதிரிகளம்பு மார்விலே தைக்கும்படி பொருதவனுக்கு. (பல்லாண்டு கூறுதுமே) அப்போதைகையும் வில்லுமாய்ச் சீறிச் சிவந்து எதிரிகள்மேலே வ்யாபரிக்கும்போதை ஆகர்ஷகமான வடிவழகுக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணிப் போருவோம் சிலர்காண் நாங்களென்கிறார். (௩) “राघवार्थे पराक्रान्ताः— न प्राणे †कुरुते दयाम् - ராகவார்த்தே பராக்ராந்தா:—நப்ராணே குருதே தயாம்” என்கிறபடியே அக்காலத்தில் முதலிகளுக்கு அப்புக்கு இருய்க்கப்பணி போருகையாலே அக்காலத்திலே மங்களாசாஸநம்

கரையிலே கொடுக்கையாலே, அத்தை அழிக்கவொண்ணாதென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். ஆனால் ஆள்பாழாம்படி பண்ணுவானேனென்னென்ன, (இனி நநமேயமித்யாதி). (அதிக்ரமம்) மர்யாதாதிக்ரமம். [அழியச்செய்து - போம்படி பண்ணினான்] என்று அந்வயம். “படைபொருதானுக்கு” படையிலே பொருதானுக்கு - யுத்தத்திலே சத்ரு ஸம்ஹாரம் பண்ணினவனுக் கென்றபடி. படை - யுத்தம்; ஆயுதமாகவுமாம். இப்படி விசேஷித்ததுக்கு வ்யாவர்த்த்ய பூர்வகமாகத் தாத்பர்யம் (இப்படியித்யாதி). (பிடார்) அஹங்காரம். (ஸங்கல்பத்தாலே) என்றது - “ஹநிஷ்யாமி” என்கிற ஸங்கல்பத்தாலே யென்றபடி. “பொருதானுக்கு” என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து பாவம் (அப்போதை இத்யாதி). “கூறுதும்”-சொல்லுவோம், இப்படி நீங்கள் கழிந்தகாலத்திற் செயல்களுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுவானேன், அக்காலத்தில் பரிவரானவர்கள் மங்களாசாஸநம் பண்ணியிரார்களோ வென்ன, (ராகவார்த்தே இத்யாதி). “தயாம் நகுருதே” என்றது அப்ரஸக்தப்ரதிஷேத மல்லாமையால், ப்ராணன்களிலே தயைபண்ணி இருய்க்கை தோற்றுகையாலும், பராக்ரமித்தது பெருமாளுக்காக வென்கையாலே இதுவே ஸ்வாபாவிகமென்றும், திருவுள்ளம் பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அக்காலத்திலித்யாதி). (இருய்க்கப் பணிபோருகையாலே) என்றது- பின்வாங்குகையே கார்யமான படியாலே யென்ற

---

(௧) ரா-யு-௯௩-௧௧. (௨) ரா-ஸு-௨௯-௨௯. (௩) ரா-யு-௨௭-௫.

† இவ்விரண்டு பாதங்களும் ஓரிடத்தனதல்லாமையாலே, இந்தஸ்கவசநம் தோஷமாகாது.

பண்ணுவாரைப்பெற்றதில்லை; பிராட்டி பிரிந்தபோதே "நம் குடியிருப்புப்பெற்றோம்" என்கிற ப்ரீதியாலே ப்ரஹ்மாதிகள் அங்யபராஞர்கள்; அக்காலத்தில் மங்களாசாஸநம் பண்ணப்பெறாத குறைதீர இன்று இருந்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோம் சிலர்காண் நாங்களென்கிறார். ... ... (௩)

அவ.—நாலாம்பாட்டு. (ஏடித்யாதி) கீழே - அநந்யப்ரயோஜநரை யழைத்தார்; அவர்கள் மங்களாசாஸநத்துக்கு ப்ரத்யாஸந்நராகையாலே, நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போலே சேர்ந்திருக்குமிறே. அவ்வளவிலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே, "ஈஸ்வரன் கைபார்த்திருக்குமவர்கள்" என்னு மிவ்வளவைக்கொண்டு, ஆத்மப்ராப்திகாமரையும் ஐஸ்வர்யகாமரையும் அழைக்கக்கோலி, அதில் முந்துற ஆத்மப்ராப்திகாமரை யழைக்கிறார். ஐஸ்வர்யத்திற் காட்டில் ஆத்மப்ராப்தி உத்க்ருஷ்டமென்னும் நினைவாலே யழைக்கிறாரல்லர்; அந்த மோக்ஷத்தை இவர் அநர்த்தமென்றிருக்கையாலே. இனி எத்தாலே முற்பட அழைக்கிறதென்னில்; பகவத்ஸம்பந்தத்துக்கு உபகரணமான

படி. ஆனல் ப்ரஹ்மாதிகள் இருந்தார்களே யென்ன, (க) "ராவணஸ்ய வதார்த்திபி:- ராவணஸ்ய வதார்த்திபி:" என்றதிலே நோக்காக அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டி யித்யாதி). (அங்யபராஞர்கள்) என்ற வநந்தரம், ஆகையாலே என்று கூட்டுவது. (சிலர்) என்கையாலே வைலக்ஷண்யம் ஸூசிதம்.

நாலாம்பாட்டு. (ஏடுநிலத்திலித்யாதி) வ்ருத்தாநுவாத பூர்வகமாக மேற்பாட்டுக்குங்கூட ஸங்கதியருளிச்செய்துகொண்டு, "கூடுமனமுடையீர்" "பத்தருள்ளீர்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (கீழே) இத்யாதி, (இவரழைக்கிறது) என்னுமளவும். [சேர்ந்திருக்குமிறே, ஆகையாலே, கீழே அநந்யப்ரயோஜநரை யழைத்தார்]என்று கீழோடே ஸம்பந்தம். அநந்ய ப்ரயோஜநரோடே கூடி மங்களாஶாஸநம் பண்ணுவதன்றோ வேண்டுவது, இவர்களை யழைப்பானென், அழைக்க ப்ரஸக்திதானுண்டோவென்ன, (அவ்வளவிலு மித்யாதி). உத்கர்ஷத்தைப் பற்ற இவர்களை யழைக்கவொண்ணாதென்று நின்றுகொண்டு, முற்படுவானென்னென்கிற ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் (ஐஸ்வர்யத்திலித்யாதி). ஐஸ்வர்யார்த்திகளைப்பற்ற தூர்க்கதரென்று முற்பட அழைக்கிறாரென்கிறார் (பகவதித்யாதி). (உபகரணமான ஶரீரம்) என்றது - (உ) "விசித்ரா தேஹஸம்பத்தி:-

(க) ரா-அயோ-க-எ. (உ) விஷ்-தத்-

எ

சரீரமோக்ஷம் அணித்தாகையாலும், அம்மோக்ஷத்தை ப்ராபித்தால் மீளவொண்ணாமையாலும், ஐஸ்வர்யகாமனுக்குக் காலாந்தரத்திலே யாகிலும் பகவத்ஸம்பந்தம்பண்ண யோக்யதை யுண்டாகையாலும், இவனுக்கு அந்த யோக்யதையு மழிகையாலே துர்க்கதியைக்கண்டு முற்பட வழைக்கிறார். ப்ரயோஜநாந்தரபரர், "மங்களாசாஸநம்பண்ண வாருங்கோள்" என்றால் வருவர்களோ வென்னில்; பகவத்ப்ராப்தியினுத்கர்ஷத்தையும், அத்தைப்பற்ற கைவல்யத்தினுடைய நிகர்ஷத்தையு மறிவித்தால், "விட்டுப்பற்றவேணும்" என்னும் ஆத்மகுணோபேதரை யிறே இவரழைக்கிறது. *

மூ.—ஏடுநிலத்திலிடுவதன் முன்னம் வந்தெங்கள் குழாம் புகுந்து
கூடுமனமுடையீர்கள் வரம்பொழி வந்தொல்லைக் கூடுமினோ
நாடு நகரமும் நன்கறிய நமோநாராயணாய வென்று
பாடுமனமுடைப் பத்தருள்ளீர் வந்துபல்லாண்டு கூறுமினே.

வ்யா. — (ஏடுநிலத்திலிடுவதன் முன்னம்) ஏடு என்பது - பொல்லாங்கு. "உங்களைப் பொல்லாநிலத்திலே யிடுவதற்குமுன்னம்" என்று பிள்ளையமுதனார். "ஏடு" என்கிறது - ஸூக்ஷ்மசரீரத்தை. ஸ்த்தூலசரீரத்திற்காட்டில் ப்ரதாநமாய் அதினுடைய ப்ரயோஜநரூபமாய் நிற்கையாலே, "பாலில்ஏடு" என்னுமாபோலே சொல்

விசித்ராதேஹ ஸம்பத்திः" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து. (அம்மோக்ஷத்தை) கைவல்யத்தை. இவ்வாக்யம், பகவல்லாபஹேதுவான சரீர பரிக்ரஹத்துக்கும் யோக்யதையில்லாதபடி கைவல்யம் நித்யமாயிருக்கையாலே வந்ததுர்க்கதியைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் - மீளுகையும் வருகையும் போகையுமின்றிக்கே மின்மினிபோலேயிருந்து தன்னைத்தானே தின்று கிடக்குமென்றபடி. ஆக, இவர்களைத்தாமே யழைக்கைக்கு ப்ரஸக்தியருளிச்செய்தார் கீழ்; அவர்தாம் ஸ்வாபீஷ்டங்களை விட்டுவருவார்களோவென்று ஶங்கித்து, "மனமுடையீர்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ப்ரயோஜநாந்தரேத்யாதி).

"ஏடு" என்றதுக்கு மூன்றர்த்தம், "நிலம்" என்றதுக்கு இரண்டர்த்தம்; இவற்றைக்காட்டுகிறார் (ஏடென்பது) என்றுதொடங்கி, (என்னவுமாம்) என்னுமளவும். (பொல்லாநிலம்) என்றது - ஶ்மசாநபூமி. ஸூக்ஷ்மசரீரத்தைக்காட்டும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்தூலேத்யாதி). (ப்ரதாநமாய்) ஆமோக்ஷ ப்ரளய மநுவர்த்தமாநமாகையாலே அதிஶயிதையாய். (ப்ரயோஜநரூபமாய்) என்றது-ப(ஃ)லரூபமாயென்றபடி. அதா

லுகிறது. (நிலத்திலிடுவதன்முன்னம்) ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்குமுன்னே. இதுநிர்வஹித்துப்போரும்படி;— "ஏடு" என்று - உடம்புக்குப்பேராய், ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மரூபமான சரீரம், ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்குமுன் என்னவுமாம். இவ்வாக்யந்தான் - அவர்களுடைய அநர்த்தத்தைக் கண்டழைக்கிறுரென்னுமிடந் தோற்றவிருக்கிறதிறே. (வந்து) ஸ்வதந்த்ரரா யிருப்பார்க்குத் தம்மளவில் வருமிடத்திலுண்டான தூரத்தைச்சொல்லுகிறது. (எங்கள் குழாம்புகுந்து) கேவலரும் ஒரு ஸமஷ்டியாயிறே யிருப்பது; அது ஸ்வதந்த்ர மாகையாலே அந்யோந்யம் சேர்த்தியற்றிருக்கும். ஒருத்தருடையஸம்ருத்தி ஒருத்தரதாயிறே இத்திரளிருப்பது. (க) "பரஸ்பர நீசபாவை꞉-பரஸ்பரநீசபாவை꞉" என்னக்கடவதிறே.

வது - பூர்வபூர்வ கல்ப ஸ்தூலஶரீரம் கர்மத்வாரா உத்தரோத்தரகல்ப ஸூக்ஷ்மஶரீரத்துக்கு ஹேதுவாகையாலே யென்கை. "வந்து எங்கள் குழாம்புகுந்து" என்னு மிவ்வளவே யமைந்திருக்க, இப்படி இவ்வாக்யம் ப்ரயோகிப்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறுர் (இவ்வாக்யமித்யாதி). (தோற்ற) என்றது - தோற்றுவிக்க என்றபடி. "மனமுடையீர்கள்" என்று ஸம்போதிக்கச்செய்தே, "வந்து" என்னக்கூடாதே யென்ன, (ஸ்வதந்த்ரரித்யாதி). (ஸ்வதந்த்ரர்) கேவலர். இவர்க்கும், அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபாநுரூபமான மங்களாசாஸந பரர்க்குமுண்டான மாநஸஜ்ஞாந வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான தூரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். "எங்கள்குழாம்" என்பானென், அவர்களும் குழாங்களாக இரார்களோ, அதுக்கும் இதுக்கும் வாசியேதென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (கேவலரு மித்யாதி). (சேராச்சேர்த்தி) என்றது - ஸ்வார்த்தபரராகையாலே பரோத்கர்ஷாஸஹிஷ்ணுக்களாயிருக்கை. (உ) "ஸர்வஸ்ஸ்வார்த்தம் ஸமீஹதே - ஸர்வஸ்ஸ்வார்த்தம் ஸமீஹதே" அன்றே, இவர்களிப்படி யிரார்களோ வென்ன, (ஒருத்தரித்யாதி). பரஸம்ருத்தியே ப்ரயோஜநமாகையாலே அந்த விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி யிருப்பார்க ளென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (பரஸ்பரேத்யாதி). "நித்யாபிவாஞ்சித பரஸ்பர நீசபாவைர்மத்தைவதை꞉ பரிஜநை ஸ்தவஸங்கஸீய - நித்யாபிவாஞ்சித பரஸ்பர நீசபாவைர்மத்தைவதை꞉ பரிஜநை ஸ்தவஸங்கஸீய" இது ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவஶ்லோகம்.

(க) வை-ஸ்த-எ௫. (உ) பார-உ-௬௫.

இத்திரளில்புகுவார்க்கு எவ்வளவதிகாரம் வேணுமென்னில் (கூடு மனமுடையீர்கள்) "புகுருவோம்" என்னும் நினைவே வேண்டுவது. அவிலக்ஷணங்களான புருஷார்த்தங்களுக்கு புரஶ்சரணங்கள் கனக்க வேண்டியிருக்க, அதில் விலக்ஷணமான இத்திரளிலே புகுருகைக்கு புரஶ்சரணம் வேண்டாதிருப்பதென்னென்னில்; அவை அப்ராப்த புருஷார்த்தங்களாகையாலே புரஶ்சரணாதிகள் அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கிறன; இது ஸ்வரூப ப்ராப்தமாகையாலே வேண்டா. மாதாபிதாக்களை அநுவர்த்திக்கைக்கு இச்சையேயிறே வேண்டுவது. (உடையீர்கள்) இந்த இச்சையால்வந்த ப்ரயோஜநாதிசயத்தாலே "வைஶ்ரவணன்" என்னுமாபோலே யருளிச்செய்கிறார். கூட நினைப்பார்க்குச் செய்யவேண்டுவது, முன்புநின்ற சிறுமையைக் குலைத்துவரவேணும். (வரம்பொழிவந்து) "வரம்பொழிய" என்கிறவிது, "வரம்பொழி" என்று கிடக்கிறது. ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரகாரபூதனாய், அவனுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளை அநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்தவன், (க) "ஜராமரணமோக்ஷாய - ஜராமரணமோக்ஷாய" என்று ஸ்வாநுபவத்தளவிலே ஒருவரம்பை யிட்டுக்கொண்டானிறே; அத்தையொழிந்து வாருங்கோளென்கிறார். (ஒல்லைக்கூடுமினோ) பற்றுகிற புருஷார்த்தத்தி

மேலுக்கவதாரிகை (இத்திரளிலித்யாதி). "மனமுடையீர்கள்" என்று இவ்வளவைச் சொல்லுகையாலே, வேறொன்று வேண்டாவென்று தோன்றுகிறது, அத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (புகுருவோமித்யாதி). இப்படி ஸாதாரணமாகச் சொல்லுவானென்னென்கிற தடஸ்த்தசங்கையை ஸோபபத்திகமாக சங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (அவிலக்ஷணேத்யாதி). (புரஶ்சரணம்) உபாஸநா பூர்வாங்கமான தீர்த்தயாத்ராதி கர்மங்கள். ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலே வேண்டாவென்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (மாதாபிதேத்யாதி). "உடையீர்கள்" என்கிற மதுப்பு பூ(பூ)மாவிலேயாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (இந்தஇச்சை யித்யாதி). (வைஶ்ரவணன் என்னுமாபோலே)என்றது-தநவான் என்னுமாபோலே யென்றபடி. கீழ்ப்பதத்தோடே "வரம்பொழி" என்றதுக்கு அவதாரிகை (கூட நினைப்பார்க்கு இத்யாதி). வரம்பாவது இன்னதென்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுக்கித்யாதி). (இட்டுக்கொண்டானிறே) என்கையாலே - ஸ்வபுத்தி கல்பிதமானது ஸ்வரூபமன்றென்று தோற்றுகிறது. "ஒல்லை" என்றதுக்கு வாஸனை (பற்றுகிற இத்யாதி). பற்றுகிற புருஷார்த்தமாவது - திருப்பல்லாண்டு பாடுகை.

(க) கீ-எ-உக.

னுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்தால் பதறிக்கொண்டுவந்து விழவேண்டாவோ? "ஏடுநிலத்தி லிடுவதன்முன்னம்" என்றது - சரீரத்தில் அஸ்த்தைர்யத்தைப்பற்ற; இங்கு "ஒல்லை" என்கிறது- பற்றுகிற விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைப்பற்ற. "கூடுமனமுடையீர்கள்" என்றும், "கூடுமினோ" என்றும் அருளிச்செய்கிறுரிறே யோக்யதையைப்பற்ற. "அத்திரளில் நின்றும் பிறிகதிர்ப்பட்டார் சிலரிவர்கள்"என்று தோற்றும்மிறே, ஸ்வரூபம் வெளிச்செறித்தக்கால்.

(நாடுநகரமும் நன்கறிய) இத்திரளிலே புகுருகைக்கு வேண்டுவன வருளிச்செய்தார்; இதுக்குமேல் மங்களாசாஸநத்துக்கு வேண்டுவன வருளிச்செய்கிறுர். "நாடு" என்று- அவிசேஷஜ்ஞரைச் சொல்லுகிறது; "நகரம்" என்று - விசேஷஜ்ஞரைச் சொல்லுகிறது. ராஜாவுக்கு ப்ரத்யாஸந்நரிறே நகரஸ்த்தர்; நாட்டார் தூரஸ்த்தரிறே; ஆகையாலே யருளிச்செய்கிறுர். (நன்கறிய) நன்ருகவறிய. பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியாலே அவிசேஷஜ்ஞர் விடும்படியாகவும், அது தானே ஹேதுவாக விசேஷஜ்ஞர் பரிக்ரஹிக்கும்படியாகவும். (நன்கறிய) இங்நன்

"இடுவதன் முன்னம்" என்றபோதே சைக்க்ர்யம் தோன்றுமிறக, "ஒல்லை" என்பானென்னென்ன, விஷயபேதத்தாலே பரிஹரிக்கிறுர் (ஏடுநிலத்திலித்யாதி). (ஶரீரத்தில் அஸ்த்தைர்யத்தை)என்றது-பிள்ளை யமுதனுர் நிர்வாஹத்தைப்பற்ற. வாருங்கோள் என்னுமல், பிரிந்துபோனுரை அழைக்குமாபோலே "கூடுமின்" என்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறுர் (கூடுமனமித்யாதி). (யோக்யதை) சேஷத்வரூப ஸம்பந்தம். என்னென்றுலும், ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டானுல் பிரிந்தாராகத் தோற்றுமோவென்ன, (அத்திரளித்யாதி). (பிறிகதிர் படுகை) கதிர்பிறிப்டுகை. (வெளிச்செறித்தக்கால்) ப்ரகாசித்தால்.

வ்ருத்தாநுவாதம் பண்ணிக்கொண்டு உத்தரார்த்தத்துக்கெல்லாம் அவதாரிகை (இத்திரளித்யாதி). "விஶேஷஜ்ஞரையும் அவிஶேஷஜ்ஞரையும் சொல்லுகிறது" என்கைக்கு நியாமகம் (ராஜாவுக்கித்யாதி). (ஆகையாலே) என்றது - விஶேஷஜ்ஞாZ விஶேஷஜ்ஞ லக்ஷணமாகையாலேயென்றபடி. (ஆகையாலே) என்ற வநந்தரம் நாடுநகரமும் என்று என்று சேஷம். இவர்களறிய வென்னுமல் "நன்கு" என்று விசேஷிக்கையாலே, நன்மையை விஶதீகரிக்கிறுர் (பகவதித்யாதி). இவ்வாக்யாந்தத்தில் அறிய என்று அநுஷங்கித்துக்கொள்வது. "நன்கு" என்றதுக்கு அர்த்

மையை யறியவென்னுமாம். (நமோநாராயணாயவென்று) இவ்வள வும்போராது, தன்ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடியறிந்து "ஸ்வரூபாநுரூப மான கைங்கர்யத்தைப்பெறவேணும்" என்று,- வைஷ்ணவனாய் வரவேணுமென்று. (க) "ॐ अहमपि नमम भगवत एवाहमस्मि - அஹ மபி நமம பகவதஏவாஹமஸ்மி" என்றிறே நமஸ்ஸப்தத்துக்கு அர்த்தமிருப்பது. ஸ்வாமி பக்கல்பண்ணும் அநுகூலவ்ருத்தியே யிறே புருஷார்த்தமாவது. (பாடுமனமுடைப்பத் தருள்ளீர்) நினைத் திருக்குமவ்வளவு போராது. ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடுவோ மென்னும் நெஞ்சுண்டாம்படியான ப்ரேமத்தை யுடையீராகில். (வந்து பல்லாண்டுகூறுமினே) வந்து, திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கோள். இத்திரளிலே புகுரவேணுமென்றிருப்பீர்! அத்தைச்செய்யுங்கோள்; அவ்வளவு போராது, உங்களுடைய வ்ருத்திவிசேஷமும் பெறவே ணு மென்றிருப்பீர்! திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கோளென்று க்ரியை யை இரண்டாக்கி நிர்வஹிக்கவுமாம். ... ... (ச)

அவ:—அஞ்சாம்பாட்டு. (அண்டமித்யாதி) முற்பட அநந்ய

தாந்தரம் (இந்நன்மை இத்யாதி). (இவ்வளவு) என்றது - நாடும் நகர மும் நன்கறிகை. நமஸ்ஸப்தத்திலே நோக்காக (தன் ஸ்வரூபத்தை உள் ளபடி யறிந்து) என்றது. சதுர்த்தியைப்பற்ற (ஸ்வரூபேத்யாதி). இவ் வாக்யத்தால் பலிதம் (வைஷ்ணவனாய் வரவேணும்) என்றது. நமஸ்ஸப் தம் ஸ்வரூபயாதா(ழ)த்ம்ய ப்ரதிபாதக மென்றதுக்கு நியாமகமும் கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்கைக்கு உபபத்தியுங் காட்டுகிறார் (அஹமபி இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). "மனமுடையீர்கள் பத்தருள்ளீர்" என்று கூட்டித் தாத்பர்யம் (நினைத்திருக்கு மித்யாதி). "பாடுமனமுடை" என்ற துக்கு வ்யாவ்ருத்திபூர்வகமாக அர்த்தம் (நினைத்தித்யாதி). "பத்தருள்ளீர்" என்றத்தை யத்ய(ர்த்)ர்த்த விவக்ஷையாலே ஏகவிஷயமாக்கிக் கீழருளிச் செய்து, ஸம்போதநவிவக்ஷையாலே பி(ந்)ந்ந புருஷவிஷயமாக யோஜநாந் தரம் (இத்திரளிலே இத்யாதி). (அவ்வளவு) கூடுகைமாத்ரம். (க்ரியை யை இரண்டாக்கி) என்றது-இரண்டு க்ரியையை இரண்டு அதிகாரி விஷ யமாக்கி யென்றபடி. ... ... (ச)

அஞ்சாம்பாட்டு. (அண்டமித்யாதி) கீழ் இரண்டுபாட்டில் ப்ரமே யங்களை யருளிச்செய்துகொண்டு, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய் கிறார் (முற்பட இத்யாதி).

(க) யஜு

ப்ரயோஜநரை யழைத்தார்; கேவலரும் ஐஸ்வர்யார்த்திகளும் ப்ரயோஜநாந்தரபரரா யிருக்கச்செய்தேயும், கேவலருடைய துர்க்கதியைக் கண்டு முந்துறவழைத்தார்; இப்பாட்டிலே- ஐஸ்வர்யார்த்திகளை யழைக்கிறார்.

மூ.—அண்டக்குலத்துக் கதிபதியாகி யசுரரிராக்கதரை
இண்டக்குலத்தை யெடுத்துக்களைந்த விருடீகேசன் றனக்குத்
தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர் வந்தடிதொழுதாயிர நாமம்சொல்லிப்
பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்ந்துபல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டென்மினே

வ்யா.—(அண்டக்குலத்துக் கதிபதியாகி) தேவதைகளுடைய ஐஸ்வர்யத்துக்கெல்லாம் மேலான அண்டாதிபத்யமிறே ஐஸ்வர்யத்துக்கு மேலெல்லை, அந்த ப்ரஹ்மாதிகள் ஈஶ்வரனை ஆஶ்ரயிக்கும் ப்ரகாரம் சொல்லுகிறது. “ಅಣ್ಡಾಧಿಪತಯೇನಮಃ - அண்டாதிபதயேநம:” என்றிறே இப்பதப்ராப்திக்கு ஸாதநமான மந்த்ரம். அந்த அண்டைஶ்வர்ய விசிஷ்டனாகவிறே ஸர்வேஶ்வரனை அநுஸந்திப்பது. (க) “ವ್ಯಾಹರನ್ ಮಾಮನುಸ್ಮರನ್ - வ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந்” என்கிறபடியே இம்மந்த்ரத்தைச் சொல்லவும், நெஞ்சாலே ஐஶ்வர்ய விசிஷ்டனாக அநுஸந்திக்கவு மாயிறே ஆஶ்ரயணப்ரகார மிருப்பது.

த்ரிலோகாதிபதியென்னாதே இப்படி ப்ரயோகிப்பானென்னென்ன, (தேவதைகளுடைய இத்யாதி). (மேலான) உத்க்ருஷ்டமான. சதுர்த்த(ர்)ச லோகாதிபதி யென்னாதே, “அண்டக்குலத்துக்கதிபதி” என்பானென்னென்ன, மந்த்ரலிங்கம் தோற்றுகைக்காக என்கிறார் (அந்த இத்யாதி). (அந்த ப்ரஹ்மா) என்றது - அண்டாதிபத்யத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவென்றபடி. சொல்லுகிற ப்ரகாரந் தன்னைக் காட்டுவாராக அதி(தி)ஷ்ட்டிகை(அண்டாதிபதயேநம:) என்கிற வாக்யத்வயமும். மந்த்ரத்தைச் சொன்னால் போராதோ, ஐஸ்வர்யவிசிஷ்டனாகவும் அநுஸந்திக்கவேணுமோ, என்கிற சங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (வ்யாஹரந் இத்யாதி). அன்றிக்கே, (உ) “ನಮಶ್ಚಕ್ರುಃ - நமஶ்சக்ரு:” என்று நமஸ்காரமன்றோ ஆஶ்ரயணமாவது, சொல்லுகையும் அநுஸந்திக்கையும் ஆஶ்ரயண மாமோவென்ன, (வ்யாஹரந் இத்யாதி). ப்ரணவவிஷயமாகச் சொன்ன இந்தப்ரமாணம் மந்த்ராந்தரங்களுக்கும் துல்யந்யாயேந வருமென்று திருவுள்ளம். ஆஶ்ரயணத்துக்கு வாசகபதமில்லையேயென்று சங்காநுவாதம் பண்ணிக்கொண்டு, வாசகமில்லாவிட்டாலும் ஸூசகமுண்டென்று, த்ருஷ்டாந்த பூர்வகமாகப்

(க) கீ-அ-கங. (உ) பாரதம்.

அண்டக்குலத்துக்கு அதிபதியான ப்ரகாரமேயன்றே இஸ்ஸூப்தத்திலுள்ளது, ஆஸ்ரயணப்ரகாரம் தோற்றவிருந்ததில்லையேயென்னில்; உதாராநாயிருப்பானொருவன் கையிலே எலுமிச்சம்பழ மிருந்தால் "ஓது இருந்த வழகென்!" என்று சொன்னவளவிலே, பாவஜ்ஞநாயிருக்குமவன் "கொள்ளலாகாதோ" என்று கருத்தறிந்து கொடுக்குமிறே; அப்படியே, அண்டாதிபத்யத்திலே அபேக்ஷையுண்டென்று தங்களபேக்ஷையை ஆவிஷ்கரிக்கிறார்கள். இத்தால் - ப்ரயோஜநாந்தரபரரைக் குறித்து (க) "𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 - உதாரா:" என்னுமவனுடைய ஔதார்யம் ப்ரகாசிக்கிறது. (அண்டக்குலத்துக்கு) (உ) "𑌅𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑍁 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 - அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம்" என்று தொடங்கி, (உ) "𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿𑌚 - கோடிகோடி ஶதாநிச" என்று அஸங்க்க்யாதமான அண்டங்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாலே அபேக்ஷித்தா ரபேக்ஷித்த அண்டங்களைக் கொடுக்கைக்கு உடைமையைச் சொல்லுகிறது. (அதிபதி) உபயவிபூதிக்கும் நிர்வாஹகனாகை. (ஆகி) ஆஸ்ரிதர் தன்னை அநுஸந்தித்தவளவிலேயாயிருக்கை. ஐஸ்வர்யார்த்தி, ஐஸ்

பரிஹரிக்கிறார் (அண்டக்குலத்துக்கித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே) மந்த்ரத்தாலே ஆவிஷ்கரிக்கிறார்களாகையாலே அண்டக்குலத்துக் கதிபதியாகியென்று அநுவதித்து ஸூசிப்பிக்கிறாரென்று கருத்து. வாசகமான சப்தத்தைச் சொல்லாதே, கொடுக்கைக்குறுப்பாக அபேக்ஷா ஸூசக சப்தம்ப்ரயோகிக்கையாலே, ஒருவிஶேஷார்த்தம் பலித்ததென்கிறார் (இத்தால் இத்யாதி). குலபதப்ரயோகதாத்பர்யம் (அண்டாநாம் இத்யாதி). (உடைமை) தேய(தேய)வஸ்து. பதியென்னாதே, "அதிபதி" என்கையாலே, அதி(தி)க:பதி: என்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (உபயேத்யாதி). இவ்வாக்யம் உபாஸகாபிப்ராயமன்றிக்கே ஆழ்வாருக்குக் கருத்தாக வ்யாக்க்யாதா அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது. சில ஸ்ரீகோஶங்களிலிந்த பாடமுண்டு, கோஶாந்தரங்களிலே "அதிபதியாகி" என்று எடுத்துக்கூட்டி, "உபயவிபூதிக்கு நாயகனாயிருக்க ஆஸ்ரிதர் தன்னை யநுஸந்தித்தவளவிலேயா யிருக்கை" என்று பாடமுண்டு. இந்த பாடத்தில், உபயவிபூதிக்கு நாயகத்வம் ஸஹஜமாயிருக்க, அண்டமாத்ராதிபதியானானென்னக்கூடுமோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (உபயேத்யாதி) என்று கண்டுகொள்வது. (அநுஸந்தித்தவளவிலே) நினைத்த ஆகாரமாத்ரத்திலே. விவரணம்

(க) கி-எ-கஅ. (உ) வி-பு-௨-எ-௨௭.

வர்ய விசிஷ்டனாக அநுஸந்தித்தால் அவ்வளவாயிருக்கும்; கைவல்யார்த்தி, அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸார கந்த(ந்த)னாக அநுஸந்தித்தால் அவ்வளவாயிருக்கும்.

(அசுரரிராக்கதரை) இப்பதத்துக்கு அஸுரர்களாலே வேதாபஹாரத்யாபத்துக்களில் களையறுத்துக் கொடுக்கையும் ரக்ஷகனுக்கு ப(ர்)ரமிறே. "ஆர்த்தன்" என்றும், "அர்த்தார்த்தி" என்றும் ஐஸ்வர்ய புருஷார்த்தம் இரண்டு முகமாயிறே யிருப்பது. அதில் அர்த்தார்த்தியைக் கீழேசொல்லி, இவ்வம்சத்தாலே ஆர்த்தனைச் சொல்லுகிறது. ஜந்மப்ரப்ருதி பரார்த்தமே பண்ணிப்போருவது இரண்டு வர்க்கமிறே. ஸம்பந்த மொத்திருக்க நிரஸநத்திலே இழிகிறது, ஆஸ்ரிதவிரோதிகளென்றிறே. (இண்டக்குலத்தை) மிகவும் நெருங்கின திரளை.

(ஐஸ்வர்யேத்யாதி வாக்யத்வயம்). (கைவல்யார்த்தி) என்கிற வாக்யத்துக்கு, (க) "அறவனை யாழிப்படையந்தணனை" என்று சுத்திகுணயோகத்தைச் சொல்லுவார்களிறே யென்று கருத்து. (அவ்வளவாயிருக்கும்) என்றது - ரக்ஷ்யாபேக்ஷாநு குணமாகத் தன்னை அமைத்துவைக்குமென்கை.

ப்ரஹ்மா அண்டாதிபத்யத்துக்காக ஆஸ்ரயிக்கிற ப்ரகாரம் சொல்லுகிற விடத்தில் அஸுரநிரஸநம் சொல்லுவானென்னென்னில், அருளிச்செய்கிறார் (இப்பதத்துக்கித்யாதி). (இப்பதத்துக்கு) என்றது - இந்த அண்டாதி(ர)பத்யத்துக்கென்றபடி. ரக்ஷகனுக்கு ப(ர்)ரமானாலும், பூர்வம் ஐஸ்வர்யார்த்தியை யழைக்கிற ப்ரகரணத்துக்கு அது சேருமோ வென்ன, (ஆர்த்தனித்யாதி). இந்த ப்ரஹ்மாவுக்கே ஆபத்துவந்தால் ஆர்த்தியு முண்டென்று கருத்து. அன்றிக்கே, அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ராபணங்கள் ரக்ஷகக்ருத்யமாகையாலே, இஷ்டப்ராபணத்தில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஆநுஷங்கிகமாக வந்ததென்று கீழருளிச்செய்து, ஐஸ்வர்யார்த்திதான் த்விவித(ர்)னாகையாலே, "அசுரரிராக்கதர்" என்றதுக்கு யோஜநாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தனித்யாதி) என்னவுமாம். இந்தயோஜநை ஸ்வரஸம். அசுரரென்றால் போராதோ, "இராக்கதர்" என்று சொல்லவேணுமோ வென்ன, (ஜந்மேத்யாதி). (உ) "ஸமோऽஹம் ஸர்வபூதேஷு-ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு" என்றிருக்குமவன் இவர்களை அழியச்செய்கைக்கு நிபாமக மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தமித்யாதி). "இண்டம்" என்றதுக்கு நெருக்கமாதல், சண்டாளரென்றுதல் இரண்டர்த்தம். சண்டாளரென்கிறது எவ்

(க) தி-வாய்-க-எ-க. (உ) கீதை-கூ-உக.

அ

"இண்டர்" என்று-சண்டாளர். இவர்களைச் சண்டாளரென்று சொல்லுகிறது - நிஹீநரென்னும் நினைவாலே. உத்கர்ஷத்துக்கெல்லை - பரஸம்ருத்த்யேக ப்ரயோஜநனு யிருக்கை; நிகர்ஷத்துக்கெல்லை-பாரார்த்தமே யாத்ரையாயிருக்கை. இவ்வாபத்துக்களிலே "ஸுரஶத்ரவே நம:- அஸுரஶத்ரவே நம:" என்றிறே இவர்களுடைய ஆஶ்ரயண ப்ரகாரமிருப்பது. (எடுத்துக்களைந்த) (க) "பொல்லாவரக்கனைக் கிள்ளிக் களைந்தானை" என்னுமாபோலே, ஆஶ்ரிதர்பக்கல் அழல் தட்டாதபடி நிரஸிக்கை. "இலங்கை பாழாளாக" என்றதும் விபீஷண பரிக்ரஹத்துக்கு ஒரு நோவு வாராதபடியிறே. விபீஷணக்ருஹத்துக்கு அழல் தட்டாதபடியிறே லங்காதஹநம் பண்ணிற்றுத் திருவடியும். (இருடீகேசன்) ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு ஐஶ்வர்யாதிகளிலே கர்மாநுகூலமாக ருசியைப் பிறப்பிக்கும்; தன்பக்கலிலே ந்யஸ்தப(ஃ)ரராயிருப்பார்க்கு ஸ்வரூபாநுரூபமாக ருசியைப் பிறப்பிக்கும். ஐஶ்வர்யார்த்தமாக அவன் பக்கலிலே கண்வைக்கும்போதே அவன் வடிவழகிலே உறைக்கவையுங்கோள்; அவன் "ஸர்வம்-மமேதம்" என்கிற அபிஸந்தியைக் குலைத்துத் தன்பக்கலிலே ருசியைப் பிறப்பிக்கும்; அத்தா

வழியாலே யென்ன, (இவர்களை இத்யாதி). ஹீநரானமையின் எல்லை ஸப்ரதியோகிகமாக அருளிச்செய்கிறார் (உத்கர்ஷத்துக்கித்யாதி). ஆகையாலே இப்படி பரார்த்தம் பண்ணுமவர்கள் சண்டாளரென்று கருத்து. இந்த அஸுரநிரஸநாநு ஸந்தாநம் ஆஶ்ரயண ப்ரகாரமானமையை அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாபத்துக்களித்யாதி) (இவ்வாபத்துக்கள்) என்றது - இந்த அஸுரரால்வந்த ஆபத்துக்களென்றபடி. "களைந்த" என்றால் போராதோ; "எடுத்து" என்பானென்னென்ன, (பொல்லா இத்யாதி). (அழல்) ஔஷ்ண்யம். அப்படி நிரஸித்ததுக்கு உதாஹரணம் (பாழாள் இத்யாதி). (பரிக்ரஹம்) பரிகரமென்றபடி. இவனே யன்றிக்கே இவனைப்பற்றின திருவடியும் இப்படி செய்தானென்கிறார் (விபீஷணேத்யாதி). ஹ்ருஷீகாணும்- இந்த்ரியாணும், ஈஶ:-நியாமக: என்றாய், இன்னாருடைய இந்த்ரியங்களென்றுமையாலே யதா(ஃ)திகாரம் நெஞ்சை மூட்டுமென்று அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரயோஜநாந்தரபரரித்யாதி). ஆனால் எங்களுக்கு அவனைப்பற்ற வழியேதென்ன, அருளிச்செய்கிறார், (ஐஶ்வர்யார்த்தமாக இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). வடிவிலே இவன் நெஞ்சுவைத்தால், அதுவும் *(உ) பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரி யாகையாலே வஶீகரித்துமாகையாலே, ப்ரயோஜநாந்தரபரதை

(க) தி-பா-க௩.

(உ) ரா-ஆர-௩-௨௧.

லே, அபேக்ஷித்த ஐஸ்வர்யத்தை விஸ்மரித்து அவன்றன்னையே பற்றலாம்.

(தனக்குத் தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர்) இப்படி ஐஸ்வர்யத்தில் ப்ரேமம்போய் பகவத்ப்ரேமயுக்தருடைய திரளிலேஉளரான நீங்கள். "தொண்டக்குலம்" என்று- தனியே ஒருஸந்தானம்போலே காணும். "தேஹமே ஸ்வரூபம்" என்றிருப்பார்க்கும், "சேஷத்வமே ஸ்வரூபம்" என்றிருப்பார்க்கும் இத்தனை வாசியுண்டிறே.

இனி, அநந்யப்ரயோஜநராயிருப்பார்க்கு க்ருத்யம் இன்னதென்கிறார் மேல். (வந்தடிதொழுது) திருவடிகளே ப்ரயோஜநமாகவந்து அநுகூல வ்ருத்திகளைப்பண்ணி. ஐஸ்வர்யமே ப்ரயோஜநமாய் விஷயாநுபவமே யாத்ரையாயிருக்கை தவிர்ந்து, திருவடிகளே ப்ரயோஜநமாய் அநுகூலவ்ருத்தியே யாத்ரையாயிருக்கும்படி பாருங்கோள். (ஆயிரநாமம் சொல்லி)இரண்டு திருநாமத்தையே நிர்ப்பந்திக்கவேண்டுவது "மமேதம்" என்றிருக்குமன்றிறே; "தவேதம்" என்கிற புத்தி பிறந்தால், பகவத்குண சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்க

ளைக் குலைக்குமென்று கருத்து.

இருடீகேசனுக்கு என்னாதே, "தனக்கு" என்று விசேஷிக்கையாலே (ஐஸ்வர்யத்தில் ப்ரேமம்போய்) என்றது. "திரள்" என்னுமல் குலம் என்றதுக்கு வாஸனை, (தொண்டக்குலமித்யாதி). "இண்டக்குலத்தை யெடுத்துக்களைந்த" என்றும், "தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர்" என்றும் சொல்லுகிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து, வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறார் (தேஹமே ஸ்வரூபமித்யாதி).

மேலுக்கெல்லாம் அவதாரிகை (இனியித்யாதி) "அடிவந்து தொழுது" என்று அந்வயமுகேந அருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளே யித்யாதி). கீழ்வாக்யத்தை வ்யாவர்த்ய கதநமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ்வர்யமேயித்யாதி). ஒன்றிரண்டமையாதோ, ஆயிரம்வேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இரண்டித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (இரண்டு) என்றது - "அண்டாதிபதயேநம:" "அஸுரஸத்ரவேநம:" என்றத்தை நினைக்கிறது. (மமேதமென்றிருக்குமன்று) தனக்கொரு புருஷார்த்தம் வேணுமென்றபோது என்றபடி. (தவேதமென்கிற புத்தியாவது)-எல்லா நன்மைகளும் அத்தலைக்கு வேணுமென்கிற ப்ரதிபத்தி. "ஆயிரம்" என்றது அநந்தமென்று விவக்ஷித்து, (திருநாமங்களெல்லாம்) என்கிறார்.

ளெல்லாம் போக்ய(ப்⁴ய)மாயிறே யிருப்பது; அவற்றை வாயாரச் சொல்லி. (பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்ந்து) தொண்டக்குலத்திலே வந்து அந்வயித்தவாறே "மமேதம்" என்றிருந்தகாலம் ஜந்மாந்தரமாய்த் தோற்றுமிறே. ஒரு ஜந்மத்திலே த்விஜந்மாவாகிறுனிறே; ராஜர்ஷியான விஶ்வாமித்ரன், அந்த ஜந்மத்திலே ப்ரஹ்மர்ஷியாளுனிறே. அங்கு தபஸ்ஸாலே வர்ணபேதம் பிறந்தது; இங்கு பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்வரூபபேதம் பிறந்தது. "உனக்கு நான்" என்ற வநந்தரம், முன்பு "நான் எனக்கு" என்றிருந்ததிது வ்யதிரேகமாய்த் தோற்றுமிறே.

(பல்லாண்டு) இப்படி அநந்யப்ரயோஜநரான நீங்கள் மங்களாஸாஸநம் பண்ணுங்கோள். "ப்ரயோஜநாந்தரபரனுய்ப் போந்தவன் நமக்கு ஸம்ருத்தியைஆசாஸிக்கு மித்தனை பரிவனுகப்பெற்ருேமே!" என்று அவன் குளிரநோக்கும். (பல்லாயிரத்தாண்டென்மின்) பின்னை பல்லாயிரத்தாண்டு என்னுங்கோள். அந்நோக்கழகு நித்யஸ்ரீயாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாஸாஸநம் பண்ணுங்கோள். உங்களுக்கு இம்மாத்ரத்திலே ஸ்வரூபமும், அத்தாலே ஈஶ்வரனுக்கு ஸம்ருத்தியு முண்டாகப் பெற்றல் ஆறியிருக்கிறதென்? சடக்கென மங்களாஸாஸநம் பண்ணுங்கோளென்கிறுர். ... ... (௫)

ஆயிரநாமங்களோடே, "பல்லாண்டென்மின்" என்ன அமைந்திருக்க, "சொல்லி" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (வாயாரச்சொல்லி) என்றது. "பண்டைக்குலம்" என்றது - முன்புள்ள குலம் என்றபடியாய் ஜந்மாந்தரமென்றபடி. ஜந்மமொன்ருயிருக்க; ஜந்மாந்தர மாகிறபடி எங்ஙனேயென்ன; (தொண்டக்குலத்திலே யித்யாதி). இதுக்கு உதாஹரணத்வயம் (ஒரு ஜந்மத்திலே யித்யாதி வாக்யத்வயம்). இப்படி யாகைக்கு ஹேதுவேதென்ன, (அங்கு இத்யாதி வாக்யத்வயம்). ஸ்வரூப பேதமென்றத்தை உபபாதிக்கிறுர் (உனக்கித்யாதி). (வ்யதிரேகமாய்) என்றது - பி(ப⁴)ந்நமாயென்றபடி.

கீழெல்லாம் கடாக்ஷித்து, "பல்லாண்டு" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இப்படி யித்யாதி). கீழ் அபதாநத்தைக் கடாக்ஷித்து, "பல்லாயிரத்தாண்டு" என்றதுக்கு அவதாரிகை (ப்ரயோஜநாந்தரேத்யாதி). இதுக்குத் தாத்பர்யம் (அந்நோக்கு இத்யாதி). "என்மின்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (உங்களுக்கித்யாதி). (சடக்கென) சீக்ரமாக. இப்படி உக்திமாத்ரத்திலே இம்மஹாப(ப²)லம் ஸித்தித்தால் ஆறியிருக்கக் கூடுமோவென்று கருத்து. ... ... (௫)

அவ.—ஆறும்பாட்டு. (எந்தைதபித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநர்க்கும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு முண்டான நெடுவாசி யறிந்திருக்கச்செய்தேயும், அநந்யப்ரயோஜநரையழைத்த ஸமநந்தரம் இவர்களை யழைக்கைக்கடி - (க)"உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே - உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே" என்னுமவன் சீலத்தாலும், அவனோடு இவர்களுக்குண்டான அவர்ஜநீய ஸம்பந்தத்தாலும், இவர்களுக்கும் அவற்றையே நினைத்துத்தேங்காதே புகுரலாம்படியாயிறே யிருப்பது; ஆகையாலே, அநந்யப்ரயோஜநரை அழைத்தவோபாதி இவர்களையும் அழைத்தாராய் நின்றார் கீழ்; இதில், (உ)*வாழாளிலழைத்த அநந்யப்ரயோஜநர், தங்கள் ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியையும் சொல்லிக்கொண்டு வந்துபுகுர, அவர்களைக்கூட்டிக்கொள்ளுகிறார். (உ)"ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம்" என்று ப்ரயோஜநாந்தரபரரைக் குறித்துத் தாமருளிச்செய்த தம்முடைய திரளுக்குண்டான ஏற்றத்தை, புகுருகிறவர்கள், தங்களுக்

ஆறும்பாட்டு.—(எந்தையித்யாதி). மங்களாசாஸநத்தில் தமக்குண்டான அபர்யாப்தியாலும், அதில் ரஸ்யதாகிபந்தநமாக இவர்களிழந்திருக்கிறார்களென்கிற க்ருபாதிசயத்தாலும், திருத்தியாகிலும் இவர்களோடே தாம் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை தமக்கு தா(ரூ)ரகமாகையாலும், இவர்கள் அவன் கைபார்த்திருக்கும் யோக்யதாமாத்ரத்தாலும் அழைக்கிறார் என்று கீழருளிச்செய்து, ஆகிலும் அநந்யப்ரயோஜநர் நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போலே வருவர்கள், ப்ரயோஜநாந்தர பரராகில் ஸ்வநிகர்ஷத்தாலே புகுரார்களென்று, இவர்களுடைய விசேஷமறியு மாழ்வார் அழைக்கக்கூடாதேயென்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநர்க்கும் இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). [அழைக்கைக்கடி - புகுரலாம்படி யாயிறே யிருப்பது] என்று வாக்யாந்வயம். (தேங்காதே) தயங்காதே; பயப்படாதே யென்றபடி. இப்பாட்டில் ஆழ்வார் தம் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறாரென்னக்கூடாது, *வாழாட்பட்டிலே சொல்லுகையாலே; இது ப்ரயோஜநாந்தரபரருடைய பாசுரமென்னக்கூடாது, "ஏழ்படிகால்-ஆட்செய்கின்றோம்" என்றிருக்கையாலே; ஆகையால், அநந்ய ப்ரயோஜநருடைய பாசுரமாக வர்த்திஷ்யமாணத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதி). இது இவருக்குப் பாசுரமென்கைக்கு ஸூசகமென்னென்னில், (ஏழாட்காலும் இத்யாதி). ஆத்மப்ரஸம்ஸையாகாதே யென்று சங்கித்து, இதுவும்

(க) கி-எ-கஅ. (உ) ௩.

குண்டாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்து புகுருகிறூர்கள். தந்தாமேற்றம் சொல்லிக்கொண்டு வந்து புகுருகை ஸாத்விகர்க்கு யுக்தமோவென்னில்; ஆழ்வாருடைய திருவுள்ளம் பயம்கெடுகைக்காகச் சொல்லுகிறூர்களாகையாலே யுக்தம். (க) ,,పన్నగాశన మాకాశే పతన్తం పక్షిసేవితే । వైనతేయమహం శక్తః పరిగన్తుం సహస్రశః - பந்நகாஶநமாகாஶே பதந்தம் பக்ஷிஸேவிதே। வைநதேய மஹம் ஶக்தஃ பரிகந்தும் ஸஹஸ்ரஶஃ'' என்று - திருவடி, ஸ்வசக்தியைச் சொன்னனிறே முதலிகளுடைய பயம் சமிக்கைக்காக.

மூ.—எந்தைதந்தைதந்தைதந்தை தம்மூத்தப்பனேழ்படிகால் தொடங்கி
வந்து வழிவழியாட்செய்கின்றோம் திருவோணத் திருவிழவில்
அந்தியம்போதி லரியுருவாகி யரியை யழித்தவனைப்
பந்தனைதீரப் பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண் டென்று பாடுதுமே.

வ்யா.—(எந்தை) தானும் தமப்பனுமாக இருவர். (தந்தை தந்தை தந்தை) என்று - ஒரு மூவர். (தம்மூத்தப்பன்) "தம்" என்று - முடிந்தவனை அநுபாஷிக்கிறது. (மூத்தப்பன்) "அப்பன்" என்று - தமப்பனர்; "மூத்தப்பன்" என்று-பாட்டனர்; ஆகையாலே அங்கே இருவர்; ஆக, எழுவரையும் சொல்லுகிறது. ஆழ்வார் "ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம்" என்று திரள வருளிச்செய்தார்; இவர்களும், (ஏழ்படிகால்) என்று திரளச் சொல்லாநின்றூர்கள். பிரித்துச்சொல்லுகிற இதுக்கு ப(ஃ)லமென்னென்னில்; ஸ்வஸந்தாநத்தில் மங்களா

பரார்த்தமாகையாலே கூடுமென்று பரிஹரிக்கிறூர் (தந்தாமித்யாதி). (பயம் கெடுகைக்காக) என்றது - ப்ரயோஜநாந்தரபரர்கள் எங்கே வருகிறூர்களோவென்னும் பயமாதல், "உள்ளீரேல்" என்கையாலே, மங்களாஶாஸநத்துக்கு ஆள்கிடையாமல்வந்த பயமாதல். பரார்த்தமாக ஸ்வாதிசயத்தைச் சொன்னவர்களுண்டோவென்ன, (பந்நகாஶநம் இத்யாதி).

முதற்பதத்தி லிருவரும், முடிந்த பதத்திலிருவரும், மத்யே மூவரும், ஆக ஸப்தஸங்க்யையைக் காட்டுகிறூர், (எந்தை இத்யாதி). (முடிந்தவனை) என்றது - மூன்றும் தந்தையை. மேல், "ஏழ்படிகால்" என்று சொல்லாநிற்க, "எந்தைதந்தை தந்தை" என்று இப்படிசொல்லி விசேஷிப்பானென் னென்கிற சங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறூர் (ஆகவித்யாதி). "எந்தை" இத்யாதியாலே சரீரஸம்பந்தத்தைக் கொண்டாடக்கூடுமோ,

---

(க) ரா-கிஷ்-௬௭-௧௨.

சாஸநம்பண்ணிப் போந்தவர்கள் பக்கலுண்டான ப்ரீத்யதிசயத்தாலே சொல்லுகிறார்கள். (க) "ஸஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம-ஸஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்ட்டம் ஜந்ம" (உ) "கரீயாந் ப்ரஹ்மதஃ பிதா - கரீயாந் ப்ரஹ்மதஃ பிதா" என்று வித்யாஸந்தாநத்தைக் கொண்டாடுமாபோலே, (ங) "பிதரம் மாதரம் தாராந் - பிதரம் மாதரம் தாராந்" என்று த்யாஜ்யமான யோநிஸந்தாநத்தைக் கொண்டாடுகை யுக்தமோ வென்னில், யுக்தம்; கொண்டாடுகைக்கு ப்ரயோஜகம் பகவத்ஸம்பந்த மாகையாலே. வித்யாஸந்தாநத்திலும் பகவத்விமுகன் த்யாஜ்யனல்லனோ. (ஏழ்படி காலதொடங்கி) அர்த்தக்ரமத்தாலே ஏழையும் சொல்லச்செய்தேயும் திரளச்சொல்லுகிறது - ஸ்வஸந்தாநத்தி லுண்டான ஆதராதிசயத்தாலே. (வந்து) மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கு யோக்யமான தசைகளிலே வந்து. (வழிவழியாட் செய்கின்றோம்) முறைமுறையாகத் தப்பாமே அடிமை செய்கிறோம். இத்தால் - இஸ்ஸந்தாநத்துக்கு மங்களாசாஸந விச்சேதம் பிறந்ததில்லை யென்கை. யாஜ்ஞிக ஸந்தாநத்துக்கு த்ரிபுருஷ விச்சித்தியாலே அப்ராஹ்மண்யம் சொல்லுமாபோலே, மங்களாசாஸந விச்-

---

ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் வித்யாஸந்தாநத்துக்கே ஶ்ரேஷ்ட்டதையையும், இதுக்கு த்யாஜ்யதையையும் சொல்லாநின்றதே என்கிற ஶங்கையை அநுவதித்து, இவ்விரண்டுக்கும் உத்தேஶ்யதாப்ரயோஜகம் பகவத்ஸம்பந்தமென்று பரிஹரிக்கிறார் (ஸஹி இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இத்தை வ்யதிரேக முகேந த்ருடீகரிக்கிறார் (வித்யாஸந்தாநத்திலு மித்யாதி). இவ்விடத்திலே (ச)"ப்ரயோஜகம் பகவத்ஸம்பந்தமும் அஸம்பந்தமும். ப்ராஹ்மண்யம் விலைசெல்லுகிறது வேதாத்யயநாதி முகத்தாலே பகவல்லாபஹேது வென்று, அதுதானே இழவுக்குறுப்பாகில் த்யாஜ்யமாமிறே" என்கிறபடியை அநுஸந்தித்துக்கொள்வது. "எந்தைதந்தை" என்று பிரித்துச்சொன்னது ஆதரத்தாலே யானால் திரளவும் சொல்லவேணுமோவென்ன, இதுவு மொரு ப்ரீதியாலே யென்கிறார் (அர்த்தக்ரமேத்யாதி). அர்த்தக்ரமமாவது - எந்தை யித்யாதியில் அர்த்தக்ரமமென்றபடி. "வழிவழி" என்கிற வீப்ஸையாலே பலிதம் (தப்பாமே) என்றது. இத்தால் பலித்த தாத்பர்யம் (இத்தாலித்யாதி). விச்சேதம் வந்தால் அதில் குறையேதென்ன, த்ருஷ்டாந்த பூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் (யாஜ்ஞிகேத்யாதி). த்ருஷ்டாந்தத்

(க) ஆபஸ்த-க-க- (உ) மநு-உ-கசுசு.

(ங) விஹகே-உ-படலம். (ச) ஸ்ரீவசநபூஷ.

சித்தியால் வைஷ்ணவத்வஹாநி சொல்லும்குறை எங்கள் ஸந்தாநத்தில் இல்லையென்கிறார்கள். (க) "యస్య వేదశ్చ వేదీచ విచ్ఛిద్యేతే త్రిపూరుషమ్। సవై దుర్బ్రాహ్మణో జ్ఞేయః సర్వకర్మ బహిష్కృతః - யஸ்யவேதஶ்ச வேதீச விச்சித்யேதே த்ரி பூருஷம் । ஸவை துர்ப்ராஹ்மணோ ஜ்ஞேயஸ் ஸர்வகர்ம பஹிஷ்க்ருதஃ" என்னக்கடவதிறே. "வழிவழி" என்று-சாஸ்த்ரமார்க்கத்தாலும் சிஷ்டாசாரத்தாலு மென்றுமாம். (உ) "శాన్తి శ్శాన్తి శ్శాన్తిః - ஶாந்தி ஶ்ஶாந்தி ஶ்ஶாந்திஃ" என்றும், (ந) "పశ్యేమ శరదశ్శతమ్ - பஶ்யேம ஶரதஶ்ஶதம்" என்றும், (ச) "సర్వాన్ దేవాన్ నమస్యన్తి - ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி" என்றும், (ரு) "మఙ్గళాని ప్రయుఞ్జానాః - மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநாஃ" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. (ஆட்செய்கின்றோம்) ஆட்செய்கையாவது - திருப்பல்லாண்டு பாடுகையிறே. மேலே "பந்தனைதீரப் பல்லாண்டு" என்றத்தை வ்ருத்தியாகச் சொல்லுகையாலே.

இதுக்குக்கீழ் - தங்களுடைய ஸந்தாநத்தி லேற்றஞ்சொன்னார்களாய், மேல் - தங்களுடைய வ்ருத்திவிசேஷம் சொல்லுகிறார்கள். (திருவோணத் திருவிழவில்) விசேஷித்துத் திருநக்ஷத்ரம் சொல்லாத விடத்துக்கெல்லாம் இதுவே திருநக்ஷத்ரமாகக்கடவது. "திருவோணம்" என்கிறது ஜந்மநக்ஷத்ரமென்னில் உகவாதாரறிந்து அபிசரிப்பர்களென்று அஞ்சி, திருவோணமென்கிற திருநாளிலேயென்று

துக்கு ப்ரமாணம் (யஸ்ய இத்யாதி). (வேதீ) யஜ்ஞத்தில் திண்ணை. தலைமுறையாகக் கீழருளிச்செய்து, அர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ரேத்யாதி). ஶாஸ்த்ரந் தன்னைக் காட்டுகிறார் (ஶாந்திரித்யாதி). சிஷ்டாசாரத்தைக்காட்டுகிறார் (ஸர்வாந் இத்யாதி). ஆட்செய்கை ஸாமாந்ய ஶப்தமானாலும், ப்ரக்ருதார்த்தாநுகுணமாக விசேஷிக்கிறார் (ஆட்செய்கையாவதித்யாதி). இதுக்கு ஹேது (மேலே யித்யாதி).

மேலுக்கெல்லாம் அவதாரிகை (இதுக்குக் கீழ் இத்யாதி). "அரியுருவாகி" என்று, ந்ருஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாயிருக்க, ஸ்வாதியென்று சொல்லுகையன்றோ வேண்டுவதென்ன, விஷ்ணுநக்ஷத்ரமாகையாலே இது எல்லாவற்றுக்கும் ஸாதாரணமென்று பரிஹரிக்கிறார் (விஶேஷித்து இத்யாதி). குப்ஜாZZம்ராத் யவதாரத்தில் திருநக்ஷத்ரம் சொல்லவில்லையேயென்று கருத்து. ஆனால் ஜந்மநக்ஷத்ர மென்னாதே, "திருவிழவு" என்பானென்னென்னில், (திருவோணம் இத்யாதி). (என்னில்) என்றது - என்று

(க) மநு-
(உ) தை-ஶீக்ஷா-க.
(ந)
(ச) ரா-அயோ-உ-ருஉ.
(ரு) ரா-ஆர-கூ-கஉ.

பண்ணுவாரைப்பெற்றதில்லை; பிராட்டி பிரிந்தபோதே "நம் குடியிருப்புப்பெற்றோம்"என்கிற ப்ரீதியாலே ப்ரஹ்மாதிகள் அங்யபரரானார்கள்; அக்காலத்தில் மங்களாசாஸநம் பண்ணப்பெறாத குறைதீர இன்று இருந்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோம் சிலர்காண் நாங்களென்கிறார். ... ... (ந)

அவ.—நாலாம்பாட்டு. (ஏடித்யாதி) கீழே - அநங்யப்ரயோஜநரை யழைத்தார்; அவர்கள் மங்களாசாஸநத்துக்கு ப்ரத்யாஸந்நராகையாலே, நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போலே சேர்ந்திருக்குமிறே. அவ்வளவிலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே, "ஈஶ்வரன் கைபார்த்திருக்குமவர்கள்" என்னு மிவ்வளவைக்கொண்டு, ஆத்மப்ராப்திகாமரையும் ஐஶ்வர்யகாமரையும் அழைக்கக்கோலி, அதில் முந்துற ஆத்மப்ராப்திகாமரை யழைக்கிறார். ஐஶ்வர்யத்திற் காட்டில் ஆத்மப்ராப்தி உத்க்ருஷ்டமென்னும் நினைவாலே யழைக்கிறாரல்லர்; அந்த மோக்ஷத்தை இவர் அநர்த்தமென்றிருக்கையாலே. இனி எத்தாலே முற்பட அழைக்கிறதென்னில்; பகவத்ஸம்பந்தத்துக்கு உபகரணமான

படி. ஆனால் ப்ரஹ்மாதிகள் இருந்தார்களே யென்ன, (க) "రావణస్య వధార్థిభిః- ராவணஸ்ய வதார்த்திபிஃ" என்றதிலே நோக்காக அருளிச்செய்தார் (பிராட்டி யித்யாதி). (அங்யபரரானார்கள்) என்ற வநந்தரம், ஆகையாலே என்று கூட்டுவது. (சிலர்) என்கையாலே வைலக்ஷண்யம் ஸூசிதம்.

நாலாம்பாட்டு. (ஏடுநிலத்திலித்யாதி) வ்ருத்தாநுவாத பூர்வகமாக மேற்பாட்டுக்குங்கூட ஸங்கதியருளிச்செய்துகொண்டு, "கூடுமனமுடையீர்" "பத்தருள்ளீர்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (கீழே) இத்யாதி, (இவரழைக்கிறது) என்னுமளவும். [சேர்ந்திருக்குமிறே, ஆகையாலே, கீழே அநங்யப்ரயோஜநரை யழைத்தார்]என்று கீழோடே ஸம்பந்தம். அநங்ய ப்ரயோஜநரோடே கூடி மங்களாஶாஸநம் பண்ணுவதன்றோ வேண்டுவது, இவர்களை யழைப்பானென், அழைக்க ப்ரஸக்திதானுண்டோவென்ன, (அவ்வளவிலு மித்யாதி). உத்கர்ஷத்தைப் பற்ற இவர்களை யழைக்கவொண்ணாதென்று நின்றுகொண்டு, முற்படுவானென்னென்கிற ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் (ஐஶ்வர்யத்திலித்யாதி). ஐஶ்வர்யார்த்திகளைப்பற்ற தூர்க்கதரென்று முற்பட அழைக்கிறாரென்கிறார் (பகவதித்யாதி). (உபகரணமான ஶரீரம்) என்றது - (உ) "విచిత్రా దేహసంపత్తిః-

(க) ரா-அயோ-க-எ.

(உ) விஷ்-தத்-

னுக்கம்" என்கிறதிறே. (பல்லாண்டு) அநுகூலர்வாயாலே ஒருகால் மங்களாசாஸநம்பண்ண, அவ்வஸ்துவினுடைய அனுக்கம்போய், நித்யமாய்ச் செல்லுமென்றிறே இவர்கள் நினைவு. (பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதுமே) ஒருகால் "பல்லாண்டு" என்றத்தால் பர்யாப்திபிறவாமையாலே காலதத்வமுள்ளதனையும் நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையே எங்களுக்கு வ்ருத்தியென்கிறார்கள்.

அவ.—ஏழாம்பாட்டு. (தீயிற்பொலிகின்ற)* ஏடுநிலத்திலே இவராலே ஆஹூதரான கைவல்யார்த்திகள், தங்கள் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு வர, அவர்களோடே ஸங்கதராகிறார். இவர்களையழைத்தபோது, "வரம்பொழி வந்தொல்லைக்கூடுமினோ" என்று-நீங்கள்பற்றின புருஷார்த்தத்தைவிட்டு வாருங்கோளென்றும், "நமோநாராயணாய" என்று - அநந்யப்ரயோஜநராய் வாருங்கோளென்றும், "நாடுநகரமும் நன்கறிய" என்று - விசேஷஜ்ஞர் பரிக்ரஹிக்கும்படியாகவும் அவிசேஷஜ்ஞர் உபேக்ஷிக்கும்படியாகவும் வாருங்கோளென்றுமிறே அவர்களையழைத்தது. அதில் க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தத்தைவிடுகையும் அநந்ய ப்ரயோஜநராகையும் நம்முடைய க்ருத்யம். அநுகூலர் பரிக்ரஹிக்கைக்கும் ப்ரதிகூலர் கைவிடுகைக்கும் செய்யவடுப்பதென் என்று பார்த்து, வைஷ்ணவ சிந்ஹமான திருவிலச்சினையைத்

ஸ்யதை தோற்றுகைக்காக. "பல்லாண்டு" என்றால் அனுக்கம்போமோவென்ன, (அநுகூலரித்யாதி). "பாடுதும்" பாடுவோம் என்றபடி. வர்த்தமாநத்தாலே இதுவே வ்ருத்தியென்று தோற்றுகிறது; அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒருகால் இத்யாதி).

ஏழாம்பாட்டு. — (தீயில் இத்யாதி) திருவிலச்சினையும் தரித்து ஆட்செய்கின்றோம் என்று, இப்போது சொல்லுகையாலே, முன்பு சேஷத்வத்துக்கு இசையாத ஸ்வதந்த்ரரென்று தோன்றுகிறது; அத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அவதாரிகை (ஏடுநிலத்திலித்யாதி). (தங்கள் ஸ்வபாவம்) என்றது - ஒற்றுண்டு நின்று குடிகுடி ஆட்செய்யக்கடவோம் என்கை. அந்தப்பாட்டில் அழைக்கப்பட்டவர்கள் என்னுநின்றீர்; அதில் திருவிலச்சினைதரித்து அடிமைசெய்யவாருங்கோள் என்று அழைத்தாரோ; இதுக்கு ஸூசகமேதென்னில், ஆழ்வார் அருளிச்செய்த அம்சத்தில் "நாடுநகரமும் நன்கறிய" என்ற இடத்தில் திருவிலச்சினை ஸூசிதமென்று பரிஹரிக்கிறார் (இவர்களை இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே), (க்ருத்யம்) என்றது

தரிக்கவே த்யாகோபாதாநங்களிரண்டும் ஸித்திக்குமென்று பார்த்து, அத்தைத் தரித்துக்கொண்டு வந்தோமென்கிறார்கள்.

மூ.—

தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ்திருச்சக்கரத்தின் [ஞேம்
கோயிற்பொறியாலே யொற்றுண்டு நின்று குடிகுடியாட்செய்கின்
மாயப்பொருபடை வாணனையாயிரந் தோளும்பொழி குருதி
பாயச்சுழற்றிய வாழிவல்லானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (எ)

வ்யா.—(தீயில்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி) என்று வைஷ்ணவ கோஷ்டியிலே புகுரப்பண்ணின உபகார ஸ்ம்ருதியாலே ஆழ்வானைக் கொண்டாடுகிறார்கள். (தீயிற்பொலிகின்ற) "தீ" என்கிற சப்தம் சந்த்ராதித்யாதி தேஜঃபதார்த்தங்களெல்லாவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். †(அதிற்காட்டில் தேஜஸ்ஸு வர்த்(ம)திக்கையாகிறது) (க) "అత్యర్కానలదీప్తం తత్స్థానమ్ - அத்யர்க்காநலதீப்தம் தத் ஸ்த்தாநம்" என்கிற பரமபதத்தில் தேஜஸ்ஸு மிக்கிருக்கக்கடவது ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸுக்களிற் காட்டில்; அதிற்காட்டில் அவனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ தேஜஸ்ஸு மிக்கிருக்கக்கடவது; அதுக்கும் ப்ரகாசகமாயிறே திருவாழி யாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸிருப்பது. (உ) "வடிவார்

கர்த்தும் ஶக்யம் என்றபடி. (த்யாகோபாதாநங்கள்) என்றது - ப்ரதிகூலாநுகூல புருஷர்களுடைய த்யாக ஸ்வீகாரங்கள் என்றபடி.

ஆழ்வானைக்கொண்டாடி வர்ணிக்கைக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தீயிற்பொலிகின்ற இத்யாதி). வர்ணோத்கர்ஷ ஸித்யர்த்தமாகத் "தீ"என்கிற இத்தை உபலக்ஷணமாக அருளிச்செய்கிறார் (தீயென்கிறசப்தம் இத்யாதி). (ஆதித்யாதி) என்கிறஇடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே பரமபதத்தையும் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும் சொல்லுகிறது. "பொலிகின்ற" என்றது - மிகுகின்ற என்றபடி. மிகுகையாவது என்னென்னில் என்று கூட்டுவது. இதுக்கு உத்தர மருளிச்செய்கிறார் (அத்யர்க்கேத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (அதிற்காட்டில்) என்றது - பரமபதாபேக்ஷயா வென்றபடி. "பொலிகின்ற" என்றதில், வர்த்தமாநார்த்த மருளிச்செய்கைக்காக பர்வபேதங்களை யருளிச்செய்கிறார், (அத்யர்க்கேத்யாதி) என்னவுமாம். விக்ரஹத்துக்கு ப்ரகாசகன் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (வடிவாரித்யாதி). இப்பாசுரத்தில் முந்தின அர்த்தம் இங்கு வேண்

(க) பார-ஆர-கசுங. (உ) உ.

† குண்டலிதம் அரும்பதத்துக்கு பாடமில்லை.

சோதி வலத்துறையும் சுடராழி" என்னக்கடவதிறே. (க) "தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி- தஸ்யபாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி" என்கிறபடியே அவனுடைய தேஜஸ்ஸாலே ஸர்வமும் விளங்காநின்றதென்று நிற்க, திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்கு இவன் ப்ரகாசகனும்படியென்னென்னில் (செஞ்சுடர்)*காளமேகநிப ஶ்யாமமான வடிவுக்கு இருட்டறையில் விளக்கேற்றினுப்போலே பரபாக (ரக) ரூபத்தாலேவந்த ப்ரகாசகத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஆழிதிகழ்திருச்சக்கரம்) இட்டளத்தில் பெருவெள்ளம்போலே புறம்புபோக்கற்று, தன்னிலே மண்டலாகாரமாய்க்கொண்டு விளங்காநின்றுள்ள திருவாழியாழ்வானென்கை. (சக்கரத்தின்கோயில்) ஆழ்வானெழுந்தருளியிருக்கிற மண்டலாகாரமான வாஸஸ்தாநம். (பொறியாலே ஒற்றுண்டுநின்று) அதாகிறது - சி(ஞ)ஹ்நத்தாலே சிஹ்நிதராய்நின்று. திருவிலச்சினையைத் தரித்தபின்பிறே, இவன் ஜந்மாந்தரத்திற் போகாதே மோ

டுவது. திருமேனிதானே எல்லாவற்றுக்கும் ப்ரகாசகமாயிருக்க, அதுக்கிவன் ப்ரகாசகனென்னக்கூடுமோ வென்கிற சங்கையை அநுவதித்துக் கொண்டு, திருமேனி ஶ்யாமமாகையாலே பரபாக (ரக) ப்ரயுக்தமான ப்ரகாசகத்வமென்று பரிஹரிக்கிறுர் (தஸ்யேத்யாதி). மேலே "திருச்சக்கரம்" என்ருநிற்க, "ஆழி"என்ருல் புநருக்தமன்ருே வென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (இட்டளத்தி லித்யாதி). (இட்டளம்) நெருங்கினஸ்தலம். (தன்னிலே) ஸ்வஸ்மிந்நேவ. "ஆழி" மண்டலம். "திகழ்கை" விளங்குகை. "கோயில்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (ஆழ்வானித்யாதி). (ஆழ்வான்) என்றது - ஷோடசபாஹுவான விக்ரஹ விசிஷ்டனை. "பொறி" லாஞ்சநம். "ஒற்றுகை" ஸ்பர்சித்துக் கொள்ளுகை. இத்தால் பலிதார்த்தம் (அதாகிறதித்யாதி). "நின்று" என்ற பதவாஸனை (திருவிலச்சினையை இத்யாதி). (ஜந்மாந்தரங்களில் போகாதே) என்றது - த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். யத்வா,(உ)"தாப: புண்ட்ரஸ்ததா நாம மந்த்ரோ யாகஶ்ச பஞ்சம:। அமீ பரமஸம்ஸ்காரா: பாரமைகாந்த்யஹேதவ:- தாப: புண்ட்ரஸ்ததா நாம மந்த்ரோ யாகஶ்ச பஞ்சம:। அமீ பரமஸம்ஸ்காரா: பாரமைகாந்த்ய ஹேதவ:" என்றிருக்கையாலே, சக்கரத்தின் கோயில் பொறியாலே ஒற்றுண்டு நிற்கையை அஞ்சுக்கும்உபலக்ஷணமாக்கி,ப(ப)க்தி நிஷ்ட்டனுக்கு ஜந்மாந்தர ஸம்பாவனையுண்டாகையாலே தத்வ்யாவ்ருத்யர்த்தமாக (ஜந்

(க) கடோப-உ-டு. (உ) பராசரஸ்ம்ருதி.

க்ஷாந்தரத்திற் போகாதே ஸாஸ்த்திரனுகப் பெற்றது. பகவதங்கீகாரமும் இதுண்டானுலிறே அதிசயிப்பது. ஸ்ரீமத் த்வாரகையில் நின்றும் ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநார்த்தமாக எழுந்தருளுகிறபோது திருவாசல்காக்கின்ற முதலிகள், "மீண்டு எழுந்தருளுமளவும் இங்குப் புகுரக்கடவாரார்? அல்லாதாரார்?" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; (௧) [చక్రాఙ్కితాః ప్రవేష్టవ్యాః యావదాగమనం మమ । నాముద్రితాః ప్రవేష్టవ్యాః యావదాగమనం మమ - சக்ராங்கிதா: ப்ரவேஷ்டவ்யா: யாவதாகமநம் மம। நாமுத்ரிதா: ப்ரவேஷ்டவ்யா: யாவதாகமநம் மம] என்று-இந்த லக்ஷணமுடையார் யாவர்சிலர், அவர்கள் நிஸ்ஸங்கமாகப் புகுரக்கடவர்கள்; அல்லாதாரை பா(வ)வபரீக்ஷை பண்ணிப் புகுரவிடக்கடவது என்றுனிறே க்ருஷ்ணன். இதுதான் ஈஸ்வராங்கீகாரத்துக்கு முடலாய், இதுதானும் "நாம் அவனுடைமை" என்று நிர்ப்பரனு யிருக்கைக்கு முடலாய், இவன்பண்ணின பாபத்தை யநுஸந்தித்து க்ரூரமாகப் பார்க்கக்கடவ யமாதிகளு மஞ்சும்படியா யிருப்பதொன்றிறே. (௨) "చక్రాది ధారణం పుంసాం పరసమ్బన్ధ వేదనమ్ । పతివ్రతానిమి

மாந்தரத்தில் போகாதே) என்கிறுரென்னவுமாம். (மோக்ஷாந்தரம்) கைவல்யம். ஜந்மாந்தரத்தில் போகாமைக்கும், கைவல்யத்திற் போகாமைக்கும், சக்ராங்கநம் ஹேதுவாமோ, பகவத்ப்ரஸாதாதிசயமன்றோ ஹேதுவென்ன, அருளிச்செய்கிறுர் (பகவதித்யாதி). இத்தை உபபாதிக்கிறுர் (ஸ்ரீமதித்யாதி). (ஆஸ்ரிதவிரோதி) ஸால்வன். "யாவதாகமநம்மம" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்- (நிஸ்ஸங்கமாக) என்றது. "சக்ராங்கிதா:" என்றதில் அர்த்தஸித்தமாதல். "சக்ராங்கிதா: ப்ரவேஷ்டவ்யா:" என்றபோதே "அமுத்ரிதா:-நப்ரவேஷ்டவ்யா:" என்றது ஸித்தமன்றோ; விசேஷித்துச் சொல்லுவானென்னென்னில்; அவர்கள் துஷ்டஹ்ருதயராகையாலே நான் வருமளவும் புகுரவிடவேண்டா; அவர்களில், சுத்தபாவருண்டாகில், கருத்தறிந்து விடுங்கோளென்று தாத்பர்யமாக வருளிச்செய்கிறுர், (அல்லாதாரை இத்யாதி). அமுத்ரிதத்வம் சங்கநீயதா ஹேதுவாகையாலே (பாவபரீக்ஷை) என்றது. உக்தத்தை அநுவதித்து, ஸாஸ்திர ஞைக்கு ப்ரயோஜநாந்தரத்தையும் காட்டுகிறுர், (இதுதானித்யாதி;). (இதுதான்) என்றது - சக்ரதா(ர)ரணந்தான் என்றபடி. (இதுதானும்) என்றது - அங்கீகாரஹேதுவான அந்த சிந்ஹதாரணந்தானும் என்றபடி. அவனுடைமை என்றதுக்கு சக்ராங்கநம் ஸூசகமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (சக்ரா

(௧) ஹரிவம்சம் பவிஷ்யத்பர்வ-௨௭-௨௪. (௨) கூர்ம-

த்ரம் ஹி வலயாதிவிபூஷணம் - சக்ராதிதாரணம் பும்ஸாம் பரஸம்பந்த வேதநம். பதிவ்ரதாநிமித்தம்ஹி வலயாதி விபூஷணம்" என்று பக வத்ஸம்பந்தத்துக்கு ஜ்ஞாபகமாயிறே யிருப்பது. (குடிகுடியாட் செய்கின்றோம்) (க) "ஸபுத்ரபௌத்ரஸ்ஸகண:- ஸபுத்ர பௌத்ரஸ்ஸகண:" என்கிறபடியே ஸந்தா(ந்)நமாக அடிமை செய்யக்கடவோமாய் வந் தோம். இப்படி அநந்யார்ஹராயிருப்பார் செய்யுமடிமையாவது - திருப்பல்லாண்டு பாடுகையிறே.

எந்த அபதாநத்துக்கு நீங்கள் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறதெ ன்னில், (மாயப்பொருபடை யித்யாதி) எங்களைப்புகுர நிறுத்தின ஆழ்வானுடைய வீரப்ரகாசகமான துறையிலே திருப்பல்லாண்டு பா டக்கடவோமென்கிறார்கள். (மாயப்பொருபடை வாணனை) ஆஶ்சர்ய மாகப் பொரும் ஸேனையையுடைய வாணனென்னுதல்; ஆஶ்சர்ய மாகப் பொரும் ஆயுதத்தையுடைய வாணனென்னுதல். "மாயம்" என்று-க்ருத்ரிமமாய், க்ருத்ரிமமான யுத்தத்தை யுடையவனென்னவு மாம். (ஆயிரந்தோளும் பொழி குருதிபாய) ஆயிரம் தோள்களா லும் மதகு திறந்தாப்போலே ரக்தவெள்ளம் குதிகொண்டு பூமிப்ப ரப்படையப் பரம்பும்படி. †(பொழிதல்-சொரிதல்). இதுக்கு இவன் பண்ணின வ்யாபாரத்தளவேதென்னில், (சுழற்றிய) திருவாழியை வீசவேண்டிற்றில்லை, சுழற்றினவித்தனை. அவன் ஒருகால் திருவாழி

நீத்யாதி). (நிமித்தம்) சங்ஞம். (உ) "நிமித்தம் ஹேது லக்ஷ்மணோ: - நிமித்தம் ஹேது லக்ஷ்மணோ:" என்று நிகண்டு. "வந்து வழிவழியாட் செய்கின் றோம்" என்ற இடத்தில் போலன்றிக்கே, பவிஷ்யத்தாக கேவலருடைய ஸ்வபாவத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (ஸபுத்ர இத்யாதி). ப்ரகரணாநு குணமாக விஶேஷபர்யவஸாநம் (இப்படி இத்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (எந்த இத்யாதி). "கோயில்பொறியாலே யொற் றுண்டுநின்று" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து, தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (எங்களை இத்யாதி). (வீரப்ரகாஶகமான) என்றது - வீரரஸப்ரகாஶக மான என்றபடி. "மாய" என்றதுக்கு இரண்டர்த்தம்-ஆஶ்சர்யமாகவும், க்ருத்ரிமமாகவும். "படை" என்றதுக்கு மூன்றர்த்தம்- ஸேனையும், ஆயுத மும், யுத்தமும் என்றுகருத்து. (குருதி) ருதிரம். (குதிகொண்டு)குதித்துக் கொண்டு. "பொழிதல்" சொரிதல்; அதாவது- கிளம்பிக்குதிக்கை. "சுழற் றிய" என்றதுக்கு வாஸனை (இதுக்கு இத்யாதி). "ஆயிரம்" என்றத்தை

(க) ரா-பா-க-கூகூ. (உ)

† குண்டலிதம் ப்ரக்ஷிப்தம், அரும்பதத்தோடு புநருக்தம்.

யைச் சுழற்ற, வாணனுடைய தோள்களாயிரமும் ஒருகாலே மலைக் கொடுமுடிகள்போலே முறிந்துவிழுந்தன. வாணனுடைய தலையை அறுதொழிந்தது குற்றம் போராமையன்று, உஷை பித்ருஹீநை யாகாமைக்காகவும், "தேவதாந்தரபஜநம் பண்ணுவார்க்கு (ப)லமிது" என்னுமிடத்துக்கு மச்சமாகவும். அதாவது - (க) "பரிவின்றி வாணனைக்காத்தும்" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, யுத்தத்திலே இவனைக் காட்டிக்கொடுத்து, ஸபரிகரனாய்க்கொண்டு முதுகுகாட்டிப்போனான் ரக்ஷகன்; ரக்ஷ்யபூதன் தோள் துணியுண்டான். "உன்னை ரக்ஷிக்கப் புக்கு நான்பட்டதோ!" என்றும், "உன்னை ஆஶ்ரயித்து நான்பட்டதோ!" என்றும் இருவரும் கூடக் கட்டிக்கொண்டு கதறுகையிறே ப(ப)லமாய்விட்டது. (ஆழிவல்லானுக்கு) "வில்வல்லான்" "வாள் வல்லான்" "தோள்வல்லான்" என்னுமாபோலே. (உ) "யஸ்யஸா ஜநகா

யும், "சுழற்றிய" என்றத்தையும் கடாக்ஷித்து, பலிதம் (அவனொருகாலித்யாதி). (வாணனுடைய) என்றிருக்கையாலே, "வாணனை" என்ற ஐகாரம் அவ்யயமாதல், வேறு விபக்தி மாறாட்டமாதல்; வாணனைக்குறித்துச் சுழற்றிய என்றாய் (வாணனுடைய) என்றது-ஆர்த்திகமாகவுமாம். (கொடுமுடிகள்) சிகரங்கள். தலைதப்பவிட்டதும் கைகழியவிட்டதுமான, இதுக்கு இரண்டுவிதமாக ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (வாணனுடைய இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (மச்சமாவது) சிலவானவெட்டு. அதாவது-ஆபரணம் பண்ணுமவன் பரீக்ஷார்த்தமாக வெட்டிவைக்கும் பொன்னுக்குப் பேர். அப்படியே தேவதாந்தரபஜநம் பண்ணினதுக்கு அடையாளமாக, எல்லாக்கையையும் கழித்து, இரண்டுகையை வைத்தானென்றபடி. இரண்டாம் ப்ரயோஜநத்தை விவரிக்கிறார் (அதாவது இத்யாதி). (அதாவது) என்றது - மச்சமாகையாவது என்றபடி. (பரிவின்றி) வருத்தமற. (காத்தும்) காக்கக்கடவோம். (ரக்ஷகன்) என்றது - வ்யங்க்யம். "துணியுண்டான்" என்ற அநந்தரம், என்று நாட்டாரறிகைக்கு ஹேதுவாக என்று சேஷம். இத்தால் பலிதம் (உன்னை இத்யாதி). (கதறுகை) ப்ரலாபிக்கை. ஆழியான் என்னாமல் "வல்லான்" என்பானேனென்ன, (வில் வல்லானித்யாதி). இப்படி ப்ரயோகித்தால் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வரும் ஏற்றமேதென்ன, (யஸ்யஸா இத்யாதி). (திருவடி) பெரியதிருவடி. (நல்

(க) தி-வாய்-ரு-க0-ச. (உ) ரா-ஆர-ருஎ-கஅ-

ஸூஜ - யஸ்யஸா ஜநகாத்மஜா'' என்கிறபடியே பிராட்டியை எனக்கென்ன இட்டுப்பிறத்தல், திருவடி தோளிலே நல்தரிக்க விருத்தல், கைபோமல் திருவாழியைப்பிடித்தல் செய்யுமதாய்த்து ஸர்வாதிகத்வத்துக்கு லக்ஷணம். (பல்லாண்டு கூறுதுமே) அத்தசையிலே அடிமைசெய்த ஆழ்வானுடைய வீரஸ்ரீக்கும், அடிமைகொண்ட க்ருஷ்ணனுடைய வீரஸ்ரீக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுவாரைப் பெற்றதில்லை; அவ்விழவுதீர இன்றிருந்து திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறோமென்கிறார்கள். (எ

அவ.—எட்டாம்பாட்டு. (நெய்யிடை யித்யாதி) *அண்டக்குலத்திலே யழைத்த ஐஶ்வர்யார்த்திகள் இசைந்துவர, அவர்களைக் கூட்டிக்கொள்ளுகிறார். *வாழாளிலழைத்த அநந்யப்ரயோஜநர் தங்களேற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு புகுந்தார்கள் *எந்தைதந்தை தந்தையிலே; *ஏடுநிலத்தி லழைத்த கைவல்யார்த்திகள் தாங்கள் திருந்திப்புகுந்தமை சொன்னார்கள் *தீயிற்பொலிகின்றவிலே; இவர்கள், தாங்கள் க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்க, அநந்ய ப்ரயோ

தரிக்க) பொருந்தி; த்ருடமாக என்றபடி. பிராட்டியையும் திருவடியையும் சொன்னது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். "நாங்கள் - இப்போது - கூறுதும்'' என்கையாலே, முன்பு பரிவில்லையென்று தோற்றுமிறே; ததநுகுணமாகத் தாத்பர்யம் (அத்தசையிலே இத்யாதி வாக்யத்வயமும்). "ஆழிவல்லானுக்கு'' என்று, இப்படி ஆழ்வானை நிரூபகமாகச் சொல்லுகையாலே, இவனுடைய வீரஸ்ரீக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்களென்று கருத்து.

எட்டாம்பாட்டு. — (நெய்யிடை இத்யாதி) ஸங்க்ரஹேண ஸங்கதி (அண்டக்குலத்திலே இத்யாதி). இசைந்துவருகிற ப்ரகாரத்தை விஸ்தரேண உபபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, வ்ருத்தாநுவாதம் பண்ணுகிறார். (வாழாளிலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இவர்க ளிருவரையும் அநுவதித்தது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம்; கீழே அழைக்கப்பட்டவர்களே ஸங்கதரானார்க ளாகையாலே, பாரிசேஷ்யாத் ஐஶ்வர்யார்த்திகளே இதில் ஸங்கதராகிறார்க ளென்கைக்காகவுமாம். பாட்டெல்லாம் கடாக்ஷித்து இசைந்துவந்த ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதி). (இவர்கள்) ஐஶ்வர்யார்த்திகள். (இவர்கள்) என்றத்தை (புகுருகிறார்கள்) என்றத்தோடே அந்வயிப்பது. (தாங்கள்) என்றத்தை, (அபேக்ஷிக்க) என்

ஜநர்க்கு முகங்கொடுத்தாப்போலே முகம்தந்து, அந்த ஐஶ்வர்யத்தைத் தந்த ஔதார்யத்துக்குத் தோற்று, ஐஶ்வர்யத்தை விட்டு சுத்த ஸ்வபாவராய் இவ்வுதாரனை மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோமென்று புகுருகிறார்கள். *அண்டக்குலத்திலே - அண்டாத்யக்ஷத்வம் ஐஶ்வர்யத்துக்கு மேலெல்லையாகப் பேசிற்று; அவ்வைஶ்வர்யார்த்திகள் பேச்சான இந்தப்பாட்டிலே - சரீரத்துக்கு தா(ஃ)ரகபோஷக போக்ய (போ⁴க்³ய)ங்களை இரந்தார்களாய், அத்தை அவன் தந்தானாகப் பேசிற்று; இதுக்கு நிபந்தநம் - இன்று ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்து புகுருகிறவர்களாகையாலே அதினுடைய க்ஷுத்ரதை தோற்றப் பேசுகிறார்கள். அண்டாத்யக்ஷனான ப்ரஹ்மாவுக்கும் தா(ஃ)ரக போஷக போக்யங்களேயிறே ப்ரயோஜநம்; அதற்கு மேற்பட்டு பகவத் விபூதியை "எனக்கு" என்கிற அபிமாநத்தால் வந்த ஸ்வரூப ஹாநியேயிறே ப(ஃ)லம். *

மூ.—

நெய்யிடை நல்லதோர்சோறும் நியதமுமத்தாணிச்சேவகமும்
கையடைக்காயும் கழுத்துக்குப் பூணொடு காதுக்குக்குண்டலமும்

றத்தோடே அந்வயிப்பது. தோற்றது-அர்த்தாத்ஸித்தம். "அண்டக்குலம்" என்கிறபாட்டுக்கும் இப்பாட்டுக்கும் அர்த்தவைஷம்ய மிருக்க, அவர்கள் வந்தபடியாகச் சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்ன; (அண்டக்குலத்திலே யித்யாதி-பேசுகிறார்கள் என்னுமளவும்). (பேசுகிறார்கள்)என்ற அநந்தரம், ஆகுகையென்று அத்யாஹரித்து (நிபந்தநம்) என்றத்தோடே அந்வயிப்பது. இத்தால் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமே நிபந்தநமென்றதாயிற்று. யத்வா - மேலான ஐஶ்வர்யத்தை ஆசைப்பட்டவர்கள் சோறுமுதலானவற்றைக் கொடுத்தானாகச் சொல்லுகிறதுக்கு ஹேதுவேதென்கிற ப்ரஶ்நத்தை அநுவதிக்கிறார் (அண்டக்குலத்திலே யித்யாதி). இப்பக்ஷத்தில், இதுக்கு நிபந்தநமென்னென்னில் என்று சேஷம். உத்தரம் (இன்று ஸ்வரூபேத்யாதி) என்று யோஜிக்கவுமாம். (அதினுடைய) அண்டாதிபத்யத்தினுடைய, க்ஷுத்ரதை தோற்றச்சொன்ன மாத்ரமேயன்றிக்கே, நிரூபித்தால் தானும் சொல்லுவதிவ்வளவே யென்கிறார் (அண்டாத்யக்ஷேத்யாதி). அவ்வளவே ப்ரயோஜநமாவா னென்னென்ன, (அதுக்கு மேற்பட்டித்யாதி). அண்டாதிப்த்யத்தை, "நெய் - சோறு" என்றாப்போலே, அத்யல்பமாகச் சொல்லலாமோவென்ன, (அண்டாத்யக்ஷனான இத்யாதி) என்று கீழுக்கு உபபாத(ஃ)கமுமாம்.

நெய்யிட நல்லதோர்சோறும் தந்தென்னைவெள்ளுயிராக்கவல்ல பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுவனே.

வ்யா.—(நெய்யிடை) "இடை" என்று - நிறையாய், நெய்யோடொக்க சோறென்னுதல். "இடை" என்று-நடுவாய், நெய்யினிடையிலே சிலசோறு முண்டென்னுதல். இத்தால்-போஷக ப்ரசுரமான தா(ரா)ரகத்ரவ்யத்தைத் தருமென்கை. (நல்லதோர் சோறும்) சோற்றுக்கு நன்மையாவது-இட்டவன் "இட்டோம்" என்றிருத்தல், உண்ணவன் "இதுக்கென்செய்வோம்!" என்றிருத்தல் செய்யாதசோறு. அதாவது - தாய் இட, புத்ரனுண்ணும் சோற்றுக்கு இவ்விரண்டுமில்லையிறே. (ஓர்சோறு) இப்பா(வ)வ சுத்தியையன்றிக்கே, விலக்ஷண ரஸோபேதமா யிருக்கை. அங்ஙனன்றிக்கே, சேஷபூதன் சேஷிக்கு இடும் சோறுபோலே யிருக்கை. அதாகிறது- அஹங்காரோபேதமன்றிக்கே ப(கு)க்த்யுபஹ்ருதமாயிருக்கை. ஈஶ்வரனும், (௧) "பு⁴ங்க்ஷ்வ - பக்தாநாம்" என்கிற நினைவாலேயும் வத்ஸலனுமிறே யிடுவது. அநந்யப்ரயோஜநன் ஸ்வாமிவிஷயத்திலிடும் சோறு எங்ஙனே யிருக்குமென்னில்; (௨) "ஐதுராந்நாநி புபுஜே ஶுசீநி குணவந்தி ச - விதுரார்நாநி புபுஜே ஶுசீநி குணவந்திச" என்னும்படி பாவநமுமாய் போக்ய(ர்ய)முமாயிருக்கை. "ஶுசீநி" என்றது-சுத்தங்களா யிருக்கை. சோற்றுக்கு சுத்தியாவது - துர்யோதநன், தன் ஐஶ்வர்யத்தைப்பற்ற அபிமாநித்தான்; பீஷ்மன், ஜ்ஞாநாதிகனென்று அபிமா

"இடை" என்றதுக்கு இரண்டர்த்தம்; அதில், "நெய்- சோறு" என்றத்தை உபலக்ஷணமாக்கி, இரண்டாமர்த்தத்தால் பலிதம் (இத்தாலித்யாதி). இப்படிப்பட்ட சோறுண்டோவென்ன, (தாயித்யாதி). "ஓர்" என்றதுக்கு இரண்டர்த்தம், - ரஸோபேதமாதல், தாயிட்டசோற்றிலும் விலக்ஷணமென்னுதல். இரண்டாமர்த்தத்தை விவரிக்கிறார் (அதாகிற தித்யாதி). தாயிட்டாப்போலவும் சேஷபூதனிட்டாப்போலவும் ஸர்வேஶ்வர னிடுமோவென்ன, வ்யுத்க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனுமித்யாதி). "ஓர்" என்றதற்கு இரண்டாமர்த்தமான "அங்ஙனன்றிக்கே" என்கிற வாக்யத்தை விஸ்தரேண உபபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, தத்விஷய ஶங்கையை உத்க்ஷேபிக்கிறார் (அநந்யேத்யாதி). ஶுசித்வமாவது - அபிஜந வித்யா வ்ருத்தங்களால் வந்த அபி(மா)மாந ஶூந்யராலே இடப்படுகையென்று விவக்ஷித்து உபபாதிக்கிறார் (சோற்றுக்கெத்யாதி).

(௧) ஜிதந்தா-௫. (௨) பார-உத்யோ-௭௪.

ஷித்தான்; த்ரோணன், வர்ணாத்ராலதிகனென்று அபிமானித்தான்; இவையொன்றுமின்றிக்கே ப(ந்)த்யுபஹ்ருதமா யிருக்கை.

(நியதமும்) அதாகிறது - ஐஸ்வர்யம் ஈஸ்வரனே கொடுக்கிலும் அஸ்த்திரமாயிருக்கக் கடவது; அது அழிந்தவன்றும் அவ்வைஸ்வர்யத்தை ஸமாதாநம் பண்ணிக்கொடுக்குமவனாகையாலே "நியதமும்" என்கிறது. இத்தாலேயிறே "ஆர்த்தார்த்தி" என்றும், "ஆர்த்தன்" என்றும் ஐஸ்வர்யத்துக்கு இரண்டுவகை சொல்லிற்று. அங்ஙனன்றிக்கே, தேவதாந்தரங்களைப்பற்றி ஈஸ்வரனை இல்லைசெய்யுமன்றும் தம்முகேந சோறிடுமவனென்கை. ஸர்வேஸ்வரனிட்ட சோற்றைத் தின்று அவனை இல்லைசெய்யும் க்ருதக்நரிறே ஸம்ஸாரிகள்; தன்னை இல்லைசெய்யுமன்றும் ரக்ஷிக்கும் உதாரனிறே ஸர்வேஸ்வரன். (அத்தாணிச்சேவகமும்) "அத்தாணி" என்று - பிரியாமை; "சேவகம்" என்று - ஸேவை. ஐஸ்வர்யார்த்திக்கும் அநவரத பா(ஸ)வனையும், அந்திமஸ்ம்ருதியும் அநந்ய ப்ரயோஜநனோபாதி கர்த்தவ்யமிறே. ஆனால் ஐஸ்வர்யஸாதநத்தையும், "தந்து" †என்று ப்ரயோஜநத்தோடொக்கச் சொல்லுவானென்னென்னில்; * வெள்ளுயிரானபின்பு சொல்லுகிறார்களாகையாலே அந்த ஸாதநமும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிறே இருப்பது. அநந்ய ப்ரயோஜநருக்கு ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமான

"நியதமும்" என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம்; ஐஸ்வர்யத்தை நியதமாக்குகையென்றும், அவனுக்கு எப்போதும் கொடுக்கையே நியதமென்றும். அதாகிறது எத்தாலே யென்கிறதென்னில் என்று கூட்டுவது. (ஸமாதாநம்பண்ணி, என்றது - போனத்தை மீளப்பண்ணி யென்கை. (இத்தாலே) என்றது - இப்படி புநஃகொடுக்கையாலே யென்றபடி. (சொல்லிற்று) ஸ்ரீகீதையில் இதிஶேஷ:. இரண்டாமர்த்தம் (அங்ஙனன்றிக்கே இத்யாதி) தம்முகேந இவனே யிடுமிருநாலில், அவனை இல்லை செய்வானென்னென்ன, (ஸர்வேஸ்வர னித்யாதி) க்ருதக்நருக்கு அவன் கொடுக்கக்காரண மேதென்ன, (தன்னை இத்யாதி). பிரியாத ஸேவையாவது - அநவரத பா(ஸ)வனையன்றோ, இதுவுமிவனுக்கு வேணுமோவென்ன (ஐஸ்வர்யார்த்திக்கு மித்யாதி). (அநந்யப்ரயோஜநன்) உபாஸகன். ஸாதநத்தை ப(ஷ)லங்களோடே சேர்த்துச்சொல்லுவானென்னென்கிற ஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனாலித்யாதி) (தந்தென்கிற ப்ரயோஜநமாவது) தந்தென்று சொல்லுகைக்கு ரூபமான ப்ரயோஜநமென்றபடி. சேவகமும்" என்று கூறுபடுவானென்னென்ன, (அநந்யேத்யாதி). அந்

† மூலகோசங்களில் யதாஸ்ருதபாடம் காண்கிறது. அரும்பதத்தில், என்கிற என்றுபாடம்.

ஸேவை ஸாதநமாகக்கிடீர் க்ஷுத்ரமான ஐச்வர்யத்தைத் தந்ததென்கை.

(கையடைக்காயும்) தா(து)ரக போஷகங்கள் கீழே சொல்லிற்றாய், மேல் - போ(போ)க்ய பதார்த்தங்களைத் தந்தபடி சொல்லுகிறது. திருக்கையாலே இட்ட வெற்றிலைப்பாக்கென்று இவர்கள் பக்கல் கௌரவத்தாலே இட்ட சீர்மையைச் சொல்லுகிறது. சேஷபூதன் சேஷியைக்குறித்து இடும் ப்ரகாரத்தாலேயிறே சேஷியானவன் சேஷபூதனுக்கு இடுவது. (கழுத்துக்குப் பூணொடு காதுக்குக்குண்டலமும்) தேஹத்தை உத்தேச்யம் என்றிருக்குமவனுகையாலே தன்னுடம்பை அலங்கரித்து, அத்தை அநுபவித்திருக்குமவனிறே ஐச்வர்யார்த்தி; பகவத்பானுய் ஈச்வரனை அலங்கரித்து, ஸதாதர்சநம் பண்ணியிருக்கிறுனல்லனே; ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்து ஜ்ஞாந வைராக்யபக்திகளை ஸ்வரூபத்துக்கு ஆபரணமாக நினைத்திருக்கிறுனல்லனே. "கழுத்துக்குப் பூணொடு காதுக்குக் குண்டலமும்" என்று விசேஷிப்பானென்னென்னில்; தன் கண்ணுக்கு அவிஷயமாய், நாட்டார் கொண்டாடுமதுவே தனக்கு ப்ரயோஜநமா யிருக்கையாலே. அவயவாந்தரங்

நளன்றிக்கே, ஸாதநத்தையும் ப(ஃப)லகோடியிலே பரிகணித்ததுக்கு அநந்யப்ரயோஜநருடைய புத்த்யாவென்று தாத்பர்யமாகவுமாம். (அநந்யப்ரயோஜநர்) ப்ரபந்நர்.

வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாக, "கையடைக்காயும்" என்று தொடங்கி, "தந்து" என்னுமளவுக்கும் பா(போ)வம்(தாரகேத்யாதி). அடை-வெற்றிலை. காய்-பாக்கு. "கை" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன. (திருக்கையாலே இத்யாதி). (பாக்கு) என்றதுக்கு (சொல்லுகிறது)என்றத்தோடே ஸம்பந்தம். சேஷபூதனைப்போலே சேஷி கௌரவமாக இடக்கூடுமோவென்ன, (சேஷபூதனித்யாதி). தேஹதாரணுர்த்தமாகச் சில தா(து)ரகாதிகளை அபேக்ஷித்தாஞகில் யுக்தம், தன்னை அலங்கரிக்கக் கூடுமோவென்ன, (தேஹேத்யாதி). உக்தார்த்தத்தை இரண்டு வகையாக வ்யதிரேகமுகேந த்ருடீகரிக்கிறுர் (பகவதித்யாதிவாக்ய த்வயத்தாலே). "பூண்" கண்டிகை. "பூணும் - குண்டலமும்" என்னவமைந்திருக்க, "கழுத்து" என்றும் "காது" என்றும் விசேஷித்துச் சொல்லுவானென் னென்கிற சங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறுர் (கழுத்துக்கித்யாதி). கேவல பராநுபாவ்யத்வம் ஸூசிதமாயிற்று. பராநுபாவ்ய மாகாதே சிலவுண்டோவென்ன, (அவயவாந்தரங்களிலித்யாதி). "கழுத்துக்கு - காதுக்கு"

களில் அங்குளீயகாத்யாபரணங்கள் தன் கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்குமிறே. பெருமாள் மீண்டெழுந்தருளின வளவிலே இந்த்ரன் வரக்காட்டின ஹாரத்தைப் பிராட்டியும் தாமுமிருந்து திருவடிக்குப் பூட்டினப்போலே, ஈஶ்வரன் பரிந்து "இது கழுத்துக்காம், இது காதுக்காம்" என்று திருக்கையாலே பூட்டின ஆபரணமும். (௧ "ప్రదేహి సుభగే హారం యస్యాం తుష్టాసి భామిని - ப்ரதேஹி ஸுபகே ஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாஸி பாமிநி" என்கிறபடியேஇந்த்ரன் கொடுத்து வரக்காட்டின ஹாரத்தைப் பெருமாள் வாங்கிப் பார்த்தருளி, பிராட்டிக்குக் கொடுக்கிறபோது, அத்தை வாங்குகிறவள், பெருமாளை ஒருதிருக்கண்ணாலும் திருவடியை ஒரு திருக்கண்ணாலும் பார்த்துவாங்கினாள். (௨) "ప్రేక్షితజ్ఞాస్తు కోసలాః-ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா:" என்று-பார்வையில் கருத்தறியுமவராகையாலே, அவனுக்குக் கொடுக்கலாகாதோ? என்றருளினார். [సుభగే - ஸுபகே] அடியாரேற்ற மறிந்து கொண்டாடு

என்று விசேஷித்ததுக்கு இவன் நினைவாலேயென்று ஒருபரிஹாரம் கீழருளிச்செய்து, ஈஶ்வரன் நினைவாலே யென்று பரிஹாராந்தர மருளிச்செய்கிறார் (மீண்டு இத்யாதி). (மீண்டு)என்றதுக்குமுன்னே, திருவயோத்யைக்கு என்றுசேஷம். இப்படி ஸத்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்ன அர்த்தத்தை ப்ரமாணமுகேந விஸ்தரித்தருளிச் செய்கிறார் (ப்ரதேஹி என்றுதொடங்கி, பூட்டிற்றும் என்னுமளவும்). (௩) "ముక్తాహారం నరేంద్రాయ దదౌ శక్రప్రచోదితః- முக்தா ஹாரம் நரேந்த்ராய ததௌ ஶக்ர ப்ரசோதித:" என்றும், (௪) "సీతాయై ప్రదదౌ రామః-ஸீதாயை ப்ரததௌ ராம:" என்றும், (௫) "అవేక్షమాణా వైదేహీ ప్రదాతుం వాయుసూనవే - அவேக்ஷமாணா வைதேஹீ ப்ரதாதும் வாயுஸூநவே" என்றும் சொல்லுகிற வசநங்களை யுட்கொண்டு, "ப்ரதேஹி" என்றதுக்கு ப்ரஸக்திமுகேந அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரனித்யாதி). ஸ்ரீராமாயணத்தில், (௬) "అవైక్షత హరీన్ సర్వాన్-அவைக்ஷத ஹரீந் ஸர்வாந்" என்று மேலேயிருக்கையாலே கீழ்ச்சொன்ன "அவேக்ஷமாணா" என்றதுக்கு ஆதா(தா)நகாலத்தில் பார்வையைச் சொல்லவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இப்பதத்தில் வர்த்தமாந நிர்த்தேசத்தாலே பலிதத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று (அத்தைவாங்குகிறவள்)என்கிற வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். "ஸுபகே" என்ற ப்ரதீகம் "யஸ்ய துஷ்டாஸி பாமிநி" என்றதுக்குமுபலக்ஷணம். இப்பதங்களுக்கெல்லாம் உத்தர ப்ரத்யுத்தர ரூபேண பா(பா)வம் (அடியாரித்யாதி). உக்தார்த்தத்தை

---

(௧) ரா-யு-௧௩௧-௮௧. (௨) (௩) ரா-யு-௧௩௧-௮௨
(௪) ரா-யு-௧௩௧-௭௮. (௫) ரா-யு-௧௩௧-௭௯. (௬) ரா-யு-௧௩௧-௮௦.

கைக்கிடான ஸௌபாக்யமுள்ளது உனக்கேயன்றோ வென்ன; "உம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே யன்றோ நான் கொடுக்கிறது" என்று பிராட்டி விண்ணப்பஞ்செய்ய; நான் முற்பாடனாகப் பெருமையாலே, உன்னுடைய உகப்பின் கார்யத்தைக் கொடுக்கலாகாதோ என்றார். இப்படி அநந்யப்ரயோஜநனுக்கு ஆதரித்துப் பூட்டினப்போலேயாய்த்து க்ஷுத்ரனான என்னை ஆதரித்துப் பூட்டிற்றும்.

(மெய்யிட) திருவடிகளில் ருசிபிறந்த பின்பானைபோலே "உடம்பு த்யாஜ்யம்" என்கிற நினைவு தோன்ற குத்ஸித்துச் சொல்லுகிறபடி. (நல்லதோர் சாந்தமும்) சாந்துதான் இதுக்குத் தாமாகப் பெற்றதோ? (க) "ஸர்வகந்த:- ஸர்வகந்த:" என்கிற வடிவுக்கு ஸத்ருசமாக, குப்ஜை ஆதரித்துச் சாத்தின சாந்துபோலே யிருக்கும் சாந்தையன்றோ எனக்கிட்டது. (உ) [ஸுகந்தமேதத் - ஸுகந்தமேதத்] குப்ஜை கம்ஸனுக்குப் பரணியோடே சாந்து கொண்டு போகாநிற்க, "வாரீர் பெண்பிள்ளாய்! நமக்கும் நம்மண்ணற்கும் சாந்திடவல்லீரோ" என்ன; அவ்வடிவையும் விருப்பையும் கண்டு, ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமான சாபல்யத்தாலே மறுக்கமாட்டிற்றிலள்; "இவர்கள் இடைப்பிள்ளைகள், சாந்தின் வாசியறியமாட்டார்கள்" என்று ஆக்கனை நிருப்ப தொன்றை

ப்ரக்ருதத்திலே எறிட்டுக் காட்டுகிறார் (இப்படி இத்யாதி).

"மெய்யிட" என்று சொன்னதுக்கு ஹார்த்ததாத்பர்யம் (திருவடிகளிலித்யாதி). மேலே "நல்லதோர்" என்றதுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந, "மெய்" என்றதுக்கு ஜுகுப்ஸையிலே தாத்பர்யம். "நல்லதோர்" என்றதுக்கருத்து (சாந்தித்யாதி). (தாமாக) அநுரூபமாக. சாந்தினது நன்மையை த்ருஷ்டாந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகந்த: இத்யாதி). குப்ஜை ஆதரித்துச்சாத்தின சாந்தின்படியேதென்ன (ஸுகந்தமித்யாதி). ச்லோகார்த்த மருளிச்செய்வதாகப் பீடிகையிடுகிறார் (குப்ஜை இத்யாதி). * காத்ர(ரு)பதத்தையும், "ப்ரியதாம்" என்றபதத்தையும் கடாக்ஷித்து, (அவ்வடிவையும் விருப்பையும்) என்றது (மறுக்கமாட்டிற்றிலள்) என்றது- ஆக்கனை சாந்தையிட்டாளாக மேற்சொல்லுகையாலே. ஸுகந்தமென்றதுக்கு ஔபாதிக கந்தவத்தான சாந்தென்று திருவுள்ளம்பற்றி. இத்தை யிடுகைக்குப்ரஸக்தி சொல்லிக்கொண்டு, அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதி). (ஆக்கனைப்) என்றது- ஆக்ஷிப்பட்டதாய்; ஆரோபிதகந்தமான என்றபடி. இப்படிஅர்த்தம் சொல்லாதபோது ஸுகந்தியென்று சொல்ல

(க) சாந்தோ-கூ-௪. (உ) வி-பு-டு-உ0-அ.

இட்டாள்; அத்தைப்பார்த்து, "நாற்றம் கொளுத்தினபடி. அழகியது, தளமழுகிற்றன்று" என்ன; அதுக்குமேலே ஒரு சாந்தையிட, [𑌰𑌾𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑍍-ராஜார்ஹம்] இது கம்ஸனுக்குச் செருக்கிலே பூசலாமித்தனை, வாசியறிந்து பூசுவார்க்கு ஸத்ருசமல்ல; அன்றியே, வழக்கனான சாந்தென்னவுமாம். [𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍 - ருசிரம்] ஸௌகந்த்யம் கிடக்க, நிறமழகியதாயிருந்ததென்ன; "இவர்கள் இடைப்பிள்ளைகள் என்றிருந்தோம், சாந்தின் வாசியறிந்தபடியென்!" என்று ஆதரித்துப்பார்க்க, [𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌨𑌨𑍇-ருசிராநநே] உன்முகத்திலாதரத்துக்கு ஸத்ருசமாயிருக்கவேண்டாவோ நீயிடும் சாந்தும் என்ன; அவளும் தலையான சாந்தையிட, [𑌆𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 - ஆவயோர்காத்ர ஸத்ருஶம்] எங்களுடம்புக்கு ஸத்ருசமான மேதகவஸ்துவையிட்டு மர்த்தித்துத்தா என்றான். அதா

வேணும். (க) "𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑍂𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 - கந்தஸ்யேதுத்பூதி ஸுஸுரபிப்ய:" என்று ஸூத்ரமும், "𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌦𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍍 - கந்தஸ்யேத்வே ததேகாந்த க்ரஹணம்" என்று வார்த்திகமு மிருக்கையாலே. கீழ்ப்பதத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு மேற்பதத்துக் கவதாரிகை (அத்தை இத்யாதி). (கொளுத்தினபடி) ஊட்டினபடி. (தளம்) கந்தாஶ்ரயம்; சாந்தென்றபடி. ராஜசப்தத்தை விசேஷபரமாகவும் ஸாமாந்யபரமாகவும் திருவுள்ளம்பற்றி, அருளிச்செய்கிறார், (அதுக்குமேலே இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). தோஷோக்தி சபளிதமாகையாலே, (செருக்கிலே) என்றது அர்த்தஸித்தம். (வழக்கனான) செலவுக்கானதான. காந்திமத் என்று ருசிரபதத்துக்கர்த்தம் அருளிச்செய்துகொண்டு, மேற்பதத்துக்கவதாரிகை (ஸௌகந்த்யமித்யாதி). (தலையான) ஶ்ரேஷ்டமான. ஸத்ருஶமிதுலேபநம்தியதாம்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (எங்களுடம்புக்கித்யாதி). (மேதகவஸ்து) கஸ்தூர்யாதிகள். (என்றான்) க்ருஷ்ணன் என்று சேஷம். இந்த ப்ரக்ருதத்தில் மேதகவஸ்துவேதென்ன, (அதாகிறதித்யாதி). இந்த ஶ்லோகத்திலே, "ஏதத் ஸுகந்தம், ஏதத் ராஜார்ஹம், ஏதத் ருசிரம், ஹே ருசிராநநே" என்று ஸம்போதிக்கக் கூடாமையாலும், ஸுகந்தமென்று, ஆரோபிதகந்தாஶ்ரயத்துக்கு (உ) "𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌃 - ஸாக்ஷாந்மந்மத மந்மத:" என்கிற திவ்ய காத்ரா நுரூப்யம் கூடாமையாலும், சாந்தைக்காட்டுவதற்குமுன்பு ஏதச்சப்த நிர்த்தேசம் சேராமையாலும், "ராஜார்ஹம்" என்று வழக்கனான சாந்துக்கு திவ்ய காத்ரா நுகுண்ய மில்லாமையாலும். "ருசிரம்" என்று கேவலரூப ப்ரதா(தா)நத்துக்கும் அதுசொல்லப் போராமை

(க) பாணி-ஸூ-ரு-ச-கங௫.

(உ) பாக-பு-கO-கூ-உ.

வது (க) "பூசும்சாந்து" என்கிறபடியே உன்னுடைய ஆதரத்தாலே ஸம்ஸ்க்ருதமாக்கித்தா வென்றபடி. இப்படி இவள் ஆதரித்துச் சாத்தின‡மாளிகைச் சாந்தைக் கிடீர் தம் திருக்கையாலே என்னுடம்பிலே பூசிற்று.

(தந்து) தந்தபோதைத் திருமுகத்தில் கௌரவத்திலும் ஔதார்யத்திலும் தோற்று ஐஸ்வர்யத்தை விட்டு, அவன்றானே அமையுமென்னும்படி யாய்த்துத் தந்தது. (என்னை வெள்ளுயிராக்கவல்ல) (உ) "ஸோரேண ஆத்மாபஹாரிணா - சோரேணாத்மாபஹாரிணா" என்கிறபடியே ஆத்மாபஹாரம் பண்ணி, அதனாலே க்ஷுத்ரப்ரயோஜநகாமனாய் ஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவென்னை. (வெள்ளுயிராக்கவல்ல) முன்பு க்ஷுத்ரனாய்ப் போந்தானொருவன் சுத்தஸ்வபாவனானென்று தெரியாதபடி "அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்த (ர)ரிலே யொருவன்" என்னலாம்படியாய்த்து விஷயீகரித்தது. (வல்ல) தன்னதொரு ஸ்வபாவ விசேஷத்தாலே வஸ்துவை வஸ்த்வந்தரமாக்க சக்தனென்கை;

(பையுடையித்யாதி) மங்களாசாஸநத்துக்கு விஷயமேதென்ன, அவ்விஷயத்தைச் சொல்லுகிறார். தன்னோட்டைஸ்பர்ஸஸகத்தாலே

யாலும் ஏகவாக்யதயா அந்வயங்கொள்ளப் போகாது; ராஜார்ஹமென்றதுக்கு அதிஸ்லாக்ய மென்றர்த்தங் கொள்ளுமளவில், "ஸுகந்தம்" என்றது சேராது, அதிஸ்லாக்யமென்றபோதே ஸகலாதிசயம் ஸித்திக்கையாலே விசேஷணாந்தர வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும். உக்தத்தை ப்ரக்ருதத்திலே உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி இத்யாதி). (கோயிற்சாந்து) தேவார்ஹமான சாந்து. "கையடைக்காயும்" என்றதில், "கை" என்றதை யநுஷங்கித்து, (திருக்கையாலே) என்றது.

"வெள்ளுயிராக்கவல்ல" என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்து, ஐஸ்வர்யத்தைத்தந்து வெள்ளுயிராக்கக் கூடாமையாலே, ததநுகுணமாக, "தந்து" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தந்தபோதை இத்யாதி). "வெள்ளுயிராக்கவல்ல" என்றதுக்கநுகுணமாக, "என்னை" என்றதுக்கு ஹார்த்தபாவம் (சோரேண இத்யாதி). "வெள்ளுயிர்" என்றபதவாஸனை (முன்புஇத்யாதி). "வல்ல" என்றதின்கருத்து (தன்னது இத்யாதி).

மேலுக் கவதாரிகை (மங்களாசாஸநத்துக் கித்யாதி). சப்தார்த்தம் (தன்னோட்டைஇத்யாதி). கருடக்கொடியென்னாதே "நாகப்பகைக்கொடி"

(க) தி-வாய்-௪-௩-௨. (உ) பார-ஆதி-எ௪-௨௭.

‡ கோயிற்சாந்தென்று அரும்பதம்.

விகஸிதப (ஃ)ணமான நாகத்தினுடைய பகையுண்டு - பெரியதிருவடி, அவனைக்கொடியாக உடையவனுக்கு. அநந்தசாயியாய் கருடத்வஜனானவனுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறேனென்கை. தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே திருவநந்தாழ்வானோட்டைச் சேர்த்தியால் வரும்அழகு நித்யஸ்ரீயாகவேணுமென்றும், ஏதேனுமொன்றை அபேக்ஷித்து வந்தவர்களையும் எனக்காக்கிக்கொள்ள வல்லேன் என்று கொடிகட்டியிருக்கிற சக்தி நித்ய ஸ்ரீயாய்ச் செல்லவேணுமென்றும் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறேனென்கிறார். அநந்யப்ரயோஜநரும் கைவல்யார்த்திகளும் ஸங்கதராகிற விடத்தில் ஸமூஹமாகப்பேசினார், இதில் ஐஶ்வர்யார்த்தியை ஏகவசநத்தாலே பேசுவானென்னென்னில்; அவர்கள் திரள் பரிச்சிந்நமாய், ஐஶ்வர்யார்த்திகள் திரள் அபரிச்சிந்நமாகையாலே ஒருருக்கு ஒருத்தன் வார்த்தைசொல்லுமாபோலே சொல்லுகிறார். ... ... (அ)

அவ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (உடுத்தித்யாதி) *வாழாளிலேஅழைத்து * எந்தை தந்தையிலே வந்துகூடின அநந்யப்ரயோஜநர் பாசுரத்

என்றதுக்கு ஹார்த்தபாவம் (அநந்தேத்யாதி). "பையுடை" என்றதுக்கு ஸ்வஸ்பர்சத்தால் விகஸிதபணத்வம் சொன்னத்தாலே அநந்தசாயித்வம் பலிதம். இப்படி இருவரையும் சொல்லி மங்களாசாஸநம் பண்ணுவானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (தகட்டிலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (பாடுகிறேன் என்கிறார்) ஆழ்வாரென்றபடி. "பாடுதும்" என்றும், "கூறுதும்" என்றும், கீழ்ப்பாட்டுக்களிலிருக்க, இப்பாட்டில் "கூறுவன்" என்று சொல்லுவானென்னென்கிற சங்காநுவாதம்பண்ணி, பரிஹரிக்கிறார், (அநந்யேத்யாதி). ஒருருக்கு ஒருத்தர் வார்த்தை சொல்லுகையாவது - மிகவும் திரளாகையாலே, எல்லாரும் சொல்லும்போது தெரியாமையாலே, தனித்தனியே சொல்லக்கூடாமையாலே, எல்லாருக்குமாக ஒருவன் சொல்லுகை. (சொல்லுகிறார்) என்றது - அவன் வார்த்தையாக ஆழ்வாரருளிச்செய்கையாலே யென்றபடி.... ... ... (அ)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (உடுத்துக்களைந்த இத்யாதி). "வந்து மண்ணும் மணமுங் கொண்மின்" என்றத்தையும், "வந்து வழிவழியாட் செய்கின்றோம்" என்றத்தையும் இப்பாட்டில் "மின் பீதகவாடை" என்று எம்பெருமானை முன்னிலையாக்கி மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறபடியையும் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸங்கதி கதநமுகேந அவதாரிகை (வாழாளிலே இத்யாதி). (அழைத்து) என்றது - அழைக்கப்பட்டு என்றபடி.

தாலே அவர்களோடேகூடித் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறுரிதில்.

மூ.—

உடுத்துக்களைந்த நின்பீதகவாடை யுடுத்துக்கலத்ததுண்டு
தொடுத்ததுழாய் மலர்சூடிக்களைந்தன சூடுமித்தொண்டர்களோம்
விடுத்ததிசைக்கருமம் திருத்தித் திருவோணத் திருவிழவில்
படுத்தபைந்நாகணைப்பள்ளிகொண்டானுக்குப்பல்லாண்டு கூறுதுமே.

வ்யா.—(உடுத்து) திருவரையிலே ஸாஸங்கதமாகச் சாத்துகை யாலும் திருவரையிலே முசிக்கையாலும்தத்ஸம்பந்தம் தோற்றும்படி ஒற்றுமஞ்சளாலும் மாளிகைச் சாந்தாலும் சிஹ்நிதமாம்படியுடுத்து. இவை இத்தனையும் ப்ரார்த்தநீயமாம்படி யிருப்பார் சிலர் நாங்கள். சேஷிக்கு மங்களாவஹ மாகையும் தத்ஸம்பந்தங்கள் தோற்றின சிஹ்நங்களை யுடைத்தாகையும் சேஷபூதனுக்கு ஸ்ம்ருதி விஷயமாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரியகரமாய்த்தே யிருப்பது. (களைந்த) ஆஸந பேதத்திலே கழித்தால் பொகடும் வஸ்த்ரம் தங்கள் தலையாம்படி யிருக்கை. இதுவும் சேஷபூதனுக்கு ப்ரார்த்தநீயமிறே.

"களைந்தநின் பீதகவாடை" என்ன வமைந்திருக்க, "உடுத்து" என்று சொல்லுகிறவர்களுடைய உட்கருத்து (திருவரையிலே இத்யாதி) (முசிக்கை)-கலங்கப்பண்ணுகை. (முசிக்கையும்) என்ற அநந்தரம் உண்டாம்படி யென்றுசேஷம். (தத்ஸம்பந்தம்) கடிஸம்பந்தம். (ஒற்று மஞ்சள்) என்றது-(க) "மஞ்சளும் செங்கழுநீரும்" என்கிறபடியே திருமஞ்ஜநகாலத்தில் சாத்தினமஞ்சள். (மாளிகைச்சாந்து) என்றது-கோயிற்சாந்து என்றபடி; அதாவது-தேவார்ஹமான சாந்தென்றபடி. (சிஹ்நிதமாம்படியும்) என்று ச(ஞ்) காரம் அத்யாஹார்யம். இப்படிசில ப்ரகாரங்கள் தோற்றச்சொல்லுவானென்னென்ன, "இத்தொண்டர்களோம்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து, அருளிச்செய்கிறுர் (இவை இத்யாதி). இவையித்தனையும் ப்ரார்த்தநீயமாவானென்னென்ன, (சேஷிக்கு இத்யாதி). சேஷிக்கு மங்களாவஹமாகையாலே யென்றபடி. (ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்) என்றது-ஜ்ஞாநவிஷயமாய் என்றபடி. (ஸர்வகாலமும்) திருவரையி லிருக்கும் போதும், தங்கள்பக்கல் வந்தபோதும். "உடுத்த நின்பீதகவாடை" என்ருல்போராதோ; "களைந்த" என்றதுக்குக் கருத்தேதென்ன, ப்ரஸாவஹிக்கும்படி உத்தேஶ்யமா யிருக்கையென்று அருளிச்செய்கிறுர் (ஆஸநேத்யாதி). (ஆஸநபேதம்) மந்த்ராஸநாதிகள். அந்த உத்தேஶ்யத்வத்தை உபபாதிக்கிறுர்(இதுவுமித்யாதி). உடுத்துக்களைகை முதலானவை வகுத்த ஸ்வாமியதாகையாலே ப்ரார்த்தநீயங்கள் என்று கருத்து.

(க) பெரி-திரு-உ-ச-ச,

இவ்வன் ப்ரார்த்தநீயமாக வேண்டுகிறதுக்கு ஹேது சொல்லுகிறதுமேல். (நின் பீதகவாடை)வகுத்த சேஷியதாகையாலே சாத்தும் திருப்பரிபட்ட மடையத் திருப் பீதாம்பரத்திநுடைய ஆவேசாவதாரமாகை. (நின் பீதகவாடை) (க) "𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾)𑌭𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍈𑌰𑌨𑍂𑌪𑌮𑍈𑌃 । 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 - ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபை ரநூபமை: । சிந்மயைஸ் ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்ய ருசிரஞ்ஜிதை:" என்று சேதநகோடியிலே யிறே திருப்பீதாம்பரத்தைச் சொல்லுகிறது. (உடுத்து) இதிறே அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு ஆபரணம். அங்ஙனன்றியே (உ) "[illegible] -பக்தாநாம்" என்றிருக்குமவனுகையாலே இதுதான் சேஷி யளவிலே வந்தவாறே ப்ரதிபத்தி வேறுபட்டிருக்கும். ராஜாக்களுக்கு இரட்டை பிடித்துக் கொடுக்குமவர்கள் வாக்காகப் பிடித்துத் தங்களரையிலே

ஆஸநபேதத்திலே சாத்தின திருப்பரியட்டங்களெல்லாவற்றையும் "பீதகவாடை" என்கிறதென்னென்ன, (வகுத்த இத்யாதி). ஆவேசாவதாரமென்கைக்குச் சேதநராக வேணுமேயென்ன, ப்ரமாணங் காட்டுவதாக ப்ரதீகம் (நின்பீதகவாடை) என்றது. "ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை:, சிந்மயைஸ் ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்ய ருசிரஞ்ஜிதை:" இதில் "சிந்மயை:" என்றதிலே திருவுள்ளம். "சிந்மயை:" சேதநஸ்வரூபை:. இது ஜ்ஞாநாபிவ்ருத்தி(த்தி)யைப்பற்ற. ப்ராக்ருத வஸ்துக்களிலே சேதநருண்டானாலும்,ஜ்ஞாநாபிவ்ருத்தி யில்லாமையாலே,சிந்மயத்வம் கூடாது; சிரஸாவஹிக்கு மித்தனையொழிய உடுக்கக்கூடுமோ? அவனுக்கு சேஷமாகாததையன்றோ உடுக்க வடுப்பதென்ன, அநந்யப்ரயோஜநனுக்குத் தச்சேஷமானதை யொழிய வேறொன்றை அபேக்ஷிக்கக் கூடாமையாலே, இதுவே இவனுக்கு உத்கர்ஷாவஹமென்று ஸித்தவத்கரித்து, அருளிச்செய்கிறார் (இதிறே இத்யாதி). (ஆபரணம்) என்றது - சோபாவஹ மென்றபடி. இவர்கள் தங்கள் ஸ்வரூபாநுரூபமாக இப்படி ப்ரார்த்தித்திருந்தார்களே யாகிலும், அவன் இவர்களை அலங்கரித்துக் காணுமவனுகையாலே:முசிந்தனதக்கொடானோ, இவர்களுக்கிது ஸித்திக்கும்படி யேதென்ன, அவன் நினைவு வேறாகையாலே ஸித்திக்குமென்று பரிஹரிக்கிறார் (பக்தாநாம் என்று தொடங்கி, இவனுக்கு நினைவு என்னுமளவும்). (இதுதான்) உடுக்கைதான். அந்த ப்ரதிபத்தியை உபபாதிக்கிறார் (ராஜாக்களுக்கித்யாதி). (இரட்டை) த்விபடி; அதாவது துப்படி. (வாக்காக)

(க) பாஞ்சரா- (உ) ஜித-ஸ்தோ-ரு.

உடுத்திருந்து யோக்யமாம்படி பண்ணிக் கொடுப்பர்கள்; அதுவாய்த்து இவனுக்கு நினைவு.

(கலத்ததுண்டு) அமுதுசெய்து கைவாங்கின தளிகை மாற்றினால் ப்ரஸாதம் போ(஭்)ஜ்யம். (க) ‘‘த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித ஶேஷபோஜிநா-த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித சேஷபோஜிநா’’ என்னக்கடவதிறே. ப்ரஸாதமே தா(஭)ரகமாயிருப்பார் சிலர் நாங்கள். (உ) ‘‘஗ுரோருச்சிஷ்டம் புஞ்ஜீத-குரோருச்சி

தங்கும்படியாக. ஈஶ்வரன் சேஷித்வத்தால் வந்த செருக்காலே கொடுத்துவிடுகையும், இவர்கள் சேஷபூதராகிறோமென்று வைவத(஭்)மாய் பரிக்ரஹிக்கையு மன்றிக்கே, ராகப்ராப்தமாக அவனுடுத்துக் கொடுக்கையும், அத்தை இவர்க ளுடுக்கையு மென்றிருக்கும் ப்ரதிபத்திகளென்று தாத்பர்யம்.

‘‘கலத்தது’’ - பாத்ரத்திலுள்ளது என்று சப்தார்த்தம். கீழும்மேலும் ‘‘உடுத்துக்களைந்த’’ ‘‘சூடிக்களைந்தன’’ என்று புக்தோஜ்ஜிதம் சொல்லியிருக்கையாலே, தத‌நுகுணமாக, உண்டுவிட்டகலத்தது உண்டென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்,(அமுதுசெய்து இத்யாதி). யத்வா, (அது)என்றது புத்திஸ்த்த பராமர்ஶி யாகையாலே,சேஷ சேஷிகளுக்கு போ(஭்)ஜநதேச காலபேதம் வ்யவஸ்த்திதமாகையாலே,பி(஭்)ந்நதேசகால விசிஷ்டமாக பாத்ரத்தில் ப்ரஸாதம் தோற்றுகிறதென்று அருளிச்செய்கிறார் (அமுது இத்யாதி). (கைவாங்கின) என்கையாலே காலபேதமும், (மாற்றினால்) என்றத்தாலே தேசபேதமும் தோற்றுகிறது. அதவா, ‘‘தொண்டர்கள்’’ என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து, ‘‘கலத்தது’’ என்றத்தை முழுச்சொல்லாக்கி, கலத்தை நிரூபகமாகச் சொல்லுகையாலே பாத்ராவசிஷ்டமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அமுதித்யாதி) என்னவுமாம். அமுதுசெய்த ஸ்த்தலத்திலே தொண்டருக்குண்ணக்கூடாதென்று கருத்து. மாற்றினால் அதில் ப்ரஸாதமென்று கூட்டுவது. அநந்யப்ரயோஜநரில் புக்தோஜ்ஜிதத்தையே புஜித்தார்களுண்டோ வென்ன, நித்யஸூரிகளில் தலைவரான சேஷாசநரன்றோ இப்படியிருந்தாரென்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு ப்ரமாண மருளிச்செய்கிறார் (த்வதீய இத்யாதி). ‘‘போஜிநா’’ என்ற இடத்தில், தாச்சீல்யே ணிநி ப்ரத்யயத்தாலே, புக்தசிஷ்டாஶநமே ஸ்வபாவமென்று தோற்றுகிறது. இத்தால் பலிதம் (ப்ரஸாதமே இத்யாதி). என்னென்றாலும் விதிப்ரேரிதராகவாதல்,சேஷத்வஸ்வரூப ஸித்த்யர்த்தமாகவாதல், ஸக்ருத்ஸேவ்யமாயன்றோ லோகத்தில் நடப்பது, இதுவே தாரகமாயிருக்கைக்கு ஹேதுவேதென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (குரோரித்யாதி வாக்யத்ரயத்

(க) ஸ்தோ-ர-சஉ. (உ)

ஷ்டம் புஞ்ஜீத" என்று விதிப்ரேரிதராய்க் கொண்டு ப்ரதிபத்தி பண்ணுவர்கள் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாதார்; ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையார், தத்ஸித்த்யர்த்தமாக ப்ரதிபத்தி பண்ணுவர்கள்; பகவத்ப்ரேமயுக்தர், ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமென்றிருப்பர்கள். இச்சேஷத்வ காஷ்ட்டையான ததீயருடைய ப்ரஸாதம் (க) "தருவரேல்" என்கிறபடியே அதி(ஃ)க்ருதாதி(ஃ)காரமாயிருக்கும், ஸர்வ ஸாதாரணனதாகையாலே, ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்கும் யோக்யமாயிறே பகவத்ப்ரஸாத மிருப்பது.

(தொடுத்தவித்யாதி) திருத்துழாய் பறிக்கும்போதும் தொடுக்கும்போதும் "அவன் சாத்தியருளப் புகுகிறான்" என்னும் ஆதரத்தாலே ஸம்ஸ்க்ருதமாய், சாத்திக்கழித்தால் சூடுமது எங்களுக்கு உத்தேஶ்யம். சுவடர் பூச்சூடும்போது புழுகிலே தோய்த்துச் சூடுமா போலே, தத்ஸ்பர்ஶத்தாலே விலக்ஷணமாயிருக்கு மென்கை. அவன்றானும், சிலர்* சூடிக்கொடுத்த மாலையின் சுவடறியுமவ னாகையாலே

தாலே). "புஞ்ஜீத" என்று சொன்னாற்போலே என்று சேஷம். (தத்ஸித்த்யர்த்தமாக) என்றது - ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாக என்றபடி. பகவச்சேஷத்வந்தான் பாகவத சேஷத்வபர்யந்தமல்லது மில்லாமையாலே, இந்த ப்ரஸாத ப்ரதிபத்திதான் காஷ்ட்டாபர்யந்தம் நடவாதொழியில் ஸித்தியாமையாலே, அவ்வளவும் நடக்கவேணுமே யென்ன, (இச் சேஷத்வேத்யாதி). (காஷ்ட்டையான) என்றது-ததீயப்ரஸாதம் சேஷத்வகாஷ்ட்டாஸம்பாதகமாகையாலே, அதிக்ருதாதிகாரம்; ஆகையால் இங்கும் அநந்ய ப்ரயோஜநரைச் சொல்லுமிடத்தில், ததீயபுக்தசேஷபர்யந்தமென்று கருத்து. பகவத் ப்ரஸாதமேசவென்ன (ஸர்வேத்யாதி). (ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும்) என்ற ஸமுச்சயத்தாலே, அநந்ய ப்ரயோஜநர்களுக்குக் கேட்கவேணுமோவென்று தோற்றுகிறது.

சூடுகிறபோதே தொடுத்திருக்குமே, "தொடுத்த" என்று சொல்லுவானென்னென்ன, ஆதரம் தோற்றுகைக்காக வென்கிறார் (திருத்துழாய் இத்யாதி). ஸம்ஸ்க்ருதமாயிருக்கிற திருமாலையை யென்று சேஷம். அதுவே உத்தேஶ்யமா யிருக்கிறதோவென்ன, (சுவடரித்யாதி). சுவடர் - ரஸிகர், அவன்றான் ப்ரமரஸிகனாயிருக்க, இவர்களைப்போலே †சூடினதைச் சூட்டாதே, தான் சூடிக்கொடுப்பா னென்னென்ன, அச்சுவட்டையறிகையாலேதான் இவர்களிடத்தில் ப்ரீதியாலே சூடிக்கொடுக்கிறானென்கிறார், (அவன்றானு மித்யாதி). இத்தால் ஸ்ரீகோதாதேவி அவனுக்காக

(க) தி-மா-சக. † "சூட்டினதைச் சூடாதே" என்றிருக்கலாம்.

சூடிக்கொடுக்கிறானிறே. (இத்தொண்டர்களோம்) இப்படிப்பட்ட அடியார்களிறே நாங்கள். எமக்கென்று உடுத்தல் ஜீவித்தல் சூடுதல் செய்யுமவர்களன்றிக்கே, அவன் கழித்தவைகொண்டு தேஹயாத்ரை யாம்படி இருக்குமவர்களிறே நாங்கள்.

ஸ்வரூபவிருத்தயர்த்தமாக அத்தலையில் உச்சிஷ்டங்களை ஆகாங்க்ஷித்து, "புகையிலுண்பன்" என்றிருக்குமத்தனைபோ வென்னில்;(விடுத்த வித்யாதி) ஸ்வாமிஸந்தேசகாரிகளாய்க்கொண்டு, இப்படி தேஹயாத்ரை நடத்துமவர்களிறே நாங்கள். (விடுத்ததிசைக் கருமம்திருத்தி) (க) "க்ரியதாம் - க்ரியதாம்" என்கிற ஸந்தேசமே தா(ரா)ரகமாக ஏவின கார்யத்தைச் செய்து தலைக்கட்டுகை. திசைக்கருமம் திருத்துகையாவது - அத்திக்குக்கு வேறொருவரை ஏவவேண்டாதபடி செய்து தலைக்கட்டுகை. ஸ்வாமி ஏவினகார்யத்தைக் குறையச் செய்யுமவன் அதமன்; அத்தைக் குறையாமல் தலைக்கட்டுமவன் மத்யமன்; அதுக்குமேலே, அதுக்கு அவிருத்தமான கார்யங்களையும் விசாரித்துச் செய்து தலைக்கட்டுமவன் உத்தமன். (உ) "కార్యే కర్మణి నిర్దిష్టే యో బహూన్యపి సాధయేత్ । పూర్వకార్యావిరోధేన స కార్యం కర్తుమర్హతి -

அவன் நெஞ்சறிந்து தான் சூடிக்கொடுத்தாற்போலே, அவனும் இவர்கள் நெஞ்சறிந்து தான் சூடிக்கொடுக்கிறானென்றதாயிற்று. கீழ்வாக்ய விவரணம், (எமக்கென்று உடுத்தலித்யாதி).

மேற்பதத்துக்கவதாரிகை, (ஸ்வரூபேத்யாதி). விடுத்ததிசைக்கருமம் திருத்தாதபோது, கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாம் ப்ரேமகார்யமாகத் தோற்றாமையாலே, தததுகுணமாக இப்படி ஸங்கையுதித்தமென்று திருவுள்ளம். (புகையில்) என்றது- பொகடில் என்றாய், ப்ரஸாதிக்கில் என்றபடி. அன்றிக்கே, புகையில் என்றது - புகையெழும்பில், அதைக்கண்டு ஊணத்தாயம்படிக்கை யென்றுமாம். இதெல்லாம் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் (ஸ்வாமிஇத்யாதி). ப்ரமாணபூர்வகமாக ஸப்தார்த்தம் (க்ரியதாமித்யாதி). "கருமந்திருத்தி" என்றால்போராதோ, "திசை" என்பானென்னென்ன, (அத்திக்கித்யாதி). "விடுத்ததிசை" என்று, திக்ப்ரதர்ஸநம்பண்ணின மாத்ரத்தில், கார்யங்களெல்லாம் அஸஹாயமாகத் தலைக்கட்டக்கூடுமோ வென்ன, அப்படிசெய்தவன் திருவடியன்றோ என்பாராக, இங்கர தாரதம்யத்தை அருளிச்செய்கிறார், (ஸ்வாமிஏவின இத்யாதி). அப்படி உத்தமாதிகாரி ஆரென்ன, (கார்யேத்யாதி). (கார்யேகர்மணி) என்றது - அவ

(க) ரா-ஆர-கடு-எ. (உ) ரா-ஸு-ருக-ஶ.

கார்யேகர்மணி நிர்த்திஷ்டே யோபஹு-ந்யபி ஸாதயேத், பூர்வகார்யா விரோதேந ஸகார்யம் கர்த்துமர்ஹதி" என்கிற திருவடியிறே அவனுதி ருன். "பிராட்டி யிருந்தவிடமறிந்துவா" என்றுவிட, இருந்தவிடமு மறிந்து, "அவன்ப(ப)லமிருந்தபடியென்?" என்று பெருமாள் கேட் டருளினால், "அறிந்திலேன் என்னவொண்ணாது" என்று அத்தலை யில் ப(ப)லபரீக்ஷையும்பண்ணி ஊரிலரணையும் தலையழித்து மூலைய டியே போம்படி பண்ணிவந்தானிறே. (திருவோணத்திருவிழவில்) ஏவினகார்யத்தைக் குறையறச்செய்தவளவிலும் பர்யாப்தி பிறவாமை யாலே, திருவவதரித்தருளின திருவோணமாகிற மங்கள திவஸத்திலே என்னதீங்கு வருகிறதோவென்று மங்களாசாஸநம்பண்ணி வர்த் திக்குமவர்கள்.

(படுத்தவித்யாதி) அத்தாலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே திரு வநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தபோதை அழகுக்குக் கண்ணெச்சில் வாராமைக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறுர்கள். படுக்கப்பட்டு ஸ்வ ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே விகஸிதமாகாநின்றுள்ள ப(ப)ணத்தையுடைய னாய், மென்மை குளிர்த்தி நாற்றம் என்கிறவற்றை ப்ராக்ருதியாகவு டைய திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவழ குக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறோம். ஸ்வதஸ் ஸர்வஜ்ஞனையும் மயக்கப்பண்ணும் படுக்கை. அவன் ஸ்வஸ்பர்சத்தாலே விக்ருதனாக ப்பண்ணும். இவனுடைய வடிவும் அவனுடைய வடிவும், (க) "இட

ம்ப கர்த்தவ்யமான வ்யாபாரம் திருவடி பஹுகார்யங்களைச் செய்த படியை யருளிச்செய்கிறுர் (பிராட்டி இத்யாதி) (அரணையும்) மதிளையும். (தலையழித்து) நன்ருக அழித்து என்றபடி. (மூலையடியே போம்படி) சுட்டு ப்போகட்டால் குட்டிச்சுவராமே. அப்போது மூலையாகப்போகலாமே, அத்தைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. "திருவோணத் திருவிழவில்- பல்லாண்டு கூறுதும்" என்றுகூட்டி, கிழைக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டு, அர்த்தமருளிச் செய்கிறுர், (ஏவின இத்யாதி).

"படுத்த" இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யம், (அத்தாலுமித்யாதி). (கண் ணெச்சில்) த்ருஷ்டிதோஷம் தாத்பர்யார்த்தகதமுக்த வாக்யார்த்தம் (படுக்கப்பட்டு இத்யாதி). அவன் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்க, திருவநந்தாழ்வான் தானும் பரிவனாயிருக்க அச்சேர்த்திக்குப் பரியவேண்டும்படி யென்னெ ன்ன (ஸ்வதஃஇத்யாதி). (அவன்) ஈஶ்வரன். இச்சேர்த்திக்குக் கண்ணெ ச்சில்வருகைக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன, (இவனுடைய இத்யாதி). கீழ்வாக்

(க) பெரு-திரு-எ-உ.

ந்ததோர்கிடக்கை" என்கிறபடியே பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத வழகி றே-கண்வளர்ந்தருளுகிறபோதையழகு ஒருவெள்ளிமலையிலே காள மேகம் சாய்ந்தாற்போலே. கண்வளர்ந்தருளுகிறபோதை பரபாக (ஸு)‡(ரஸ)த்தை அநுஸந்தித்தால் மங்களாசாஸநமொழியச் செல் லுமோவென்கிறார்கள். ... ... (கூ)

அவ.— பத்தாம்பாட்டு. (எந்நாளித்யாதி) கீழிற் பாட்டில் புகு ந்த அநந்யப்ரயோஜநர், தேஹயாத்ரையிலும் தங்கள் பாரதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமாயிருக்கிற ஏற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு புகுந்தார்கள்; இதில், ப்ரயோஜநாந்தரபரர் புகுருகிறார்களாகையாலே, தங்கள்பக்கல் அங்ஙனிருப்பதோரேற்றங்காண விரகில்லாமையாலே,பகவத்ப்ரபாவ த்தால் தங்களுக்குப்பிறந்த ஏற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டுவந்து புகுருகிறார்கள். ஐஶ்வர்யார்த்தியும் ஸங்கதனாகிறபோது (க) "சாந்த

யத்தை விவரித்துக்கொண்டு, "பல்லாண்டுகூறுதமே" என்கிற நிர்த்தார ணத்தைக் காட்டுகிறார், (கண்வளர்ந்தருளுகிறபோதை இத்யாதி). சாய்ந் தாற்போலே யிருப்பதொன்றாகையாலே என்று கூட்டுவது. (பரபாகத் தை) வர்ணோத்கர்ஷத்தை. ... ... (கூ)

பத்தாம்பாட்டு (எந்நாளித்யாதி). கீழிற்பாட்டில் அநந்யப்ரயோஜநர்பா சுரமென்றீர், அதுக்கும், இப்பாட்டு ப்ரயோஜநாந்தரபரர் பாசுரமாகைக் கும் ஸூசகம், ஏதென்ன, அருளிச்செய்கிறார், (கீழிற்பாட்டிலித்யாதி வாக் யத்வயத்தாலே). தேஹயாத்ரையிலும் பாரதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமாகச்சொ ல்லுகையாலும், பகவத்ப்ரபாவத்தாலே தங்களுக்கு தாத்காலிகாதிஶயம் வந்ததாகச் சொல்லுகையாலும், ஸூசகங்களுண்டு; ஆகையாலே, அநந்ய ப்ரயோஜநர் பாசுரம் அது,இது ப்ரயோஜநாந்தரபரர் பாசுரம் என்று கரு த்து. (தேஹயாத்ரையிலும்)என்ற ஸமுச்சயம், ஆத்மயாத்ரையில் கிம்புநர்ந் யாயத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது. மங்களாஶாஸநம் பண்ணப்புகுந்தார்களா கையாலே அவர்களோடு திருப்பல்லாண்டுபாடினார் என்றுகூட்டுவது. (ப்ர யோஜநாந்தரபரர்) என்றதுக்குக் கேவலரென்றுகருத்து. (அங்ஙனிருப் பது)என்றது-பரதந்த்ரனாயிருப்பதென்றபடி. (புகுருகிறார்கள்) மங்களா ஶாஸநம் பண்ணப்புகுருகிறார்கள்; அவர்கள் பாசுரத்தாலே திருப்பல்லா ண்டு பாடுகிறாரென்று இங்கு கூட்டுவது. ப்ரயோஜநாந்தர பரரானால், பக வத்ப்ரபாவத்தைச் சொல்லவேணுமோவென்ன, (ஐஶ்வர்யார்த்தியுமித்யா தி). ஐஶ்வர்யார்த்தியைப்போலே ஸங்கதராகிற"தீயிற்பொலிகின்ற"என்ற

(க) அ. ‡ குண்டலிதாக்ஷரங்கள் அரும்பதத்துக்கு பாடமில்லை.

றும் தந்தென்னை வெள்ளுயிராக்கவல்ல" என்று பகவத்ப்ரபாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டுவந்திறே புகுந்தது. அவன்றான் நானபேக்ஷித்த க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத்தைத் தந்துவைத்து என்னை சுத்தஸ்வபாவனாக்கினானென்று ஆஶ்சர்யப்பட்டான்; கைவல்யார்த்திகள், தங்கள் க்ஷுத்ரபுருஷார்த்த ஸம்பந்தம் யாவதாத்மபாவி விநாசகரமாகையாலே ஆஶ்ரயணவேளையிலே மீட்ட ஆஶ்சர்யத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

மூ.—

எந்நாளெம்பெருமானுன்றனக்கடியோ மென்றெழுத்துப்பட்ட
அந்நாளே யடியோங்க ளடிக்குடில் வீடுபெற்றுய்ந்ததுகாண்
செந்நாள் தோற்றித் திருமதுரையுள் சிலை குனித் தைந்தலைய
பைந்நாகத்தலைப்பாய்ந்தவனே உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுதுமே. (௧௦)

வ்யா.—(எந்நாள்) "அந்நாள்" என்னவமைந்திருக்க, "எந்நாள்" என்கிறது, வகுத்தசேஷிபக்கலிலே க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷித்தகாலமாயிருக்கச்செய்தேயும், (௧) "ஸுப்ரபாதா ச மே நிஶா-ஸுப்ரபாதாச மே நிஶா" என்கிறபடியே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கு யோக்யமாம்படி புகுரநிறுத்தின திவஸமென்று அந்நாளைக்கொண்டாடுகிறார்கள். பகவத்ப்ரபாவந்தான், விஷயீகரித்த திவஸத்தையும் கொ

திலே சொல்லாதே, இப்பாட்டிலே இத்தைச்சொல்லி ஆஶ்சர்யப்படவேண்டுகிறபடியென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஈஶ்வரன் தந்து வெள்ளுயிராக்கினானாகையாலே, அவனை முன்னிலையாகக்கண்ட வாஸனையாலே, அவன் வைலக்ஷண்யம் நெஞ்சில்பட்டு, அந்தப்பாட்டிலே கொண்டாடினார்கள் ஐஶ்வர்யார்த்திகள்; கேவலர் உபாஸநதசையில் அவனை முன்னிலையாகக் காணாமையாலே, ஆழ்வாராலே திருந்தி, அவனைக்கண்டு மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிற இந்தப்பாட்டில் கொண்டாடினார்கள் என்றுகருத்து. (கொண்டாடுகிறார்கள்) என்ற அக்ஷரம் இப்பாட்டில் என்று கூட்டுவது.

மேலே "அந்நாள்" என்று சொல்லியிருக்க; அது அமையாதோ, "எந்நாள்" என்று சொல்லுவானென்னென்கிற ஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (அந்நாளித்யாதி). எந்நாள் என்கிறதென்னென்னில் என்றுஶேஷம். கொண்டாடுகிறார்களாகையாலே, "எந்நாள்" என்கிறது என்றுகூட்டுவது. வேணுமாகில் பகவானைக்கொண்டாடுகிறார்கள், நாளைக்கொண்டாடுவானென்னென்ன, (பகவதித்யாதி). இப்படி நாளைக்கொண்டாடினதுண்டோவென்ன, ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண அவதரித்தகாலத்தில் அதிஶய

(௧) வி-பு-௫-௧௭-௩.

௧௨

ண்டாடும்படியாயிருக்குமிறே. அவதாரத்திலேற்றம் சொல்லுகிற வளவில் தஜ்ஜந்மதிவஸமென்று அந்நாளும் கொண்டாடப்பட்டதிறே.

ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷித்து வந்தவன், அது ஒழிந்து அநந்யப்ரயோஜ னைக்கு அடியென்னென்னில், (எம்பெருமான்) க்ஷுத்ரப்ரயோஜநத்தை அபேக்ஷித்து நிருபாதிக சேஷியான உன் பக்கலிலே வருகையாலே ஸ்வரூப ப்ராப்தமாய் வந்த சேஷத்வமே பலித்துவிட்டது. வகுத்த சேஷியானாலும் அபேக்ஷிதங்களை யொழிய புருஷார்த்தாந்தரங்களைக் கொடுக்கும்போது, அர்த்தி பக்கலிலே ஒரு கைம்முதல் வேண்டாவோவென்னில், (உன்றனக்கடியோமென் றெழுத்துப்பட்ட) "அடியோம்" என்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமான சப்தத்திலே எங்களுக்கு அந்வயமுண்டு; நெஞ்சிலின்றிக்கே யிருக்கி

த்தைச் சொல்லவந்து, அந்ததிவஸத்தை "ராமஜயந்தி" "க்ருஷ்ணஜயந்தி" "நரஸிம்ஹஜயந்தி" என்று ஶாஸ்த்ரங்களால் கொண்டாடப்பட்டதென்கிறார் (அவதாரத்திலித்யாதி).

"எம்பெருமான்" இத்யாதிக்கவதாரிகை (ப்ரயோஜநேத்யாதி). எம்பெருமானுகையாலே, உய்ந்ததுகாண் என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (க்ஷுத்ரேத்யாதி). "அடியோங்கள்" இத்யாதிக்கவதாரிகை (வகுத்தஇத்யாதி). (வகுத்த) ப்ராப்தமான. (எழுத்து) வர்ணாத்மகமான ஶப்தம்; அதாவது-ப்ரணவமாதல், நமஶ்ஶப்தமாதல். (எழுத்துப்படுகை) உச்சரிக்கை. முந்தின அர்த்தத்திலே நோக்காக அருளிச்செய்கிறார் (அடியோமென்கிற இத்யாதி). (வாசகமானஶப்தம்) என்றது-ப்ரணவம்; இது "அடியோம்" என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகையாவது - "அடியோம்" என்கிறபதம் ப்ரதியோகிஸாபேக்ஷமாகையாலே அகாரார்த்தத்தையும், "ஸர்வம்வாக்யம் ஸாவதாரணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே உகாரார்த்தத்தையும், இதுக்கு ப்ரவ்ருத்திநிமித்தம் தாஸ்யமாகையாலே சதுர்த்த்யர்த்தத்தையும், அஸ்மச்சப்த பர்யாயதயா ப்ரத்ய கர்த்தபோதகமாகையாலே மகாரார்த்தத்தையும், இதில் பஹுவசநத்தாலே அதில் ஜாத்யபிப்ராயகத்வத்தையும் காட்டக்கடவதாயிருக்கை. வாசகமென்றது- ப்ரணவத்துக்கு ஜீவப்ராதாந்யம் சாப்தமாகையாலே. வேறொன்றை யபேக்ஷித்து, மற்றொன்றுக்கு வாசகஶப்தம் சொன்னால்போருமோவென்ன, "உன்றனக்கு" என்றதிலே நோக்காக அருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சிலித்யாதி). கைவல்

லும் வாயிலுண்டான மாத்ரங்கொண்டு தரவல்ல சக்தியுண்டிறே உன க்கு. அடிமைக்கு வாசகமான சப்தம் கைவல்யார்த்தியுடைய உபா ஸநத்திலே யுண்டிறே. (க) "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந் - ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந்" என் னக்கடவதிறே. அதவா, ஆரேனும் பக்கலிலே ஏதேனுமொன்றை வேண்டிச் செல்லிலும் நமஸ்ஸப்தப்ரயோகம் பண்ணக்கடவதாயிறே யிருப்பது; அதுவும் ஆத்மயாதாத்ம்ய வாசகமிறே. அதுவே எங்கள் பக்கல் கைம்முதலென்கிறார்கள். "எம்பெருமான்" என்கிற ப்ராப்தி யாலும், "உன்றனக்கு" என்கிற சக்தியாலும், "எழுத்துப்பட்ட" என் கிற சப்தமாத்ரத்தாலும் பலிக்கக்கண்டோ மென்கிறார்கள். "பட்ட" என்கிறது - "முத்துப்பட்ட" என்கிறாப்போலே. "வாழாட்பட்டு" என்கிறவிடத்திலே அர்த்தத்தினுடைய துர்லபத்வம் சொல்லிற்று; வாசக சப்தத்தினுடைய துர்லபத்வம் சொல்லுகிறது இங்கு. அஹங் கார க்ரஸ்தமான ஸம்ஸாரத்துக்குள்ளே தாஸ்ய ப்ரகாசம் அலப்ய லாப மானாற்போலே, பஹுஜல்பம்பண்ணிப் போருகிறவாயிலே

யார்த்திக்கு இந்த சப்தப்ரயோக ப்ரஸங்கமென்னென்ன, (அடிமைக்கித் யாதி). எங்ஙனேயென்ன, (ஓமித்யாதி). இந்த ப்ரமாணம் ஐஸ்வர்யார்த்தி விஷயமான அண்டக்குலத்திலும் எடுத்தருளினர், இங்குமெடுக்கையாலே உபாஸநமாத்ரத்துக்கெல்லாம் இதுவேணுமென்று திருவுள்ளம். இரண் டாம்அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதவா இத்யாதி). (நமஃப்ரயோகம்) என்றது - நமஸ்ஸப்த ப்ரயோகமென்றபடி. ஆனால் இது "அடியோம்" என்றதாமோவென்ன (அதுவுமித்யாதி). யாதாத்ம்யவாசகமாகையாலே தத்வாசகத்வம் ஸித்தமென்று கருத்து. இந்த அர்த்தத்திலும் ப்ரக்ருதஸங் கைக்கு உத்தரங்காட்டுகிறார், (அதுவே எங்களித்யாதி). கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை நிகமிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதி). "வாழாட்பட்டு" என்ற இடத்திற்போலே யாகாமைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (பட்டவென் கிற இத்யாதி). வேணுமாகில், இதில் அர்த்தாநுஷ்டாநம் துர்லபமாகை யாலே இப்படிசொல்லலாம், ஸுலபமாக ஸப்தத்தை ப்ரயோகிக்கை அருமையாமோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (வாழாளித்யாதி வாக்யத்வய த்தாலே). (அர்த்தம்) என்றது - தாஸ்யம். கீழ்ச்சொன்ன சப்ததௌர்லப் யத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக உபபாதிக்கிறார், (அஹங்காரேத்யாதி). "எ

(க) கீ-அ-௧௩.

நமஸ்ஸம்பந்தமுண்டாகை அலப்ய லாபமிறே. (அந்நாள்) "எம்பெரு மான் உன்றனக்கடியோமென்று எழுத்துப்பட்டநாள், எந்நாள்-அந் நாள்" என்றந்வயம். "அந்நாளே" என்கிற அவதாரணத்தாலே - அ தொழிய எங்கள்பக்கல் ஆநுகூல்யலேசமுமில்லை யென்று கருத்து.

அத்தால்பெற்றதென்னென்ன; தாங்கள்பெற்ற ப்ரயோஜநபரம் பரைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். (அடியோங்களித்யாதி) அடியோங்களா கப் பெற்றோம்; குடிலும் அடிக்குடிலாகப்பெற்றது; வீட்டை லபிக் கப்பெற்றோம்; உஜ்ஜீவிக்கப்பெற்றோம். (அடியோங்கள்) என்கிறார் கள் - அஹங்காரக்ரஸ்தராய் தநநுகூலமான க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத் தை அபேக்ஷித்து உன் திருவடிகளிலே வந்து ஒதுங்கின நாங்கள். அதுபோய் தாஸ்யைகரஸராகப் பெற்றோம். (அடிக்குடில்) "குடில்" என்று க்ருஹம். அத்தாலே - க்ருஹஸ்த்தரான புத்ரபௌத்ராதிக ளும் அடியாராகப்பெற்றோம். (க) "நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வர்" என்னக்கடவதிறே. எழுத்துப்பட்டது தங்களளவிலேயாகில் புத்ர பௌத்ராதிகளளவில் ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தபடி யென்னென்னில்; முத்துப்பட்டதுறையைக் காவலிடுமவன் அசல்துறையையும் காவ

நாள்" என்றதுக்கு விஶேஷ்யாகாங்க்ஷையில் "நாள்" என்கிறபதத்தை அத்யாஹரித்து, அந்வயம்காட்டுகிறார் (எம்பெருமானித்யாதி). (அதுவொ ழிய) - எம்பெருமானுக்கென்றெழுத்துப்பட்ட நாளொழிய.

மேலுக்கவதாரிகை (அத்தாலித்யாதி). அத்தாலென்றது - அந்நாளா லென்றபடி. பரம்பரைதன்னைக் காட்டுகிறார் (அடியோங்களாகஇத்யாதி). (குடிலும்) குடீரமும். (அடிக்குடிலாக) என்றது - அடிமையுடைத்தான குடிலென்றபடி. (அடியோங்கள்) என்றது - நாங்களென்றபடி. இந்நாலு ப்ரயோஜநங்களையும் அவர்களுடைய ஹார்த்தாபிப்ராயாநுகுணமாக விவ ரிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "அடியோங்களாகப் பெற்றோம்" என்றதுக்கு பூர்வதஶாகதநமுகேந விவரணம், (அஹங்காரேத்யாதி). (க்ரு ஹஸ்த்தரான) க்ருஹத்திலிருக்கிற. "குடில்" என்றத்தாலே தத்ரத்யரை லக்ஷணயா சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம். இதுக்கு ப்ரமாணம் (நல்ல இத்யாதி). (நல்லபதம்) அநுகூலதாம்பத்யம். இந்த ப்ரமாணத்தில் 'கொண்டபெண்டிர்மக்கள்" என்ற பர்யந்தம் திருவுள்ளம். எழுத்துப் பட்டவர்களுடைய ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக ப்ரதிபந்தகத்தைப்போக்கி,

(க) தி-வாய்-அ-௧௦-௧௧.

விடுமாபோலே, ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும் அஹங்கார மமகாரங்கள் புகுராதபடி விஷயீகரித்தானென்கை. இவர்கள் ஸங்கதராகிற பாட்டிலும், (க) "குடிகுடியாட் செய்கின்றோம்" என்றார்களிறே. சேஷிஸந்நிதியிலே சேஷபூதர் க்ருஹத்தை "குடில்வளைக்க" என்று சொல்லக்கடவதிறே. (வீடுபெற்று) வீட்டைலபித்து. அதாகிறது- அஹங்கார மமகார கார்யமான ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களாகிற த்யாஜ்யங்களை விடப்பெற்று. ப்ராப்யஸித்தியோபாதி த்யாகஸித்தியும் ப்ராப்யாந்தர்க்கதமிறே. (உய்ந்ததுகாண்) தாஸ்யம் என்றும் உஜ்ஜீவநம் என்றும் பர்யாயம்போலே காணும். "உய்ந்ததுகாண்" என்று- அறியாதாரை அறிவிப்பாரைப்போலே சொல்லுகிற இதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; உபகரித்து விஸ்மரித்துப்போவது நீ; நீ பண்ணின உபகாரம் நாங்களுபதேசிக்கக் கேளாயென்கிறார்கள்.

(செந்நாளித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் கைவிட்டு அநந்யப்ரயோஜநராணிகோளாகில் இனி க்ருத்யமென்னென்னில்;உனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையே க்ருத்யமென்கிறார்கள்; விஷயமேதென்ன,

---

ஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கினானென்று பரிஹரிக்கிறார் (முத்துப்பட்ட இத்யாதி). "அடிக்குடில்" என்றதுக்குச் சொன்ன அர்த்தத்திலே ஸம்வாதங் காட்டுகிறார் (இவர்கள்ஸங்கதரித்யாதி). மனையென்னாதே *குடில் ஶப்தத்தாலே சொல்லுவானென்னென்ன, (ஶேஷிஇத்யாதி). (குடில்வளைக்க) என்றது, லோகவ்யவஹாரத்தைக் காட்டினபடி. வீடு-பரமபதமென்றால் மங்களாஶாஸநவேளையிலே சொல்லக்கூடாமையாலே, "வீடு" என்றத்தைவிடுகையாக விவரிக்கிறார், (அதாகிறதித்யாதி). இப்பாட்டு கேவலருடைய பாசுரமாயிருக்க, ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களென்று கூட்டியருளிச்செய்தது, அத்தைவிட்டுப்பின்பும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே இதுக்குவர ப்ரஸக்தி யுண்டென்னுங்கருத்தாலே. அபிமதஸித்தியொழிய த்யாகஸித்தி பேறோவென்ன, (ப்ராப்யேத்யாதி). உஜ்ஜீவநமாவதேதென்ன, (தாஸ்யமென்றும் இத்யாதி). (பர்யாயம்) என்றது-விஶேஷ்யபர்யவஸாநவ்ருத்யா. ஸர்வஜ்ஞனுக்கு, "காண்" என்று, காட்டவேணுமோ என்கிறஶங்கையை அநுவதித்து, பரமோதாரனுகையாலே வேணுமென்று பரிஹரிக்கிறார், (உய்ந்ததித்யாதி).

உத்தரார்த்தத்துக் கெல்லாம் பாவம் (ப்ரயோஜநாந்தரேத்யாதி). "பாய்ந்தவனே" என்னுமளவுக்கும் அவதாரிகை (விஷயமேதென்ன) என்

(க) எ.

(செம்நாள்) அவதாரத்துக்கு ஏகாந்தமான நாளாகையாலே, அழகிய நாளென்கிறார்கள். (தோற்றி) அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தை (க) “ஸகலமநுஜ நயநவிஷயதாங்கத:- ஸகலமநுஜ நயநவிஷயதாங்கத:” என்கிறபடியே உகவாதார்கண்ணுக்கும் விஷயமாம்படி தோற்றுவித்து. (திருமதுரையுள்) அதுதானும் நிர்ப்பயமான அயோத்யையிலன்றிக்கே, சத்ருவான கம்ஸன் வர்த்திக்கிற ஊரிலே. (சிலைகுனித்து) அவ்வூரில் தங்கவொண்ணாமையாலே திருவாய்ப்பாடியிலேபோய் மறைய வளருகிற நீ, மறித்தும் அவ்வூரிலே புகுந்து கம்ஸனுடைய ஆயுத சாலையிலேபுக்கு வில்லை முறித்துப் பூசலைவிளைத்தாய். அநுகூலரடைய “என்வருகிறதோ” என்று வயிறுபிடிக்க வேண்டும்படியான தசையிலே கம்ஸனுக்கு மறம்பிறக்கும்படி சிலுகுபடுத்துவதே!.

(ஐந்தலையவித்யாதி) அதுகிடக்க, நிர்ப்பயமாய் வர்த்திக்கிற காலத்திலே பிறந்த ப்ரமாதமே போராதோ வயிறெரிகைக்கு என்கிறார்கள். (ஐந்தலைய பைந்நாகத்தலைப்பாய்ந்தவனே) கடிக்கைக்கு அஞ்சுவாயை

றது. நாளுக்குச்செவ்வையேதென்ன, (அவதாரத்துக்கித்யாதி). “தோற்றி” என்றதுக்கு வாஸனை (அதீந்த்ரியேத்யாதி). ‘மதுரை” என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (உகவாதார்கண்ணுக்கும்) என்றது. வ்யாவர்த்யகதந பூர்வகமாகத்தாத்பர்யம் (அதுதானுமித்யாதி). சிலை - வில். குனிக்கை - வளைக்கை;—அத்தாலே முறிக்கையைச் சொல்லுகிறதாய், கீழ்ப்பதத்தையும் சேர்த்துத் தாத்பர்யம் (அவ்வூரிலித்யாதி). (மறித்தும்) புநரபீத்யர்த்த:. (பூசல்விளைத்தாய்)என்றது-அர்த்தஸித்தம். (இவ்வபதாநத்தைச் சொன்னவர்களுடைய உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலரித்யாதி). (வயிறுபிடிக்க வேண்டும்படியான தசை) என்றது, ஒளித்து வளருகையாலே. (மறம்) கோபம். (சிலுகு படுத்துகை) சண்டையுண்டாக்குகை.

திருமதுரை கம்ஸனதாகையாலே, அங்கே அவதரித்ததும் பூசலைவிளைத்ததுந்தான் பயஹேதுவாயிற்று, பரிவாருள்ள திருவாய்ப்பாடியிலேதான் நிர்ப்பயமாக வளரப்பெற்றதோவென்று, “ஐந்தலைய” இத்யாதிக்குத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அது கிடக்க இத்யாதி). இவ்வபதாநங்களை முன்பின்னாக அருளிச்செய்கையாலே, இவ்வர்த்தம் பலிதமென்று திருவுள்ளம். (நிர்ப்பயமாய்வர்த்திக்கிறகாலம்) என்றது- ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்திலே திரிகிறகாலமென்றபடி. கம்ஸனில்லாத ஸ்த்தலமாகையாலே நிர்ப்பயமென்றது. காளியனை இங்கேவர்ணிக்கைக்குத் தாத்பர்யம். (கடிக்கைக்கித்

---

(௩௬)

யுடைத்தாய், க்ரோதத்தாலே விஸ்த்ருதமான ப(ஃ)ணத்தை யுடைத்தான ஸர்ப்பாஸ்பதத்திலேயன்றோ புக்கது. (௩) "ఏకదాతు వినారామం కృష్ణో బృన్దావనం యయౌ - ஏகதாது விநாராமம் க்ருஷ்ணோ ப்ருந்தாவநம் யயௌ" என்று - தமப்பன் ஒருநாள் பேரநிற்க பாம்பின்வாயிலே புகும்படியிறே தீம்பு. "க்ருஷ்ணாவதாரமென்றால், ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஒக்கப்பரிவரா யிருப்பார்கள், இதுக்கடியென்?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "ராமாவதாரத்தில் பிள்ளைகள் தாங்கள் மிடுக்கராய், குணநிகருமாய், பிதா சம்பராந்தகனுமாய், மந்த்ரிகள் வஸிஷ்டாதிகளுமாய், ஊர் அயோத்த்யையுமாய், காலம் நல்லகாலமுமாயிருக்கையாலே அங்குத்தைக்கு ஒரு பயமுமில்லை; இங்கு, வந்து பிறந்த இடம் சத்ருக்ருஹமாய், கம்ஸன் இடம்பார்த்துநலியும் துஷ்ப்ரக்ருதிகளை வரக்காட்டும் க்ரூரனுமாய், தமப்பன் இடையனுமாய், ஊர்இடைச்சேரியுமாய், பிள்ளைகள் தாங்கள் தீம்பருமாய், காலம் கலிகாலத்

யாதி). "ஃப" என்றது விஸ்தாரமும், படமுமாகையாலே, இரண்டையும் தந்த்ரேண அருளிச்செய்கிறார் (விஸ்த்ருதமானபணத்தை) என்று. "பாய்ந்தவனே" என்று ஸம்போதிக்கிறவர்களுடைய உட்கருத்து, (ஏகதேத்யாதி). (தீம்பு) தௌஷ்ட்யம். முதற்பாட்டில், "மல்லாண்டதிண்டோள்" என்றும், ஏழாம்பாட்டில், "வாணனை யாயிரந்தோளும்" என்றும், இப்பாட்டிலும் க்ருஷ்ணாவதாரப்ரஸங்கம் வருகையாலே, மிகவு மிவ்விஷயத்தைப்பரிகைக்கு ஹேதுவைப் பலபடியாக ஆப்தஸம்வாதமுகேநதர்ஶிப்பிக்கிறார் (க்ருஷ்ணாவதாரமென்றாலித்யாதி). (ஆழ்வார்களெல்லாரும்) என்றது - (௨) "பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும்" என்று ஆழ்வாரும், (௩) "கோவலனாய் வெண்ணெயுண்டவாயன்" என்று பாண்பெருமாளும், மற்றை திவ்யப்ரபந்தங்களில் ஆழ்வார்களும் எங்கும்கண்ணனையே விரும்புகையாலே, பட்டர்தாம் ராமாவதாரத்தில்மிகவும் பக்ஷபதித்திருக்குமவராகையாலே, "ஆழ்வார்கள் ராமபக்ஷபாதிகளென்றதில்லை" என்று ஜீயருக்குக் கருத்தாகக்கருதி, அவ்வவதாரத்துக்கு மிவ்வவதாரத்துக்குமுள்ள விஶேஷங்களையும் அருளிச்செய்கிறார் (ராமாவதாரத்திலே யித்யாதி). (ராமாவதாரத்தில்)என்றது-ராமாவதாரம் பண்ணினபோதென்றபடி. (பிள்ளைகள்) என்றது - மேல் பிதாவென்று சக்ரவர்த்தியைச் சொல்லுகையாலே. (மந்த்ரிகள்) என்றது - வஸிஷ்டாதிகளும் கார்யவிசாரதக்ஷராகையாலே. (அயோத்த்யை) என்றதுக்கு யோகார்த்தத்திலே திருவுள்ளம். (அங்குத்

---

(௧) வி-பு-ரு-எ-௧. (௨) தி-வாய்-ரு-௧௦-௧. (௩) அமல-௧௦.

தோடு தோள்தீண்டியா யிருக்கையாலே என்வருகிறதோ! என்று பரி கைக்கு ஆழ்வார்களல்லதில்லைகாணும்" என்றருளிச்செய்தார். (உன் னைப் பல்லாண்டு கூறுதுமே) இப்படிப்பட்ட உன்னை அநுஸந் தித்தால் மங்களாசாஸந மொழியத் தரிக்க விரகுண்டோ வென்கி றூர்கள். ... ... (கூ)

அவ. — பதினோராம்பாட்டு. (அல்வழக்கித்யாதி) *அண்டக் குலத்திலே ஆஹூதராய், "நெய்யிடை" என்கிற பாட்டிலே ஸங்க தரான ஐஶ்வர்யார்த்திகள் பாசுரத்தாலே திருப்பல்லாண்டு பாடு கிறூர்.

மூ.—

அல்வழக்கொன்று மில்லாவணிகோட்டியர்கோ னபிமானதுங்கன்
செல்வனைப்போலத் திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்
நல்வகையால் நமோநாராயணாவென்று நாமம் பல பரவிப்
பல்வகையாலும் பவித்திரனே உன்னைப் பல்லாண்டு கூறுவனே. (கக)

வ்யா.— (அல்வழக்கொன்றுமில்லா) வழக்கல்லாதவை அநேகமி றே; தேஹத்தில் ஆத்மபுத்திபண்ணுகை வழக்கல்ல; *ப்ரக்ருதேঃ பரமான ஆத்மவஸ்துவை ஸ்வதந்த்ரமென்று அநுஸந்திக்கை வழக் கல்ல; தேவதாந்தரங்களில் பரத்வபுத்தி பண்ணுகை வழக்கல்ல; பக

தைக்கு) அவ்விஷயத்துக்கு. (இங்கு) க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யென்றபடி. "உன்னை" என்றதுக்கும், "கூறுதுமே" என்கிற ஸ்வரத்துக்கும் வாஸனை (இப்படிப்பட்ட இத்யாதி). (இப்படிப்பட்ட) என்றது - இப்படிதீம்ப ரான என்றபடி. ... ... (கO)

பதினோராம்பாட்டு.(அல்வழக்கித்யாதி). "பழவடியேன்"என்கையாலே, இப்பாட்டு அநந்யப்ரயோஜநர் பாசுரமாயிருக்க,இன்று திருந்தின ஐஶ்வர் யார்த்தி ப்ரசுரமாம்படி எங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கைக் காக ஸங்கதிமுகேந அவதாரிகை (அண்டக்குலத்திலே இத்யாதி). ஆஹூ வாநக்ரமத்தால் பல்லாண்டுபாடுகை மற்றவரிடத்திலும் காண்கையாலே, இப்பாட்டு ஐஶ்வர்யார்த்தி பாசுரமென்னத்தட்டில்லை. "பழவடியேன்" என்கிறதும் இதுக்கநுகூலமாகச் சொல்லவேணுமென்று கருத்து.

"ஒன்றுமில்லா" என்கைக்கு, அநேகமுண்டோவென்ன, (வழக்கல்லா தவை இத்யாதி). இத்தை உபபாதிக்கிறூர் (தேஹத்தில் என்று தொடங்கி ஆறுவாக்யத்தாலே). வழக்காவது - ந்யாயம். இவையெல்லாம் அல்லாத வழக்கானால்;வழக்கொன்றுண்டாகவேணுமே இவருக்கென்ன; "கோன்"

வத்பஜநத்துக்கு ப(ஃ)லம் ப்ரயோஜநாந்தர மென்றிருக்கை வழக்கல்ல; அநந்யப்ரயோஜநனுனாலும் உபாயாந்தர ஸாத்யமென்றிருக்கை வழக்கல்ல; பகவதநுபவத்தை "மமேத(3)ம்" என்றிருக்கைவழக்கல்ல; இனி, வழக்காவது-சே ஷிக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை என்றிறே இவரிருப்பது. (அணிகோட்டியர்கோன்) இவையொன்று மின்றிக்கே, "அந்தலேக்குமங்களாசாஸநம் பண்ணுமதொன்றுமே வழக்கு" என்றுய்த்து அவ்வூரிலுள்ளா ரிருப்பது. இதுக்கடி இவர் என்று தங்களுக்கு நிர்வாஹகராக வாய்த்து நினைத்திருப்பது. "அணி" என்று-ஆபரணமாய், ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான வரென்கை.

(அபிமாநதுங்கன்) அபிமாநம் சேஷத்வ விரோதியாயிருக்க, அத்தால் மிக்கிருப்பரென்பானென்னென்னில்; கர்மத்தால்வந்த துர்மாநமாய்த்து த்யாஜ்யம்; "தா(3)ஸோஹம்" என்கிறவைஷ்ணவாபிமாநம் உபாதேயமாகையாலே அத்தால்பூர்ணராயிருப்பரென்கிறது. அதாகிறது - உகந்தருளின நிலங்களிலுண்டான குறைவு நிறைவுகளும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய தேஹயாத்ரையில் குறைவு நிறைவுகளும் தம்மதாயிருக்கை. "செல்வன்" என்று - ஸ்வரூபப்ராப்தமான ஐஸ்வர்யத்தால் குறைவற்றவரென்கை. அதாகிறது - ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களால் குறைவற்றிருப்பரென்கையும், (௧) "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மீ ஸம்பந்ந:-லக்ஷ்மணனோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந:" என்கிறபடியே (௨) "அஹம்

என்ற பதத்துக்கு விசேஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (இனி இத்யாதி). (இவர்) என்றது - செல்வநம்பியை. கோட்டியர் - திருக்கோட்டியூரில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். கோன் பததாத்பர்யம் (இவை இத்யாதி). (இவர்) செல்வநம்பி· இன்னதுக்கணியென்று சொல்லவேணுமே, அத்தையருளிச்செய்கிறார் (அணி இத்யாதி).

"துங்கன்" ஶ்ரேஷ்டன். அபிமாநஶப்தம் ஸாமாந்யஶப்தமாகையாலே, விசேஷபர்யவஸாநம் பண்ணுவதாக நினைத்து, தத்விஷயஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (அபிமாநமித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). வைஷ்ணவாபிமாநந்தான் ‡ வைஷ்ணவாபிமாநமென்றும், வைஷ்ணவ விஷயாபிமாநமென்றும் த்விவிதமாக்கிப்பரிஹரிக்கிறார் (அதாகிறதித்யாதி). "செல்வன்" என்று- தநவான். இத்தையும் விசேஷபர்யவஸாநம் பண்ணுகிறார் (செல்வனென்றித்யாதி). இத்தையும் த்விவிதமாகவிவரிக்கிறார் (அதாகிறதித்யாதி). "அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்றது செல்வநம்பி உக்தியா

(௧) ரா-பா-௧௮-௨௯. (௨) ரா-அயோ-௩௧-௨௫. ‡ வைஷ்ணவ இத்யபி பாட:.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿- அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி'' என்றிருக்கையும். (போல) (க) ''𑌉𑌪𑌮𑌾𑌨𑌮𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑍍-உபமாநமசேஷாணாம் ஸாதூநாம்'' என்கிறபடியே ஸாத்விகர்க்கு உபமாநபூமியாயிருக்குமவர். இவரை த்ருஷ்டாந்தமாக்கிக்கொண்டு, ''பழவடியேன்'' என்று, முன்பு ஐஶ்வர்யார்த்தியாய் இன்று ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தவன் சொல்லுகை அநுபபந்நமன்றோ வென்னில்; கர்மத்தால் வந்த அஹங்காரம் போனால் தாஸ்யம் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸத்தாப்ரயுக்தமாகையாலே சொல்லுகிறார்கள். அதவா, நைஸர்க்கிகமான ஜ்ஞாநமுடையார்க்கும் இன்றும்பாபிக்குமவனுக்கும் வாசிவையாதே விஷயீகரிக்கும் ஈஶ்வராபிப்ராயத்தாலே சொல்லவுமாம்.

(திருமாலே) ''இவ்வாத்மவஸ்து ஒருமிதுநசேஷம்'' என்று சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிறார்கள். இத்தால் - மாதா பித்ருசேஷத்வமும் தேவதாந்தர சேஷத்வமும் கர்மோபாதிகமென்கை. அதவா, தேவரீருக்குப் பிராட்டி நிரூபகபூதையா யிருக்கிறாப் போலே, எங்களுக்கும் தாஸ்யம் நிரூபக மென்கிறார்கள் என்றுமாம்.

(நானும்) ப்ரயோஜநாந்தர பரதையாலே அநாதிகாலம் அந்யார்

க்கி யருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது. இவர் த்ருஷ்டாந்தீகரிக்கைக்குத்தகும்படி யிருப்பரோவென்ன; ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்போலே ஸர்வோபமாந பூமியாயிருப்பரென்கிறார் (உபமாநமித்யாதி). இப்பாட்டுக்கு அவதாரிகையிலே ''ஐஶ்வர்யார்த்திகள் பாசுரத்தாலே'' என்றுநின்றீர்; இப்படிப்பட்ட செல்வநம்பியை த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லுகிறதும், மேலே ''பழவடியேன்''என்கிறதும் சேராதே யென்கிற ஶங்கையை அநுவதித்து, ஸத்தாநிபந்தநமாகவும், பகவதபிப்ராயத்தாலே யென்றும் பரிஹரிக்கிறார் (இவரைஇத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (கர்மத்தால்) இத்யாதிக்குக்கருத்து - ப்ரதிபந்தகமான அஹங்காரம்போனால் அநாதிஸித்தமான அடிமை ப்ரகாஶிக்கையாலே சொல்லுகிறார்களென்று. (நைஸர்க்கிகமான) ஸ்வாபாவிகமான.

''பழவடியேன்'' என்றதைக்கடாக்ஷித்து, ''திருமாலே'' என்றதுக்கு பாவம் (இவ்வாத்மவஸ்து இத்யாதி). பலிதம் (இத்தாலித்யாதி). இப்பதப்ரயோகம் த்ருஷ்டாந்தார்த்தமுமாமென்கிறார் (அதவா இத்யாதி).

'நானும்' என்றதுக்கு ஹார்த்தபாவம் (ப்ரயோஜநேத்யாதி). (அந்

(க) வி-பு-க-கடு-கருசு.

ஹனுய்ப்போந்த நானும். சேஷிபக்கலிலே ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கையாவது-பதிவ்ரதை பர்த்தாவின் பக்கலிலே வ்யபிசாரத்தை அபேக்ஷித்தவோபாதியிறே. (உனக்குப் பழவடியேன்) உனக்கு சேஷித்வம் அநாதியான வோபாதி எனக்கும் சேஷத்வம் அநாதியென்கை. (உனக்கு) ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷித்துத் திருவடிகளிலே கிட்டினதுவே ஹேதுவாக அநந்யப்ரயோஜநனுக்கவல்ல உனக்கு.

இந்த ஸ்வரூபஜ்ஞானம் எவ்வழியாலே பிறந்ததென்னில்; ஸகல வேதாந்ததாத்பர்யமான மந்த்ர ரஹஸ்யத்தாலே பிறந்ததென்கிறார் மேல். (நல்வகையால் நமோநாராயணாவென்று)நாராயணனுக்கே உரியேன், எனக்குரியேனல்லேனென்கை. (நல்வகையால்) முன்பு அர்த்தவிது(து)ரமாசஜபஹோமாதிமுகத்தாலேபிறந்த அந்வயமடையத் தீவகையென்றிருக்கிறார்கள்; இதுதான் ஸர்வார்த்த ஸாதகமிறே, (க)“𑌨𑌮𑍋𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 - நமோநாராயணாயேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்தஸாதகஃ” என்னக்கடவதிறே. (நாமம் பலபரவி) இவர் இவர்களை யழைக்கிறபோது, (உ) “அடிதொழுதாயிரநாமம் சொல்லி”என்றாரிறே; அந்தையிறே இவர்களும் சொல்லுகிறது. (பரவி) அக்ரமமாகச்சொல்லி. ஸாதநமானபோதிறே க்ரமாபேக்ஷையுள்

யார்ஹனாய்) என்றது - நான் எனக்குறுப்பாய் என்றபடி. ஈஶ்வரன் பக்கலிலேயன்றோ ப்ரயோஜநத்தைஅபேக்ஷித்தது, இது அந்யார்ஹனைகையாமோவென்ன (சேஷிபக்கலிலே இத்யாதி). “உனக்குப்பழவடியேன்” என்றதுக்கு இரண்டுதாத்பர்யம், ஸ்வரூபப்ரயுக்த தாஸ்யமாதல்,குணக்ருத தாஸ்யமாதல் உடையவனென்று. முந்தினது(உனக்கித்யாதி). இரண்டாவது (ப்ரயோஜநாந்தரேத்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (இந்த ஸ்வரூபேத்யாதி). “நாராயணா” என்றதுக்கர்த்தம் (நாராயணனுக்கே) என்றது. நமஶ்ஶப்தார்த்தம் (எனக்குரியேனல்லேன்என்றது.“நல்வகை” என்றதுக்குத்தாத்பர்யம்(முன்பு இத்யாதி). (அர்த்தவிதுரமாக) அர்த்தஜ்ஞாந ரஹிதமாக. (அந்வயம்) ஸம்பந்தம். (தீவகை) - துஷ்ப்ரகாரம். மந்த்ரம் மோக்ஷஸாதநமன்றோ, ப்ரயோஜநாந்தரத்துக்கும் ஸாதநமோவென்ன (இதுதான் இத்யாதி). இதுக்கு ப்ரமாணம் (நம இத்யாதி). இதில் ஐஶ்வர்யார்த்திகளென்கிறதை மூதலிக்கிறார்(இவரிவர்களை இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). வ்யாவர்த்த்யம்(ஸாதநம்

(க) ப்ரஹ்மபு-நஎ-உச. (உ) ரு.

ளது. முன்பு "மமே(த)தம்" என்றிருந்தவர்களுக்கு மங்களாசாஸந யோக்யராம்படி புகுர நிற்கைக்கு இசைவே வேண்டுவது.

(பல்வகையாலும் பவித்திரனே) ப்ரயோஜநாந்தர பரனான அசுத்தியைப்போக்கி, அதுக்கடியான அஹங்கார மமகாரங்களாகிற அசுத்தியைப்போக்கி, சேஷத்வந் தன்னிலும், மாதா பித்ரு சேஷத்வமென்ன, தேவதாந்தர சேஷத்வமென்ன, இவ்வோ அசுத்தியைப் போக்கிப் புகுர நிறுத்தினவனே! ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளைப் பார்த்தாலும் பாபஹரனென்னவுமாம். (உன்னைப் பல்லாண்டுகூறுவனே) ஸௌந்தர்யாதிகுணயுக்தனான உன்னை மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறேன். ஏகவசநத்தாலே - கீழ்ச்சொன்ன புருஷார்த்திகள் மூவர் முகத்தாலும் தாமே திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறாரென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. ஐஸ்வர்யார்த்தி ஸங்கதனாகிற வளவிலும் ஏகவசநயாகையாலே இங்கும் அதுவேயாகிற தென்னவுமாம். ... ... (௧௧)

இத்யாதி). க்ரமாபேக்ஷை வேண்டாமையாலே பவிதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (முன்பு இத்யாதி). இசைவே வேண்டுவது, வேறொரு நியதி வேண்டாவென்று கருத்து.

"நாமம்பலபரவி" என்றத்தையும், "நமோநாராயணா" என்றத்தையும், "உனக்குப்பழவடியேன்" என்றத்தையும் கடாக்ஷித்து, "பல்வகையாலும்பவித்திரனே" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ப்ரயோஜநாந்தரபரனான இத்யாதி). பல்வகைக்கு அர்த்தாந்தரம் (ஸ்வரூபேத்யாதி). "பவித்திரனே" என்று ஸம்போதித்திருக்கச்செய்தேயும், "உன்னை" என்று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரபந்தப்ரவர்த்தக ஸௌந்தர்யாதிவைசிஷ்ட்யம் தோன்ற அர்த்தமருளிச்செய்கிறார்(ஸௌந்தர் யேத்யாதி). ஐஸ்வர்யார்த்திகளநேகராகையாலே "கூறுவன்" என்கிற ஏகவசநம் சேரும்படிஎங்ஙனேயென்ன, இரண்டுவகையாக வருளிச்செய்கிறார் (ஏகவசநத்தாலே யித்யாதி). ஆழ்வார்தம்மிடத்தில் ஐஸ்வர்யார்த்தித்வத்தை ஆரோபித்து, தாமே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறாராகையாலே, இவ்வேகவசநம் ஆழ்வாரையே சொல்லுகிறது; இத்தால், கீழ் இருவரும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிற பாட்டுக்களில் அநந்யப்ரயோஜநத்வம் தமக்கிருக்கையாலே தத்பஹுத்வமாத்ரத்தையும், கைவல்யார்த்தித்வத்தையும், தத்பஹுத்வத்தையும், ஆரோபித்துக்கொண்டு,தாமே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறாரென்று கொள்ளவேணும். இவ்வுத்தமபுருஷைகவசநபஹுவசநங்களாலே யென்று ப்ரதமத்துக்குக்கருத்து.

அவ.—நிகமம்(பல்லாண்டென்றித்யாதி)இப்ப்ரபந்தத்தை அதிகரித்தார்க்கு ப(ஃ)லஂசொல்லுகிறதாய், ப்ரேமபரவசராய்க்கொண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிருர். அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கும் தம்போபாதி பகவத்ப்ரத்யாஸத்தி யுண்டாகையாலே அவர்களையழைத்தார்; ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைப்பற்றி ஆஶ்ரயித்தவர்களும் பகவத்ப்ரபாவத்தாலே மங்களாசாஸநத்துக்காளாவரென்று அவர்களையழைத்தார்; அவ்வளவு மில்லாத ஸம்ஸாரிகளும் தம்முடைய பாசுரத்திலே இழியவே யாவதாத்மபாவி மங்களாசாஸநார்ஹராவர்களென்று இப்ப்ரபந்தத்தின் வைபவத்தை யருளிச்செய்கிருர்.

மூ—

பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப் பரமேட்டியைச் சார்ங்கமென்னும்
வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் விரும்பியசொல்
நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணயவென்று
பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வ்யா.—(பவித்திரனை) ஒருபாதியாலன்றிக்கே ஸ்வதஶ்ஶுத்த

அரு.—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (பல்லாண்டென்றித்யாதி). இவ்வாழ்வார் தாம் மங்களாஶாஸநமொழியச் செல்லாதவராகையாலே, ப(ஃ)லகதநமுகேந மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிருரென்று அவதாரிகை (இப்ப்ரபந்தத்தை இத்யாதி). (சொல்லுகிறதாய்)என்றது-சொல்லுகிருராய் என்றபடி. "சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்கையாலே "மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிருர்"என்கிருர். அதாவது -"ஏத்துவர்"என்றது - ஏத்தக்கடவர்கள் என்ருய்,பகவத்விஷயத்தில் மங்களாஶாஸநபரரை ப்ரார்த்திக்கையாலே, இப்பாட்டிலும் மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிருரென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநரையும், ப்ரயோஜநாந்தரபரரையும் அழைத்தவோபாதி ஸம்ஸாரிகளையும் அழைத்துத்திருத்தாதே தலைக்கட்டக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (அநந்யேத்யாதி). (அவ்வளவும்) அம்மாத்ரமும். அதாவது-ப்ரயோஜநாந்தரத்துக்காகவாகிலும் பகவத்ப்ரஸாத விஷயீக்ருதராகை. இவ்விடத்தில், (க)"முதற்சொன்ன மூவரும் நிக்ரஹத்துக்கிலக்கு; மற்றை இருவரும் அநுக்ரஹத்துக்கிலக்கு" என்கிற ஸ்ரீவசநபூஷணவாக்யம் அநுஸந்தேயம். ஆக ஸம்ஸாரிகளும் இப்ப்ரபந்தத்தில் இழிந்தார்களாகில் திருந்தக்கடவர்களென்றுகருத்து.

"பவித்திரனை"என்று இத்தை நிரூபகமாகச்சொல்லுகையாலே ஸ்வாபாவிகபவித்ரனென்று அருளிச்செய்கிருர் (ஒருபாதியால் இத்யாதி).

(க) ஸ்ரீவசநபூஷணம்.

ஞனவனை. (௩) "శాశ్వతం శివమ్ - ஶாஶ்வதம்ஶிவம்" என்னக்கடவதிறே. இத்தால்-அசு(ஸ்)சி.பதார்த்த ஸம்யோகத்தாலே தத்கததோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாகையும், ஸ்வஸம்பந்தந்தாலே அசுத்தன் சுத்தனாகையுமாகிற பரமபாவநத்வம் சொல்லுகிறது. அதாகிறது - சேதநாசேதநங்களில் வ்யாபித்தாலும் தத்கததோஷம் ஸ்பர்சியாதொழிகையும், நிர்ஹேதுகமாக நித்யஸம்ஸாரியை நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாக்குகையும். (பரமேட்டியை) பரமே ஸ்த்தாநே ஸ்த்திதனானவனை.

(சார்ங்கமென்னுமித்யாதி)இது மஹிஷீ பூஷண ஆயுத பரிஜநங்களுக்கு முபலக்ஷணம். அங்குள்ளாரையிட்டுத் தன்னை நிரூபிக்கவேண்டும்படியிறே அவர்களுக்குத் தன்னோடுண்டான ப்ரத்யாஸத்தி. (சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்றன்னை) சார்ங்கமென்னும் வில்லென்றேபாய்த்து அதுக்கு ப்ரஸித்தி; மத்தகஜத்தை யாளுமவனென்னுமாபோலே, அத்தையாளுமவ னென்றாய்த்து இவனுக்கேற்றம். (௨) "ఆలిఖన్నివామ్బరం అవష్టభ్య మహద్ధనుః - ஆலிகந்தமிவாகாஶ மவஷ்டப்ய

இதுக்குப்ரமாணம்(சாஶ்வத மித்யாதி). (௩) "యో వ శ్శాశ్వతమో రసః-யோவஶ்ஶிவதமோ ரஸঃ" என்றும் (௪) "యచ్ఛౌచ నిస్సృత సరిత్ప్రవరోదకేన తీర్థేన మూర్ధ్న్యధికృతేన శివశ్శివోఽభూత్ - யச்சௌசநிஸ்ஸ்ருதஸரித் ப்ரவரோதகேந தீர்த்தேந மூர்த்ந்யதிக்ருதேந ஶிவஶ்ஶிவோபூத்" என்றும் சொல்லுகையாலே,பாவநத்வும்ஶிவத்வமென்று திருவுள்ளம்."అక్షరమ్, అచ్యుతమ్ - அக்ஷரம்,அச்யுதம்" என்று விஶேஷ்யநித்யத்வம் சொல்லுகையாலே,ஶாஶ்வதத்வம் ஶிவத்வரூபவிஶேஷணத்திலேயென்றுகருத்து. "ஸ்வதஶ்ஶாந்தன்" என்றத்தால் பலிதம் (இத்தால் இத்யாதி). விவரணம் (அதாகிற இத்யாதி).(கோவை) சேர்த்தி.

மற்றொருவரையும் ஆளவில்லையோ? "சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்" என்கிறதென்னென்ன, (இது மஹிஷீ இத்யாதி). ஆனால் இவர்களையிட்டு அறியும்படி அப்ரஸித்தமோவென்ன; (அங்குள்ளாரை இத்யாதி). ஆனால் "சார்ங்கவில்லாண்டான்" என்றால் போராதோ, "என்னும்" என்பானென்னென்ன; (சார்ங்கமென்னும் இத்யாதி). வில்லுடையவன் என்னாதே "ஆண்டான்" என்பானென்னென்ன,(மத்தகஜத்தை இத்யாதி). இப்படிசொல்லுகைக்குப் பெருமையென்னென்ன; ப்ரமாணம் (ஆலிகந்த

---

(௧) பு-ஸு-௫. (௨) ரா-யு-௧௦௦-௧௨. (௩) யஜு-. (௪) பாகவத-

மஹத்தநுः" என்னக்கடவதிறே. இத்தால்- "மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணு" என்கிற விடத்திலே பவித்ரதையை நினைத்து, "பர மேட்டியை" இத்பாதியாலே இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன நித்ய விபூதியோகத்தை நினைக்கிறது.

மித்யாதி). உபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களொத்திருக்க வேண்டுகையாலே அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (இத்தால்) என்றது-அஶுசிபதார்த்தஸம்யோகத்தால்தத்கததோஷ ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுகையும், நிர்ஹேதுகமாக நித்யஸம்ஸாரியை நித்யஸூரியாக்குகையும் ஆகிறஇத்தால்என்றபடி. "மல்லாண்டதிண்டோள்" என்கிறஇத்தை ஸர்வ விரோதிநிவ்ருத்திக்கு முபலக்ஷணமாக்கி, இத்தாலே நித்யஸம்ஸாரியை நித்யஸூரியாக்குகிற பவித்ரதையைச் சொல்லுகிறதென்றும், "மணிவண்ணு" என்கிற இத்தை மணிபோன்ற ஸ்வபாவனென்றுக்கி, மணிக்குஅஶுசி பதார்த்தஸ்பர்ஶத்தாலே தோஷம் வாராமையாலே, தாத்ருஶஸ்வபாவத் தாலே வந்தபவித்ரதையைச் சொல்லுகிறதென்றும் விவக்ஷித்து உபக்ர மோபஸம்ஹாரைகரூப்யம் சொல்லுகிறுரென்று கண்டுகொள்வது. (க) "மாவாய்பிளந்து" (உ) "மல்லரைக் கொன்ற" (௩) "மதுசூதன்" இத் யாதி பதப்ரயோகங்களுக் கெல்லாம் ஸ்வவிரோதி நிவ்ருத்திபரமாக வ்யாக்யாநங்களில் உண்டாகையாலே, இங்கும் "மல்லாண்ட" என்றது க்கு இப்படி விவக்ஷிதமென்னக் குறையில்லை. "மணி" என்று கருடப் பச்சைக்கும் உபலக்ஷணமாய், அது ஸ்வதோஷநிர்துஷ்டமுமாய், ஸ்வஸம் பந்தத்தாலே அந்யத்ர ஸர்ப்பாதிவிஷஹரமுமாயிருக்கையாலே, உபயவித பவித்ரதையும் விவக்ஷிதையாகயோஜிக்கவுமாம். இவ்வர்த்தம் ப்ரதமகாதா வ்யாக்யாநத்தில் அருளிச்செய்யாதிருந்தாலும், இங்கு இப்படி யருளிச் செய்கையாலே அங்குவிவக்ஷிதமென்று கொள்ளவேணும்; இப்படிகொள் ளுகைக்கு ஸூசகம், ப்ரதமாவதாரிகையிலே "ஸௌந்தர்யாதி" என்று ஆதிஶப்தப்ரயோகம் பண்ணியிருக்குமது. இதிலே இந்த பவித்ரதையும் அந்தர்ப்பூதமென்றுகண்டுகொள்வது. "இடத்திலே" என்ற அநந்தரம்சொ ன்ன என்று ஶேஷம். இரண்டாம்பாட்டின் அவதாரிகையிலே "உபய விபூதியோகத்தைச் சொல்லுகிறது "என்றிருந்ததேயாகிலும்,இங்கே நித்ய விபூதியோகத்தைச் சொன்னது ஶேஷபஞ்சாஶந்யாயத்தாலே யென்று கொள்ளவேணும்.

(க) தி-வாய்-உ-௩-௧௦. (உ) (௩)

(வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் - பல்லாண்டென்று - விரும்பிய சொல்) இப்போது, பகவத்ப்ராப்திகாமர், ப்ரயோஜநாந்தரபரர் என்று அடைவடைவே வந்து நின்றுரில்லையிறே; அவ்வவருடைய பாசுரங்களாலே தாமே யருளிச்செய்தாரென்னுமிடம் தோற்றுகிறதிறே, நம்முடைய வார்த்தையாகத் தாம் தலைக்கட்டுகையாலே, அவர்கள் பாசுரமாக அங்குச்சொல்லிற்று; ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் பகவத்ப்ரபாவத்தாலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகைக்கு யோக்யதையுண்டென்னு மிவ்வர்த்தத்தினுடைய ஸ்த்தைர்யத்துக்காகவும் மங்களாசாஸநத்தில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயம் தோற்றுகைக்காகவும். (வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன்) அவ்வூரில் பிறப்பாலே யாய்த்து பகவத்ப்ரத்யாஸத்தி; பகவத் ப்ரத்யாஸத்தியாலேயாய்த்து மங்களாசாஸந யோக்யமான ப்ரேமாதிசயம். "விட்டுசித்தன்" என்கிற திருநாமமுண்டாய்த்து - ஆழ்வார் விடிலும் தான்விடமாட்டாதே தன்பேருக இவர் திருவுள்ளத்தைவிடமாட்டாமையாலே. (க) "விட்டுசித்தன் மனத்தே கோயில்கொண்டகோவலன்" என்னக்கடவதிறே.

அந்வயித்து ப்ரதீகம் (வில்லிபுத்தூர் இத்யாதி). முதலிரண்டுபாட்டாலே தாம் மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறதாகவும், மேல் ஒன்பதுபாட்டாலும்தாம் சிலரையழைக்கிறதாகவும், அவர்கள் ஸங்கதராகிறதாகவும்அவர்களோடே மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறதாகவுமாய்ச் செல்லாநின்றதே, இங்கே, இவர் சொல்லாக நிகமிக்கக்கூடுமோவென்ன, (இப்போது இத்யாதி). (இப்போது) என்றது - ஆனைமேலே திருவீதி வலம்வருகிறபோது என்றபடி. (அடைவடைவேவந்து நின்றுரில்லையிறே) என்றது-உக்திப்ரத்யுக்தி முகத்தாலேவந்து இவர்முன்னேநின்றுரில்லையென்றபடி. இதுக்கு நியாமகம் (அவ்வவர் இத்யாதி). ஆனால் கீழ் அப்படி அழைக்கிறதாகவும் வந்ததாகவும் சொன்னது எத்தாலேயென்ன; (அவர்கள் பாசுரம்இத்யாதி). (தோற்றுகைக்காகவும்) என்றது-நமக்கெல்லார்க்கும் தோற்றுகைக்காகவுமென்றபடி. "வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் விரும்பிய" என்ற ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (அவ்வூரிலித்யாதி வாக்யத்வயமும்). விஷ்ணு: சித்தே யஸ்யஸ: என்று விக்ரஹமாக்கித் தாத்பர்யம் (விட்டு சித்தனித்யாதி). (திருவுள்ளத்தைவிடமாட்டாமையாலே) என்றது-திருவுள்ளத்திலிருக்கையாலே என்றபடி. இதுக்கு ப்ரமாணம் (விட்டுசித்தனித்யாதி).

(க) பெரி-திரு-ரு-ச-கக.

(நல்லாண்டென்று) இப்பாசுரம் சொல்லுகைக்கு ஏகாந்தமான காலமென்று காலத்தைக்கொண்டாடி. (க) "అద్య మే సఫలం జన్మ-அத்யமே ஸபலம் ஜந்ம" என்னக்கடவதிறே. கண்டதடைய "மமேதம்" என்று போந்த அநாதிகாலம்போலன்றிக்கே பகவத்ஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணக்கடவதாம்படி வந்ததொருகாலம் சேதநனுக்கு ஸுதுர்லபமிறே. (நவின்றுரைப்பார்) நவிலுகை - பயிலுகை; இடைவிடாதேயுரைக்கை.

(நமோநாராயணாயவென்று) அநாதிகாலம் "மமேதம்" என்றத்தைத் தவிருகையும், "தவேதம்" என்கையும். இத்தால் - மங்களாசாஸநயோக்யதை சொல்லுகிறது. (பல்லாண்டும்) காலமெல்லாம். யாவதாத்மபாவியென்கிறது. காலக்ருதபரிணாமமில்லாத தேசத்தில் ஆண்டையிட்டுச் சொல்லுகிறது - அந்தபரிணாமமுள்ள தேசத்தில் வர்த்திக்கிறவராகையாலே. (பரமாத்மனை) தனக்கு மேலின்றிக்கே, தன்னையொழிந்தாரடங்க ஸ்வாதீநமாம்படி யிருக்கிறவனை. இத்தால் அமங்களங்களுக்கு அவகாசமின்றிக்கே யிருக்கையாலே, ஒருவனுடைய மங்களாசாஸநத்தால் ஒரேற்றமுண்டாக வேண்டாதேயிருக்குமவனை.

(சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்) (உ) "నమః పురస్తాదథ పృష్ఠత స్తే నమోస్తు తే-

---

(இப்பாசுரம்) என்றது-இப்ப்ரபந்தமென்றபடி. காலத்தைக்கொண்டாடினபேருண்டோவென்ன (அத்யேத்யாதி). இப்படி கொண்டாடுகைக்கு உபபத்தியருளிச்செய்கிறார் (கண்டதித்யாதி).

நமஸ்ஸப்தார்த்தம் (அநாதிகாலம் மமேதமென்றத்தைத் தவிருகையும்) என்றது. "நாராயணாய" என்றதுக்கர்த்தம் (தவேதமென்கையும்) என்றது. உபயத்தாலும்பலிதம் (இத்தாலித்யாதி). விவரணம் (யாவதித்யாதி). (பரமேட்டியை) என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்து, "ஆண்டு" என்று சொல்லக்கூடுமோவென்ற சங்கையைத் திருவுள்ளம்பற்றிப் பரிஹாரம் (காலக்ருதேத்யாதி). பரமசப்தார்த்தம்(தனக்குமேலின்றிக்கே) என்றது. ஆத்மசப்த தாத்பர்யம் (தன்னையித்யாதி). இப்பதப்ரயோகதாத்பர்யம் (இத்தாலித்யாதி).

"சூழ்ந்திருந்து" என்றதுக்கு ப்ரமாண பூர்வகமாக ப்ரஸக்தியும் ஸம்பாதியாநின்றுகொண்டு, "ஏத்துவர்" என்றதுக்கு இத்தை ஹேதுவாக்கி

(க) வி-பு-ஙி-கஎ-கங. (உ) கீ-கக-சo.

நம: புரஸ்தாதத ப்ருஷ்ட்டதஸ்தே நமோஸ்துதே" என்கிறபடியே-முன்பே நில்லா முறுவலை அநுபவித்து அதிலே ஈடுபடும்; பின்பே நில்லாபின்னும் பிறகுவாளியுமான அழகை அநுபவித்து அதிலே ஈடுபடும்; இப்படி சுழியாறுபடாநிற்கச்செய்தே, கால்வாங்கவொண்ணுத வடிவழகு அதிசங்கையைவிளைத்து மங்களாசாஸநத்திலே மூட்டுமென்கை.

"பவித்திரனைப் பரமேட்டியைச் சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன்-பல்லாண்டென்று விரும்பியசொல் நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணுயவென்று - பரமாத்மனைச்சூழ்ந்திருந்து பல்லாண்டும் - பல்லாண்டென்று -ஏத்துவர்" என்றந்வயம்.

திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யாநம் முடிந்தது.

—○○※○○—

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

யருளிச்செய்கிறுர் (நமஇத்யாதி). (முறுவல்) ஸ்மிதம். (ஈடுபடுகை) வித்தரகை. (நில்லா) நிற்கச்செய்தே. (பின்னும்) அஸ்த்ரவாளம் முதலான பின்னழகும். (பிறகுவாளியாவது) தண்டிகைக்கொம்புபோலே வளைந்து திருப்பிடரியிலே தொங்குகிற அஸாதாரணமான ஆபரணவிசேஷம். வாஹநபரிஷ்காரமாகவுமாம். (சுழியாறுபடுகை). ஆற்றில் சுழிபடுகையென்றுய், சுழலுகையைச் சொல்லுகிறது. (கால்வாங்குகை) பின்வாங்குகை. (விளைத்து) ஸம்பாதித்து.

இப்பாட்டுக்கு அந்வயம்தர்சிப்பிக்கிறுர் (பவித்திரனையித்யாதி). (பல்லாண்டென்று ஏத்துவர்) என்றது - அத்த்யாஹ்ருதபதமாதல், அநுஷங்காதாகதபதமாதல். ... ... (கஉ)

திருப்பல்லாண்டு அரும்பதம் முடிந்தது.

—○○※○○—

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

திருப்பல்லாண்டு

ப்ரதிபதம்.

குருமுகம்.

யஃ	எவர்,
நரபதி	பாண்ட்ய ராஜாவினாலே
பரிக்லிப்தம்	ஏற்படுத்தப்பட்டதாய்
சுல்கம்	பந்தயமாகக் கட்டி வைத்த பணமுடிப்பை
ஆதாதுகாமஃ	க்ரஹிக்கவேணுமென்ற இச்சையுடையராய்க் கொண்டு,
குருமுகம்	ஆசார்யன் மூலமாக
அநதீத்ய	அத்யயநம் பண்ணாம
அசேஷாந்	ஸமஸ்தங்களான
வேதாந்	வேத (அர்த்த) ங்களையும் (அந்த ஸபையிலே)
ப்ராஹ	ப்ரதிபாதித்தாரோ,
ரங்கநாதஸ்ய	அழகிய மணவாளனுக்கு
ஸாக்ஷாத்	நேரே
ஶ்வஶுரம்	மாமனாராய்,
அமர	தேவதைகளினாலே
வந்த்யம்	ஸேவிக்கத் தகுந்தவராய்
த்விஜகுல	ப்ராஹ்மணஸமூஹத்துக்கு
திலகம்	திலகம்போலே ஶ்லாக்யராயிருக்கிற
தம்	அந்த
விஷ்ணுசித்தம்	பெரியாழ்வாரை
நமாமி	ஸேவிக்கிறேன். (க)

மின்னார்.

நெஞ்சமே	ஓ மனஸ்ஸே!
வந்து	(நீ) வந்த (அநுகூலித்த) படியாலே,
மின் ஆர்	ஒளியெறியாநின்ற
தடம்	பெரிய
மதிள்	ப்ராகாரங்களாலே
சூழ்	சுற்றப்பட்ட

வில்லிபுத்தூர் என்று	ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரென்று
ஒருகால்	ஒருகாலாகிலும்
சொன்னார்	சொன்னவர்களுடைய
கமலம்கழல்	தாமரைப் பூப்போன்ற திருவடிகளை
சூடினோம்	சிரஸ்ஸில் அலங்காரமாக அணிந்தோம்;
முன்நாள்	முற்காலத்தில்
கிழி அறுத்தான் என்று	வித்யாசுல்கத்தை அறுத்தார் (பெரியாழ்வார்) என்று
உரைத்தோம்	சொல்லப்பெற்றோம், (அதினால்)
கீழ்மையினில்	(நரகாதி) நிஹீநதேசத்தில் (போய்)
சேரும்	அடையாநின்ற
வழி	மார்க்கத்தை
அறுத்தோம்	சேதித்தோம் (நிரோதித்தோம்). (௨)

பாண்டியன்.

பட்டர்பிரான்	பெரியாழ்வார்
வந்தான் என்று	எழுந்தருளினாரென்று
பாண்டியன்	பாண்ட்ய தேசத்தரசனான வல்லபதேவன்
கொண்டாட	ஸ்தோத்ரம் பண்ண, (அதைப்பொறுத)
ஈண்டிய	திரண்டிருக்கிற
சங்கம்	(ப்ராஹ்மண) ஸமூஹமானது
எடுத்து	(அர்த்தவாத வாக்யங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்தெடுத்து
ஓத	(தேவதாந்தரபரத்வத்தைச்) சொல்ல(அப்போது)
வேண்டிய வேதங்கள்	ஸமஸ்தமான வேதங்களினுடைய அர்த்தங்களையும்
ஓதி	ப்ரதிபாதித்து (பரதத்வ நிர்ணயம்பண்ணி) (அதுக்குமேலே)
விரைந்து	த்வரித்து
கிழி அறுத்தான்	வித்யாசுல்கத்தை அறுத்துவிழவிட்ட பெரியாழ்வாருடைய
பாதங்கள்	திருவடிகளானவை
யாமுடைய	நம்முடைய
பற்று	ரக்ஷையாயிருக்கும் (௩)

பல்லாண்டு.

மல்	(சாணூராதி) மல்லவர்க்கத்தை
ஆண்ட	(வென்று) வசமாக்கிக்கொண்ட
திண்	த்ருடமான
தோள்	தோள்களையுடையையாய்!
மணி	நீலரத்நம்போன்ற
வண்ணா	வடிவழகையுடையவனே!
பல் ஆண்டு	(மநுஷ்யமாநத்தாலே) எண்ணிறந்தவர்ஷங்களிலும்
பல்ஆண்டு	(இன்னும்) அஸங்க்யாதமான வர்ஷங்களிலும்
பல் ஆயிரத்து ஆண்டு	(அதுக்குமேலே)(தேவமாநத்தாலே) அநேகமாயிரம் வர்ஷங்களிலும்
பல்கோடி	(பின்னும்) (ப்ரஹ்மமாநத்தாலே) அநேகம் கோடிகளாய்
நூறாயிரம்	அநேகலக்ஷங்களாயுமுள்ள வர்ஷங்களிலும்,

உன்	தேவரீருடைய	செவ்வி	அழகுக்கு
செவ்வடி	சிவந்த திருவடியி (தி ருமேனியி) னுடைய	திருக்காப்பு	ரக்ஷையானது (உண் டாகவேணும்). (க)

அடியோமோடும்.

அடியோமோ டும்	ஸ்வதஸ்ஸித்த தாஸ்ய த்தையுடைய எங்க ளோடும்	பல் ஆண்டு	அநேகவர்ஷங்களில் (ஸுகமே வாழ்ந்த ருளவேணும்)
நின்னோடும்	ஸர்வசேஷியான உன் னோடும் (உண்டான ஸம்பந்தம்)	சோதி	தேஜஸ்ஸாலே
		ஆர்	நிறைந்த [ளுய்
		வடிவு	திருமேனியை யுடைய
		வலத்து	(தேவரீருடைய) வல துபக்கத்தில்
பிரிவு இன்றி	விச்சேதமில்லாமல்		
பல் ஆயிரம் ஆண்டு	அநேகமாயிரம் வர்ஷங் கள் (செல்லவேணும்)	உறையும்	பொருந்தி வர்த்தியா
		சுடர்	உஜ்ஜ்வலனை [நின்ற
வடிவாய்	நிறமுடைத்தா யிருக்கி ற (அதிஸுந்தரமா	ஆழியும்	திருவாழியாழ்வானும் பல் ஆண்டு.
நின்	தேவரீருடைய [ன)	படை	ஆயுதங்களையுடைய
வலமார்பினி ல்	வலமார்பில் [ன்ற	போர்	யுத்தத்திலே
		புக்கு	ப்ரவேசித்து
		முழங்கும்	த்வநியாநின்ற
வாழ்கின்ற	நித்யவாஸம் பண்ணு நி	அப்பாஞ்ச ச ன்னியமும்	அந்த ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யா ழ்வானும் பல்லாண்டு. (உ)
மங்கையும்	நித்யயுவதியான பெரி ய பிராட்டியாரும்		

வாழாள்பட்டு.

வாழ்	ஸுகரூபமாயிருக்கிற	மணமும்	அவ்வுத்ஸவத்துக்கு நிர்வாஹகராயிருக் கு மத்தையும்
ஆள்	(பகவத்)தாஸ்யத்தை		
பட்டு	லபிக்கப்பெற்று		
நின்றீர்	(கைங்கர்யத்தில்) நிலைபெற்றீராய்க் கொண்டு	கொண்மின்	(பகவந்நியமநத்தின ல்) பெறப்பாருங் கோள்.
உள்ளீரேல்	(ஆராவது) இருந்ீர்க ளாகில் [(கூடி)	கூழ்	கூழுக்கு (ப்ரயோஜ நாந்தரத்துக்காக)
வந்து	(எங்களோடு) வந்து	ஆள்பட்டு	அடிமைபூண்டு
மண்ணும்	(அங்குரார்ப்பணத்து க்கு) ம்ருத் (ஸங்க்ர ஹண கைங்கர்யத்) தையும்	நின்றீர்களை	இருக்கிற உங்களை
		எங்கள்	அநந்யப்ரயோஜநரா ன எங்களுடைய
		குழுவினில்	ஸமூஹத்தில்

புகுதலொட்டோம்	ப்ரவேசிக்க ஸம்மதியோம்.
நாங்கள்	நாங்கள்
ஏழாள்காலும்	ஏழுதலைமுறையாக
பழிப்புஇலோம்	(ப்ரயோஜநாந்தரஸாதநாந்தரபரதையாகிற)குற்றமுடையோமல்லோம்.
இராக்கதர்	ராக்ஷஸர்கள்
வாழ்	ஸுகமாக வாஸம் பண்ணுகின்ற
இலங்கை	லங்கையிலுண்டான
ஆள்பாழாக	ஆள்கள் நசிக்கும்படியாக
படை	யுத்தத்திலே
பொருதானுக்கு	சத்ருஸம்ஹாரம் பண்ணினசக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு
பல்லாண்டு	அநேக ஸம்வத்ஸரம் ஸுகமே வாழ்ந்தருளவேணுமென்று
கூறுதும்	சொல்லக்கடவோம்.

ஏடு நிலத்தில்.

ஏடு	சரீரத்தை
நிலத்தில்	(காரணபூதமான) மூலப்ரக்ருதியிலே
இடுவதன்முன்னம்	சேர்ப்பதற்குமுன்னே (சரீரம் நசிப்பதற்குமுன்னே)
வந்து	நாங்களிருக்குமிடம் வந்து
எங்கள்	பகவத்பரரான எங்களுடைய
குழாம்	கூட்டத்தில்
புகுந்து	ப்ரவேசித்து
கூடும்	(எங்களோடு) சேரவேணுமென்கிற
மனம்	மநஸ்ஸை
உடையீர்கள்	உடையவர்களாக ஆனீர்களாகில்
வரம்பு	(நீங்களிட்டுக்கொண்ட) ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற வ்யவஸ்தாநமான
ஒழி	நசிக்கும்படியாக [து
வந்து	அவ்விடத்தை விட்டு வந்து
ஒல்லை	சீக்ரமாக
கூடுமின்	(எங்களுடன்) சேருங்கள்.
நாடும்	நாட்டிலுள்ளஸாமாந்யரும்
நகரமும்	ராஜதாநியிலுள்ள விசேஷஜ்ஞரும்
நன்கு	நன்றாக
அறிய	அறியும்படி,
நம:	"எனக்குரியேனல்லேன்,
நாராயணாய	ஸர்வசேஷியானநாராயணனுக்கே அடிமை செய்யக் கடவேன்"
என்று	என்று சொல்லிக்கொண்டு
பாடும்	பாடவேணுமென்கிற
மனமுடை	மநஸ்ஸுண்டாம்படியான
பத்தர்	பக்தியை யுடையவர்களாக
உள்ளீர்	ஆனீர்களாகில்
வந்து	எங்களுடன் வந்து
பல்லாண்டு	
கூறுமின்	சொல்லுங்கோள். (௪)

அண்டக்குலத்துக்கு.

அண்டம்	ப்ரஹ்மாண்டங்க ளு
குலத்துக்கு	ஸமூஹத்துக்கு[டைய
அதிபதியாகி	ஸ்வாமியானவனும்,
அசுரர்	அஸுரர்களுடையவும்
இராக்கதர்	ராக்ஷஸருடையவும்
இண்டம்	நெருங்கியிருக்கிற
குலத்தை	கூட்டத்தை
எடுத்து	ஸமூலமாகஉத்தரித்து
களைந்த	பிடுங்கிப் போகட்டவனுமான
இருடீகேசன் தனக்கு	ஹ்ருஷீகேசனுக்கு
தொண்டக் குலத்தில்	அடிமை பூண்டவர்களுடைய திரளிலே
உள்ளீர்	இருக்கிறவர்களே!
வந்து	அநந்யப்ரயோஜநராய் வந்து
அடிதொழுது	திருவடிகளிலாஸ்ரயித்து
ஆயிரநாமம்	(அவனுடைய) ஸஹஸ்ரநாமங்களையும்
சொல்லி	உச்சரித்துக்கொண்டு
பண்டை	பழையதாய் (ப்ரயோஜநாந்தர பரமான)
குலத்தை	ஜந்மத்தை
தவிர்ந்து	ஸவாஸநமாகவிட்டு
பல்லாண்டு	
பல்லாயிரத்தாண்டு	
என்மின்	என்று சொல்லுங்கோள். (ரு)

எந்தைதந்தை.

எந்தை	நானும் என்தகப்பனும்
தந்தை	அவன் தகப்பனும்
தந்தை	அவன் தகப்பனும்
தந்தை	அவன் தகப்பனும்
தம்மூத்தப்பன்	அவனுக்குத்தகப்பனும்பாட்டனும்(ஆகிய)
ஏழ்படிகால் தொடங்கி	ஏழுதலைமுறைதுடங்கி
வந்து	மங்களாசாஸநம் பண்ண யோக்யராய்வந்து
வழிவழி	முறைமுறையே (க்ரமம் தப்பாமல்)
ஆள் செய்கின்றோம்	(நாங்கள்)அடிமைசெய்கின்றோம்.
திருவோணம்	திருவோணமென்கிற
திருவிழவில்	திருநாளிலே
அந்தியம் போதில்	ஸாயங்காலத்தில்
அரி உருவாகி	நரஸிம்ஹரூபியாய் அவதரித்து
அரியை	சத்ருவான ஹிரண்யனை
அழித்தவனை	ஸம்ஹரித்த நரஸிம்ஹனைக்குறித்து
பந்தனைதீர	(அவருடைய) பாலவ்யாதி தீரும்படி [று
பல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டென்	
பாடுதும்	மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோம். (சு)

தீயில்.

தீயில்	(ஸூர்யன் முதலான) தேஜஃ பதார்த்தங்களைக் காட்டிலும்
பொலிகின்ற	அபிவ்ருத்த (மதிவ்ருத்) மாய்க்கொண்டு
ஆழி	மண்டலாகாரமாய்

திகழ்	விளங்காநின்ற
செம்	சிவந்த
சுடர்	தேஜஸ்ஸையுடையனான
திருச்சக்கரத்தின்	ஸ்ரீஸுதர்சனாழ்வானுடைய
கோயில்	வாஸஸ்தானமான திவ்யாயுதத்தினுடைய
பொறியாலே	சிஹ்நத்தினாலே
ஒற்றுண்டு	ஸ்பர்சித்துக்கொண்டு (ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணிக்கொண்டு)
நின்று	இதர விஷயங்களில் போகாமே பகவத்பரராய் இருந்து
குடி குடி	குலக்ரமமாக
ஆள் செய்கின்றோம்	கைங்கர்யம் பண்ணுகிறோம்.
மாயம்	அத்யாஶ்சர்யகரமாக
பொரு	யுத்தம் பண்ணாநின்ற
படை	ஸேனையையுடையனான
வாணனை	பாணாஸுரனுடைய
ஆயிரம்தோளும்	ஆயிரம் தோள்களினின்றும்
பொழி	சொரியாநின்ற
குருதி	ரக்தமானது
பாய	(லோகமெங்கும்) பரவும்படியாக
சுழற்றிய	திருப்பின
ஆழி	சக்ராயுதத்தை
வல்லானுக்கு	ஆளவல்ல க்ருஷ்ணனுக்கு
பல்லாண்டு	
கூறுதும்	சொல்லுவோம். (எ)

நெய்யிடை.

நெய் இடை	நெய்யளவாய்
நல்லது	அநந்யப்ரயோஜநமாக இடுமதாய்
ஓர்	விலக்ஷணமாய் (ஷட்ரஸோபேதமான)
சோறும்	அந்நத்தையும்,
நியதமும்	(அதுதான்) ஸ்த்திரமாயிருக்கும் படியையும்,
அத்தாணி	பிரியாத (அநவரதமான)
சேவகமும்	ஸேவையையும் (த்யானத்தையும்),
கை	கையிலே பிடிக்கவல்ல
அடைக்காயும்	வெற்றிலைபாக்கையும்
கழுத்துக்கு	கழுத்திலே இடவல்ல
பூணொடு	கண்டாபரணத்தோடுகூட
காதுக்கு	காதிலே இடத்தக்க
குண்டலமும்	கர்ணபூஷணத்தையும்
மெய் இட	சரீரத்திலே பூசும்படியாய்
நல்லது	விலக்ஷண (அஹங்காராதி ரஹித)மாய்
ஓர்	அத்விதீயமான (பரிமளப்ரசுரமான)
சாந்தமும்	சந்தநத்தையும்
தந்து	கொடுத்து
என்னை	தேஹாத்மாபிமாநியான வென்னை
வெள் உயிர்	சுத்தஸ்வபாவனாக
ஆக்கவல்ல	பண்ணவல்லனாய்,
பை உடை	பரந்த படங்களையுடைய
நாகம்	சேஷனுக்கு
பகை	சத்ருவான பெரிய திருவடியை
கொடியானுக்கு	த்வஜமாக உடையவனுக்கு
பல்லாண்டு	
கூறுவன்	சொல்லக்கடவேன். (அ)

உடுத்துக்களைந்த.

உடுத்து	திருவரையிலே சாத்தி	விடுத்த	நியமித்து விடப்பட்ட
களைந்த	அவிழ்க்கப்பட்ட	திசை	திக்குகளிலேயுண்டான
நின்	தேவரீருடைய	கருமம்	கார்யங்களை (எல்லாம்)
பீதகவாடை	பீதாம்பரத்தை (ப்ரஸாதமாக)	திருத்தி	குறைவறச்செய்து (அதுக்குமேலே)
உடுத்து	தரித்தும்,	திருவோணம்	ஶ்ரவண நக்ஷத்ரமென்கிற
கலத்தது	தேவரீர் அமுது செய்த பாத்ரத்தில் மிருந்ததை	திருவிழவில்	திருநாளிலே (அமங்களங்கள் தீரும்படி),
உண்டு	புஜித்தும்,	படுத்த	படுக்கப்பட்ட
தொடுத்த	மாலையாகக் கட்டப்பட்டும்	பை	பரந்த படங்களையுடைய
சூடி	(திருமுடியிலே) சாத்தி	நாகு அணை	திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே
களைந்தன	கழிக்கப்பட்டு மிருக்கிற	பள்ளிகொண்டானுக்கு	கண்வளர்ந்தருளுமவன் விஷயமாக
மலர் துழாய்	விகஸிதமான திருத்துழாயை		
சூடும்	சிரஸ்ஸில் தரிக்குமவர்களுமான		
இத்தொண்டர்களோம்	இப்படிப்பட்ட சேஷபூதரான நாங்கள்,		

பல்லாண்டு கூறுதும். (கூ)

எந்நாள்.

எம்பருமான்	வகுத்த சேஷியானவனே!	உய்ந்தது காண்	உஜ்ஜீவித்தார்கள் இவர்.
உன்றனக்கு	தேவரீருக்கு	செம்	அழகிய
அடியோம்	சேஷபூதர்	நாள்	நாளிலே
என்று	என்ற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற	தோற்றி	(க்ருஷ்ணனாக) திருவவதரித்து
எழுத்து	ப்ரணவமாகிற அக்ஷரத்தில் (நாள்)	திருமதுரையுள்	ஸ்ரீமதுராபுரியில் சென்று
பட்ட	(நாங்கள்) ஸம்பந்தித்த	சிலை	(கம்ஸனுடைய) வில்லை
எந்நாள்	எந்த நாளோ,	குனித்து	வளைத்து (முறித்து), (அதுக்குமேலே),
அந்நாளே	அன்றைய தினமே	ஐந்தலைய	ஐந்து தலைகளையுடையனாய்
அடியோங்கள்	தாஸபூதரானோம்,	பை	பரந்த படங்களையுடைய
குடில்	க்ருஹத்திலுண்டான புத்ர பௌத்ராதிகளும்	நாகம்	பாம்பான காளியனுடைய
அடி	அடியாராய்க் கொண்டு	தலை	சிரஸ்ஸிலே
வீடுபெற்று	அஹங்கார மமகாரங்களை விட்டு	பாய்ந்தவனே	குதித்தவனே!
		உன்னை	தேவரீர் விஷயமாக

பல்லாண்டு கூறுதும். (கO)

அல்வழக்கு.

திருமாலே ஸ்ரிய꞉ பதியான ஸர்வேஶ்வரனே!	பல்வகையாலும் (ஸ்வரூபாதி) அநேக ப்ரகாரத்தினாலும்

பவித்திரனே	பரிசுத்தனே!
அல்	அல்லாத (விபரீதமான)
வழக்கு	ந்யாயங்களில்
ஒன்றும்	ஒருவிதமான அந்யாயமும்
இல்லா	இல்லாதவராய்,
அணி	பூமண்டலத்துக்கு அலங்காரமான
கோட்டியர்	திருக்கோட்டியூரிலுள்ளாரக்கு
கோன்	நிர்வாஹகராய், [தாலே
அபிமாநம்	ஸ்ரீவைஷ்ணவாபிமாநத்
துங்கன்	உயர்ந்தவ (பூர்ண) ரான
செல்வனைப்போல	செல்வநம்பியைப் போலே
நானும்	அந்யபரனானநானும்
உனக்கு	வகுத்தசேஷியான உனக்கு
பழ அடியேன்	அநாதியான சேஷபூதனுய்க்கொண்டு,
நல்வகையால்	நல்லப்ரகாரத்தினலே(கேவலசப்தமாத்ர மன்றிக்கே அர்த்தாநுஸந்தாநபூர்வகமாக)
நமோநாராயணா என்று	எம்பெருமானுக்கே உரியேன்எனக்குரியேனல்லேன்என்கிற அர்த்தத்தைப்ரதிபாதிக்கிற
நாமம்	திருநாமத்தை
பல	பலதடவை
பரவி	சொல்லி
உன்னை	உன் விஷயமாக பல்லாண்டு கூறுவன். (கக)

பல்லாண்டென்று.

பவித்திரனை	(ஸர்வப்ரகாரந்தாலும்) பரிசுத்தனாய்
பரமேட்டியை	ஸர்வோத்தமமான பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனாய்
சார்ங்கமென்னும்	சார்ங்கமென்று திருநாமமுடைய
வில்	தநுஸ்ஸை
ஆண்டான் தன்னை	ஆளுமவனுமானஸ்ரீமந்நாராயணன் விஷயமாக,
வில்லிபுத்தூர்	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே அவதரித்த
விட்டுசித்தன்	பெரியாழ்வார்
பல்ஆண்டு என்று	அநேககாலம் மங்களமுண்டாக வேணுமென்று [ய்த
விரும்பிய	விருப்பத்துடனருளிச்செ
சொல்	ஸ்ரீஸூக்தியை,
நல்ஆண்டு என்று	(இதை அநுஸந்திக்கும்படியான) நல்லகாலம் (நேர்பட்டதே) என்று (கொண்டாடி)
நவின்றுஉரைப்பார்	பலகால்சொல்லுமவர்கள்
நம:	எனக்குரியேனல்லேன்
நாராயணாய	எம்பெருமானுக்கே உரியேன் [டு
என்று	என்றுசொல்லிக்கொண்
பரமாத்மனை	ஸர்வாந்தர்யாமியானஸர்வேஶ்வரனை
சூழ்ந்து இருந்து	சுற்றும்இருந்து
பல்ஆண்டும்	அநந்த காலங்களிலும்
பல்லாண்டு	பல்லாண்டு (என்றுபாடி)
ஏத்துவர்	ஸ்தோத்ரம் செய்வர்கள்.

திருப்பல்லாண்டு ப்ரதிபதம்

முடிந்தது.

—ooXoo—

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉.

பெரியாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பல்லாண்டு.

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

அப்பு அரும்பதத்துடனும்,

உரையுடனும்,

தர்க்க தீர்த்தரான ஸ்ரீமான்

சிங்கப்பெருமாள்கோவில்-மாடபூசி-ராமாநுஜாசார்யராலும்,

ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு-திருவேங்கடாசார்யராலும்,

நாநாதேசாநீத அநேக ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்,

பராங்குச திருவவதாராதி ௫௦௧௧-வது ஸம்வத்ஸரமான

ஸௌம்யஸம்வத்ஸரத்தில்,

காஞ்சீபுரம்,

ஸ்ரீகீதாசார்ய அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

1909.

விஜயதேதராம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்).

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்		3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	,, ,,	0	5	0
ராமசரமஸ்லோகம்	,, ,,	0	3	0
துஷ்கரஸ்லோகடிப்பணி		0	5	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்		1	2	0
முதல் திருவந்தாதி	,, அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	12	0
மூன்ரும் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	14	0
திருவிருத்தம்	,, அரும்பத ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	12	0
திருவாசிரியம்	,, ,,	0	6	0
பெரிய திருவந்தாதி	,, ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	[illegible]
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,, ,,	0	[illegible]	[illegible]
சிறிய திருமடல்	,, ,,	0	9	0
பெரிய திருமடல்	,, ,,	0	10	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்	,, ,,	0	5	0
திருநெடுந்தாண்டகம்	,, ,,	2	0	0
பெரியதிருமொழி க-உ-ங. பத்துக்கள்	,,	5	12	0
திருப்பல்லாண்டு	,, ,,	0	15	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்		0	15	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்		0	14	[illegible]
ஷண்மததர்பண		0	[illegible]	[illegible]

இப்படிக்கு,

கராலபாடி - ஆழ்வாரய்ய.

காரியதர்சி - தநாதிகாரி.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்).

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம் ,, ,,	0	5	0
ராமசரமஸ்லோகம் ,, ,,	0	3	0
துஷ்கரஸ்லோகடிப்பணி	0	5	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்	1	2	0
முதல் திருவந்தாதி ,, அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி ,, ,, ,,	0	12	0
மூன்றாம் திருவந்தாதி ,, ,, ,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி ,, ,, ,,	0	14	0
திருவிருத்தம் ,, அரும்பத ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	12	0
திருவாசிரியம் ,, ,,	0	6	0
பெரிய திருவந்தாதி ,, ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	[illegible]
திருவெழுகூற்றிருக்கை ,, ,,	0	[illegible]	[illegible]
சிறிய திருமடல் ,, ,,	0	9	0
பெரிய திருமடல் ,, ,,	0	10	0
திருக்குறுந்தாண்டகம் ,, ,,	0	5	0
திருநெடுந்தாண்டகம் ,, ,,	2	0	0
பெரியதிருமொழி க-உ-ங. பத்துக்கள் ,,	5	12	0
திருப்பல்லாண்டு ,, ,,	0	15	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்	0	15	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்	0	14	[illegible]
ஷண்மததர்சிநீ	0		

இப்படிக்கு,

கராலப்பாடி - ஆழ்வாரய்ய.

காரியதர்சி - தநாதிகாரி.

